

ආචාර්ය ලලිත් රණතුංග මැතිතුමන්ගේ
භාවනා අත්දැකීම්

2015 - 2

උතුම් අරහත් සම්මා සම්බුද්ධ තපාගතයන් වහන්සේට නමස්කාරය වේවා!

උතුම් තපාගතයන් වහන්සේ නිසා ම බිහිවූවා වූ සද්ධර්ම රත්නයට නමස්කාරය වේවා!

උතුම් සද්ධර්ම රත්නය නිසා ම බිහිවූවා වූ ආර්ය පුද්ගල මහා සංඝ රත්නයට
නමස්කාරය වේවා!

අකනිට්ඨ බ්‍රහ්ම ලොව ධම්ම මණ්ඩලයේ ජීවමානව වැඩ වාසය කරන්නා වූ උත්තරීතර
රහතන් වහන්සේලාට කෘතඤ්ඤාපූර්වක නමස්කාරය වේවා!

උතුම් ධර්මාචාර්ය ආචාර්ය ලලිත් රණතුංග මැතිතුමාට හදපිරි කෘතඤ්ඤාපූර්වක
නමස්කාරය වේවා!

පෙරවදන

මෙම ග්‍රන්ථ මාලාවෙහි අන්තර්ගත වන්නේ ධර්මාචාර්ය ආචාර්ය ලලිත් රණතුංග මැතිතුමා විසින් අකනිට්ඨ බ්‍රහ්ම මණ්ඩලයේ රහතන් වහන්සේලාගේ මහ පෙන්වීම යටතේ සිදුකරන ලද භාවනාවන්ගේ පිටපත් කිරීමකි. ආචාර්ය ලලිත් රණතුංග මැතිතුමාගේ උපදෙස් මත මෙම භාවනාවන් පරිශීලනයට සුදුසු වන්නේ, දින හතරේ භාවනා වැඩසටහන සම්පූර්ණ කරනු ලැබුවන් ය. පරිශීලකයාගේ පහසුව පිණිස, මෙම භාවනාවන් වාර්ෂිකව බණ්ඩ කොට පිටපත් කිහිපයකින් මුද්‍රණය කිරීමට සලසා ඇත.

මෙම පිටපත් මුද්‍රණයෙහි අරමුණ වන්නේ, ආචාර්ය ලලිත් රණතුංග මැතිතුමාගේ භාවනාවන් ශ්‍රවණය කර, ධර්ම අවබෝධයන් ලබාගැනීම සඳහා උපකාරයක් වශයෙනි. භාවනාවන්ගේ ප්‍රායෝගිකත්වය මනාව ග්‍රහණය කර ගැනීම පිණිසත්, අපැහැදිලි ස්ථාන නිරාකරණය කර ගැනීම පිණිසත් එම භාවනා ශ්‍රවණය කිරීම ම නිර්දේශ කර සිටිමු. මෙම භාවනා පරිශීලනයේ දී උපකාරී වීම සඳහා යොදාගත් රූප සටහන් ද එම භාවනාවන් අවසානයේ දී දක්වා ඇත.

භාවනාවන් පිටපත් කිරීමේ දී හෝ මුද්‍රණයේ දී යම් යම් අඩුපාඩු සිදුවී ඇති නම් ඒ සඳහා අපි සමාව අයදීමු. මෙම පිටපත් සකස් කොට මුද්‍රණය කිරීම සඳහා නන් අයුරින් සහාය දුන් සැමට අපගේ හදපිරි කෘතඤ්ඤාවය පළකර සිටිමු.

තථාගත සම්මා සම්බුද්ධ ධර්මය අවබෝධය තුලින් සියලු සත්වයන්ට උතුම් වූ නිර්වාණය සාක්ෂාත් කරගත හැකි වේවා!

වීරං ජයතු සම්මා සම්බුද්ධ සාසනං!

මෙම ග්‍රන්ථය අනවසරයෙන් හෝ ලාභ පරමාර්ථයෙන් මුද්‍රණය කිරීම හෝ පිටපත්
සැකසීම නොකළ යුතු ය.

2024 අප්‍රේල්

<https://visuddhimagga.info>

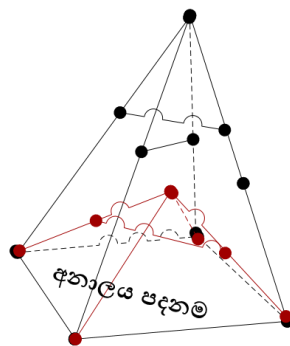
ආචාර්ය ලලිත් රණතුංග මැතිතුමන්ගේ

භාවනා අත්දැකීම්

**Meditation Experiences of
Dr. Lalith Ranatunga**

2015 - 2

(අප්‍රේල් - ජූනි)

ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ග සීලය සමාදන් වීම

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මා සම්බුද්ධස්ස!

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මා සම්බුද්ධස්ස!

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මා සම්බුද්ධස්ස!

බුද්ධං සරණං ගච්ඡාමි

මම ලෝභය නැතිකරමි

ධම්මං සරණං ගච්ඡාමි

මම ද්වේෂය නැතිකරමි

සංඝං සරණං ගච්ඡාමි

මම මෝහය නැතිකරමි

දුකියම්පි බුද්ධං සරණං ගච්ඡාමි

මම පංච නිවරණයෝ යටපත් කරමි

දුකියම්පි ධම්මං සරණං ගච්ඡාමි

මම පංච නිවරණයෝ යටපත් කර ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය හරහා ගමන් කරමි

දුකියම්පි සංඝං සරණං ගච්ඡාමි

මම ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය හරහා ගොස් චතුර්ථධ්‍යානයට යමි

තතියම්පි බුද්ධං සරණං ගච්ඡාමි

මම පංච බලයෝ පංච ඉන්ද්‍රියන් බවට පත් කරමි

තතියම්පි ධම්මං සරණං ගච්ඡාමි

මම ඡන්ද, චිත්ත, විරිය, විමංසා ඉද්ධිපාදයෝ වඩමි

තතියම්පි සංඝං සරණං ගච්ඡාමි

මම සජ්ත බොජ්ඣංගයෝ වඩමි

පාණාතිපාතා වෙරමණි සික්ඛාපදං සමාදියාමි

පාණාතිපාතය නිසා ද්වේෂය ඇති වන්නේ ය. ද්වේෂය නිසා පාණාතිපාතය ඇති වන්නේ ය.

අදන්තාදානා වෙරමණි සික්ඛාපදං සමාදියාමි

අදන්තාදානය නිසා ලෝභය ඇති වන්නේ ය. ලෝභය නිසා අදන්තාදානය ඇති වන්නේ ය.

කාමෙසුමිච්ඡාවාරා වෙරමණි සික්ඛාපදං සමාදියාමි

කාමයේ වරදවා හැසිරීම නිසා මෝහය ඇති වන්නේ ය. මෝහය නිසා කාමයේ වරදවා හැසිරීම ඇති වන්නේ ය.

මුසාවාදා වෙරමණි සික්ඛාපදං සමාදියාමි

මුසාවාදය නිසා ලෝභය ඇති වන්නේ ය. ලෝභය නිසා මුසාවාදය ඇති වන්නේ ය.

පරුසාවාවා, පිසුනාවාවා වෙරමණි සික්ඛාපදං සමාදියාමි

පරුසාවාව, පිසුනාවාව නිසා ද්වේෂය ඇති වන්නේ ය. ද්වේෂය නිසා පරුසාවාව, පිසුනාවාව ඇති වන්නේ ය.

සම්ප්ප්පලාපා වෙරමණි සික්ඛාපදං සමාදියාමි

සම්ප්ප්පලාපය නිසා මෝහය ඇති වන්නේ ය. මෝහය නිසා සම්ප්ප්පලාපය ඇති වන්නේ ය.

සුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානා වෙරමණි සික්ඛාපදං සමාදියාමි

සුරාපානය නිසා චීනම්ද්ධය ඇති වන්නේ ය. චීනම්ද්ධය නිසා මෝහය ඇති වන්නේ ය.

පටුන

01/04/2015 - හතර ඉද්ධිපාද.....	1
Hatara Iddhipāda	
02/04/2015 - විමංසා සමාධි ප්‍රධාන සංස්කාර සමන්තාගත ඉද්ධිපාද.....	4
Vīmaṃsā Sāmadhi Padhāna Saṅkhāra Samannāgata Iddhipāda	
03/04/2015 - චිත්ත සමාධි ප්‍රධාන සංස්කාර සමන්තාගත ඉද්ධිපාද.....	6
Citta Sāmadhi Padhāna Saṅkhāra Samannāgata Iddhipāda	
04/04/2015 - ඡන්ද සමාධි ප්‍රධාන සංස්කාර සමන්තාගත ඉද්ධිපාද.....	11
Chanda Samādhi Padhāna Saṅkhāra Samannāgata Iddhipāda	
05/04/2015 - විරිය සමාධි ප්‍රධාන සංස්කාර සමන්තාගත ඉද්ධිපාද.....	14
Viriya Sāmadhi Padhāna Saṅkhāra Samannāgata Iddhipāda	
06/04/2015 - දිට්ඨි අනුසය.....	20
Dīṭṭhi Anusaya	
07/04/2015 - විරිය ඡන්ද චිත්ත ඉද්ධිපාද.....	24
Viriya Chanda Citta Iddhipāda	
08/04/2015 - සතර ඉද්ධිපාද භාවනා.....	29
Satara Iddhipāda Bhāvanā	
09/04/2015 - සතර ඉද්ධිපාද 3.....	33
Satara Iddhipāda 3	
10/04/2015 - ඤාණදස්සන විසුද්ධි.....	36
Ñāṇadassana Visuddhi	
11/04/2015 - නෙක්ඛම්ම.....	39
Nekkhamma	
12/04/2015 - සතර ඉද්ධිපාද 4-5.....	46
Satara Iddhipāda 4-5	
13/04/2015 - ඡන්ද ඉද්ධිපාද.....	50
Chanda Iddhipāda	
14/04/2015 - සතර ඉද්ධිපාද.....	53
Cattāro Iddhipādā	
15/04/2015 - සතර ඉද්ධිපාද - සුඛ සමාධි.....	57
Cattāro Iddhipādā - Suka Samādhi	
16/04/2015 - සත්ත විමුක්ති.....	59
Satta Vimutti	
17/04/2015 - ක්‍රෝධ භාවනා.....	62
Kodha Bhāvanā	
18/04/2015 - ක්‍රෝධ භාවනා 2.....	64
Kodha Bhāvanā 2	
19/04/2015 - උපනාහ භාවනා.....	67

	Upanāha Bhāvanā	
20/04/2015	- අධිපති.....	69
	Adhipati - Ruler, Master	
22/04/2015	- වොස්සග්ගපරිණාමී.....	72
	Vosaggapariṇāmiṃ	
23/04/2015	- දුක්ඛාපට්ඨදා ඛිප්පාභිඤ්ඤා භාවනා.....	75
	Dukkhaṭṭhāda Khippābhijñā Bhāvanā	
24/04/2015	- සති ඉන්ද්‍රිය.....	77
	Sati Indriya	
25/04/2015	- නෙක්ඛම්ම භාවනා 2.....	79
	Nekkhamma Bhāvanā 2	
26/04/2015	- වෙතොවිමුත්ති ප්‍රඥාවිමුත්ති.....	80
	Cetovimutti Paññāvimutti	
27/04/2015	- ඡන්ද ඉද්ධිපාද.....	82
	Chanda Iddhipāda	
28/04/2015	- ඉදංසච්චාභිනිවෙස.....	84
	Idaṃsaccābhinivesaṃ	
29/04/2015	- සතර ඉද්ධිපාද.....	87
	Cattāro Iddhipādā	
30/04/2015	- ප්‍රඥා.....	90
	Paññā	
01/05/2015	- සුඛභාගිය ධම්ම.....	94
	Sukhabhāgiya Dhamma	
03/05/2015	- සම්මාඤ්ඤාණ.....	98
	Sammāññaṇa	
04/05/2015	- නිරෝධ සමාපත්ති ඥාන.....	102
	Nirodha Samāpatti Ñāṇa	
05/05/2015	- සම්මාඤ්ඤාණ.....	105
	Sammāññaṇa	
06/05/2015	- නිබ්බාන.....	107
	Nibbāna	
07/05/2015	- නිබ්බාන.....	111
	Nibbāna	
08/05/2015	- නිබ්බාන.....	114
	Nibbāna	
09/05/2015	- නිබ්බාන.....	117
	Nibbāna	
10/05/2015	- නිබ්බාන.....	121
	Nibbāna	
11/05/2015	- දිව්‍යධම්ම සුඛ විහාර.....	123

	Ditṭhadhamma Sukha Vihāra	
12/05/2015	- නිබ්බේදික 5.....	126
	Nibbedika 5	
13/05/2015	- ආශ්වර්ෂ අද්භූත ධර්ම.....	129
	Acchariya Abbhuta Dhamma	
14/05/2015	- ආශ්වර්ෂ අද්භූත ධර්ම.....	132
	Acchariya Abbhuta Dhamma	
15/05/2015	- ආශ්වර්ෂ අද්භූත ධර්ම.....	135
	Acchariya Abbhuta Dhamma	
16/05/2015	- ආශ්වර්ෂ අද්භූත ධර්ම 4.....	139
	Acchariya Abbhuta Dhamma 4	
17/05/2015	- ඡන්ද ඉද්ධි පරිචිතා.....	142
	Chanda Iddhi Paricitā	
18/05/2015	- ඡන්ද චිත්ත විරිය විමංසා පරිචිතා.....	145
	Chanda Citta Viriya Vīmaṃsā Paricitā	
19/05/2015	- ඡන්ද ඉද්ධි පරිචිතා.....	148
	Chanda Iddhi Paricitā	
20/05/2015	- පංච ඉන්ද්‍රිය.....	151
	Pañca Indriya	
21/05/2015	- විමුක්ති ඤාණදස්සන.....	154
	Vimutti Ñāṇa Dassana	
22/05/2015	- ඵිනමිද්ධ පරියුට්ඨිතා.....	157
	Thīnamiddha Pariyuṭṭhitā	
23/05/2015	- නිරෝධ.....	160
	Nirodha	
24/05/2015	- නිබ්බේදික 6.....	163
	Nibbedika 6	
25/05/2015	- නිබ්බේදික 7.....	165
	Nibbedika 7	
26/05/2015	- නිබ්බේදික 8.....	167
	Nibbedika 8	
28/05/2015	- ජීවිත ඉන්ද්‍රිය.....	170
	Jīvitindriyaṃ	
29/05/2015	- උද්ධච්ච.....	174
	Uddhacca	
30/05/2015	- සුඛභාගිය ධම්ම.....	177
	Sukhabhāgiya Dhamma	
31/05/2015	- ආශ්වර්ෂ අද්භූත ධර්ම.....	180
	Acchariya Abbhuta Dhamma	
01/06/2015	- ජීවිත ඉන්ද්‍රිය.....	184

	Jīvitindriyaṃ	
02/06/2015	- මනින්ද්‍රිය.....	187
	Manindriya	
03/06/2015	- පංච බල.....	190
	Pañca Bala	
04/06/2015	- සති ඉන්ද්‍රිය.....	193
	Sati Indriya	
05/06/2015	- ශුද්ධා.....	196
	Saddhā	
06/06/2015	- නිරෝධ.....	198
	Nirodha	
07/06/2015	- බිඳුණු දිවයි අනුසය.....	201
	Broken Ditṭhi Anusaya	
08/06/2015	- පස්සද්ධි.....	203
	Tranquility - Passaddhi	
09/06/2015	- නිරෝධ.....	206
	Nirodha	
10/06/2015	- විඤ්ඤාණඤ්චායතන.....	209
	Base Infinity of Consciousness	
13/06/2015	- විඤ්ඤාණඤ්චායතන 2.....	212
	Base Infinity of Consciousness 2	
16/06/2015	- ආකිඤ්චඤ්ඤ විමුක්ති.....	214
	Ākiñcañña Vimutti	
17/06/2015	- ආකිඤ්චඤ්ඤ සමාපත්ති ඥාන.....	216
	Ākiñcañña Samāpatti Ñāṇa	
18/06/2015	- විඤ්ඤාණඤ්චායතන.....	219
	Viññāṇañcāyatana	
19/06/2015	- ආශ්චර්‍ය අද්භූත ධර්ම.....	221
	Acchariya Abbhuta Dhamma	
20/06/2015	- ආනෙඤ්ජ විහාර.....	224
	Āneñja Vihāra	
21/06/2015	- ආකිඤ්චඤ්ඤායතන.....	226
	Ākiñcaññāyatana	
22/06/2015	- ආකිඤ්චඤ්ඤ සමාපත්ති ඥාන.....	230
	Ākiñcañña Samāpatti Ñāṇa	
23/06/2015	- අනාශ්‍රව විමුක්ති.....	233
	Anāsava Vimutti	
25/06/2015	- ඡන්ද විත්ත පරිච්ඡා.....	235
	Chanda Citta Paricīṭā	
26/06/2015	- සෝපාදිසේස නිබ්බාන ධාතු.....	238

Sopādisesa Nibbāna Dhātu	
27/06/2015 - සෝපාදිසේස නිබ්බාන ධාතු 2.....	241
Sopādisesa Nibbāna Dhātu 2	
28/06/2015 - සෝපාදිසේස නිබ්බාන ධාතු 3.....	246
Sopādisesa Nibbāna Dhātu 3	
29/06/2015 - සෝපාදිසේස නිබ්බාන ධාතු 4.....	251
Sopādisesa Nibbāna Dhātu 4	
30/06/2015 - සෝපාදිසේස නිබ්බාන ධාතු 5.....	257
Sopādisesa Nibbāna Dhātu 5	

01/04/2015 - හතර ඉද්ධිපාද

Hatara Iddhipāda

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා.

මම එතන හුඟාක් ම ගැඹුරට බැලුවා ඒ මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා කියන එක. මොකද අපි ඊයේ භාවනාවෙදි එහෙම තේරුම් ගත්ත නේ, මේක මේ, කොහොම හරි මේ ගැටත් ගැහිලා, මේක අපි කොහොම හරි මේ පවත්වාගෙන ඉන්නවා, කියන එක නේ තියෙන්නේ. එතකොට, මේක පවත්වන්න බැහැයි කියන එක, ඒක අපි තේරුම් ගත්ත ඕනෑ. කිසිම ආකාරයකින්, මේ රූපය නිසාවත්, වේදනාව, එහෙම නැත්නම්, අට වෙනි ධ්‍යානය **best** එක තියෙන්නේ, **best** එක අල්ලගෙනවත් මේක පවත්වන්න පුළුවන්කමක් ඇත්තේ නෑ. අන්න ඒක බොහොම තදින් මට තේරුණා.

එතකොට එහෙම නම් මට එතනදි ආවා, මෙතනදි එහෙම නම් මේක නේ මේ “විචේකදස්සි එස්සෙසු” කියලා බුදුභාමුදුරුවෝ කියන්නේ. ඔන්න ඔය **point** එකට ආවා. මේ ස්පර්ශයේ විචේකය. ආන්න එතනදි තමයි වැටහීම කියන එක බොහොම තදට තමන්ට ඇති වෙන්නේ. එහෙම නම් ඉතින් ස්පර්ශයේ විචේකයත් එක්ක ම කෙළින් ම මට සම්බන්ධ වුණේ අර, කරන්න බැරි දෙයක් නේ මේ ස්පර්ශ කරමින් ඉන්නවා නම්, මේ මනුස්සයා කරන්න හදන්නේ. **You can't do that**, කියන එක එනවා. එතකොට, ඒකේ අර පටිපදාව තුළ දී අපි පෙන්නවා නේ, මතක ද අර පෙන්නනවා නේ, මේක සකස් කරමින් ඉන්න බෑ, පළවෙනි අර හතර වෙනි ධ්‍යානයට යනකම් යන්න පුළුවන් කියලා කිව්වෙ. කරන්න බැරි වැඩක් තමයි මේ කරන්න හදන්නේ කියන එක නේ ද? ඉතින් මේකත් එක්ක කෙළින් ම මට සම්බන්ධ වුණා.

දැන් බලන්න, අපි ඊයේ භාවනාවෙදි, විරිය ඉද්ධිපාදය කියන එක අපි කතා කළා. ඒ විරිය ඉද්ධිපාදය කතා කරනකොට අර, පල්ලෙහා කැල්ල ඔක්කොම අයිත් කරගෙන ගියා. ඒ කියන්නේ අර ග්‍රන්ථ කතාව. ග්‍රන්ථ කතාව බැලුවහම, එහෙනම්, සුඛාපටිපදා බිජ්ජාභිඤ්ඤාවෙදි උඩ කැල්ලට එන්නේ. අර අරූප ධ්‍යානයන් සහගතව, අරූප සමාපත්තිය. අන්න එතෙන්ට නේ මේ වදින්නේ දැන්. එතකොට දැන් මේ පල්ලෙහා ඉදන් උඩට මේක, ගලෝගෙන ගලෝගෙන එනවා ඒ පටිපදාවේ පහළ ඉදන්. එතකොට මෙතෙන්දි මට කල්පනා වුණා, මේ ප්‍රඥාවෙන් මේක හඳුන්වා දෙනවා. ඒක පවත්වන්න පුළුවන් කියන එක බැහැයි කියන එක ප්‍රඥාවෙන් හඳුන්වා දෙනවා,

විරියෙන් පහ කරනවා, සතියෙන් පවත්වනවා. ඉතින් රහතන් වහන්සේ “සාදු” යි කියලා කීවා, ඒ වෙලාවෙදි.

එතකොට, මට මේ වෙලාවෙදි කල්පනා වුණා, අර මණ්ඩලාධිපති බුදුපියා පෙන්වා දීපු, ඉතින් මම අර බුදුපියවරුන්ට ඔක්කොම ඔය විදිහට නමස්කාර කලා. ඒ දාහතර නමට නමස්කාර කලාට පස්සේ, පෙන්වා දීපු අර, ආයතන භාවනාව 2 තියෙන්නේ, ඒකෙ මතක නේ, අර සම්මා දිට්ඨියෙන්, ප්‍රඥාව, ප්‍රඥාවෙන් ශ්‍රද්ධාව. මේක ගලෝගෙන යන්න ඕනෙ, අරකෙ අභිජ්ඣාව නේ මේක අයිත් කරන්න කියලා තියෙන්නේ. දැන් බලන්න අපි මේ දක්වා මේ ග්‍රන්ථයන් බලාගෙන ආවා. ග්‍රන්ථයන්ගෙන් අපි, වට්ට ම ගලෝගෙන ඇවිල්ලා තියෙනවා ඉදංසච්චාභිනිවෙසකායගන්ථය, පරාමාස, ඔය පැත්තෙන් අපි ඇවිල්ලා තියෙනවා, දැන් අභිජ්ඣා කාය ග්‍රන්ථය නේ touch කළේ නැත්තේ. එතකොට මට හැඟීම තිබුණා ඕක තමයි touch වෙන්න ඕනෙ කියන එක.

ඉතින් දැන් එහෙනම් අපිට ඡේතවා දැන්, ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදු පියාගේ මේකත් එක්ක ම, අර ඉන්ද්‍රිය සංවරය කියන එක තියෙන්න ඕනෙ කියන එක. අර රහතන් වහන්සේලා හත් නම ප්‍රකාශ කරපු ගාථාව මතක් වුණා.

අර, “ඉන්ද්‍රිය අසංවරය මගින් ඇසින් රූප බලන්න කැමැත්තට ඉඩ දෙනවා. මේක සඳහා ඇස ඕනෑ කියනවා, හව ආශ්‍රවය. දැන් හව ආශ්‍රවය කියන එකත් එක්ක මෙතන සම්බන්ධ වෙනවා. ඉතින් ඒක නැත්නම් මොකද වෙන්නේ? අපිට අභිජ්ඣා, ස්පර්ශ, ඊට පස්සේ, දෝෂ අගතිය කියන එක, ඒක triangle එකක් වාගෙ ඡේතව නේ, ඒ කැල්ල වැඩ කරනවා. අභිජ්ඣාව කියන එක, ඒ කෙළවරවලින් තියෙනවා, ස්පර්ශය, ස්පර්ශ ආහාර පාර, උඩ කෙළවරයි, යට කෙළවරයි, දැන් ඒක නිකම් triangle එක වගේ තියෙනවා. එතකොට අභිජ්ඣා කියන්නේ මොකක් ද?

අභිජ්ඣා කිව්වහම, ඉතින් අපිට ඡේතවා, අභිජ්ඣාව තියෙනවා නම් කාමච්ඡන්දය ඇති වෙනවා, නන්දිය ඇති වෙනවා එක පැත්තකින්. අනෙක් පැත්තට වෙනවා, මගේ වේවා, කියලා කියනවා. ආයිත් කියනවා අභිජ්ඣාව කියන්නේ, “මිච්ඡාදිට්ඨික සඤ්ඤාව නිසා පැවතීමයි” කියන එක.

දැන් මට එනවා අර, අපේ තිබුණා නේ සම්මා ඥානය. සම්මා ඥානය මගින් කියනවා අර අත්තා. අත්ත සඤ්ඤාව ඉවත් කරලා තියෙනවා. අර ඊයේ භාවනාවෙදි අපි දන්නවා, අත්ත සඤ්ඤාව ඉවත් කලා. අත්ත සඤ්ඤාව ඉවත් කළහම අර, මිච්ඡාදිට්ඨික සඤ්ඤාව නිසා පැවතීම කියන, මගේ වේවා, කියන කතාව කියන්නෙ නෑ. මොකක් හරි එකක් දැකලා, මගේ වේවා කතාව නැති වෙනවා.

ආන්න ඒ අවස්ථාවෙදි, අන්න තමන්ට ඡේතවා අර, පළවෙනි 4 සලකුණ. ඒ මොකද දැන් මේ පළවෙනි 4 සලකුණ මතක ද? ඉන්ද්‍රිය අසංවරය එක කෙළවරක්, උඩ

කියෙන්නේ ඊර්ෂ්‍යාව, පල්ලෙහා ද්වේෂය. ඊළඟට කියෙනවා අපේ රෝගීභාවය කියන එක. එතකොට ඕක නැති වෙන්න නම් මොකක් ද වෙන්න ඕනෙ? ඉද්ධිපාද හතර.

එතකොට අර, ඡන්දය ඉද්ධිපාදයෙන් ඉන්ද්‍රිය අසංවරය කියන කතාව. ඊළඟට විමංසා ඉද්ධිපාදයෙන් තමයි උඩ ඊර්ෂ්‍යාවේ කතාව යන්නේ, ඊළඟට අර විරියෙන් තමයි මේ රෝගීභාවය sickness එක කියන එක නැති වෙන්නේ. විත්ත ඉද්ධිපාදයෙන් මෙතන මේකට එනවා.

ඉතින් මෙතෙක්දී, මට හොඳ ලස්සනට වැටහුණා, දැන් අර රහතන් වහන්සේ ඇඳලා කියෙනවා නේ, ඉද්ධි diagram එකේ මතක ද? විමංසා ඉද්ධිපාදය කියන එකෙන් ඇවිල්ලා, ඒකෙන් තමයි විරියට එන්නේ. විමංසාවෙන් කියනවා, මේ සම්මා ඥානයට එනකන් ඇවිල්ලා නේ, විමංසා ඉද්ධිපාදයෙන් ඒ සම්මා ඥානයට වෙනකම් ඇවිල්ලා, දැන් කියනවා විරියට, ඒ රූපය කියන එක අයිත් කරන්න කියලා. අන්න ඒකෙන් නේ ඡන්දය සමාධියට එනන යන්නේ, ඉද්ධි diagram එකේ. ඒකත් හොඳ ලස්සනට පැහැදිලි වෙනවා. ඒ කොයි තරම් උඩ කියෙන්නා වූ විමංසාවක් ද මේ කතා කරන්නේ කියන එක.

ඉතින් මේ භාවනාවේ නම තමයි. හතර ඉද්ධිපාද. ඒක තමයි භාවනාව.

2) ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද ඡන්දය (අතීතගතීතො ඡන්දො)

- උද්ධට්ඨවය -> දෝමනස්ස (බොජ්ඣංග පිටුව 3, 4)
- මානය -> අභ්‍රද්ධාව
- රෝගී සංඥාව නිසා ඇතිවන ප්‍රතිඵලයට අභිජ්ජා නොවීම සඳහා ඡන්ද සමාධිය භාවිතා කර ඉන්ද්‍රිය සංවර කර ගත යුතුය.

B. යට යම්සේ නම් උඩත් එසේ ව, උඩ යම් සේ නම් යටත් එසේ ව වෙසේ (යථා අධො තථා උද්ධං, යථා උද්ධං තථා අධො)

- පාදකලයෙන් උඩ කෙස්මතුයෙන් තන් වැදුරුම අසුචියෙන් පිරුණු මේ කය ම ප්‍රත්‍යාවේක්ෂා කෙරෙයි (අසුභ භාවනා - 5 වෙනි පිටුවෙහි, 1 - ගැන සිතන්න).

4) පිටත විසුරුණු ඡන්දය (බහිද්ධා වික්ඛින්නො ඡන්දො)

- සංස්කාර වල අස්මිති මාන ඇත.
- සම්මා සමාධියේ සංස්කාර ඇත.
- විත්ත සංස්කාර මගේ යැයි නොගැනීමට විමංසා සමාධිය භාවිතා කරන්න (සංස්කාර -> සංස්කාර).

D. ආලෝකසඤ්ඤාව මැනවින් ගන්නා ලද්දී දිවාසඤ්ඤාව මැනවින් තබන ලද්දී වේ (ආලෝකසඤ්ඤා සුග්ගතිතා හොති දිවාසඤ්ඤා ස්වාධිට්ඨිතා).

- චිතමිද්ධ නොවීමට ආලෝකසඤ්ඤාව භාවිතා කරන්න.
- විචිතිච්ඡාවේ සමුදය දැන නිවනින් පිටත වූ දෙයක් මගේ යැයි නොගනී. 5 වෙනි පිටුවේ සියල්ල ගැන සිතන්න.

1) ඉතා සැහවුණු ඡන්දය (අතිලීනො ඡන්දො)

- රූප ස්පර්ශ විමෙන් කුසිතවන බව (කොසජ්ජ) දැන විරිය භාවිතා කල යුතුය.

A) පෙර සංඥා යම්සේ නම් පසුත් එසේ ය. පසු සංඥා යම්සේ නම් පෙරත් එසේ ය. .

- කාමරාගානුසය මගින් සංඥාවට යමක් එකතු නොකළ යුතුය (5 වෙනි පිටුවේ, 2 - නිතර ගැන සිතන්න.)

3) ඇතුළත හැකුළුණු ඡන්දය (අජ්ඣන්තං සධ්ඛින්නො ඡන්දො)

- රෝගී සංඥාව මගේ යැයි ගැනීමෙන් සිදුවූයේය. විත්ත සංස්කාර මගේ නොවීමට විත්ත සමාධිය භාවිතා කරන්න.

C. දහවල් යම් බඳු නම් රත් එසේ ව, රත් යම් බඳු නම් දහවල් එසේ ව වෙසේ (යථා දිවා තථා රත්තී, යථා රත්තී තථා දිවා විහරතී)

- අතීත අනාගත චරිතමාන තුන් කාලයේදීම පටිච්ච සමුප්පන්නව සිදුවන බව දැන යුතුය. 5 වෙනි පිටුවේ, 3 සහ 5 - ගැන සිතන්න. සුඛ වේදනාව සහ විත්ත සංස්කාර මගින් පටිච්ච සමුප්පාද ඇතිවන බව.

**02/04/2015 - විමංසා සමාධි ප්‍රධාන සංස්කාර සමන්තාගත
ඉද්ධිපාද**

Vīmaṃsā Sāmadhi Padhāna Saṅkhāra Samannāgata Iddhipāda

ඒ උතුම් බුදුපියවරුන්ට නමස්කාර කළා. ඒ බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා. මේ පැවතීම කළ නොහැකි, යන සතිය මගින් ඇති වන ප්‍රඥාවෙන් යුතුව ම යි මේක පැවසුවේ. අප ජීවත් වෙලා ඉන්නවා කියන එක, පැවතීම කියන එක කළ නොහැකි කියන සතිය. ඒකෙදිම සමාධිය ඇති වුණා. උග්‍ර වුණා. මේ විදිහට බුදුපියවරු දාහතර නම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

ලෝභය නැති කරමි. කාමච්ඡන්දය, ජරාවට ඇති කැමැත්ත. ඒ පද්ධියමනසඛකජපය තුළ, මෙම ජරාව, ද්වේෂ මහ ජීවත් වෙමි යන අදහස ගැබ් වෙලා තියෙනවා. ඊයේ භාවනාව සිහි වුණා. අර පළවෙනි 4 සලකුණ. යම් විමංසාවක් වෙන් ද, ඒ මගින් රූපය ඉවත් කරන්න යැයි පැවසීම කියන එක මෙතෙහි කළා. ඉතින් එතන අභිජ්ඣා නොවීම දක්වා, එතන ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියා පැවසූ ඒ ධර්මයත් එක්ක මනස යොමු වුණා.

එතෙන්දි, ඒ දෙවෙනි 4 සලකුණකුත් තියෙනවා. ඒ දෙවෙනි 4 සලකුණේදි, අපිට ජේතවා ඒක, වේදනා, පරාමාස, ඉදංසච්ච, අනිත් පැත්තට උඩින් එනවා චේතනා, පරාමාස, හය අගති කියලා cross එක සම්බන්ධ වෙනවා. ඉතින් වේදනාවේ සිට චේතනාවට ඉරක් ඇන්දොතින්, 4 සලකුණ කියන එක ඇති වෙනවා. දැන් ඒකෙදිත්, මේ විමංසාව කියන එක, චේතනාව කියන තැන තමයි ලකුණු වෙන්තේ. විරිය කියන එක ඉදංසච්චය කියන තැනට එන්නේ. එතකොට ඡන්දය කියන එක, වේදනාව තියෙන තැනට. හය අගතිය කියන එක, විත්ත සමාධියෙන් තමයි, ඒක නැති වෙන්තේ. එතකොට අර මෙතන තිබෙන්නා වූ විමංසාව මගින් චේතනාව කියන එක ගලවා දමනවා. එහෙම නම් අර පළවෙනි 4 සලකුණ විමංසාව තීව්‍ර වන අවස්ථාවෙදි, දෙවෙනි 4 සලකුණ විමංසාව විමසිය යුතුයි. කෙසේ ද?

මෙහි දී සංස්කාර අත්තා සහ සක්ඤ්ඤා අත්තා ගලවා දමා ඇත. දැන් ඔබ රූපය ඉවත් කරන්නයි කියලා පවසනවා. උදාහරණයකට ගත්තොත්, අපි නෙල්ලි මිරිකලා, එයින් ඉස්ම අරගෙන භාවිතා කර, ජීවත් වන්නා වූ පුද්ගලයා, නෙල්ලි factory යේ, නෙල්ලි ගේන මනුස්සයාට පවසනවා. අපි machines ටික ඔක්කොම සුද්ද කළා, රොඩුත් අරන් දැමීමා, නෙල්ලි ඉස්මවලින්, ඒ කියන්නේ අරූප ධ්‍යානවලින් ජීවත් වීම එසා. මීට පස්සේ නෙල්ලි එසා, කියනවා වගේ.

මෙහි දී අපිට ජේනවා මේ රූප, සඤ්ඤා, චේතනා, විඤ්ඤාණ කියන හතර. එතනට මනස යොමු කරලා බැලුවොත් අපිට ජේනවා, සංස්කාරය නිසා විඤ්ඤාණයත්, සඤ්ඤාවෙන් චේතනාව වෙලා ඇති වෙන්නා වූ ඒ අත්තා සඤ්ඤාවත්, ඒ නිසා වන චේතනාවත් ගලවා දමලා තියෙනවා. ඉතිරි වෙලා තියෙන්නේ රූපය පමණයි. විමංසා ඉද්ධිපාදය ප්‍රධාන කරගෙන, මෙසේ සිටින බව මම දැනගත්තා. ඒක දැනගැනීමෙන් ප්‍රීතිය ගලන්න පටන් ගත්තා. “විමංසා ඉද්ධිපාද සමන්තාගත ප්‍රධාන විරිය” මේක තමයි කියලා මට වැටහුණා.

එසේ ඉහළ ම ප්‍රඥාවකින්, ටික වෙලාවක් කිසිවක් මෙනෙහි නොකර සිටියා. ඉන් අනතුරුව, ඥාන පඨය කොතරම් නිවැරදි ද කියලා මට වැටහුණා. අපි දන්නවා ඥාන පඨය මූලින්, අර රූපය, ඊළඟට විරිය භාවිතා කරනවා. ඒ විරියෙන් අපි එනවා ඡන්දය කියන එකට. එහෙම නම් අපිට ජේනවා, පළවෙනි පටිපදාව, ඥාන පඨයේ, පසුව, ප්‍රඥාව ඇති වීමෙන්, අර නෙල්ලි **factory** එකේ **machines** සුද්ද කරලා, රොඩු ඉවත් කරලා, ඒ කියන්නේ, රොඩු කියලා කියන්නේ රූප ධ්‍යාන. නෙල්ලි ඉස්මවලින්, ඒ කියන්නේ අරූප ධ්‍යානවලින් ජීවත් වීම එපා, යන තත්වයට මනස පත් වීම නිසා, අර චේතනාව ඉවත් කිරීම කියන එක වැටහුණා.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

**03/04/2015 - විත්ත සමාධි ප්‍රධාන සංස්කාර සමන්තාගත
ඉද්ධිපාද**

Citta Sāmadhi Padhāna Saṅkhāra Samannāgata Iddhipāda

ඒ උතුම් බුදුපියවරුන්ට නමස්කාර කරනවා, නමස්කාරය වේවා. ඒ උතුම් බුදුපියවරුන්ට පූජාව පැවැත්වුවට පස්සේ.

ඒ මට මුලින් ම කිව්වා 28/02/2015 කරපු භාවනාවක් තියෙනවා, අන්න ඒ භාවනාව බලන්නයි කියලා. ඒ භාවනාවේ තියෙන්නේ අර කබලිංකාර ආහාරය ඒ කියන්නේ සතිය පළවෙනි එක, 2 අත්තා ඉඳන් නිත්‍යයට යනවා කියන එක, 3 ජාතියේ ඉඳන් ජරාවට යනවා කියන එක.

එතකොට ජරා වෙනවා නම් අපි දන්නවා මරණය සිදු වෙනවා. එතකොට මරණය සිදු වෙනවා නම්, අර ප්‍රඥාවන්තයාට ජේනවා අර B කියන point එක හදන්න බෑ කියලා, bell shaped curve එකේ B කියන point එක හදන්න බැහැයි කියලා. එතකොට එහෙම නම් අපිට ජේනවා, ඒ B කතාව නැති වෙනකොට, අර A වල ස්ථාවරය කියන එක නැති වෙනවා කියලා. A වල ස්ථාවරය කියලා කිව්වහම, අර අවිද්‍යා ආශ්‍රවය තමයි A වල ස්ථාවරය කියලා කියන්නේ. එතකොට අවිද්‍යා ආශ්‍රවය කියන එකට පහර වදිනවා.

ඒකෙන් අපිට ජේනවා මේ සතිය සහ ප්‍රඥා ඉන්ද්‍රිය මගින් තමයි ඒක කරන්නේ. සතියෙන් ප්‍රඥාව, ප්‍රඥාවෙන් සතිය. දෙපැත්තට යනවා. සම්පජානකාරීත්වය මගින්, හදලා වැඩක් නෑ, කියන එක තියෙනවා. එතකොට ඒක ඒ විදිහට අයිත් කළහම අපිට stability එකක් නැහැයි කියලා ඇති වෙනවා. ඒක ඇති වෙලා, පල්ලෙහායින් අර සමාධිය කියන එක අපිට ඇති වෙනවා. අර star එකේ පල්ලෙහා තියෙන්නේ, ඒ සමාධිය කියන එක ඇති වෙනවා. මෙහෙම ඉන්න පුළුවන් හැකියාව ඇති කරනවා කියලා, ඒ භාවනාවේ දී ඉගෙනගෙන තියෙනවා.

ඉතින් අද භාවනාවේ දී මම කළේ, අර ඊයේ භාවනාවේ දී අපි බැලුවා නේ විමංසා ඉද්ධිපාදය කියන එක. එතකොට අද භාවනාවේ දී, මේ විත්ත ඉද්ධිපාදය කියන එක තමයි ඒකත් එක්ක සම්බන්ධ කරලා බැලුවේ. එතකොට ඒ විත්ත ඉද්ධිපාදයේ දැන් බලන්න, අපිට ජේනවා ජරා වෙනවා නම්, මේක පවත්වන්න බැහැයි කියලා අපි ඉගෙන ගත්තා. B කියන point එක හදන්න බෑ. එහෙම නම් දැන් අපි කියනවා, රූපය, ස්පර්ශ වෙලා, වේදනාව. වේදනාවෙන් චේතනාවට. අර B කියන point එක ලියාගන්න, curve එක එතනින් අදින්න. B කියන්නේ චේතනාව තියෙන තැන. මේ

පැත්තෙන් අර වේදනාව පැත්තට එන්නා වූ එක, අර **bell shaped curve** එකේ වම් අත පැත්ත කියන එක. දැන් මේ කැල්ල වැහෙන අපි එනවා පටයක්. රූප, වේදනා, චේතනා. දැන් **B** කියන එකෙන් පෙන්නවා, අවිද්‍යා ආශ්‍රවයට පහර වදිනවා. එහෙම නම් දැන් අවිද්‍යා ආශ්‍රවය කියන එක යනවා. සංස්කාර නිසා මේක කරන්නේ නැහැයි කියන එක.

දැන් එහෙම නම් මෙයාගේ මනස, බොහොම **firm** වෙලා තියෙනවා. විත්ත ඉද්ධිපාදයේ දී මෙයා කියනවා, මේ විත්තය, මම ගන්නේ නැහැ රූපය. කොයි ම ආකාරයකින්වත් ගන්නේ නැහැ. මොකද මම දන්නවා ගත්තොත් මොකද වෙන්නේ, අහිච්ඡා දෝමනස්ස ඇති වෙනවා. ගන්නේ නැහැ. එයා බොහොම **determine** කරලා, මනස **fix** කරලා තියෙන්නේ, ගන්නේ නැහැ කියන එකට.

එතකොට මෙහෙම වෙනකොට මේ කෙළවර දෙකට වැදෙනවා, දැන් මතක ද අර **handle** දෙක, **bicycle** රෝදේ **handle** දෙක වාගේ. අන්න ඒක නේ ඔතන එන්නේ. මුල රූපයත් එක්ක, මේ පැත්තෙන් අර මෝහය සහිතව කරකවන්නා වූ එකට වදිනවා.

එතකොට මෙතෙන්නට ආවහම, ඔතන තමයි විත්ත ඉද්ධිපාදයේ ආරම්භය කියන එක. එහෙම නම් ජේනවා ඔගොල්ලන්ට අර සබ්බාසව සුත්‍රය කරපු අයට ජේනවා, මේක අර එළියෙන් තියන එකෙන් ම කරකවන්නේ නැහැ. කෝට්ට දාල කරකවනවා කියන එක මම කරන්නේ නැහැ. කෝට්ට දාලා කරකවන්නේ නැත්නම් මොකද වෙන්නේ ටිකක් වෙලා යනකොට. අර ඇතුළේ පාත්තරෙත් කැරකෙන්නේ නෑ නේ. මොකද ඇතුළේ පාත්තරේ කැරකුණේ මේ වටේට කරකවන නිසායි. ඒ **fuel** එක නැත්නම් මේකේ කරකැවීම කියන එක නැහැ, **slowly** නතර වෙන්නේ. එතකොට මේක මෙහෙම වුණා ම මේක තමයි විත්ත ඉද්ධිපාදයේ ආරම්භය කියන එක.

එහෙම නම් ඔගොල්ලන්ට ජේනවා, අපි කැරකෙව්වොත් මොකද වෙන්නේ? කැරකෙව්වොතින්, කරකවලා මම අතහැරපු ගමන් ටිකක් වෙලා යනකොට, අර භය අගති, සෝක කතාව, එයා ඉස්සර වෙනව නේ. දැන් මම කරකවන්නේ නැත්නම් ටිකක් වෙලා ගියාට පස්සේ, මම අර දෙපැත්ත අල්ල ගත්තා නම්, කරකවන්නේ නැහැයි කියන එක. මොන ආකාරයකටවත් රූපය ගන්නේ නැහැයි කියන එක. මේක දැන් නතර වේගෙන යනවා. මේක නතර වුණහම දැන් එහෙනම් අරක **forward** වෙන්න විදිහක් නැහැ. ඒ කියන්නේ භය අගති, සෝක, කාම ආශ්‍රව කතාව සිද්ධ වෙන්නේ නැහැ. මෙන්න මෙතන තමන් ටිකක් වෙලා ඉන්නවා. ඒ කියන්නේ විත්ත ඉද්ධිපාදය ආරම්භ වෙලා තමන් ඉන්නවා.

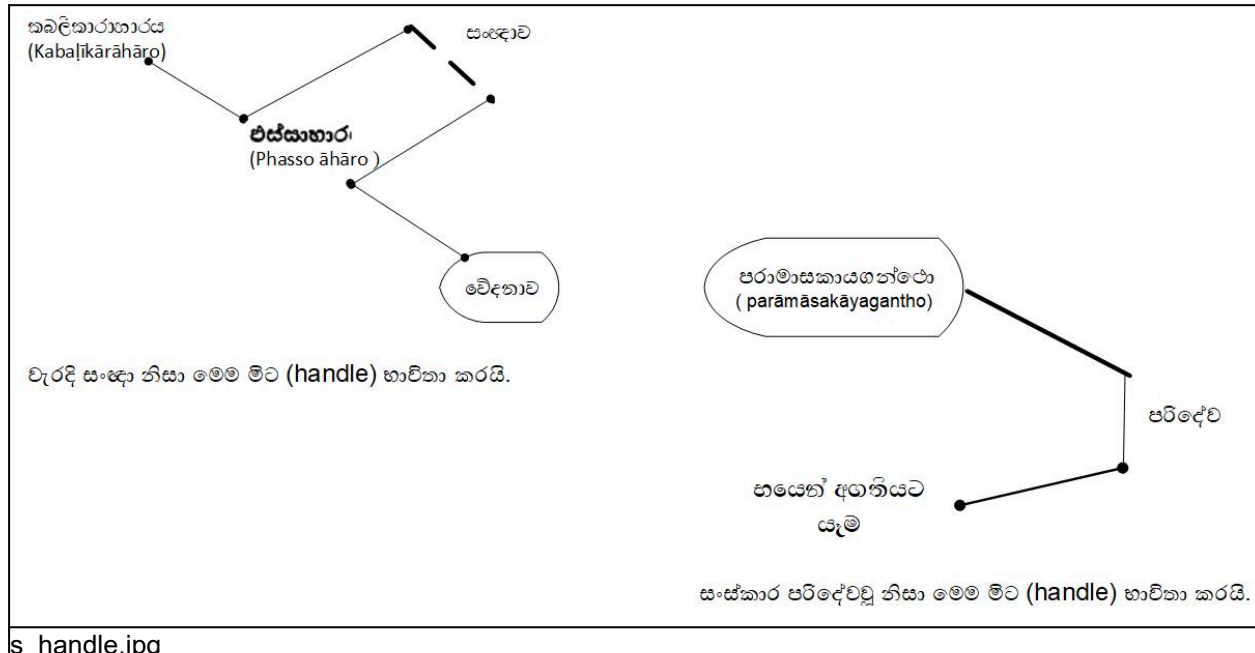
ඉඳලා ඉවර වෙලා ඊට පස්සේ දැන් ජේනවා, දැන් භය අගති, සෝක කතාව නැත්නම්, සෝකය හරහා තමයි අපි යන්නේ දෝස අගතියට. දෝස අගතිය කියන එකට යන්නෙ

එතනින් නේ, පල්ලෙහයිනේ. එතකොට එහෙම නම් ජේනවා දෝස අගති කතාවටත් පහර වදිනවා, එතනින් එන්නේ නැහැ.

ඒ කියන්නේ මුල හරියේදී මෙත්තාව තියෙනවා. මේ රූපය නිසා හානි වෙනවා කියලා ඒ මෙත්තා කතාව පළවෙති පටිපදාව, මතක ද? දෙවැනි පටිපදාවේ දී චිත්ත ඉද්ධිපාදය. දැන් මෙතෙක්දී තමයි firm වෙලා තියෙන්නේ. අතෙක්දී ආරම්භ වුණා. චිත්ත ඉද්ධිපාදය කියන එක ආරම්භ වුණා. අර දෙපැත්ත අල්ල ගත්තහම. අර B එකෙන් අවිද්‍යා ආශ්‍රව වෙන්නේ නැහැයි කියන point එකට ආවහම චිත්ත ඉද්ධිපාදයේ ආරම්භය.

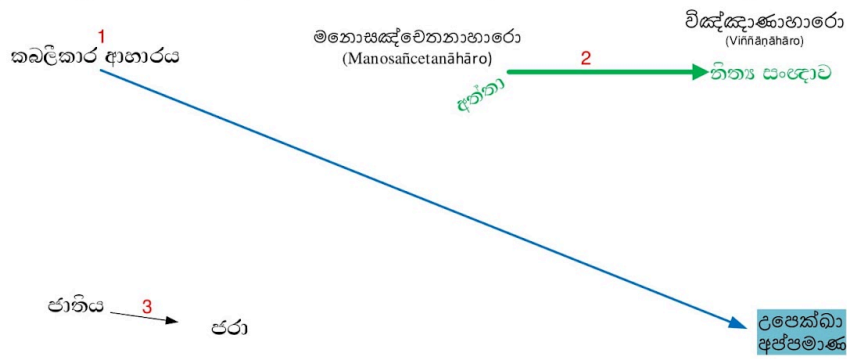
ඊට පස්සේ, ඔහොම හිටියෝතින් තමන්, දිගට ම ඔහොම හිටියොත්, ඒ කියන්නේ මනස දැන් make-up කරලා තියෙන්නේ. Mind එක make-up කරලා තියෙන්නේ, කිසිම ආකාරයකින් මම කරකවන්නේ නෑ රූපයක් එක්ක. කිසිම එකක් එක්ක මම කරකවන්නේ නැහැ කියලා. දැන් ද්වේෂ අගතිය කියන point එක දක්වා ආවහම, එතෙක්දී තමන් දැන් නතර වෙලා ඉන්නවා, firm වෙලා, තමන්ගේ චිත්ත ඉද්ධිපාදය කියන එකේ. හරි සැපයි එතන ඒ විදිහට ඉන්නකොට. අර වට්ට එන්න ඕනේ, අර කිව්ව පටය දිගේ තමයි එන්නේ ඒක.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

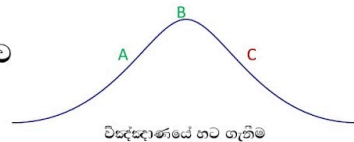
s_handle.jpg

සමමාදිට්ඨිය ඇති නම් මිච්ඡාදිට්ඨිය පහවේ. සමමාදිට්ඨියෙන් සමමාසතිය ඇතිවේ.

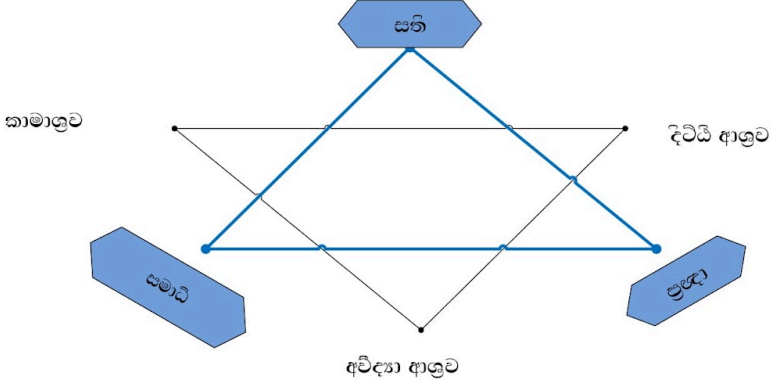

සමමාසතිය ඇත්තේ, ජාති -> ජරා වන බව දන්නේ නම් 3-3 රූපයේ ජරා ධර්මය, 4-3 වේදනාවේ ජරා ධර්මය, 5-3 සංඥාවේ ජරා ධර්මය, 7-7 සංස්කාර ජරා ධර්මය දකී. මෙසේ ජරා ස්වභාවය ඇත්තේ නම්, සංස්කාර වලින් විඤ්ඤාණයේ පැවත්මක් නැත. උපෙක්ඛා ඉන්ද්‍රිය ඇතිවේ.

- සංස්කාර වලින් විඤ්ඤාණයේ පැවත්මක් නැතිනම් 5 රේඛාව හරහා ගැලීම නවතී.
- සංස්කාරවල නිත්‍යය භාවයක් නැත. එවිට ප්‍රඥාව ඇතිවේ. එයින් ශ්‍රද්ධාව ඇතිවේ. ශ්‍රද්ධාව ඇතිනම් උද්ධව ව නොවේ. එවිට 6 රේඛාව හරහා ගැලීම නවතී.
- මෙපමණකින් ගැලීම අවසන් නොවේ. තණ්හාව නිසා 7 රේඛාව හරහා ගැලීම පවතී. පෙර කලා, 5 සහ 6 යන රේඛා මගින් කලින් පැවත්වූවා යන්න සමග සැසඳීම ඇත. නමුත් මෙය පැවැත්විය නොහැක. සැප සහිතවූ ධ්‍යාන (අස්සාදියාකිත්ථිය) මගින්වත් පැවැත්විය නොගැන. අත්තා යැයි ගැනීම පහවේ.
- සති ඉන්ද්‍රිය මගින් A සෑදීම නවත්වයි. මිච්ඡාදිට්ඨික සංඥාව නිසා විඤ්ඤාණයේ හටගැනීම නවතී.

- ප්‍රඥා ඉන්ද්‍රිය නිසා, ජරාවන රූපය බව දන්නේ, දක්නේ, මාන නොවේ. B ලක්ෂ්‍යය නොසාදයි. මෙය කළ නොහැකි බව දනී. රූපයේ ජරා ධර්මය, වේදනාවේ ජරා ධර්මය, සංඥාවේ ජරා ධර්මය, සංස්කාර ජරා ධර්මය දන්නේ ජරා ස්වභාවය ඇත්තේ නම්, සංස්කාර වලින් විඤ්ඤාණය සෑදිය නොහැකි බව දකී.
- සුතපුතා මිය යන විඤ්ඤාණය සෑදිය හැකිද? මෙය නොහැකිය. මෙසේ සති ඉන්ද්‍රිය මගින් ප්‍රඥා ඉන්ද්‍රියට යම් උදව්වක් කළ යුතුද, එය සපයා දෙයි. මේ නිසා දිට්ඨි ආශ්‍රව නොවේ. කුමක් නිසාද? වේතනා ගලවා දමා ඇත.

- සමාධි ඉන්ද්‍රිය මගින් සංස්කාර නිසා මාන පාපේ ගැලීම වළක්වයි. මේ නිසා අවිද්‍යා ආශ්‍රව නොවේ. මානස අඬු නිසා සමාධිය ඇත. ප්‍රාණසාන වැනි දේ වලින් වැළකේ. පෙර ගත්තාවූ දේ නිසාවන ක්‍රියාවලිය නවතා දමයි. සමාධි සහගත වූ වින්ත සංස්කාර පවා හොඳ යැයි නොපවසයි, පිළිනොගනී.
- ග්‍රද්ධා ඉන්ද්‍රිය සහ විරිය ඉන්ද්‍රිය මගින් නවතන ලද යම් ධර්මයක් වේද, සති ඉන්ද්‍රිය මගින් එම නැවතිම පවත්වයි.
- ග්‍රද්ධා ඉන්ද්‍රිය මගින් මුසාවාද වැනි අකුසලයන් වළකයි, ඉහල සමාධි වලට ඇති ඇල්ම පවා පහකරයි.
- විරිය ඉන්ද්‍රිය මගින් රූප ස්පර්ශය නවත්වයි.
- මෙසේ සතිමත් වූයේ, සියල්ල සම්පූර්ණයෙන් දැන සමාධි සහගතව සිටී. මෙම සමාධිය, සම්මාසමාධිය බව වැටහුණා.

**04/04/2015 - ඡන්ද සමාධි ප්‍රධාන සංස්කාර සමන්තාගත
ඉද්ධිපාද**

Chanda Samādhī Padhāna Saṅkhāra Samannāgata Iddhipāda

උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. මේ විදිහට දාහතර නම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

එතකොට අද භාවනාවට මට ඕනෑකම තිබුණේ අර, ඡන්ද ඉද්ධිපාදය කියන භාවනාව කරන්න. අපි කලින් කළා නේ, විමංසාව. ඊයේ කළා අපි, විත්ත ඉද්ධිපාදය. අද ඡන්ද ඉද්ධිපාදය එක කරනවා කියලා තමයි, රහතන් වහන්සේ කිව්වා මට ඒක.

එතකොට එතනදී, රහතන් වහන්සේ මට කලින් ම කිව්වා, ඔය 2015 ජනවාරි මාසයේ 16 වෙනිදා, කාම සහ කාම නිරෝධ, කියලා භාවනාවක් කරලා තියෙනවා, “අන්න ඒක බලන්න” කියලා.

ඉතින් ඒකේ පෙන්නලා තියෙන්නේ, ඔය මානය එන හැටි, අපි රවුම් කරකව කරකවා, පළවෙනි වටය, දෙවෙනි වටය, රූපයට අගයන් දිදී මාන වෙනවා කියලා. ඊට පස්සේ අර කුඩා කාලයක් පවතින්නා වූ විඤ්ඤාණයකට තමයි අපි මේ මාන වෙලා තියෙන්නේ. මොකද රවුම් දෙකෙන් මැරෙනවා නේ. 2.4 කිව්වොත් ජාති වෙනවා. 2.2 දී අපි අර පෙර තිබුණා වූ රූපයෙන් අපි ඉවත් වෙලා. නිත්‍ය වශයෙන් ම එතන වෙනස් වෙලා, අලුත් රූපයක් අල්ලාගෙන තියෙනවා. මෙතන්දී, 2.1 දීත් වෙනස් වෙනවා නේ. ඉවත් වෙනවා නේ. එතකොට 2.1 දී ඉවත් වූ පද්ධියමනසඬිකජ්ජය. එතකොට ඒ පද්ධියමනසඬිකජ්ජයෙන් එන්නේ මොකක් ද? ආස්වාදය, නේ ද? කලින් ඒවා අරගෙන තියෙන්නා වූ ආස්වාදය. එතකොට, ඒ කියන්නේ මේ රූපයට වඩා අර තව රූපයක් තමන් හොඳයි කියලා, ඒකත් එක්ක ඇති වෙලා තිබෙන ආස්වාදය. 2.1 නේ අපි කතා කරන්නේ.

එතකොට දැන් එහෙම නම්, අපි බලන්න ඕනෑ ඡන්ද සමාධිය කිව්වා ම, 4 සලකුණ දෙක. එතකොට පළවෙනියට අපිට ජේනවා, පළවෙනි 4 සලකුණ මතකයි නේ ද? එතන තියෙනවා ඉන්ද්‍රිය අසංවරය, උඩ තියෙනවා ඊර්ණ්‍යාව, පල්ලෙහා තියෙනවා ද්වේෂය, ඊළඟට තියෙනවා දකුණු අත පැත්තට වෙන්න අර sickness එක කියන එක, ව්‍යාධිය කියන එක. එතකොට, ඡන්දය සමාධියෙන් ඔය ඉන්ද්‍රිය අසංවරය කතාව නැති කරගන්නවා. එතකොට එතෙන්දී කරන්නේ මොකක් ද?

මතක ද අර, ආයතන 2 භාවනාවේදි මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් පෙන්වා දීපු ධර්මය. සම්මා දිට්ඨියෙන් එතන ප්‍රඥාව ඇති වෙලා, ශ්‍රද්ධාව, හිරිය, ඕනප්පය. ඔය විදිහට විරිය හරහා අපි එනවා ඡන්ද සමාධියට. එතකොට එතන, ඉන්ද්‍රිය සංවරය කියන එක අපිට ඇති වෙනවා. අභිජ්ඣාවෙන් අර රූපය කියන එක, අපි, 1 වෙනි විරිය භාවිතා කරලා ඉවත් කරනවා.

දැන් ඊළඟට කල්පනා කරන්න, දෙවෙනි 4 සලකුණ. දෙවෙනි 4 සලකුණේ තියෙන්නේ, වේදනාව. ඊළඟට අපි දන්නවා උඩින් තියෙනවා, වේතනාව. පල්ලෙනායින් ගත්තහම භය අගතිය. දකුණු අත පැත්තට ඉදංසව්වය. දැන් මේකෙදි, ඡන්ද සමාධිය ලකුණු වන්නේ, වේදනාව තියෙන තැනට.

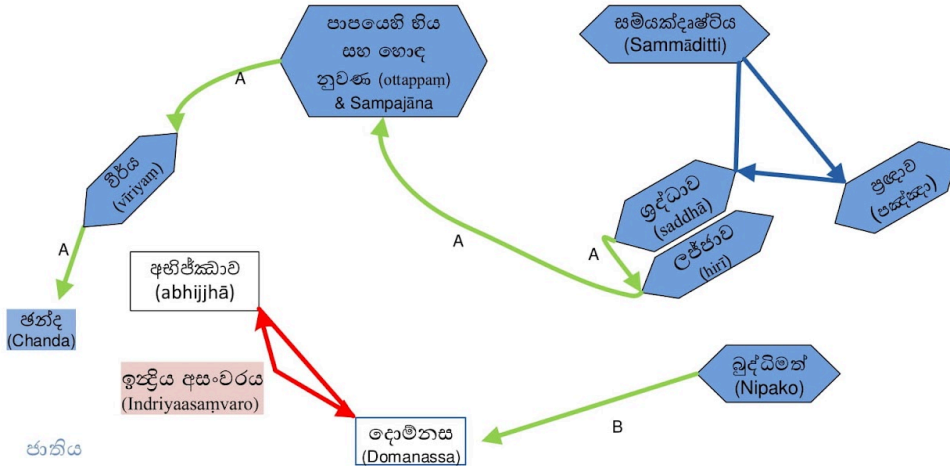
දැන් එහෙම නම් මේ වේදනාවට අපි එන්නේ කොහෙන්ද? රූපයේ කතාව අපි අයින් කළා. දැන් එන්නේ අර පදුට්ඨමනසඤ්ඤාපය හරහා ඇවිල්ලා, සෝකය. සෝකයෙන් වේදනාව. අර වේදනාව පරාමාස වෙන්නේ, අත්තවාද උපාදානය. මේකෙන් එන එක. එතකොට මෙන්න මේ දෙක අපි තේරුම් ගත්ත ද, මතක ද අපි බැලුවා, අර විරිය මගින් අපි අයින් කළා, සංස්කාර නිසා අත්ත වෙන කතාව. අත්තවාද උපාදානයට යනකොට එහෙම නේ ගැලවෙන්නේ. අභංකාර කතාව සබ්බාසව එකත් එක්ක එහෙම නේ බැලුවේ. ඊට පස්සේ ඒකට උඩින් අර මමංකාරය නිසා ඇති වෙන්නා වූ ඒ අත්තා කතාව දෙවෙනි විරියෙන් මේක ගැලවෙනවා.

එතකොට මෙන්න මේ විදිහට ගැලවුණායින් පස්සේ, දැන් එහෙම නම් අරක ආස්වාදය අරක හරහා එන්නා වූ දෙයක් නෑ. පදුට්ඨමනසඤ්ඤාපයෙන් සෝකයට ඇවිල්ලා, සෝකයෙන් වේදනාවට එන කතාව, කියන එක ගැලවෙනවා. එහෙම නම් ඒ කියන්නේ, අඩු වෙලා යනවා, අර 40% පාර කියන එක නැති වෙලා යනවා. මෙතන්දි හිතන්න බෑ. හරි අමාරුයි භාවනාව කරන්න. සම්පූර්ණයෙන් නතර වෙනවා එතනදි.

එතකොට එතන, දැන් එහෙම ඡන්ද සමාධියක් තියෙනකොට, ඒ කියන්නේ, දැන් මුලින් 10% පාර අපි කැපුවා. 50% කැපුවා අර සංස්කාර නිසා අත්තා කියන කතාව නැති වෙනකොට, 50% පාර එතන කැපිලා තියෙනවා. දැන් මේ 40% පාර ගැලවිලා තියෙන්නේ. එතකොට අර නිවනට ම වෙන් වුණා වූ, ඒ ඡන්දයෙන් තමන්ට ඉන්න පුළුවන්කම කියන එක එතන තියෙනවා, ඒ ඡන්ද සමාධිය. ඒක තමයි මේක අර, ඡන්ද සමාධි පධාන සඤ්ඤා සමන්තාගත ඉද්ධිපාදය කියන එක, ඒක තියෙන්නේ. ඒක තමයි ඉතින් මම කළ භාවනාව. ඉතින් details ඔයිට වඩා තව ඇතුළේ තියෙනවා.

අභිජ්ජා සහ දොමනස නැති කිරීම

තථාගතයන් වහන්සේ ගැන විශාල ශ්‍රද්ධාවක් තිබිය යුතුය. ශ්‍රද්ධාව සහිතව පහත දැක්වෙන සටහන භාවිතා කරන්න.

ත්‍රිකෝණ දෙක බලන්න.

- Path A - සම්මාදිවයින නිසාය. මෙහි වීරිය වශයෙන් දැක්වෙන්නේ පළමුවන වීරියයි - අත්හැරීම (නෙක්බම්ම ...). කුමක් සඳහාද? අභිජ්ජා නැතිකිරීමටය. මෙය Path A - මුළුලෙහිම පැවතිය යුතුය.
- Path B - ප්‍රඥාව නිසාය. අභිජ්ජා ඇතිනම් දොමනස ඇතිවේ යන්න පිටුව 2 දී ඉගෙන ගනිමු. මෙය දැන බුද්ධිමත් (nipaka) විය. දැන් දොමනස නැතිවීම කෙසේදැයි දැනී. මෙසේ දැනගැනීම ඇත්තේ, එනම්, අස්තන්ගමය දන්නේ, ප්‍රඥාව පරාමාසකාය ග්‍රන්ථය ඇතුළුව ඇදේ. ඉන් අනතුරුව නිවර්ණය මෙයින් පිටත බව දැන, ප්‍රඥාව පරාමාසකාය ග්‍රන්ථයෙන් ඉවත්වීම සිදුවේ.
- මෙය ඉහළම උපෙක්ඛාවයි.

**05/04/2015 - විරිය සමාධි ප්‍රධාන සංස්කාර සමන්තාගත
ඉද්ධිපාද**

Viriya Sāmadhi Padhāna Saṅkhāra Samannāgata Iddhipāda

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවායි මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා කියලා. ඉතින් ඒක ගැඹුරු අර්ථයෙන් ම තමයි මම එහෙම වැද නමස්කාර කළේ. ඒ කියන්නේ මිච්ඡා දිට්ඨියේ තියෙන්නේ, ඉන්න ඕනේ, කියන එක නේ. ඒක නැතුව තමයි මේක කළේ. ඒ විදිහට දාහතර නම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

ඉතින් අද, විරිය ඉද්ධිපාද භාවනාවයි කරන්න තියෙන්නේ. ඒ විරිය ඉද්ධිපාද භාවනාව, ඕගොල්ලෝ දන්නවා, අර, 4 සලකුණේ, අපි දන්නවා නේ කෙළවරවල් දෙක නේ ද? දැන් අපි දන්නවා, 4 සලකුණ බැලුවොතින්, එක් පැත්තෙකින් ඉන්ද්‍රිය අසංවරය, උඩ ගත්තහම තියෙන්නේ ඊර්ෂ්‍යාව, පල්ලෙහායින් ද්වේෂය, ඊට පස්සේ අනික් පැත්තෙන් ගත්තහම, අර මිද්ධ සහගත තියෙන, රෝගී ස්වභාවය කියන එක, දැන් ඕක තමයි නැති කරන්නේ විරිය ඉද්ධිපාදයෙන් නේ ද? අර රෝගී සඤ්ඤාව කියන එක. ඊළඟට, ආපහු අපි දන්නවා දෙවෙනි 4 සලකුණේ ගත්තහම, ඉදංසච්චය තමයි එතෙත්ට එන්නේ. විරිය ඉද්ධිපාදයෙන් එතන නැති කරන්නේ.

ඉතින් ඕක භාවනා කරන්න ඉස්සෙල්ලා රහතන් වහන්සේ කීව්වා, අවිද්‍යා පච්චයා සඞ්ඛාරා, කියලා භාවනාවක් කරලා තියෙනවා නේ, 24 වෙනිදා, 2015 මාර්තු මාසේ, “අන්න ඒක බලන්න” යි කියලා.

එතකොට, මේකේ ලස්සන වැඩේ කියන්නේ, අර, එහෙම එකක් කළහම තමයි, මේක තේරෙන්නේ. ඉතින් ඒකේ පෙන්නන්නේ, ඒ භාවනාවට ඇවිල්ලා තියෙන්නේ, ඔය සජ්ත විසුද්ධි 2 භාවනාවත් එක්ක තමයි ඇවිල්ලා තියෙන්නේ. ඒකේ තුළ තියෙන්නේ මොකක් ද, දැන් මනුස්සයෝ කියන්නේ, ආ මේ හරි හොඳයි එන්න අපි මේ කෑම ටික කාලා ඉම්මු, අපි මේ සිංදුව අහලා ඉම්මු, එහෙම. එතකොට රහතන් වහන්සේලා, පස්සෙන් පස්සට යනවා. ඒ කියන්නේ කැලෑවට, කැලෑවට යනවා මේවායින් අයින් වෙලා. ඒ කියන්නේ මේ පවතිනවා කියන කතාව එපා. ඔන්න ඕක හොඳ ගැඹුරු අර්ථයක් ඔය. පවතිනවා කියන කතාව එපා. මිච්ඡා දිට්ඨිය කියන්නේ, මට ඉන්න ඕනි. බෙහෙත් ටික බිලා හරි, කොහොම හරි, මම ඉන්න ඕනෑ කියන කතාවයි අපිට තියෙන්නේ. එතකොට, දැන් සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා නම් ඔය කතාවක් නෑ. ඉවත් වෙනවායි කියන එකයි එතන තියෙන්නේ බැලුවා ම නේ ද? කැලෑවට යනවා කියලා කියන්නේ, ඉවත් වෙනවා, මේවාත් එක්ක ඉන්නේ නෑයි කියන එක.

ඉතින්, අපි ඒ භාවනාවේදී ඉගෙන ගත්තා ඉතින්, සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා නම්, සම්මා සංකප්පය කියන එක පැතිරෙනවා. සම්මා සංකප්පය නෙක්ඛම්ම, අවාසාපාද, අවිභිංසා. එතකොට ඒ අවිභිංසා පාරේ, අපි දන්නවා, ඒ කියන්නේ, අපි අමෝභ පාරේ නේ යන්නේ. ඉතින් ඒ මෝභ පාරේ අපි සංස්කාරයන් ඉවත් කරනවා කියලා ඒක තියෙනවා. එතකොට, එහෙම කළා ම, දැන් අපි, අපි මෙතන කල්පනා කරන්නේ, ඔය පියෙහි විජ්ජයොගය නිසා අපිට ජාතිය කියන එක ඇති වෙනවා. ඒ භාවනාවේ පෙන්වලා දීලා තියෙනවා, පියෙහි විජ්ජයොගයෙන් ජාතිය.

ඉතින් ඕගොල්ලන්ට මතකයි, ක්‍රම දෙකකට දැන්. ඒ කියන්නේ, පියෙහි විජ්ජයොගයට එන්නේ නිකම් නෙමෙයි නේ, සෝකය හරහා නේ. සෝකය, පියෙහි විජ්ජයොගය, ජාතිය. ආයින් බලන්න, හය අගතිය, සෝකය, කාම ආශ්‍රව නේ ද? එක ම පැත්තට යන රැලි දෙකක් ඔය තියෙන්නේ.

එතකොට, දැන් අපි දන්නවා ඕකේ, අර සංස්කාරයන්, මේ පුද්ගලයා එපා කියලා කියනවා. වත්තේ මහත්තයාගෙ කතාව මතකයි නේ. වත්තේ මහත්මයා කියනවා, මේ මනුස්සයෝ කලින් ගෙනල්ලා මේක පවතිනවා කියලා හදලා දුන්නා. මේක කැඩිලා ගියා. ආයි නම් ඕක ගෙනෙන්න එපා. මේක හදන්න එපා. වඩු බාස්ව ගේන්න එපා. මේ එක්කෙනෙක්වත් ගේන්න එපා කියලා කියනවා නේ ද? ඉතින් ඒ කතාවේදී තමයි අපි අර ආවේ, අර සංස්කාරයන් එපායි කියලා කිව්වා ම, බොජ්ඣංගියට ඇවිල්ලා, අර 1, 2, 3, ජාතියේ ඉඳන් ජරාව, ඒ නිත්‍ය කතාව, ඒකත් එක්ක අර අපි බලලා තියෙනවා, අර line 6 එක වෙන්නේ නැහැයි කියන එක. ඉතින් ඔය කතාවේදීම අපි ඉගෙන ගත්තා, අපි මේක සිද්ධ වුණේ නැත්නම් මොකද වෙන්නේ? පියෙහි විජ්ජයොගය, ජාතිය, සල්ලය හරහා ගිහිල්ලා අපි, රූපය ස්පර්ශ කරලා නාමරූපයන් එහෙම, ඒක වෙනවා කියන එක.

අනිත් අතට, අපි අත්තවාද උපාදාන කතාවටත් එතනින් ආවා. එතන දී අපි කිව්වා, ඒ අත්තවාද උපාදානය, මේ පරාමාසයේ ඉඳන් එන දේවල් තමයි තියෙන්නේ. ඊට පස්සේ එතන දී බැලුවා අර, ටීනම්ද්ධ, පරාමාස, 1-3 මෝභ, ඒ line එක නේ. එතකොට ඒ තයොධම්ම සූත්‍රයේ. එතකොට පරාමාසයේ තියෙන්නේ අර, ජරා වෙච්ච රෝගී සඤ්ඤාව තමයි කියලා. එතකොට, ඔන්න ඕක ඇතුළු තමයි අපි මේ විරිය ඉද්ධිපාද කතාව මේ කරන්නේ. මතක තියාගන්න, විරිය ඉද්ධිපාද කතාවක් නෑ විමංසාවක් නැත්නම්. මෙතන මේ විමංසාව නේ මෙතන තියෙන්නේ. ඒක නැතිව විරියක් ඇති වෙන්නේ නැහැ නේ.

එතකොට දැන්, ඕගොල්ලන්ට ජේන්න ඕනේ, එහෙම නම් අර, අපි මේක කලිනුත් අපි බලලා තියෙනවා. රූපයත් එක්ක ගත්තහම පාරවල් තුනක් තියෙනවා නේ.

පල්ලෙහාට යන පාර. ආපහු, ස්පර්ශ වෙලා වේදනාව පැත්තට යන පාර, දෙකයි. තුන් වෙනි පාර, රූපයේ ඉඳන්, කෙළින් ම සඤ්ඤා වේතනා කියලා එන එක නේ ද?

දැන්, බලන්න, පල්ලෙහායිත් එන පාර. පියෙහි විජ්ජයොගයෙන් ජාතියට ඇවිල්ලා, ආවොතින් මොකද වෙන්නේ? රාග සල්ලය ඇති වෙලා අපි ආපහු උඩට ගිහිල්ලා, රූපය ස්පර්ශ කරනවා. එහෙම නම් අපි ඒක නොවෙන්න ඕනෙ. එතකොට අන්න ඒ පාර තමයි අපි මුලින් කපන්නේ, ඔය 10% පාරයි කියලා කියන්නේ. මේ පැත්තෙන් ආවා නම් තමයි ඔය කතාව සිද්ධ වෙන්නේ, උඩට යනවා කියන එක. එතකොට ඒක අයිත් වෙන්න ඕනෑ. එහෙම නම් 1 වෙනි විරිය, එතන රූපය මගේ නොවන්න කිව්වහම, අන්න ඒ විරිය එතන ගන්න.

ඊළඟට, එන්නේ අපි, 50% පාරට. 50% පාර කිව්වට වරදවා ගන්න එපා. මේක උඩින් නේ එන්නේ. කොහොම ද එන්නේ? රූපය ස්පර්ශ වුණා නම්, උඩින් ආවා නම්, සඤ්ඤා, වේතනා, එතනින් ගන්න කෙළින් ම ඉදංසච්චයට එන එක. සඤ්ඤා, වේතනා, ඉදංසච්ච.

එතකොට එහෙම නම්, අන්න ඉදංසච්චයේ තිබෙන්නා වූ ඒ විරිය කතාව, එතන අපි භාවිතා කරනවා, මොකට ද? දැන් අර වේතනාවේ ඉඳන් එන්නා වූ එක, ඉදංසච්චයට එන එක වළක්වන්න. ඒ කියන්නේ මොනවද? කලින් එකවරක් හරි ගන්නා වූ සංස්කාර. වත්තේ මහත්තයා කලින් ගෙන්නුවා නේ වඩු බාස් උන්නැහේ. කලින් ගෙන්නුවා නේ ඉංජිනේරුවාව. අර උඩ සංස්කාර කොටුවේ තියෙන්නේ. අන්න ඒ cross එකේ, ඒ සංස්කාර. අන්න ඒක, ගන්න නැති වෙන්න තමයි, මේ විරිය. මගේ නොවෙන්න. එතකොට ඒක තමයි 2 වෙනි විරිය. මේක අර අපි බලපු, මතක ද? සබ්බාසච එකේ බලපු එක. ඒකත් එක්ක පටලවන්න එපා. මොකද මේකෙ එන්නේ වෙන විදිහකට. දැන් එතකොට අපි ආවා ඔන්න, ඉදංසච්චයට එන්න දෙන්නේ නෑ කියන එක. ඕක කැපුණා කියන්නේ, අර 50% පාර කැපෙනවා හා සමානයි, ඕක බැලුවා ම.

දැන් ඊට පස්සේ තියෙන්නේ මොකක් ද? දැන් තියෙන්නේ, අර පරාමාසය ඇතුළේ ඉඳන් එන්නා වූ එක විතරයි. අර ඉස්සෙල්ලා භාවනාව මතක තියෙනවා නම්, අර ඒකෙන් එන ආස්වාදය තමයි මේකෙ තියෙන්නේ. එතකොට දැන් එහෙනම් ඒක අයිත් කරගන්න ඕනෑ. ඉතින් මේකට ආවේ මොකක් ද? ඊනම්ද්ධ, 3-3, 2-3 කතාව නේ, අවිද්‍යා ආශ්‍රවයට යන එක නේ. එතකොට එහෙම නම් මෙතන අපි අයිත් කරලා දානවා, ඔන්න ඔය කතාවට එන්න දෙන්නේ නෑ, මේ රෝගී සඤ්ඤාව වෙන්න දෙන්නේ නෑ කියලා. එහෙම නම් අර 4 සලකුණු දෙකේ කෙළවරවල් දෙක ම අපි අයිත් කරලා ඉවරයි, මේ රෝගී සඤ්ඤාව ගන්නේ නෑ කියන එක.

දැන් ඔබෙන්දී ඔය තත්වයට පත් වෙනකොට තමන්ට තේරෙනවා, මේ ඉන්ද්‍රියන් හොඳට ඔක්කොම තමන්ගේ පවතිනවා කියලා. දැන් ඔහොම ටිකක් වෙලා ඉන්න.

ඔය ටිකක් වෙලා එහෙම හිටියහම, තමන්ට ඡේනවා, දැන් අපි ඇවිල්ලා තියෙනවා නේ, සම්මා වායාමයට නේ මේ ඇවිල්ලා තියෙන්නේ නේ ද? ඒ සම්මා වායාමයට ආවා ම, පියෙහි විජ්ජයොගයේ ඉඳන් ඡාතියට යන කතාව තියෙනවා නේ. අන්න ඒක නැති කරනවා. ඒ කියන්නේ සම්මා වායාමය මගින්, සම්මා සංකප්පයට, උදව් උපකාර කරනවා. ඒක තමයි හරි ලස්සන **point** එක. සම්මා සතියෙන්, සම්මා දිට්ඨියට උදව් කලා වාගෙ, සම්මා වායාමය මගින්, මොකක් ද තියෙන්නේ, නෙක්ඛම්මය, අවාසාපාද, අවිහිංසා. කාම විතක්ක එපා. අනුජ්ජන්නානං කතාව කියන්නේ. අනුජ්ජන්නානං කියලා කියන්නේ, දැන් මම මැරිලා. එහෙම නම්, දැන් මෙන්න මේ **line** එක අල්ලගන්න. මොන **line** එක ද? මෙතන තියෙන්නේ විඤ්ඤාණය, පරාමාසය, මේ පැත්තෙන්, ඡාතිය. මෙන්න මේ **line** එක. දැන් මේක මම පවත්වන්නේ නැහැයි කියන එක නේ. අපි කිව්වේ, ජීවත් වෙලා ඉන්න ඕනෙ කමක් ඇත්තේ නෑ. එහෙම නම් මෙතනින් මේ පහළින් එන එක අපි මුලින් කතා කරනවා. පියෙහි විජ්ජයොගය ඉඳන් මෙතෙන්ට එන එක. මොකද දැන් මට තවම ඉපදිලා නෑ. දැන් මැරිලා නේ තියෙන්නේ. ඉපදිලා නෑ, “අනුජ්ජන්නානං පාපකානං.” තේරුණා ද කියන එක? ආපහු උපද්දවන්න එපා. කාම විතක්ක, මට ඉපදිලා නැති ඒවා උපද්දවන්න එපා කියලා නේ කියන්නේ. කාම විතක්ක එපා. මගේ ප්‍රීතිය ගලනවා, කාම විතක්ක එපා. මේක කළොතින්, ආපහු රූප ස්පර්ශ කරලා මෙතනින් උඩට යනවා. බලන්න කොච්චර ගැඹුරු ද කියලා?

එතකොට මට තේරුණා, එහෙනම් මේකෙන් මොකක් ද කරන්නේ? මේ සම්මා සංකප්පයට, නෙක්ඛම්ම අවාසාපාදයකට, මෙයා උදව් උපකාර කරනවා. එතකොට අන්න ඒ **point** එක එතකොට ඕගොල්ලන්ට දැනෙනවා මෙතන මේ සම්මා සමාධිය. සම්මා සමාධිය දැනිලා ඊට පස්සේ දැනෙනවා මෙතනින්, මේ පැත්තෙන් සම්මා ඥාන. එයා උදව් උපකාර කරන්නෙ සම්මා ඥානයට. එතන එහෙම ඇති වුණා වූ සම්මා සමාධියෙන්, සම්මා ඥානයට උදව් උපකාර කරනවා, සම්මා ඥානය කියන එක පවත්වන්න. ඉතින් ඒකෙන් සම්මා විමුක්තිය. මෙන්න මේ දෙකෙළවර පුදුමාකාර විදිහට දකිනවා. බලන්න, විරිය ඉද්ධිපාදය වඩන්නේ, හැබැයි එයා **maintain** කරන්නේ අනිත් ඒවා නේ ද? එකට ඉන්නවා කියලා, මතක ද **apple** ගෙඩිය අරගෙන, රහතන් වහන්සේ කිව්වේ වීසි කළත් එකට තියෙනවා කියලා. යන්නේ නෑ කියලා. මෙයා පවත්වනවා මේ විදිහට. මේක පුදුමාකාර විදිහට දැනෙනවා, මේ දෙකෙළවර.

ඒ කියන්නේ ඔළුවේ, සමාධිය තියෙන තැනයි, ප්‍රඥාව තියෙන තැනයි, ඒක පුදුමාකාර විදිහට ඒ අවස්ථාවේදී ඒ විරිය ඉද්ධිපාදය කියන එක බැලුවහම ඒකෙදී දැනෙනවා. මට මෙහෙම එකක් කලින් වෙලා තියෙනවා. මට මතක නෑ, ඒක මොන භාවනාවේදී වුණේ කියලා. මේක හරියට ම මේ හරහට දැනෙනවා.

ඊට පස්සේ, ඕගොල්ලන්ට ඉන්න පුළුවන් කැමති විදිහකට, මේක ආවට පස්සේ. මෙතනින් සති ඉන්ද්‍රිය, ඔළුවේ මේ කැල්ලේ ඉන්න පුළුවන්. පිටිපස්සයි, වම් අත, සමාධිය තියෙන තැන. සති ඉන්ද්‍රිය, ප්‍රඥා ඉන්ද්‍රිය. ඒ 3 වෙනම බාගයක්. ඒ හැටියට තමන්ට ඉන්න පුළුවන්කම කියන එක තියෙනවා. විරිය තමයි ඒක කරන්නේ, විරිය හිටියේ මෙහේ. එයා අර 3 පවත්වාගෙන ඉන්නවා මේවා වෙන්වෙන නැති වෙන්න.

ඒක තමයි ඒ භාවනාව.

ඉන්ද්‍රිය අසංවරය -> අභිධ්‍යාව (අභිජ්ඣා) -> ව්‍යාපාද -> ඊර්ණ්‍යාව

ඉන්ද්‍රිය අසංවරය - 6.3

ඊර්ණ්‍යාව

ද්වේෂය

ව්‍යාධිය

අභිධ්‍යාව (අභිජ්ඣා) -> ව්‍යාපාදය -> ඊර්ණ්‍යාව -> මිච්ඡා දිට්ඨිය -> ව්‍යාධිය.
දැන් ද්වේෂය ඇත (සම්මා වාචා සටහන බලන්න)

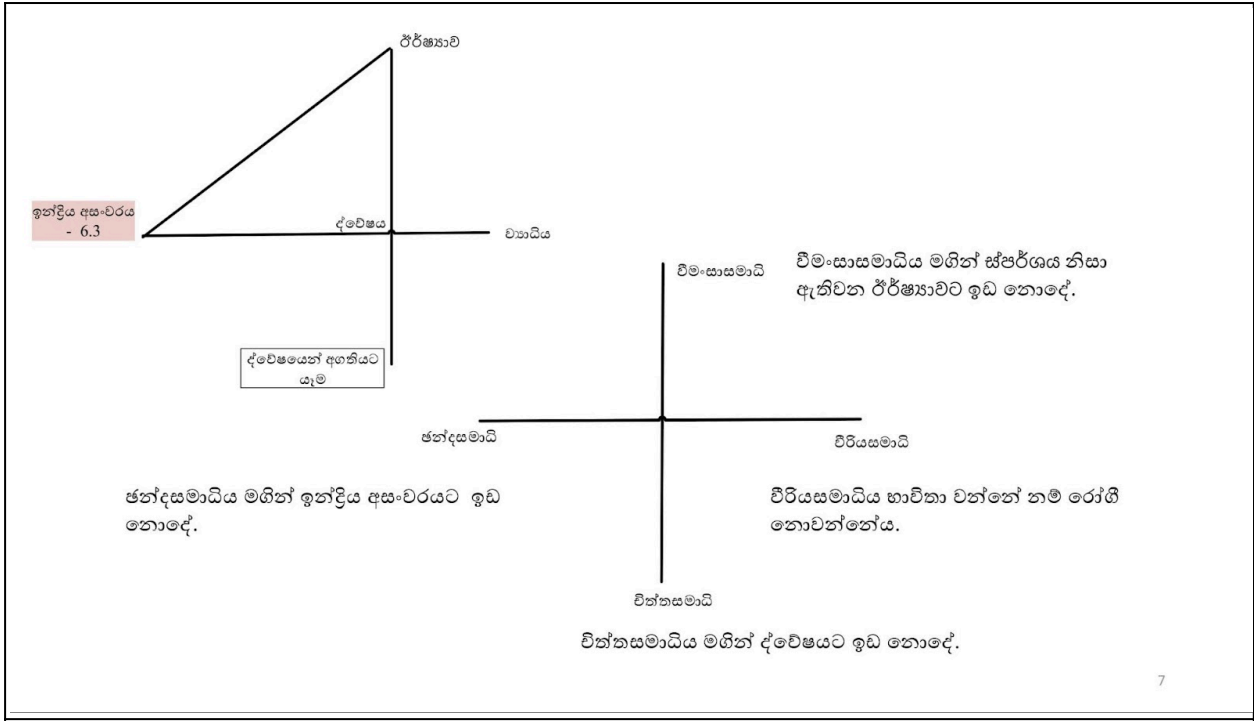
ද්වේෂයෙන් අගතියට යෑම

ඊර්ණ්‍යාව ඇති පුද්ගලයා අන් අය දෙස බලයි. මෙය නිසා ඉන්ද්‍රිය අසංවරය ඇතිවේ.
දැන් අපිට

- ඉන්ද්‍රිය අසංවරය <-> ඊර්ණ්‍යාව

6

s_Vimamsiddipada.pdf - Slide 6

s_Vimamsiddipada.pdf - Slide 7

2) ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද ඡන්දය (අතිපග්ගහිතො ඡන්දො)

- උද්ධච්චය -> දෝමනස්ස (බොජ්ඣංග පිටුව 3, 4)
- මානය -> අභුද්ධාව
- රෝගී සංඥාව නිසා ඇතිවන ප්‍රතිඵලයට අභිජ්ජා නොවීම සඳහා ඡන්ද සමාධිය භාවිතා කර ඉන්ද්‍රිය සංචර කර ගත යුතුය.

B. යට යම්සේ නම් උඩත් එසේ ව, උඩ යම් සේ නම් යටත් එසේ ව වෙසේ (යථා අධො තථා උද්ධං, යථා උද්ධං තථා අධො)

- පාදනලයෙන් උඩ කෙස්මතුයෙන් නන් වැදැරුම අසුවියෙන් පිරුණු මේ කය ම ප්‍රත්‍යාවේක්ෂා කෙරෙයි (අසුභ භාවනා - 5 වෙනි පිටුවෙහි, 1 - ගැන සිතන්න).

3) ඇතුළත හැකුළුණු ඡන්දය (අජ්ඣන්තං සඛිත්තො ඡන්දො)

- රෝගී සංඥාව මගේ යැයි ගැනීමෙන් සිදුවූයේය. චිත්ත සංස්කාර මගේ නොවීමට චිත්ත සමාධිය භාවිතා කරන්න.

C. දහවල් යම් බඳු නම් රැන් එසේ ව, රැ යම් බඳු නම් දහවලුන් එසේ ව වෙසේ (යථා දිවා තථා රත්තිං, යථා රත්තිං තථා දිවා විහරති)

- අතීත අනාගත චරිතමානා තුන් කාලයේදීම පවිච්ච සමුප්පන්නව සිදුවන බව දත යුතුය. 5 වෙනි පිටුවෙහි, 3 සහ 5 - ගැන සිතන්න. සුඛ වේදනාව සහ චිත්ත සංස්කාර මගින් පවිච්ච සමුප්පාද ඇතිවන බව.

4) පිටත විසුරුණු ඡන්දය (බහිද්ධා වික්ඛිත්තො ඡන්දො)

- සංස්කාර වල අස්මිති මාන ඇත.
- සමමා සමාධියේ සංස්කාර ඇත.
- චිත්ත සංස්කාර මගේ යැයි නොගැනීමට විමංසා සමාධිය භාවිතා කරන්න (සංස්කාර -> සංස්කාර).

D. ආලෝකසඤ්ඤාව මැනවින් ගන්නා ලද්දී දිවාසඤ්ඤාව මැනවින් තබන ලද්දී වෙ (ආලෝකසඤ්ඤා සුග්ගහිතා හොති දිවාසඤ්ඤා ස්වාධිච්ඡිතා).

- චිතමිද්ධ නොවීමට ආලෝකසඤ්ඤාව භාවිතා කරන්න.
- විචිතිච්ඡාවේ සමුදය දැන නිවනින් පිටත වූ දෙයක් මගේ යැයි නොගනී. 5 වෙනි පිටුවෙහි සියල්ල ගැන සිතන්න.

I) ඉතා සැහවුණු ඡන්දය (අතිලීනො ඡන්දො)

- රූප ස්පර්ශ විමෙන් කුසිතවන බව (කොසජ්ජ) දැන විරිය භාවිතා කල යුතුය.

A) පෙර සංඥා යම්සේ නම් පසුත් එසේ ය. පසු සංඥා යම්සේ නම් පෙරත් එසේ ය. .

- කාමරාගානුසය මගින් සංඥාවට යමක් එකතු නොකළ යුතුය (5 වෙනි පිටුවෙහි, 2 - නිත්‍ය ගැන සිතන්න.)

s_Vimamsiddipada.pdf - Slide 8

06/04/2015 - දිට්ඨි අනුසය

Ditthi Anusaya

ඒ උතුම් බුදුපියවරුන්ට නමස්කාර කළා. නමස්කාරය වේවා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා ය, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවායි කියලා වැද නමස්කාර කළා. එතකොට ඒ විදිහට දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

ඉතින් මෙතෙක්දී මම කිව්වේ, අර අර්ථය, සාමාන්‍යයෙන් මනුස්සයෝ කියනවා නේ ඉතින් එන්න අපි රඹන් ගහමු, එන්න අපි මේ මොනවා හරි එකක් කාලා හොඳ සන්තෝසෙන් ජීවත් වෙලා ඉමු. එතකොට රහතන් වහන්සේලා පස්සෙන් පස්සට යනවා, කැලෑවට යනවා, ඉවත් වෙනවා මේ වාගේ දේවල්වලින්. ඔන්න ඔය අර්ථය සහිතව තමයි කිව්වේ, ඒ කියන්නේ, පවතින්න ඕනෙ නැතෙයි කියන අර්ථය උඩ.

එතකොට මට, මං කල්පනා කළේ අද, දැන් ඉද්ධිපාද 4 කරලා තියෙනවා නේ. මේකේ අතින් පැත්තට යනවා. ඒ කියන්නේ විරියෙන් පටන් ගන්නවා. පටන් ගත්තේ විමංසා, චිත්ත, ඡන්ද, විරියෙන්. දැන් මේකේ යනවා අතින් පැත්තට. විරියෙන් ඡන්දයට. එහෙම මේ ගාථාවකුත් තියෙනවා කියලා රහතන් වහන්සේ කිව්වේ. “විරියො ච ඡන්දො” කියලා නේ ද?

එතකොට විරියෙන් පටන් ගත්තහම, දැන් අපි දන්නවා, අපි විරිය තුනක් භාවිතා කරනවා විරිය ඉද්ධිපාද කතාවෙදී, ඊයේ අපි ඉගෙන ගත්තා. මොකද්ද ඒ. කෙටියෙන් කියනවා නම්, එතන විරිය 3ට තියෙන්නේ, අර රූපය ස්පර්ශ නොවෙන්න කරන්නා වූ පළවෙනි විරිය එනවා. ඒක එන්නේ කොහොම ද?

ප්‍රියේහි විප්‍රයෝගය හරහා ජාතියට එන්නා වූ පාර කපාගෙන. ඒ කියන්නේ, “අනුප්පන්නානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං.” ප්‍රියේහි විප්‍රයෝගය කියලා කියන්නේ මම මිය ගියා, එතකොට දැන් විඤ්ඤාණය මලා, දැන් ආපහු තාම මම උපද්දන්න යන්නේ නෑ. ආපහු කාම විතක්ක එපා, ආපහු ව්‍යාපාද විතක්ක එපා, විහිංසා විතක්ක එපා කියලා එතනින් එනවා. ඒක පළවෙනි විරියෙන්.

ඊට පස්සේ දෙවනි විරියට අපි බැලුවා. රූප, සඤ්ඤා, චේතනා, ඊළඟට ඉදංසච්චයට එන පාර. ඒක තමයි උඩ සංස්කාර කොටුව. එතකොට ඒක නොවෙන්න තමයි ඒ විරිය භාවිතා කරන්නේ.

ඊළඟට තුන් වෙනි විරිය අපි බැලුවා, ජීනමිද්ධ සහගත ස්වභාවය. ඒක අපිට ඇතුල් වෙනවා පරාමාසයට. එතකොට ඒක තමයි අර 1-3 මෝහයට යන්නා වූ පාර. ඒක

ගත්තා නම්, තමන් රෝගී බවට පත් වෙනවා. එතකොට ඒ අත්ත සඤ්ඤාව කියන එක යනවා.

එතකොට, දැන් මෙන්න මේ විරියෙන් තමයි, අපි ඡන්දයට එන්නේ. එතකොට දැන් ඡන්දයට එනකොට, අපිට ඡේනවා, ඒ භාවනාවෙදි අපි කරලා තියෙනවා, මේ මානය කියන එක අයිත් කරන්න ඕනෙ. පද්ධියමනසඤ්ඤාපය නිසා යම්කිසි ආකාරයකට, අපිට ආස්වාදය ගලාගෙන ඒක එනවා නම්, ඉතින් ඒක නිසා ම අපේ විඤ්ඤාණය, මේ මරණය කියන එක අපිට ඇති වෙනවා. මොකද සංකප්පය ආපු ගමන් මේකේ ගැලවීම කියන එක සිද්ධ වෙනවා. මොකද මේ රූපයෙන්, 2.2 මරණය නේ. එතකොට 2.1 දීම අපිට මේවා වෙලා තියෙනවා. 2.2 වෙනකොට නිත්‍ය වශයෙන් ම වස්තුවෙන් වෙනස් වුණා, 2.1 වෙනකොට අපිට ඡේනවා අර සංකප්පය නිසා ම, අපි අයිත් වීම කියන එක සිද්ධ වෙනවා කියලා.

එතකොට අපි මානය කියන එක වෙලා තියෙන්නේ, මේ තත්පරයක්වත් පවතින්නේ නැති විඤ්ඤාණයකට. ඔන්න ඔය මාන අගය කියන එක අයිත් වෙන්න ඕනෙයි කියන එක තමයි, ඒ ඡන්ද සමාධියේ තියෙන්නා වූ ප්‍රධාන වූ කාරණයක්, ඒක තේරුම් ගන්න. ඉතින් එතකොට දැන් අපිට ඡේනවා, ඒ සංස්කාරය කියන එක අපිට අයිත් වෙනවා නම්, ඒ කියන්නේ මට ඉන්න ඕනෙයි කියන සංස්කාරයන් කියන ඒවා එහෙම බැහැලා යනවා නේ. ඒවා යනවා නම්, අපිට සම්මා දිට්ඨිය, අත්තා කියන කතාව ගිහිල්ලා, ඒ සම්මා දිට්ඨියෙන් අපි එනවා ප්‍රඥාව කියන එකට. ඇයි අපේ මානය ගියා. තත්පර දෙකේ පවතින job එකට අපේ නෑ. ඒක හින්දා මානය ගියා. ඉතින් මානය ගිය ගමන්, දැන් අත්තා කතාව ගිහිල්ලා, එතනින් සම්මා දිට්ඨියෙන් ප්‍රඥාව, ප්‍රඥාවෙන් ශ්‍රද්ධාව.

ඉතින් ඔතනදි හරියට ම ඔය කියන විදිහට ම, ශ්‍රද්ධාව ඇති වෙනවා. ඔඵවෙම තමන්ට ඒක දැනෙනවා. ඊට පස්සේ ඒ ශ්‍රද්ධාවෙන් ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියා කිව්ව විදිහට හිරි, ඕතප්ප, ඒ විරිය, ඡන්ද කියන එකට එනවා. එතනින් ඉන්ද්‍රිය සංවරයට ඇවිල්ලා, අපි එතකොට, දැන් ඡන්ද සමාධියේ දී, අර, ඒ කෙළවර, ඉන්ද්‍රිය අසංවරය කෙළවර කියන එක, එතනදි අපි ගලවනවා. එතකොට ඒකට අර පළවෙනි විරිය නේ උදව් උපකාර කළේ නේ ද? ඊට පස්සේ දැන් ආපහු අපිට එනවා, ඒ රූපය ගන්නෙ නැහැ කියලා, පළවෙනි විරියේ උදව්ව තියෙනවා. නෙක්බම්ම, අවාසාද කියන උදව්ව.

ඊළඟට, දැන් දෙවනියට අපිට ඡේනවා, වේදනාවට. දැන් අර 4 සලකුණ දෙක මතක තියෙන්න ඕනෑ. ඒක මං ඒක ගැන නැවත නැවතත් මතක් කරන්නෑ. දැන් දෙවනි 4 සලකුණේ, වේදනාව කියන තැන තමයි ඒ ඡන්ද සමාධියෙන් නැති කරන්නේ. එතකොට ඒක නැති කරන්න, දැන් අපි ඒ වේදනාවට කොහෙන්ද එන්නේ කියන එක නේ බලන්නේ. එතකොට අපි දන්නවා වේදනාවට එන්නේ, අර පද්ධියමනසඤ්ඤාපය තිබුණා නම්, ඒකෙ පරාමාසය හරහා සෝකයට ඇවිල්ලා, සෝකයෙන් තමයි වේදනාව

කියන එකට එන්නේ. ඉතින් අත්තවාද උපාදාන කතාව නේ නේ ද? දැන් ඔන්න ඕක තමයි මං හුඟාක් ම තදින් ම බැලුවේ.

එතකොට දැන් අපි කිව්වා අපේ අර විරිය 3 භාවිතා කරලා, අර උඩින් එන්නා වූ කතාව අපි කැපුවා. සංස්කාර නිසා එතන යනවා නේ ඉදංසච්චයට. ඒ කතාව අපි කපලා තියෙන්නේ. එතකොට මේ පරාමාසය තුළ, එහෙම නම් තියෙන්නේ, අර කලින් යම්කිසි ආස්වාදයක් ඇති වෙලා තිබ්ලා, ඒ කියන්නේ යමක් අහලා තිබ්ලා, නිබ්බේධික 3 භාවනාවේදී ඕක පෙන්නුවා. හරියට නිකන්, තමන්ට මේ **psychic powers** ගන්න පුළුවන් වාගේ. එතකොට තමන් තම **psychic powers** පාවිච්චි කරලා නෑ, හදලා නෑ. ඒ කියන්නේ මේ මනෝමය කායක්, ආන්ත මෙන්ත බලන්න කියලා හදලා, කාටවත් පෙන්නලා නෑ.

එතකොට ඊළඟට, එහෙම නම් මෙතන තමන්ට ඇති වෙන හැඟීම මොකද්ද මේ, ඔහොම එකක් කරන්න පුළුවන් කියලා අපි තථාගතයන් වහන්සේගෙන් අහලා තිබෙන්නා වූ දේ තමයි තියෙන්නේ. ඒක තියෙන්නේ කොහෙද? ඉදංසච්චයේ. පරාමාසය තුළ තම ඒක නෑ. හැබැයි දැන් මේ පරාමාසයට අර ඉදංසච්චයෙන් අරක සම්බන්ධ වෙලා එනවා. ඇයි මේක දෙපැත්තට යනවා නේ. පරාමාසයේ ඇවිල්ලා දැන් එහෙම නම් අපි යනවා පල්ලෙහාට. දැන් බලන්න පරාමාසයෙන් දිට්ඨි සල්ලයට ආවොත් මොකද වෙන්නේ? සඤ්ඤාව අල්ලගෙන එයා ඉන්නවා.

එතකොට දැන් එහෙනම් ඔන්න ඔය 40% කතාව නේ ඕක කැපෙන්නේ. ඒ කියන්නේ මෙතන මේ දිට්ඨි සල්ලයට ආවා නම්, ඉතින් භය අගතිය, වේදනාවට එන්නා වූ පාර. එතකොට ඒ දිට්ඨි අනුසය කියන එක තමයි මෙතෙක්දී අපි, ඒ ඡන්ද සමාධි භාවනාවේදී, ඒ දිට්ඨි අනුසය කතාවට තමයි එතන පහර වදින්නේ. ඒක පහර වැදීමෙන් තමයි, අපිට ඔය, ඒ ඡන්ද සමාධියේ ඉන්න පුළුවන්කම කියන එක තියෙන්නේ. ඡන්ද ඉද්ධිපාදය භාවිතා කරගෙන ඉන්න පුළුවන්කම කියන එක තියෙන්නේ. මේක අර, මං එදත් කිව්වා, ඕක ගැඹුරුයි කියලා, ඡන්ද සමාධිය භාවනාව. ඒක තමයි මම තෝරගත්තේ, මේකේ තියෙන අර්ථය මොකද්ද මේ, මානයත් එක්ක ඇවිල්ලා, මානය අඩු වෙලා ගිහිල්ලා, නමුත් අර තමා ඉන්නවා, තමා ඉන්නවා කියලා තිබෙන්නා වූ, දිට්ඨි අනුසය තියෙනවා නේ. දැන් බලන්න ඕගොල්ලන්, මට මොකක්වත් එපා, මට ඕනෙ නිර්වාණයයි කියලා කිව්වට, අනිත් පැත්තෙන් කියනවා මට ඉන්නත් ඕනෙයි කියලා. මට ඉන්නත් ඕනෙයි කියලා කියනවා නම් එහෙනම්, නිර්වාණයට ඡන්දයක් ද තියෙන්නේ?

එතන දිට්ඨි අනුසය කතාව, මම ඉන්නවා කියන කතාව කැපෙන්න ඕනෙ. අර සඤ්ඤාවත් නැති වෙන්න ඕනෙ. අන්ත ඒකෙන් තමයි, ඒ තමන්ට නියම විදිහට ම ඡන්ද ඉද්ධිපාද විදිහට ඉන්න පුළුවන්කම කියන එක තියෙන්නේ. අපි එදා පැහැදිලි

කළේ, අත්තවාද උපාදාන කතාව කියන එක නේ ද? මේක ඇවිල්ලා තියෙන්නේ, ඒක නොවී ඉන්න පුළුවන්කම තියෙන්නේ, දිවියි අනුසය කතාව, ඒ කැපීමෙන්. දිවියි අනුසයට තමයි, මේකේ, භාවනාවේ නමත් දිවියි අනුසය.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

07/04/2015 - විරිය ඡන්ද විත්ත ඉද්ධිපාද

Viriya Chanda Citta Iddhipāda

උතුම් බුදුවරුන්ට නමස්කාර කරමි, නමස්කාර වේවා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවායි මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා කියලා වැද නමස්කාර කළා. මේ විදිහට දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

ඉතින් මෙතෙක්දී මේ, පවතින්න ඉන්න ඕනේ නැතෙයි කියන අර්ථයෙන් තමයි ඒක කළේ. ඒක කරනකොට මණ්ඩලාධිපති බුදුපියා මට පෙන්නුවා, මෙහෙම කතිරය. ඒ කියන්නේ, සඤ්ඤා, වේතනා, පහළ තියෙන දෝෂ අගතියයි, හය අගතියයි කියන පාරවල් දෙක නේ. මම අද බලාපොරොත්තු වුණේ ඊයේ භාවනාව ඉස්සරහට යන්න නේ. මතක ද, විරියෙන් ඡන්දයට ආවා. දැන් ඡන්දයෙන්, විත්තය කරන එකයි අද කරන්න තියෙන භාවනාව.

එතකොට දැන් අපි දන්නවා, දැන් විත්ත ඉද්ධිපාදයේදී අපි, අර පල්ලෙහා, ද්වේෂයෙන් අගතියට යන කැල්ලයි, පළවෙනි 4 සලකුණ. ඊළඟට දෙවෙනි 4 සලකුණේ, හයෙන් අගතියට යන කැල්ල. දැන් ඡේතනා නේ උඩ කතිරය නේ ද? ඔය කැලි දෙක නේ, අපි අයිත් කරගන්න යන්නේ.

එතකොට මතක ද අපි ඊයේ කිව්වා, විරිය ඉද්ධිපාදයෙන් අපි මොකක් ද කරන්නේ, “අනුඡ්ඡන්තානං පාපකානං” කියලා කිව්වා ම, අර පියෙහි විජ්ජයොගයේ ඉඳන් ඡාතිය දක්වා එන්නේ නෑයි කියන එක.

ඉතින් බලන්න, ඡන්ද ඉද්ධිපාදයෙන් මොකක් ද කරන්නේ?. රාගය කියන එක අයිත් කරලා නේ. නිර්වාණයටයි කැමැත්ත තියෙන්නේ. එහෙම නම් අර, මෙතන පහළ ඉඳන් උඩට. ඒ කියන්නේ අපි, පල්ලෙහා ආවා අපේ, අපි ආවා නම් ඡාතිය දක්වා, මේක උඩට ගෙනියනවා. කොහොට ද ගෙන යන්නේ? උඩ රූපය දක්වා ගෙන යනවා. රාග සල්ලයෙන් නේ ද? ඡන්දය කියලා කිව්වා ම, ඒ කැල්ල කරන්නේ නෑ. ඒ කියන්නේ අපේ පළවෙනි පාර නේ රාග සල්ලයෙන් එන අර, විඤ්ඤාණස්ථිතියත් එක්ක, ඒ කැල්ල තමයි, උඩට ගෙනියන්නේ නෑ.

දැන් විත්තයෙන් මොකක් ද කරන්නේ? විත්තයෙන් කරන්නේ, අර ස්පර්ශයේ ඉඳන්, එයා එතන ඉඳන්, වේදනාවට එන කැල්ලයි, එයා කපලා දෙන්නේ. ඒක මේ තුන් දෙනාත් එක්ක එකතු වෙලා කරන්නේ. විරියෙන්, අර පියෙහි විජ්ජයොගයේ ඉඳන් එන්න දෙන්නේ නෑ කියන එක. ඒ පාර රාග සල්ලයේ ඉඳන් උඩට යන එක,

ඡන්දයෙන් මකනවා. පස්සේ, ස්පර්ශයේ ඉඳන් වේදනාවට එන එක, විත්තයෙන් කපනවා.

එතකොට ඒ විත්තයෙන් කපනකොට ජේනවද? වේදනාව ඇති වුණා නම් තණ්හාව වෙනවා. ඒක නිසා, එයා මේක අයිත් කරනවා. එතකොට මට මේවා එපා. මේක හරියට, අපි හිතමු ඔය, අම්මා කෙනෙකුට ගෙනත් දෙනවා තුවායවල් අරවා මේවා ගෙනත් දීලා, ගෙනත් දීලා දැන් ගොඩ ගහලා තියෙනවා. මේ අම්මා කියනවා, මේවා එපා. මීට පස්සේ මේවා ගේන්නත් එපා. අම්මා දෙනවා. දීලා දානවා. ඔයා ගන්න මේක, ඔයා ගන්න මේක, කියලා මේක, රාක්කය හිස් වෙනකම් ම මේක අයිත් කරගෙන යනවා. Pink පාට තුවා කොල පාට තුවා, ඒවා ඔක්කෝම අයිත් කරගෙන යනවා. මේවා මට එපා. එයා firmly කියනවා මට මේවා එපා. මම මේකට තියන එක අයිත් වෙනවා කියලා.

ඉතින් මතක ද ඕකේ, ඔය, විත්ත ඉද්ධිපාද භාවනාවෙදි, රහතන් වහන්සේ පෙන්නුවා නේ අර B point එක හදන්න බෑ. මේක නිසා, හදන්න බැරි නම්, හදන්න බැහැයි කියන අර්ථය දන්න මනුස්සයා, දැන් අපි සංස්කාර කතාවට එනවා. B point එක හදන්න බැරි නම්, අපිට ජේනවා අර, A point කියන එකේ ස්ථාවරයට වදිනවා. ඒ කියන්නේ, අවිද්‍යා ආශ්‍රවයට වදිනවා කියන එක තියෙනවා.

දැන් එහෙම නම්, අපි අර pedals 2ක් දැක්ක නේ. කාමච්ඡන්දය, එතන ඒ ස්පර්ශය තියෙන තැන pedal එකයි, ඊට පස්සේ සංස්කාර කොටුවේ තියෙන pedal එකයි. Pedal එක හරි ලස්සනට මම දැක්කා අද. දැන් මොකද වෙන්නේ?

දැන් ආපහු මේ දැන් කිව්ව ධර්මය වාගේ ම තුන් ධර්මයක් එහා පැත්තෙහුත් බලන්න. දැන් විරියෙන්, රාග සල්ලයෙන් අපි කතාවක් කිව්ව නේ ස්පර්ශය දක්වා. එහෙම නම්, උඩ ඉඳන් පහළටත් තව ධර්මයක් තියෙනවා.

දැන් මොකක් ද කරන්නේ? දැන් එහෙනම් විරියෙන් කිව්වා, අර උඩ සංස්කාර cross එක, ඉදංසච්චයට එවන්න එපා කියලා. එයා කිව්වා ඒක. ඒ ඡන්දයේ කතාවට රහතන් වහන්සේලා උදව් කළා මට, මම එතන බලනකොට.

මට පෙන්නුවා, මෙහෙම ලණුවක් තියෙනවා, ඉදංසච්චයේ ඉඳන් පරිදේවය. එතනින් එනවා මෝහයට. ඒ ලණුවට, පරාමාසයේ ඉඳන් මෙහෙම දානවා ලණුවක්, මේ ලණුවේ මේක හරහා, knot එක, මේක හරහා, දානවා හය අගතියට. කැලී දෙකයි.

එතකොට, අර උඩින් එවන්නේ නැතෙයි කියන එක තිබුණා විරියෙන්, ඉදංසච්චයට. දැන් ඔහොම ඉදංසච්චයට ආවා නම්, දැන් ඡන්දයෙන් මොකද කරන්නේ? ඡන්දයෙන් කියනවා, මේ සංස්කාරවලට මාන වෙන්න බෑ. එයාගේ තියෙන්නේ මාන කතාව නේ. සංස්කාරවලට මාන වෙන්න බෑ. ඒ නිර්වාණයට එයා යන්නේ. එතකොට මෙතනදි

දැන්, ඉදංසව්වයට යමක් ඇවිල්ලා තියෙනවා ද, අපේ පූර්ව කර්මය නිසා හරි, ඒකේ ඉඳන් මෙතනින් අපි ඇවිල්ලා යනවා අපි මෝහයට. මේ සංස්කාරය අල්ලා ගන්න නේ හදන්නේ. ඒවා අල්ලා ගන්න එයා දෙන්නේ නෑ. එයා කපන්නේ, අර එහා පැත්තේ තියන පුඩුව.

දැන් මෙයන් එක්ක lock වෙලා තියෙන්නේ කවුද? මේ පැත්තෙන් අර පරාමාසය, මේක හරහා ගිහිල්ලා භය අගතියට එන එක. ඉතින් මේක හරි ලස්සනයි. මතක ද මේක බැලුවා. අපි කිව්වේ මැද්දේ hub එක කැරකිලා තණ්හාවෙන් මෙයා එකතු කරනවා කිව්වේ, සබ්බාසව එකේ එහෙම පෙන්නුවේ. මෙයා තමයි මෙතන මැද්දෙන් අර line එක 7. Line 7 and 8 නෙ මේ කියන්නේ. 7 and 8 එක දැන් එහා. මොකද මෙයා කියනවා මම මේ තණ්හාව අත ඇරල නේ. බලන්න ස්පර්ශ, වේදනා, තණ්හා, පරිග්ගහයෙන් පරාමාස වෙලා මෙතැනින් එන එක. දැන් ආවිච් අම්මා කියනවා. පුතේ, මම ඕවා දීලා තියෙන්නේ. ඕවා ගේන්න එහා. මම ඕවා අතහැරලා දාලා තියෙන දේවල්. ආයේ තුවායවල්, ඒවා එහා. ඒ තණ්හාව එතන ඒ අයිත් කරලා තියෙන හින්දා, ඒකෙ ඇතුළෙන්, අර hub එක කැරකිලා forward වෙන කතාව නෑ. දැන් මෙතෙක්ට ආවාට පස්සේ භය අගතියට එන්නෙ නෑ. බලන්න pedal එක දැන් ලස්සනට ජේනවා නේ ද? කොහොම ද pedal එක හැදිලා තියෙන්නේ?

දැන් බයිසිකල් එකක pedal එක මෙහෙම කැලී දෙක නේ, මෙහෙම නේ තියෙන්නේ, නේ ද? දැන් බලන්න ඔය ලණු දෙක ගන්න. මෙතන මේ හතරැස් කොටුවේ, මේ තියෙන්නේ pedal එක නේ. මෙතැනින් මේ කැල්ල. මෙතැනින් මේ කැල්ල. මේකටයි කකුල දාන්නේ. දැන් ඔය වගේ ම pedal එකක් ජේනවා නේ ද උඩ. උඩත් තියෙනව නේ pedal එකක්, රූපය, ස්පර්ශය, මෙතන වේදනාව. ස්පර්ශය තියෙන තැනයි අර කකුල තද කරන තැන තියෙන්නේ. එතකොට සඤ්ඤාවයි, එතන වේදනාවට ඒ පැත්තෙන් ලණුව, මේ පැත්තෙන් ගිද්ධිලෝභයට. එතකොට එතන ඒ pedal එක. ඒ ලණු දෙක තමයි අපි මේ කරකවන්නේ.

එතකොට මෙතන්ට ආවා ම, තමන්ට ජේනවා ඒ, විත්ත ඉද්ධිපාදය, භය අගතියට යන්නේ නැහැ. ඉතින් භය අගතියට යන්නෙ නැත්නම් අපි ඉතින් එතන ඉඳන් අර, සෝකය හරහා ද්වේෂයට යනවා කියන කතාවත් නැති වෙනවා නේ, නේ ද? මෙතන පහළ කැල්ල. ඉතින් ඒක තමයි ඒ විත්ත ඉද්ධිපාදය. බලන්න ඒ කැල්ලෙන්, කැල්ලට මාට්ටු වෙලා තියෙන හැටි නේ ද?

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

Two Pedals

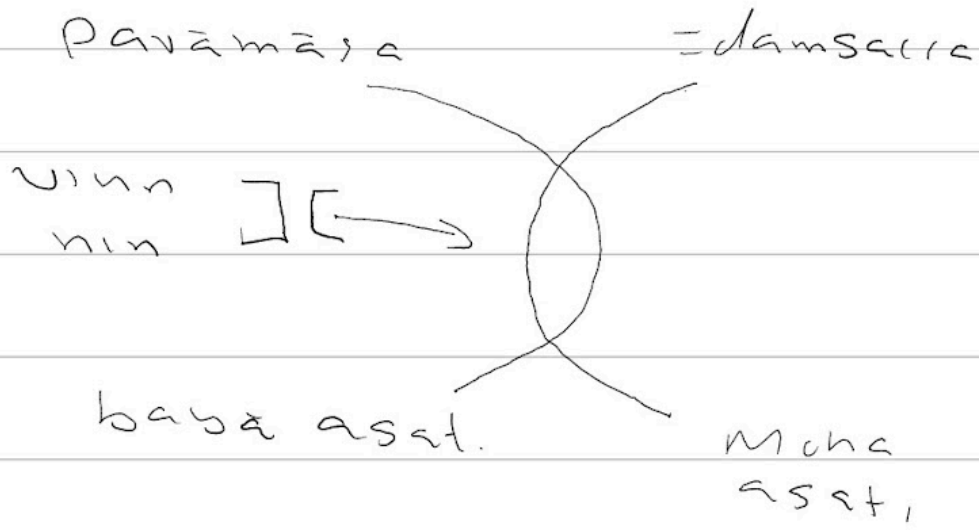

Fig 1 - Bottom pedal

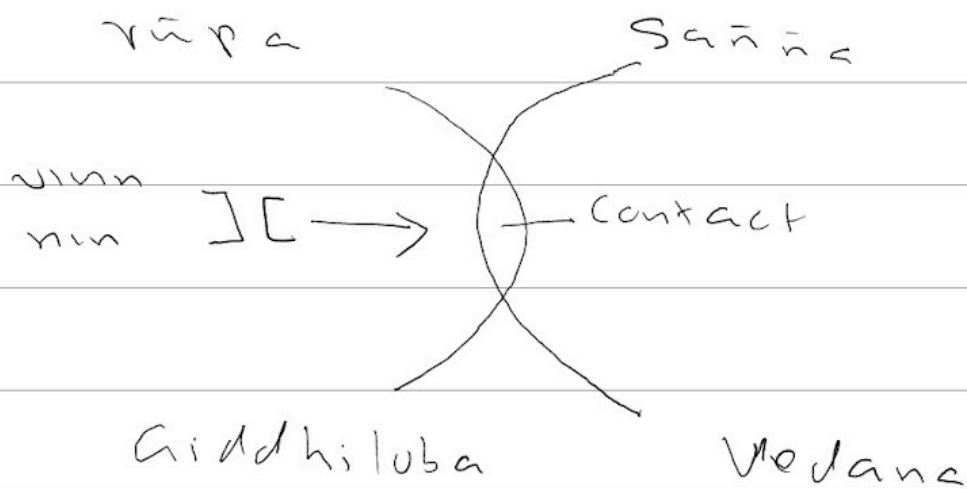
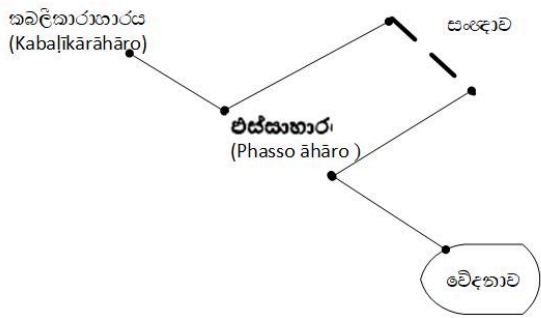
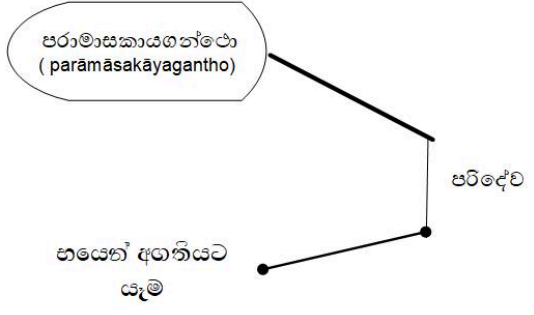

Fig 2 - Top pedal

චූරදි සංඤා නිසා මෙම මට (handle) භාවිතා කරයි.

සංස්කාර පරිදේවච්චු නිසා මෙම මට (handle) භාවිතා කරයි.

s_handle.jpg

08/04/2015 - සතර ඉද්ධිපාද භාවනා

Satara Iddhipāda Bhāvanā

ඒ උතුම් බුදු පියවරුන් ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල, සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, කියලා වැද නමස්කාර කළා. එතකොට ඒ වෙලාවෙම මම දැක්කා ඒ ආලෝකය. මණ්ඩලාධිපති බුදු පියාණන්ගෙන් ආලෝකයක් ආවා. ඔය විදිහට ඒ දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා, ඒ මිච්ඡා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා කියන එක අහක් වෙනවා, කියලා.

එතකොට මේ විදිහට කියලා, මට ඕනෑකම තිබුණේ, අපි විරියෙන් ඡන්දය, ඡන්දයෙන් චිත්තය, චිත්තයෙන් විමංසාව කියන එකටයි, භාවනා කරන්න ඕනෑකම තිබුණේ. එතකොට එහෙම නම් අපි දන්නවා, මුලින් ම, අපි පියෙහි විජ්ජයොගයේ ඉඳන් ඡාතියට එන්නේ නැතෙයි කියන කතාව. එතෙක්දී අපිට ඡේතවා, අර පළවෙනි විරිය භාවිතා කළා. “අනුජ්ජන්නානං පාපකානං,” කියලා. ඊට පස්සේ උඩට, ඒ රූපය දක්වා ගෙන යන එක, රාග සල්ලයෙන් කරන එක, ඡන්ද ඉද්ධිපාදයෙන් කළා. රාගය කියන එක පහ කරලා.

ඒක හරියට නිකම් අර, අපි හිතමු, අපි කෙස් ටිකක් දැක්කහම, ඔඵව අවුල් වෙලා තියෙනවා නම්, පිරන්න හිතෙනවා. එතකොට කෙනෙකුට ඡේතවා, මේකත් අවශ්‍ය නෑ. මේ කෙස් ටික නැත්නම් හොඳයි කියලා කෙනෙකුට හිතෙනවා. ඇයි දැන්, තියෙනවා නම් තමයි පිරන්න වෙන්නේ. එහෙනම් තට්ටේ බු ගා ගන්න එක ඊට වඩා හොඳයි කියලා ඡේතවා. නැතිකම හොඳයි කියන එක. එතකොට ඒ කෙස් ටික අයිත් කළා නම්, ඒක ගැන තියෙන්නා වූ ඒ රාගය අයිත් කරලා තමයි, කෙස් ටික අයිත් කළේ.

ඊට පස්සේ අපි චිත්ත ඉද්ධිපාදයේදී ඉගෙන ගත්තා, ස්පර්ශයේ ඉඳන් වේදනාවට යන එක අපි අයිත් කරනවා කියලා. දැන් එහෙම නම්, දැන් තියෙන්නේ, විමංසා ඉද්ධිපාදය එතකොට, අර, ඒ රූපය නිසා ඇති වෙන්නා වූ සඤ්ඤාවන් තියෙනවා නේ, ඕලාරික වෙඵව සඤ්ඤාවන්. ඒ කියන්නේ අපිට ඡේතවා රූපයයි, ස්පර්ශයයි, සඤ්ඤාවයි කියන triangle එක. අන්න ඒ කැල්ල තමයි එයා කපන්නේ, මුලින්. ස්පර්ශයේ ඉඳන් සඤ්ඤාවට යන්නා වූ ඕලාරික රූප සම්බන්ධයෙන්, ස්පර්ශ වෙලා ඇති වන සඤ්ඤාවන් කියන එක.

දැන් ඊට පස්සේ අපිට ඡේතවා, ඔය පළවෙනි 4 සලකුණේ, අපි ඊර්ණ්‍යාව කියන එක ලකුණු කරනවා සමහර වෙලාවට නාමරූප කියන තැනට. දැන් අපි වේදනාව කියන

එකට එන එක නැවැත්වූවා නම් විත්ත ඉද්ධිපාදයෙන්, ඊළඟට සඤ්ඤාවට යන එකත් නවත්වලා නම් තියෙන්නේ, විමංසා ඉද්ධිපාදයෙන් උඩට, දැන් එහෙනම් අර ඊර්ෂ්‍යාව කියන කොටුව, නාමරූප කතාව කියන එක එතන නැති වෙනවා.

ඊළඟට ගත්තහම, දැන් අපිට ඡේතවා, විත්ත ඉද්ධිපාදය ගත්තහම, අපි අර දිට්ඨි අනුසය. විරියයි, ඡන්දයයි කරපු ගමන් දිට්ඨි අනුසය කතාව කොටසට, පාර වදිනවා නේ. ඉතින් දැන්, අපි විත්ත ඉද්ධිපාදය කියන එකට එනකොට, අපි ඊයේ ඉගෙන ගත්තා, අපි එන්නේ නැහැ කියලා, අර තණ්හාව නිසා, දැන් අර ආච්චි අම්මා රෙදි ටික දන් දීලා, දීලා, අත හැරලා, අතන පල්ලෙහායින් පරාමාසයෙන්, අර ලණුව හරහා අපි එනවා නේ ද්වේෂ අගතියට කියන එකට. එතෙන්නට එන්නේ නැහැයි කියන එක, අපි ඉගෙන ගත්තා. ඉතින් එතෙන්නට ආවා නම්, අපි දන්නවා ඔතන සෝකය. ද්වේෂ අගතිය, සෝකය, වේදනාව. එතකොට, ඒ කතාව කියන එක කැපිල යනවා කියන එක අපි ඉගෙන ගත්තා.

අද ඡේතවා එහෙම නම්, දැන් විමංසා ඉද්ධිපාදයේ තියෙන්නේ දැන් අර, අපි අයින් කරා කිව්වා සංස්කාර. ඒකත් අර හරියට බලන්න ඕනෑ, එහා පැත්තෙන් අර, මාන වෙන්නේ නැතිව, මේ පොඩ්ඩ කාලයකට පවතින්නා වූ විඤ්ඤාණයක්, මේකට මාන වෙලා වැඩක් නෑ. ඒ ඡන්ද සමාධියෙන් ඒක කිව්වා. කියලා ඉවර වෙලා ඒක අයින් කළා. ඒ ලණුව කැපිලා.

ඊළඟට අර, ඊළඟ ලණුවත් කැපෙන එක තමයි, අපි දැන් කිව්වේ. එතකොට අපි සංස්කාර කියන එක අයින් කළා. කෙස් ටික ගලවලා පැත්තකට දැමීම නේ. එතකොට කෙස් ටික නිසා, පිරන්න ඕනෑ නෑ. ඒ සංස්කාරයන් ගියා. දැන් ඉතුරු වෙලා තියෙන්නේ, දැන් අර අත්තා සඤ්ඤාවත් අපි අයින් කළා නේ. දැන් ඉතුරු වෙලා තියෙන්නේ අර කෙස් ටික තිබුණ කාලේ, මම අවිච්චි යනකොට, මට පිවිටෙන්නේ නැතිව තිබුණ නේ. අන්න ඒ වගේ සඤ්ඤා මනසිකාරයන්, සහගත ස්වභාවය තියෙන්නේ. එහෙමත් නැත්නම්, අර නෙල්ලි කියන එක ගත්තා. ඒක කාලා ජීවත් වුණා. ඊට පස්සේ, දැන් මේ **factory** එක අයින් කරලා දැමීමා. ඇයි කොණ්ඩය තියෙනවා නම් නේ මේකේ නඩත්තුව තියෙන්නේ නේ ද? **Factory** එක අයින් කරලා දැමීමා නම්, එහෙම නම් ඊට පස්සේ, ඒ මනුස්සයාට, අර නෙල්ලි ඉස්ම, ඒ කියන්නේ අරූප ධ්‍යානයන් කියන ඒවා, ඒවා භාවිතා කරලා, ඉන්නවා කියන කතාව නෑ.

එහෙම නම්, එයා අයින් කරනවා අර, සියුම් වූ රූපය. ඕලාරික නෙමෙයි, සියුම් වූ රූපය හැටියට තමයි ඕක ගන්න තියෙන්නේ, ආකාසානඤ්ඤායතනය වාගේ ඒවට තිබෙන්නා වූ එක, අයින් කරනවා. එහෙම නම් අපි දැන් කපන්නේ කොයි කැල්ල ද? වේදනාවේ ඉඳන් වේතනාව දක්වා යන්නා වූ එක. අර සංස්කාර අයින් කළා ම අපිට

ජේනවා, එහෙනම් සංස්කාරය නිසා විඤ්ඤාණය පවතිනවා කියන එක, ඒ කැල්ල ගියා.

දැන් එතකොට අර උඩ line එක නේ අපි මේ කතා කරන්නේ. රූප, සඤ්ඤා, චේතනා, විඤ්ඤාණ. එතකොට ඒ සංස්කාරය නිසා විඤ්ඤාණය, ඒක support එක නෑ. ඒක ගියා. ඊට පස්සේ අපේ, මෙතන මේ, විරිය, විමංසා ඉද්ධිපාදය කියන එක එතකොට, එහෙම නම්, මෙන්න මේ වේදනාවේ ඉඳන් චේතනාවට එන එක කැපෙනවා. දැන් එහෙනම් අර, ජේනවා ද අපේ ඔය, මුළු triangle එක ම ගත්තොතින්, මුලින් රූප, වේදනා, චේතනා කියලා, අපි අර නාභි නන්දති, නාභි වදති, නජොසාය තිට්ඨති කියලා ගත්ත තුන නේ ඔය තියෙන්නේ. එතකොට ඊට පස්සේ, අර මුලින් අයිත් කරනකොට, විත්ත ඉද්ධිපාදයෙන් ඇවිල්ලා අපි අයිත් කරනකොට, උඩ රූප. ඊළඟට ස්පර්ශ, සඤ්ඤා කියන ඒ කැල්ලත් අපි අයිත් කලා නේ ද?

එතකොට දැන් මෙතෙක්දී, මේ චේතනාව. ඒ කියන්නේ, ධම්මමච්ඡරියෙන් තිබෙන්නා වූ පාර තියෙන්නේ. අන්න ඒ පාරට තමයි මේකෙ විමංසාවෙන් හුභාක් ම ඒ තදින් වැදිලා ඒ චේතනාව කියන එක මේ වෙනකොට ගැලවිලා නේ, අර knot එක බුරුල් වෙලා තියෙන්නේ, ඒක නිසා මොකක්වත් නැතිව, පැවතීමක් කියන එක තියෙනවා. අල්ලා ගැනීමක් මොකක්වත් නැතිව.

දැන් මෙහෙම ටිකක් වෙලාවක් හිටියොත්, ඔතනින් එනවා ඊළඟට, දැන් අපිට තියෙනවා, වේදනා, චේතනා, පරාමාස. එතනින් පහළට එන්නේ සෝකය කියන එකට. දැන් බලන්න භව ආශ්‍රවය කියලා කියන්නේ මොකක් ද? අර චේතනාවෙන් අත්ත සඤ්ඤාවට ඇවිල්ලා, ඒකෙන් parallel ව තමයි ඇවිල්ලා තියෙන්නේ, ඔය line එකට parallel වනෙ එන්නෙ. ඒකෙන් තමයි අපි ඇවිල්ලා තියෙන්නෙ මෙතන භව ආශ්‍රවය කියන එක.

එහෙම නම්, අපි ඔය භව ආශ්‍රවය කියන එක ඔය සෝකය කියන තැනින් ලීවොත් මොකද වෙන්නේ? දැන් අපි ඉගෙනගෙන තියෙනවා, අර සැකය එහෙම ඉගෙන ගන්නකොට, අවිද්‍යා ආශ්‍රව ඉඳන් කාම ආශ්‍රවයට යන line එක කියලා, ඔය මැද්දේ cross එක නේ ද? ඉතින් ඒක ම නේ එහෙම නම්, අපිට පරිදේවය පැත්තේ ඉඳන් පටන් අරගෙන ගත්තහම, එතෙක්දී ඒක අපි ගත්තොතින් දිට්ඨි ආශ්‍රව කියලා, මේ පැත්තට සෝකය එතකොට භව ආශ්‍රවය කියන එක තියෙනවා. මේ parallel line දෙක, ඒක කැපෙනවා කියන එක තියෙනවා. ඒ කියන්නේ, භව ආශ්‍රවයට, මෙහෙම ඉන්න ඕනෑ, කියන එකට පහර වදිනවා,

අන්න ඒ අවස්ථාව වෙනකොට, නිකම් අර විශ්වය දකිනවා වගේ, මනස ඒ තරම් විශාල වෙලා තියෙනවා. ඊට ඉස්සෙල්ලා ඉතින්, ඔය Saturn එකේ rings, ඒ වගේ

එහෙම බලන්න පුළුවන්කම කියන එක තියෙනවා, තත්වය. ඒවා දැක්ක කියලා සෙල්ලෙන්න නැති ස්වභාවයක් මනසේ තියෙනවා.

මේ වෙනකොට හරියට ඔප්ව විශාලයි. මේ හරියෙදි තියෙන්නේ මේ සඤ්ඤාවත්, ඒ යම් වූ ආකාරයකට තියෙනවා ද, ඒවාට සෙලවෙන්නේ නැති ස්වභාවයක් තියෙනවා. ඉතින් මම දැක්කා, ඔය මුළු diagram එක ම, නිකම් අපි හිතමු මේ ධර්ම කාරණා ඔක්කොම මේ, අලි විශාල කොලයක් හරි මොකක් හරි එකක, මැද්දේ අලවලා තියෙනවා කියලා. එතකොට, ඒවා ගැන, ඒවා මැකිලා යනවා. ඒ ධර්ම කාරණාත් මැකිලා ගිහිල්ලා නිකම් අර සුදු පාට මේකක් කියන එක, ඒකත් නැතෙයි කියන ඒ ස්වභාවය තමන්ගේ මනසේ පවතිනවා.

ඒක තමයි ඒ විමංසා ඉද්ධිපාදය භාවනාව.

09/04/2015 - සතර ඉද්ධිපාද 3

Satara Iddhipāda 3

ඒ උතුම් බුදුපියවරුන්ට නමස්කාර කරමු. නමස්කාරය වේවා. ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා කියලා. ඒ විදිහට හත් නම, දාහතර නම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

එතකොට මගේ භාවනාවේදී කළේ අර ඊයේ භාවනාව ම නැවතත් කළා. හැබැයි ඒක අලෝභ, අදෝෂ, අමෝහ විදිහටයි බැලුවේ.

එතකොට, පළුවෙනි එකට ගත්තහම, අපි කියනවා විරිය කතාවේදී, අර කාම විතක්ක ඒවා එපා කියලා පියෙහි විජ්ජයොග ඉඳන් එතෙත්ට එනවා. ඊට පස්සේ අපි දන්නවා, ඡන්ද සමාධියෙන් අපි ඒ රූපය දක්වා මේක ගෙන යන එක. රාග සල්ලයෙන් ගෙන යන එක, ඒ රාගය නසනවා කියන කතාව එතන තියෙනවා. එතකොට ඒක අපිට ජේනවා අලෝභ කොටසට වැටෙනවා කියලා. ඒ රාග සල්ලයෙන් මෙහෙම කරන්න දෙන්නේ නැත්නම් ඡන්ද සමාධියෙන්.

ඉතින් හැබැයි ඔය මනුෂ්‍යයෝ කිව්වට මට ඕනෙ නිර්වාණය තමයි කියලා, අනේ මේ දුවගේ ප්‍රශ්නයක් තියෙනවා කියලා මේව වෙච්ච ගමන්, ඒ මිනිසුන්ට නිර්වාණයේ කතාව මතක නෑ. එතකොට එහෙම නම් අපිට ජේනවා, ඔය ඡන්ද සමාධිය කියන එකේදීත් අපි ඉගෙන ගත්තා අපිට එනවා කියලා අර මැද්දෙන් අත්තවාද උපාදානය නිසා, ඒ පරාමාසයේ ඉඳන් අර ආස්වාදයක් හැටියට ඇවිල්ලා, එනවා කියන එක. මොකද විරියයි, ඡන්දයයි භාවනා කළහම අපි ඔය කතාව කිව්වා. ඔය දිට්ඨි අනුසයේ කතාවට සම්බන්ධ වෙලා එනවා කියන එක.

එතකොට මෙතන මේ සිද්ධි වෙන්නේ අර මගේ ඥාතියා, මේ පුද්ගලයා, මගේ මේ දුව, ආදී වශයෙන් ගත්ත. ඒක පරාමාස වෙලා තියෙන්නේ. ඒකෙ තිබුණා වූ දේ, මෙතනින් එනවා. එතකොට ඔය ඡන්ද සමාධිය මගින් ඕක නැති කිරීමක් කියන එක, යම් ආකාරයකට කරනවා. අර අපි දන්නවා, ඡන්ද සමාධියේ අර දකුණු පැත්තේ, අපි කිව්ව නේ ලණුව වාගේ එනවා කියලා, ඉදංසච්චයේ ඉඳන් මෝහය දක්වා යන්නා වූ එක. එතකොට ඒවට ඒ මාන්තය, මේ දුව මගේ, කියලා එහෙම ඇති වෙන්නා වූ මාන්තය. අපි පවුලක් වශයෙන් පවතින්නා වූ කියන මාතය, අන්න ඒ කතාවල් එතැනින් ඒ ගැලවීම නිසා, ඒක නිසා ඇති වෙන විඤ්ඤාණය කියන එක අයිත් වෙනවා නම් තමයි මේ ඡන්ද සමාධිය තියෙන්නේ. එතකොට ඒකේ අලෝභ කොටස කියන එක අපිට තේරෙනවා.

ඊළඟට අපිට ජේනවා මේ අදෝෂ භාවනාව. ඒ අදෝෂ භාවනාවට අපිට ජේනවා ඔය දැන් අපි ඡන්දයෙන් අතෙන්ට ආවා නම්, රූපයට එන්නේ නැත්නම්, දැන් එහෙම නම් අර ස්පර්ශය නිසා වන වේදනාව විත්ත සමාධිය මගින් කපනවා කියලා, විත්ත ඉද්ධිපාදයෙන් කපනවා කියන එක අපි කිව්වා.

ඒ වගේ ම තමයි අර ලඟු පොටේ වම් අත පැත්තේ කතාව. දැන් ආව්වි රෙදි එහෙම දන් දීලා තියෙන්නේ. පරාමාසයේ ඉඳන් එන්නා වූ ඒ තණ්හා කොටස එන්නේ නෑ. ඒක නිසා එයා හය අගතියට යන්නේ නැහැයි කියන එක තියෙනවා.

එතකොට අපිට ඔය විරියයි, ඡන්දයයි බලපු අවස්ථාවෙදි, අලෝභ කොටස අවස්ථාවෙදි අපිට ජේනවා, මේ N අකුරක් කියන එක ඒ හරියට mirror image එක වාගේ. ඒ කියන්නේ අපි ගියා, රූපය දක්වා ගත්තොතින් එහෙම ජාතියේ ඉඳන්, ඒ කොටස එයා අයිත් කළා.

ඊට පස්සේ අපිට ජේනවා, ජාතියේ ඉඳන් විඤ්ඤාණය දක්වා කියන කොටස තියෙනවා. ඒක අර, N අකුරේ mirror image එකෙන්, අපිට ජේනවා, ඒක අනිත් පැත්තටයි ඇවිල්ලා තියෙන්නේ එතකොට. ඊට පස්සේ පල්ලෙහායින්, විඤ්ඤාණයේ ඉඳන් මෝහයට යන්නා වූ එක. දැන් ඔන්න N අකුරේ mirror image එක.

එතකොට, එහෙම නම් අපිට ජේනවා, මේ ඡන්ද සමාධියෙන්, ඡන්ද ඉද්ධිපාදයෙන් අපි කළේ, අලෝභ කොටස, අර N අකුරේ bars දෙක කියන එක කැපුවා. ඊළඟට අර මැද්දේ තිබෙන්නා වූ, අර mirror image එකේ එන්නා වූ, විඤ්ඤාණයේ ඉඳන් පහළ ජාතිය දක්වා එන එකේ අර මැද්දේ කොටස. ඒ කියන්නේ, දුව මගේ, කියලා ආවා කියන්නේ, පරාමාසයේ ඉඳන් අත්තවාද උපාදාන පාරට අපි එන එක නේ, සෝකය කියන තැනට එන්නා වූ ඒ කොටස. දෙපැත්තෙන් කරකවන්නත් එපා. මේ මැද්දෙනුත්, එපා, කියන එක, අරගෙන තමයි එතන වුණේ. දැන් විත්තය ආවයින් පස්සේ කියනවා, දැන් මේක නිසා, මොන ක්‍රමයකට හරි මං ඉන්න ඕනෑ කියන කතාව, මට, එපා, කියන එක තියෙනවා.

ඒ කියන්නේ අපි හිතවු, මේ විදිහට එපා කියලා කිව්වට, දැන් මේ පුද්ගලයාට ඇති වෙන්න පුළුවන් මේ හැබැයි මෙන්න මේ ක්‍රමයට බැරි ද? දැන් මට මොකක් හරි එකක් කරන්න තියෙනවා. අර පෙර වූ සංස්කාර නිසා, තමන්ට තියෙනවා යම්කිසි ආකාරයකට මෙන්න මේ දේ නිසා මම ඉන්නවා. මේ computer එකෙන් නෙමෙයි අනිත් computer එක භාවිතා කරලා ඉන්නවා. ඒක නිසා මනුස්සයෙකුට හිතනවා, දැන් මේකෙන් අර විදිහට වැඩ කරාවි ද? අන්න එතකොට එතෙන්නේදි අර සෝකය. සෝකයේ ඉඳන් අපි ඒ ද්වේෂයට යනවා කියන කතාව ඒක තේරෙනවා. එතකොට දැන් ඊළඟට තියෙන්නේ අපිට, ඒ කියන්නේ ඕක අදෝෂ කොටසට වැටෙනවා.

දැන් බලන්න තියෙන්නේ විමසා ඉද්ධිපාදය කියන එක. එතකොට විමසා ඉද්ධිපාදයෙන් අපි දන්නවා, මුලින් ම අර ස්පර්ශයේ ඉඳන් සඤ්ඤාවට යන එක අපි කපනවා. ඊළඟට ගත්තහම ආපහු අර ඡන්ද ඉද්ධිපාදයට ඔහොම යන්න නම්, ඒ කියන්නේ මේක යම්කිසි රවුමක් කැරකිලා ඒ විමසාවකින් තමයි මේක කරන්නේ. එයා කපන්නේ අර උඩ සංස්කාරයේ ඒ කියන්නේ විඤ්ඤාණයේ ඉඳන් ඉදංසච්චය දක්වා එන්නා වූ කොටස තියෙනව නේ. අන්න දෙවෙනියට ඒ විමසාවෙන් කැපෙන්නේ අන්න ඒ දේ. එයා එන්න දෙන්නේ නෑ අර උඩ ඉඳන් ඒ කියන්නේ අර අපි දන්නවා නේ, අවිද්‍යා යෝග්‍ය එහෙම. අන්න ඒවා ටික එහෙම තමයි එයා කපන්නේ මුලින්.

ඊට පස්සේ දැන් ඔය අපි ආවා ම විරිය, ඡන්ද, චිත්ත. දැන් විමසාවට එතකොට චිත්තයෙන් අනතුරුව විමසාවට එතකොට එයා කපනවා අර ධම්මච්ඡරි පාර. එතකොට ඒ කියන්නේ එයා කියනවා, කොහොමවත් දැන් මම චේතනා කරන්නේ නෑ. මොන ක්‍රමයකින් හරි මේක පවත්වන්න චේතනා කරන්නේ නෑ.

එහෙම නම් අර B, B කියන point එක තියෙන්නේ. Curve එක අපිට හරියට අදින්න පුළුවන් චේතනාව කියන තැන. දැන් එතකොට bell shaped curve එක අපි ඇන්දොතින් එහෙම, වේදනා, චේතනා, අන්න චේතනා තියෙන තැන peak එක ඊට පස්සේ, අනිත් පැත්තට බැහැලා යනවා කියන එක. එතකොට මෙන්න මේ කතාවත්, ඒ කියන්නේ, B කිසිම ආකාරයකින් හදන්නේ නෑ, මොන ක්‍රමයකින්වත් කියන එක. ඉතින් එතකොට ඕක අමෝහ කොටස නේ ඕක වැටෙන්නේ. විමසාවෙන් පෙනන්නේ තනිකර අමෝහ කොටස. එයා කරන්නේ මොකක් ද, එහෙනම්?

අර සඤ්ඤාව ඇති වෙන එක. ස්පර්ශයෙන් සඤ්ඤාව එකක්. ඊට පස්සේ විඤ්ඤාණයේ ඉඳන් ඉදංසච්චයට බහින්නා වූ එක, දෙක, කපනවා. ඊට පස්සේ, චේතනාවට එන්නා වූ එක, වේදනාවේ ඉඳන් ධම්මච්ඡරිය පාර, කපනවා. එයාගෙ range එක, ඒ උඩින් තියෙන්නේ. දැන් ඡේතනා ද? ඡන්ද ඉද්ධිපාදයේ තියෙන්නේ අර පල්ලෙහා පැත්තේ ඉඳන් උඩ දක්වා එන එක. ඒ දෙන්නා එක්කහු වෙලා. එතකොට මැද්දෙන් අර චිත්ත ඉද්ධිපාදය. ඒවා මං ඔක්කොම තණ්හාවන් ඒක අත ඇරලා එයා ඉන්නවා.

මේක හරි සනීපයි, සැපයි. ඒ කියන්නේ මේ භාවනාව ඉතින් තමන්ට පත්තු වන්න තියෙන ඔක්කොම ඒවා ඒ වෙලාවෙදි ඇති වෙලා තියෙනවා. ඒ තරම් වටිනා වූ ධර්මයක්.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

10/04/2015 - ඤාණදස්සන විසුද්ධි

Nāṇadassana Visuddhi

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා කියලා. මේ විදිහට හත් නම, දාහතර නම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා,

එතකොට අද මම භාවනාව කළේ ඊයේ භාවනාව ම කරගෙන ගියා. ඊයේ භාවනාවෙදි අපි බැලුවා අර අලෝභ, අදෝෂ, අමෝහ කියන එක. එතකොට මම අර ලෝභය නැති කරමිනි කියලා පටන් ගත්තා. කාමච්ඡන්දය, ජරාවට තියෙන කැමැත්ත. ඒක දිගට ම ඊළඟට පද්ධිමනසඛිකප්පයෙන් ඒ ජරාවට එනවා කියන එක මම කල්පනා කළා. එතකොට දැන් ලෝභය නැති කරමිනි කිව්වහම, මතක ද අපි ඊයේ බැලුවා නේ අලෝභ කුසල මූලය, අර ඡන්ද සමාධිය, එතෙත්දි අපි අර ජාතියේ ඉඳන් රූපයට යන එකත් ඒ වගේ ම අර ඉදංසච්චයේ ඉඳන් මෝහයට එන ලණුව, ඊළඟට පරාමාසයේ ඉඳන් සෝකයට එන්නා වූ ඒ කොටස. අර N අකුර අර mirror image එකේ හැටියට ගත්තහම, ඒකෙ කැපිලා යන විදිහ අපි බැලුවා. ඉතින් මේකෙ බැලුවා ම මේ ඡන්ද සමාධිය හොඳට තියෙනවා. ඒ විදිහට ඒ සමාධි සහගතව මම මිනිත්තු 5ක් විතර මම හිතන්නේ දිගට හිටියා. එහෙම ඉඳලා ඊට පස්සේ ආපහු බැලුවා මේ විත්ත සමාධිය. එතකොට මට ඉස්සෙල්ලා වම් පැත්ත හොඳට දැනෙනවා.

ඊට පස්සේ විත්ත සමාධිය කියන එක බැලුවා. ඉතින් ඒකේ දන්නවා අර ස්පර්ශයේ ඉඳන් වේදනාවට එනවා කියන එක. ඒ ස්පර්ශයේ ඉඳන් වේදනාවට එන එක නවත්වනවා. අනිත් අතට ගත්තහම අපිට ජේනවා මේ පරාමාසයේ ඉඳන් අර භය අගතියට යන්නා වූ ඒ ලණුව. ඊළඟට භය අගතියෙන් සෝකයට. අපි දන්නවා නේ ඉතින් ඒ සෝකයෙන් වේදනාවට යනවා, සෝකයෙන් අපි ද්වේෂ අගතියට යනවා. එහෙම නම් එයා අර, දෙවෙනි පාර, පටිපදා පාර, අපිට ජේනවා අර ස්පර්ශය වෙලා ඒ පාරෙ ඉඳන් ද්වේෂ අගතිය දක්වා ම එයා ඒක කපාගෙන යනවා කියන එක. එතකොට ඒක විත්ත සමාධියෙන් මම බොහෝ වෙලාවක් ඒ විදිහට හිටියා, අදෝෂ කුසල මූලයේ. අර “අජ්ඣත්තරතො සමාහිතෙ වික්ඛෙප පටිසරණා” කියන එකත් මතකයේ ඇතිව හිටිය.

ඊට පස්සේ, දැන් ඊළඟට ගත්තා විමංසා ඉද්ධිපාදය. ඒ විමංසා ඉද්ධිපාදය කියන එකේ ගත්තහම, ඒකෙ අපි දන්නවා අර ස්පර්ශය නිසා සඤ්ඤාවට ඇති වෙන්නා වූ කොටස. ඒක කැපෙනවා කියන එක. ඊළඟට ඔය විඤ්ඤාණයේ ඉඳන් ඉදංසච්චයට යන කොටස, අන්න එතන දී රහතන් වහන්සේ කිව්වා, “ඒ විඤ්ඤාණයේ පැවතීම නිසා යම්

අවිද්‍යාවක් වී ද, අත්තවාද උපාදාන පහ කරමින්, අවිද්‍යා යෝග්‍ය මහ හරිමින්, ඉදංසච්චය ගලවා දමනවා” කියලා.

එතකොට, ඒ කියන්නේ සුඛාපට්ඨපදා ඛිජ්ජාභිඤ්ඤාවේ, අර අත්තවාද උපාදානය ඉදන් පල්ලෙහාට එන්නා වූ කොටස. එතකොට දැන් ඉතිරි වෙලා තියෙන පාර තමයි අර වේදනාවේ ඉදන් වේතනාව දක්වා එන එක. ඒ ධම්මමච්ඡරිය කියන එක ඉවත් කරනවා, **B point** එක හදන්නේ නෑ කියලා අපි ඊයේ බැලුවා, ඉතින් ඕක අමෝභය කුසල මූලයයි කියන එක. එතකොට විමංසා ඉද්ධිපාදයෙනුයි ඒක කරන්නේ කියන එක.

දැන් මේ ධර්මය මෙහෙම බැලුවහම ඉතින් ඔතන ඔය කියන අවස්ථාවෙදි මට ඇහුණා “එවං කායො එවං ධම්මො” කියලා. අර රූපය නිසා ඇති වන්නා වූ ඒ කාය කතාව. මෙතන අර, ධම්මො, ඒ කියන්නේ අර අපි එනවා වේදනාවේ ඉදන් වේතනාවට එන ධම්මමච්ඡරිය. ඒක කපලා තියෙනවා කියන එක.

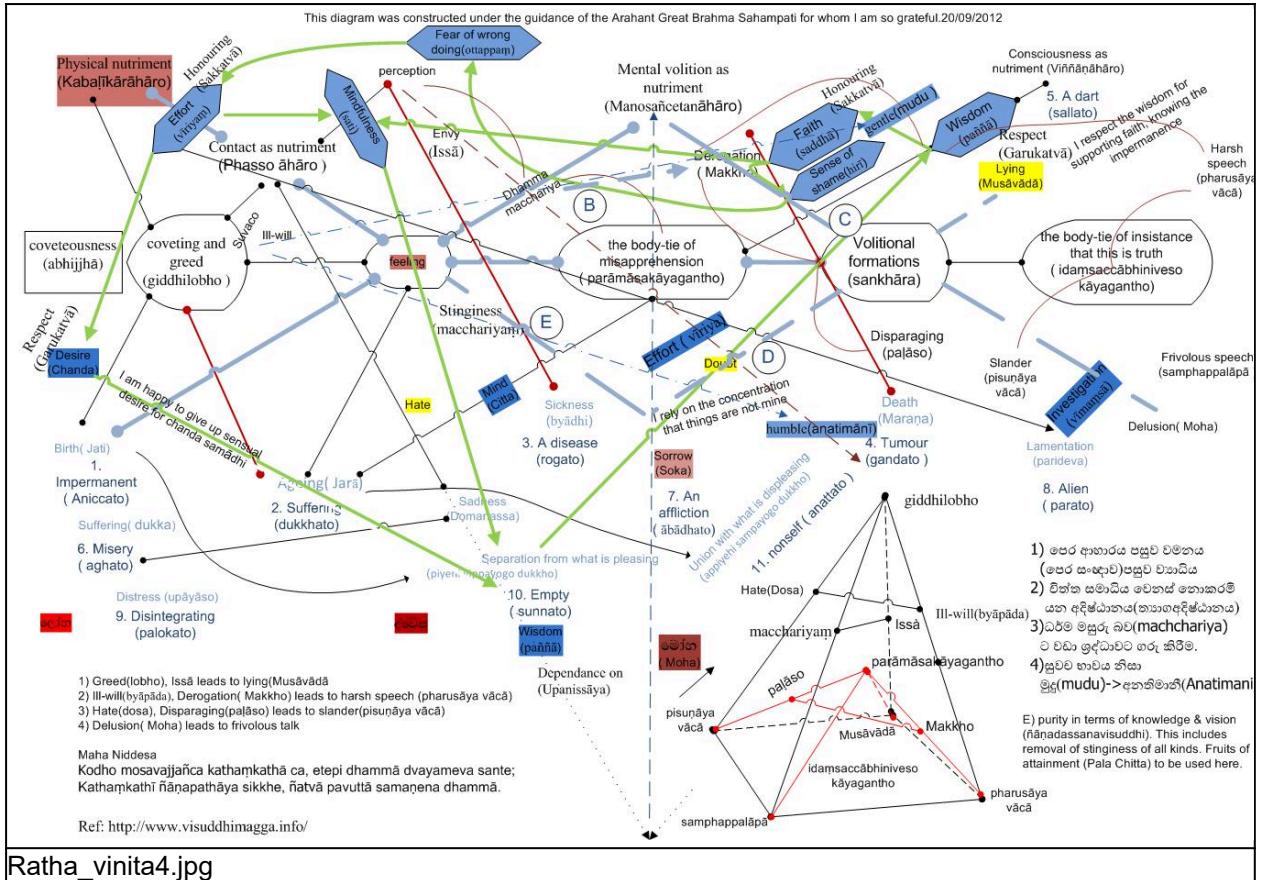
ඉතින් මෙතනදි මට තේරුණා මේ දකුණු පැත්තේ ප්‍රඥාව කියන එක, ඉන්ද්‍රිය කියන එක වැඩ කරනවා කියන එක. නළලත් එහෙම දැනෙනවා. මේ හැබැයි මට ඔතනදි භාවනාවට ඉස්සෙල්ලා ම, මට මේක මේ ඡන්ද සමාධියෙන් කැපෙනවා කියන පාර මම කල්පනා කලා අපි මේ **diagram** එකක ඇදලා තියෙනවා නේ. පෙරළාගෙන යන විට රහතන් වහන්සේ කීවා “මෙන්න මේකයි **diagram** එක” කියලා. ඒක නේ රථ විනීත සූත්‍රයේ අර **B, C, D, E** කියලා පැහැදිලි කලා නේ. අන්න ඒ **diagram** එක. ඒකේ ඉරක් ඇදලා තියෙනවා අපි ඔය ඡන්ද සමාධියෙන් කැපෙන්නා වූ එක, ඒ කියන්නේ විරියේ ඉදන් ස්පර්ශය හරහා පරාමාසය ස්පර්ශ කරමින් ඇවිල්ලා තියෙනවා පරිදේවයට. ඒ පරිදේවයේ කෙළවර තමයි ඡන්ද සමාධියෙන් එතනින් කපන්නේ. අතනින් රූපයට කියන එකට එන්නේ නැතෙයි කියන එක. පරාමාසයේ ඉදන් එන්නා වූ එක, එයා හරියට ම අර **N** අකුරේ මැද්ද. ලස්සනට ඒක, ඒකේ ඉරෙන් ඒක ජේනවා.

ඊළඟට ආපහු, ඒකේ ලියලා තියෙනවා මේ **text** එකක්. “පෙර ආහාරය, පසුව වමනය.” ඒ කියන්නේ “පෙර සඤ්ඤාව, පසුව ව්‍යාධිය.” ආපහු පෙන්නනවා, මේ “චිත්ත සමාධිය වෙනස් නොකරමි යන අධිට්ඨානය,” වාගාධිට්ඨානය. චිත්ත සමාධියෙන් ඇති වෙන්නා වූ ඒ කතාව. ඊළඟට ධම්ම මසුරු බවට වඩා ශ්‍රද්ධාවට ගරු කිරීම. එතකොට මෙන්න මෙතනත් මේක ගැලවිලා ගිහින් තියෙනවා.

ඊළඟට තියෙනවා “සුවච්චාචය නිසා, මුදු අනතිමානී.” ආන්න එතනදි ආවා ම මේ මුදු අනතිමානී කියන එක. අර අනතිමානීභාවයත් එක්ක සුවච්චාචයේ මෙතැන, අපි මෙතෙහි කරලා බැලුවොතින්, අර අනුමාන සූත්‍රයේ තියෙන්නා වූ ඒ සුවච්චාචයත් එක්ක, තමන්ට දැනෙනවා ඒක පුදුමාකාර විදිහට මනස විසාල වෙලා පවතින්නා වූ

ස්වභාවයක් මේකෙ තියෙනවා. ඉතින් ඒ රථ විනිත සූත්‍රයේ තියෙන එක, B, C, D, E ඔක්කෝම ඇතිව තමයි අන්ත එතන තමන් ඉන්නෙ කියන එක තමන්ට වැටහෙනවා.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

Ratha_vinita4.jpg

11/04/2015 - නෙක්බම්ම

Nekkhamma

ඒ උතුම් බුදුපියවරුන්ට නමස්කාර කරනවා, නමස්කාර වේවා. අද උදේ ඒ පූජාව පැවැත්තුවාට පස්සේ, මම ඊයේ කරපු භාවනාව ම තමයි මම කරගෙන ගියේ.

එතකොට අපි ඊයේ භාවනාව පොඩ්ඩක් සිහි කරගන්නවා නම් අර ඤාණදස්සන විසුද්ධිය කියන භාවනාව. ඒකේ අර ලෝභය නැති කරමි කියන එකයි අපි කරන්නේ. ලෝභය නැති කරමි කියන එකෙන් පටන් ගත්තහම ඒකේ පෙන්නුවා, දැන් අපි දන්නවා ප්‍රියේහි විප්‍රයෝගයේ ඉඳන් ජාතියට ආවා නම්, ජාතියේ ඉඳන් අපි උඩට උස්සනවා රූපය දක්වා. ඒක උස්සන්නේ රාග සල්ලයෙන්. එතකොට ඒක නැති කරන එක්කෙනා තමයි මෙන්න මේ ඡන්ද සමාධිය කියන එක. ඡන්ද සමාධියෙන් එතකොට මේ පැත්තේ උඩට ගෙනියන්න දෙන්නේ නැහැ කියන එක තියෙනවා.

ඊළඟට, ආපහු ඡන්ද සමාධියෙන් කරනවා අර, A, B curve එක තියෙනවා නේ. Bell shaped curve එකේ ඔය B කියන එක හදන්න බැහැ. ඒ කියන්නේ පොඩ්ඩ කාලයයි හැදුවත් ඕක පවතින්නේ. ඒක නිසා ඕකට මානය නොවෙන්න ඕනෙයි කියන එක තියෙනවා. අන්න ඒ අවස්ථාවේ දී වෙන්නේ මොකද්ද? අර පල්ලෙහා මේ ඉදංසච්චාහිනිවෙසකායගන්ථයේ ඉඳන් මෙන්න මෙහෙම පල්ලෙහාට එන්නා වූ දේ තියෙනවා නේ.

ඒ කියන්නේ මෙතන තියෙනවා හරියට ලඟුවක්. ඒ ලඟුව තියෙන්නේ ඉදංසච්චයේ ඉඳන් මෙහෙම පල්ලෙහාට එනවා, අන්න ඒ rope එක කියන එක නවත්තනවා. එතකොට එහෙම නම් මෙතනින් ජේනවා මේ පැත්තට ඉරයි මේ පැත්තෙන්, මේ දැන් විඤ්ඤාණයේ ඉඳන් පල්ලෙහාට තිබෙන්නා වූ ඉර නේ ද? එතකොට ඒකේ පල්ලෙහා කොටස.

ඊළඟට, මෙන්න මේ line එක තමයි අපි මේ කතා කරන්නේ ඊළඟට ගත්තහම. මෙතන මේ පරාමාසයේ ඉඳන් එන්නා වූ කොටසක් තියෙනවා, ඒක තමයි අර අත්තවාද උපාදානය එහෙම නිසා එන්නා වූ ඒ කියන්නේ පරාමාසයට මොකක් හරි එකක් ඇතුල් වෙලා තියෙනවා නම්, ඒ පරාමාසයට ඇතුල් වෙලා තියෙන එක අර ඒ කියන්නේ, ආශ්‍රව වාගේ ඒක ගලාගෙන එනවා. ඒ කැල්ල එපා කියලා.

එතකොට ඊයේ භාවනාවෙදි පැහැදිලි කලා, මෙන්න මේක නිකන් බැලුවහම හරියට මේ, N අකුර අනිත් පැත්ත හරවලා වගේ නේ ද? mirror image එකක් වාගේ. එතකොට මෙන්න මේ line එක ගැන නේ අපි කතා කරන්නේ. ඒ කියන්නේ රූපයට

එන්න දෙන් නැහැයි කියන්නේ, රූපයේ ඉඳන් මෙන න විරිය කියන එක, කලින් අපි යටින් භාවිතා කරපු විරිය එනවා. ඒකෙන් මේ පැත්ත සම්බන්ධ වෙන්නේ නෑ. ඊට පස්සේ මෙනනින්, අනිත් පැත්තට පරාමාසයට යමක් ඇතුල් වෙනවා ද, එයා ඒක නවත්තනවා. ඊළඟට මෙන ඇතුළේ යමක් පරාමාස වෙලා තියෙනවා ද, එන්න දෙන්නේ නැහැයි කියන එක, ඡන්ද සමාධිය.

ඉතින් ඔය ඡන්ද සමාධිය ඔය වෙලාවේ, ඕක තේරුම් ගත්ත එක්කෙනාට ඒකේ ඉන්න පුළුවන්. ඒ පළවෙනි පාර මං ඒක කළහම, මිනිත්තු හතක් ම ඒ ඡන්ද සමාධියේ දිගට ම හිටියා. ඒ වාගේ තමන්ට ඉන්න පුළුවන්කම කියන එක තියෙනවා, අර තමන්ට දැනෙනවා ඒකේ, මේ පැත්තේ පුදුමාකාර විදිහට වම් අත පැත්තේ සැපට ඕක දැනෙනවා.

ඊළඟට ආපහු අපි ඊයේ බලපු එක තමයි, දැන් අපි ඡන්දයට ආවට පස්සේ, ඊළඟට විත්තය. විත්ත ඉද්ධිපාදයෙන් කරන්නා වූ දේ. ඒකෙදි අපි ඉගෙන ගත්තා මේ අපි එන්න දෙන්නේ නැහැයි කියලා, අර ස්පර්ශය ඇති වුණාට පස්සේ වේදනාවට කියන එකට එන්න දෙන්නෑ.

දැන් බලන්න ස්පර්ශයෙන් වේදනාව වුණා නම්, වේදනාවෙන් තණ්හාව, පරිග්ගහය කියන එක මෙනත්ට එනවා. මෙනත්ට පරාමාසයට ආවා නම්, එහෙනම් ආපහු අපිට ලණුවක් තියෙනවා මේ දකුණු අත පැත්තට, මෙහෙම ඇවිල්ලා knot එක වාගේ අපි එනවා, අර ලණුවත් එක්ක හරහා සම්බන්ධ වෙන්නේ. සම්බන්ධ වෙලා අර pedal එක කියලා කිව්වේ නේ ද? එතකොට අපි එනවා මෙන, හය අගතිය කියන තැනට එනවා කියන එක තියෙනවා. එතකොට ඒක අයිත් කිරීම එයා එක පැත්තකින් කරනවා. ඉතින් මෙනෙන්ට ආවොතින් මොකද වෙන්නේ?

දැන් මෙනෙන්දි තමයි අපි, අර ආවිච්චේ කතාව මතක් වෙන්න ඕනෙ. ආවිච් තුවායවල් ටික ඔක්කොම දන් දීලා ඉවරයි. ඊට පස්සේ තුවා ටික ගේනකොට කියනවා, පුනේ එපා මං මේවායෙන් අයිත් වෙලා ඉන්නේ, ඔය තණ්හාව ඇති වෙන මේවා ආපහු ගේන්න එපා කියලා, එයා අයිත් කරනවා, කිරීම තියෙනවා. මෙනෙන්ට ආවොතින් අපි දන්නවා අපි සෝකයට ගිහිල්ලා සෝකයෙන් එක පැත්තකින් වේදනාවට ගිහිල්ලා ආපහු ප්‍රශ්නය ඇති වෙනවා. සෝකයෙන් අපි ද්වේෂයට යනවා කියන එක තියෙනවා. ද්වේෂ අගතියට යනවා නේ. අන්න ඒ කැල්ලත් ඒක කැපිලා යන ස්වභාවය තියෙනවා.

එතකොට ඊළඟට, ඊළඟට බලන්න තියෙන්නේ අපිට විමංසාවෙන් කරන එක. දැන් අපි ඇවිල්ලා තියෙන්නේ අලෝභ, අදෝස, දැන් එනවා අමෝහ කියන කැල්ලට. ඉතින් විමංසාවෙන් කරන එක. ඒකේ අපි ඉගෙන ගත්තා, මෙන මේ ස්පර්ශය නිසා, ඒකෙන් අපිට සඤ්ඤාවට යනවා කියන එක දෙන්නේ නැහැයි කියලා. ස්පර්ශය නිසා

සඤ්ඤාවට යනවායි කියන එක. ඉතින් ඕක ප්‍රඥාවෙන් බැලුවහම අද තමයි මම මේක රහතන් වහන්සේ කිව්වහම තේරුණේ.

බලන්න මේ line එක parallel නේ. මේ ශුන්‍යතාවයේ ඉඳන් මෙතෙක්ට යනවා කියන එක, මේ ස්පර්ශයේ ඉඳන් සඤ්ඤාවට යන line එකට parallel. සමාන්තර ධර්මයක් තියෙන්නේ. ඉතින් ඒක නේ මේක අත ඇරියා නම්, අපි කිව්වේ අල්ල ගත්තා නම් මෝඩයා වෙනවා, මෝහයට යනවා කියන එක නේ ද? අත ඇරියා නම්, ඒ කියන්නේ මේ ප්‍රඥා විමුක්තිය. අත ඇරියා නම් වෙනො විමුක්තිය. ඒක සම්පූර්ණයෙන් ඒකේ තියෙනවා. සම්පූර්ණයෙන් දුකයි කියලා ගත්තා නම්, අප්පණිහිත වෙනො විමුක්තිය. ඔක්කෝම එතන තියෙනවා ඒ සඤ්ඤාව තුළ. එතකොට ඒක අලුත් ධර්මයක්.

ඊළඟට ගත්තහම ආපහු අපිට ජේනවා මෙතෙක්දී අපි කරන්නේ මොකද්ද, මේ විමංසා ඉද්ධිපාදය මගින් ස්පර්ශ වෙලා සඤ්ඤාවට එන එක වළක්වනවා. අනිත් අතට ගත්තහම, මේ යම්කිසි විඤ්ඤාණයක් සකස් වුණා ද අපි ඉඩ දුන්නා ද, අන්න ඒක නිසා ඉදංසච්චයට එන්නා වූ එක තියෙනවා නේ. අන්න ඒ කැල්ල කියන එක කපනවා. ඉතින් මේක ඒ රහතන් වහන්සේගේ වචනයෙන් ම ගත්තොතින් ඒක හරි ලස්සනයි, රහතන් වහන්සේ ඒක පෙන්නුවේ මේ, ඔය කැල්ල විඤ්ඤාණයේ ඉඳන් ඉදංසච්චයට එන එක, “විඤ්ඤාණයේ පැවතීම නිසා යම් අවිද්‍යාවක් වෙයි ද, අත්තවාද උපාදාන පහ කරමින්, අවිද්‍යා යෝගය මඟ හරිමින්, ඉදංසච්චය ගලවා දමයි.” අන්න ඒක තමයි ඒ විරිය මගින් එතෙක්දී කරන්නේ කියන එක.

එතකොට අන්න ඒක කළාට පස්සේ, මෙතන ධම්මමච්ඡරිය කියන එක අපි මෙතන ඉවත් කිරීම කියන එක සිද්ධ වෙනවා. දැන් එහෙම නම් අපි මේ උඩ, ඒ කියන්නේ සඤ්ඤාවට එන එක නෑ, වේතනාවට එන එක නෑ, විඤ්ඤාණය කියන එකේ කතාව කියන එකත් ගිහිල්ලා තියෙන්නේ. එතකොට මේ උඩ කැල්ල ඉතුරු වෙන්නේ ම නැති වෙන්න, විමංසාවෙන් ඒක ගෙනියනවා. ඊට පස්සේ දැන් මතක ද ඊයේ භාවනාව?

ඊයේ භාවනාවේදී, දැන් අපි මෙච්චර වෙලා කරේ අර කලින් කරපු එක summarise කරලා පෙන්නපු එක තමයි කළේ. එතකොට ඒකෙදී අපි ඔය, මෙන්න මේ line එක නේ අල්ල ගත්තේ. රහතන් වහන්සේ කිව්වා නේ මෙන්න මේකයි, මට මතකයි මේක කොහෙ හරි තියෙනවා කියලා. මං හොයාගෙන යනකොට රහතන් වහන්සේ කිව්වා “මේක තමයි diagram එක” කියලා.

එතකොට, මෙතන මේක බලපු ගමන් ඕගොල්ලන්ට ජේනවා, මෙතන මේ, text එක නේ ද? “පෙර ආහාරය පසුව වමනය,” බලන්න, මේකට සමාන්තර ධර්මය නේ ද මේ තියෙන්නේ? මේ සඤ්ඤාව මගේ කියලා ගත්තා නම්, එහෙනම් පසු සඤ්ඤාවක් තියෙනවා නේ හත් වෙනි ධ්‍යානයේ. ඉහළ ම එකට දක්වා ගමන් කරන්න. “පෙර

ආහාරය පසුව වමනය.” ඒක නේ පෙර සඤ්ඤාව, ඒකයි කියන එක. හරි ලස්සනට එනවා ඒක.

ඊළඟට ආපහු දෙවනි වචනේට මෙනන තියෙනවා, “චිත්ත සමාධිය වෙනස් නොකරමිසි යන අධිට්ඨානය” කියන එක. ඒ කියන්නේ වාගාධිට්ඨානය නේ ද? අර එතන අපි, දැන් අපි බැලුවා නේ වාගාධිට්ඨානයෙන් නේ අපි අර චිත්ත සමාධිය කියන එක පවතින්නේ. ස්පර්ශ, වේදනා, තණ්හාව හරහා පරිභවනයෙන් පරාමාස වෙලා මේ පැත්තෙන් ලඟුව දාලා, කැරකිලා එන්නා වූ කතාව. එතකොට ඒක අපි, තණ්හාව කියන එක අතහරිනවා. දැන් ආවිච්චි අම්මා **firmly** කියනවා. පුතේ මේවා, තුවායවල් මීට පස්සේ මට එපා. එපා කියන එක. මං මේවා අයිත් කරා, පෙර අයිත් කරා වූ දේවල් මේවා කියලා.

එතකොට ඔතෙන්දි අපිට ජේනවා, මට ඔන්න ඔය අවස්ථාවේ දී තමයි මං කිව්වේ මට ඇහුණා කියලා “එවං කායො එවං ධම්මො” කියලා. එතකොට මේ රූපයයි, ඊට පස්සේ මේ ධර්මයන් නිසා ඇති වෙන්නා වූ සමාධීන් නේ අපි කතා කරන්නේ නේ ද? එතකොට, දැන් මෙතෙන්දි ඒ ජේනවා අපිට එහෙනම්, ධර්මය නිසා සමාධිය. මේකටවත් ඇලෙන්නේ නෑ. මේකටවත් ඇලෙන්නෑ. මොකද, ආවිච්චි අම්මා රෙදි ටික දන් දුන්නාට පස්සේ, ඒ ආවිච්චි අම්මාට දන් දීම නිසා සතුටක් තියෙනවා. එතකොට ඒ ධර්මයටවත් ආවිච්චි අම්මා ඇලෙන්නෑ, සරලව කියනවා නම්. එතකොට ධම්මමච්ඡරියට වඩා, නැත්නම් ආවිච්චි අම්මාට හිතන්න පුළුවන් නේ, තවත් තුවායක් හම්බවුණොත් මං ආයෙත් තව එක්කෙනෙකුට දෙනවා. ආවිච්චි අම්මා කියන්නේ, මට මේවා එපා කියලා. එතකොට ධම්මමච්ඡරියට වඩා මෙනන අපි පෙන්නවා, ධම්ම මසුරු බවට වඩා ශ්‍රද්ධාව. මොකද්ද ධම්මමච්ඡරිය කියලා කියන්නේ? ධර්මය නිසා සමාධිය ඇති වෙනවා. මේක නිසා මං කැරකෙන්න, කරකවන්න කැමතියි, ආන්න ඒක තමයි ධම්මමච්ඡරිය කියන්නේ. එතකොට ඒකට වඩා අපි කියනවා මේ ශ්‍රද්ධාවට ගරු කරනවා කියලා. එහෙම නම් මෙනන මේ උඩ මක්ඛය කියන එක පහ වෙනවා කියන එක තියෙනවා.

එතකොට එහෙම නම් මෙනන අපි කරලා තියෙන්නේ මොකද්ද? පටිච්චසමුප්පන්නයට ඉඩ නොදීමක්. ධර්මය නිසා සමාධිය ඇති වෙනවා කියලා ඒක අල්ලගෙන මම ඉන්නෙ නෑ, ඒ කියන්නේ මම, ඇති වෙන්නා වූ පටිච්චසමුප්පන්නය පහ කිරීම කියන එක තියෙනවා. ඉතින් ඒ වෙලාවෙදි මේ **diagram** එකේ, මේ **diagram** එකේ ඕගොල්ලන්ට ජේනවා මේ **C** කියන කොටස. මෙන්න මේ තැනට අපි ඇවිල්ලා තියෙන්නේ. මෙනන මේ පැත්තෙන් ධම්මමච්ඡරිය නිසා මක්ඛය, මේක අයිත් කරා කියන්නේ, මං මෙනන **C** කියන ඒ ලකුණු කරලා තියෙන, අන්න ඒ තැනට එතකත් අපි ඇවිල්ලා තියෙන්නේ.

එතකොට මේක මෙහෙම නොවෙන්න, මේ කවුද උදව් උපකාර කරන්නේ? රහතන් වහන්සේ කිව්වා “ඡන්ද ඉද්ධිපාදයයි, විමංසා ඉද්ධිපාදයයි, විරියයි උදව් උපකාර කරනවා” කියලා. මෙතනදී ඔප්ව හරි විශාල වෙනවා. මේක හරි ලස්සන ධර්මයක්. මේකේ හරි ලස්සනට ජේන්නේ, අද තමයි මට ඒක හොඳ ලස්සනට වැටහෙන්නේ.

බලන්න, ඒක හරි **complicated** මේ ඉද්ධිපාදයන් කියන ඒවා ගත්තහම, හරි ම ගැඹුරුයි. ඒ කියන්නේ, මට පරාමාසයට යමක් යම්කිසි ආකාරයකට ආවා නම්, ඒ කියන්නේ මං ආපහු විඤ්ඤාණය හදනවා නේ. ඒ කියන්නේ මොකක් හරි එකක් නිසා මට මේවා වෙලා තියෙනවා නම් අර අපි, **4.4**, එහෙම කියලා කියන්නේ නේ ද? එතකොට ඒ හදනවා කියන එක තියෙනවා. මගේ එකක්, මගේ පරාමාසයට මං ඉදංසච්චයෙන් **approve** කරලා ඇවිල්ලා තියෙනවා නම් ඕක වෙනවා. එතකොට බලන්න මෙතනදී මේ වචන තුන, ඡන්ද ඉද්ධිපාදයයි, විමංසා ඉද්ධිපාදයයි, විරියයි උදව් උපකාර කරනවා. කොහොම ද කරන්නේ? විරියෙන් කිව්වේ මොකද්ද? විරියෙන් කිව්වා, මනොසඤ්චෙනනාවේ ඉදන් ඉදංසච්චයට එන පාර එපා කිව්වා. ඊට පස්සේ විමංසා ඉද්ධිපාදයෙන් කියනවා, මේ විඤ්ඤාණයේ ඉදන් ඉදංසච්චයට එන එක එපා කියලා. දෙකයි නේ ද? ඊළඟට ඡන්ද සමාධියෙන් කියනවා, මට මෙන්න මේවාට මාන්තයක් තියාගෙන ඇති වැඩක් නෑ, ඒ කියන්නේ එයා අර **line 6** එක එහෙම කපනවා. කපනවා කියලා කියන්නේ පරාමාසයට මේ පැත්තෙන් ඇතුල් වෙන එක කැපුවා. දැන් ජේනවා ද? දැන් මෙන්න මේ පාර දිගේ නේ එන්නේ. පෙර කර්මය. ජේනවා ද අර සියලු උපධීන්ගේ දුරලීමක් ඇත්ද, මෙතෙක්ට ආවා නම්, මට මේ පාරවල් දෙකක් මම කපනවා මෙතන්ට එන එක. මෙතන්ට ආවා නම් මං මේ පාර දිගේ, **4.4** කියන්නේ මොකද්ද? ඉදංසච්චයේ ඉදන්, ඒ කියන්නේ අපි මේක **stamp** කරලා, **4.4**දී පරාමාස වෙනවා කියන එක නේ. **Approve** කරලා පරාමාසගත වෙනවා කියන එක. එතකොට අපි මේ කැල්ල කපනවා කියන එක තියෙනවා. ඊළඟට මෙහෙන් එන එකත් අපි කැපුවා. බලන්න පරාමාසය සම්පූර්ණයෙන් **isolate** වෙනවා. ඒකට එන්නා වූ පාරවල් නෑ නේ ද දැන්?

ඒ කියන්නේ මෙතන විත්ත සමාධිය බලන්න කොයි තරම් ප්‍රබල ද කියලා. ඒ අවස්ථාවේ දී ඔය විත්ත සමාධිය ගැන නේ කතා කරන්නේ. විත්ත සමාධිය කියනවා මට මේවා එකක්වත් එපා, මං මේවා දන් දීලා, වාගාධිට්ඨානය කියන එක.

එතකොට ඒක වුණේ නැත්තන් මොකද වෙන්නේ? ඒක තමයි අපි ඊයේ පැහැදිලි කළේ. මේක වුණා නම් එහෙම අපි භය අගතිය, සෝකය, ද්වේෂය කියන එක, ඒක ඇති වෙනවා කියන එක තියෙනවා.

ඉතින් එතකොට ඔය, ඊයේ භාවනාවේ නම් ඉතින්, මේ ඊළඟ එකක් බැලුවා මේ, සුවචභාවය නිසා මුදු අනතිමානී කියන එක නේ ද? ඉතින් සුවචභාවය නිසා මුදු අනතිමානී කියන එක, පොඩ්ඩක් කල්පනා කරලා බලන්න මොනවා ද මුලින් කිව්වේ?

අර භික්ෂුන් වහන්සේගේ තියෙනවා කිව්වා, දුවච්චභාවයේ ගත්තහම අර “ඉච්ඡානං වසංගතෝ.” එහෙනම් මේ කතා කරන්නේ, වේදනාවෙන් තණ්හාවෙන් මෙතෙන්ට එන්නා වූ කැල්ල. අත්තුක්කංසකො, මම මේ නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනය හදනවා කියලා මේ පැත්තට යන්නා වූ එක නේ ද? ඒ කැල්ල එපා. ඊට පස්සේ අපි කියනවා අර ද්වේෂය, ද්වේෂය නේ ඊළඟට තියෙන්නේ. තමන්ගේ ද්වේෂ සහගතව, ඒ කියන්නේ මේ පල්ලෙහාට ඇති වෙලා, මේක වට්ටිට නේ ද ඒ ඔක්කොම ධර්මය? ඊර්ෂ්‍යාව, මච්ඡරිය, මක්ඛය, පලාසය, මේ පරාමාසය වට්ටි තියෙන ධර්මයන්, ඒ අනුමාන සූත්‍රයේ ඒක දේශනා කරලා තියෙන්නේ. ඒ ටික තමයි මේ අයිත් කරගෙන යන්නේ. අර ක්ලේශයන්. සියලු උපධීන්ගේ යම් දන් දීමක් ඇත්ද, කියන එක. ඉතින් මේක හරි ලස්සනයි ඒ භාවනාව.

එතකොට මේක තමයි “නෙක්ඛම්ම භාවනාව.” දැන් බලන්න මේකේ ඔක්කෝම අතහරිනවා. මේකට එන්නා වූ කියන එක, නෙක්ඛම්මය කියන එක ඉහළ ම වශයෙන් බලනවා කියන එක. ඉතින් මේක සම්බන්ධ වෙනවා ඊට පස්සේ, ඒ භාවනාව ඉතින් හෙට කරන්න පුළුවන්. මේ කැල්ලට එක්කමු කරන්න ඕනේ, අවිද්‍යා පච්චයා සඬ්ඛාරා කියන භාවනාව.

එතකොට ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

12/04/2015 - සතර ඉද්ධිපාද 4-5

Satara Iddhipāda 4-5

උතුම් බුදුපියවරුන්ට නමස්කාර කරා, නමස්කාර වේවා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා කියලා මම වැද නමස්කාර කරනකොට ම, මට අර කතිරේ එකපාරට ම මෙහෙම පෙන්නුවා. ඊට පස්සේ, ඒ කියන්නේ ඉද්ධියේ තියෙන්නා වූ එක. ඊට පස්සේ මං ඉතින් බුදුපියවරු දාහතර නම ම ඒ විදිහට වැද නමස්කාර කළා. ඒ කතිරය පෙන්නුවා කිව්වේ, අපි අර ඉද්ධි භාවනාවේ තියෙන ඉරි දෙක. ඒක තමයි ඒ පෙන්නුවේ.

එතකොට දැන් අද භාවනාව, මං ඊයේ කිව්වේ අර, කරන්න බලාපොරොත්තු වුණේ, ඉද්ධි 4ම භාවිතා කරලා. ඊට පස්සේ රහතන් වහන්සේ කිව්වා නේ, “අවිද්‍යා පච්චයා සඬ්ඛාරා කියන භාවනාව බලන්න” යි කියලා.

එතකොට මතක ද ඊයේ අපි ආවා, අර පරාමාසකායගන්ථය වටේ තිබෙන්නා වූ ඔක්කෝම ධර්මයන් ටිකට අපි ආවා. එතෙන්දි ඇවිල්ලා කිව්වා, අර අනුමාන සූත්‍රයත් එක්ක ඔක්කෝම ටික අයිත් කරනවා කියලා, නේ ද? ඒකේ පෙන්නුවා නේ අර අත්තුක්කංසකො, පරවම්භී. අර ඉච්ඡානං වසංගතෝ, ඒ තණ්හාවෙන් වෙන්නා වූ දේ.

ඒ කියන්නේ, මේකේ අපි මේ පෙන්නුවේ, පරාමාසය ඇතුළේ ඉඳන් යමක් එනවා ද, ගලාගෙන එනවා ද, ඒක අයිත් කරනවා කියලා. එතකොට, ඔතෙන්දි පෙන්නුවා නේ නෙක්බම්මයයි කියලා. දැන් බලන්න ඔය, අපි හිටියේ මෙන්න මේ line එකේ, අපි කතා කළේ. ඡන්ද සමාධිය line එක මතකයි නේ දැන්. ඡන්ද සමාධිය විසින් අයිත් කරන්නා වූ line එක.

එතකොට ඒක ම නේ ඔය ඉද්ධි diagram එකෙන් පෙන්න්නේ. ඒකේ කාමච්ඡන්දයේ ඉඳන් අපි යනවා කියලා ස්පර්ශය හරහා, දුස්සීලභාවයට. දැන් එතකොට මේකෙන් ගලවගෙන ගියා නම්, දැන් මෙතන මේ පරාමාසයෙන් එන්නා වූ දේ තමයි අපි මේ කතා කරන්නේ, ඒක එන්න දෙන්නේ නැති වීම. ඒකට අපි බැලුවා අර පාරවල් තුනෙන් ම සම්බන්ධ වෙලා ඉදංසච්චයෙන් stamp කරලා එන්නා වූ එක. ඒක නොවෙන්න බැලුවා. තුන් දෙනා ම කරනවා කිව්වා. කවුද තුන් දෙනා? විමංසාවෙන් පෙන්නුවා, නිත්‍ය විත්තයේ ඉඳන් ඉදංසච්චයට එන්නා වූ එක. විඤ්ඤාණයේ ඉඳන් එන්නා වූ එක. ඊළඟට පෙන්නුවා, විරිය මගින් මනෝසඤ්ඤාවෙන් ඉඳන් ඉදංසච්චයට එන්නා වූ පාර. ආපහු පෙන්නුවා ඉදංසච්චයේ ඉඳන් අර පල්ලෙහාට යනවා නේ, මාන වෙන්නේ අපි. ඒ කියන්නේ,

මෝහ අගතියට ගිහිල්ලා එන්නා වූ පාර. එතන්ට ආවා නම් මෝහ අගතියෙන් අපි එනවා ආපහු පරාමාසයට. පරාමාසයට එන එක, ඡන්ද සමාධියෙන් එතන නැති කළා. එතකොට දැන් මේක, පරාමාසයට දැන් එන්න පුළුවන් දෙයක් ඇත්තෙ නෑ, අර ඇතුළේ තිබුණා වූ දේ තමයි මේ ගලන්නේ.

ඉතින් අපි ඕකේ ඉගෙන ගන්නා අර ජරා වෙච්ච සඤ්ඤාවෙන් ආපු එක නේ, ඕකේ අස්සෙන් එන්නේ කියන එක. මතක ද ඒ භාවනාවෙදි අපි බැලුවා, මේකේ අර, **3.3** පරාමාස, අර අවිද්‍යා ආශ්‍රවයට යන්නා වූ දේ තමයි තියෙන්නේ කියන එක.

එතකොට දැන් අද භාවනාවෙදි කළේ, මේ නෙක්බම්මය කියන එක ආවාට පස්සේ එහෙම නම් අපි මොකද්ද කරන්නේ? අපි ගලවලා දානවා. මොනවද ගලවලා දාන්නේ. අර පෙන්නුවා නේ, සියලු උපධිත්ගේ දුරලීම, කියන එක කියනවා නේ. මතක ද ඉද්ධි **diagram** එකේ පෙන්නුවේ. අර ඔය **line** එකට, ඔය **slide 7**ද කොහෙද අපි ඔය භාවනා කරපු එකට එන්න ඉස්සෙල්ලා, පෙන්නනවා නේ. මේක මේ වේදනාව කියන එකට තිබෙන්නා වූ දේ අපි අයිත් කරනවා නම්, අර කරුණාවෙන් අප්‍රමාණයට යනකොට, වේදනාව නිසා මං ජීවත් වෙලා ඉන්නවා කියන කතාව නැති වෙලා යනවා. ඒකෙන් කරුණාවෙන් අප්‍රමාණයට යනවා කියලා බැලුවේ. ඒ **slide** එකේ කියපු කතාව ම තමයි.

එතකොට දැන්, එතනින් අපිට සම්බන්ධ වෙනවා, දැන් මේ පෙන්නන්නේ, මම වේදනාව නිසා මේක පවතිනවා කියන එක, අත්තවාද උපාදාන කතාව, ඒක නිසා ගැලවිලා යනවා. ඒක නිසා අර පයිප්ප දිගේ මම පල්ලෙහාට බැහැලා, නිත්‍ය කතාවෙන්, අත්තවාද උපාදාන, බවේ දිගේ ආවා, උත්පත්තියට යනවා කියන එක. ඒක අයිත් වෙනවා. වේදනාව සඳහා මට එපා කියලා.

දැන් ඊළඟට මොකද වෙන්නේ, ඒ වෙනකොට ඕගොල්ලෝ හරියට ම ඒ කතාව කරනකොට ම, හරියට ම ඉද්ධිපාද **4, 4** ඉද්ධිපාදය සහිතව තමන් ඉන්නවා. දැන් ඊළඟට මොකද වෙන්නේ, මේ ඉද්ධිපාදයේ **ability** එක තියෙනවා ඔක්කොම ටික අයිත් කරන්න. මේ **4** ඉද්ධිපාදය කියන එක, ඒක වෙලා නේ තියෙන්නේ.

ඒ කියන්නේ රහතන් වහන්සේ මට කිව්වා ඒ වෙලාවෙදි, මේක නිකන් හැබැයි නිකන් ම නෙමේ, ඒක මුළු ධර්මය ම දැකීම හේතු කොටගෙන. මට ඔක්කොම ටික මේ වෙනකොට **connect** වුණා. **Connect** වුණා ය කියලා කියන්නේ, තපස්සි බුදුසියා පෙන්නපු අර, “සංස්කාර නිසා, අත්තා ඉඳන් නිත්‍යට යන කතාව” **connect** වුණා. එතකොට ඒ පැත්තෙන් එන්නේ නැහැ. විශ්වාසීත් බුදුසියා පැවසුවේ, “ඔබ පෙර යම් වූ සංස්කාරයක් කර්මයක් කළා ද, ඒක දැන් කරනවා කියලා හිතන්න එපා” කිව්වා. ඒ කියන්නේ පරාමාසයේ ඉඳන් ගලන්නා වූ **juice** එක.

මන්න ඔය කතාව ආවහම, ඔය කාරණා ටික ආවහම, ඒ කියන්නේ, තපස්සි බුදුසියා කියපු එකයි, මණ්ඩලාධිපති බුදුසියා පෙන්නපු එකයි, මේ ඔය විදිහට ඒ බුදුසියවරු පෙන්නපු දේවල් ටික ඔක්කොම connect වුණා. ඒ භාවනාවේදි මං ගත්තේ ඉතින්, මේ හැමෝගෙම එක ම දේ නේ තියෙන්නේ. හැමෝම මේ, ඒ බුදුසියවරු ඔක්කෝම එක ම මතයක්. එක ම අර්ථයක් තියෙන්නේ. එතකොට මේ එක ම ධර්මය තමයි මෙතන ඒ විදිහට එන්නේ. ඉතින් අන්න එතෙන්නේ ඒ 4 ඉද්ධිපාදය ම කියන එක තියෙනවා.

ඒ වෙලාවේදි කිව්වා, “ඔබට එහෙම ඉද්ධිපාද 4ම තියෙනවා” කියන එක. එතකොට දැන් මේකේ මං මේ පෙන්නන්නේ පැහැදිලි කිරීමට, කොහොම ද ගැලවීම කියන එක. ඒ කියන්නේ, වේදනාව සඳහා මට මොකක්වත් එපා, කියලා ඔය ඉද්ධි එකේ අපි ලියලා තියෙන කතාවත් එක්ක තමයි, අපි අත හැරීම කියන එක එන්නේ.

එතකොට මුලින් ගන්න පල්ලෙහායින්, ඒ ඉද්ධිපාදය තියෙන තැනින්, අපි හිතමු A කියලා අපි ලියාගන්නා කියලා. එතන ඉඳන් එහෙනම්, අපි කියන්නේ මේ උඩ වේදනාවෙන් එන කතාව එපා කියලා. ඊට පස්සේ තියෙන්නේ මොකද්ද? සංස්කාර පැත්ත.

එතකොට මේ වෙනකොට, මේ සංස්කාරත් අපි අයිත් කරලා නේ තියෙන්නේ. මෙයාට හැකියාව තියෙනවා මේක මට එපායි කියන්න, ඒක අර සිහි කරන්න විතරයි. තේරුණා ද? මේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය දිගේ අපි එනවා. නෙක්බම්මයෙන්, අර මුසාවාද, පරුෂා වාව, ඒවා එපා කියන එක. එතකොට මෙතනින්, ඒ සංස්කාර කතාව නැති වෙනකොට, උඩ, අත්තා ඉඳන් නිත්‍යට යනවා කියන එක, ඒ කතාව නැති වෙනවා. ඒක හින්දා අත්තවාද උපාදාන, ඒ බැහැගෙන එන කතාව, එහෙන් නැති වෙනවා.

ඊළඟට එන්නේ මොකද්ද? මට ඇහුණා ඊළඟ පාරට “අනුප්පන්නානං පාපකානං” කියනවා. ඒ කියන්නේ, විරියෙන් කරන්නා වූ දේ. එතකොට එහෙම නම් බලන්න, අපේ diagram එකේ, විරියෙන් ලියලා තියෙන්නේ රූපයයි, ස්පර්ශයයි අතර විරිය, නේ ද? එතකොට ඒකෙන් කැපුවා ස්පර්ශයට එන්නා වූ එක. ඊට පස්සේ, සතියෙන් කරන්නේ මොකද්ද? ස්පර්ශයේ ඉඳන් සඤ්ඤාවට යන්නා වූ එක කපනවා කියන එක. එතකොට දැන් මෙතන මේ සතිය කියන්නේ මොකද්ද? 1, 2, 3. ජරාවට පත් වෙනවා නම්, මරණය, නිත්‍යභාවයක් නෑ. නිත්‍යභාවයක් නැත්තන්, අත්තා ඉඳන් නිත්‍ය කතාවක් නෑ. එතකොට ඒක නිසා අර රූපයට ම වදින්නා වූ එක, නේ ද?

එතකොට අන්න ඒ විදිහට, තමන්ගේ ඒ මනස පවතිනවා නම්, ඒ කියන්නේ අර, ඉද්ධිපාද 4 ආවායින් පස්සේ, කරුණාවෙන් අප්‍රමාණය විතරක් නෙවෙයි. තමන්ට

13/04/2015 - ඡන්ද ඉද්ධිපාද

Chanda Iddhipāda

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවායි මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවායි කියලා. එතකොට මේ විදිහට දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

මම ඊයේ භාවනාව ම දිගට කරගෙන ගියා. ඒ ඊයේ භාවනාවේදී අපි බැලුවා නේ තුන් පොළක්. ඒ කියන්නේ මූලික වශයෙන් අර මණ්ඩලාධිපති බුදුපියා පෙන්නපු ඒ ඉද්ධිපාද අපි special වැඩසටහනේ කරන ඉද්ධි diagram එක නේ මෙතන පෙන්නුවේ උදේට. එතකොට ඒකේ පෙන්නන්නේ මේ යම්කිසි ආකාරයකට දුස්සීලභාවය එහෙම භාවිතා කරලා අපි මේ ජීවත් වෙලා ඉන්නවා කියන අර්ථය නේ ඒකේ තිබුණේ. එතකොට ඒකෙදී අපි මූලින් බැලුවා, මේකේ ගලවගෙන යනවා කියලා කිව්වහම, ඒ වේදනාව නිසා ඉන්න ඕනෙ නැතෙයි කියන එක එහෙම බලලා එතෙන්නේදී අපි පෙන්නුවේ, වේදනාව දන් දීම වාගේ දෙයක් වාගාධිට්ඨානයෙන් ගැලවෙනවා කියන එක, අර පල්ලෙහා කොටසෙන් අපි ඒක කළා.

එතකොට ඊළඟට ආපහු පෙන්නුවා අර සංස්කාර කියන, පල්ලෙහා සංස්කාර කොටුවේ තියෙන සංස්කාර ගැලවීම කියන එක හේතු කොටගෙන අර අත්තා ඉදන් නිත්‍යාට යන jack එක ගහන්නේ නැතිකමෙන් ඒ කොටසක් ගැලවිලා යනවා. එතකොට අර ජීවත් වෙලා ඉන්න, සංස්කාර නිසා ඕනෙයි කියන කතාවත් නැති වෙනවා. වේදනාවත් එපා, වේදනාව සඳහා හදන විත්ත සංස්කාර නිසාත් එපා කියන එක.

ඊට පස්සේ ඒ තුන් වෙනුවට අපි බැලුවා අර මූල කොටසට, රූපය, ස්පර්ශය, සඤ්ඤාව. රූපයයි ස්පර්ශයයි අතර විරිය, ස්පර්ශයයි සඤ්ඤාවයි අතර සතිය. එතෙන්නේදී එනවා අපේ අර සංස්කාර කියන කොටස කෙනෙක් අයිත් කරා නම් ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය හැකිලෙනවා. ඒක නිසා මුසාවාද, පරුෂා වාව එපා කියන එක ගිහිල්ලා එතනින් අපි එනවා අර සතියට. විරියෙන් සතියට කියන එකට ආවා. ඉතින් එතෙන්නේදී 1, 2, 3. දැන් අන්න ඒ අවස්ථාවේ දී අපිට ජේනවා දැන් අර නිත්‍ය කියන කතාව ගලවලා දැම්මා නම්, අන්න එහෙම නම් අර අත්තා කියන කතාව දැන් නැති වෙනවා. අත්ත සඤ්ඤාවටයි දැන් වදින්නේ, ඒ අවස්ථාවේ දී. එතකොට මේක නිසා ඉන්නවා කියන කතාව නෑ. ඒ කියන්නේ සඤ්ඤාව නිසා ඉන්නවා කියන එක නෑ. දැන් එහෙම නම් අපි පටන් ගත්තේ කොහෙන්ද, වේදනාව නිසා ඉන්නවා කියන කතාව එපා. සංස්කාර නිසා ඉන්නවා කියන කතාව එපා. දැන් ආවා අත්තා කියන ඒ සඤ්ඤාව නිසා ඉන්නවා කියන කතාව එපා කියලා.

එතකොට එහෙම නම් දැන් අද ඉතුරු වෙලා තියෙන්නේ අර ඡන්ද සමාධියෙන් කෙරෙන්නා වූ, ඡන්ද ඉද්ධිපාදයෙන් කෙරෙන්නා වූ කොටස. අන්න ඒක තමයි මම බැලුවේ. ඒ කියන්නේ ඕක පටන් ගන්න ඕනෙ අර ඉද්ධි diagram එකේ ම අර නිත්‍යභාවය තියෙනවා නම් අත්තවාද උපාදානය, අත්තභාව පටිලාභය දක්වා එනවා. මට ඒක පෙන්නුවා එතනින් තමයි හිතන්න ඕනෙ කියන එක. එතකොට අපි, කෙනෙකුට එකපාරට ම ජෙනවා අපි පල්ලෙහා ඉදන් අර විරියෙන්, අනුප්පන්නානං පාපකානං කියන්නේ. ප්‍රියේහි විප්‍රයෝගයේ ඉදන් එහෙම ඇවිල්ලා ඒ ඡන්ද සමාධියෙන් උඩට ගෙනියන කතාව නවත්තලා, ඊට පස්සේ අර විමංසා ඉද්ධිපාදයෙන් උඩ L shape එකට දැන්, ඒ කියන්නේ විමංසා ඉද්ධිපාදයෙන් උඩට නේ විඤ්ඤාණය දක්වා යන්නේ. ඔන්න ඔය කොටස නේ ඔය අපි ගලවන්න හදන්නේ.

එතකොට අර බැරි වෙලාවක් නිත්‍ය වුණා නම් මොකක් හරි එකක් නිසා අපිට හිතෙනවා ඒක නිසා පැවතිලා ඉන්න ඕනෙයි කියන එක. මගේ ජීවිතේ කොහොම හරි මං පවත්වනවා මේ නිත්‍යභාවයක් යම් ආකාරයකට සංකල්පයක් තියෙනවා නම්. එතකොට අන්න ඒ සංකල්පෙට වැදුණු පස්සෙ තමයි මේ ඡන්ද සමාධිය කියන එකේ ගැඹුරට ම ඒක එන්නේ. ඒ කියන්නේ අර අපි දන්නවා diagram එකේ තියෙන විමංසාවෙන්, විරියෙන්, ඊට පස්සේ ඡන්දයට එන කතාව මේ පෙන්න්නේ. එතකොට දැන් එහෙම නම් අපි බලන්න ඕනෙ පල්ලෙහායින් පටන් ගන්නවා කියන එක නවතින්න ඕනෙ. ඒ කියන්නේ ප්‍රියේහි විප්‍රයෝගයේ ඉදන් ඡාතියට එන එක නවතින්න ඕනෙ. ඉතින් මෙතෙක්ට යවන්නේ නිකන් නෙවෙයි නේ අර සෝකය නේ. සෝකයෙන් තමයි pump කර කර එවන්නෙ.

එතකොට අද භාවනාවෙදි තව දෙයක් ඒ රහතන් වහන්සේ පෙන්නුවා මට, අපි විත්ත ඉද්ධිපාදය කියන එක අපි බලපු වෙලාවෙදි අපි පෙන්නුවා භය අගතියට එන්නා වූ අර ලණුව කියන එක ඇවිල්ලා ඒකෙන් සෝකයට. නමුත් මෙතෙක්ට විරිය කියන එකත් උදව් උපකාර වෙනවා. එයා කොහොම ද උදව් උපකාර වෙන්නේ? පරාමාසයේ ඉදන් directly බැහැගෙන එනවා නේ පල්ලෙහාට, භය අගතියට. ආන්න ඒක අර විරිය මගින් තමයි නවත්තන්නේ. එතකොට ඒ දෙන්නා උදව් වෙලා දැන් ඔතනින් කියනවා, ඒ සෝකයට එන්නේ නෑ.

දැන් සෝකයට එන්නෙ නැහැ කිව්වහම මේක බලන්න ඕනෙ මෙහෙම. දැන්, දැන් මේ ලෝකේ කියනවා මේ මිනිස්සු අපි අනාගතේ මේ space එකට යන්න හරි මොනවා හරි එකක් හදනවා කියලා. ඕක අහගෙන ඉදලා, ඉතින් ඒක කියනවා අපි හිතමු අවුරුදු මේ තව විස්සකින් කියලා. තව එක්කෙනෙක් අහගෙන ඉදන් කියනවා. එතකොට මම නෑ. එතකොට මම නැතෙයි කියලා එයා සෝක නොකරන්න ඕනෙ. අර අනාගතේ එක සඳහාත් නැති වෙන්න ඕනෙ. දැන් මොකක් හරි එකක් දැන් තියෙන එක නැති

වුණා කියලාත් සෝක නොකර ඉන්න ඕනෙ. අනාගතයටත්, ඒ කියන්නේ එයාට ඉන්න ඕනෙයි කියන කතාව නැති වෙන්න ඕනෙ. අර අත්තවාද උපාදානයේ ඉඳන් අත්තභාව පටිලාභයට එන්නා වූ ඒ line එක කියන එක නසන්න ඕනෙ.

එතකොට එහෙම නම් දැන් ඉතින් ධර්මය පැහැදිලියි. අපි මෙහෙම කරන්නේ නැත්තන් ඡන්ද සමාධියෙන් ඡන්ද ඉද්ධිපාදය, අර රූපය දක්වා ඉස්සවීමක් කියන එක කරන්නේ නෑ. එතකොට එහෙනම් දැන් මේ වෙලාවෙදි මේ රූපයටයි ගහන්නේ. හැබැයි එයා ගහන්නේ කොහොම ද? අර සංස්කාර නිසා හෝ සඤ්ඤාව නිසා හෝ වේදනාව නිසා හෝ. අපි එතනදිනේ පටන් ගත්තේ, වේදනා, සංස්කාර, සඤ්ඤා. ඔන්න ඔය ක්‍රමයට නේ බැලුවේ. ඒක නිසා මට ඉන්න කියන අර කොටස අයිත් කළහම, නාම කොටස අයිත් කළාට පස්සේ තමයි, දැන් ඔන්න මෙයා කියන්නේ මේ රූපය නිසා මම ඉන්නේ නැහැයි කියලා. ඉතින් ඔතෙන්නදි අර ගාථාව එනවා. මොන ගාථාව ද? “සාතං අසාතන්ති යමාහු ලෝකේ.” බලන්න ඒක සම්බන්ධ වෙන හැටි. අර පල්ලෙහායිත් එන්න එපා කියලා කියනවා විරියෙන්. උඩට රූපයට ගෙනියන්න එපා කියනවා.

ඊළඟට එන්න ඕනෙ විත්ත ඉද්ධිපාදයෙන් එන්නා වූ අර කොටස. අර රූපයේ ඉඳන් ස්පර්ශ වෙලා වේදනාවට එන කැල්ල, ඒක කැපෙන්න එපැයි. අන්න ඒ තුන් ධර්මයන් අනුව තමයි, මෙතන මොකද, ස්පර්ශ වෙනවා නම් මොකද වෙන්නේ අපිට? ස්පර්ශය හේතු කොටගෙන සුඛයි කියලා ආවා නම්, අන්න අර ලෝභ දෝස මේවා එකේ ලෝභ පාර මේ කතා කරන්නේ. ඒක සුඛයි කියලා ගත්තා නම් සුඛ වේදනීය වූ ස්පර්ශය වුණා නම් අපි ලෝභ පාර දිගේ ගමන් කරනවා. ඒක නොවෙන්න ඕනෙ. එතකොට එහෙම වුණා නම් කාම ආශ්‍රවය ඇති වෙලා එතන තත්වය ඇති වෙනවා නේ. ඒක නොවෙන්න භාවිතා කරන්න ඕනෙ.

ඉතින් එතකොට ඒ ඡන්ද ඉද්ධිපාදය සහිතව ඉතින් හොඳට ඉන්න පුළුවන් මේ, අර සාත අසාත කතාවත් හොඳට පැහැදිලි වෙනවා. “රූපෙසු දිස්වා විභවං භවඤ්ච” කියලා කිව්වෙ නේ ද?

එතකොට ඒ විදිහට තමයි ඒ භාවනාව මං කරගෙන ගියේ. ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව. එහෙම එතනින් ආවේ මම අර සිඛි බුද්ධ ගාථාවට. “සබ්බසංඛාරසමථා සඤ්ඤා උපරෝධනා.” අන්න එතෙන්නට ආවා ඒ භාවනාවේ.

14/04/2015 - සතර ඉද්ධිපාද

Cattāro Iddhipādā

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. අර ඉන්න බැරි බව දන්නවා කියන අර්ථයෙන්. එතකොට මේ විදිහට හත් නම, දාහතර නම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා. භාවනාවට ඉස්සෙල්ලා ම මට කිව්වා ඔය අපි අප්‍රේල් මාසේ 3 වෙනිදා කරපු චිත්ත ඉද්ධිපාද සමන්තාගත ප්‍රධාන විරිය තියෙන භාවනාව බලන්නෙයි කියලා.

ඉතින් ඒ භාවනාවේ තියෙන්නේ ඔය කබලිංකාර ආභාරය 1, 2 අත්තා ඉදන් නිත්‍ය, 3 ජාතියේ ඉදන් ජරාවට. ජරාව සිද්ධ වෙනවා නම් මරණය සිදු වෙනවා, මරණය සිදු වෙනවා නම් ප්‍රඥාවන්තයාට අර B කියන point එක හදන්න බැ. එහෙම නම් අපිට මේ A වල ස්ථාවරය නැති වෙනවා කියලා එනවා. එතකොට A වල ස්ථාවරය කියලා කිව්වම ඒ අවිද්‍යා ආශ්‍රවයට තමයි පහර වදින්නේ නේ ද? එකපාරට ම මට ඕක බලනකොට ම ආවා, ඔය B කියන එක අපි ලියනවා නේ චේතනාව කියන තැන. ඉතින් මෙතනදී අර ස්ථාවරය නැති වෙනවා කිව්වහම අර අත්තා කියන එක නැති වෙලා, ඒ පැත්තෙන් හව ආශ්‍රවයටත් පහර වදිනවා. අත්තා කියන කතාව නැති වෙනවා නම්. දැන් එතකොට මම මෙන්න මේ point එක තමයි හුඟක් ම බැලුවේ.

මම බැලුවා එහෙම නම් අපි දන්නවා අර, දැන් සෝකය හරහා දෝස අගතියට ගිහිල්ලා එන්නා වූ පාරක් තියෙනවා. ඊළඟට අපිට ආපහු ජේනවා මේ කෙළින් ම මේ B එක හදන්න බැරි නම් හව ආශ්‍රවයට පහර වදිනවා. එතකොට දැන් මේකෙන්, එහෙම නම් මං දුක්බාපටිපදා බිජ්ජාහිඤ්ඤාව දිගේ පහළට එනවා. එතකොට ජේනවා හව ආශ්‍රවයට පහර වදිනවා ඒක නිසා අර ද්වේෂ සල්ලයක් නැහැ, ඒ ද්වේෂ සල්ලයක් නැත්තන්, සල්ලයෙන් නේ මේක අල්ලගෙන ඉන්නේ, එතකොට ඒ සල්ලය නේ ඔය චිත්ත ඉද්ධිපාදයෙන් නැති කරන්නේ, ඉද්ධිපාද 4න් නැති කරගන්නේ අර ස්ථිතිය. වේදනාව අල්ලගෙන ඉන්නවා කියන එක. එහෙම නම් මේක මෙතනින් කොයි එක ද ඉස්සෙල්ලා වෙන්නේ? ඒ කියන්නේ හව ආශ්‍රවයට පහර වැදෙන එක ද? අවිද්‍යා ආශ්‍රවයට පහර වදින එක ද?

දැන් එතකොට මං මේක බලාගෙන, එතකොට මට ජේනවා දෙපැත්තකින් මේකේ බලපෑම තියෙනවා. ඉතින් ඕකෙදී දැන් මම මේක අත්තා කියලා වැදිලා එනවා කියන එක කල්පනා කළහම, එතනදී ඒක ඉස්සෙල්ලා වෙනවා ද කියන එක මේ කල්පනා කරනකොට, රහතන් වහන්සේ කිව්වා, “ඔබ ඒක වරදවා ගන්නවා” කියලා ඒ

වෙලාවේ. ඒ පාර මම එහෙනම් කල්පනා කළා මේකේ කොහොම ද වෙන්වේ කියන එක මං බලන්න ඕනෙ. මම කිව්වා ඒ වෙලාවේ මේ විඤ්ඤාණයක් හැදෙනකොට විඤ්ඤාණය හැදෙන්නේ, ඒ විඤ්ඤාණ ධාරාව කියන එක ඉස්සෙල්ලා speed එකෙන් ම සිද්ධ වෙන්නේ අර උඩ line එකේ රූපයේ ඉඳන් විඤ්ඤාණය දක්වා. ඊට පස්සේ අනිත් කැල්ල. විඤ්ඤාණයට ආවාට පස්සේ මෝහය. අන්න ඒ කාරණා දෙක තමයි ඔය විඤ්ඤාණ ධාරාවක යන්නේ. ඒ පාර රහතන් වහන්සේ “සාධු” කිව්වා එතනදී.

ඒ පාර මං කල්පනා කළා එතකොට මේ විදිහට ගත්තහම එහෙම නම් අවිද්‍යා ආශ්‍රවයට තමයි ඉස්සෙල්ලා පහර වැදුණේ. අවිද්‍යා ආශ්‍රවයට පහර වැදිලා, දැන් අපි මේ කෙළවර දෙක, දැන් L shape එකට නේ ආවේ. රූපයේ කෙළවර, L කියන්නේ මේ ඒක 90° ක් කියන එකයි මේ කියන්නේ. L එක අනිත් පැත්තට හරවලා. එතකොට රූපයේ කෙළවර ඉඳන් අපි පටන් ගත්තා, විඤ්ඤාණය, විඤ්ඤාණයේ ඉඳන් මෝහය කියන තැන. අන්න දැන් අපිට ජේනවා අර pedal දෙක කියන එක. Pedal දෙක ඔය දෙකෙළවරට නේ ඇවිල්ලා තියෙන්නේ. රූප පැත්තෙන් එක pedal එකක්, මෙතන මෝහ පැත්තෙන් ඇවිල්ලා තව pedal එකක්, නේ ද? එතකොට මේක පැදෙන එක නැවැත්වීමෙන් තමයි අර, එතනින් අපි ඒ විත්ත ඉද්ධිපාද භාවනාවේදී ඉගෙන ගත්තා මේ එලියෙන් අපි දැන් කරකවන්නේ නැත්තන්, අර ඇතුළේ hub එක හෙමින් ම සිරුවේ නතර වෙනවා. එන්න ඒ ක්‍රමයටයි මේක නතර වෙන්නේ.

එතකොට එහෙම නම් මෙතන කාම ආශ්‍රවයට කියන එකට එහෙම තමයි ඉස්සෙල්ලා පහර වදින්නේ. ඒ කියන්නේ අවිද්‍යා ආශ්‍රවයට වැදිලා, අවිද්‍යා ආශ්‍රවයෙන් කාම ආශ්‍රවයට වැදිලා තමයි මේක සිද්ධ වෙන්නේ. එතකොට ඉතින් දැන් මට එනවා එහෙම නම් ඉතින් හරි තේන්නම්. මොකද කාම ආශ්‍රවයට පහර වැදිලා හව ආශ්‍රවය කියලා කියන්නේ රවුම පහෙන් පස්සේ නේ අර අත්තා කිව්වාට පස්සේ නේ. ඔන්න දැන් ධර්මය හොඳට connect වෙලා එනවා.

මොකද ඔතනදී මම ගත්ත දේ තමයි ඔය මාන්තය කියන එක තියෙනවා නම් මනුස්සයෙක් කොහොම හරි ඒ මාන්තය නිසා අටවනවා කියන එක තියෙනවා. මැරිව්ව දේවල් තියෙනවා නේ, කැඩිව්ව දේවල් තියෙනවා නේ. ඒ තමන් කරන්නේ නැති දේවල් තියෙනවා නේ දැන්. ඒවාගේ දේවල්වලට වුණත් තමන්ට තියෙනවා මේ අතීතයේ කවුරු හරි කෙනෙක් ඇහුවා නම් අරක ගැන, මාන්තයෙන් යුතුව තමයි ඒ කතාව කියන එක තියෙන්නේ. එතකොට එහෙම නම් ඔය අර්ථය තමන්ගේ මනසේ තියෙනවා නම් අර B point එකට මාන්තයේ කතාව හුඟක් තදින් ඒක බලන්න ඕනෙ. එහෙම නැත්තන් මේක තේරෙන්නෑ.

දැන් මට එනවා, මේ ධර්මය connect වෙලා කොහොම ද, දැන් අර සෝකය කියන තැනට එන එක නතර වෙලා තමයි අපිට ඔය ද්වේෂ අගතියට යන ඒ කතාව කියන

එක තියෙන්නේ, හව ආශ්‍රවයට පහර වදිනවා කියන එක එහෙම. එතකොට එහෙම නම් ඕගොල්ලන්ට ජේනවා, මෙතෙන්නට තියෙනවා පාරවල් කීපයක් ම. පළවෙනි වගයෙන් ඕගොල්ලන්ට ජේනවා, සෝකයට එන්න අර තෙක්බම්ම කතාව. අපි ඒ භාවනාව කළා නේ. පරාමාසයේ ඉඳන් එන්නා වූ එක නවතින්න ඕනේ. එහෙම නම් ඒකට මොකද්ද ඕන වෙන්නේ? ඡන්ද ඉද්ධිපාදය. ඡන්ද ඉද්ධිපාදයෙන් තමයි පරාමාසයේ ඉඳන් juice එක එනවා වාගේ එන එක නතර වෙන්නේ.

ඊළඟට ගත්තහම ආපහු ජේනවා අපිට, අර මානය කතාවෙන් එන්නා වූ පාරෙන් කැපිලා එන්න ඕනෙ. ඒ කියන්නේ ඉදංසව්වයේ ඉඳන් හය අගතියට එන්නා වූ පාර, මාන කතාව. එතකොට ඒක විමංසා ඉද්ධිපාදයෙන් තමයි එතන ඒක කැපෙන්නේ, මාන්තය එපා කියලා, මේක හදන්න බෑ, හදන්න බැරි දෙයක්, මේක බැහැයි කියන කතාව. එතකොට එතනදි විමංසා ඉද්ධිපාදයෙන් ඔන්න ඒ කැල්ල කපනවා. ඊළඟට ගත්තහම, ඒ කියන්නේ විමංසා ඉද්ධිපාදයෙන් කපනවා කියන්නේ මෙතනදි මේ අදහස් කරන්නේ, ඔය සෝකයට හය අගතියේ ඉඳන් එන්නා වූ කැල්ල. අර මාන කැල්ල ගියා ඡන්ද කතාවයි විත්ත කතාවයි ඒ දෙන්නක් එක්ක එක්කහු වෙලා එතන කරේ. හැබැයි දැන් මෙතනදි මේවා එපා කියලා කියන එක අපි මේ කතා කරන්නේ සෝකයට හය අගතියේ ඉඳන් එන්නා වූ කොටස. අර මාන කැල්ල මතක තියා ගත්තේ නැත්තන් මේක තේරෙන්නේ නෑ. දෙකක් කැපුණා.

දැන් තවත් එක්කෙනෙක් ඉන්නවා. තව එක්කෙනෙක් නෙවෙයි දෙන්නෙක් ඉන්නවා. එක්කෙනෙක් තමයි විත්ත ඉද්ධිපාදයෙන් කරන එක. එයා එන්න දෙන්නේ නෑ පරාමාසයේ ඉඳන් හය අගතියට එන ලණුව. තවත් එක්කෙනෙක් ඉන්නවා. එයා තමයි විරිය. සංස්කාරය මැරිලා නේ. පරිදේව වෙලා. එයා කියනවා පරිදේව වෙච්ච සංස්කාරයක් මට එපා, ආයේ මං හදන්න යන්නේ නෑ. අර අනුප්පන්නානං කිව්වේ. හැබැයි ඔතෙන්නදි ඇවිල්ලා අර තුන් වෙනි විරිය. අර සෝතාපන්නයාගේ ශ්‍රද්ධාව ඇති කරගන්නවා කිව්වේ. අන්න ඒ විරිය තමයි එතෙන්නදි කතා කරන්නේ. දැන් එහෙනම් ජේනවා ද? ඉද්ධිපාද 4ම එක්කහු වෙච්ච තැන ඔන්න ඔය සෝකය කියන තැනදි එතකොට.

ඒ කියන්නේ ඡන්දයෙන් එන්නා වූ එක කරලා තියෙනවා පරාමාසයේ ඉඳන් සෝකයට එන කැල්ල, ඉර. ඊළඟට ආපහු තියෙනවා අර විමංසාව නිසා, මාන කතාව පැත්තකට දාලා ඒ විමංසාව නිසා හය අගතියේ ඉඳන් සෝකයට එන එක, දෙකයි. තුන් වෙනි එකට එනවා අපි විත්ත ඉද්ධිපාදයේදි අපි ඉගෙන ගත්තා අර ආවිච්චි අම්මා දන් දීලා වාගේ අර ලණුව, පරාමාසයේ ඉඳන් හය අගතියට එන්නා වූ එක. ඒ ලණුව නැහැයි කියන එක. ඊළඟට ආයෙන් එනවා විරිය මගින් සංස්කාරය, අර pump කර කර එවන්නෙ පරිදේව වුණා කියලා. දැන් මෙයා කියනවා. මං හදන්න යන්නේ නෑ. අර අනුප්පන්නානං කියන අර්ථය තියෙනවා. මෙතන හැබැයි අර 3 වෙනි විරිය තමයි

පෙන්නන්නේ, “අනුප්පන්නානං කුසලානං ධම්මානං.” මට ඉන්න ඕනේ නෑ. ඉන්න ඕන නැහැයි කියන විරියත් එක්ක මෙතනින් එනවා. ආන්න ඒ විදිහට ගියහම තමයි මෙතන දැන්, බලන්න ඔය සෝකය කියන තැන එහෙනම් මතක තියාගන්න හව ආශ්‍රවය. මොකද්ද අර අපි භාවනාවක් කළා නේ එහෙම, මේක **parallel** වෙනවා කියලා. දැන් අපි ඉස්සෙල්ලා හව ආශ්‍රවය බැලුවේ අර වෙන තැනක තියලා. දැන් ඔන්න ජේනවා මෙතෙක්ට හව ආශ්‍රවය දැම්මහම ඔන්න හරියට කතාව. ඉද්ධිපාද 4ම හොඳට පවතිනවා, හෙල්ලෙන්නෑ.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

15/04/2015 - සතර ඉද්ධිපාද - සුඛ සමාධි

Cattāro Iddhipādā - Suka Samādhī

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවායි මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා කියලා. ඒ කියන්නේ ජීවත්ව ඉන්න ඕනෙ කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙයි කියලා වැද නමස්කාර කළා. මේ විදිහට හත් නම, දාහතර නම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

මම ඊයේ භාවනාව ම නැවතත් කරගෙන ගියා. කරගෙන යනකොට ඒකේ අර මූලින් ම එනව නේ අවිද්‍යා ආශ්‍රවයට පහර වදිනවා කියන එක. ඒ කියන්නේ අපි අර **B** කියන point එක හදන්න බෑ, ඒ නිසා **A** වල ස්ථාවරය කියන එක නැති වෙනවා, අවිද්‍යා ආශ්‍රවයට කියන එකට පහර වදිනවා කියලා අපි ඉගෙනගෙන තියෙනවා. එතකොට මෙතෙක්දී අර අභිනිවේසය අර්ථ දක්වන පරාමාසයේ එක් විම කළ හැකි නේ ද යන්න කියන එක විමසුවා. එතකොට පරාමාසය වටේට තිබෙන ධර්මයෝ මං බැලුවා.

එතකොට පළමුව ම අපිට ඡේතනා වේදනා, චේතනා, පරාමාස කියලා තියෙනවා. එතකොට වේදනාවේ ඉඳන් පරාමාසයට එන එක විත්ත ඉද්ධිපාදය මගින් කපනවා. අනිත් අතට ගත්තහම වේදනාවේ ඉඳන් චේතනාවට යන එක විමංසා ඉද්ධිපාදය මගින් කපනවා කියලා අපි දන්නවා. දැන් එහෙනම් අද බැලුවා මේ චේතනාවේ ඉඳන් පරාමාසයට එන එක, ඒක කපන්නේ මේ ඡන්ද ඉද්ධිපාදය මගින් තමයි ඒක ඉවත් කිරීම කියන එක කරන්නේ. එතකොට ඒ කියන්නේ පරාමාසයට අත්තා යැයි එකතු විම වළක්වනවා ඡන්ද ඉද්ධිපාදයෙන්. සියුම් වූ සඤ්ඤාවක්වත්, එහෙම නැත්තත් හත් වෙනි ධ්‍යාන සඤ්ඤාවක්වත්, ඒ කියන්නේ විමංසා ඉද්ධිපාදය නිසා ඇති වන ආකිඤ්චන විමුක්තියවත් මගේ යැයි කියලා එයා ගන්නේ නෑ. එතකොට පරාමාසයට තවත් පාරක් තියෙනවා. ඒක තමයි සඤ්ඤාවේ ඉඳන් පරාමාසයට එන එක. අන්න ඒක කපන්නේ විරිය ඉද්ධිපාදය මගින් තමයි අයින් කරන්නේ. කුමක් නිසා ද? චේතනාව කියන එක ගලවා දමා ඇත.

ඊළඟට පරාමාසයට එන්නා වූ තවත් පාරක් තියෙනවා. ඒ පාර තමයි අර අපි පදුට්ඨමනසඛිකප්පයෙ ඉඳන් එන්නේ, විඤ්ඤාණයේ ඉඳන් පරාමාසයට. ආන්න ඒක කැලී දෙකකට බලන්න ඕනෙ. මොකද අපි දන්නවා චේතනාවේ ඉඳන් ඉදංසච්චයට යන්නා වූ එක, ඒක විරිය මගින් කපනවා කියලා අපි කිව්වා. එතකොට ඒකේ අපි මූල කොටස ගම්මු. ඔය **CROSS** එකක් නේ ඔතන තියෙන්නේ. එතකොට චේතනා ඉදංසච්ච, විඤ්ඤාණ පරාමාස, උඩ **CROSS** එකේ චේතනාවේ ඉඳන් මූල කොටස අපි කිව්වොත් **A** කියලා අන්න ඒක කපන්නේ විරිය මගින්. ඊට පස්සේ ඒ **CROSS** එකේ

ඉඳන් පරාමාසයට එන්නා වූ කොටස තියෙනවා නේ. ආන්න ඒක විමසා ඉද්ධිපාදය මගින් කැපීම කියන එක වෙනවා.

එතකොට දැන් පරාමාසය වටේට මේ සියල්ල ම ගලවලා දානවා. මොකද අපි ඊයේ භාවනාවේදී අපි බැලුවා නේ අතන පාරවල් දෙකකින් කැපීලා, ඒ කියන්නේ විත්තයේ ඉඳන් ඉදංසච්චයට එන එකයි, දැන් මෙතන අපි මේ කතා කරපු වේතනා ඉදංසච්චයයි කැපෙනවා නම් ඒ පාරවල් දෙක නිසා ඉදංසච්චයෙන් **approve** කරලා පරාමාසයට එන එක නැති වෙනවා. අනිත් අතට පල්ලෙහායින් ඡන්ද සමාධිය මගින් අපි දැනගත්තා අර ලඡ්ච තියෙනවා නේ. ඒකෙන් ඇවිල්ලා අපි ආපහු එනවා නේ පරාමාසයට පල්ලෙහායින් අර නිත්‍යයි කියලා. ඒ කතාවත් දැන් කැපීලා.

දැන් එහෙනම් පරාමාසය **isolate** වෙලා තියෙන්නේ. එතකොට මේ විදිහට සියල්ල ගලවා දමන්නේ, අධික වූ සුඛ සහිත වූ සමාධි ස්වභාවයක් මගේ මනසේ පැවතුණා. එතකොට ඉන්ද්‍රියයන් සියල්ල හොඳින් පවතින බවත් තිබුණා. ඉතින් මේ රහතන් වහන්සේ මේ වෙලාවේ කීවා “මේ විදිහට දවස් හතක් වාසය කරනවා නම් නිවන් සුව ඇති වෙනවා” කියලා.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

16/04/2015 - සත්ත විමුක්ති

Satta Vimutti

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. අන්ත ඒ වෙලාවෙදි මේ අභිජ්ඣා කියලා කියන්නේ මිච්ඡාදිට්ඨික සඤ්ඤාව නිසා විඤ්ඤාණයේ පැවතීම අභිජ්ඣා. තමාගේ තිබුණු දෙයක් මේ ඇවිස්සෙන්නේ. එනම් අර පවතිනවා යන මිච්ඡා දිට්ඨිය ම මතු වෙන්නේ ය, කියලා මේක දැනගෙන, දැකලා තමයි නමස්කාර කරේ. මේ විදිහට දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

භාවනාවට පෙර ම 13 වෙනිදා මාර්තු මාසේ 2015, සත්ත විමුක්ති භාවනාව බලන්නෙයි කියලා පැවසුවා. එතකොට ඒකේ “නොබිඳි පැවතුණා වූ මිච්ඡාදිට්ඨික අගයෝ ම ඇවිස්සේ,” කියන එක ඒකේ පෙන්නනවා. ආයෙත් පෙන්නනවා, “වායාපාදය සිහි කළා. මෙහි දී අර සබ්බාසව සුත්‍රයට අනුව අර වේදනාවේ ජරාව 4.3 පරිදේවය හරහා ඇවිල්ලා තියෙනවා. මේක වරදවා ගැනීම significant වෙනවා. මෙසේ වායාපාද වි ඇති යන්න සිහි කළා.” එතකොට ඒක සිහි කරපු ගමන් මේ විත්ත ඉද්ධිපාදයයි, ඡන්ද ඉද්ධිපාදය මගින් මේක නතර වෙන බව දැනීම සමඟ ම මගේ සිතත් නතර වුණා. එතකොට කොහොම ද ඒක වෙන්නේ?

එතකොට ඒකෙදි අපිට ඡේතවා අර පල්ලෙහා පැත්තෙන් අපේ තියෙනවා ඉදංසච්චාභිනිවෙසකායගන්ථය, පල්ලෙහා මෝහය, අර පරිදේවය තියෙන තැන අපි 4.3 කියන එක අපි ගත්තොතින් එහෙම එතන අර ලණුව. ඒ කියන්නේ ඉදංසච්ච, පරිදේව, මෝහ. එතකොට ඔය ඡන්ද සමාධිය මගින් ඔය කැල්ල කපලා දානවා. ඊළඟට ඔය 4.3 ඒ කියන්නේ සුබ්බි කියලා නේ අපි මේ කියන්නේ. ඉතින් ඔක දික් කළහම සඤ්ඤාවට යනවා. එතකොට අතින් පැත්තෙන් ගත්තහම වේදනාවේ ඉදන් පරාමාසයට එන එක විත්ත ඉද්ධිපාදය මගින් කපනවා. ඒක අපි හිතන්න ඕනෙ වේදනා, තණ්හා, පරාමාස. ඒ විදිහට හිතන්න ඕනෙ. එතකොට මෙතනදි අර පෙන්නනවා “නොපවතින බව දන්නා නිසා පවතින්නා වූ නිර්වාණයට කැමැත්තක් ඇති වුණා. ඡන්දය ඇති වුණා.” අන්ත එහෙමයි ඒක එන්නේ. මේක පවතින දෙයක් නෙමෙයි. එතකොට මේක මගින් අර 4.3 වීම කියන එක වැළැක්වීම කියන එක කරනවා. ඒ සංස්කාර ධර්මයෝ නොපවතියි කියන අදහස තියෙනවා.

විත්ත ඉද්ධිපාදය සහ ඡන්ද සමාධිය මගින් පමණක් ම මේක නතර වීම සිදු විය නොහැකියි කියලා මට හිතුවා. මේ 2 න් විතරක් මේක වෙන්න බෑ. එහෙම නම්

සඤ්ඤාවේ සිට පරාමාසය දක්වා එන මිච්ඡා දිට්ඨිය කුමකින් කැපේ ද? මට මෙතෙක්දී කල්පනා වුණා මේ සඤ්ඤාවේ ඉඳන් පරාමාසයට එන්නා වූ එක තියෙනවා නේ. ඒ පාරත් කැපෙන්න ඕනෙ. ඒ කියන්නේ වේදනාවේ ඉඳන් පරාමාසයට විතරක් නෙමෙයි. අර මිච්ඡාදිට්ඨික අගය කෙළින් ම අර උදැල්ල වගේ බැසලා තියෙන්නේ පරාමාසයට. ඒක කුමකින් කපයි ද? මේක විමංසා ඉද්ධිපාදය මගින් කපනවා කියන එක.

එතකොට අපිට ඒ **curve** එකක තියෙනවා, උඩින් අපිට ජේනවා ඔය **figure 1** කියලා ඔය ලියලා තියෙන්නේ **A, B, C** කියලා අපිට ජේනවා අර **bell shaped curve** එකේ **points 3**, ඒක මැරිලා යනකොට **4.2** ඒ **curve** එකේ පල්ලෙහා, **4.3 A1**. එතකොට **A point** එකට වඩා **A1** පොඩ්ඩක් පල්ලෙහායිත් තියෙන්නේ. **A1** ඊට පස්සේ උඩ **4.4** අර වේතනාව තියෙන තැන ආපහු **peak** එක හැදෙන එක. අර **4.3** වෙන විට ප්‍රඥාවන්තයාට දැනගන්න අවශ්‍ය තරම් කාරණා තියෙනවා. තීරණේ ගන්න එක අපහසු නෑ. මොකද එයා දන්නවා මේ විඤ්ඤාණය **4.2** දී මළා. හදපු එක මැරුණා. සෑදුවා වූ විඤ්ඤාණය මැරීමට ගියයි කියලා එයා දන්නවා. එයා තුළ ඔය **4.3** වේදනාව දක්වා **4.2** සිට පැමිණෙන්නා වූ කාලයක්වත් මේක නොපවතින බව තමන්ගේ ස්වයං වූ ප්‍රඥාව මගින් එයා දැනගන්නවා. ඒ නිසා එයා **A1** කියන එක නොසාදනවා. එහෙම නම් **A1** වලට, අපිට ජේනවා ආපහු තව **curve** එකක් ඇන්දොත් **A1** වලට උසක් තියෙනවා **h** කියලා කියන්න පුළුවන් වේදනා, පරාමාස, ඉඳන් අර **A1** කියන උසට. එතකොට ඕකේ **peak** එකේ උඩ තියෙන්නේ වේතනාව කියන එක. එපමණවත් කාලයක් නොපවතින බව ප්‍රඥාවෙන් එයා දැනගන්නවා. අන්න ඒක තමයි ඔය දෙවනි **figure** එක **figure 2** කියලා දාලා තියෙන්නේ. ඉතින් මේක මේ විදිහට කළහම ඒ සත්ත විමුක්තිය කියන එක ඒ විදිහට පවතිනවා.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

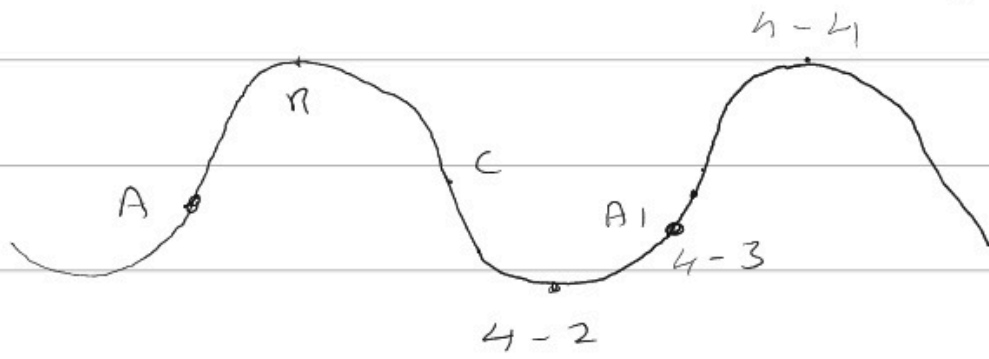

Fig 1

ielana

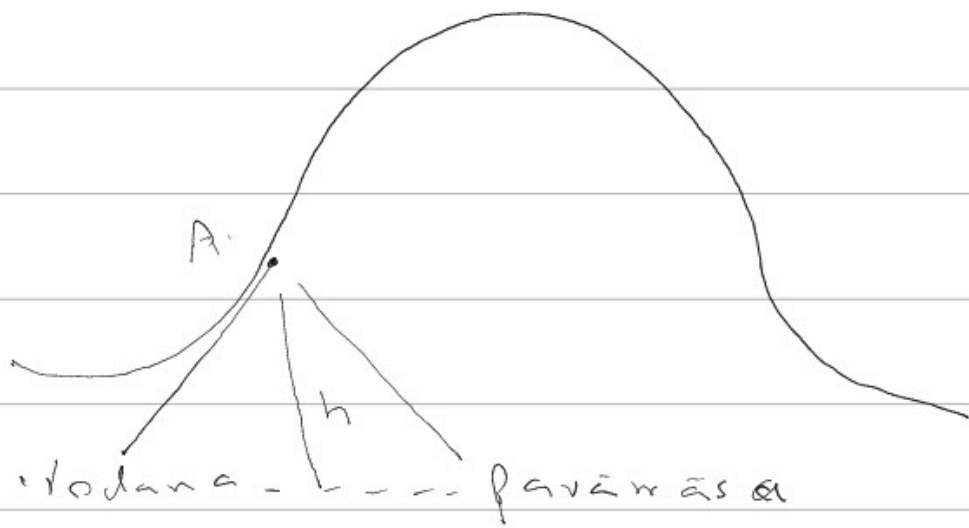

Fig 2

17/04/2015 - ක්‍රෝධ භාවනා

Kodha Bhāvanā

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ ඒ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා ය, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා ය කියලා. අර පොඩි තරම් කාලයක්වත් මේක පවතින්නේ නැති දෙයක් කියන එක තමයි, මනුස්සයෝ අල්ලගෙන ඉන්නේ කියන එක. ජරාවේ ඉඳන් විඤ්ඤාණය දක්වා ම තියෙන line එක සිහි කරලා තමයි මං ඒ වැඳ නමස්කාර කළේ. මේ විදිහට දාහතර නම සිහි කරලා වැඳ නමස්කාර කළා.

එතකොට මට කිව්වේ ආපහු අර 13 වෙනිදා, මේ මාර්තු මාසේ 2015 කළා නේ සත්ත විමුක්ති භාවනාව. ඒ භාවනාවේ එක කොටසක් තමයි අපි ඊයේ කළේ අභිජ්ඣාවයි ව්‍යාපාදයයි කියන එක. මතක ඇති එතනදි ව්‍යාපාදය කියනකොට කිව්වා, මේ “සබ්බාසව සුත්‍රය අනුව, වේදනාවේ ජරාව පරිදේවය හරහා පැමිණිලා තියෙනවා, මේක වරදවා ගැනීම significant වෙනවා, මෙසේ ව්‍යාපාද වී ඇත” කියලා.

ඊට පස්සේ පෙන්නලා තියෙනවා ඊළඟට ක්‍රෝධය කියන එක. එකොළොස් වෙනි රවුමේ දී අපි දන්නවා සංස්කාර නිසා අත්තා වුණා කියලා. අර සබ්බාසව සුත්‍රයේ. එතකොට එහෙම වෙලා දිට්ඨිය මෝරලා තියෙනවා. දැන් එම දිට්ඨිය බිඳිලා තමයි අපිට ක්‍රෝධය වීම දහතුන් වෙනි රවුමේ දී සිද්ධ වෙනවා කියන්නේ. එතනදි රහතන් වහන්සේ පෙන්නවා “මෙහි දී පෙර යම් දිට්ඨියක් නොබිඳී පැවතුණා ද, අභිජ්ඣා වන අවස්ථාවේ දී එය ම කිරීම strong වෙනවා කියලා. නිත්‍ය යැයි සිතනවා” කියලා. නොබිඳිලා පැවතුණා වූ දිට්ඨිය. ඒක අල්ලගෙන තමයි අපි අර ගමන් කරන්නේ.

එතකොට දැන් අද භාවනාවෙදි මං බලාගෙන ආවේ, දැන් ඔය සෝකය කියන තැන අපි දැන් ලියනවා නේ හව ආශ්‍රවය කියන එක. එතකොට ඒ හව ආශ්‍රවය කියන එක විත්ත සමාධියෙන් තමයි නැති වෙන්නේ කියලා අපි දන්නවා. දැන් මං මේක බලාගෙන ආවා, එකොළොස් වෙනි රවුමේ දී යම්කිසි ආකාරයකට අර සංස්කාරයන් අත්තා කියලා ආවා නම්, දැන් ඔය ද්වේෂය කියන එකත් අපිට ඇති වෙලා නේ තියෙන්නේ. දැන් අට වෙනි රවුම ඔහොම ගිහිල්ලා අපි දන්නවා ද්වේෂය කියන එකත් ටීනම්ද්ධ ස්වභාවය, එහෙම ඇති වෙලා තියෙන්නේ.

දැන් අපි එනවා, දොළොස් වෙනි රවුම බැලුවොතින් එකොළොස් දී අපිට ඡේතවා අපි odd හින්දා ඉදංසච්චයට තමයි ගිහිල්ලා තියෙන්නේ. අරක පවතිනවා කියන දිට්ඨියක් එයාගේ දැන් strongly ගිහිල්ලා තියෙනවා. දැන් දොළොස් වෙනි රවුමේ දී වෙන්නේ ඕක අනිත් පැත්තට. මේක නැති වෙන්න නම් ඉදංසච්චයේ ඉඳන් පරාමාසයට එන එක

නැති වෙන්න ඕනෙ. ඉතින් ඒක අපිට බලන්න පුළුවන් ඒ දොළොස් වෙනි රවුම, අපිට ජේනවා පළවෙනියෙන් ම චේතනාවේ ඉඳන් ඉදංසව්වයට එන එක විරිය මගින් ගලවනවා. විඤ්ඤාණයේ ඉඳන් ඉදංසව්වයට එනකොට විමංසාව මගින් කපලා දානවා. ඊළඟට ඉදංසව්වයේ ඉඳන් අපි දන්නවා ඒ ඡන්ද සමාධිය මගින් අර 5 වෙනි line එක කියන එක, 6 වෙනි line එක අන්න ඒ කතාව ගැලවිලා යනවා ඡන්ද සමාධිය මගින් අර ලඤ්ඤාව වාගේ තියෙන එක.

දැන් ඊට පස්සේ අපිට ජේනවා ආපහු, මෙතන මේ විදිහට වැළකුණහම, මේ විමංසා, විරිය, ඡන්ද, ඒ වැළකීම කළාට පස්සේ දැන් පරාමාසයේ ඉඳන් දැන් එන්න තියෙනවා line 7 එක හරහා එන්නා වූ දේ. ඒ දෙවනි ලඤ්ඤාව. ආන්න ඒක තමයි මේ විත්ත සමාධිය මගින් ඉවත් කරන්නේ. අන්න එතෙක්දී නිත්‍යභාවයක් කියන එක අපිට පවතින්නේ නෑ. ඒ කියන්නේ දිට්ඨි ආශ්‍රවයට මේ වෙලාවෙදී පහර වැදීමක් කියන එක සිද්ධ වෙනවා. එතකොට ඒ දිට්ඨිය ගැලවෙව්ව නිසා අර තීව්‍රතාවය, **strongness** එක කියන එක සිද්ධ වෙන්නේ නෑ. ඒක නිසා සෝක වෙන්නේ නෑ.

සෝකය ඇති තැන අපි හව ආශ්‍රවය කියන එක ලිච්චොතින් අර හව ආශ්‍රවයට කියන එකට පහර වදිනවා. එනම් දිට්ඨිය නිසා වන හවයේ පැවැත්ම කියන එක ඉවත් වෙනවා.

එතකොට මේ විදිහට මේ සමාධි හතර එකතුව මගින් තමයි ඒ විත්ත සමාධිය කියන එක පවතින්නේ. දැන් විත්ත සමාධිය මගින් අර වාගාධිට්ඨානය තදින් භාවිතා කරනවා. වේදනාවත් සංස්කාරයත් පහ කරනවා. අර නිවන සඳහා වූ ඒ ඡන්දයේ යම් අගයක් වේ ද, ඒ විත්තය මගින් සමාදන් කරගන්නවා. අන්න එහෙම කළහම අපිට ජේනවා, අර වේදනාවේ ඉඳන් පරාමාසයට එන එකේ අපි වාගාධිට්ඨානය තියෙනවා, ඉතින් විත්ත සමාධියෙන් ඒක නැති වෙලා යනවා.

ඒ වගේ ම තමයි පරාමාසයේ ඉඳන් සෝකයට එන එක, අර විත්ත සමාධිය මගින් අයිත් කරනවා. මොකද එතන අර ඡන්ද, ඡන්දයේ යම්කිසි අගයක් තිබුණා ද අන්න ඒ අගය අර එකතු කරගත්ත විත්තය සමාදන් කරගත්තා, ඒ විදිහට ජීවත් වෙන්න. අන්න ඒ විදිහට හව ආශ්‍රවයේ නොවෙනවා කියන එක තමයි මේ භාවනාවෙදී තේරුම් ගත්තේ.

18/04/2015 - ක්‍රෝධ භාවනා 2

Kodha Bhāvanā 2

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. එතකොට එතෙන්දී මං බැලුවේ මේ, ඒ දෙවනි බුදු පියාටත් ඔය විදිහට ගියා, ධම්මාධිපතිවිනයාධිපති බුදුපියාණන් දක්වා.

ඒ එතකොට මට තේරුණේ අර මේක පොඩි කාලයක්වත් පවතින්නේ නැති දෙයක් නේ. ඒ කියන්නේ අපි හිතනවා ඔය line එක, ජාතියේ ඉඳන් විඤ්ඤාණය දක්වා තියෙන line එක ඒක maintain වෙනවා කියන හැඟීමක් තියෙනවා මනුස්සයෙකුට. එතකොට දැන් අභිජ්ඣා කිව්වහම අපි කියනවා මිච්ඡාදිට්ඨික සඤ්ඤාව නිසා විඤ්ඤාණයේ පැවතීම.

එතකොට අපි ඊයේ භාවනාවෙදි පෙන්නවා මේක මේ දිට්ඨිය කියන එක නිසා තමයි අපේ මේ, මේක පවතිනවා කියන හැඟීම එයාට එතන තියෙන්නේ. එතකොට දැන් ඔය විදිහට ඔය හැඟීම් ඇතුළු, එතනදී මට විශාල සමාධියක් තිබුණා, ඒකත් එක්ක ම මම ඒ බුදුපියවරු දාහතර නම ම ඔය විදිහට සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා. එතකොට දැන් මේ භාවනාව මම දිගට කරගෙන ගියා. රහතන් වහන්සේ කිව්වේ ඊයේ භාවනාව ම නැවත කරන්නයි කියලා.

එතකොට මට මෙතෙන්දී හොඳ ලස්සනට තේරුණා. ඒ කියන්නේ අපි මේ wave එකේ අර ඉතාමත් ම කුඩා කාලයක්, අපි කිව්වා නේ අර A1 කියලා අර figure 2 කියලා diagram එකේ එහෙම පෙන්නුවේ. එපමණවත් කාලයක්වත් මේක පවතින්නේ නෑ. ප්‍රඥාවන්තයාට ජේනවා මේක මැරිලා යනවා කියන එක. එතකොට එහෙම නම් මේ අපි කරන්න හදන්නේ මොකද්ද කියන එකයි බැලුවේ. ඒ කියන්නේ දැන් ව්‍යාපාදය මම ඊළඟට සිහි කළා. දැන් අභිජ්ඣාව නේ පටන් ගත්තේ. ව්‍යාපාදය සිහි කළා අර 4.3 අපි කිව්වා නේ එතෙන්දී අර ඒක මේ පරිදේවය හරහා ඇවිල්ලා තියෙනවා වේදනාවේ ජරාව, 4.3 කියන එක, වරදවා ගැනීම significant වුණා කියලා එතෙන්දී. ඒක වේදනාව පවතිනවා කියන හැඟීම එයාට තියෙනවා. එතකොට ව්‍යාපාදය වෙලා තියෙනවා.

දැන් හොඳට ප්‍රඥාවෙන් බලපු මනුස්සයාට ජේනවා මේ wave එක මෙහෙම මැරී මැරී, මැරී මැරී මෙහෙම යනවා. අර point එක h කියන උස අඩු වේගෙන අඩු වේගෙන යනවා. A1, A2, A3 ඔය විදිහට අඩු වේගෙන අඩු වේගෙන යනවා. එතකොට මේක මේ match කරන්න නේ හදන්නේ. මේක පවතිනවා කියලා හිතාගෙන යන්නේ.

බලන්න වට අටක් ගියහම මොකද වෙන්නේ? අර 7.7, ක්‍රෝධ උපායාසය කියලා කියන්නේ ඒකේ ආරම්භය තමයි ඒ ක්‍රෝධ උපායාසය කියලා කියන්නේ. අරක අට වෙනි රවුම වෙනකොට මේක දැන් බිංදුවට ගිහිල්ලා දැන් මට ඇති වුණා වූ වේදනාව.

එතකොට එහෙම නම් දැන්, මෙතන දැන් අපිට ජේනවා මේ මිච්ඡා දිට්ඨියෙන් තමයි මෙයා මේක හිතන්නේ. එයාගේ නොබිඳී පැවතුණා වූ දිට්ඨිය නිසායි මේක තියෙන්නේ. දැන්, මොකද මෙයා වට දහතුනක් යන්නේ? වට දහතුනක් යන්නේ ඇයි කියන ප්‍රශ්නේ විතරයි මට දැන් තියෙන්නේ. මේ පුද්ගලයාට මොකද මේ ක්‍රෝධය කියන එක ඇති වෙන්නේ? මේ පුද්ගලයා කල්පනා කරනවා මේක දැන් සංස්කාරය වෙනස් කරලා මේක කරන්න පුළුවන් වෙයි කියලා.

දැන් බලන්න ඔයා විත්‍රපටි hall එකක හරි මොකක හරි තැනක ඉන්නවා නම් යම්කිසි රූපයක් හරි යම්කිසි පුද්ගලයෙක් හරි ජේනවා නම්, එයාගේ බලාපොරොත්තුවෙන් නම් ගිහිල්ලා තියෙන්නේ, ඒ මනුස්සයා ඊට පස්සේ මොකද කරන්නේ? එයා යනවා අර එයාව දකින්න පුළුවන් ළඟ තැනකට. විත්‍රපටිය නම් screen එක හොඳට දකින්න පුළුවන් තැනකට. ආන්න ඒ වගේ එයාගේ ගමන් කිරීමක් එයාගේ තියෙනවා. එතකොට ඒකේ එයා ඒ සංස්කාරය වෙනස් කරලා මේක පවත්වන්න පුළුවන් කියලා. දැන් මෙතන අර රූපය එක්ක ගැලීලා යන්නේ මොකද, මේකේ ස්පර්ශය, මේක හරියට එන්නේ නැති හින්දා නේ. වෙනස් කරලායි කියලා. අන්න එතකොට සංස්කාරයෙහුත් මේක කරන්න බැහැයි කියලා තේරුණා ම තමයි මෙයාට මේ ක්‍රෝධය කියන එක සිතට ඇතුල් වෙලා ඒක තියෙන්නේ. ඉතින් එතනදී ඇයි, දැන් වට අටෙන් පස්සේ ඇයි අපිට මෙහෙම වෙන්නේ?

දැන් බලන්න අට වෙනකොට අර ටීනමිද්ධ කතාව අපි ආවා. දැන් ඊට පස්සේ දැන් මෙයා මේ සංස්කාර වෙනස් කරගෙන හරි මේක කරන්නයි කියලා බලනවා. දැන් උද්ධව්වය කියන එක තියෙනවා නේ. එකොළහේ දී මතක ද අත්තා වුණා කිව්වේ. එයා හිතනවා මේ සංස්කාරයන් මේවා නිත්‍යයි. මේකෙන් මට පවත්වන්න පුළුවන් කියලා. එතකොට නමුත් එයා එහෙම නිත්‍යයි කියලා හිතුවට මේක හරියන්නේ නෑ. එතකොට ඇයි දහතුන වෙන්නේ? දහතුන වෙනකොට බලන්න, දැන් මුලින් ඔන්න රූපයත් එක්ක මැරීම රවුම් දෙකේදී වුණා. ඊට පස්සේ අපි පෙන්නලා තියෙනවා 6.4 කියන එක රූපයයි වේදනාවයි දෙක ම ජාතිය. එතන මැරීම්ව අවස්ථාව. ඒවා නියම මරණ හැටියට නේ ගන්නේ. හතරෙන් හතරට මැරෙනවා කියලා කිව්වේ නේ ද? එතකොට දැන් මෙතන මේ දොළහ වෙනකොට වෙන්නේ මොකද්ද? දැන් එකොළහේ දී අත්තා කියලා මෙහාට ගත්තා. දැන් එහෙම නම් සංස්කාරයේ මරණය කියන එකත් එකොළහේ දී වෙලා තියෙනවා. අපි අත්තා කියලා ගන්නේ මොකද්ද? අර සංස්කාර මැරිලා. මැරීම්ව එකක් තමයි අපි මේ මේක ගන්නේ.

එතකොට මෙතන මේක නිසා තමයි මෙයාට මේ දහතුන එතකොට දැන් ඉතින් අර සැකය. එයාට සැකයටත් පත් වෙලා නේ තියෙන්නේ. දහතුන වෙනකොට සැකය ඇතුළු වෙනවා සිතට. ආත්ත ඒකෙදි තමයි එයාට ඒ ක්‍රෝධය කියන එක. එතකොට මෙතෙන්දි අර දෙක, රවුම් වශයෙන් ගත්තහම දෙක, හය, ඊට පස්සේ අර එකොළහ ඉවරයි, එතන දොළහ වෙනකොට ආපහු එතන ඒක තියෙනවා. අත්ත ඒ අර්ථයෙන් තමයි ඒක බලන්න ඕනෙ.

ඉතින් මේකෙදි, ඕක මම මුලින් ම දකිනකොට ම ඒ කියන්නේ අර, මේක match කරන්න බැරි දෙයක් නේ ද මෙහෙම කරන්නේ කියනකොට ම මගේ අර සංස්කාර කොටසට, පල්ලෙහා සංස්කාර කොටසට සිතට ගියා අර ඊයේ භාවනාව try කරන්න ඕනෙ. ඉතින් ඒකත් එක්ක ම තමන්ට තේරෙනවා මේක පවත්වන්න පුළුවන් දෙයක් නෙවෙයි කියන ඊයේ භාවනාව කරා නම් අර සමාධි හතරත් එක්ක, චිත්ත සමාධිය ඉතින් ඒකේ ගැලවිලා ගිහිල්ලා එතනින් එකපාරට ම ඒක සිද්ධ වෙනවා. එතකොට ඒ සිත නතර වෙනවා කියන එකත් සිද්ධ වෙනවා ඒ එතෙන්දිම.

එතකොට මේක තමයි ඒ භාවනාව.

19/04/2015 - උපනාහ භාවනා

Upanāha Bhāvanā

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා, මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා කියලා. ඉන්න ඕනෙ කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය, පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය නැති වෙනවා. ඉතා කුඩා කාලයක් පවතින ධාරාව ගැන තිබෙන වැරදි මතය පහ වෙනවා ය කියලා වැද නමස්කාර කළා. මේ විදිහට හත් නම, දාහතර නම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

මම ලෝභය නැති කරමි, කියලා එතනින් පටන් ගත්තා. කාමච්ඡන්දය, ජරාවට ඇති කැමැත්ත. මේක අරගෙන මෝහ වීම නැති කළ යුතු ය කියලා කල්පනා කළා ම එතෙක්දී සිත විශාල වෙලා, තත්වයට පත් වුණා. එතකොට ඊයේ භාවනාව මම නැවතත් කරගෙන ගියා. රහතන් වහන්සේ මට කලින් කිව්වා උපනාහ භාවනාව, ඒ “ඊයේ භාවනාවේ කෙළවර උපනාහ භාවනාව කරන්නයි” කියලා.

අභිජ්ඣා කියලා කිව්වහම මිච්ඡාදිට්ඨික සඤ්ඤාව නිසා විඤ්ඤාණයේ පැවැත්ම. අපි දැනගත්තා ඊට පස්සේ ව්‍යාපාදය 4.3 වරදවා ගැනීම, ඒක significant වීම, ඒක සිහි කරලා ඊට පස්සේ ක්‍රෝධය කියන එක සිහි කළා. දොළොස් වෙනි රවුමේ දී රූප, වේදනා, සංස්කාර සමඟ මරණය කියන එක සිද්ධ වුණා. නමුත් නිත්‍යයි කියලා ඉදංසච්චයට ඇදීම වේතනාව හරහා සිදුවීම කියන එක සිද්ධ වුණා.

එතකොට මෙතෙක්දී මම කල්පනා කළේ, අර සුභ කියන එක ඉදංසච්චයට ඇදෙනවා වාගේ පරාමාසය ඉදංසච්චයට ඇදෙන එක. රහතන් වහන්සේ කිව්වා එතෙක්දී අර “වේතනා පාර බලන්න” කියලා. ඒ කියන්නේ වේතනාවේ ඉඳන් ඉදංසච්චයට එන්නා වූ එක තමයි අපි එතනදී සිතන්න ඕනෙ. ඒ කියන්නේ වේතනාවේ ඉඳන් ඉදංසච්චයට එන එක දහතුන රවුම හැටියට අපි සලකනවා. ඊට පස්සේ ඉදංසච්චයට ආවා නම්, ඉතින් හය අගතියට යන්නා වූ අර මාන පාර තමයි ඊළඟට තියෙන්නේ. දැන් මෙතෙක්දී අපි බැලුවොත් ඒ රවුම අටෙන් පළමු වන සංස්කාරයේ ගැමීම කියන එක නැති වෙලා ගියා. අර ධාරාව පල්ලෙහාට තුනී වෙලා තුනී වෙලා ගියා. ඊට පස්සේ අපිට තියෙන්නේ 9, 10, 11, 12 කියන රවුම් කියන එක.

එතකොට නම වෙනි රවුමේ දී අපේ දෙවනි සංස්කාරය කියන එක ආරම්භ වුණා, නමුත් රූප වේදනා සංස්කාර සමඟ මිය යෑමක් කියන එක සිද්ධ වෙලා තියෙනවා. මේක පිළිනොගෙන වේතනා නිසා ඉදංසච්චයට වෙනවා. නිත්‍යයි පවතිනවා කියලා

එයා සිතනවා. මෙසේ වරදවා වටහා ගත්තා. ඉදංසච්චයේ දී දැන් stamp එක ගන්නවා මේක පවතිනවා කියලා.

දැන් අපිට මේ අවස්ථාවේ දී උපනාහය කියන එක හොඳින් වැටහෙනවා. සංස්කාරවල වෙනසක් තියෙනවා අර පළවෙනි සංස්කාරයයි දෙවනි සංස්කාරයයි. ඉදංසච්චය මගින් යම් අදහසක් අනුමත කළා ද, එය පුනපුනා පැවැත්වීම උපනාහය මගින් කිරීමට උත්සාහ කරනවා. මේක කළ නොහැක. එකක් බිඳෙනවා, තව එකක් සාදනවා. ඒකත් බිඳෙනවා. මේ විදිහට හය අගතිය දක්වා උපනාහය මෙහෙයවනවා. කොටස් දෙකකට වෙන් කිරීමක් කරනවා උපනාහය මගින්. මගේ පැවැත්ම සඳහා උදව් වෙන කොටස, සහ මගේ පැවැත්මට විරුද්ධ වෙන කොටස.

ඉතින් මේ භාවනාව කළහම හරියට සිත විශාල වෙනවා. විශාල වෙලා ඒ නතර වෙන ස්වභාවය කියන එක හොඳින් මම දැක්කා. ඒ උපනාහය අපි දන්නවා ඉතින් දාහතර වෙනි රවුමේ දී තමයි සිද්ධ වෙන්නේ. මෙතන මේ හය අගතියට ආවාට පස්සේ ඉතින් ඒ පාර අපි දන්නවා, සල්ල කතාව සිද්ධ වෙනවා. ඒ කියන්නේ සඤ්ඤාවේ ඉඳන් ආපහු චේතනාවට යනවා කියන එක සිද්ධ වෙනවා කියලා. අපි ඒක නැවත නැවතත් පුනපුනා පවත්වන්න උත්සාහ කරනවා.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

20/04/2015 - අධිපති

Adhipati - Ruler, Master

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය නැති වෙනවා, ඉතා කුඩා කාලයක් පවතින ධාරාව ගැන තිබෙන වැරදි මතය පහ වෙනවා කියලා, මේ බුදුපියවරු මහා ප්‍රඥාවන්තයි කියලා වැද නමස්කාර කළා. මේ විදිහට හත් නම, දාහතර නම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

ඒ භාවනාවට පෙර ම අර සම්මා විමුක්ති භාවනාව 21 වෙනිදා මාර්තු මාසේ 2015 කියලා තියෙනවා, ඒක බලන්නෙයි කියලා පැවසුවා. මම ලෝභය නැති කරමි, කාමච්ඡන්දය, ජරාවට ඇති කැමැත්ත. ද්වේෂය නැති කරමි, ඊයේ භාවනාවේ අර්ථය. මෝහය නැති කරමි, කාම සඤ්ඤා, සංස්කාර නිසා විඤ්ඤාණයේ පැවතීමට ඇති කැමැත්ත පහ කරමි කියලා මම සිතුවා.

එතකොට මෙතෙන්දි අර අභිජ්ඣා, මිච්ඡාදිට්ඨික සඤ්ඤාව නිසා විඤ්ඤාණයේ පැවැත්මට ඇති කැමැත්ත. අර ඉස්සෙල්ලා කිව්වා කාම සඤ්ඤා, සංස්කාරය නිසා විඤ්ඤාණය පැවතීමට ඇති කැමැත්ත. මේ කාරණා 2 පහ කරනවා නම් සිත ඉතාමත් උසස් තත්වයේ පවතින බව මට වැටහුණා.

සම්මා විමුක්ති භාවනාව සිහි කළා. එතෙන්දි අර අනුප්පන්නානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං කියලා අපි අර, දැන් දන්නවා පල්ලෙහායිත් ජාතිය දක්වා එන්නේ නැති වෙන්න අපි කරන්නා වූ විරිය කියන එක. ඒ විරිය භාවිතා කිරීමෙන් යම්කිසි සම්මා දිට්ඨියක් ඇති වෙනවා ද, එම සම්මා දිට්ඨිය මගින් තමයි පෙන්නන්නේ අර A, B කියන, curve එකේ A, B කියන B පැවත් වීම කියන එක කරන්න බැහැයි කියන එක. එතකොට අන්න ඒ අවබෝධය හේතු කොටගෙන, සංස්කාරයන් ඉවත් කරන්න යැයි කියලා පැවසීමක් කරනවා. සම්මා දිට්ඨිය ඒ ඇති වෙලා.

දැන් ඊළඟට දෙවනියට අපිට ජේනවා දෙවනි විරිය හැටියට විරිය මගින් ඒ සංස්කාර නිසා ඒ අත්තා වීම කියන එක වළක්වනවා. එතකොට එහෙම නම් ඒ කියන්නේ අර චේතනාවේ ඉදන් ඉදංසච්චයට එන්නා වූ ඒ කොටස තමයි මේ කතා කරන්නේ. එතකොට මේක සතිය මගින් ඇති වන සම්මා දිට්ඨිය තුළ, මෙම සතිය මගින් ඇති වන සම්මා දිට්ඨිය තුළ සම්මා ප්‍රඥාව කියන එක තියෙනවා. එම ප්‍රඥාව නිසා විරිය කියන එක අපිට ඇති වෙනවා. එතකොට එම විරිය මගින් අර අත්ත සඤ්ඤාව කියන එක ඉවත් වෙනවා.

දැන් මෙතෙක්දී මේ අත්ත සඤ්ඤාව කිව්වහම කෙනෙක් කල්පනා කරන්න ඕනෙ, මෙන මේක කලින් රහතන් වහන්සේ මට පෙන්නලා දුන්නා ඔය “සඤ්ඤාවේ ඉඳන් පරාමාසයටයි, වේදනාවේ ඉඳන් වේතනාවටයි” කැපෙන නාමරූප, ඒ කැපෙන්නා වූ තැන තියෙනවා නේ නාමරූප කියන තැන. එතකොට සඤ්ඤාවේ ඉඳන් නාමරූපය දක්වා එන්නා වූ කියන එක තමයි මේ විරිය මගින් මේ අවස්ථාවේ දී කපන්නේ.

ඕක විමංසාව මගින් කැපීමකුත් තියෙනවා. විමංසාව මගින් කපන්නේ ඔය නාමරූපයේ ඉඳන් පරාමාසයට එන එක. එහෙම නැත්තන් වේදනාවේ ඉඳන් නාමරූපයට එන එක. එතකොට මේක දැන් සතියට ඇතුළත් වෙනවා. එතකොට මෙම සතිය මගින් සම්මා දිට්ඨිය තුළට සම්මා ප්‍රඥා ඇති කර ගැනීමට උදව් උපකාර කරනවා. කුමක් නිසා ද? වේතනා ඉවත් කර ඇත.

අර ගැටය කියන එක ගලවලා තියෙනවා මේ අවස්ථාවේ දී. ඒ කියන්නේ පළවෙනි ගැටය. වේදනා වේතනා පරාමාස ගැටය කියන එක ගලවලා. මේ වෙනකොට මට හොඳට තේරුණා මේ සම්මා ඥානයයි සම්මා ප්‍රඥාවයි අතර වෙනස. අර කාරණාව මෙතෙහි කිරීමෙන්, සම්මා ප්‍රඥාවට යම්කිසි කාරණාවක් සිහි කළ යුතු ද, සම්මා ඥානයට යම්කිසි කාරණාවක් සිහි කළ යුතුයි ද, අපි ඒක කියලා තියෙනවා නේ. ඒ කාරණා දෙක මෙතෙහි කිරීමෙන් ඒ දෙක switch එක මාරු වෙනවා වාගේ වෙනස් වෙන හැටි මම හොඳට දැක්කා. එතන හරි ම හොඳයි.

එතකොට නමුත් අර මේ ධාරාවක් අර ඉතා ම කුඩා කාලයක් පවතින්නේ. අර A, B අර තුනී වෙලා යනවා. ඒක නිසා ඒකට තියෙන ඇල්මත් කියන එකත් එතන ඒකේ අයිත් කිරීමක් කියන එක මගේ මනසෙන් ම සිද්ධ වුණා. දැන් විරිය මගින් රූප ස්පර්ශය කියන එක නවත්තනවා. ඒ කියන්නේ රූපයේ ඉඳන් ස්පර්ශය දක්වා එන්නා වූ කොටස අර ප්‍රඥා diagram එකේ මුලින් ම ලකුණු කරලා තියෙන්නේ විරිය එතන නේ. ආන්න ඒක නැවැත්වීම කියන එක.

එතකොට මෙහි දී සංස්කාර වෙනස් කර හෝ මෙය පැවැත්විය නොහැකි බව, ඒ කියන්නේ ඊයේ භාවනාවේ අර්ථයෙන්. අර සංස්කාර වෙනස් කලා කියලා මේක කරන්න පුළුවන්කමක් ඇත්තේ නෑ. අර A, B curve එක A1, B1 ඔහොම ගිහිල්ලා flat වෙලා යනකන් ඒක එනවා, ඉතා ම කුඩා කාලයක් මේක පවතිනවා. එතකොට අන්න ඒ අනුව වැටහීම නිසා රූප ස්පර්ශය කියන එක ඉවත් කරා. ඉතින් මෙතෙක්දී මට ඔප්වේ දැනෙන්න ගත්තා මේ සතිය, මේ ප්‍රඥාව තියෙන තැන, ඒ වගේ ම මේ කට හරිය.

එතකොට ඒ රහතන් වහන්සේ පෙන්නනවා ඒ කට හරියේ මේ හරියෙන් දැනෙන්නා වූ එක, ඒ පල්ලෙහායිත් දැනෙන එක ඒ විමුක්තිය, “විමුක්තිය නිසා ඒ ඇති වෙන

ස්වභාවය” කියලා. ඒ විදිහට මට ඔප්ව දැනුණා. ඉතින් ඒ වෙලාවේ රහතන් වහන්සේ කීවා “ඔබට දැන් සම්මා සතී, සම්මා ප්‍රඥා, සම්මා ඥාන, සම්මා ඥාන දර්ශන ඇතුළු මේ මොහොතේ ඉන්නවා” කියලා. “විඤ්ඤාණයේ අධිපතිභාවය තමා තුළ පවතින බව” ඒ බුදුපියවරු ඒ වෙලාවේ පැවසුවා.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

22/04/2015 - වොස්සග්ගපරිණාමිං

Vosaggapariṇāmiṃ

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ සිහි කළේ මම අර 20 අප්‍රේල් මාසේ 2015 අර අධිපති භාවනාවේ සිහි කරනවා නේ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය නැති වෙනවා. ඉතා කුඩා කාලයක් පවතින ධාරාව ගැන තිබෙන වැරදි මතය පහ වෙනවා කියලා, මහා ප්‍රඥාවන්තයි කියලා වැද නමස්කාර කළා. එතකොට මේ විදිහට ඒ හත් නම, දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

ඒ වැද නමස්කාර කරලා මම ඒ භාවනාව ම නැවතත් කරගෙන ගියා. ලෝභය නැති කරමි, කාමච්ඡන්දය, ජරාවට ඇති කැමැත්ත. ද්වේෂය නැති කරමි, එතකොට ඒ එයිට ඉස්සෙල්ලා භාවනාවේ, 19 වෙනිදා භාවනාවේ අර්ථයෙන්. මෝහය නැති කරමි, ඒ කාම සඤ්ඤා, සංස්කාරය නිසා විඤ්ඤාණය පැවතීමට ඇති කැමැත්ත පහ කරමි කියලා සිතුවා. එතකොට මෙතෙක්දී ආපහු ගත්තා අර අභිජ්ඣා කියන්නේ මිච්ඡාදිට්ඨික සඤ්ඤාව නිසා විඤ්ඤාණය පැවැත්වීමට ඇති කැමැත්ත. මේ කාරණා දෙක පහ කළොතින්, ඒ කියන්නේ සංස්කාර නිසා විඤ්ඤාණයේ ඉන්න තියෙන කැමැත්තයි, මිච්ඡා දිට්ඨිය නිසා ඉන්න තියෙන කැමැත්තයි, අන්න ඒ අවස්ථාවේ දී ඒ සිත ඉතාමත් ම උසස් වූ තත්වයකට පත් වෙනවා. එතකොට මේ විදිහට ඒ සම්මා විමුක්ති භාවනාව මම සිහි කළා.

එතෙක්දී අපි අනුප්පන්නානං පාපකානං අර විරිය භාවිතා කරනවා. යම් සම්මා දිට්ඨියක් ඇති වන්නේ ද, එම සම්මා දිට්ඨිය මගින් අර A B, B කියන එක පැවැත්වීම නොකළ හැකි ය යන අවබෝධය කියන එක හේතු කොටගෙන සංස්කාර ඉවත් කරන්නයි කියලා පවසනවා. දැන් දෙවනියට වෙන්නේ මොකද්ද, විරිය මගින් සංස්කාර නිසා අත්තා වීම කියන එක වළක්වනවා. එතකොට එහෙම නම් වේතනාවේ ඉඳන් ඒ විරිය මගින් ඉවත් කිරීම කියන එක කරනවා. මේක සතියට ඇතුළත් වෙනවා. මෙම සතිය මගින් ඇති වන සම්මා දිට්ඨිය තුළ සම්මා ප්‍රඥාව තියෙනවා. ඒ ප්‍රඥාව නිසා විරිය ඇති වෙනවා කියලා අපි ඉගෙන ගත්තා.

ඒ විරිය මගින් අත්ත සඤ්ඤාව ඉවත් කරනවා. ඒ කියන්නේ සඤ්ඤාවේ ඉඳන් නාමරූප දක්වා ගමන් කරන එක. එතකොට මේක සතියට ඇතුළත් වෙනවා. ඒ වෙලාවේදී මම කීව්වා ඔය සම්මා ඥානයයි සම්මා ප්‍රඥාවයි අතර හොඳට වෙනස දැනෙනවා කියලා. ඉතින් ඒ වෙනස පැහැදිලි කරනවා නම්, ඒ තමන්ට තේරෙනවා ඒ

තමන්ගේ, තමන් මේ විදිහට අත්ත සඤ්ඤාව ඉවත් කරනවා කියලා අදිටන් කරනවා නම් අර නළලේ ඒ වම් කෙළවර සතිය ඇති තැන හොඳින් දැනෙනවා. අර සංස්කාර ඉවත් කරනවා කියලා අදිටන් කරනවා නම් ඔළුවේ නළලේ දකුණ යන තැන, ඒ කියන්නේ ප්‍රඥා විමුක්තිය කියන එක හොඳට දැනීම කියන එක තියෙනවා. එතකොට මේ විදිහට මතක තියා ගන්නත් පුළුවන් පහසුවෙන් ම.

ඊළඟට, මේ විදිහට සම්මා ඥානයන් ඇති වෙනවා. ඒ සුඛ සහගත වූ ස්වභාවය මුළු විඤ්ඤාණය මගින් ම දන්නවා, දකිනවා, ඒ වගේ ම අත්විදිනවා. Know, see and perceive කියන එකයි මේ කියන්නේ. එතකොට දැන් මෙතන්දි අපි චේතනාව කියන එක ඉවත් කරලා තියෙනවා. ගැටය ගැලවිලා ඇතියි කියලා අපිට තේරෙනවා. මේ ගැටයයි කියලා කිව්වේ වේදනා, පරාමාස, චේතනා කියන ගැටය.

දැන් ඊට පස්සේ විරිය මගින් අර රූප ස්පර්ශය කියන එක නවත්තනවා. එතකොට රූපයේ ඉඳන් ස්පර්ශය දක්වා එන්නා වූ එක. මෙහි දී සංස්කාර වෙනස් කර හෝ මෙය පැවතිය නොහැක, අර A B කියන curve එක A1, B1 වෙලා ඔහොම flat වෙලා යනකන් යනවා කියන වැටහීම නිසා ස්පර්ශය කියන එක ඉවත් කරනවා. එතකොට අර සුඛය කියන එක නිකට හරියෙන් පවා ශාන්තව තමන්ට දැනෙනවා.

අන්න එතෙන්දි තමන්ට තේරෙනවා මේ තෙවෙනි ගැටේ කියන එක ගැලවිලා තියෙනවා. තෙවෙනි ගැටේ කියලා කියන්නේ අර චේතනා, පරාමාස, ඉදංසච්චය හරහා තිබෙන්නා වූ ගැටය. මෙහි දී පෙර යම් සුඛයක් වූවා ද මෙය මුසාවක් කියලා පවසනවා. රූපය නිසාවත්, සියුම් රූප සහගතව පැවතීම නිසා ඇති වූ ඒ, ඒ කියන්නේ අපි ඉස්සෙල්ලා පැහැදිලි කරා නේ අර මේ සුඛය නිකට හරියෙන් පවා දැක්වෙන්නා වූ විමුක්ති සුඛය කියන එක. අන්න ඒක පවා පිළිගන්නේ නෑ. ඒක අතහරිනවා.

අන්න පදහනි කියන වචනය අර ප්‍රභාණ සඤ්ඤාවේ පදහනි කියන වචනය ඔන්න ඔතෙන්ට එනවා. එතකොට මේ විදිහට ඒ විසාල වෙලා තියෙනකොට ප්‍රඥාවන්ත වුණහම, ඒ විශ්වයේ බොහෝ දුර මනෝමය කායෙන් යනවා කියන එක මට වැටහුණා. අන්න ඒ වෙලාවේ සියල්ල දත යුතු ය. ඒ කියන්නේ සියල්ලයි කිව්වේ ඇහැයි රූපයයි, කනයි සද්දයයි, අර මනසයි ධර්මයයි. සබ්බනිස්සග්ගය කියන එක හොඳින් පැවතුණා. ඒ උපෙක්ඛා අප්‍රමාණය ඇති වුණා.

අන්න ඒ වෙලාවෙදි තේරුණා අර ඉස්සෙල්ලා භාවනාවෙදි අපි කතා කරපු කාරණා දෙක, ඒ කියන්නේ අර සංස්කාරයන් කියන ඒවා, මේ ඉහළ වූ සුඛයන් ඇති වෙන්නා වූ ඒ සංස්කාරයනුත් සමථයට පත් වෙන්න ඕනෙ, මේකත් පවත්වන්න පුළුවන්කමක් ඇත්තේ නෑ. අර සඤ්ඤා උපරෝධනා කියන එක, අර සඤ්ඤාව කියන එක, ඒක ගැලවිලා නතර වෙලා යන්න ඕනෙයි කියන එක. ඉතින් ඒ ඉස්සෙල්ලා භාවනා කරපු

අයුරින් දැන් මේක වැටහිලා ගිහිල්ලා ඒකෙන් මේ විදිහට දුක්බය කෙළවර කරන්න පුළුවන් ය, කියලා කියන එක වැටහුණා.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

23/04/2015 - දුක්ඛාපට්ඨදා බ්‍රහ්මචාරීඤ්ඤා භාවනා

Dukkhapatipadā Khippābhiññā Bhāvanā

උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ අධිපති භාවනාවේදී බුදුපියවරු සිහි කළ ආකාරයට වැද නමස්කාර කළා.

ඊයේ හවස පානදුර පුජාවෙන් පස්සේ කරපු භාවනාව සිහි කළා. ඒ භාවනාව කියනවා නම් එහි දී අර වොස්සග්ගපරිඤ්ඤාමිං භාවනාව මම මෙනෙහි කරලා ඒ පළමු වන පට්ඨදාව, විරිය, ඉන් අනතුරුව සම්මා ප්‍රඥා, සම්මා ඥාන, සම්මා ඤාණදස්සන විසුද්ධිය, අධිපතිභාවය දක්වා පැමිණියා. දැන් “අනුප්පන්නානං පාපකානං භාවනාව විරිය භාවිතා කරලා ඒ නැවතත් මෙනෙහි කරන්න” යි කියලා කිව්වා. අනුප්පන්නානං පාපකානං කියලා විරිය භාවිතා කරන එක. එම තත්වයට මනස පත් වෙන්නේ “රූප ස්පර්ශ කිරීම නතර වීම සර්වප්‍රකාරයෙන් කළ හැකි” ය කියලා රහතත් වහන්සේ එතනදී පැහැදිලි කළා.

මෙනෙත්දී සඤ්ඤා වේතනා එක කොටසකට ගන්නවා, වේදනා විත්ත සංස්කාර කියන එක තව පටයක් හැටියට ගන්නවා. එතකොට ඒ සඤ්ඤා වේතනා එක ධර්ම කොටසක්. වේදනා විත්ත සංස්කාර තව ධර්ම කොටසක්. “මේක මේ හොඳින් දැනගෙන ඒක පහ කරනවා නම් රූප ස්පර්ශය නතර වෙනවා” කියලා බුදුපියවරු පැවසුවා.

ඒක කෙසේ ද කියන එක තමයි අද භාවනාවේදී මම සිහි කළේ. ඒ දුක්ඛාපට්ඨදා දන්ධාභිඤ්ඤාව සිහි කළා. මේක තුළ තියෙනවා ආහාරයේ පටික්කුලතා සඤ්ඤාව. අර රස තෘෂ්ණාව කියන එක ඉවත් කරනවා. ඒ දෙතිස් කුණපය. කාමය කියන එක පහ කරනවා මෙනෙහි කළහම. ඒ කියන්නේ සංස්කාර නිසා ඉන්න ඇති කැමැත්ත, කාම සඤ්ඤාව පවා ගැලවිලා යනවා.

සබ්බ ලෝකේ අනභිරත සඤ්ඤාව, සබ්බ සංඛාරයේ අනිත්‍ය සඤ්ඤා සිහි කළා. අට්ඨයති, හරායති, ජීග්ච්ඡති. ජීග්ච්ඡති. මෙනෙත්දී අපිට ඡේතවා අර සඤ්ඤාවල ඉඳන් නාමරූප කොටසට එන්නා වූ ඒ line එක. මුල දී අපි සුභ යයි කියන මේක සිදු වුණා. ලෙඩ වන්නා වූ, ජරා වන්නා වූ, මරණයට පත් වන්නා වූ දේ ම නැවත නැවතත් පුනපුනා අපි ස්පර්ශ කරනවා. එහෙම නම්, අපි එනවා අර රූපයේ ඉඳන් ස්පර්ශය දක්වා තියෙන කොටස අයිත් කරන්න, වොස්සග්ගපරිඤ්ඤාමිං භාවනාව මගින් අර රූප ඉවත් කරන්න යැයි කියලා පැවසුව ඒ වැටහූ ඥානයෝ තියෙනවා.

අන්න ඒ ඥානයන් තියෙන නිසා දැන් රූපයන් ස්පර්ශ නොකරනවා. මෙහෙම වෙන්න නම් සඤ්ඤා චේතනා හොඳින් දැනගෙන පහ කරන්න ඕනෙ. නැති නම් නැවතත් රූප ස්පර්ශය සිදු වෙනවා. සඤ්ඤා චේතනා, වේදනා විත්ත සංස්කාර. ඒ pair 2 බලන්න ඕනෙ. කොහොම ද ඒක සිද්ධ වෙන්නේ?

සඤ්ඤා චේතනා, **plan** එක දක්වා අපි එනවා සංකප්පයන්ට. එතනින් අපි අත්තවාද උපාදානය, අත්තභාව පටිලාභය. එහෙම නම් අර ඉද්ධි **diagram** එකේ කොටස හොඳට ජේනවා. වේදනාව සදහා හදන විත්ත සංස්කාර නිසා පැවතීම තමයි අපේ මේ පෙන්නන්නේ, අත්තවාද උපාදානයේ ඉඳන් අත්තභාව පටිලාභය කියන **line** එකෙන්. සියුම් වූ රූපයන් නිසා යම් සරසඬිකප්පයක් ඇති වෙනවා ද, උදාහරණයක් වශයෙන් මේ භාවනාවේදී ඉතා ලස්සන දිව්‍යාංගනාවන්ගේ ශරීර දැක්කා. ඇවිදින ස්වභාවය, වර්ණය. මේවා ගැන සිතීමක් වන්නේ ද එය මගින් රූප ස්පර්ශයන් කෙරෙනවා. එතකොට මෙහෙම රූප ස්පර්ශ නොකරනවා නම් පමණක් අපිට විමුක්තිය කියන එක තියෙනවා.

ඉතින් මේ භාවනාවේ වැඩි කාලයක් ඒ නිරෝධයේ හිටියා. සම්මා ඥානය බොහෝ විට එහි පැවතුණා.

ඒක තමයි කරපු භාවනාව.

24/04/2015 - සති ඉන්ද්‍රිය

Sati Indriya

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා ය, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා ය. අර පවතිනවා කියන ඒ වැරදි මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා ය කියලා ඒ අර අධිපති භාවනාවේදී සිහි කළා වගේ සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා. මේ විදිහට හත් නම, දාහතර නම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

මම ඊයේ භාවනාව ම තමයි නැවතත් කරගෙන ගියේ. එතෙක්දී මං බැලුවා මේ පෙර කළා වූ සංස්කාරයන් නිසා සිතේ ඇති වන ආලම්බන ස්වභාවය නිසා යමෙකුට ඉන්න ඕනෙයි කියලා, පැවතීම, ඒ ඇති වෙන සංකල්පයෝ, ඒ සිත මැඩ පවත්වාගෙන සිටින අවස්ථාවන් තියෙනවා කියන එක. මේක විරියෙන් පහ කළ යුතු ය කියලා මට වැටහුණා. ඒ කියන්නේ පෙර සංස්කාරයෝ වෙලා ඉවරයි, අවසානයයි. ඒ නිසා ඒ නොපවතින බව, නොපැවතිය යුතු බව සිහි කළා.

විරියෙන් අර අනුප්පන්නානං පාපකානං ආකාරයට ඒ ප්‍රියේහි විප්‍රයෝගයේ ඉඳන් ජාතිය දක්වා ඒ එන්නා වූ එක නතර කළ යුතු ය කියලා ඒක මට වැටහුණා. සම්මා දිට්ඨිය මගින් සංස්කාරයන් ඉවත් කරන්න යැයි කියලා පවසන්නේ අර ජාතියේ ඉඳන් ජරාවට යනවා කියන එක එයා දැනගෙන. අර කලින් එක මළා නේ. එතකොට ජාතියේ ඉඳන් ජරාවට යනවා කියලා දැනගෙන. එහෙම නම් සති ඉන්ද්‍රිය මගින් අර අත්තා ඉඳන් නිත්‍යට යනවා කියන ඒ දැන් නිත්‍යභාවය, අපි දන්නවා නේ අත්තා ඉඳන් නිත්‍යට අර සංස්කාරවලින් කරන එක. දැන් නිත්‍යභාවය බිඳ දැමීමට සම්මා දිට්ඨියත් උදව් උපකාර කරනවා. මෙසේ සම්මා ප්‍රඥා වන්නේ ය. විරිය මගින් සංස්කාර ඉවත් කිරීමෙන් අනතුරුවයි ප්‍රඥාව කියන එක ඇති වෙන්නේ.

දැන් නිත්‍ය සඤ්ඤාව ගිලිහිලා යනවා. දැන් අත්තා කොයින් ද යන්න අර සම්මා ප්‍රඥාව මගින් වැටහිලා අත්ත සඤ්ඤාව ඉවත් කරන්න, ඉවත් කිරීම කියන එක විරිය මගින් සිදු කරනවා. මෙහි දී සතිය කුමක් කරන්නේ ද කියන ප්‍රශ්නය එනවා. විඤ්ඤාණයේ පෙර යම් බැස ගැනීමක් අත්ත සඤ්ඤාව නිසා සිදු වුණා ද, මේක නොපවතින බව සිහි කරලා දෙනවා.

එතකොට අපිට ජේනවා අර වේදනා, පරාමාස, චේතනා කියන ගැටය ඒක ගැලවිලා යනවා. සම්මා ඥාන ඇතුළු එයා වාසය කරනවා. පෙර, පුබ්බේ කියන එක. පෙර යම් සුබයක් වී ද, රූපය නිසා හෝ ධ්‍යානයන්, විමුක්තින් නිසා හෝ වේ ද මේක පිළිගන්නේ නෑ. එයා කියන්නේ නෑ අර චේතනා, පරාමාස, ඉදංසච්ච ගැටේ තියෙනවා

නේ. අන්ත ඒ ගැටය ගැලවිලා යනවා මොකද ඉදංසව්වය දැන් පිළිගන්නේ නෑ එතන ඒකේ තිබුණ දේ බොරු කියන එක තියෙනවා. රූප ස්පර්ශය කියන එක ඉවත් කරනවා.

දැන් එතකොට එනවා අපිට අර අපි ඊයේ බලපු diagram එක. සඤ්ඤා චේතනා, එතනින් plan එක, එතනින් යනවා අත්තවාද උපාදානය, අත්තභාව පටිලාභය. එතකොට එතන එනවා අත්තභාව පටිලාභයේ ඉදන් අත්තවාද උපාදාන line එකේ ඒ කියන්නේ අර වේදනාව සඳහා හදන විත්ත සංස්කාර නිසා පැවතීම. අර ඉද්ධි එකේ එහෙම අපි කරන්නේ. එතකොට ඒ රහතන් වහන්සේ පෙන්නවා නේ ඔය සඤ්ඤා චේතනා, වේදනා විත්ත සංස්කාර. ඔන්න ඔය දෙක අයිත් කළොත් තමයි, ඒ lines දෙක අයිත් වෙනවා නම් තමයි කරන්න පුළුවන්, කියන එක.

එතකොට මෙතන්දි සතිය කුමක් ද කරන්නේ කියන එකයි බැලුවේ. ඉති රූපං, ඉති රූපස්ස සමුදයො, ඉති රූපස්ස අත්ථඪගමො කියන එක සිහි කරලා දෙනවා. එතකොට මෙසේ රූපයේ යම් ස්පර්ශයක් වේ ද, විරිය මගින් ඒක ඉවත් කරනවා. දැන් ජේනවා ද මේ සතිය කරපු වැඩේ? සතිය ඉතින් අර 1, 2, 3 කියලා රහතන් වහන්සේ දාපු එක නේ. එතනින් ම පෙන්නනවා මේ ජාතියේ ඉදන් ජරාවට යනවා මේ තුන් වෙනි කාරණය. එතකොට දෙවනි එක අත්තා ඉදන් නිත්‍යට යන එක ඒක පිළිවෙලට ආවා. ඊට පස්සේ අත්ත සඤ්ඤාව කියන එක අයිත් කලා. ඒක අයිත් කරලා ඒ රූපයට කියන එක. එතකොට ඒක කොච්චර බලගතු ද? ඉති රූපං, ඉති රූපස්ස සමුදයො, ඉති රූපස්ස අත්ථඪගමො කියන එක.

ඉතින් මේකේ භාවනාවේ නම සති ඉන්ද්‍රිය.

25/04/2015 - නෙක්ඛම්ම භාවනා 2

Nekkhamma Bhāvanā 2

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය, සම්මා සංකප්පය, අවිහිංසාව, මෝහය නිසා වන සංස්කාරයන්ගේ ඉවත් කිරීම සිද්ධ වෙනවා කියලා වැද නමස්කාර කළා. එතකොට ඒකේ අර්ථය තමයි අර සම්මා දිට්ඨිය සම්මා සංකප්පය, නෙක්ඛම්ම අව්‍යාපාද අවිහිංසා, අවිහිංසාව ආවහම අමෝහ පාර. මෝහ පාරේ තියෙන සංස්කාර ඉවත් වෙනවා කියන අර භාවනාවක කරපු කොටසක් සහිතවයි ඒ වැද නමස්කාර කළේ. මේ විදිහට මේ හත් නම, දාහතර නම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

මං ඊයේ භාවනාව ම නැවතත් කරගෙන ගියා. ඒකේ කරගෙන ගිහිල්ලා අර සම්මා ඥානයෙන් අනතුරුව අපි දන්නවා අර ගැටේ ගැලවෙනවා කියලා, චේතනා, පරාමාස, ඉදංසච්ච කියන ගැටේ ඉවත් වෙනවා. වෙලා, ඊට පස්සේ අපි රූප ස්පර්ශය ඉවත් කරනවා. මේ විදිහට සතිමත් වූයේ අර ඉති රූපං, ඉති රූපස්ස සමුදයො, කියන ධර්මය මනා නුවණින් දැකලා සිහි කරා. ඒ භාවනාවෙදි ඒ ඔළුව විශාල වෙලා ඒ විමුක්තීන් සහගත ස්වභාවය, ඒ සුඛ සහගත ස්වභාවය ඔක්කොම තියෙනවා. මේවා එකක්වත් ගන්නේ නැති ස්වභාවය. එහෙම ඉඳලා ඒ බුදුපියවරු නමස්කාර කරනකොට ඒ ඒ බුදුපියාණන් වහන්සේගේ නම සිහි කරලා වදිනකොට ඒ බුදුපියාණන් වහන්සේගේ දෙපතුල ළඟ මම වැද නමස්කාර කරන බව මම දැක්කා.

ඒකට අනතුරුව, පෙර ලාමක වූ යම් සිතුවිල්ලක් වේ ද, එය කුඩා ළමයෙකුගේ අදහසක් මෝරා ගිය වැඩිහිටියෙකු යම් සේ නොගෙන ඉඳි ද එසේ ම උත්සාහයකින් තොරව ම නොගෙන ඉන්නා බව මම දුටුවා. සම්මා ඥාන දර්ශනයෙන් ඒ භාවනාවට අනතුරුව බොහෝ වෙලාවක්, ඒ දර්ශනය පවතිනවා කියන එක මට හොඳට වැටහුණා.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

26/04/2015 - වෙතොවිමුක්ති ප්‍රඥාවිමුක්ති

Cetovimutti Paññāvimutti

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේගෙන් පටන් අරගෙන දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

එතකොට පළවෙනි විරියෙන් මං පටන් ගත්තා. සම්මා ප්‍රඥාව දක්වා සිහි කළා. එතකොට එහෙම නම් එතෙන්දි අර line 6 එක කැපීම, අර සතිය මගින් අර අත්තා ඉදන් නිත්‍යට සංස්කාරවලින් jack එක ගහනවා කියන එක ඒක සිහි කර දීම, විරිය මගින් සංස්කාර ඉවත් කිරීම කියන එක මම සිහි කළා. ප්‍රඥා විමුක්ති විමට නම් මමීකාරය සහ සංස්කාර, දෙක ම ඉවත් කරලා තියෙන්න ඕනෙ. එතකොට අපි දන්නවා ඔය ප්‍රඥා විමුක්තිය එතකොට අර හත් වෙනි ධ්‍යාන තලයට ගිහිල්ලා ඒ එතනින් එහා පැත්තට යන්නෑ. එතකොට එතන අර වේදනා වේතනා, වේතනා ඉදංසච්ච කියන එක කැපෙන්න ඕනෙ. ඒ කියන්නේ ධම්මමච්ඡරිය එන්නා වූ ඒ පාර කියන එක කැපෙන්න ඕනෙ.

එතකොට මෙතෙන්දි මට ජේනවා එහෙම නම් මේ සඤ්ඤාවෝ නිත්‍ය නොවන බව අවබෝධය කියන එක මේකේ පවතින්නට ඕනෙ. මෙතනදි සම්මා ඥානය කියන එක පවතින්නේ සංස්කාර factory එක වහලා දාලා තියෙන නිසා. මිනිස්සු නෙල්ලි ගෙනාවට ගන්නේ නෑ. Factory එක වහලා ඉවරයි. එතකොට මං මේ බලන්නේ මේ සම්මා ප්‍රඥාවේ ඒ කියන්නේ ප්‍රඥා විමුක්තියෙයි වෙතො විමුක්තියෙයි වෙනස තමයි මං මේ බලන්නේ, ධර්ම වශයෙන් බැලුවහම.

ඊළඟට වෙතො විමුක්තිය මොන ආකාරයි ද?. මෙතෙන්දි අපි රූපය කෙරෙහි විරාගය ඇත්තේ රාගය ප්‍රභීණ බැවින් රූප ස්පර්ශය කියන එක නවත්තනවා. ඒ කියන්නේ ජාතියේ ඉදන් ජරාවට යනවා කියන එක දැනලා, පල්ලෙහා කෙළවරින් පටන් ගන්න, ජරාවට යනවා කියලා දැනලා ඊට පස්සේ අපි දන්නවා නේ අර විරියක් භාවිතා කරන්නේ අනුප්පන්නානං කියලා නේ ද?. ඊට පස්සේ උඩ රාගයෙන් කියන එකෙන් උඩට ගෙනියන්නේ නෑ. ඊට පස්සේ අර රූපය කියන එක ස්පර්ශ කරන්නේ නැහැයි කියන එක. අන්න ඒ කෙළවර ඒ තියෙන්නේ. අර ඔච්චෙන් තමන්ට දැනෙන්නේ ඒ කෙළවර.

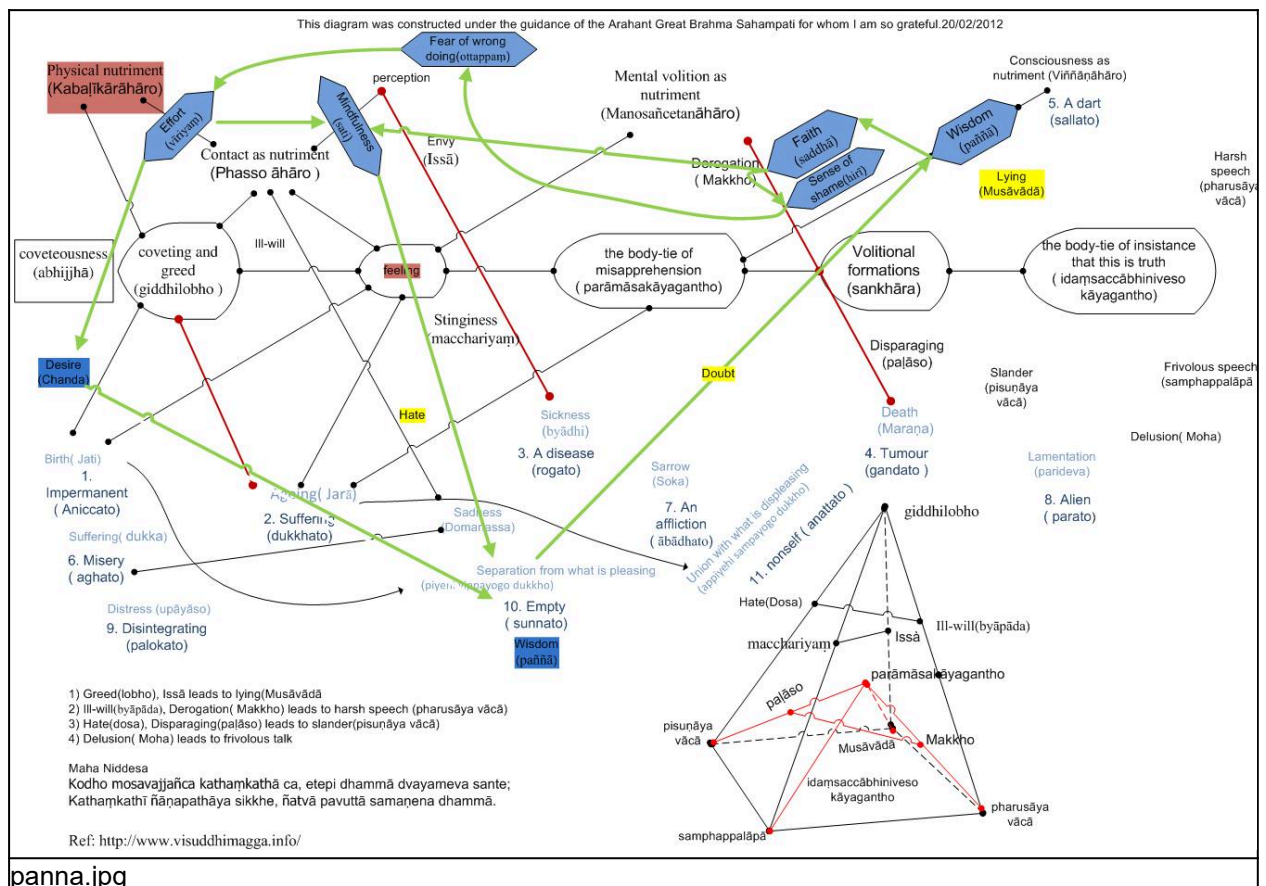
එතකොට මෙතෙන්දි අර නෙල්ලි ගෙනීමක් කියන එක සිදු කරන්නේ නෑ. අතෙන්දි නෙල්ලි ගෙනාවට ගන්නෙ නෑ, මෙතන නෙල්ලි ගෙනීමක් කියන එක සිදු වෙන්නේ නෑ. සම්මා ඥානය පවතින්නේ ජරා වන බව දන්නා නිසා. ඉතින් බලන්න අර ප්‍රඥා diagram එකේ වෙතො විමුක්තිය, අනිත්‍ය නම් දුක්ඛ නම් විපරිණාමයට පත් වෙනවා

නම් මගේ ය කියලා ගන්න වටිනවා ද? අන්න එතන නේ ඒ point එක. ඒක නේ වෙනො විමුක්තිය.

විපරිණාමයට පත් වෙනවා. ජරාවට පත් වෙනවා කියලා දැනලා මේකට රාගයක් කියන එක ඒක නැති වෙලා. ඒක ඒ කැලී දෙක හරියට ම අර ඔළුවෙන් ඒ විදිහට ම දැනෙනවා, diagram එකෙන් ඒ විදිහයි, ඒ ධර්මයත් එක ම යි කියන එක.

ඉතින් ඒකෙන් ඉතින් ගොඩාක් ම ඔය ඉතින් රූප වාගේ දේවල් එහෙම දැක්කා. මේ ඔය ප්‍රඥා විමුක්තියේ ඒ භාවනාව කෙළවරදී මම දැක්කා කරත්තයක්. ඒ කරත්තේ ගත්තහම හිස්. ඒ කියන්නේ දැන් බඩු පටවන්නේ නෑ පටවලා තිබිවිව ඒවා බාලා. දැන් ඊට පස්සේ ගෙතියන්නේ මළ සිරුරක්. දර ටිකකුත් එක්ක ගෙනියනවා පුවිවන්න. ඒක තමයි ඒ ප්‍රඥා විමුක්තිය කෙළවරදී ඒක තේරෙන්නේ.

ඒක තමයි කරපු භාවනාව.

27/04/2015 - ඡන්ද ඉද්ධිපාද

Chanda Iddhipāda

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා ය, මිච්ඡා දිට්ඨිය නැති වෙනවා ය, අර විසම ලෝභය, ඒ කියන්නේ අභිජ්ඣා කියන එක නැති වෙනවා ය කියලා. ඉතින් ඒ විදිහට මං බුදුවරු හත් නම, දාහතර නම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

දැන් ඒක බලනවත් එක්ක ම ඉතින් මට කෙළින් ම ආවේ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියා පෙනෙනා දීපු අර ආයතන භාවනාව 2 තියෙන සම්මා දිට්ඨියෙන් ප්‍රඥාව, ප්‍රඥාවෙන් එතන ශ්‍රද්ධාව, ඒ පාර දිගේ අර හිරිය, ඕනප්පය, ඡන්ද සමාධිය, ඉන්ද්‍රිය සංවරය දක්වා එනවා අභිජ්ඣාව කියන එක අයිත් කරලා. මොකද මිච්ඡාදිට්ඨික සඤ්ඤාව නිසා විඤ්ඤාණය පවතින්න වෙන්නැති වෙන්න. ඉතින් මං ඒ පාර ඉන්ද්‍රිය සංවරය කියන එක හොඳින් විමසුවා. “කායෙන සංවරො සාධු, සාධු වාචාය සංවරො, මනසා සංවරො සාධු ඔය විදිහට සාධු සබ්බත්ත සංවරො” කියලා ඒ ගාථාවත් එක්ක මං කළා ඇහැ, කන, නාසය, දිව, ශරීරය ඒ මනස සංවර කරගන්න ඕනෙ. ඒ මනසෙන් මොනවක්වත් අභිජ්ඣා නොවෙන්න ඕනෙ කියලා. ඉතින් එතන ම මට තියෙනවා මේ වෙනො විමුක්තිය එතන ම ඇති වෙලා තියෙනවා.

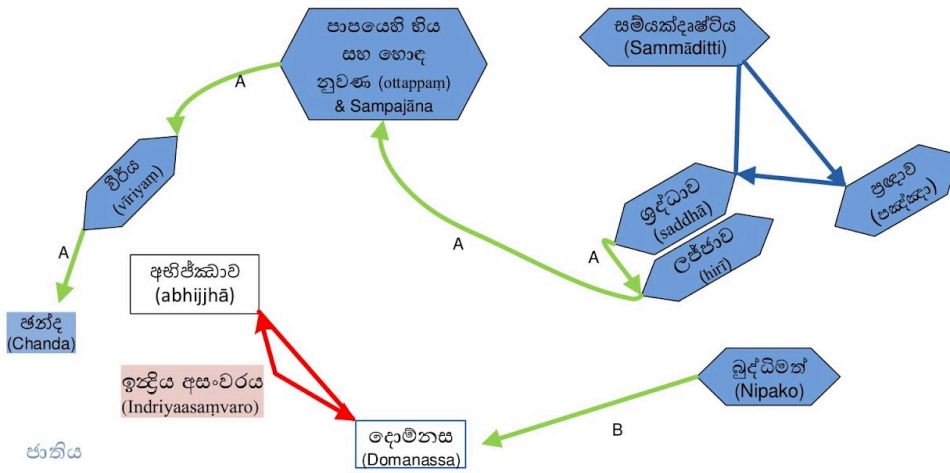
ඉතින් මං එතන මේ කල්පනා කළා, මම මේක කළේ නැත්තන් මොකද වෙන්නේ? දැන් මෙතන මේ සුබභාගීය ධර්මයන්ට නේ ඇවිල්ලා තියෙන්නේ. ඉතින් මට දැන් ජේනවා, දැන් මං මේක කළොතින් සන්තින්ද්‍රියො ව නිපකො ව කියලා මෙත්තාවෙන් අප්‍රමාණයට ගිහිල්ලා මට අර රූපයෙන් වෙන්නා වූ භානිය නැතුව මං ඉන්නවා. කළේ නැත්තන්? මං ඉන්ද්‍රිය සංවරයක් නැත්තන් එහෙම නම් ඉතින් මං රූපය කියන එක මම ස්පර්ශ වෙන්න අරිනවා.

එතකොට එහෙම වුණා නම් මට ජේනවා අර 1, 2, 3 කියලා අපි සතියෙන් පෙනන්නේ. ඒ කියන්නේ මම ජාතියේ ඉඳන් ජරාවට යනවා, ඉතින් ඒකේ කල්පනා කළා ම ජාතියේ ඉඳන් ජරාවට යනවා කියන එක, නිත්‍යභාවයක් නෑ එහෙනම් ඉතින් අත්තෙක් කොයින් ද? කියන එක එනවා අර දෙවනි කාරණේ. ඉතින් අත්තෙක් කොයින් ද කිව්වා ම ආපහු මම රූපයට එනවා. දැන් ඒ පාර මං කල්පනා කළා ඉතින් මේ රූපයට ආවා නම් වේදනාව, ඊට පස්සේ අර, ඒ කියන්නේ ස්පර්ශය තියෙනවා, සඤ්ඤාව, මිද්ධ සඤ්ඤාව මං ගන්නවා, ඒක තමයි පරාමාසයට යන්නේ. ඒක ගිහිල්ලා අර පරාමාසයෙන් juice වාගේ ඒක එනවා.

එතකොට මේක නැති කරගන්නත් ඡන්ද සමාධිය තමයි ඕනේ. එතකොට දැන් මේ විදිහට මම පුද්ගලාකාර විදිහට ඒ වෙතො විමුක්තිය මේ පැත්ත ම සම්පූර්ණයෙන් සුඛය සහගතව පුද්ගලාකාර කාලයක් හිටියා. නිරෝධයට යනවා, ආපහු එලියට එනවා. ඔය විදිහට ඒ භාවනාව. ඒක තමයි මේ ඡන්ද ඉද්ධිපාද භාවනාව.

අභිජ්ජා සහ දොමනස නැති කිරීම

තථාගතයන් වහන්සේ ගැන විශාල ඉද්ධාවක් තිබිය යුතුය. ඉද්ධාව සහිතව පහත දැක්වෙන සටහන භාවිතා කරන්න.

ත්‍රිකෝණ දෙක බලන්න.

- Path A - සම්මාදිවයින නිසාය. මෙහි වීරිය වශයෙන් දැක්වෙන්නේ පළමුවන වීරියයි - අත්හැරීම (නෙක්බම්ම ...). කුමක් සඳහාද? අභිජ්ජා නැතිකිරීමටය. මෙය Path A - මුළුලෙහිම පැවතිය යුතුය.
- Path B - ප්‍රඥාව නිසාය. අභිජ්ජා ඇතිනම් දොමනස ඇතිවේ යන්න පිටුව 2 දී ඉගෙන ගනිමු. මෙය දැන බුද්ධිමත් (nipaka) විය. දැන් දොමනස නැතිවීම කෙසේදැයි දැනී. මෙසේ දැනගැනීම ඇත්තේ, එනම්, අස්තන්ගමය දන්නේ, ප්‍රඥාව පරාමාසකාය ග්‍රන්ථය ඇතුලට ඇදේ. ඉන් අනතුරුව නිවර්ණය මෙයින් පිටත බව දැන, ප්‍රඥාව පරාමාසකාය ග්‍රන්ථයෙන් ඉවත්වීම සිදුවේ.
- මෙය ඉහළම උපෙක්ඛාවයි.

28/04/2015 - ඉදංසච්චාභිනිවෙස

Idamsaccābhinivesaṃ

එතකොට මගේ භාවනාවේදී කළේ ඒ පූජාවෙන් පස්සේ ඒ බුදුපියවරු නැවතත් මම සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා ය, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා ය, අභිජ්ඣා කියන එක නැති වෙනවා ය කියලා.

ඉතින් භාවනාවට ඉස්සෙල්ලා ම මට කිව්වා. ඒ සම්මා දිට්ඨි භාවනාවක් කලින් කරලා තියෙනවා ඒක බලන්නෙයි කියලා. ඉතින් ඒ සම්මා දිට්ඨි භාවනාවේ පෙන්නන්නේ මේ ධර්මය හරි අභිනන්දනා කරනවා නම් පරිභානිය යැයි කියලා බුදුහාමුදුරුවෝ දේශනා කළා. එතකොට අපි දන්නවා හැබැයි මේ ලෝකේ මේ ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණ තියෙන්නේ. අර 5.3, ඒ විදිහට 5.2, 4.3 වශයෙන් අපි බැලුවා ඒ දුක්ඛය කියන එක. සඤ්ඤාවේ ජරාව වේදනාවේ ජරාව තියෙනවා කියලා. ඉතින් නමුත් මේ පුද්ගලයෙක් කල්පනා කරනවා මම ඉන්නවා කියලා. ඉතින් අපි, දැන් ජේනවා රූපයත් එක්ක ඉල්ලා ගත්තොතින් එහෙම නම් අර රූපයයි කාමච්ඡන්දයයි එතනින් එක පැත්තකින් සම්බන්ධ වෙනවා.

අනිත් පැත්තට කෙනෙක් කල්පනා කරනවා නම් මං ධර්මය නිසා ඉන්නවා කියලා අර නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනයට යන භාවනාවක් තියෙනවා. ඒකේ පෙන්නන්නේ වේදනාවේ ඉදන් වේතනාව, වේතනාවෙන් ඉදංසච්චය, ඉදංසච්චයට ඇවිල්ලා පල්ලෙහා අපිට ඇති වෙනවා මේ අවිද්‍යා ආශ්‍රවයෙන් දිට්ඨි ආශ්‍රවයට ආවා, දිට්ඨි සල්ලයෙන් ආපහු සඤ්ඤාව අල්ලගෙන අපි ඉන්නවා කියන එක තියෙනවා.

එතකොට මේ විදිහට බැලුවහම අපිට ජේනවා අර ඔන්විල්ලාව. කබලිංකාර ආභාරය ඉදන් වේදනාවට, පරාමාසයේ ඉදන් ඊළඟට උඩ විඤ්ඤාණයට. **Swing** එක වාගේ ඒකේ එල්ලිලා තියෙනවා. එතකොට එක්කෝ මේකේ එල්ලිලා මේ විඤ්ඤාණය නිසා මං ඉන්නවා, එහෙම නැත්තන් මේ රූපය නිසා ඉන්නවා. ඔය දෙක අතර තමයි ඉතින් අනිත් එල්ලිල්ල කියන එක තියෙන්නේ. ඉතින් එහෙම නැත්තන් ආයෙන් මං බැලුවා අපි අර pyramid එකේ වාගේ පල්ලෙහා අපි අවිද්‍යා ආශ්‍රවයෙන් කාම ආශ්‍රවයට, කාම ආශ්‍රවයෙන් දිට්ඨි ආශ්‍රවයට. ඉතින් මේක අර කෝට්ට දාලා කරකවනවා වාගේ කරකවනවා. ඕක තමයි කරන්නේ.

ඉතින් මේක නැති වෙන්න නම් අභිජ්ඣාව කියන එක නැති වෙන්න ඕනෙ කියන එක. ඉතින් අභිජ්ඣාව කියන එක නැති වෙන්නෙයි කියන එක දැන් සම්මා දිට්ඨියෙන් මේක දැක්කහම, පුද්ගලයෙක් අනභිජ්ඣා වෙන්න ඕනෙයි කියලා කල්පනා කරනවා.

ඉතින් එතෙක්දී එනවා එහෙම නම් සම්මා දිට්ඨියෙන් ප්‍රඥාව, ප්‍රඥාවෙන් ශ්‍රද්ධාව, ශ්‍රද්ධාවෙන් හිරිය, හිරියෙන් ඕනෑමය, ඕනෑමයෙන් විරිය, විරියෙන් ඡන්ද සමාධිය. ඡන්ද සමාධියෙන් ඉන්ද්‍රිය සංවරයට අර මණ්ඩලාධිපති බුදුපියා පෙන්නපු තැනට එතෙක්ට එනවා. එතකොට ඒක අර ඊයේ භාවනාවත් එක්ක සම්බන්ධ වෙලා ඒ විදිහට ම මගේ ඒ සුඛය සහගතව ඒක පැවතුණා.

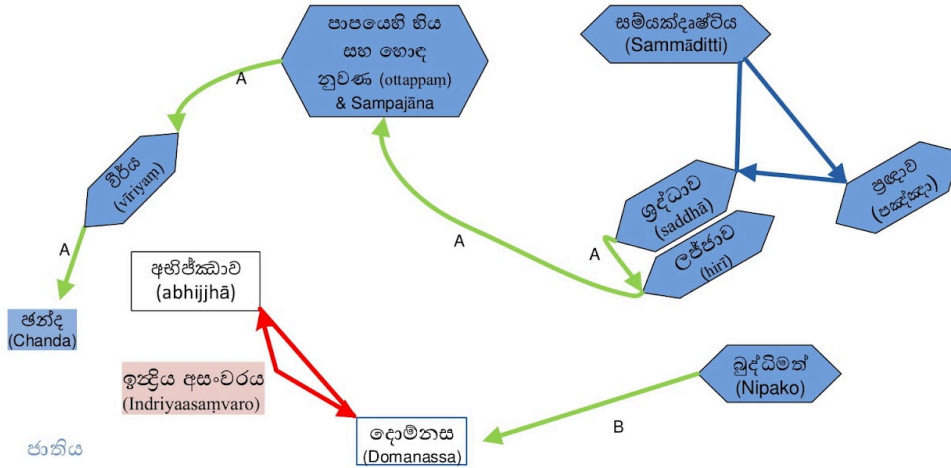
ඉතින් මෙහෙම ගිහිල්ලා ඒ මනස ඒ ඔය තත්වයට පත් වෙලා තියෙනකොට ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියා මගෙන් ඇහුවා මේ “කවුරු හරි කෙනෙක් නිසා ඉන්නවා කියලා කියන්නෙත් නැත්තත්, ඒ ධර්මය නිසා ඉන්නවා කියලා කියන්නෙත් නැත්තත් මොකද්ද වෙන්නේ” කියලා. එතකොට මම කල්පනා කරලා මම කිව්වා අර ඉදංසච්චයේ ඉඳන් තිබෙන්නා වූ අර පූර්ව කර්මය තියෙනවා නේ. අන්න ඒ පූර්ව කර්මය නිසා ඒ පුද්ගලයා ඉන්නවා, කියන එක. ඉතින් ඒක “හරිය” කියලා කිව්වා.

එතකොට දැන් ඒකෙන් අපිට ජේනවා අර ඉදංසච්චයේ ඉඳන් ගලාගෙන එන diamond එක වාගේ එන්නා වූ එකක් තියෙනවා. අනිත් අතට අර දන්නවා නේ hub එකේ එන්නා වූ එක පරාමාසයේ ඉඳන් juice ගලනවා වගේ එන එකක් තියෙනවා. මේ මං කතා කරන්නේ අර line 5, 6, ඒ 7 කියන ඒවා කතා කරන්නේ. එතකොට දැන් මං මේ බුදුපියාගෙන් විමසුවේ, මේකෙන් significant වෙන්නේ කොයි එක ද? පරාමාසයේ ඉඳන් එන එක ද අර ඉදංසච්චයේ ඉඳන් එන එක ද මේ අවස්ථාවේ දී significant වෙන්නේ කියලා. ඉතින් ඒ බුදුපියවරු පැවසුවා ඒ “ඉදංසච්චයේ ඉඳන් එන එක ම තමයි significant වෙන්නේ.” මොකද කෙනෙක් අහලා තියෙන්න පුළුවන් මේ මම ඉස්සරහට මෙහෙම වෙනවා, මෙහෙම කරනවා. දැන් බුදුභාමුදුරුවෝ පෙන්නනවා නේ මේ ඉද්ධි ප්‍රාතිහාර්යයන් පාන්න පුළුවන් කියලා. එතකොට දැන් මේක කරලා නැති පුද්ගලයා ඒක කරන්න කැමැත්තක් ඇතුළුව, ඒ කියන්නේ අසපු දේ තියෙනවා නේ ඉදංසච්චයේ. ආන්න ඒක නිසා හරි ඒ පුද්ගලයාට ඉන්නවා කියලා, මං මේක, දැන් පෙලක් අය කියන්නේ මැරෙන්න ඉස්සෙල්ලා මෙන නිහිල්ලා වැදලා ඉන්න ඕනෙයි කියලා, ගියේ නැති තැනකට. ආන්න ඒ වාගේ අර තමන් අහපු දේ තියෙනවා නේ. අන්න ඒ දේ බලපානවා කියන එක තමයි ඒ බුදුපියා පෙන්නුවේ significant වෙනවා කියලා මේ අවස්ථාව වෙනකොට.

ඉතින් ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

අභිජ්ජා සහ දොමනස නැති කිරීම

තථාගතයන් වහන්සේ ගැන විශාල ශ්‍රද්ධාවක් තිබිය යුතුය. ශ්‍රද්ධාව සහිතව පහත දැක්වෙන සටහන භාවිතා කරන්න.

ත්‍රිකෝණ දෙක බලන්න.

- Path A - සම්මාදිවයින නිසාය. මෙහි විරිය වශයෙන් දැක්වෙන්නේ පළමුවන විරියයි - අත්හැරීම (නෙක්බම්ම ...). කුමක් සඳහාද? අභිජ්ජා නැතිකිරීමටය. මෙය Path A - මුළුලෙහිම පැවතිය යුතුය.
- Path B - ප්‍රඥාව නිසාය. අභිජ්ජා ඇතිනම් දොමනස ඇතිවේ යන්න පිටුව 2 දී ඉගෙන ගනිමු. මෙය දැන බුද්ධිමත් (nipako) විය. දැන් දොමනස නැතිවීම කෙසේදැයි දැනී. මෙසේ දැනගැනීම ඇත්තේ, එනම්, අස්තන්ගමය දන්නේ, ප්‍රඥාව පරාමාසකාය ග්‍රන්ථය ඇතුළුව ඇදේ. ඉන් අනතුරුව නිවර්ණය මෙයින් පිටත බව දැන, ප්‍රඥාව පරාමාසකාය ග්‍රන්ථයෙන් ඉවත්වීම සිදුවේ.
- මෙය ඉහළම උපෙක්ඛාවයි.

3

29/04/2015 - සතර ඉද්ධිපාද

Cattāro Iddhipādā

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා ය කියලා අර මිච්ඡාදිට්ඨික සඤ්ඤාව නිසා ඉන්නවා කියන එක, පවතිනවා කියන එක, ඒක නැති වෙනවා ය කියලා. මේ විදිහට හත් නම, දාහතර නම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

ඊට පස්සේ මම ලෝභය නැති කරමි, අර කාමච්ඡන්දය, ජරා වන දේට ඇති කැමැත්ත. ඒ දේ ගත්තොතින් ඇති වෙන්නා වූ ද්වේෂය නැති කරමි. ඒක අරගෙන ඇති වන මෝහය, ඒක ගත්තා නම් රෝගී සඤ්ඤාව මගේ කියලා ගත්තා නම් මෝහය. මේ විදිහට ලෝභ, දෝස, මෝහ බලලා ඊට පස්සේ මම අර පන්සිල් ගන්න විදිහට ගිහිල්ලා මේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය හරහා ගොස් චතුත්ථධ්‍යානයට යමි කියලා භාවනා කරනකොට, එතෙක්දි මම ආවා සම්මා දිට්ඨියෙන් ගිහින් සම්මා සංකප්පය. සම්මා සංකප්පය කියන්නේ අර නෙක්ඛම්මය අපි භාවිතා කරනවා පවතින්නේ නැහැයි කියන අර්ථය උඩ. එහෙම ගිහිල්ලා අර සංස්කාරයන් එහෙම අයිත් කරලා ඊට පස්සේ ඒ සම්මා සතියට කියන එකට ආවා. ඒ සම්මා සතියෙන් කරන්නා වූ උදව්ව උපකාරය කියන එක අර ගැටේ එහෙම ගලවනවා නේ. එතන ඒ ගැට ගලවන අවස්ථාවයි, ඒ සම්මා සතියෙන් මේක මේ පුනපුනා මිය යන විඤ්ඤාණය පැවැත්විය හැකි ද කියලා සිහි කරලා දීලා ඇති වෙන සම්මා ප්‍රඥාව. සම්මා ප්‍රඥාවෙන් සම්මා ඥානය, ඒ සංස්කාරයන් ඉවත් කිරීම. ඒ වගේ ම අත්ත සඤ්ඤාව ඉවත් කිරීම. ඊට පස්සේ රූපය ඉවත් කිරීම කියන එතන්ට යනකන් ආවා.

එතෙක්ට ආවාට පස්සේ මම මේ ඉද්ධිපාද හතර ම එතන තියෙන ස්වභාවය තියෙනවා. මම ඡන්ද ඉද්ධිපාදය කියන එක තමයි එතෙක්දි මම බැලුවේ. ඡන්ද ඉද්ධිපාදයේ දී දැන් අපි දන්නවා මේ විදිහට පවතින්නේ නැහැයි කියලා තේරුම් ගත්තහම දැන් රූපය ඉවත් කරනකොට අර N අකුරේ, reverse N අකුරේ හැටියට කපාගෙන යනවා කියලා අපි දන්නවා. එතකොට ඒ කියන්නේ ජාතියේ ඉඳන් රූපය දක්වා යන එක N අකුරේ එක කැල්ලක්, ඊට පස්සේ ජාතියේ ඉඳන් විඤ්ඤාණයට යන එක, ඊට පස්සේ ඒ මෝහයේ ඉඳන් විඤ්ඤාණය, පවතිනවා කියන එක.

දැන් රාගය කියන එක තියෙනවා නම් අපි උස්සනවා ජාතියේ ඉඳන් රූපය දක්වා. උඩට ඉස්සීම කියන එක කරනවා රාග සල්ලයෙන්. එතකොට අපි රාගය කියන එක ඡන්ද සමාධිය නිසා අපි නැති කරනවා. හැබැයි මේක මෙහෙම කරන්න නම්, අර

ඉදංසච්චයේ ඉදන් පල්ලෙහාට ඇවිල්ලා අර සංස්කාරය නිසා විඤ්ඤාණය පවතිනවා කියන කොටස නැති වෙන්න ඕනෙ. මොකද නැත්තන් එයා උදව් උපකාර කරනවා.

දැන් අපි හිතමු මනුස්සයෙකුට යම්කිසි මුදලක් ගැන රාගයක් එකක් නැති වෙන්න පුළුවන්. නමුත් මේ මුදල ඇති කරගැනීම සඳහා එයා යම්කිසි ක්‍රමයක් උපද්දවලා තියෙනවා ද, අන්න ඒ සංස්කාරයට මාන්තයක් තියෙනවා. මේක මෙහෙම වෙන්න ඕනෙයි කියලා. ඒ කියන්නේ B කියන point එක කෙනෙකුට ජේනවා ඒක අපි හදන්න පුළුවන් කියලා, ඒ කියන්නේ පෙර. ඒ A කියන point එකේ, bell shaped curve එකේ A කියන point එකට ආවායින් පස්සේ B කියන එක හදන්න පුළුවන් කියලා තිබෙන්නා වූ මාන්තය. සංස්කාරවලට තිබෙන්නා වූ මාන්තය. එහෙනම් මේක පෙර එකක්. එතකොට එහෙම නම් අර N අකුරේ දකුණුම කෙළවරේ තිබෙන්නා වූ bar එකෙන් වෙන්නා වූ එක, ඒක නිසා මෙයාගේ මේ රූපය පවත්වන්න එතන ඒ ඒක, රාගය කියන එක ඒකට තියෙනවා. අර මුදලකට හරි මොකකට හරි ඒකට රාගය නෑ. නමුත් අර සංස්කාරයට තියෙනවා.

ඊළඟට ආපහු තියෙනවා, ඒ පුද්ගලයාට මේක පෙර පරාමාස වෙලා තියෙනවා. අර මුදල සඳහා යම්කිසි ක්‍රියාවලියක් එයා ගන්නකොට, ඒ rent එකක් අපි හිතමු මේවා කරනවා කියලා. ඒ අවස්ථාවක දී ඒ මනුස්සයාගේ පරාමාස වෙලා තියෙනවා අර සීලබ්බත උපාදානයෙන් ඇති වුණා වූ පරාමාසයට ඒක ගිහින් තියෙනවා.

එතකොට එයා කල්පනා කරනවා, ඒ කියන්නේ මිච්ඡාදිට්ඨික සඤ්ඤාව, අර මිද්ධ සහගත වූ සඤ්ඤාව ඇවිල්ලා තියෙනවා පරාමාසය ඇතුළට. ඒක juice එක වාගේ එනවා. එතකොට එහෙම නම් ඒක පසු එක වශයෙන් එනවා. එතකොට මෙන්න මේ කාරණා තුන බැලුවහම ඒ ඒක නිසා මනුස්සයෙක්, තමන්ට ජේනවා රූපයට කෙනෙක් රාග වෙන්න පුළුවන්, ඒක ඉවත් කරගන්න තිබෙන බාධාව සංස්කාරවලට තිබෙන්නා වූ මාන්තය. ඊළඟට අර තමන් වරදවා වටහා ගැනීම නිසා ඇති වුණා වූ ඒක පසු එක වශයෙන් එනවා අර juice එක වාගේ අර N අකුරේ අනිත් පැත්තට ඒක කපාගෙන එන එතන මාන්තය තියෙනවා. ඒකෙන් යම්කිසි ආකාරයකට මේ වරදවා වටහා ගැනීම නිසා අර රූපය ගන්න ඕනෙයි කියන එක තියෙනවා. එතකොට එහෙම නම් රූපය ගන්න අර දෙන්නා උදව් උපකාර කරනවා. පෙර සහ පසු වශයෙන්.

අන්න ඒ දේ හොඳට මං බැලුවා. ඉතින් ඒකත් එක්ක මට තේරුණා මේ අවස්ථාවේ දී මේ ඉද්ධිපාද හතර ම හොඳට පවතිනවා කියලා. ඡන්ද ඉද්ධිපාදයයි වඩන්නේ, නමුත් අර ඉද්ධිපාද හතර ම පවතිනවා. කොහොම ද? අර සංස්කාර පවතින්නේ නැතෙයි කියලා විමංසාව කියන එක ගේනවා. එතකොට අර උඩින් කිසිම ආකාරයකින් විඤ්ඤාණය දක්වා එයා කරන්නෑ. අර සඤ්ඤා, චේතනා, විඤ්ඤාණය ඒ කතාව එයා පවත්වන්න දෙන්නැති වෙන්න විමංසාවෙන් එතනින් ඒ පැත්තෙන් කියනවා. ඒ

විමංසාව නැත්තන් අර, අර සංස්කාර නිසා ඇති වෙන මාන කතාවෙන් එන දේ සිද්ධ වෙන්නේ. ඒක අයිත් වෙන්න ඕනෙ.

ඉතින් ඊළඟට ගත්තහම තමන්ට මේ සංස්කාර අයිත් කරන්න විරිය කියන එක තියෙන්න ඕනෙ. විරිය ඉද්ධිපාදය කියන එක. එහෙම නැතුව මේක සිද්ධ වෙන්නෙත් නෑ. අනිත් අතට ගත්තහම විත්ත සමාධිය කියන එක, ඒ කියන්නේ අර, අපි දන්නවා විත්ත සමාධියෙන් කොහොම ද කපන්නේ කියන එක අපි දන්නවා නේ. අන්න ඒ අර්ථයෙනුත් තමන් බලන්න ඕනෙ. මොකද අර පරාමාසයට ආවා නම් ඒ පැත්තෙන් පල්ලෙහාට ඇවිල්ලා හය අගතියේ ඉඳන් ඒ සෝකයට එන්නා වූ එක තියෙනවා. එතකොට ඒ පාරවල් කැපෙන්න ඕනෙ විත්ත සමාධිය මගිනුත්. නැත්තන් ඒ කියන්නේ විත්තය කියන එක එක්කහු කරගෙන තියෙන්න ඕනෙ. නැත්තන් අර පාණාතිපාතා කර කර හරි ඒ මනුස්සයා අදත්තාදානය කර කර හරි අර සංස්කාරය පවත්වනවා, තමන්ගේ සිතක් නෑ මේකට. එතකොට මෙනෙත්දී මේ ඉද්ධිපාද හතර ම සහගතව ඔහොම ඉන්න පුළුවන් කියන එක. අර නිකන් අර යානිකතයි කියලා කියන්නේ. අන්න ඒ වාගේ ඒ තත්වෙට ඒ මනස ඒක පැවතුණා.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

30/04/2015 - ප්‍රඥා

Paññā

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා ය, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා ය. ඉන්න පුළුවන් යැයි කියලා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය, ඉන්නවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා කියලා. මේ විදිහට දාහතර නම ම සිහි කරලා වැඳ නමස්කාර කළා.

මම මේ භාවනාවට ගත්තේ අර ගැට ගැලවීම කියන එක. භාවනාව කළේ ගැටය කියන එක සම්බන්ධයෙන්. මේකේ බැලුවේ මොන ගැටේ ද ඉස්සෙල්ලා ගැලවෙන්නේ කියන එක. එතකොට ඔතෙන්දි ඔය ඉස්සෙල්ලා ගැලවෙන්නේ අර වේතනා පරාමාස ඉදංසච්ච කියන ගැටය මුලින් බුරුල් වීමක් කියන එක සිද්ධ වෙනවා. ඒ බුරුල් වීම කියන එක සිද්ධ වෙන්නේ සංස්කාර කියන එක ගන්නේ නැත්තන්, අර පල්ලෙහායින් යනවා නේ අපි නිත්‍යයි කියලා. ඒ කියන්නේ අර 5 වෙනි line එකයි 6 වෙනි line එකයි කියන එක නිසා ඇති වෙන බලපෑම. ඒක අපේ අයින් වෙනකොට, නිත්‍ය කතාව අයින් වෙනකොට අපිට ජේතවා අපි උඩට ගිහිල්ලා සංස්කාරය අල්ලගෙන විඤ්ඤාණයේ පැවතීම කියන එක බහිනකොට විඤ්ඤාණයේ ඉඳන් ඉදංසච්චයට එන කතාව අඩු වීම කියන එක තියෙනවා.

අන්න ඒක නිසා ගැටේ ගැලවෙන්නේ නෑ ගැටේ බුරුල් වෙනවා කියන එක තියෙනවා. එහෙම නම් අපි අයින් කළේ මේ අත්තා, සංස්කාරය නිසා අත්තා වෙනවා කියන කතාව තමයි ඔතනින් අඩු වේගෙන යන්නේ. එතකොට මෙන්න, ඒ කියන්නේ මෙහෙම වුණේ නැත්තන් මොකද වෙන්නේ අර සංස්කාරය, 6 වෙනි line එක හරහා පරාමාසයට අපි ඇතුල් වෙනවා, සංස්කාරයන් නිත්‍යයි කියන එක. ඒක නිසා අර හැඳෙන්නා වූ අත්තා කියන එක තියෙන්නේ. අන්න ඒ කොටස.

එතකොට මේ තත්වට පත් වුණායින් පස්සේ ඒ මට තේරෙනවා මේ මගේ කය මනසෙන්, දැනෙනවා තමන් බොහෝ ම ඇතට යනවා කියලා. ඉහළට ගිහිල්ලා තමන් බලාගෙන ඉන්නවා වාගේ. මේ ගැටය කියන එකත් පොඩි වෙලා, අර ගැටේ පොඩි වීම තමයි ජේන්නේ. ඒ කියන්නේ වේතනා පරාමාස එක වටා තමයි දැන් එකතු වෙන්නේ. ඉදංසච්චයත් පැත්තකින් තියෙනවා. ඒකෙන් අර ලණුව පොඩ්ඩක් බුරුල් වෙලා. ඒක නිසා තමන් උඩට යනවා. සංස්කාර ගැටේ එතන අයින් වීම කියන එක, සංස්කාර සම්බන්ධයෙන්. එතකොට ඒ තත්වට පත් වුණාට පස්සේ දැන් ඊළඟට මම බැලුවා ඊළඟට වෙන්නේ මොකද්ද කියන එක.

ර්ලහට වෙන්වේ අර අපි මුලින් සඳහන් කරපු වේදනා, ඒ වගේ ම වේතනා පරාමාස, වේදනා වේතනා පරාමාස කියන ගැටේ තියෙනවා නේ. අන්න ඒ ගැටේ තමයි මේ ගැලවෙන්නේ අත්ත සඤ්ඤාව කියන එක අපි අයිත් කිරීමෙන්. එතකොට ඔය අවස්ථාව වෙනකොට සම්මා ප්‍රඥා වෙලා මේ සම්මා ඥානය කියන එකට එන අවස්ථාව මේ අපි කතා කරන්නේ. අත්ත සඤ්ඤාව කියන එක අයිත් කරනවා කියන එක.

ඉතින් අන්න ඒ අවස්ථාව මං හොඳට බැලුවා. එතෙත්දී එනවා ඔය නාමරූප කියන කොටසට සඤ්ඤාවේ ඉඳන් වෙන්නා වූ කැල්ලයි, ර්ලහට අපේ ජේනවා වේදනාවේ ඉඳන් නාමරූප කොටසට එන එකයි, ඒ කොටස කැපෙන්නේ. අපි දන්නවා වේදනාවේ ඉඳන් නාමරූප කොටසට එනකොට කැපෙන්නේ විමංසාවෙන්. අතන නාමරූපයට සඤ්ඤාවෙන් එන එක කැපෙන්නේ විරියෙන්. එතකොට ඔතන ආපහු අපි දන්නවා පරාමාසයට එන එක තියෙනවා නාමරූපයේ ඉඳන් පරාමාසයට එන එක, ඒක කැපෙන්නේ විමංසාවෙන්. මේ කොටස හොඳට මං බැලුවා, ඒ අත්ත සඤ්ඤාව අයිත් කරන අවස්ථාව. ඉතින් ඒ අවස්ථාව බැලුවහම මට මේ ප්‍රීතිය අතෙත් එහෙම දැනෙන්න පටන් ගත්තා. අතෙත්, ඔව්වෙන් ඒවා එන්න පටන් ගන්නවා.

ඉතින් මං කල්පනා කළා මේකේ, මේ ප්‍රීතිය එහෙම ගලන්නේ මේකේ මේ අර සිද්ධ වෙන්නේ මොකද්ද අර 40% පාර තියෙන්නේ, ඒ කියන්නේ හයේ අගතියේ ඉඳන් වේදනාව දක්වා එන්නා වූ කොටස කියන එක මැකිලා යනවා, අඩු වෙලා යනවා කියන ස්වභාවය ඒකේ තියෙනවා. මොකද, අර සංස්කාරයන් නිත්‍යයි කියලා පරාමාසයට ඇතුල් වෙන්නේ නැති නිසා, අර ඇති වුණා වූ අත්තා කියන කතාව බැහැලා යනවා. එතකොට එහෙම නම් පරාමාසයේ ඉඳන් හය අගතියට අපි ලකුණු කරන අත්තා කියන එකත්, අර 5, 6 රේඛාවලින් ආපු, සම්බන්ධ වෙලා 8 line එකෙන් එන්නා වූ ඒ කතාවත් බැහැලා ගියා ම දැන් ඔන්න වේදනාවට මගේ යන ගතිය කියන එක බැහැලා යනවා. එහෙම නම් වේදනාවේ ඉඳන් නාමරූපය දක්වා යන කොටස අපේ බැහැලා යනවා. එතකොට මෙන්න මේක නිසා අර උඩින් එන්නා වූ value එක, අර විරිය මගින් කපන පාරේ, ඒ කියන්නේ සඤ්ඤාවේ ඉඳන් නාමරූපයට එන එක push කිරීමක් නෑ. වේතනාව දක්වා push කිරීමක් නෑ.

මෙන්න මේක නිසා තමයි මේ, තමන්ගේ ප්‍රීතියත් ගලනවා, අර අත්ත සඤ්ඤාව කියන එක එතනින් යනවා කියන එක තියෙන්නේ. ඉතින් ඔය අවස්ථාව දැන් මං ප්‍රීතිය භුක්ති වින්දා. දැන් මේක ආපහු මට ඇති කරගන්න පුළුවන් ද කියන එක මම හිතුවොතින් මට ඒක ඇති වෙන්නේ නෑ. හැබැයි ධර්මය බැලුවොතින් ඔන්න ආපහු ඇති වෙනවා. ධර්මය විතරක් බැලුවොතින්, ඒ කියන්නේ මම මේකත් ආපහු ඉල්ලන්නේ නැති වෙන්න ඕනෙ. මං මේක ඉල්ලනවා නම් මොකද වෙන්නේ අර පාර දිගේ එනවා,

වේදනාව දක්වා 40% පාර දිගේ එනවා කියන එක. ඉතින් එතන ප්‍රීතිය ඇති කරගන්න ඔන්න triangle එක වශයෙන් එහෙම නම් අපිට ඡේතවා වේදනා පරාමාස භය අගති. අන්න ඒ triangle එකට වදිනවා නම් අන්න තමන්ට ප්‍රීතිය කියන එක ඇති වෙනවා කියන එකක් ඡේතවා.

ඊළඟට දැන් මං බැලුවේ, අර ඊළඟ ගැටේ ගැලවෙන එක. දැන් අපි දන්නවා සම්මා ඥානයන් ඇති වෙලා තියෙන්නේ. ඒ සම්මා ඥානයන් ඇති වෙලා තියෙනකොට ඒ අවස්ථාවේ දී කියනවා අර අපි මුලින් ම බලපු ගැටේ. ඒ කියන්නේ චේතනා පරාමාස ඉදංසච්ච කියන ගැටේ. අන්න ඒ ගැටෙක් ගැලවෙනවා. ඒ ගැටේ ගැලවෙන්න දැන් ඉදංසච්චය විසින් දැන් අනුමත කිරීමක් නෑ. මොනවද අනුමත කරන්නේ? රූපය නිසා ඉන්න කියන කතාව අනුමත කරන්නෙක් නෑ. ඒවා ඔක්කෝම බොරු. අර බොරුකාරයෙක් ඇවිල්ලා කියනවා වාගේ ඉදංසච්චය විසින් මේ සම්මා ඥානය සහගත වූ සුබය පවා එයා අනුමත කරන්නේ නෑ. අන්න ඒ වෙලාවේදී ඒ දකුණු අත පැත්තේ තියෙන ගැටය ගැලවිලා යනවා. ඒ, ඉදංසච්චය සහගත වූ ගැටය.

දැන් ඉතුරු වෙලා තියෙන්නේ අර සඤ්ඤා වේදනා චේතනා කියන ගැටය. ඔන්න ඔය ගැටය ගැලවෙන්න නම්, එහෙනම් අපි කලින් බැලුවා වෙන්න ඕනෙ මොකද්ද? අපි තේරුම් ගන්න ඕනෙ සඤ්ඤා, චේතනා, plan. ඒක ගහලා අපි එනවා අත්තවාද උපාදානයෙන් අත්තභාව පටිලාභය දක්වා අපි ගමන් කරන්නා වූ ඒ කොටස.

එතකොට මෙන්න මෙතන ධර්මය සියුම්. මේක ගැලවෙන්නේ කොහොම ද කියන එක කල්පනා කළහම, එතන අපිට තේරෙනවා යම්කිසි ආකාරයකට අවිද්‍යා ආශ්‍රවය නිසා, ඒ කියන්නේ මං plan එකක් කිව්වහම සංකප්පය. සංකප්පය කියන එක අවිද්‍යා ආශ්‍රව line එකේ තියෙනවා කියලා හිතා ගත්තොතින් අන්න අවිද්‍යා ආශ්‍රවයේ ඉඳන් කාම ආශ්‍රවයට එන්නා වූ තැන ගැන තමන් හිතන්න ඕනේ. අන්න ඒක නැති වෙනවා නම්, අර රූපය කියන එක මම ස්පර්ශ කරලා සඤ්ඤාවන් ඇති වෙනවා කියන එක නැති කරගන්න පුළුවන්.

එතකොට එහෙම නම් මේක මම කල්පනා කළා මේක මේ 50% පාර ද? මෙතන කැපෙන්නේ කියන එක. එතකොට ඒ කියන්නේ දැන් මෙතන අපි පෙන්නන්නේ මේ අත්තවාද උපාදානයේ ඉඳන් අත්තභාව පටිලාභයට එන්නා වූ line එක කිව්වහම, ඒ කියන්නේ වේදනාවත්, වේදනාව සඳහා හදන විත්ත සංස්කාරයන් නිසා මං ඉන්න ඕනෙයි කියන එක කැපිලා යන අවස්ථාව මේ කතා කරන්නේ. ඒක නොවෙන්න ඕනෙ. දුක්ඛාපටිපදා බිඳපාහිඤ්ඤාවෙන් ආව එක. ඉද්ධියෙන් අපි ඉද්ධි diagram එකේ අර වේදනාව සඳහා ඉන්න ඕනෙයි කියලා අර factory එකේ කතාව.

එතකොට එහෙම නම් මෙතන 50% පාර ද? කියලා කල්පනා කළා ම, ඒකේ ඒ අර්ථය තියෙනවා, නමුත් “50% පාර වශයෙන් නොකිය යුතු බව” රහතන් වහන්සේ කියනවා.

මොකද ඒක ඇතුළෙයි මේක තියෙන්නේ. එතකොට මෙතෙක්දී මට ජේනවා දෙපැත්තකට මේක යනවා. එකක් තමයි අර 1-1 රාගය කියලා තියෙන්නේ. ආන්න එතන ඉඳන් අර උඩට, රූපයට ඉස්සීමක් කියන එක තියෙනවා. අනිත් අතට ඔය 50% පාරේ ඇතුළෙන් අපිට සිද්ධ වෙන්නා වූ කොටසක් තියෙනවා. 50% පාර සම්පූර්ණ නොවුණාට ඒකේ මේ වේදනාව සඳහා අපේ යෑමක් කියන එක තියෙනවා. එතකොට මෙන්න මේ දෙක ම නැති වෙනවා.

ඉතින් මං රහතන් වහන්සේගෙන් ඇහුවහම එතකොට එහෙම නම් මේක පැහැදිලි කරන්න හොඳ ම point එක මොකද්ද? රහතන් වහන්සේ කිව්වේ අර “1-1 රාගය කියන එක” තමයි. එතකොට එහෙම නම් රාගය කියන එක එතන නැත්තන්, දැන් එක පැත්තකින් ඉන්ද්‍රිය සංවරය කියන එකත් එතන ම නේ ලකුණු වෙන්නේ. ඉන්ද්‍රිය අසංවරය, ඉන්ද්‍රිය සංවරය. එතකොට මෙතනින් අපි රූපය උස්සන්න යන්නේ නෑ. රාග සල්ලයෙන් අර අපි 1-1 වල ඉඳන් රූපය දක්වා යන කතාව නැති වෙනවා, ඡන්ද සමාධිය කියන එකේ අවබෝධය නිර්වාණය පමණක් ඕනෙයි කියන එක, ඊළඟට මේක ස්පර්ශ කරන්න යන්නෙන් නැහැයි කියන එක.

අන්න ඒ අවස්ථාවේ දී තමන්ගේ මනස අධික ලෙස විශාල වෙනවා. ඒක ඒ අවස්ථාව, ඒ තත්වට පත් වුණායින් පස්සේ ඉතින් භාවනාව නැවැත්තුවා.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

01/05/2015 - සුඛභාගිය ධම්ම

Sukhabhāgiya Dhamma

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, කියලා. එතකොට, ඒ විදිහට ධම්මාධිපතිවිනයාධිපති බුදුපියාණන් සිහි කළා. ඒ ධම්මාධිපතිවිනයාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේට ආධාර උපකාරයට, අවවාද අනුශාසනා ගන්න ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ ඉන්නවා. ප්‍රශ්නයක් තියෙනවා නම් දැනගන්න පුළුවන්කමක් කියන එක තියෙනවා.

එතකොට අර බුදුපියාගෙන් එන්නේ සම්මා දිට්ඨිය. ඒ සම්මා දිට්ඨිය තුළ තියෙනවා මේක මේ පවතිනවා කියන එක වෙන්වේ නැති බව. පැවැත් වෙනවා කියලා මනුස්සයෝ හිතන එක කරන්න බැරි බව. එතකොට ඒ විදිහට ආපහු අපි ඊළඟට හිතුවොත් ධම්මාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේට බුදුපියවරු දෙනමක් ඉන්නවා ආශීර්වාදය ගන්න. ඒ බුදුපියවරු පවසන්නේ පවතින්නේ නැහැයි කියන එක. සම්මා දිට්ඨිය ම පවතිනවා.

එතකොට ඒ දාහතර නම ම මම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා. ඉතින් අපිට දාහතර නමක් ම මේක සඳහා ඉන්නවා කියන එක වැටහුණා. අර හිමින් සිරුවේ බලාගෙන යන්න ඕනේ. පවතින්නේ නැහැයි කියන එක තමයි මේ පෙන්නන්නේ කියන එක.

ඒක කරගෙන ගියහම ඉතින් සම්මා දිට්ඨිය තියෙනවා නම්, පැතිරෙනවා නම් සම්මා සංකප්පය කියන එක පැතිරෙනවා. එහෙනම් තෙක්බම්ම, අව්‍යාපාද, අවිභිංසා කියන සංකල්පයන් පැතිරෙනවා. අවිභිංසාව කියන එක තියෙනවා නම් අර මෝහයට දක්වා අපි ගමන් කරන්නේ නැහැ කියන එක එනවා. අමෝහ පාර නේ.

එතකොට එතෙත්දි අපිට ජේනවා බැරි වෙලාවත් මිච්ඡා දිට්ඨිය තියෙනවා නම් ඒ මිච්ඡා දිට්ඨිය නිසා ඕගොල්ලන්ට අර අත්තා ඉඳන් නිත්‍ය කියන කතාව, ඒක සිද්ධ වෙනවා, ඉතින් එතනින් කෙළින් ම අර 1-3 මෝහය කියන එකට අර මිච්ඡා දිට්ඨිය නිසා ඒ මෝහය, අවිද්‍යා ආශ්‍රව කියන තැනට ගමන් කරනවා කියන එක තියෙනවා.

ඉතින් මෙතෙත්දි හිතන්න ඕනේ හරියට උදාහරණයක් ගන්නවා නම් මේක පවතින්නේ නැහැ, කැඩෙන්නේ නැහැ, දැන් බලන්න වත්තේ මහත්තයාට මිනිස්සු කියනවා මහත්තයා මේ machine එක ආදී වශයෙන් මේවා ඔක්කොම මේවා හොඳට හදන්න පුළුවන් කියලා, එයාට කිව්වා මේවා අවුරුදු ගණන් කල් පවතිනවා කියලා. ඉතින් මහත්තයාට ජේනවා කාලයක් ගියායිත් පස්සේ මේක හරියන්නේ නැහැ. මේවා

ඔක්කොම කැඩීලා යනවා. ඉතින් මිනිස්සු කියනවා අපි ඉංජිනේරුවෙක් ගෙනල්ලා බලමු, වඩු බාසුන්නැහැ ගෙනල්ලා බලමු, ආදී වශයෙන් කියනවා. නමුත් වත්තේ මහත්තයා දැන් දන්නවා මේවා එකක්වත් පවතින්නේ නැහැ. එයා කියනවා මේ කිසිම එක්කෙනෙක්ව ගේන්න එපා. ඒ කියන්නේ මොනවා ද? සංස්කාරයන් එපා කියලා කියන්නේ. පවතින්නේ නැහැයි කියලා.

ඉතින් ඒ සංස්කාරයන් එපා කියලා කියනවා නම් ඕගොල්ලන්ට ජේනවා ඔය විදිහට සංස්කාරයන් අයිත් කරගෙන ගියොතින් ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගයේ සංස්කාර කොටස අයිත් වෙලා ගිහිල්ලා, සම්මා දිට්ඨියෙන් සම්මා සංකප්පය, සම්මා වාචා, ඔය විදිහට සම්මා කම්මන්ත, සම්මා ආජීව, අර සම්මා වායාමය මගින් මේවා අයිත් කරලා අපි සම්මා සතියට එනවා.

ඉතින් සම්මා සතියෙදි ඕගොල්ලන්ට ජේනවා අර 1 කබලිංකාර ආභාරය, 2 අත්තා ඉදන් නිත්‍යට යනවා කියන එක, 3 ජාතියේ ඉදන් ජරාවට යනවා කියන එක. ඉතින් මෙයාට දැන් සතිය හොඳට තියෙනවා, මෙයාට ජේනවා මේ ජරාවට පත් වෙනවා නම් ව්‍යාධිය වෙනවා, මරණය වෙනවා. මරණය වෙනවා නම් නිත්‍යභාවයක් නැහැ. නිත්‍යභාවයක් නැත්නම් අර අත්තා ඉදන් නිත්‍යට කතාවක් නැහැ, එහෙම නම් අත්තෙක් කියලා මම අල්ලාගෙන ඉන්නේ මොකක් ද කියන එක එනවා. එතෙන්දි තමන් එනවා ඔය රූපය කියන එක තමයි මේකේ ප්‍රශ්නය කියන එක.

එතකොට ඒ තත්වට තමන්ගේ සිත පත් වුණයින් පස්සේ, මේකේ තමන්ට යම් වූ එල විත්තයක් තියෙනවා ද ඒවායින් ඉහළ ම එල විත්තය මේ වෙනකොට නැංවිලා තියෙනවා. අන්න ඒ තත්වට තමන්ගේ මනස පැවතිලා, ඒක පවතින්නේ නැහැයි කියන එක පැවතිලා, ඊට පස්සේ තමන් එනවා, ඔය කලින් කරපු භාවනාවත් එක්ක සම්බන්ධයි, මේ දැන් කිව්වෙන් අවිද්‍යා පච්චයා සච්චාර කියන භාවනාව ම තමයි, ඒකේ පෙන්නනවා ඔය මෙතන ක්‍රම කිහිපයකට මේකේ අපිට බලපෑම කියන එක සිද්ධ වෙනවා. ඒ කියන්නේ අපි කරකවන්නේ නැතුව අවිද්‍යාව නිසායි මේක සිද්ධ වෙන්නේ කියලා අපි තේරුම් ගත්තහම, ඒ කියන්නේ සංස්කාරයන් නිත්‍යයි කියලා ගත්තොත් පරාමාසයට ඇවිල්ලා අත්තා කියන එක හැදෙනවා.

එතකොට ඒ කතාව අපි අයිත් කළායින් පස්සේ අපිට දැන් කොටසක් ඉතුරු වෙලා තියෙනවා මේක කැරකෙන්නේ නැති ස්වභාවයට පත් වුණත් යමක් ඉතුරු වෙලා තියෙනවා. ඒකේ එක දෙයක් තමයි ඔය පරාමාසයේ ඉදන් එන්නා වූ ඒ juice එක වාගේ ගලාගෙන එන එක. එතකොට ඒ බලපෑම කියන එකත් අපෙන් අයිත් වෙන්න ඕනේ. ඕක මේ ඊයේ පෙරේදා තව භාවනාවකින් පෙන්නුවා. ඒ කියන්නේ දැන් අපේ මේ කතාව ඇවිල්ලා තියෙන්නේ මොකක් ද? අර මුලින් පටන් ගත්තේ පවතිනවා කියන එක සිද්ධ වෙන්නේ නැහැ. ඒක මේ පවතින්නේ නැහැ කියන එක අවබෝධය

තමයි මණ්ඩලාධිපති බුදු පියාගේ ඉඳන් ඒ බුදුපියවරු ඔක්කොම ඒ පෙන්න්නේ. අපි හිතනවා පවතිනවා කියන එක. එතකොට එහෙම නම් ඔය පරාමාසයෙන් අපි පෙර ගත්තා වූ දේවල් අපේ තියෙනවා. අපි හිතපු දේවල්.

ඒක හරියට ඕගොල්ලෝ ගෙයක් කුලියට දෙනකොට ඔයගොල්ලො **agreement** එකක් එහෙම ගහනවා. ඔයගොල්ලෝ ඒ ගහන අවස්ථාවේ දී පෙර, තාම ගෙයින් මුදල් එහෙම ලැබෙන්නේ නැහැ. නමුත් ඕගොල්ලෝ හිතනවා මේකේ යම්කිසි ආකාරයකට මේක පවතී, පවත්වන්න පුළුවන් දෙයක් ය කියලා එකක් තියෙනවා. එහෙම නම් **agree** වෙලා තියෙනවා. මොකද්ද **agree** වෙලා තියෙන්නේ? ඕගොල්ලන්ගේ ජාතියේදී මේ රූපය පවතී කියලා **agree** වෙලා තියෙනවා.

ඊට පස්සේ අපි හිතමු ඕගොල්ලන්ට යම්කිසි ආකාරයකට රූපයකට ඕගොල්ලන්ගේ කැමැත්තක් නැතැයි කියලා, ඒ කියන්නේ අර **rent** එකේ කතාවේ දී නම් අර එන මුදලට ඕගොල්ලොන්ගේ ඕනෑකමක් ඇත්තේ නැහැ. අර පුරුද්දක් නිසා තමන් එහෙම **agreement** එකක් ගහලා ඒක කළා. අර රූපයට කැමැත්තක් නැහැ. මොකද මෙයාගේ ඒකේ වටිනාකමක් නැහැ. මුදලට කැමැත්තක් නැතුව හරි එකක් වෙන්න පුළුවන්, නමුත් අර **agreement** එක ගහපු හින්දා ඒකේ බලපෑම තියනව නේ. එහෙනම් මේක දැන් පවතින්න ඕනේ, මුදල් ගෙවන්නේ ඕනේ කියලා. ආන්න ඒ වගේ තමයි මේ ශරීරය හදාගත්ත මනුස්සයට අර මුලින් හිතුවා, **agreement** එකක් ගැහුවා මොකද්ද **agreement** එක, මේ ශරීරය හදාගත්ත මනුස්සය අර මුලින් හිතුවා **agreement** එකක් ගැහුවා. **Agreement** එක මේ ශරීරය පවතිනවා. අවුරුදු අසූවක් මේ වගේ පවතිනවා කියලා **agreement** එකක් ගැහුවා. ඒ ගහපු කතාව තමන්ගේ තියෙනවා නේ. එතකොට ඕකේ අපි වරදවා වටහා ගැනීමක් සිද්ධ වුණා.

ආවේ කොහොම ද? ඉදංසච්චයෙන් ආවා පරාමාසයට ඒ සීලබ්බත උපාදානයෙන්. අර ගහන අවස්ථාවේ දී අර අනාගත භවය දැඩිව ගන්නවා කියලා අපි කියන්නේ, අන්න ඒ පරාමාසයේ තියෙනවා. ඒක එහෙම නම් පසු එක. අර පෙර එක තමයි ඉදංසච්චයේ තියෙන එක තියෙන්නේ. එතකොට මෙන්න මේ දෙකේ බලපෑම ඉදංසච්චයේ තියන එක පෙර කර්මය වශයෙන් හිතන්න අතන. ඊට පස්සේ අපි ගත්තහම අපේ තියෙනවා පරාමාසයට තියෙන්නේ ඕගොල්ලන්ගේ පසු එක.

දැන් **agreement** එක ගහලා ඔක්කොම කරලා ඉවරයි. ඕගොල්ලො වරදවා වටහා ගැනීමක් තියෙනවා මේක පවතිනවා කියන එක. පූර්ව කර්මය නිසා ඇති වුණා වූ දෙයක් මෙතන බලපෑම උඩ තියන දෙයක් තියෙනවා.

එතකොට මෙන්න මේ දෙක අයින් වෙනවා නම් අර රූපය කියන එක නොගෙන ඉන්න පුළුවන්. ඒ කියන්නේ රාගය කියන එක පහ කරගන්න පුළුවන්කම තියෙනවා. නැත්නම් රාගය පහ කරන්නෙයි කියලා හිතුවට, මට මේ රූපය එපා කියලා කිව්වට,

ඕගොල්ලන්ගේ අර සංස්කාර පුරුද්ද, මේ body එක තියෙනවා. ඒක නිසා මේක කවන්න ඕනේ පොවන්න ඕනේ පවත්වන්න ඕනේ කියන හැඟීම තියෙනවා. ඒක නිසා අපි ආපහු මොකද වෙන්නේ අර 1-1 රාගය තියන තැනින් අපි උස්සලා රූපය කරා යනවා.

එතකොට මෙන්න මේක අවබෝධ කරගත්තහම මේ මනුස්සයා අපි දන්නවා දැන් ඔය ප්‍රියේහි විජ්ජයොගය ඉඳන් ජාතිය ඒක දක්වා එනවා කියන එක තමයි අර අනුප්පන්නානං පාපකානං කියලා එහෙම කියන්නේ. එතකොට අපි ආපහු උපද්දවන්න ඕනේ නැහැ. මේක නැති වුණා. ආපහු උපද්දවන්න ඕනෑකමක් ඇත්තේ නැහැ. එහෙනම් අපි පල්ලෙහා ජාතියට එන්නේ නැහැ. රාගය නිසා අපි උඩට ගෙනියන්නෙත් නැහැ. ඊට පස්සේ වේදනාවට යන්නෙත් නැහැ. අපි ඊයේ භාවනාවේ දී පැහැදිලි කළේ. වේදනාවට යන්නෙත් නැහැ, උඩ රූපයට යන්නෙත් නැහැ, රූපය ස්පර්ශ කරන්නෙත් නැහැ.

ඉතින් ඔන්න ඔය තත්වට ආවට පස්සේ මම දැක්ක ඒ අකනිට්ඨාව කියන එක ගෝලයක් නම් ඒ ගෝලය මේ පෘථිවිය දක්වා ඒක ලොකු වෙනවා. ඒ කියන්නේ මොකද්ද, මෙන්න මෙහෙම අවබෝධ කරගන්න පුද්ගලයා ඒ අකනිට්ඨාව කියන එකට අයිති වෙනවා. මොකද්ද අකනිට්ඨාවට අයිති වෙනවා කියන්නේ? මොකද්ද මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ පවසන්නේ? පවතින්නේ නැහැ. සම්මා දිට්ඨිය. ඒ කියන්නේ දුක්ඛ නිරෝධය විතරයි. ඒ දුක්ඛ නිරෝධය විතරක් එහෙම වෙනවා නම් ඒකට තමනුත් අයිති වෙනවා කියන එක තියෙනවා.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

03/05/2015 - සම්මානදාණ

Sammāñāṇa

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. අර පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පැවතිය හැකියයි කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. මේ විදිහට හත් නම, දාහතර නම සිහි කරලා වැද නමස්කාරය කළා.

එතකොට මම පටන් ගත්ත ලෝභය නැති කරමි කියන එකෙන්. ලෝභය කියලා කිව්වහම අර ජරා වන දේට ඇති කැමැත්ත. ඒක ගත්තට පස්සේ ඉතින් අපිට ඇති වෙන්නේ ව්‍යාපාදය, ද්වේෂය නැති කරමි. මේක ගැනීමෙන් ඇති වන මෝහය, අර පවතිනවා කියන කතාව එහෙම, ඒක නැති කරමි කියන එක. ඒ කියන්නේ මලකඩ කාපු යකඩ ඇනයක් අරගෙන අපි හිතනවා ඒකෙන් මොකක් හරි එකක් පවතිනවා කියලා. ඒක මෝඩ කමක්.

එතකොට මම ඒ භාවනාවට පෙර ම රහතන් වහන්සේ ඒ මට ඡන්ද සමාධි ඉද්ධිපාද භාවනාව බලන්න කියලා කිව්වා. එතකොට මට එකපාරට ම මෙතන ආවේ. ජරාවට පත් වෙනවා නම් ඉතින් ව්‍යාධිය, මරණ කියන එක තියෙනවා. එහෙම නම් පැවතීමක් කියන කතාවක් ඒක සිද්ධ වෙන්නේ නැහැ. එතකොට දැන් එහෙම නම් මළාට පස්සේ අපි කරන්න හදන්නේ ආපහු උපද්දවන්න. ආන්න එතෙන්නට එනවා “අනුප්පන්නානං පාපකානං” කියන එක. එතකොට අනුප්පන්නානං පාපකානං කිව්වහම එතන අපි කාම විතක්ක, ව්‍යාපාද විතක්ක, විහිංසා විතක්ක එපා කියන එක නේ අපි කියන්නේ විරියෙන්. ඉතින් දැන් මේක කියනකොට අපි දන්නවා ඔය විරිය එන්න ඉස්සෙල්ලා සම්මා දිට්ඨිය ඇති වෙලා තමයි මේක සිද්ධ වෙන්නේ.

එහෙම නම් අර මණ්ඩලාධිපති බුදුපියා පෙන්නපු සම්මා දිට්ඨියෙන්, ප්‍රඥා ශ්‍රද්ධා හිරි ඕනෑප විරිය ඡන්ද සමාධිය ඉන්ද්‍රිය සංවරය. එතෙන්නට එනකන් එනවා. ඕකේ අපි නැති කරනවා කිව්වේ අභිජ්ඣාව. ආයතන භාවනාව 2. එහෙම නම් මේ අභිජ්ඣාව දැන් අපිට පේනවා මුලින් ම අපේ අභිජ්ඣා අර ජරා වෙන රූපයට. පවතින්නේ නැති ජරා වන රූපයකට තමයි අපේ අභිජ්ඣා කියන එක තියෙන්නේ.

දැන් එහෙම නම් අර තුන, දැන් මතක ද? අර තුන් පාරක් ඕක කරුකෙනවා කියලා කිව්ව නේ star එක. දැන් ඔන්න ඕක සම්බන්ධ වෙනවා. මෙන්න මේක දිගේ තුන් පාරක් අපි එනවා. ඔය කිව්ව පටය. පළවෙනියෙන් ම කාම විතක්ක එපා කියලා

එනවා. ඇයි මේක ජරා වෙනවා, මේක පවතින්නේ නැහැ. එහෙම නම් පළවෙනි විරියට ඕක අපි ගන්නවා. ඊළඟට මොකද්ද වෙන්නේ?

අර සංස්කාර කියන එක අපි අයිති කරනවා. එතෙන්දී අපි බලන්න තියෙන්නේ දැන්, සංස්කාර නිසා පවතිනවා කියලා අපේ හැඟීමක් තියෙනවා. මේක නිසා මේක පවත්වන්න පුළුවන් කියන එක. මේ රූපය ගලවන්න ලේසි නෑ නේ. මොකද සංස්කාර නිසා පැවතීම තියෙනවා නම් එයා ඒකට බාධා කරනවා කියන එක තියෙනවා. එතකොට දැන් අපි ඒ සංස්කාර නිසා ඒක අයිති කළායින් පස්සේ අපේ සම්මා දිටියිය සම්මා ප්‍රඥා බවට පත් වෙනවා. දැන් ඊළඟ පාර ආපහු යනවා star එක හරහා.

ඒ පාර අපි යන්නේ අර සඤ්ඤාව කියන එක. අර විරිය තුන නේ අපි මේ කතා කරන්නේ සංස්කාර අයිති කරන. ඊළඟට අපි අයිති කරනවා අත්ත සඤ්ඤාව. ඒ අත්ත සඤ්ඤාවේ තියෙන්නේ මොකද්ද? දැන් අපිට ඡේනවා අර නාමරූපය කියන තැනට එන්නා වූ එක. එතනින් ඒ දෙවෙනි විරියෙන් අපි ගන්නේ, උඩ තියෙනවා සඤ්ඤාව. සඤ්ඤාවේ ඉඳන් නාමරූපයට එන එක. වේදනාවේ ඉඳන් නාමරූපයට එන එක. මෙතන තමයි නේ තණ්හාව තියෙන්නේ. වේදනාවට අගය දෙන්නේ අතන සඤ්ඤාවෙන්. එහෙනම් අත්ත සඤ්ඤාව එතනින් කපනවා. එතකොට දැන් මම මෙහෙම කළහම මට ව්‍යාපාදයක් නැහැ. වේදනාව නිසා මම ඉන්නවා කියන කතාව නැහැ. දැන් ඊට ඉස්සෙල්ලා අයිති කළේ සංස්කාරය නිසා මම ඉන්නවා කියන කතාව. දැන් අයිති කරනවා ව්‍යාපාදය. ඒ කියන්නේ ව්‍යාපාද විතක්කය. මේ අත්ත සඤ්ඤාව අයිති කරලා එතනින් අයිති කරන්නේ ව්‍යාපාද විතක්කය. දැන් එහෙනම් ආපහු අරකෙන් ආයි පාරක් එනවා. සම්මා දිටියියෙන් සම්මා ඥානය, සම්මා ප්‍රඥා, ඒ ශ්‍රද්ධාව හරහා එන එක.

දැන් අපි කිව්ව නේ ඔය අත්ත සඤ්ඤාවයි, සංස්කාරයයි දෙක අයිති කළාට පස්සේ සම්මා ඥානය. දැන් අන්න ඒ ඥානයත් එක්ක තමයි දැන් දුවන්නේ.

දැන් ඊළඟට විහිංසා විතක්කය. කොහොම ද විහිංසා විතක්කය වෙන්නේ? දැන්, ස්පර්ශය නිසා තමයි මේක ඇති වෙන්නේ. රූපය ස්පර්ශ වෙනවා. අර තුන් වෙනි විරියට නේ දැන් එන්නේ. රූපයේ ඉඳන් ඒ ස්පර්ශය දක්වා එන එක තමයි ඒ විරියෙන් කපන්නේ. එතකොට ඒක කපන්නේ මොකද? ස්පර්ශය ආවා නම් ස්පර්ශයෙන් සඤ්ඤාව. සඤ්ඤාවේ ඉඳන් මතක නේ ආයතන භාවනාවේ පෙන්නන්නේ මෝඛයා වෙනවා. අපි එනවා එතෙන්දී අර මෝඛයට යනවා. අන්න විහිංසා විතක්කය එපා කියලා.

එහෙම නම් මේ කාම විතක්ක එපා, ව්‍යාපාද විතක්ක එපා, විහිංසා විතක්ක එපා කියන එක තුන් පාරකට සිද්ධ වෙන්නේ. අන්න මණ්ඩලාධිපති බුදුපියා පෙන්නපු අර

ධර්මයේ සම්මා දිට්ඨියෙන් දැන් ප්‍රඥා, ශ්‍රද්ධා තුන් පාරක් මේක යනවා. අන්ත එහෙම ගිහිල්ලා තමයි අර අභිජ්ඣා කියන එක සම්පූර්ණයෙන් නැති වෙන්නේ.

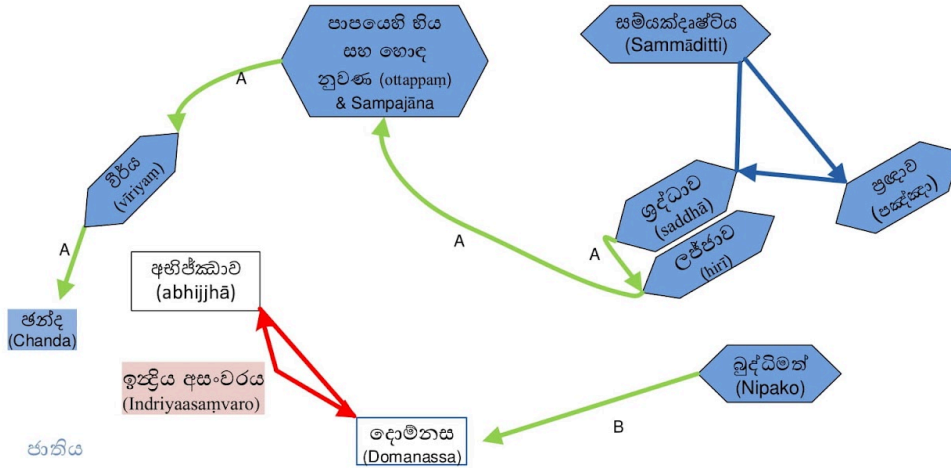
මේ භාවනාව බොහොම සැරයි කියන්නේ, මේක මුල දී ම ඉඳන් ම හිත නතර වෙනවා. එකින් එකට නතර වෙනවා. අපි හිතනවා, අපේ ප්‍රශ්නේ තියෙන්නේ, දැන් ඔතන ඡන්ද සමාධියෙන් අපි යමක් නැති කරගන්න තියෙන්නා වූ බාධාව කියන එක, ඕගොල්ලෝ දන්නව නේ ඡන්ද සමාධියෙන් කපන්නේ අර **N shape** එකට කපන්නේ. **N** එකේ අනිත් පැත්ත අකුර. ඒ කියන්නේ අපි ගත්තොතින් උඩ කබලිංකාර ආභාරය, යට ජාතිය. ඊළඟට යනවා විඤ්ඤාණය. දැන් **N** එකේ අර **reflection** එක. ඊළඟට එනවා විඤ්ඤාණයේ ඉඳන් මෝහයට. දැන් ඡේතවද මේක ගානට කපාගෙන ආවා. අර මැද්දෙන් එන්නා වූ **juice** එකත්, පරාමාසයේ ඉඳන් එන එකත්, එතනින් ඔය විදිහට කැපිල යනවා.

එතකොට ඉතින් ඒක නිරෝධයට යනවා. ඒ තත්වයේ ඉන්නවා බොහෝ ම වෙලාවක්, බොහෝ ම සුබයි. ඒ විදිහට, ඒ තුන හැටියට මේක බලනවා කියන එක.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

අභිජ්ජා සහ දොමනස නැති කිරීම

තථාගතයන් වහන්සේ ගැන විශාල ශ්‍රද්ධාවක් තිබිය යුතුය. ශ්‍රද්ධාව සහිතව පහත දැක්වෙන සටහන භාවිතා කරන්න.

ත්‍රිකෝණ දෙක බලන්න.

- Path A - සම්මාදිට්ඨිය නිසාය. මෙහි විරිය වශයෙන් දැක්වෙන්නේ පළමුවන විරියයි - අත්හැරීම (නෙක්බම්ම ...). කුමක් සඳහාද? අභිජ්ජා නැතිකිරීමටය. මෙය Path A - මුළුලෙහිම පැවතිය යුතුය.
- Path B - ප්‍රඥාව නිසාය. අභිජ්ජා ඇතිනම් දොමනස ඇතිවේ යන්න පිටුව 2 දී ඉගෙන ගනිමු. මෙය දැන බුද්ධිමත් (nipaka) විය. දැන් දොමනස නැතිවීම කෙසේදැයි දැනී. මෙසේ දැනගැනීම ඇත්තේ, එනම්, අස්තන්ගමය දන්නේ, ප්‍රඥාව පරාමාසකාය ග්‍රන්ථය ඇතුළුව ඇදේ. ඉන් අනතුරුව නිවර්ණය මෙයින් පිටත බව දැන, ප්‍රඥාව පරාමාසකාය ග්‍රන්ථයෙන් ඉවත්වීම සිදුවේ.
- මෙය ඉහළම උපෙක්ඛාවයි.

3

04/05/2015 - නිරෝධ සමාපත්ති දොන

Nirodha Samāpatti Nāṇa

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පැවතිය හැකියයි කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා කියලා. එතකොට මේ විදිහට ඒ දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

එතකොට මට රහතන් වහන්සේ මේ මුලින් කිව්වා මේ බලන්න ය කියලා පස් වෙනිදා අප්‍රේල් මාසයේ විරිය සමාධි ප්‍රධාන සමන්තාගත ඉද්ධිපාද භාවනාව. ඉතින් ඒ භාවනාවේ තියෙන්නේ ඉතින් අවිද්‍යා පච්චයා සඬ්ඛාරා කියන ඒ භාවනාව කරලා, ඒකෙන් අර විරිය ඇති වෙන්නේ විමංසාව නිසා. පවතින්නේ නැහැයි කියන එක, අර වත්තේ මහත්තයාගේ කතාව තියෙනවා නේ. එය හැදූවට පවතින්නේ නැහැ කියන අර්ථය දන්න නිසා.

ඉතින් ඒකේ විරිය තුනක් කියන එක අපි බලලා තියෙනවා. ඒ විරිය තුන භාවිතා කිරීමෙන් අපිට මේ විදිහට පෙන්නනවා සම්මා වායාමෙන් සම්මා සංකප්පයට එහෙම උදව් කරනවා කියලා ඒ ඉද්ධිපාද, මේ විරිය ඉද්ධිපාදය මගින් අනිත් ඉද්ධිපාදයන් පවත්වනවා කියලා ඒ භාවනාවේ කියනවා.

එතකොට අද භාවනාවේදී මම කළේ ඊයේ භාවනාවත් එක්ක සම්බන්ධ කළා. දැන් ඊයේ භාවනාවේදී අපේ තියෙනවා නේ අර පළවෙනි එකට කාම විතක්කයන් එපා කියන එක. ඕක තුන් ආකාරයකට නේ මේ අපි සිද්ධ වෙනවා කිව්වේ විතක්කයන් අයිත් කරනවා කියන එක. එතකොට දැන් මෙතැන දී බැලුවා, පළමු වෙනියෙන් ම මම භාවිතා කළේ මිච්ඡාදිට්ඨික සඤ්ඤාව නිසා විඤ්ඤාණයේ පැවතීම කියන එක. ඒ කියන්නේ දැන් වත්තේ මහත්තයා කියන්නේ මොකක් ද? මේ වඩු බාසුන්නැහැලා ගෙනල්ලා වැඩක් නැහැ. ඉන්ජිනේරුවන්ලා ගෙනල්ලා වැඩක් නැහැ. මේක පවතින්නේ නැහැ. මේගොල්ල කිව්වේ පවතිනවා කියලා. පවතින්නේ නැහැ. එහෙම නම් දැන් මේක මළා. අපි මේ සංස්කාරයන් ආපහු කරලා වැඩක් නැහැ. එහෙම නම් අර පියෙහි විප්පයොගයේ ඉඳන් ජාතිය දක්වා යන්නා වූ ඒක කාම විතක්කය එපා කියලා අපි එතනින් එනවා. එතකොට අර සංස්කාරය මළා. ආපසු මේක එන්නේ නැහැ. ඒක හොඳට එන්න ඕනේ.

දැන් ඊළඟට සම්මා ප්‍රඥාව කියන එක ඇති වුණා. සම්මා ප්‍රඥාව ඇති වෙලා දැන් අපි අත්ත සඤ්ඤාව කියන එකයි ඉවත් කරන්න යන්නේ. ඒ අත්ත සඤ්ඤාවේ දී එහෙම

නම් බලන්න ඒකෙ තියෙන්නේ සඤ්ඤාව ඉඳන් නාමරූපය දක්වා එන්නා වූ එක තමයි විරියයෙන් අයිත් කරන්නෙ. ඕක තියෙන්නෙත් මොකේ ද? මිච්ඡාදිට්ඨික සඤ්ඤාව නිසා පැවතීම අභිජ්ඣා වෙනවා කියන ඔය line එක නේ ඔය කතා කරන්නේ. ඒකෙම කැල්ලක් තමයි මේ කියන්නේ. එතකොට දැන් මෙතන මතක තියාගන්න ඕනෙ අත්ත සඤ්ඤාව කිව්වා ම ඒ සඤ්ඤාව හැදිලා ඉවරයි. අන්න ඒක නිසා තමයි සඤ්ඤාවේ ඉඳන් අපි ගලවනවා කියලා කියන්නේ. මොකද රූපයේ ඉඳන් එන්නා වූ එක තව අලුතින් කරන එකක්. මෙතන තියෙන්නේ සඤ්ඤාව ආවා. අත්ත සඤ්ඤාව. ඉතින් මේකයි අපි ගලවන්නේ. එතකොට දැන් මෙතන පෙන්නනවා මේක කිසිම ආකාරයකින් පවතින්නේ නැහැ.

අපි ඊයේ ඉගෙන ගත්තා, වේදනාවට සඤ්ඤාවෙන් අගයක් දීලා අපි වේතනා වෙන එක ඔතන තියෙනවා. එතකොට දැන් මෙන්න මේ ක්‍රියාවලිය මෙතන සිද්ධ වෙනවා. එහෙනම් අර කුලෙසු අනනුභිද්ධො කියන කතාව නැති වෙනවා. කුලේ ඇලෙන්තේ මොකද? වේදනාවට සඤ්ඤාවෙන් අගය දුන්නා. තණ්හාව, අන්න ඒකට තමා අපි ඇලෙන්තේ. ඒ වේදනා කුලේට අපි ඇලෙනවා. නමුත් දැන් මෙතන පෙන්නුවා, අපි භාවනාව මුල දී ම පටන් ගත්තේ මේක පවතින්නේ නැහැ. පවත්වන්න පුළුවන් එකක් නෙවෙයි. ඒ කියන්නේ රූපයක් කියන එක ස්පර්ශ වුණාට එකවරක්, අපි කල්පනා කරන්න හොඳ නැහැ ඒ රූපය ස්පර්ශ වෙච්ච පලියට මේක පවතිනවා. එකවරක් අපි හිතමු මෙතන අපි හිතමු භාවනාවට මේ කවුරු හරි කෙනෙක් ඊයේ හිටියා කියලා. දැන් ඊයේ හිටිය පලියට අපි හිතන්න හොඳ නැහැ, දැන් හෙටත් ඒ පුද්ගලයා මෙතෙන්න එනවා කියලා. ඒ කියන්නේ ජේනවද මං මේ කියන්නේ එක instant එකක් ඇති වෙච්ච ගමන් අපි අභිජ්ඣා වෙනවා. අපි කල්පනා කරනවා නේ ද පවතිනවා කියලා.

ඉතින් ඒකත් එක්ක එකපාරට ම මට ඡන්ද සමාධි කතාව එනවා. අර මණ්ඩලාධිපති බුදුපියා පෙන්නපු එක. මේක පවතින්නේ නැහැ, ඒක නිසා අභිජ්ඣා කියන එක අයිත් වෙන්න ඕනෙ. ඔන්න ඕකයි අපේ ප්‍රශ්නය. එකවරක් වුණාහම මේක අපේ තියෙනවා. එහෙම නම් මේක දැන් තේරුම් ගත්ත මනුෂ්‍යයා මේක පවතින්නේ නැහැයි කියන එක හොඳට තේරුම් ගත්ත මනුෂ්‍යයා, එහෙනම් මොකට ද රූපයක් ස්පර්ශ කරන්නේ. පලක් නෑ නේ.

අද මේ පුද්ගලයා පැවතුණාට, මෙතන හිටියට අපි හිතනවා එයා හෙටත් ඒවි කියන එක නේ ද. ඒක පවතින්නේ නෑ නේ. එයා භාවනාවට නැති වෙනවා. අන්න ඒ අර්ථයෙන්. ඒ කියන්නේ අපේ අර මිච්ඡාදිට්ඨික සඤ්ඤාවෙන් අපි මුල දී කියපු මණ්ඩලාධිපති බුදුපියා සිහි කරනකොට කියපු කතාව ම තමයි. පවතින්නේ නැහැ. එහෙම නම් මම රූපයක් ස්පර්ශ කිරීමෙන් ඇති පලක් නැහැ. අන්න දැන් ඒ පාර එනවා අර විරිය. අත්ත සඤ්ඤාව අයිත් කරාට පස්සේ රූපය මොකට ද ස්පර්ශ කරන්නේ. වැඩක් නෑ. ඒ කියන්නේ මේ මොහතෙ දී ජේනවා, යම්කිසි දෙයක් ඕගොල්ලො මේ

මොහොතේ දී දකිනවද විද්‍යාමාන වූ දේ ඒ වෙලාවේ ඇත. අර වූල සුඤ්ඤතේ වාගේ. ඒක නැති අවස්ථාවේ දී ඒක නැහැ.

අපේ තියෙන්නේ මොකක් ද ඇති වුණහම විද්‍යාමාන වූ දෙයක් ඇති වුණහම අපි හිතනවා ඒක පවතිනවා කියලා. ඒක පවතින්නේ නැහැ. ඒක නිසා රූපය ස්පර්ශ කරලා ඇති වැඩක් නෑ අන්න ඒක හිතනකොට ම තමන් නිරෝධයට යනවා. **Switch** එක මාරු කරනවා වගේ. මේක නිරෝධසමාපත්ති ඥානය. මේක දකිනකොට නිරෝධයට යනවා. ආපහු ආවා ම ආපහු අර කතාව ම තමන්ට සිහියක් තියෙනවා ද ආපහු නිරෝධය. දැනගෙන ම යි යන්නේ. දැනගෙන ම නිරෝධ වෙනවා. ඒ විදිහට තමන්ට ඒ භාවනාවේ ඉන්න පුළුවන්කම තියෙනවා.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

05/05/2015 - සම්මාඤ්ඤාණ

Sammāñña

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා ය, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවයි කියලා. එතකොට ඒකේ පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය, පැවතිය හැකියයි කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය. එතැන්දී මට කල්පනා වුණේ මේ බුදුපියාණන් වහන්සේට මලකඩ කාපු යකඩ ඇනයක් කියන එක පවතිනවා කියන අඤාන ස්වභාවය නැතෙයි කියලා. ඒක හරි ගැඹුරට මට හිතූණා. ඒ විදිහට හත් නම, දාහතර නම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා. ඕක කියනකොට ම මට සිත නතර වෙන්න ආවා.

එතකොට මම කළේ ඊයේ භාවනාව ම තමයි. ඊයේ භාවනාවෙදී අපි බැලුව නේ අර සංස්කාරයන් කියන ඒවා. දැන් විරිය ඉද්ධිපාද ප්‍රධාන සමන්තාගත විරියත් එක්ක නේ කළේ. ඒකේ අර සංකල්පයන් කියන ඒවා පවතින්නේ නැහැයි කියලා අපිට ඡේනවා. එතකොට එහෙම නම් ඒ සංකල්පයන්ට රාගයන් ඇති වෙලා වැඩක් නැහැ. එතකොට අපි අර ප්‍රියේහි විජ්ජයොගයේ ඉඳන් ජාතිය දක්වා අනුප්පන්නානං කියලා ඒක අපි ආපසු සංකල්පයන් උපද්දවන්න යන්නේ නැහැ. සංස්කාරයන් කියන ඒවා අපි අර plan එක කියලා ගහලා තියන තැන සංස්කාරය කියන එක, ඒකත් අපි පහ කරනවා.

එතකොට ඒ සංස්කාරයන් ඉවත් කරයිත් පස්සේ, සම්මා ප්‍රඥා වෙනවා කියන එක තියෙනවා. දැන් මෙතන අපි දෙපැත්තකට බලන්නේ. එකක් තමයි සංස්කාරයන් කියන ඒවා ඉවත් කරනවා. අනෙක් පැත්තෙන් අර පියෙහි විජ්ජයොගයේ ඉඳන් ජාතිය දක්වා අනුප්පන්නානං කියන එක. කැලී දෙක ම තියෙන්න ඕනේ. ඒ සංස්කාරය ඉවත් කළාට පස්සේ සම්මා ප්‍රඥාව. දැන් සම්මා ප්‍රඥාව කියලා ආවා ම අපි එතැන්දී අර අත්ත සඤ්ඤාව කියන එක අපි ඉවත් කරනවා. ඉතින් අපි ඊයේ ඉගෙන ගත්තා නේ ඒ අත්ත සඤ්ඤාව කියන කතාවෙ තියෙන්නේ අර මිච්ඡාදිට්ඨික සඤ්ඤාව නිසා අර ඇති වුණා නම් අහිජ්ඣා, ඒක නිසා විඤ්ඤාණය පැවතීමට කැමැත්ත. එහෙම නම් අපිට ඡේනවා ඒ විරිය මගින් ඒ සඤ්ඤාවේ ඉඳන් එන්නා වූ ඒ කොටස කියන එක අපි, ඒ නාමරූපයට එන කොටස එතන අපි ඉවත් කරනවා. මෙතැන්දී කල්පනා කරන්න ඕනේ ඔතන අත්තා කියලා කිව්වම අපි සබ්බාසව සුත්‍රයේ එහෙම පෙන්වුවා අර වට්ටි ම ඇවිල්ලා තියෙනවා.

ඒ කියන්නේ වේදනා චේතනා ඉදංසච්ච අර plan එක ගහපු තැනට එන එක, සංස්කාරය, ඒක නිත්‍යයි කියලා පරාමාසයට ගිහිල්ලා තමයි අත්තා. අර උඩ කැල්ලෙන් අත්තා. එතකොට මෙන්න මේ කතාව අපි අයිත් කරා. මේ කතාව අයිත්

කරයින් පස්සේ දැන් හරි ලස්සනට එනවා මට. මේක හරියට ඔය ඉදිආප්ප වට්ටි හදනවා වැටකෙයියාවලින්. එතකොට පොඩි කාලේ පාසල්වල උගන්වනවා. දැන් ගෙදර වැටකෙයියා නැත්නම් මේක හොයන්නයි කියලා මේ මනුෂ්‍යයාට ඒ තියන තැනකට යන්න තමන්ට එකක් තියෙනවා. දැන් මෙයා කියනවා මට ඒක හොයන්න යන්න ඕනෑ නැහැ. ඒ සංකප්පයට තිබෙන්නා වූ කැමැත්තත් එතැන නැහැ. ඒක නිසා ප්‍රියේහි විජ්ජයොගයේ ඉදන් අර ජාතියට යන කතාව, ඒ කතාව නැහැ.

ඊළඟට ගත්තහම හැදූවට වැටකෙයියා එකෙන් හදන මේක පවතින්නේ නැහැ. ඒක තමයි අර කිව්වේ. හදන ලද්දා වූ ඒ මලකඩ කාපු එකකින් හදන ලද්දා වූ ඒ ඉදිආප්ප වට්ටිය, ඒක පවතිනවා ය කියන අඥාන ස්වභාවය නැති ය කියලා. තමනුත් ජරාවට පත් වෙලා තියෙන්නේ. තමනුත් ජරාවට පත් වෙලා නම් තමන් තව දරුවෙක් හදනවා කියන එකෙන් ඒකේ ඇති වැඩක් නැහැ. මොකද එතැනත් තියෙන්නේ, ඒකේ ජරාව. ඔය විදිහට අර ගැඹුරු අර්ථයට මේක දැන් මට වැටහෙනවා. මේ දෙක ආවා නම් එහෙනම් අපි වැටකෙයියා එකක් දැක්කයි කියලා අපි හිතන්න ඕනෙ නැහැ ඔය කිව්ව කතාව. වැටකෙයියා එකෙන් අපි හදනවා කියන එක. ඒ මොකද පවතින්නේ නැති නිසා හදනවා කියලා හිතන්න ඕනෑ නැහැ. එතකොට ඒක අර දැක්කා විතරයි.

කොටින් ම කියනවා නම් ඒකේ නාමයවත්, දැන් මේ වචනය වැටකෙයියා කියන එක හරි ද කියන එකත් මට එකපාරට ම ආවා. ඉස්සර නම් මට ඕක හොඳට මතක තියෙනවා වැටකෙයියා. දැන් මේක වැටකෙයියා ද නැද්ද කියන එකවත් සිහි කරන්න ඕනෑ නැහැ. ඒ කියන්නේ නාම කොටස. ජේනවද එතකොට අපි අර ස්පර්ශය ඉදන් සතියෙන් පෙන්නනවා අර සඤ්ඤාවට යන එක. නාම කොටසවත් සිහි කරන්නෙ නැහැ. ආත්ත එතන ලස්සනට තමන්ගේ නිරෝධය කියන එක ඇති වෙනවා. කීප පාරක් ම ඉතින් නිරෝධය ම හිටියා.

ඒක තමයි කරපු භාවනාව.

06/05/2015 - නිබ්බාන

Nibbāna

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ ඒ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා කියා. එතකොට පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, පැවතිය හැකියයි කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, කියන අර්ථයෙන් මම භාවනා කළා. ඒ බුදුවරු දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා. ඒ අර අපි පූජාවෙන් පස්සේ, ඔන්න ඔය අර්ථය සහගතව ඒ ඊයේ භාවනාව, ඒ ඊයේ භාවනාව මම කාමරයේ ඉඳන් සිහි කරනකොට ම මට අදහස ආවා.

ඊයේ භාවනාවේදී අන්තිමට පෙන්නුවා නේ වැටකෙයියාවලින් ඉදිආප්ප වට්ටි හදනවා කියන කතාව. ඉදිආප්ප වට්ටි හදන්න වැටකෙයියා ගෙදර නැහැ. එහෙම නම් භොයන්න යන්න ඕනෑ කියන සඤ්ඤාව, කාම සඤ්ඤාවක් ඒ පුද්ගලයාට ඒ සඤ්ඤාවක් තියෙනවා. එතකොට ඕක ඇවිල්ලා තියෙන්නේ අර සංකප්ප පැත්තේ ඉඳන් එන්නා වූ එක. ඕක නැතෙයි කියන එක නිසා හදන්න තමයි ප්‍රියේහි විජ්ජයොගයේ ඉඳන් අපි ජාතිය දක්වා යනවා කියන එක අල්ලා ගන්නේ. ඒක එක කෙළවරක්. ඊළඟට ඕක වෙන්නා වූ සංස්කාරයන් තියෙනවා නේ, අර සංකප්ප තියන පැත්තේ. අර plan කියලා ලිව්වේ, අන්න ඒ පැත්තේ තියන සංස්කාරයන් කියන ඒවා.

එතකොට මෙන්න මේ සංස්කාරයන් අපි ඉවත් කරනවා විරියෙන්. එතකොට විරියෙන් දෙකක් කළා එතන. අර ආපසු නැති වෙව්ව එක උපද්දවන්න යන්නෙත් නැහැ. අනිත් පැත්තෙන් පෙර තිබුණා වූ යම්කිසි සංස්කාරයක්, මොකද ගුරුවරයා හරි උගන්වලා තියෙන්න එපැයි ඉදිආප්ප වට්ටි මේකෙන් හදන්න පුළුවන් කියලා. අන්න ඒ සංස්කාරයන් කියන ඒවා අපි ඉවත් කරනවා.

සංස්කාරයන් ඉවත් කළා ම සම්මා දිට්ඨිය කියන එක සම්මා ප්‍රඥා බවට පත් වෙනවා. සම්මා ප්‍රඥාවෙන් දැන් කියනවා අත්ත සඤ්ඤාව ඉවත් කරන්නයි කියලා. ඒ කියන්නේ අර සඤ්ඤාව ඉඳන් නාමරූප දක්වා එන්නා වූ ඒ කොටස. එතකොට මෙන්න මේ අවස්ථාව ආවහම සම්මා ඥානය බවට අත්ත සඤ්ඤාව ඉවත් කළහම, ඒ ඥානය බවට සම්මා ඥානය බවට පත් වෙනවා. සම්මා දිට්ඨිය සම්මා ප්‍රඥාව උණා, සම්මා ප්‍රඥාවෙන් සම්මා ඥානය බවට පත් වුණා. සම්මා ඥානය බවට පත් වුණා ම දැන් එහෙනම්, දැන් පෙන්නනවා මෙන්න මේ කෙළවරවල් දෙක එපා. වැටකෙයියා ගේන්න යන්නත් එපා, වැටකෙයියාවලින් හදන ඉදිආප්ප වට්ටිය දිර දිරා යනවා මිසක් ඒක කවදාවත්

පවතින්නේ නැහැ. ඉතින් මෙතන මේ ධර්මයන් කලින් දිගින් දිගට බලලා තියෙන්න ඕනෑ මේ ගැඹුරු අදහසට එන්න.

එතකොට ඒක පවතින්නේ නැහැයි කියන එක අර මම ඊයේ භාවනාවේදී කිව්වේ. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේට මලකඩ කාපු යකඩ ඇනයක්, ඒක පවතිනවා කියන අඤාන ස්වභාවය නැහැ. අන්න ඒ අර්ථයෙන් අපි බලනවා. බැලුවයින් පස්සේ දැන් එහෙම නම් පෙන්නනවා මේ රූපය කියන එක අපි ස්පර්ශ කරන්න එපා ය කියන එක. වැටකෙයියා දැක්කට ආපහු ඒකෙන් වැටකෙයියාවලින් ඉදිආජ්ජ වට්ටි හදනවා කියලා හරි, ඒකෙන් මොනවක්වත් එතනින් එහා පැත්තට නැහැ. රචනයකුත් නැහැ.

අන්න ඒ තත්වයට පත් වුණා ම දැන් බලන්න අපි කොච්චර දුරට ඇවිල්ලා තියෙනවා ද අර් අට මහේ. අර් අට මහේ අපි සම්මා, අපි අයින් කරා, සම්මා කම්මන්න. ඒවා අයින් කරලා තමයි සංස්කාරයන් අයින් කළේ. සම්මා කම්මන්න කළහම පාණාතිපාතා ඒවා ඔක්කොම අපි අයින් කරලා තියෙන්නේ. මුසාවාදා අයින් කරල. සම්මා ආජීවයට එනවා. මානය කියන එක අපි අයින් කරනවා. ඒ මානය අයින් කරාට පස්සේ මේකෙන් ඇති වුණ සම්මා සතිය. නැත්නම් මම තාමත් වැටකෙයියා අරගෙන ඉදිආජ්ජ වට්ටි හදනවා. එතකොට දැන් සම්මා සතියට ආවා.

සම්මා සතියෙන් දැන් පෙන්නනවා මේවා පවතින්නේ නැහැ. මරණය තියෙනවා නම් අර 1, 2, 3 ජාති ජරා. මරණය වෙනවා නම් නිත්‍යභාවයක් කොයින් ද? නිත්‍යභාවය නැත්නම් අත්තෙක් කොයින් ද? දැන් එහෙනම් රූපය වෙනකල් අපි ඇවිල්ලා තියෙන්නේ මානය අයින් කළා ම. එහෙම නම් කල්පනා කරන්න, දිට්ඨි අනුසය පාර. අන්න ඒ සම්මා සතියට ඇවිල්ලා දැන් කියනවා අර මූල රූපයට, වැටකෙයියා ගේන්න යන්නත් එපා කිව්වා, හැදුවට ඇති වැඩකුත් නැහැයි කිව්වා. දිට්ඨි අනුසය, තමා පවතිනවා කියන එක උඩ, ඇති වෙන්නා වූ බලපෑම තියෙනවා නේ. ඒක අයින් වෙන්න ඕනේ. මොකෙන් ද අයින් වෙන්නේ. අත්තවාදු උපාදානයෙන්.

අත්තවාදු උපාදානයේ කතාවෙන් තමයි ඔතන තියෙන්නේ. ඒ කියන්නේ නාමරූප කොටස තියෙනවා නේ. මේ නාමරූප කොටසට පල්ලෙහායින් තියෙන්නේ මොකද්ද? ඊළඟ පල්ලෙහා කතිරයේ තියෙන්නේ මොකද්ද? පල්ලෙහා කතිරයේ තියෙන්නේ සෝකය. සෝකය තියෙන්නා වූ කතිරය. අන්න ඒකට හොඳට focus කරන්න. ඒ කියන්නේ මේ පැත්තෙන් වේදනාව, මේ පැත්තෙන් පරාමාසය, පල්ලෙහායින් භය අගතිය, මේ පැත්තෙන් ද්වේෂ අගතිය කතිරය. ඔන්න ඔය කොටස තමයි අපි කල්පනා කළේ. මේ සෝකයට එන්නා වූ කියන තැන. දැන් එහෙම නම් මෙතෙක්ට ආවා නම් මම ආපසු ඇඹිල්ල දික් කරනව. මේ සෝකය කියන තැන ඉඳන් තමයි මම අත්තවාදු උපාදානය කැල්ල නිරූපණය වෙන්නේ. සෝකයෙන් වේදනාව, වේදනාවෙන් පරාමාසයට යන එක. එහෙනම් මං කියනවා මෙතන මේ සෝකය ඉඳන් මම රූපයට

ඇභිල්ල දික් කරන්නේ නැහැ. දිට්ඨි අනුසය පාර නේ. ඒක කරන්නේ නැහැ කියන එක. මොකද මගේ මානය කියන එක අයිත් කරලා.

එතකොට එහෙම නම් මේක වෙන්න නම් මොකද්ද ඕනෑ. රහතන් වහන්සේ මගෙන් ඇහුවා “මොකද්ද දැන් මෙතෙන්ට තියෙන්න ඕනෑ.” මං කිව්වා ඉද්ධිපාද හතර ම තියෙන්න ඕනෙ. ඉද්ධිපාද හතරෙන් ම තමයි මේක යන්නේ. දැන් ඔන්න ලස්සනට පාරවල් දෙකක් ජේනවා. ඡන්ද විත්ත විරිය විමංසා ඉද්ධිපාද. කොහොම ද පාර? දැන් මම මුලින් ම අල්ලා ගත්තේ ගැඹුරු ම පාර කියන එක. ඒ කියන්නේ ගැඹුරු ම පාර හැටියට මට ආවේ මෙතෙන්ට. දැන් මං ඉන්නේ කොතන ද? සම්මා ඥානය ඇති වෙලා දැන් මං කියනවා සම්මා ඥානය ඇති වෙන අවස්ථාවේ දී, විරියෙන් නාමරූප කොටසට එන්නා වූ එක එපා. සඤ්ඤාවේ ඉඳන් නාමරූපයට. එතැන ඉඳන් ඒ නාමරූපය ඉඳන් පරාමාසයට එන්නා වූ එක විමංසාවෙන් එපා. විරියයි විමංසාවයි.

දැන් ඊළඟට අපි දන්නවා පරාමාසයට ආවා නම් පරාමාසයේ ඉඳලා අර ලඟුව තියෙන්නේ භය අගතියට. ඒක යනවා. ඒක නොයන්න නම් මෙතනින් විසිරෙන්න නැති වෙන්න විත්තය තියෙන්න ඕනෙ. එතකොට එහෙනම් විත්ත ඉද්ධිපාදය ඕනෑ. ඊට පස්සේ ඡන්ද ඉද්ධිපාදය ඕනෑ පරාමාසය ඉඳන් සෝකය කියන තැනට නොඑන්න. දැන් එහෙම නම් ඇවිල්ලා තියෙන්නේ කොහොම ද? විරියෙන්, විමංසාවෙන්, ඊට පස්සේ විත්තයෙන් ඡන්දයට. අන්න එතැන්දී රහතන් වහන්සේ කිව්වා “ඒක ඉහළ ම එකයි” කියලා. ඒක මේවා එකෙන් ඉහළ ම එකයි කියලා.

තවත් පාරක් තියෙනවා නේ. දැන් ඔය ජේනවද වක්ක diagram එක මතක ද? දැන් ආවේ කොහොම ද. විරියෙන්, විමංසාවට, විමංසාවෙන් විත්තයට, විත්තයෙන් ඡන්දයට. අනිත් පැත්තට. ඕකේ තව පැත්තක් තියෙනවා නේ. විරියො ව ඡන්දො, ඡන්දො ව විත්තො, විත්තො විමංසා. මොකද්ද ඒ පාර? විරිය. මනොසඤ්චෙනනා ඉඳන් ඉදංසච්චයට එන එක එයා කපනවා සංස්කාරයන් එන්න ඉස්සෙල්ලා. විරියෙන් කපනවා.

ඊට පස්සේ අපි එන්නේ කොහොම ද? ලඟු දෙක. ලඟු දෙකේ පළවෙනි ලඟුවෙන් අපි කියන්නේ ඡන්දයෙන් කපන කැල්ල. ඒ කියන්නේ පරිදේවය කියන තැනට එන එක. ඒ ලඟුවත් එක්ක සම්බන්ධ වෙලා භය අගතියට යන අනිත් ලඟුව තියෙනවා නේ. අන්න ඒක අපි කපනවා විත්තයෙන්. දෙවෙනි ලඟුව. ඡන්ද ලඟුවයි, විත්ත ලඟුවයි. එතකොට ඡන්ද කැල්ලෙන් කැපුවා පරිදේවය දක්වා. දැන් අපිට ආවා විරියො ව ඡන්දො, ඡන්දො ව විත්තො, භය අගතියට යන්නේ නැහැ. එහෙම නම් එතනින් විමංසාවට. අර සෝකය කියන තැනට එන්නේ නැහැ. ඒ කැල්ල නේ එතන තියෙන්නේ. පාරවල් දෙක. ඒක හරි පුදුමාකාර භාවනාවක්.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

This diagram was constructed under the guidance of the Arahant Great Brahma Sahampati for whom I am so grateful. 16/05/2015

13/05/2015 - ආශ්වයඝීය අද්දහන ධර්ම පථය

වීරිය -> ඡන්ද -> චිත්ත -> විමංසා

මෙහි විශේෂත්වය කුමක්ද?

- චිත්ත සමාධිය මගින් පරිදේව වූ සංස්කාර පරාමාස ගතවීම වැළැක්වීම.
- වේදනාව සුඛ වශයෙන් පරාමාස ගතවීම වැළැක්වීමට විමංසා ඉද්ධිපාදය මගින් චිත්ත ඉද්ධිපාදයට උදව් කිරීම.

15/05/2015 - ආශ්වයඝීය අද්දහන ධර්ම පථය. (පහත දැක්වෙන සටහන)

ඡන්ද -> චිත්ත -> වීරිය -> විමංසා

සංස්කාර නිත්‍ය නොවන නිසා ඡන්ද සමාධිය සංස්කාර ඉවත් කිරීම සිදු කරයි.

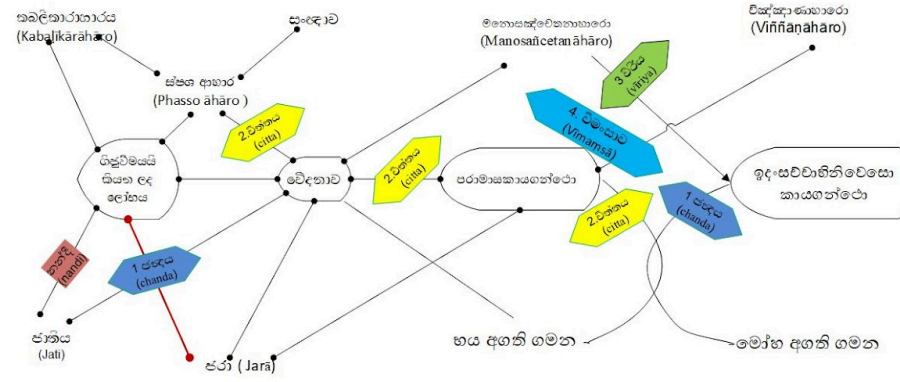
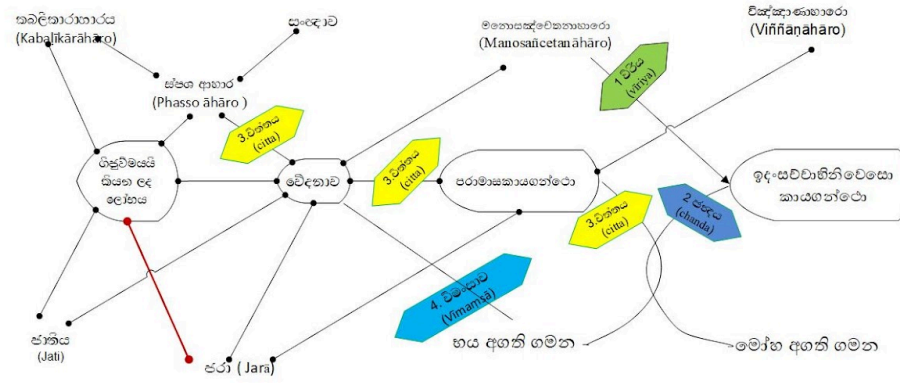
- සංස්කාරයන්ගේ නිත්‍ය භාවයක් නොවන්නේ චිත්තසමාධිය මගින්, සංස්කාරයන්ගෙන් පෙර ඇතිවූතා වූ ගැමීමක් ඇතිද එය පහකරයි. පරාමාස නොවීමට වග බලා ගනී.

- ආවේ අමමාගේ කුටා දන්දීම මෙන් සිතන්නේ, රූපය නිසාවූ යම් ආවේද්‍යයක් වෙත්ද, එය තැනී බව දීර දීරා යන රූපයට ඇඟිල්ල දිගුකර පෙන්නා දෙන්නාක් මෙන් ඡන්ද සමාධි සිහිකර දෙන්නේ තන්දිය බැස යයි. වම් පුත්තේ ලියා ඇති ඡන්ද සමාධිය මෙවිට ක්‍රියාත්මකවේ.

- වීරිය මගින් අලුත් සංස්කාරයන් ඉවත්කරයි. මෙවිට වීරිය ඉද්ධිපාදය අනුෂ්ඨිත වන්නේය.

- Hub එක කරකැවීමෙන් නිත්‍ය භාවයක් ඇති නොවන්නේය යන වැටහීම සහිතව විමංසා ඉද්ධිපාදය මගින් පද්ධිමනසකසිප්පයන්ගේ ආවේද්‍ය ඉවත්කරයි.

Ref: <https://www.visuddhimagga.info/>

s_Paths_of_Iddhi.ppt

07/05/2015 - නිබ්බාන

Nibbāna

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා කියලා. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය, පැවතිය හැකියයි කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා කියලා. ඉතින් මේ විදිහට හත් නම, දාහතර නම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

මට කිව්වා අර, කාම නිරෝධ කියලා භාවනාවක් තියෙනවා කලින්, ඒක කරන්නයි කියලා. ඒ භාවනාවේ තියෙන්නේ ඉතාමත් ම කුඩා කාලයක් පවතින්නා වූ විඤ්ඤාණයකට තමයි අපි මේ ඇලෙන්නේ. එතකොට දැන් බලන්න ඔය විඤ්ඤාණය කියන එක දෙකේ හතර වෙනකොට ඒකෙ ජාතියක් වෙනවා. දෙකේ දෙක වෙනකොට මැරෙනවා. රවුම් දෙකේ දෙක. දෙකේ එකේදීත් මැරෙනවා. දෙකේ එකේදී මැරෙන්නේ ඒ පද්ධියමනසඛිකජ්ජය නිසා, මොකද අර යම්කිසි වස්තුවක් දිහා බැලුවා. ඒකත් එක්ක කල්පනා කරනවා මීට වඩා කොච්චර හොඳ ද මගේ පෙර වූ තිබුණ එක. එතකොට දෙකේ එක කිව්වා ම අපිට අභිජ්ඣා කියන එක ඇති වෙලා තියෙන්නේ. පළවෙනි රවුමෙන් පස්සේ. අභිජ්ඣා කියන්නේ අපේ ඇතුළේ තිබුණා වූ දේකට තමයි මේ මාන වෙලා තියෙන්නේ.

ඒ කියන්නේ, යම්කිසි දේවල්වලට අපි අගය දීලා දැන් අපි ලොකුවට මාන්තයෙන් අටවනවා එකක්, මේකට වඩා දැන් එක හොඳයි කියන එක. ඒ කියන්නේ දැන් මම ඉන්නා වූ රූපයට වඩා අතීත වූ දේ මට හොඳයි කියන අර්ථයක් තියෙනවා. ඒ කියන්නේ අපි හිතනවා අන්න ඒ දේ පවතිනවා කියලා, ඒ දේ පැවැත්විය හැකියි කියලා හැඟීමක් අපි තුළ තියෙනවා. ඒක නිසා තමයි අර පද්ධියමනසඛිකජ්ජයෙන් අර අපි ජරාවට පත් වුණා, ජරාවට පත් වෙනවා කියන එක අපි අමතක කරනවා.

එතකොට ඉතින් මේක එහෙනම් අපි තේරුම් ගන්න ඕනේ අපි අයිත් කරන්න ඕනේ කියලා අර අභිජ්ඣා වෙන එක. එහෙම නම් අර මණ්ඩලාධිපති බුදුපියා පෙන්නවු විදිහට සම්මා දිට්ඨියෙන් අපි ඇවිල්ලා ඒ ප්‍රඥාවට, ප්‍රඥාවෙන් ශ්‍රද්ධාවට, ඉතින් එතැන ඉඳන් අපි අභිජ්ඣා කියන එක හිරි ඕනජ්ජය හරහා අපි අයිත් කරගෙන යන්න ඕනෑ, ඉන්ද්‍රිය සංවරය කියන එක තියෙන්න ඕනෑ. ඉන්ද්‍රිය සංවරයට ආවහම අපිට ජේනවා එහෙම නම් අර ප්‍රිය දෙයින් වෙන් වුණා කියලා, ආපසු හදන්න යන්නේ නැතෙයි කියන අර්ථයට, මොකද මම ආපසු ස්පර්ශ කරන්න යන්නේ නැහැයි කියන එක තමන් තේරුම් ගන්න ඕනෑ. අර විරියක් භාවිතා කරනවා එතෙත්ට නොයන්න.

ඉතින් එහෙම නම් දැන් අර විරියවල් ටික ඔක්කොම සම්බන්ධ වෙලා එනවා, එකට එකක් සංස්කාර අයිත් කරලා. එතකොට මේ විදිහට ගියායින් පස්සේ ඉතින් සම්මා ප්‍රඥා සම්මා ඥාන වෙලා, අර ඊයේ භාවනාවත් එක්ක සම්බන්ධ වෙනවා. ඉතින් ඊයේ භාවනාවේ දී අපි පෙන්නුවේ මොකක් ද, ඉද්ධිපාද හතර ම ඕනෑ. ඒ කියන්නේ අර සෝකය කියන තැනට නොඑන්න නම් අපිට ඉද්ධිපාද හතර ම ඕනෑ. ඉතින් ඒක අපි පාරවල් දෙකකින් බැලුවා නේ.

පළමු වෙනි එක වශයෙන් බැලුවා අර විරියත් එක්ක එන්නා වූ ඒ පාර. විරියෙන් අපි එනවා ඒ විමංසාවට. විරියෙන් විමංසාවට ඇවිල්ලා ඊට පස්සේ චිත්තය. අන්න පරාමාසයේ ඉඳන් එන්නා වූ එක. දැන් අපිට ජේනවා අර සංකප්පය කියන පද්ධිමනසඛිකප්පය විසින් අයිත් කරනවා කියලා කියන්නේ පරාමාසය හරහා අර එන්නේ මොකද්ද, අර ආස්වාදය. පද්ධිමනසඛිකප්පයෙ ආස්වාදය තමයි පරාමාසය හරහා එන්නේ. ඒක අපි ඡන්ද සමාධියෙන් අයිත් කරනවා.

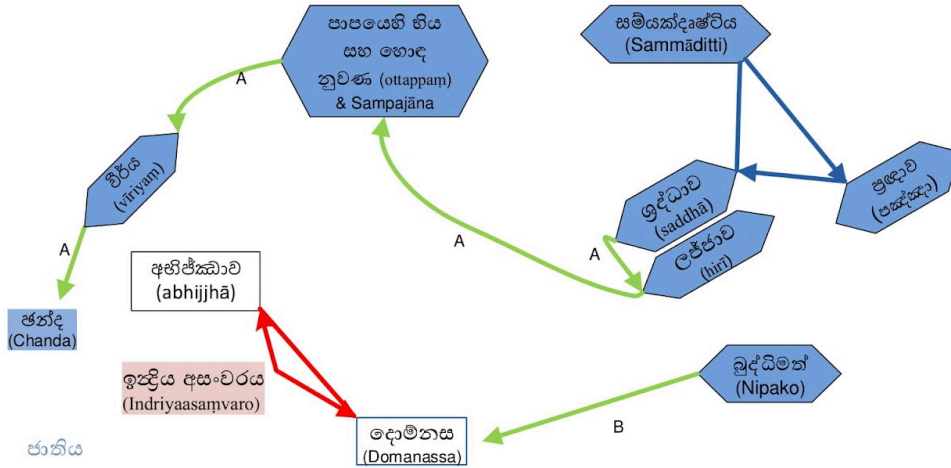
ඊළඟට ඉදංසච්චය තුළ තියෙනවා අපි අහපු දේවල්. අපි බුදු භාමුදුරුවන්ගෙන් හරි අහලා, අපි හිතමු **psychic powers** කියලා. ඒවා ගැන හරි අපි අහපු දේවල් ඉදංසච්චය තුළ තියෙනවා. මම විඳලත් නැති ඒවා. එතකොට ඒවා එනවා හය අගතිය දක්වා ඇවිල්ලා ඒක විමංසාවෙන් නවත්වනවා. එහෙම නම් ඊයේ භාවනාවේ කෙළවරේ තියෙන්නේ මොකද්ද? ඡන්ද සමාධියෙන් නවත්වන්නා වූ ආස්වාදය, ඉදංසච්චයේ ඉඳන් එන්නා වූ අර අසාපු දේවල් නිසා ඇති වන දේ විමංසාවෙන් කියනවා “ඕවත් ඔව්වර ම තමයි” කියන එක කියනවා.

ඉතින් ඔය වෙලාව වෙනකොට මට දැනුණා මුණෙන් ඒ ඡන්ද සමාධියේ ඒ ස්වභාවය ඒ නිර්වාණයට ඒ විමුක්ති ස්වභාවය. ඉතින් ඒවා ඔක්කොම දැනිලා ඉතින් මට හරියට රූප පෙනුණා. මේ එක ම රූපයකටවත්, දැන් ඕගොල්ලො කට්ටිය ම ජේනවා. ඉන්න කට්ටිය, එක එක තැන්වල ඒවා ජේනවා කියන එක තියෙනවා. මෙහෙම පෙනුණයි කියලා ඒකට තමන් ප්‍රතිචාරයක් දක්වන්නේ නැත්නම් ඒක නිසා නිරෝධයට ම යනවා. තමන්ගේ නිරෝධය දක්වා ම ගමන් කරනවා. අර දේවල් දැක්කහම දැන් මේක මොකක් ද කියලා සිතනවා නම් අන්න, තමන්ට ඒක යන්නේ නැහැ. එතකොට සිතන්නේ නැත්නම්, ඒ භාවනාවෙන් ඉතින් තමන්ට නිරෝධය කියන එක තමන්ට තියෙනවා.

ඒක තමා මං කරපු භාවනාව.

අභිජ්ජා සහ දොමනස නැති කිරීම

තථාගතයන් වහන්සේ ගැන විශාල ශ්‍රද්ධාවක් තිබිය යුතුය. ශ්‍රද්ධාව සහිතව පහත දැක්වෙන සටහන භාවිතා කරන්න.

ත්‍රිකෝණ දෙක බලන්න.

- Path A - සම්මාදිට්ඨිය නිසාය. මෙහි වීරිය වශයෙන් දැක්වෙන්නේ පළමුවන වීරියයි - අත්හැරීම (නෙක්බම්ම ...). කුමක් සඳහාද? අභිජ්ජා නැතිකිරීමටය. මෙය Path A - මුළුලෙහිම පැවතිය යුතුය.
- Path B - පුඤ්ඤාව නිසාය. අභිජ්ජා ඇතිනම් දොමනස ඇතිවේ යන්න පිටුව 2 දී ඉගෙන ගනිමු. මෙය දැන බුද්ධිමත් (nipaka) විය. දැන් දොමනස නැතිවීම කෙසේදැයි දැනී. මෙසේ දැනගැනීම ඇත්තේ, එනම්, අස්තන්ගමය දන්නේ, පුඤ්ඤාව පරාමාසකාය ග්‍රන්ථය ඇතුළුව ඇදේ. ඉන් අනතුරුව නිවර්ණය මෙයින් පිටත බව දැන, පුඤ්ඤාව පරාමාසකාය ග්‍රන්ථයෙන් ඉවත්වීම සිදුවේ.
- මෙය ඉහළම උපෙක්ඛාවයි.

08/05/2015 - නිබ්බාන

Nibbāna

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා ය. අර පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. ඒ වගේ ම අර අඤාන ස්වභාවය නැතෙයි කියලා. එතකොට මේ විදිහට දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

මට භාවනාවට ඉස්සෙල්ලා ම කිව්වා කලින් භාවනාවක් තියෙනවා, ඔය ඒකෙදි පෙන්නනවා මේ ධර්මය කියන එක හරි අහිනන්දනා කරනවා නම් පරිහානිය යැයි බුදුහාමුදුරුවෝ වදාළා. එතකොට ඒ භාවනාවේදි බලලා තියෙනවා, මේ දැන් අපි අට වෙනි ධ්‍යානය හෝ අල්ලාගෙන මනුෂ්‍යයෙක් ඉන්න හදනවා. නමුත් මේකෙ, රූපයේ ජරාව වේදනාවේ ජරාව සඤ්ඤා ජරා සංස්කාර ජරා තියෙද්දි, ඒ මොකක් හරි ධ්‍යානයක් අල්ලාගෙන මනුෂ්‍යයෙක් ඉන්නවා. එතකොට එතැන්දි අපිට ජේනවා අර සඤ්ඤාවෙන් චේතනාවට ඒ කියන්නේ වේදනාවෙන් චේතනාවට ගිහිල්ලා, චේතනාවෙන් ඉදංසච්චයට, ඉදංසච්චයෙන් අවිද්‍යා ආශ්‍රවයෙන් දිට්ඨි ආශ්‍රවය, දිට්ඨි සල්ලය සඤ්ඤාව අල්ලාගෙන ඉන්නවා කියලා. අට වෙනි ධ්‍යානයට ගිහිල්ලා එහෙම හරි ඉන්නවා නම්. එතකොට ඉතින් විඤ්ඤාණ ධාරාව කියන එක මොන ක්‍රමයකට හරි ඒ ගලනවා නම් ඉතින් අපිට ජේනවා මේකෙ මේ දුක්ඛය කියන එක තියෙනවා කියලා. පවතිනවා කියන හැඟීම් මිනිසුන්ට ඇති වෙනවා.

ඉතින් ඒ පාර අද මං කළේ, ඔය ඒ දේ බලලා හොදට, ඊට පස්සේ මේ ඊයේ භාවනාවත් එක්ක සම්බන්ධ කළා එතන. ඉතින් නිකම්මත් නෙවේ, උදාහරණත් එක්ක මම බැලුවේ. ඒ කියන්නේ දැන් අපි තේරුම් ගත්තා, සෝකය කියන තැනට අර පාරවල් දෙකකින් එනවා. එකක් පරාමාසයෙන් එනවා, එකක් ඉදංසච්චයෙන් එනවා. එතකොට අපි පෙන්නුවා පරාමාසයෙන් එන්නා වූ එක ඡන්ද සමාධියෙන් අපි අයින් කරනවා කියලා. ඉදංසච්චය ඉදන් හය අගතියට ඇවිල්ලා සෝකයට එන්නා වූ කැල්ල කියන එක අපි අයින් කරනවා කියලා විමංසාවෙන්.

එතකොට ඉතින් ඕකට උදාහරණ වශයෙන් අපි ගත්තොතින් අපි හිතමු, මං කීපයක් ම බැලුවා, අපි හිතමු මේ මනුෂ්‍යයෙකුට වාහනයක් තියෙනවා. එයා ඒක පරිහරණය කරලා තියෙනවා. විදලා තියෙනවා. ඒකේ ආස්වාදය එයා දන්නවා. ඒක තමයි පරාමාසයෙන් එන එක. දැන් ඉදංසච්චයෙන් එතකොට හිතන්න limousine එකක් වාගේ වෙන වාහනයක් කියලා. ඒක දැකලා තියෙනවා, හැබැයි ඒකේ ගිහිල්ලා නැහැ.

එතකොට ඒක පරිහරණය කරලා භුක්ති විදලා නැති එකක්. හැබැයි මේ වාහනයේ ගිය මනුෂ්‍යයා, එයා දන්නවා අරකත් ඔව්වර තමයි. ඒකෙනුත් ඉතින් විමංසාවෙන් දන්නවා මේකෙ ඔව්වරයි. එහෙම නැත්නම් කල්පනා කරන්න තමන් දැකලා, තමන් ජීවත් වෙලා ඉන්න කාන්තාවක්. එහෙම නැත්නම් තමන් මේ දැකලා තියෙනවා, නමුත් ජීවත් වෙලා නැති කාන්තාවක්. එතකොට ඉදංසව්වයේ ඉදන් අරක එනවා. එතකොට ඔය විදිහට තමන්ට ජේනවා මේ අර ධ්‍යානයන් වශයෙන් ගත්තහමත්, ඉතින් නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනය තමන්ට විදලා නැති එක්කෙනෙක් ඉන්න පුළුවන්, අහලා තියෙනවා බුදුහාමුදුරුවෝ කිව්ව විදිහට. එහෙම නැත්නම් **psychic powers** බුදුහාමුදුරුවෝ කිව්වා පවත්වන්න පුළුවන් කියලා කරන්න පුළුවන් වෙයි කියලා. තමන් නමුත් කරලා නැහැ. අන්න ඒ විදිහට ඒ දෙක වෙන් කරලා බලන්න ඕනෑ උදාහරණ කීපයක් එක්ක.

ඉතින් එතැන්දී මට එනවා දැන් අපි විමංසාවෙන් මොකක් ද කරන්නේ. විමංසාවෙන් පෙනෙනවා මේවා මේ ජරාවට පත් වෙනවා. ඒක නිසා මේකත් එකයි අරකත් එකයි. අර වාහනය දෙකත් එකයි, කාන්තාවන් වශයෙන් ගත්තත් ඒත් එකයි. ඔය ඕනෑ ම එකක ගත්තහම මේක නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනය වේවා, ඒවා පවත්වාගෙන ඉන්න පුළුවන්කමක් ඇත්තේ නැහැ. එක ම අර්ථයක් එයා ඒකෙන් දෙනවා. එහෙම නම් ඉතින් මේකට ආසන්නතම කාරණය මොකද්ද? ඒ කියන්නේ තමන්ගේ අර **calmness** එක කියන එක පවතින්න ඕනෑ. දැන් ජේනවද අර ලඟුවක් තියෙනවා නේ, පරාමාසයේ ඉදන් භය අගතියට තියන ලඟුව. විත්ත ඉද්ධිපාදයෙන් කපන්නේ ඔය ලඟුව නේ. ඒ කියන්නේ විත්ත ඉද්ධිපාදය තියෙනවා නම් අර **calmness** කියන එක තියෙනවා. එතකොට මේක වෙනස් නොවෙන්න ඕනෑ අර බාහිර වූ රූපය හෝ ධ්‍යානය හෝ **psychic powers** හෝ ඒවාගෙන් නොනැසී පවතින්න ඕනෑ. ඒ කියන්නේ මොකක් ද උපසමාධිථියානය. උපසමාධිථියානය නිසා තමයි විමංසාව. දැන් අපිට හොඳට ජේනවා මේ මේකෙදී.

එතකොට දැන් මං ඊට පස්සේ ඕක උපසමාධිථියානය කියලා ඒක තෝරා ගන්න ඉස්සෙල්ලා ම, ඉතින් මම කල්පනා කලා දැන් මේ වගේ ධර්මයක් අර උඩ එකටත් තියෙන්න ඕනෑ. පරාමාසය ඉදන් සෝකයට ආස්වාදය වශයෙන් ගලන්නා වූ එකටත් එහෙම එකක් තියෙන්න ඕනෑ කියලා. එතකොට ඊට පස්සේ මං ඒක හොයා ගන්නා දැන් අතන එන්නේ උපසමාධිථියානය. එහෙම නම් ඉතින් අර සව්වාධිථියානය නේ පළමු වැනි පාරෙ තියෙන්නේ. ඒකේ වචනය දාගත්තහම හැබැයි ඉතින් ඒක එකපාරට ම තමන්ට ගැලවිලා යනවා. සව්වාධිථියානය තමයි මේකෙ තියෙන්නේ. මේක මුසාවක් යයි කියන එක තමයි ඒක තමන්ට වැටහෙන්න ඕනෑ. මේවා ඔක්කොම මුසා මොස ධර්මයන්. මේකෙන් කෙනෙක්ගෙ එහෙම නම් මං මේ ආස්වාදයක් මේක දිගේ ගලාගෙන එනවා කියලා කිව්වට, ඒ විදහු එකේ ඇති දෙයක් නැහැයි කියන එක. මම

ගිය කාර් එකේ මේකක් නැහැ, ආදී වශයෙන් තමන්ට ඒක දැනෙන්න ඕනෑ. මේ එතකොට මෙන් මේ අවස්ථාව කියන එක තමන් තේරුම් ගත්තහම, ඒ මනස හරි පුදුමයි. මනස හරි පුදුමාකාර විදිහට තමන්ගේ පවතිනවා.

ඉතින් ඒ පාර රහතන් වහන්සේ ඇහුවා “මොකක් ද මේ අවස්ථාව” කියලා. රහතන් වහන්සේලා ඇහුවා කියන එකයි මං කියන්නේ. ඇහුවා ම මං කිව්වා, මේක තමයි ආශ්‍රව නසන අවස්ථාව කියලා. මේ විදිහට ඉන්නවා නම් ආශ්‍රවයන් කියන ඒවා නැසෙනවා කියන එක. ඇයි තමන් වින්දා වූ ආස්වාදයට තමන් සලකන්නේ නැහැ. ඒක මුසාවක් කියලා කියනවා. විදලා නැති යම් වූ රූපයක් වේවා ධ්‍යානයක් වේවා පරිහරණය කරන ලද වස්තුවක් වේවා, ඒවා සම්බන්ධයෙන් පරිහරණය කරලා නැති එක ගැන **calmness** එකක් තියෙනවා, මගේ මනස හෙලවෙන්නේ නැහැ. ඒක පවතිනවා. අර උපසමාධිට්ඨානයෙන් එන්නා වූ අර්ථය තියෙනවා. අන්න ඒක තමයි ඒ අනාශ්‍රව අවස්ථාව.

ඉතින් ඕකේ, ඉතින් ඒකෙ වටින්තේ ඔය පුරුක හොඳට බලන එක. මං මේ භාවනාවට පෙර නම් මං ඒකේ ගියා මුලට ම. දැන් අපි ආවා නේ පාරවල්, ඡන්දයෙන් එන පාරයි, අර විමංසාවෙන් ඡන්ද විත්ත විරිය විමංසා, විරියො ව ඡන්දො ව ඡන්දෝව විත්තො විත්තො ව විමංසා කියලා එන්නා වූ පාරයි. ඊළඟට ඉහළ ම පාර පෙන්වුවා නේ. අර විරිය ඇවිල්ලා, විරියෙන් විමංසාවට, විත්තයෙන් ඡන්දයට කියලා. ඉතින් ඒකේ මුලට ම ගිහිල්ලා බලන්න පුළුවන්, තමන් සඤ්ඤා චේතනාවට එන්නෙ නැහැයි කියන එක. නමුත් මේකේ වටින්තේ මෙන් මේ පුරුකෙන් පුරුකට ඉන්න එක. දැන් මේ පළවෙනි පුරුකෙන් තමයි මේ පෙන්න්නේ. අවසානයට සෝකය ළඟ ම තියන පුරුක ගැන මේ කතා කරන්නේ. බොහෝ ම හොඳ භාවනාවක්.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

09/05/2015 - නිබ්බාන

Nibbāna

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවායි මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවායි පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය, පැවතිය හැකියි කියන මිච්ඡා දිට්ඨියත්, එතකොට අඤාන ස්වභාවය පහ වෙනවා කියලා. මේ විදිහට හත් නම, දාහතර නම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

මම ඊයේ කරපු භාවනාව ම තමයි නැවතත් කරගෙන ගියේ. ඊයේ භාවනාවේදී ඔයගොල්ලන්ට මතක ඇති අපි පාරවල් දෙකක් ගැන කතා කළා, සෝකයට එන්නා වූ එක එකක්. පරාමාසයට එන්නේ අර ආස්වාදය පදුට්ඨමනසඛිකප්පයේ ආස්වාදය, ඡන්ද සමාධිය මගින් ඒක අයිත් කරලා දානවා. ඊළඟට අර රූපයන්ගේ තමන් විඳලා නැති රූපයන්ගේ යම්කිසි දෙයක් තියෙනවා ද, අර limousine එකේ කතාව කිව්වේ. ගිහිල්ලා නෑ limousine එකක නමුත් දැකල තියෙනවා. අන්න ඒ වගේ එකක තිබෙන දේ, අර අපි විමංසාව මගින් කියනවා මේවා ඔක්කොම එකයි. එක ම අර්ථය තියෙන්නේ. අන්න ඒ ලක්ෂණය තියෙනවා විමංසාවේ. ඒක නිසා ඒ විමංසාව මගින් ඒක නැති කරනවා කියලා පෙන්නුවා ඉදංසච්චයේ ඉඳන් එන එක.

එතකොට ඒ විදිහට ගත්තහම අද භාවනාවේදී මම බැලුවේ එතැනින් එහා පැත්තේ පුරුක් දෙක මගින් මොකක් ද කරන්නේ කියලා. දැන් අපි දන්නවා පාරවල් දෙකේ, එක පාරක් ඡන්ද පාර, අනිත් පාර විමංසාවේ කෙළවරට ඇවිල්ලා තියෙන්නේ. දැන් විමංසාව පාරේ එහා පැත්තේ කෙළවරට තියෙන්නේ මොකක් ද? විත්තය. විත්තය කියන එකයි එතන තියෙන්නේ.

එතකොට අන්න ඒ කැල්ල මම බැලුවා. කොහොම ද කියන එක. දැන් ඔතන තමන්ට කල්පනා වෙන්න ඕනෑ ඔතෙන්දී ඔය සංස්කාරයන් තමයි එතන අයිත් කරන්නේ. එහෙම නම් ඔය විත්ත ඉද්ධිපාදයේ ඔය කියන එක හොඳට සිහි කරන්න ඕනෑ. විත්ත ඉද්ධිපාදය භාවනාව අපි කලින් කරලා තියෙනවා, සමන්තාගත විරිය කියන එක. විත්ත ඉද්ධිපාද ප්‍රධාන සමන්තාගත විරිය. ඒකේ පෙන්නලා දීල තියෙනවා අර ස්පර්ශයේ ඉඳන් වේදනාවට වේදනාවේ ඉඳන් පරාමාසයට පරාමාසයේ ඉඳන් භය අගති පාර. ඔක තමයි එයාගෙ නැති කරන්නේ කියලා.

එහෙම නම් සංස්කාර අයිත් කළා කියලා කියන එක කතාවේ තියෙනවා, ඒ විමංසා වෙන්නේ සංස්කාර මෙතන අයිත් කරලා තියෙන්නේ. ඒ අයිත් කරනකොට, මේවා ඔක්කොම එක ජාතියයි කියලා, අර තුවා කතාව මතක් වෙන්න ඕනෑ. තුවා කතාව

කියලා කියන්නේ, ආච්චි අම්මාට තුවා ගෙනත් දෙනවා මිනිස්සු. ආච්චි අම්මා ඉතින් මේවා අල්මාරියේ දදා තිබුණා. ඊට පස්සේ ආච්චි අම්මාට මේවා පෙනිලා ආච්චි අම්මා ඉතින් කල්පනා කළා මේක හරි යන්නේ නෑ. මේ මිනිස්සුන්ට, නැති එක් කෙනෙකුට ඔන්න ආච්චි අම්මා එක දවසක් තුවායක් දුන්නා. ආච්චි අම්මාට හරි සන්තෝසයි අර මනුස්සයා බොහොම සන්තෝස වෙනවා දැකලා. ඊට පස්සේ ආච්චි අම්මා පුරුදු වුණා තුවා දෙන්න. දැන් දන් දුන්නයිත් පස්සේ ආච්චි අම්මාට දුන්නට පස්සේ ආච්චි අම්මා අනිත් මිනිස්සුන්ට දෙනවා. ආච්චි අම්මා දැන් මේකෙන් සතුටු වෙලා හිටලා, කාලයක් ගිහිල්ලා ආච්චි අම්මාට ප්‍රඥාවක් ඇති වෙලා, ආච්චි අම්මා කියනවා මේකත් ඇති වැඩක් නෑ. මෙන්න මේ තුවා නිසා ඇති වන්නා වූ ඒ සතුට තියෙනවා ද මේ තුවාත් වැඩක් නෑ මේවාත් එපා. ඔන්න ආච්චි අම්මාගේ වාගාධිට්ඨානය කියන එක, ඒ අත හැරීම කියන එක ඇවිල්ලා දැන් තුවාය නිසා දීමෙන් ඇති වෙන තණ්හාවත් අයිත් කළා. එතකොට ඒ කතාවෙදි අපි බලන්න ඕනෑ පරාමාසයේ ඉඳන් භය අගතියට එන ඒ කතාව. ඒක තමයි ඒ විත්ත සමාධියෙන් එතන අයිත් කරන්නේ.

දැන් ඊළඟට දැන් ඔයගොල්ලන්ට ජේනවා මෙන්න මෙහෙම දෙයක්. දැන් සංස්කාර අයිත් කළාට පස්සේ සම්මා ප්‍රඥාව ඇති වෙලා තියෙනවා. එහෙම නම් අපි කිව්ව නේ ද අර නාමරූප කියන තැනට විමංසා එකක් පෙන්නවා. නාමරූපයේ ඉඳන් පරාමාසයට යන එක තව විමංසාවක් පෙන්නවා. විමංසා දෙකයි, උඩ විරියයි සඤ්ඤාවේ සිට එන විරියයි කියන එක. එතකොට දැන් මම තේරුම් ගත්තා මේ විමංසා දෙක, එක විමංසාවක් සම්මා ප්‍රඥාව, ඒ කියන්නේ වේදනාවේ ඉඳන් නාමරූපයට එන එක සම්මා ප්‍රඥාව. ඊළඟට නාමරූපයේ ඉඳන් පරාමාසයට යන එක සම්මා ඥාන කියන එක තියෙනවා. එතකොට මැද්දෙන් තියෙන්නේ විත්තය. වේදනාවේ ඉඳන් එන එක විත්ත ඉද්ධිපාදයෙන් කපනවා.

දැන් එහෙම නම්, දැන් අපිට ජේනවා මේ පටයේ අනිත් පැත්තට දැන් අපි යනවා. එහෙම නම් දැන් මං ඇවිල්ලා තියෙනවා මේ පරාමාසයට. ඒ පරාමාසයේ කෙළවර ඉඳන් මම කල්පනා කරනවා, දැන් උඩ තියෙන්නේ වේදනාව. වේදනාව එතන තියෙනවා මේ විත්ත ඉද්ධිපාදය කියන එක. දැන් අපි එහෙම නම් මේ ජේනවා අපිට දැන් අර දෙවෙනි ඉහළ ම වූ ඉද්ධිපාද පටයේ ඒ කියන්නේ ඡන්ද සමාධිය කියන එක පරාමාසයේ ඉඳන් එන එක, ඊළඟට ඒකට උඩින් අපි කිව්වේ විමංසාව. විමංසාවට එන්නේ විරියෙන්. ඒ පටය නේ අපි පෙන්නුවේ. එතකොට ඕක ඔතනින් අරගෙන හරි යන්නේ නෑ මේ වෙලාව වෙනකොට. මොකද හේතුව? වේදනාව කියන එක ආච්චි අම්මා දැන් දන් දීලා. අතහැරලා තියෙන්නේ. වේදනාවට සැලකිල්ලක් නැහැ. සංස්කාරත් අත හැරියා. වේදනාවත් විත්ත ඉද්ධිපාදයෙන් දැන් මෙතන වේදනාව කියන තැනට ඇවිල්ලා තියෙනවා.

එහෙම නම් අර සම්මා ප්‍රඥාව කියන එක අපි ලියාගන්න ඕනෑ හය අගතියේ ඉඳන් අපේ එනව නේ වේදනාවට 40% පාර, ආන්න ඒක සම්මා ප්‍රඥාව. ඇයි එයා කියනවා නේ මේ කොයි සංස්කාරයනුත් එකයි. අර limousine එකේ ගියත් එකයි මේකේ ගියත් එකයි. දෙකේ ම යන එක තමයි තියෙන්නේ. අන්න ඒ අර්ථයෙන් එයා කියනවා. එතකොට එහෙම නම් අර ඊයේ ධර්මයත් එක්ක ලස්සනට ගැලපිලා එනවා. දැන් එහෙම නම් අපි වේදනාවට එන්නේ නෑ. ඒ පාර විත්ත සමාධිය කියන එකෙන් පරාමාසයට එන්නේ නෑ.

දැන් මෙතන තියෙනවා triangle එක, හය අගතිය දක්වා තියෙන triangle එක. දැන් ඊළඟට තියෙන්නේ මොකක් ද? අපි අයිත් කරනවා, විරියෙන් අයිත් කරන එක. ඒ කියන්නේ විරියෙන් අයිත් කරනවා සඤ්ඤාව. අත්ත සඤ්ඤා, අන්න එහෙම තමයි සම්මා ඥානය කියන එක ඇති වෙන්නේ. එතකොට දැන් නාමරූපයේ ඉඳන් අපි කතා කරන පරාමාසය දක්වා අපි ලකුණු කරන සම්මා ඥානය කියන එක දැන් අපිට ජේනවා, එහෙම නම් මෙන්න මේ triangle එකේ ඉවත් කිරීම තමයි මේ විරිය මගින් කරන්නේ. අත්තා කියලා අපි ලියනවා, පරාමාසයේ ඉඳන් පල්ලෙහාට 5A කියලා එහෙම අපි ලියන්නේ ඉස්සර. නේ ද?

අන්න එතකොට ඒක මේ මමංකාර කොටුවට නේ වැටෙන්නේ. දැන් මේ මමංකාර අත්තා තමයි මෙයා දැන් අයිත් කරන්නේ. අහංකාර අත්තා ඉස්සෙල්ලා අයිත් කළා සංස්කාර අත්තා අයිත් කළායින් පස්සේ. එතකොට මෙන්න මේක දැන් අපි අයිත් කරනවා. අයිත් කළාට පස්සේ දැන් එහෙම නම් අර දිට්ඨි අනුසයේ දැන් ජේනවා ද, මෙයා ඔක්කොම දැන් රූපය ස්පර්ශ වෙනවා කියන එක දැන් අයිත් කිරීම නේ ඊළඟට තියෙන්නේ. එතකොට බාධාව හැටියට තියෙන්නේ මේ දිට්ඨි අනුසය තිබෙන්නා වූ පාර. එතකොට මේ triangle එක අපි කපාගෙන යනවා කියන්නේ අර ඒක ගැන තිබුණා වූ සියුම් වූ යම් වූ දෙයක් තියෙනවා ද මේකෙ පැවතීමක් නෑ. එතකොට දැන් බලන්න මේ triangle එකේ ඇත්තෙන් ම කියනවා නම් තියෙන්නේ එහෙම නම්, විත්ත සමාධියෙන් කියන එකෙන් කැපෙනවා වේදනාව ඉඳන් පරාමාසයට. ඊට පස්සේ පරාමාසයේ ඉඳන් පල්ලෙහා අත්තා කියන කතාව තියෙනවා නේ, අන්න ඒක විරිය කියන එකෙන් කැපෙනවා.

එතකොට පටලවා ගන්න එපා හැබැයි, සංස්කාර අයිත් කළහමත් ඔතෙන්ට ඔය කතාව කියනවා. දැන් මෙතන මේ මමංකාරය අයිත් කළහමත් ආපහු විරිය අත්ත සඤ්ඤාව කියන එක හැදිවිව එක. ඊළඟට ආපහු විමංසාවෙන් හය අගතියේ ඉඳන් මෙතනට එනවා. මෙන්න මේ තුනේ කැරකීමක් යම්කිසි සම්බන්ධයක් කියන එක ඉවත් කිරීමක් තියෙනවා ද, අන්න ඡන්දය. ඒ කියන්නේ මේ කිසිම ආකාරයකින් මේක නොවෙනවාට දැන් මෙයා කියන්නේ නිර්වාණය විතරයි මට ඕනෑ. අනිත් ඒවා

එකක්වත් පවතින්නේ නෑ. අන්න ඡන්ද සමාධියෙන් ඒ කැලේල අයිත් කරනවා කියන එක. ඉතින් ඒ විදිහටත් ලස්සනට මේකේ අර ඒ ඉද්ධිපාද පඵ දෙක දැන් ලස්සනට සම්බන්ධ වෙලා ජේනවා.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

10/05/2015 - නිබ්බාන

Nibbāna

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ ලෝකයේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවායි මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, පැවතිය හැකියි කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, අර අඥාන ස්වභාවය නැතෙයි කියලා. මේ විදිහට ඒ බුදුපියවරු හත් නම, දාහතර නම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

මම ඊයේ භාවනාවෙන් ම පටන් ගත්තා. ඊයේ භාවනාවේ අවසානයේ දී කිව්වා නේ වේදනාව ඉඳන් පරාමාසයට යන එක විත්ත ඉද්ධිපාදයෙන් කපනව ය. පරාමාසයේ ඉඳන් භය අගතියට දක්වා යන්නා වූ එක විරිය ඉද්ධිපාදයෙන් කපනව ය. ඊළඟට භය අගතියේ ඉඳන් වේදනාව දක්වා යන්නා වූ එක විමංසාවෙන් කපනවා කියලා අර අවබෝධයක් ඇති වුණා. එතකොට ඔතෙන්දි ඡන්දය කියලා කියන්නේ මොකක් ද, මෙතන යම්කිසි ක්‍රියාවලියක් සිද්ධ වෙනවා ඕක කැපුවේ නැත්නම්. අන්න ඒ ක්‍රියාවලිය සිද්ධ නොවෙන්න මෙන් මේ විදිහට මේවායින් කපනවා කියන එකට තමන්ගේ තිබෙන්නා වූ ඒ කැමැත්ත. ඒක තමයි ඡන්දය කියලා කියන්නේ. මේ ක්‍රියාවලිය සිදු නොවෙන්න.

එතකොට, අද බැලුවා අර limousine එකේ එන්නා වූ පාර. ඒ කියන්නේ, අපි දන්නවා විරියෙන් ඡන්දය, ඡන්දයෙන් විත්තය, විත්තයෙන් විමංසාව. එතකොට අපි ඔතන බලාගෙන එනවා. මුල තියෙන්නේ මොකක් ද විරිය, ඒ කියන්නේ වේතනාවේ ඉඳන් ඉදංසච්චයට එන්නා වූ ඒ සංස්කාර නොවෙන්න විරිය. ඊළඟට අපිට ජේතවා ඉදංසච්චයට ආවා නම් ඉදංසච්චයේ ඉඳන් අපි එනවා පරිදේවය කියන තැනට. ඒක කැපෙන්නේ මේ ඡන්ද සමාධියෙන් කියන එකෙන්.

එතකොට දැන් ඔතන අපිට මොකකට ද ඡන්දය කියන එක තියෙන්නේ? දැන් මම මොකක් හරි එකක් ගත්තොතින් එහෙම නම් ඕක පරිදේවයට යනවා. එතකොට ඡන්දය සමාධිය කියනවා මට ඕනෑ ඕක නෙමෙයි, මේ නිර්වාණයයි. මොකක් හරි ගත්තා නම් පරිදේව වෙනවා කියන එක නිසා එයා පරිදේවයට යන්න දෙන්නේ නැති වෙන විදිහට එයා ඒක කපනවා කියන එක තියෙනවා.

ඊළඟට, දැන් අපි බලන්න ඕනෑ ඔය පරිදේව ඉඳන් භය අගතිය දක්වා යන්නා වූ කොටස. මෙතෙන්දි අර උඩ එකට නම් මට හොඳට උදාහරණ තිබුණා. මෙතෙන්දි උදාහරණයක් සඳහා මම රහතන් වහන්සේගෙන් උදව්වක් ඉල්ලුවහම මට පෙන්වුවා. දැන් අපි හිතමු, කවුරු හරි මනුස්සයෙක් අඹ ගෙඩියක් අරගෙන එනවා. පිහියකුත්

අරගෙන එන්නේ. දැන් මනුස්සයෙක් මේක දිහා බලාගෙන ඉන්නවා. එයාට හිතෙනවා දැන් මේ මනුස්සයා අඹ ගෙඩිය කපලා කන්න දේවි කියලා. හැබැයි අර මනුස්සයා අරක තියලා යන්න යනවා. ඒ තියලා යන්න ගියා නම් දැන් මොකද අඹ ගෙඩිය කාලා මෙයාගේ කලින් ඇති වුණු ආස්වාදයෝ තියෙනවා. පරාමාසය තුලින් ගලන්නා වූ ධර්මය ගැනයි මේ කතා කරන්නේ. දැන් හැබැයි අඹ ගෙඩිය කැපුවේ නෑ. දැන් මෙයාගේ **expectation** එකක් තිබුණා පුරක්බරානයක් තිබුණා මෙන්න මේ විදිහට මේ රූපයක් ලැබේවි, රසයක් ලැබේවි කියලා ඒ **plan** එකක් තිබුණා එයාගෙ. නමුත් ඒක සිද්ධ වුණේ නෑ. එහෙම නම් විත්ත සමාධියෙන් කරන්නේ මොකක් ද?

මේ දැන් සාමාන්‍යයෙන් නම් මනුස්සයෙක් හයෙන් අගතියට යනවා, දැන් ඉතින් මට මේක හම්බවෙන්නේ නැහැයි කියලා. විත්ත සමාධිය කියන්නේ මේක අතීතයේ වින්දා තමයි, නමුත් දැන් මගේ ඒකට මොකක්වත් මගේ **reaction** එකක් නෑ. මගේ විත්තය අර තිබිවිව විදිහට ම ඒක මම පවත්වනවා. එතකොට අර අඹ ගෙඩිය ගෙනාව ද, කැපුව ද නැද්ද, දුන්න ද නැද්ද කතාවක් නෑ. ඒක නිසා මෙයාගේ හය අගතියට යෑමක් සිද්ධ වෙන්නේ නැහැයි කියන එක.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව. බොහොම හොඳයි එතනත් බැලුවහම.

එතකොට මෙතන **plan** එක කියන එක ඒක එතන මලා කියන එක තියෙනවා. **Plan** එක අඹ ගෙඩිය හම්බවුණේ නැත්නම්, කපලා දුන්නේ නැත්නම් **plan** එක කියන්නේ ඒක මලා. එතකොට ඒක ගැන අපේ නෑ කිසිම ආකාරයකින් ඒ සංකප්පය නැති වුණා කියලා ආපහු අපි ඒක ගන්නේ නැතිව මගේ සිත හෙලවෙන්නේ නැතුව ඉන්නවා නම් අන්න මම බයක් ඇති වෙන්නේ නෑ.

11/05/2015 - දිට්ඨධම්ම සුඛ විහාර

Diṭṭhadhamma Sukha Vihāra

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවායි මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය, පැවතිය හැකියයි කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය, අර මලකඩ කාපු යකඩ ඇණය පවතිනවා කියන අඥාන ස්වභාවය ඒ බුදුපියාණන් වහන්සේට නැත කියලා. ඉතින් මේ විදිහට දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

මට භාවනාවට පෙර ම මට කිව්වා ඒ “19/04/2015 උපනාහ භාවනාව බලන්න” කියලා. ඒ භාවනාවේ තියෙනවා ඔය අට වෙනි රවුමේ දී ඒනමිද්ධය කියන එක ඇති වෙනවා, ඒ නම වෙනි රවුම වෙනකොට, අපි අර දෙවෙනි සංස්කාරයත් පටන් ගන්න අර film hall එකේ කතාවෙදි ඇත ඉඳලා පෙනෙන්නේ නැත්නම් ළං වෙලා හරි සංස්කාරය වෙනස් කරලා හරි මේක පවත්වන්න හදනවා. එතකොට දෙවෙනි සංස්කාරය ආරම්භ වුණා. දැන් ඉතින් 9, 10, 11, 12 ඔය රවුම් ගියා. නමුත් ඒ රූප, වේදනා, සංස්කාර සමඟ මිය යෑමක් එතනත් සිද්ධ වුණා. එතකොට මේක පිළිගන්නේ නැතිව ඒ චේතනා නිසා ඉදංසච්චය කියන එක සිද්ධ වෙනවා ඔය දහතුන් වෙනි රවුමේ දී. අපි තේරුම් ගත්තා දහතුන් වෙනි රවුමේ දී චේතනාවේ ඉඳන් ඉදංසච්චයට යනවා කියන එක. එයා භිතනවා පවතිනවා කියලා භිතනවා. මේ විදිහට වරදවා වටහා ගැනීමක් සිද්ධ වෙනවා.

එතකොට උපනාහය කියන එක එතෙත්දි සිද්ධ වෙලා තියෙනවා අර සංස්කාරයට වඩා මේ සංස්කාරය කියලා. ඉදංසච්චය මගින් යම් අදහසක් අනුමත කළා ද ඒක පුනපුනා පැවැත්වීම උපනාහය මගින් කරනවා. මේක කරන්න බෑ. මේක නිත්‍ය නොවෙයි කියන එක තියෙනවා.

දැන්, අද මගේ භාවනාවට මගේ අරමුණ තිබුණේ අර ඊයේ භාවනාවෙදි අපි බලාගෙන ආපු එකේ අනිත් කෙළවර, ඒ කියන්නේ අර චේතනාවේ ඉඳන් ඉදංසච්චයට විරිය මගින් කැපීම. ඕකයි කරන්න තිබුණේ. ඉතින් මම භාවනාව පටන් ගත්තේ, ලෝභය නැති කරමි කාමච්ඡන්දය, ඒ ජරාවට ඇති කැමැත්ත. ඒක අරගෙන අපිට දෝෂය කියන එක ඇති වෙනවා. උපනාහය කියන එක වෙනවා කියන එක. මේක නිසා මෝහ වීම කියන එක සිද්ධ කළා.

ඉතින් මේ වෙලාවෙදි මගේ අර ඉහළ ම ඵල චිත්තය නැංවිලා තියෙනවා. අර උපනාහ භාවනාව බලලා නේ මම මේක කිව්වේ. එතකොට මම කල්පනා කළා මගේ ඉහළ ම

එල විත්තයේ තියෙන්නේ ඔය ආනෙඤ්ජ සප්පාය සූත්‍රයේ අර diagram එකේ තියෙන එක නේ.

එතකොට ඒක ඇති වෙන්නේ අපි දන්නවා ඉතින් හබල්වලින් ගත්තහම ඔය අවිද්‍යා ආශ්‍රව අර මැද්දේ කැල්ල ඉස්සරහට කැරකැවිලා, අවිද්‍යා ආශ්‍රවය පිටිපස්සේ, එතකොට හය අගති සෝක කාම ආශ්‍රව. එතකොට එහෙම නම් කාම ආශ්‍රවයෙන් අපේ නන්දිය. ඔතනදි අපිට එනවා, ඒ කාම ආශ්‍රව කියන්නේ සුබයේ පසු සඤ්ඤාව. එහෙම නම් චේතනාවේ පසුපස ඉන්නේ නන්දිය. ඒ අගය තියෙනවා. මැරී ඉපදී හෝ මෙය පවත්වනවා. අන්න ඒක නේ එයාගෙ කල්පනාව තියෙන්නේ. මේ විදිහට මනස යොමු කරනවා. යයි සිතනවා, මැරී ඉපදී හෝ මෙය පවතී යයි සිතනවා. මනස යොමු කරනවා.

එතකොට මේක පැහැදිලියි අපිට, ජේතවා මේ 50% පාර හරහා තමයි මේක සිද්ධ වෙන්නේ චේතනාවට යනවා කියන එක. ඉතින් ඒක නැති වෙන්න චේතනාවට ගියා නම්, ඉදංසච්චයට නොයන්න විරියක් තියෙන්න ඕනෑ. ආපහු එනවා, උපනාහය කියන එක ඇති නම්, එහෙම නම් අපිට පලාසය. ඒක මගින් ලාභමච්ඡරිය, ලාභමච්ඡරියෙන් සාධේයය කියන එක සිද්ධ වෙනවා. ඉතින් ඒක අපිට මතකයි නේ. අර 7-2 මච්ඡරිය, ජාති පරාමාස විඤ්ඤාණ line එකේ. ඊට පස්සේ ඒකේ උඩ ම එනවා අපිට ඒ සාධේයය කියන එක. එතකොට ඒ සාධේයය කියන එක හරියට තියෙන්නේ cross section එක චේතනාවේ ඉඳන් ඉදංසච්චයට යන්නා වූ ඒකත් එක්ක තමයි මේක දැන් වැටෙන්නේ. එතකොට මට මතක් වුණා මේ සාධේයය කියන එක, මේ සඤ්ඤාවක් හරි මනුස්සයෙක් අරගෙන ඒ සාධේයය නැති කරනවා නම් ඒ පුද්ගලයාට අර හත් වෙනි ධ්‍යානයට එනවා කියන එක.

එතකොට දැන් ජේතවා එහෙම නම් මෙහෙම රූප නිසා හරි, වේදනා නිසා හරි සඤ්ඤා නිසා හරි, සංස්කාර වෙනස් කරමින් පවත්වමී යයි කියලා චේතනාවන් අපි ගොඩනංවනවා. නිත්‍ය ස්වභාවය මුල් කරගෙන ඇති වුණා වූ බීජයන් ඒ තම සිතෙහි තැන්පත් වී ඇති නිසයි අපි මෙහෙම කරන්නේ. ඒක ඒ රහතන් වහන්සේගේ වචනය. “නිත්‍ය ස්වභාවය මුල් කරගෙන ඇති වුණා වූ බීජයක් තම සිතෙහි තැන්පත් කරගෙන ඇති නිසා තමයි මේක වෙන්නේ.”

ඉතින් මට මෙතෙන්දි මතක් වුණා තපස්සි බුදුසීයා පෙන්වපු ධර්මය. අර අත්ත ඉඳන් නිත්‍යයට සංස්කාරවල ඉඳන් jack එක ගහලා අර නිත්‍ය කතාවක් කියන එක. ඉතින් මේ වෙලාවේදි මේ මුළු ප්‍රදේශය ම ආලෝකමත් වුණා. මේ ගස්වල උඩවල්, අරවා මේවා, පාරවල් ඔක්කොම සහිතව. එතකොට ඒක වුණේ අර විරිය මගින් ඉවත් කරමී යන්න සිතීම සමඟ තමයි ඒක ඇති වුණේ.

ඉතින් රහතන් වහන්සේ පැවසුවා “යම් දිට්ඨිමානස්ස කම්මයං අභි ද, ඒක මෙහි දී මතු වෙනවා” කියලා. පෙර කලා වූ ඒ ආලෝකය මතු වීම මෙතෙහි කිරීම ඔන්ත ඔය විදිහටයි ඒක සිද්ධ වෙලා තියෙන්නේ.

මේක තමයි මම කරපු භාවනාව.

12/05/2015 - නිබ්බෙදික 5

Nibbedika 5

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා ය, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා ය. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය, පැවතිය හැකියයි කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. අර මලකඩ කාපු යකඩ ඇණයක් පවතිනවා කියන අඥාන ස්වභාවය ඒ බුදුපියාණන් වහන්සේට නැතෙයි කියන එක. එතකොට මේ විදිහට වැද නමස්කාර කළා ඒ හත් නම, දාහතර නම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

මට භාවනාවට පෙර ම, මාර්තු මාසේ 26 වෙනිදා නිබ්බෙදික කියලා භාවනාවක් කරලා තියෙනවා, අන්න ඒක බලන්නෙයි කිව්වා. ඒ භාවනාවට ඉස්සෙල්ලා දවසේ ඒ භාවනාවෙදි මම භොයා ගත්තා ඔය ආස්වාදය කියන එක, ඒ කාම ආශ්‍රවය තුළ තියෙනවා අර සුබයි කියලා ගත්තා වූ ඒ ආස්වාදය ඒක තියෙනවා. එතකොට රූපයත්, රූපය නිසා ඇති වෙච්ච ආස්වාදය කියන එක. දෙවනි පාරේ වේදනාවත් වේදනාව නිසා ඇති වෙන ආස්වාදය තියෙන්නේ, අන්න ඒක තමයි හව ආශ්‍රවය තුළ ඒක තියෙන්නේ. අර අත්තා කියලා, අඹ ගෙඩිය කාලා සුබයි කියලා. තුන් වෙනි පාරේ සඤ්ඤාවත් සඤ්ඤාව නිසා ඇති වන ආස්වාදයත් කියන එක තියෙනවා. එතකොට මෙන්න මේ තුන් ධර්ම ආස්වාදයෝ නිසා අපිට අවිද්‍යා ආශ්‍රවයට ඒ ආස්වාදය ගිහිල්ලා තියෙනවා. එතකොට ඒකේ නිත්‍ය ස්වභාවයක් එහෙම ඒකේ ඇති වෙලා තියෙනවා.

දැන් ඊට පස්සේ ඒ 26 වෙනිදා භාවනාවෙදි ඒක බලලා තියෙනවා ඒ කබලිංකාර ආහාර, ගිද්ධිලෝභ, ජරා. එතකොට අපිට ඒකෙන් එනවා කාමච්ඡන්දය, එහෙතම කාමච්ඡන්දය කියලා කියන්නේ මේ ජරාවට තියෙන කැමැත්ත. කාමච්ඡන්දය මගින් කැමැත්ත තමයි මේකට එකතු කරන්නේ. ජරා වෙන රූපයක්. ඊළඟට මං බැලුවා මේකෙන් ඔය පරාමාසය මගින් මොකද්ද එක්කහු කරන්නේ?

ඒකේ එක්කහු කරන්නේ ඔය පදුට්ඨමනසච්ඡිකප්පයෙන් ඇවිල්ලා ඒකේ තියෙන ආස්වාදය කියන එක තමයි එකතු කරන්නේ. දැන් අර ඉස්සෙල්ලා කිව්ව ආස්වාදයත් මේක හරහා ගමන් කරනවා කියන එක. ඉතින් ඔය නිබ්බෙදික භාවනාවෙදි එහෙම නම් දිගට ගිහිල්ලා තියෙනවා ඔය, ඒ කියන්නේ රූපයත් එක්ක, ඊට පස්සේ අපිට අර සාතයි කියලා එනවා නේ. කාමච්ඡන්දය ආවා නම් සාත අසාත කතාව එනවා. ඒකත් එක්ක ඉතින් අපිට ඒ ඡන්දය ඇති වෙලා එහෙම නම් අපිට ඡේනවා රූප වේදනා කොටස සම්බන්ධ වෙනවා.

දැන් ඊළඟට ආපහු එනවා ඒ නන්දිය කියලා කියන්නේ මැරිලා ඉපදෙන්න තියෙන කැමැත්ත. එතකොට එහෙම නම් අපි එනවා රූපයෙන් වේදනාව, වේදනාවෙන් අර ලාභමච්ඡරිය කියලා එනවා ගිද්ධිලෝභය දක්වා, එතනින් නන්දිය, නන්දියෙන් ජාතිය. එතකොට ධර්ම කාරණා පහක්. රූප, වේදනා, මච්ඡරිය, නන්දිය, ජාතිය කියන එක සම්බන්ධ වෙලා තියෙනවා කියන එක. එතකොට, ඔය භාවනාවෙම තමයි ඉතින් අර රූපෙහු දිස්වා විභවං භවඤ්ච කියන එක එහෙම මං මෙනෙහි කරලා තියෙනවා.

දැන් ඒක මං සම්බන්ධ කලා ඊයේ කරපු භාවනාවත් එක්ක. ඊයේ කරපු භාවනාවෙදි පෙන්නවා. විරිය මගින් අපි පහ කරන්නේ කියලා. ඒ කියන්නේ අර ඉද්ධිපාද හතර බලාගෙන ඇවිල්ලා ඒකේ මුලට ආවා විරිය කියන කතාවට. එතෙන්නේදි අපි බැලුවේ වේතනාවේ ඉඳන් ඒ ඉදංසච්චය දක්වා ගමන් කරන්නා වූ එක. මැද්දේ තියෙන්නේ සාධේයා කියන එක. එතකොට මේකේ කොටස් දෙකක් වශයෙන් බැලුවා, අර නන්දිය නිසා ඇති වෙන්නා වූ එක තමයි වේතනාව පිටිපස්සේ තියෙන්නේ. ඒක නිසා තමයි අපි වේතනාවේ ඉඳන් ඔය සාධේයා කියන එක දක්වා ගමන් කරන්නේ. එතකොට අපි මේක අයිත් කරන්න ඕනෙයි කියන එක තියෙනවා. ඊළඟට සාධේයා කියන කතාවෙදි තියෙන්නේ මොකද්ද, අර උපනාහයේ ඉඳන් අපි සම්බන්ධතාවය පෙන්නවා ඊයේ. ඒකෙදි පෙන්නවා මේ, ඒ සංස්කාර වෙනස් කර කර හරි, කොහොම හරි අපි මේක කරන්න හදනවා කියන එක. එතකොට එහෙම නම්, දැන් මෙනෙ මේ ආස්වාදය හැටියට අපිට ගලාගෙන එනවා ඔය සාධේයා ඉඳන්.

දැන් ඔතන හරි ලස්සනට එකපාරට ම සම්බන්ධ වුණා මට. යම්කිසි එකක් ගත්තා නම් ලාභයි කියලා, ඒ කියන්නේ අතන අත්තා කතාව තියෙනවා. 5A අත්තා. එහෙම නම් ඒ අත්තා කියන කතාව අපි අයිත් කරනවා කියන එක ඇති වෙන්නේ අර ඉහළ ම වූ, ඡන්ද, චිත්ත, විරිය, විමංසා ඉද්ධිපාදයන්ගෙන් තමයි ඒ ඒක අයිත් වෙන්නේ. එතකොට ඒ triangle එකේ කැරකවීමක්, hub එකේ වාගේ එකේ කැරකවීමක් නැති වීමක් කියන එකට තමයි ඒ ඡන්දය, කැමති වීම කියන එක තියෙන්නේ.

එතකොට දැන් බලන්න ඉතින් අත්තා කිව්වේ, අර ලාභය කියන එක අත්තා වුණාට පස්සේ තමයි රූපය ලාභයි කියලා ගන්නේ. ලාභ වුණා නම් ලාභමච්ඡරිය, එතන ඉඳන් කෙළින් ම සාධේයා. එහෙම නම් මෙනෙ මේ බලාගෙන එන්නේ මොකද්ද අර ආස්වාදය. සාධේයා කියලා කිව්වහම අපි බලන්න ඕනෙ ආස්වාදය. ඒක තමයි මෙනෙත් යන්නේ. අපි ඔය ආස්වාදය කියන එක අතහරිනවා නම් ඒ තමන්ගේ මනස ඉතින් පුදුමාකාර විදිහට පවතිනවා. මනාප වූ දෙයක් කරන්න පුළුවන් ඒ අවස්ථාවේ දී. ඒ කියන්නේ තමන්ට නිරෝධය මනාප වෙනවා ද, නිරෝධය. ඒ වගේ ඒ යම් යම් දේවල් යම්කිසි දෙයක් කළ යුතු ද, ඒ දේවල් කරන්න පුළුවන්කම කියන එක එතෙන්නේදි

තියෙනවා. අර සම්බන්ධතාවය හොඳට ජේන්න ඕනෙ. මේක ඇතුළෙන් ආස්වාදය තමයි එන්නේ. අර කාම ආශ්‍රව හව ආශ්‍රව, ඒවායේ ඔක්කෝගේ ම ආස්වාදය.

ඉතින් ඕකේ තව ටිකක් බලාගෙන ගියා ම ජේන්නේ මොකද්ද ඒකේ? ඕකේ ජේන්නේ, දැන් ඔය විඤ්ඤාණය කියන එකේ A කියන point එක කියන එක, කියන එකට අපි ආවා ම, ඔතෙන්නේදි එහෙම නම් අපි ඔය කතා කරන්නේ අර සායේයා කියන තැනට ආවා කියන කතාව. එතකොට දැන් අපි මේ විඤ්ඤාණය පවතින්න යම්කිසි කැමැත්තක් තියෙනවා නම් තමයි ඕක දුවන්නේ. ඉතින් මේ කතාවෙන් සම්පූර්ණයෙන් ජේන්නේ විඤ්ඤාණය පවතින්න කෙනෙක්ගේ කැමැත්තක් නැත්තන්, ඉතින් ඒ තමන්ට කැමති විදිහට ඒක, ඒක පවත්වා ගන්න පුළුවන්කම කියන එක තියෙනවා. ඒ කියන්නේ නිරෝධය කැමති නම් නිරෝධය. ඒ විදිහට. මොකද කැමති යයි කියලා තියෙනවා නම් ඉතින් විඤ්ඤාණය සකස් වෙනවා. සකස් වෙනවා නම් ඉතින් නාමරූප ධර්මයෝ ඒක තියෙනවා. එතකොට හරියට ම අර B එකක් හදන්නේ නැතුව ම පවතින්න පුළුවන් ඒ තත්වයේ. එතන ඉන්න පුළුවන්, මේ ධර්මයේදි ගත්තහම. එතන ඉන්න පුළුවන් තත්වය තියෙනවා බොහෝ ම හොඳට.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

13/05/2015 - ආශ්වර්ෂ අද්භූත ධර්ම

Acchariya Abbhuta Dhamma

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, පැවතිය හැකියි කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. මලකඩ කාපු යකඩ ඇණයකින් හදන දේ පවතිනවා කියන අඤාන ස්වභාවය නැත කියලා. මේ විදිහට දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

එතකොට මට භාවනාවට පෙර ම කිව්වා. අප්‍රේල් මාසේ 17 වෙනිදා ක්‍රෝධ භාවනාව කරන්න කියලා. ඒ ක්‍රෝධ භාවනාවේ තියෙන්නේ ඒ සජ්ඣ විමුක්ති භාවනාවක් ඊට ඉස්සෙල්ලා කරලා ඒ භාවනාවේදී අපි ඔය කොටස් දෙකක් බලලා තියෙනවා, අභිජ්ඣා, ව්‍යාපාද. ඒකෙ ක්‍රෝධ කොටස තමයි විමසලා බැලුවේ. එතන තියෙනවා එකොළොස් වෙනි රවුමේ දී මේ සංස්කාරය නිසා අපිට අත්තා වෙනවා. ඊට පස්සේ අත්තා කියන දිට්ඨිය මෝරලා, ඒ දිට්ඨිය බිඳිලා තමයි අපිට ක්‍රෝධය කියන එක ඇති වෙන්නේ කියලා. ඉතින් අත්තා ඒ අවස්ථාවේ දී පෙන්නනවා, අභිජ්ඣා වෙන අවස්ථාවේ දී ඒක ම strong වුණා, නිත්‍යයි කියලා සිතනවා කියලා. ඉතින් ඔකේ diagram එකක් එහෙම තියෙනවා. ඒ diagram එකේ පෙන්නන්නේ දොළොස් වෙනි රවුමේ දී අපි දන්නවා නේ even ඒවායේදී ඉදංසච්චයේ ඉඳලා නේ ඇදෙන්නේ පරාමාසයට.

ඉතින් දැන් වේතනාවේ ඉඳන් ඒ ඉදංසච්චයට එන එක, ඒකෙ අපිට තියෙනවා විරිය මගින් ගලවනවා කියලා ඊයේ භාවනාවේ කරපු කොටස. ඊළඟට විඤ්ඤාණයේ ඉඳන් ඉදංසච්චයට එන එක විමංසාව මගින් අයිත් කරනවා කියන එක තියෙනවා. අර නිත්‍ය කතාවක් නැහැයි කියලා. ඊළඟට ආපහු පෙන්නනවා ඔය ඉදංසච්චයේ ඉඳන් පල්ලෙහාට යනවා නේ, අර ලණු දෙකක් තියෙනවා ඉදංසච්චයේ ඉඳන් එකක් මෝහයට යන එක. අනිත් එක තමයි පරාමාසයේ ඉඳන් හය අගතියට යන එක. ඒ ලණු දෙක එකට සම්බන්ධ වෙනවා. ඒකෙ ඒ පල්ලෙහාට යන එක ඡන්දය මගින් ගලවනවා මෝහයට යන එක. ඊට පස්සේ දැන් අර සංස්කාරයන් නිත්‍යයි කියලා එහෙම ඇතුල් වෙනව නේ. ඒක ඇතුළු වන්නේ පරාමාසයට නේ. එතකොට ඒක විත්ත ඉද්ධිපාදය මගින් කපනවා. එතකොට විත්තයෙන් කපනවා.

අනිත් පැත්තෙන් අර වේදනාවේ ඉඳන් පරාමාසයට එන එකත් විත්තයෙන් අයිත් කරනවා. ඉතින් මේ භාවනාවේ තියෙන්නේ මොකක් ද? අපි මේ විදිහට අයිත් කරනවා

නම්, දැන් මට භාවනාව කරගෙන යනකොට වැටහෙනවා ඊයේ භාවනාවත් එක්ක බැලුවා ම දැන් අර මනුස්සයා සංස්කාරයන් වෙනස් කරලා, මම කිව්වේ චිත්‍රපටි hall එකක ඒ මනුස්සයා ළඟට ගිහිල්ලා හරි මේක පවත්වන්න පුළුවන් දැ යි කියලා බලනවා. ඒ කියන්නේ සංස්කාර වෙනස් කරලා. ඉතින් මේක කිසිම ආකාරයකින්වත් පවත්වන්න බෑ නේ. සංස්කාර වෙනස් කරලා පවත්වන්නත් බෑ.

දැන් මෙතන මේ දොළොස් වෙනි රවුමේ දී කතාව දාහතර වෙනි රවුමේ දීත් ඔය විදිහට ම වෙනවා. එතකොට උපනාහ භාවනාවේ සම්බන්ධතාවය තියෙනවා. මේක කරන්න බැරි යෙයි, කියන එක අපිට එනවා. එතකොට දුකක් ම තමයි විදින්නේ. සංස්කාර වෙනස් කළත් බැහැයි කියන අර්ථය හොඳින් එනවා. ඇවිල්ලා දැන් මේ භාවනාවෙදි පෙන්නනවා, ඔය සෝකය කියන තැනින් අපි හව ආශ්‍රවය කියන එක ලියාගත්ත නම්, ඉතින් එහෙනම් දැන් හව ආශ්‍රවයට පහර වදිනවා.

මෙතන ඔය සෝකයට පරාමාසයේ ඉඳන් අර ආස්වාදය ගලාගෙන එනවා කියන එක අපි දැන් දෙයාකාරයට බලලා තියෙනවා. එකක් තමයි ඡන්ද සමාධිය මගින් අරක කරකවන්නේ නැතිකම නිසා triangle එක, ඒ කියන්නේ වේදනා පරාමාස හය අගති කියන එක කැරකවීමක් කරන්නේ නෑ, අර පාත්‍රය කරකවනවා කියන එක, ඒක නොකිරීම නිසා අපි නිර්වාණයට කියන එකට කැමැත්තක් ඇති වෙලා තියෙනවා කියලා. විත්ත සමාධියෙන් ඕක කරනකොට එයා කරන්නේ මොකක් ද අර වාගාධිට්ඨානය කියන එක භාවිතා කරනවා. අර වේදනාවත් සංස්කාරයත් කියන දෙක ම පහ කරලා, ඒ නිවන සඳහා වූ යම්කිසි ඡන්ද අගයක් තියෙනවා ද, අන්න ඒක විත්තය මගින් සමාදන් කරගන්නවා. එතකොට මේ දෙන්නම එකට වැඩ කරන්නේ. විත්තය කරන්නේ අර ඡන්දයේ තියෙන අගය සමාදන් කරගන්නවා එන්න අපි කොහෙවත් යන්නේ නැතිව අපි නිර්වාණයටයි කියන එකට. එතකොට ඡන්ද සමාධියෙන් කියන්නේ, අරවායින් එකකින්වත් කරකවලා, අර සංස්කාරයන් හැඳෙන එක, මම ඒකට තමයි මගේ කැමැත්ත කියලා. ඡේතවද? එකට එකතු වෙලයි වැඩ කරන්නේ.

ඉතින් මෙන්න මේ භාවනාව, මේ තත්වයට කළාට පස්සේ, ඉතින් මෙතන දැන් අලුත් ධර්මයක් කියලා එකක් ඇත්තේ නෑ නේ. අලුත් ධර්මයක් කියලා එකක් ඇත්තේ නැහැ ඉතින් මේකෙ රහතන් වහන්සේ කරන්න කිව්ව නම්, එහෙනම් ඒකෙ යම්කිසි අර්ථයක් තියෙනවා. ඉතින් මට මතක් වුණා මේවායේ තියෙන්න ඕනෑ දැන් ඉවසීම කියන එක. ඉවසීම කියන එක කියනකොට මටත් ඉවසීම ඇතියි කියලා බන්ති පාරමිතාව කියන එක මං සිහි කළා. අතීත හවවලත් මම ඉවසීම කියන එක කරලා තියෙනවා. තපස්සි බුදුසියා මට මුලින් කිව්වේත් මොකක් ද? “අර කට්ටිය හොයාගන්න මට ඉවසන්න” යි කියලා. එතකොට මම ඉවසුව.

එතකොට මම ඉවසීම කියන එක ගත්ත ගමන් මේ මේ පැත්තෙන් වම් අත පැත්තෙන් ඒකෙ සුබය සහිතව අර ඒ ඡන්ද සමාධියෙන් ඇති වන්නා වූ ඒ නිර්වාණයට ගිය වෙනො විමුක්ති ස්වභාවය මේ විරිය, මේ ඔපව හරියේ හරි වෙනසක් වුණා. ඒ වෙනසක් වෙලා මට තේරුණා මේක මේ දැන් බොහොම සනීපයට තියෙනවා, ආලෝකය එහෙම එහෙමම පවතිනවා. ආලෝකයත් තියෙනවා. මෙතන මේ විමුක්තීන් කියෙනවා. ඉතින් මම ටිකක් එහෙම හිටියා. ඉඳලා මම කල්පනා කළා දැන් ඉතින් දැන් මේ වගේ අවස්ථාවක දී ඒ තමන්ට හිතන්න ඕන නම් යමක් කරන්න පුළුවන් කියන එක.

ඒ පාර මෙතන මේ රහතන් වහන්සේ පෙන්වුවා, මේ අවස්ථාව වෙනකොට තියෙනවා ය කියලා, පුබ්බෙනිවානුස්සති ඥානය, ඒ වාගේ ම චූතුපපාත ඥානය, ආසවක්ඛය ඥානය තුන ම මෙතන තියෙනවා කියලා.

ඉතින් ඒ පාර මම ඒ තුන ම භාවිතා කරලා මෙතන ඉන්න එක පුද්ගලයකුගේ බැලුවා ඒ පුද්ගලයා කොහෙද ගිහිල්ලා මෙතැනින් පස්සේ ඉපදෙන්නේ? ඒ පුද්ගලයා කොයි ලෝකෙ ද ඉපදෙන්නේ? ඉතින් ඊට පස්සේ ඒ පුද්ගලය ආශ්‍රවයන් කියන ඒවා නසන්නේ කොයි ඒ කියන්නේ යම්කිසි තැනක පා තබනකොට වෙනවද? එහෙම නැත්නම් පස්සේ වෙනවද? එතකොට කොහොම ද එයා ඒක කරන්නේ? ඉතින් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාගෙන් බණ අහල තමයි ඒ පුද්ගලයා ඒක කරන්නේ කියන එකත් ඒ ඔක්කොම, නිකත් ඒ කියන්නේ වෙහෙස වීමකින් තොරව නිකත් මේ කවුරු හරි යම්කිසි දන්නා දෙයක් කියනවා වාගේ එකපාරට ම ඒක වැටෙනවා. ඒවා ඔක්කොම පවතිනවා. මොකද මේ අර “ඉවසීම” කියන එක හරි වැදගත් එතන. මොකද කලබලයක් නෑ නේ. දැන ගන්නයි කියලා කලබලයකුත් නෑ. ඒ මේවාට කැලී එක්කහු කළහම තිබෙන්නා වූ ස්වභාවය.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

14/05/2015 - ආශ්වර්ෂ අද්භූත ධර්ම

Acchariya Abbhuta Dhamma

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා කියලා. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය, පැවතිය හැකියි කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය, ඒ වගේ ම අර මලකඩ කාපු යකඩ ඇණයක් පවතිනවා කියන අඤාන ස්වභාවය ඒ බුදුපියාණන් වහන්සේට නැත කියලා වැද නමස්කාර කළා. මේ විදිහට හත් නම, දාහතර නම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

ඊට පස්සේ. මම බැලුවේ ඔය කලින් භාවනාවන් ටික එකතු කරගෙන බැලුවා. ඒකෙදි කළේ මොකක් ද? දැන් මම භාවනා කරන විදිහට ලෝභය නැති කරමි කිව්වා ම, කාමච්ඡන්දය ජරාවට තියෙන කැමැත්ත. එතකොට, මේ ජරාව කියන එක අපි ගත්ත නම් එහෙම, ඒක නිසා අපිට ඇති වෙනවා, අර වේදනාව, අපි අල්ලා ගන්නවා, ඉතින් මේක නිසා මේ ව්‍යාපාදයන් කියන ඒවා අපිට ඇති වෙනවා. ව්‍යාපාදයන් ඇති වෙලා ඊට පස්සේ අපිට ද්වේෂය කියන එකත් ඇති වෙනවා. ඉතින් මම ඕක ක්‍රමානුකූලව බැලුවා.

අපිට ව්‍යාපාදය ඇති වෙන්නේ අපේ මේ දිට්ඨිය කියන එක බිදිලා. ඒ කියන්නේ, අපේ තියෙනවා වරදවා වටහා ගැනීමක්, මේක සුබයි කියලා අර ගන්නවා නේ මේක පවතිනවා කියලා සිලබ්බත උපාදානයේදි අනාගත භවය දැඩිව ගන්නේ. මේක වෙනස් වෙලා, අපි වරදවා වටහා ගත්තා. මේක වෙනස් වීම නිසා තමයි, අපිට ව්‍යාපාදය ඇති වෙන්නේ. ඊට පස්සේ අපි දැන් ඕක හිතුවා, දැන් පරාමාස චූණා, ඊට පස්සේ අපි ඔය ද්වේෂ සල්ලය කියන එක හරියට එතකොට, ඒ කියන්නේ දැන් අපි හිතුවා මේ සංස්කාරය, එකොළොස් වෙනි රවුමේ දී අපේ එනවා නේ අත්තා කියලා. එතකොට සංස්කාර නිසා අත්තා වෙනවා කියන එක සිද්ධ වෙනවා. ඒක මතක නේ සබ්බාසව එකේ.

එතකොට මේක වෙලා, දැන් අපේ මෙන්න මේ දිට්ඨියත් බිදිලා තමයි අපිට ඔය ක්‍රෝධය කියන එක ඇති වෙන්නේ. එතන හුභාක් ම පෙනෙන්නේ අපේ මේ දිට්ඨිය බිදිබිදී යනවා. ඒ දිට්ඨිය බිදීම තමයි මේ ප්‍රශ්නය වෙලා තියෙන්නේ. ක්‍රෝධයන් කියන ඒවා එහෙම ඇති වෙන්නේ. එතකොට, ඒ කලින් භාවනාවන් එක්ක, අර වේල්ල කැඩිලා මනුස්සයෙක් සෝක කරන හැටි ඒකත් එක්ක මට ඔතන හොඳට ආවා ඒක. එතෙන්ට ඇවිල්ලා, ඊට පස්සේ, දැන් එහෙම නම්, මම සම්බන්ධ කළා ඕක අර විරියන් එක්ක වෙන්නා වූ ඒ භාවනාවට.

දැන් වේතනාවේ ඉදන් ඉදංසච්චය දක්වා යනවා කියන එක අපි ඒක අයිත් කරන්න විරිය භාවිතා කරනවා. එතකොට ඔය වේතනා නොවෙන්න, අපිට අනිවාර්යයෙන් ම ජේනවා අර නන්දිය තමයි පිටිපස්සේ ඉන්නේ. එතකොට අපි නන්දියේදී තිබුණ නේ මැරිලා හරි ඉපදෙන්න අපේ කැමැත්තක්. එතකොට දැන් මෙන්න මේක අයිත් වෙච්, අයිත් වෙච් යන්න ඕනෑ. එතකොට එහෙම අවස්ථාවෙදී ගත්තහම හරි ම ලස්සනට, මම මේ භාවනාව බොහොම හෙමින් කළේ. හොඳට දැනෙනවා තමන්ගේ ඒ නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනයට යන්න හැදෙන හැටි. ඒකෙ ඒ විදිහට ඉන්න පුළුවන් කියන හැකියාවත් ඒකත් ඒ විදිහට තමන්ට හොඳට දැනෙනවා.

ඊට පස්සේ ඉතින්, දැන් අපිට එනවා දැන් සංස්කාරත් වෙනස් කරලා මේ මනුස්සයා බැලුවා නේ. අර film hall එකේ නම් ළඟට ගිහිල්ලා හරි බැලුවා. ඉතින් මේකත් කරන්න බෑ. දැන් උපනාහය කියන එක එතන තියෙනවා. එතකොට, උපනාහය කියන එක තියෙනවා නම්, ඉතින් අපි දන්නවා අපිට පලාසය වෙනවා. ලාභයි කියලා ගන්නවා. ඒ ලාභයි කියලා මච්ඡරියට ඇවිල්ලා සාධේයා තියෙන තැනට එනවා. ඉතින් අපි ඕක ඉගෙන ගත්ත නේ ආස්වාදය තමයි ඔතන ගලන්නේ කියලා. එතකොට ඒ සාධේයා ඉදන් ඊළඟට ඉදංසච්චය දක්වා යන්නා වූ කොටසත් අපි ගලවන්න ඕනෑ විරිය මගින්.

එතකොට ඒක සඳහා තමයි අර ඇතුළේ hub එකේ කැරකෙන එක අපි අයිත් කරන්න ඕනෑ. එතකොට අපි ඒ ඇතුළේ hub එකට ඇතුළු වෙනවා කියන එක, ඒ කියන්නේ, අපි මේ කතා කරන්නේ, වේදනා පරාමාස ඒ වගේ ම හය අගති කියන කොටස ඔය triangle එක. අපි දන්නවා ඔතන ඉද්ධි තුනෙන් කපලා කරන සිදුවිල්ල. එතකොට මේකට ඇතුළු වීම අර අත්ත සඤ්ඤාව කියන එක අපි අයිත් කිරීමෙන්. ඒ කියන්නේ සම්මා ප්‍රඥාව බවට පත් වුණා, සංස්කාර අයිත් කළාට පස්සේ. දැන් ඔන්න සම්මා ඥානය කියන එක ඇති වුණා. ඒ සම්මා ඥානය මගින් අපේ තියෙනවා මෙතන ඒ triangle එකට ඇතුළු වුණා කියලා.

ඒ triangle එකට ඇතුළු වෙලා දැන් එතන ඒ ධර්මය ඉතින් අපි බලන්න ඕනෑ, වේදනාවත් වේදනා සඳහා හදන විත්ත සංස්කාරත්. ආච්චි අම්මා දන් දීම කියන එක කරනවා. වාගාධිට්ඨානය අතහරිනවා. ඒ අත හැරීම හේතු කොටගෙන අන්න අපේ අර විත්ත, ඒකේ දේත් තියෙනවා. ඊළඟට අපිට එනවා, අර පඤ්ඤාධිට්ඨානය. ඒ පඤ්ඤාධිට්ඨානය නිසා, අර අත්තා කියන කතාව අපේ ගැලවෙනවා. අර දදනො පුඤ්ඤං පවඨ්ඨති එකේ කළේ ඒක නේ. අත්තා කියන කතාව එතැනින් ගැලවිලා යනවා. ඉතින් විරිය කියන එක එතන ඒ අත්තා සඤ්ඤාව එතැනින් අයිත් කිරීම කියන එක එයාගෙ තියෙනවා. මේ අයිත් කරලා මේ triangle එකට ඇතුළු වුණාට පස්සේ, එහෙම නම්, ආපහු අපිට තියෙනවා උපසමාධිට්ඨානය. ඒ උපසමාධිට්ඨානයෙන් තමයි,

අර අපේ එනවා නේ ඉදංසව්වයේ ඉදන් භය අගතියට. ඒ කතාව නැවැත්වීම හේතු කොටගෙන තමයි, අර විමංසාව කියන එක අපිට පවතින්නේ. සුබාපට්ඨපදාවේ ඒක ලස්සනට පවතිනවා.

ඉතින් ඒ වෙලාවෙදී රහතන් වහන්සේ කීවා, “ඒ තත්වයට මනස පත් වෙලා තියෙන එක බොහොම හොඳයි. ඒ සෝපාදිසේස නිබ්බාන ධාතුව මෙනත තියෙනවා” කියලා. මම එතන හිටියා සැහෙන වෙලාවක්. ඉඳලා, දැන් ඊට පස්සේ, අර අනිත් කොටසත් දැන් අයිත් වෙනවා. මෙනත මේ hub එකේ කැරකීම නැති නම්, අපි යන්නේ නෑ, අර සායෙයා කියලා මොකක්වත් ගන්නේ නෑ. මොකද මෙයාගේ අදහස තියෙනවා, සංස්කාර නිසා පැවතීමකුත් නෑ. ඒ වගේ ම සඤ්ඤා නිසා පැවතීමකුත් නෑ. මේ ආකාරයට ඉතින් රූපය, අල්ලන්න යන්නේ නෑ. මොකද මෙනත අර ඡන්ද සමාධියෙන් කරන එකක් තියෙනවා. ඒ කියන්නේ මැද්දේ hub එක කරකවලා යමක් පවතිනවා ද ඒක නොපවතින්න තමයි නැවතීමට තමයි කැමැත්ත කියන එක තියෙන්නේ. ඒ කියන්නේ, චිත්ත, චිරිය, විමංසා ඉද්ධිපාද තුන යම්කිසි දෙයක් නවත්වනවා ද, අන්න ඒ නැවැත්වීමට ඇති කැමැත්ත තමයි ඡන්ද සමාධියේ තියෙන්නේ. අනිත් අතට චිත්තය, ඡන්දයේ යමක් තියෙනවා ද ඒක සමාදන් කරගන්නවා. නිර්වාණය සඳහා වේදනාත් එපා, ආච්චිඅම්මාගේ කතාව සංස්කාරත් එපා, කියලා ඒක සමාදන් කරගන්නවා අර ඡන්ද සමාධියේ තියෙන්නා වූ අගය සිතට එකතු කරගන්නවා. අන්න ඒ කාරණා දෙක නිසා ඒ මනස පුදුමාකාර විදිහට පවතිනවා.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

15/05/2015 - ආශ්වර්ෂ අද්භූත ධර්ම

Acchariya Abbhuta Dhamma

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය, පැවතිය හැකියි කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. මලකඩ කාපු යකඩ ඇණයක් පවතිනවා කියන අඤාන ස්වභාවය ඒ බුදුපියාණන් වහන්සේට නැත කියලා වැඳ නමස්කාර කළා. මේ විදිහට දාහතර නම ම සිහි කරලා වැඳ නමස්කාර කළා.

එතකොට මම භාවනාව පටන් ගත්තේ, අර ඊයේ භාවනාව පටන් ගත්ත විදිහට ම තමයි. ඒකෙදි බැලුවා දැන් අපි මුලින් ම මොකක් හරි එකක් ගත්ත නම්, සිලබ්බත උපාදානය වෙලා අනාගත භවය දැඩිව ගැනීමක් ගත්ත නම්, ඒ කියන්නේ අපි මේ ලෝභය නැති කරමි කාමච්ඡන්ද කිව්වා ම ජරාවට ඇති කැමැත්ත. එතකොට ඕක ගත්තා නම් අපිට ව්‍යාපාදය කියන එක ඇති වෙනවා. ඒ කියන්නේ අපි අරගෙන තියෙන්නේ විපරිණාමයට පත් වෙන දෙයක් ම යි. ඉතින් විපරිණාමයට පත් වෙන දෙයක් ගත්තා නම්, මලකඩ කාපු යකඩ ඇණයක් ගත්තා නම්, අපිට ජේනවා මේකේ ඊළඟ දවසේ හෙට බැලුවොත් මලකඩ කාලා. අපි මුලින් මේක හොඳයි කියලා ගත්ත අවස්ථාවෙන්, ඒ වෙලාවෙන් තිබුණේ මලකඩ කාලා. හෙට බැලුවයි කියලා ඕකේ මලකඩ කාපු ගතිය වැඩි වෙනවා මිසක්, අඩු වෙන්නේ නෑ. හැබැයි අඤාන ස්වභාවය නිසා මේ මනුස්සයා මේක දන්නේ නෑ. හෙට බලලත් එයා හොඳයි කියලා අර්ථය තියෙනවා. හැබැයි මේක තවමත් දිරනවා. එතකොට දැන් ඔය විදිහට මට ජේනවා, ද්වේෂය කියන හරියට එතකොට මේක තව තවත් වැඩි වෙලා මිසක් අඩු වෙලා නෙමෙයි කියන එක. ඉතින් ඔතෙන්නදිම මට පුදුමාකාර සමාධියක්, මොකද අර නන්දිය කියන එක යනවා, කියන එකයි ඕකේ තියෙන්නේ.

ඒ තත්වයට මනස ඇවිල්ලා, දැන් මං බැලුවා මනුස්සයෙක් කල්පනා කරනවා මේකේ පැවැත්ම කියන එක. මේ මලකඩ කාපු යකඩ ඇණය ගත්තා කියන එක, පැවැත්ම කියන එක, අපි හිතමු මේ මනුස්සයෙක් කසාදයක් බැඳගෙන ගෙනයි කියලා, තරුණ කාන්තාවක් බැඳලා. දැන් මේක පවතින්නයි කියලා මේ මනුස්සයා ඉතින් වැඩට ගිහිල්ලා මුදල් එහෙම හොයාගෙන එනවා. සංස්කාරයන් කරනවා. ඉතින් ඇවිල්ලා බැලුවා ම කාලා බීලා දෙන්නාත් එක්ක ඉන්නවා. පවතිනවා කියන හැඟීම තවමත් එයාගේ ඒකේ තියෙනවා. හරි සරලයි මේ භාවනාව එන විදිහ. එතකොට ඉතින් කාලයක් ගියා ම මෙයාට ජේනවා මේක පවතින්නේ නෑ. මේක මොකද කැම

හොයාගෙන ආවා කියලා, අර අසනීපයන් හැදෙනවා නේ? ඒ දිරනවා කියන එක පොඩ්ඩ පොඩ්ඩ දැන් මෙයාට මතු වෙනවා.

දැන් ඔන්න ඒ වෙලාවට එනවා අර වත්තේ මහත්තයාගේ කතාව. ඒ කියන්නේ වත්තේ මහත්තයාත් ඔය මැෂින්, උපකරණ අරවා මේවා දාලා, හැදුවා. හදන අවස්ථාවෙදි මිනිස්සු කිව්වා, මහත්තයෝ මේක දැන් පරම්පරාවක් පවතිනවා කියලා. මහත්තයාට ජේනවා මේ පරම්පරාවක් නෙවෙයි, අවුරුදු දෙක තුනක් යනකොට ම මේක කැඩිලා යනවා. ඒ පාර ඉතින් කැඩුණා ම අර මිනිස්සු කියනවා, අපි ඉංජිනේරුවා ගේමු, වඩු බාස් උන්නැහැ ගේමු, ආදී වශයෙන් කියනවා. ඊට පස්සේ වත්තේ මහත්තයා කියනවා මේ එක්කෙනෙක්වත් ගේන්න එපා. වත්තේ මහත්තයාට දැන් ඇති වෙලා, කියනවා එක්කෙනෙක්වත් ගේන්න එපා කියලා. ඒ කියන්නේ සංස්කාර එපා කියන එකයි මේ කියන්නේ. එතකොට එහෙම නම් ඡන්දයක් ඇති වෙනවා වත්තේ මහත්තයාට ඔය සංස්කාරයන් කියන ඒවායින් අයින් වෙන්න. දැන් ඔන්න ඡන්දයෙන් ඔතන පටන් ගත්ත.

ඒ සංස්කාරයන් අයින් කරන්න ගත්තහම, ඒ කියන්නේ අපි ඔය කතා කරන්නේ ඉදංසච්චයේ ඉදන් අර මෝහ අගනිය දක්වා යන්නා වූ ලඟුව අපි මේ කතා කරේ ඔන්න ඕක අයින් කරනවා කියන එකයි. දැන් මේක අයින් කළාට පස්සේ, මේ ඡන්ද සමාධියෙන්, දැන් ඔන්න ආපහු එනවා ඡන්ද සමාධියත් එක්ක කළාට පස්සේ දැන් ඔන්න අර විත්තයේ කතාව එනවා. විත්තයේ කතාව එනවා කියන්නේ මේක හරියට අර නෙල්ලි factory එකේ කතාව වගේ. නෙල්ලි කියන ඒවා ඉස්සර factory එකේ හදනකොට ගෙනාවා. එතකොට මිනිස්සු අරන් ආවට නෙල්ලි දැන් මේ වත්තේ මහත්තයා නෙල්ලි factory එක වහලා. එතකොට දැන් මිනිසුන්ට කියනවා, නෙල්ලි ගෙනෙන්න එපා, මීට පස්සේ ඇති වැඩක් නෑ, කියලා. එතකොට ඒ කියන්නේ විත්ත සමාධිය. විත්ත සමාධියෙන් දැන් පෙනෙනවා මේවා මම අයින් කරනවා කියන එක. එතකොට අත හැරීම කියන එක, වාගාධිට්ඨානය කියන එක එනවා. දැන් එහෙම නම් දැන් ආවේ කොහෙන්ද? ඡන්දයෙන් විත්තයට ජේනවා ද path එක. එතන අර ලඟුව ගත්ත කියන එක එතන ඡන්දයෙන් අත හැරියා. ඊට පස්සේ විත්තය path එකේ අපි අත ඇරගෙන යනවා අර ආච්චි අම්මා දන් දෙනවා වගේ. නෙල්ලි කතාවයි, ආච්චිඅම්මගේ කතාවයි, දෙක ම එකයි. අර තුවා ගේන්න එපා, මම දන් දෙන ඒවා අත ඇරලා තියෙන්නේ. අන්න ඒ වගේ දැන් අර සංස්කාර අයින් කරලා දැන් එයා යනවා වාගාධිට්ඨානය කියන පාරට යනවා. ඒ වාගාධිට්ඨානය පාරට ගියාට පස්සේ, දැන් ඉතින් මෙතන ඉන්න පොඩ් ප්‍රශ්නයක් තියෙනවා, ඒ ප්‍රශ්නය හැටියට තියෙන්නේ එන්නා වූ දේ. එන්නා වූ දේ කියලා කියන්නේ අපිට එනවා ඉදංසච්චයට යමක් ගියා නම් ඒ ඉදංසච්චයේ ඉදන් එන්නා වූ දෙයක් තියෙනවා. එතකොට ඔන්න ඕක අපි

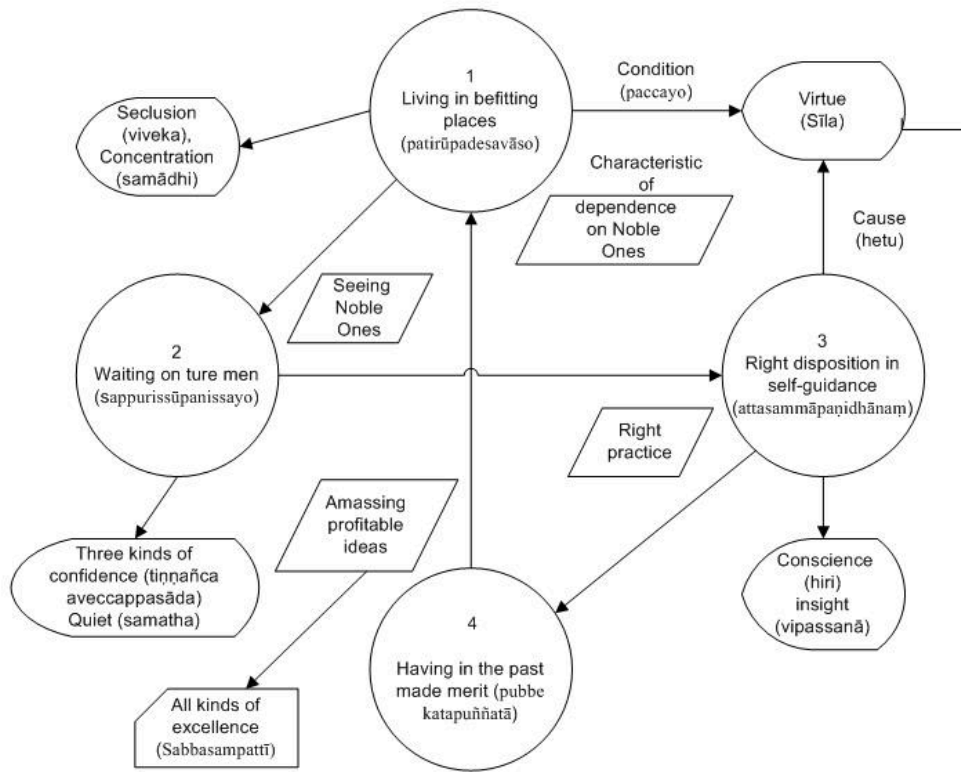
අයින් කරගන්න ඕනෑ. අපි කලින් ගත්තා වූ දේවල්. ඉදංසව්වයේ ඉඳන් පරාමාසයට ඇදෙන්නා වූ දේවල්.

ඒ කියන්නේ උපනාහ අවස්ථාවේ දීත් අපි ඕක සාකච්ඡා කරලා තියෙනවා නේ. සංස්කාර වෙනස් කරලා හරි අපි මේක පවත්වන්න පුළුවන් කියලා බලලා තියෙනවා නේ. අර film hall එකක කතාවක් මම එහෙම කිව්වේ. එතකොට මේක අයින් කරගන්නවා. එහෙම නම් අපිට පෙනවා අපි මුලින් ම විරිය කියන එක භාවිතා කරන්න ඕනෑ. විරිය භාවිතා කරන්න කියන්නේ අපි බලන්න ඕනෑ, උඩ වේතනාවේ ඉඳන් උඩ සංස්කාරය කියන තැනට එනවා නේ. ආන්න එතනට එන එක විරිය මගින් අයින් කරනවා. අපි ඊයේ භාවනාවෙන් ඕක පෙන්නුවා, පෙරේදාත් පෙන්නුවා. එතෙක්ට ආවාට පස්සේ දැන් ඔතනින් ආපහු අර සංකප්පයේ, පද්ධියමනසඛිකප්පයේ අර ආස්වාදය තියෙනවා නේ, අන්න ඒ ආස්වාදය කියන එක ඇතුල් වෙනවා පරාමාසය කාය ග්‍රන්ථයට. අන්න ඒක තමයි අර විමංසාවෙන් කපන්නේ, උඩ සංස්කාරයේ ඉඳලා.

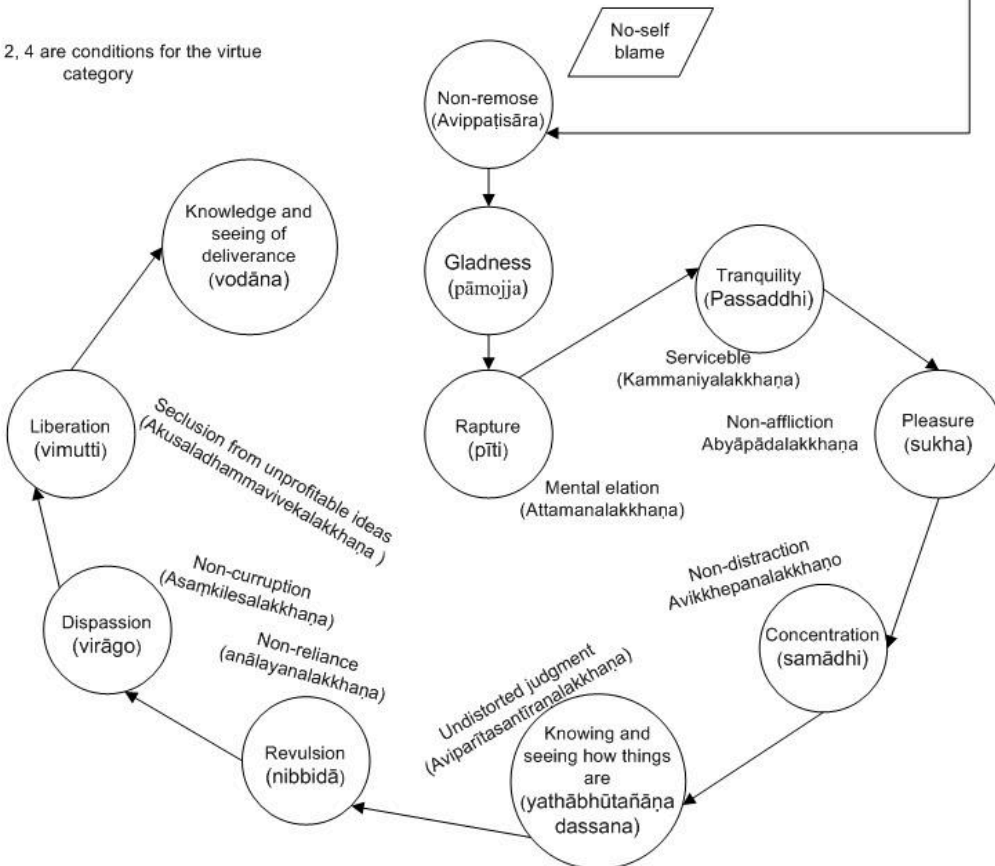
ඉතින් මෙන්න මෙතෙක්ට ආවාට පස්සේ දැන් එහෙනම් අපි ඇවිල්ලා තියෙනවා ආපහු ඡන්ද, චිත්ත, විරිය, විමංසා. අර ඊයේ කියපු තත්වයට ඒ විදිහට ම ආපහු ඇවිල්ලා තියෙනවා. එක ම තත්වයට එනවා. ඒ කියන්නේ අර වක්ක diagram එකේ අපි පෙන්නලා දීලා තියෙනවා. දැන් අපි සාමාන්‍යයෙන් විරියොව, ඡන්දො ව නේ. දැන් මෙතන අපි කතා කරන්නේ ඡන්දයෙන් චිත්ත, චිත්තය ඊට පස්සේ විරියෙන් විමංසාව කියන එකයි. ඒක වටේට එනවා. ඉතින් අර එක ම තැනට එන්න පුළුවන් මේක අර සරල උදාහරණවලින් තමයි ඒක පෙන්නුවේ ඒ path එක.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

This diagram was constructed under the guidance of the Arahant Great Brahma Sahampati for whom I am so grateful. 20/11/2011

Note: 1, 2, 4 are conditions for the virtue category

cakka.jpg

16/05/2015 - ආශ්වර්ෂ අද්භූත ධර්ම 4

Acchariya Abbhuta Dhamma 4

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා. මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය, පැවතිය හැකියි කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය මලකඩ කාපු යකඩ ඇණේ පවතිනවා ය යන අඥාන ස්වභාවය ඒ බුදු පියාණන්ට නැතෙයි කියලා මේ විදිහට හත් නම, දාහතර නම සිහි කරලා වැඳ නමස්කාර කළා, මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේට වැඳ නමස්කාර කළාට පස්සේ.

දැන් මම කළේ මේ 13 වෙනිදා මැයි මාසේ 2015 කරපු ධර්මයත්, ඊයේ කරපු ඒ 15 වෙනිදා, මැයි මාසේ 2015 කරපු ධර්මයත් සසඳලා බැලුවා. මේ ආශ්වර්ෂ අද්භූත ධර්මයන් දෙකේ වෙනස කියන එක විමසුවා.

13 වෙනිදා කරපු එකේ පඨය විමසුවා. ඒ භාවනාවේදී අපි විරියෙන් ඡන්දය, ඡන්දයෙන් චිත්තය, චිත්තයෙන් විමංසාව කියන පඨයයි කරලා තිබුණේ. ඉතින් ඒකේ ජේනවා ඒ පඨයේ තියෙන්නේ, චේතනාවේ ඉඳන් ඉදංසච්චය එන එක අපි 1 කියලා කිව්වොත් ඒක තමයි විරිය. 2 ඉදංසච්චයේ ඉඳන් මෝහ අගතියට යන ලණුවේ අර පරිදේව වෙන කොටස තියෙනවා, ඒක දක්වා ගන්න කොටස අපි 2 කියලා ගත්තොතින් ඒක තමයි ඡන්දය. ඊළඟට 3 අපිට කියන්න පුළුවන් අර පරාමාසය දක්වා යන්නා වූ එක, ඒක කපනවා චිත්තයෙන්, පරිදේව වූණ තැන ඒ කියන්නේ 2 වෙනි ලණුව, පරාමාසයේ ඉඳන් හය අගතියට යන ලණුව, ඒ පරිදේව සිට පරාමාසයට ඇතුළු වෙන එක චිත්තයෙන් කපනවා. එතකොට එතෙක්දී අපි 3 කියලා දාගත්තොතින් චිත්තය කියන එකට, එතනින් එනවා අපිට 3 කියලා ආපහු වේදනාවේ ඉඳන් පරාමාසයටත් 3 කියලා වැටෙනවා. ස්පර්ශයේ ඉඳන් වේදනාවට කියන එකටත් 3 කියලා වැටෙනවා.

එතකොට 4 කියලා තියෙන්නේ, විමංසාව එන්නේ හය අගතියේ ඉඳන් වේදනාවට එන එක. මේකේ විශේෂත්වය වෙන්නේ මොකක් ද? චිත්ත සමාධිය මගින් සංස්කාරය නිත්‍යයි කියලා අර පහළ සංස්කාර පරිදේව වූ සංස්කාර මගින් පරාමාසගත විමක් තියෙනවා ද, ඒකත්, වේදනාව සුඛ යයි කියලා පරාමාසගත විම වැළැක්වීම විමංසා ඉද්ධිපාදය මගින් ඒ චිත්ත ඉද්ධිපාදයට උදව් කිරීම මගින් ගැලවීම සිද්ධ කරනවා. ඒ කියන්නේ විමංසාවෙන් අර වේදනාවට ඇවිල්ලා වෙන දේ එතැනින් පෙන්නවා, මේක වේදනාව ඒ පරාමාසගත වෙනවා කියන එක වැළැක්වීමක් එතන කරනවා අර සුඛයි කියන කතාව.

මෙතෙක්දී තියෙන්නේ මේ “චිත්ත ඉද්ධිපාදය ප්‍රධානයි, අනුෂ්ඨිත ය” යයි කියන එක රහතත් වහන්සේ කිව්වා. අනුෂ්ඨිතයි කියලා අර **steadied** කියන එක තමයි ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් කියන්නේ. මේ වගේ භාවනාවක් වෙත් ද, එම සියලු භාවනා තුළ **hub** එක මගින් කැරකැවීම නවතන ඒ කොටස නිසා රූපය ස්පර්ශයට තුඩු දෙන දිවියේ අනුසය මැකීම කියන එක සිදු වෙන්න ඕනෑ. ඒ කියන්නේ අර වේදනා පරාමාස භය අගති කියන **triangle** එක. එතන අපි දන්නවා චිත්තය මගින් වේදනාවෙන් පරාමාස කතාව කපනවා. අර පරාමාසයේ ඉඳන් භය අගතියට යන අත්තා කියන කතාව විරියෙන් ගලවනවා. විමංසාව මගින් අර භය අගතිය වේදනාවට යන ඒ දිවියේ අනුසය පාරේ කතාව කපනවා. ඡන්ද සමාධියෙන් කියනවා මේ තුනෙන්, යම්කිසි ධර්මයක් නවත්වාගෙන ඉන්නවා ද එයයි නිර්වාණය කියලා ඒක පෙන්නනවා. එතකොට ඒකට තමයි කැමැත්ත තියෙන්නේ.

එතකොට ඊළඟට 15 වෙනිදා මැයි මාසේ 2015 වේ කරපු පඨය විමසුවා. ඒකෙදී භාවනාවෙදී තියෙන්නේ, ඡන්ද චිත්ත විරිය විමංසාව කියන එක. අන්න ඒකෙන් අපි **diagram** එකක් ඇඳගත්තොත් එහෙම.

පළවෙනි එකට එනවා අපිට ඉදංසව්වයේ ඉඳන් පහළ සංස්කාරය, පරිදේව වූ සංස්කාර කපන්නා වූ එක අපි 1 කියලා දැමීමොතින් ඒ කියන්නේ ඡන්ද ඉද්ධිපාදයෙන් කපනවා. ආපහු අපිට 1 කියලා දාන්න වෙනවා ගිද්ධිලෝභයේ ඉඳන් ජරාවට තිබෙන්නා වූ රේඛාව, අර කාමච්ඡන්ද රේඛාව ජරාවට ඇති කැමැත්ත කියන එක.

දෙවැනි එක හැටියට අපි දාගන්නවා අර පරිදේව වූ තැන ඉඳන් පරාමාසයට ගත වෙන ඒ ලණුවේ උඩ කැල්ල, ඒ කියන්නේ චිත්ත. ඊළඟට ආපහු 2 කියලා අපි දාගන්නවා වේදනා පරාමාස කියන කොටස. ආපහු 2 කියලා වැටෙනවා, ස්පර්ශයේ ඉඳන් වේදනාවට එන කොටස. ඒක තමයි චිත්ත ඉද්ධිපාදයෙන් කපන එක.

3 කියලා දාගන්න ඕනෙ අපි චේතනාවේ ඉඳන් අර සායේයා කියන තැනට. නැත්නම් ටීනමිද්ධය තැනට එන අර උඩ සංස්කාරවල කපන කොටස. ඒක තමයි විරියෙන් කරන්නේ.

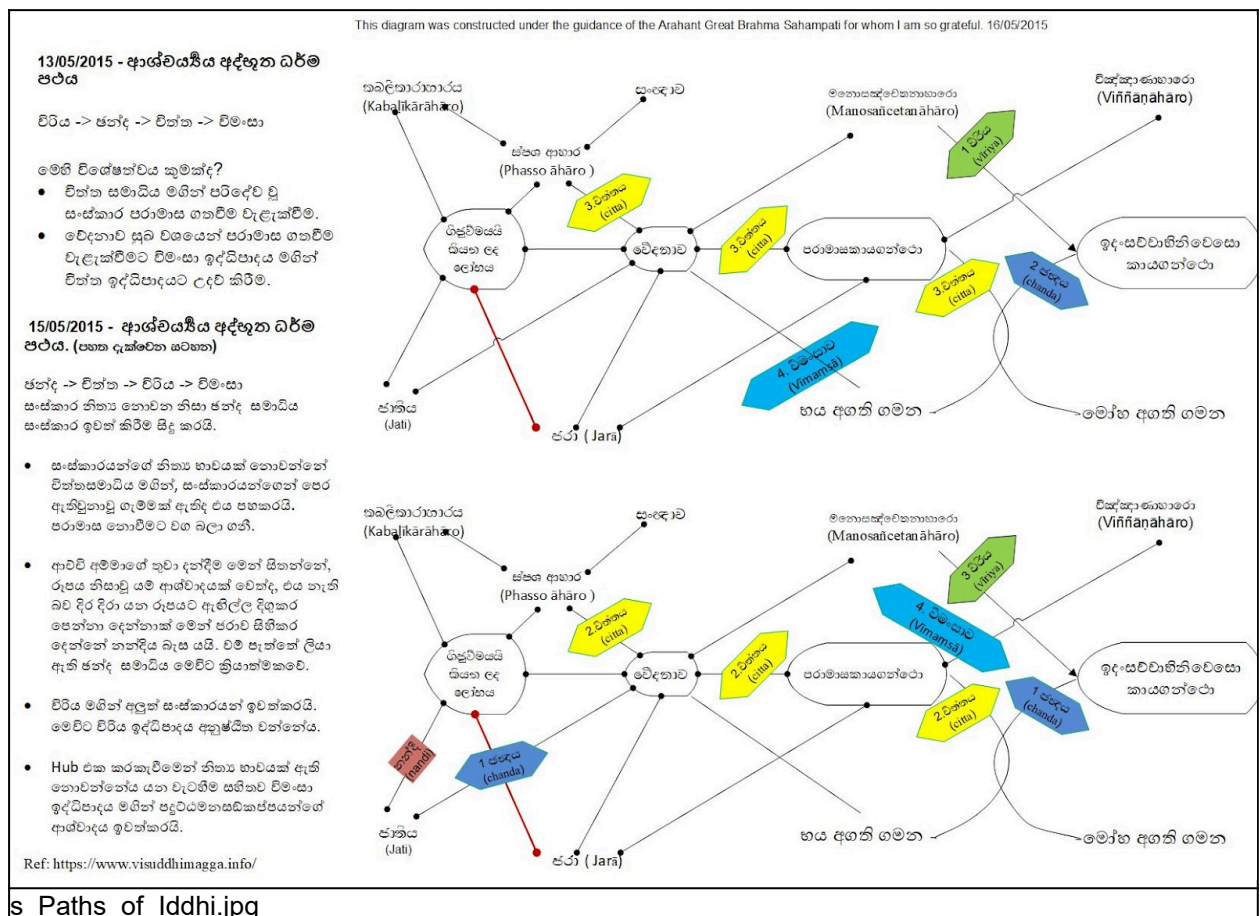
ඊළඟට 4 වෙනි කොටසට අපි දාගන්නවා ඒ ටීනමිද්ධ තැන ඉඳන් පරාමාසයට එන කොටස 4 විමංසාවෙන් කපනවා කියලා.

එතකොට මෙතැනදී පළවෙනි වගයෙන්, සංස්කාර ඉවත් කිරීම, අපිට ජේනවා, ඡන්ද සමාධිය මගින් සිදු කරනවා කියලා. සංස්කාරයන්ගේ නිත්‍යභාවයක් නොවන්නේ චිත්ත සමාධිය මගින් එහි පෙර ඇති වුණා වූ යම්කිසි ගැමිමක් ඇති ද, අන්න ඒක පහ කරනවා. පරාමාස නොවීමට වග බලා ගන්නවා. ආච්චිඅම්මගේ අර තුවා දන් දීම වගේ අපි හිතන්න ඕනෑ. රූපය නිසා ඇති වූ යම් ආස්වාදයක් වේ ද එය නැති බව දිර දිරා යන

රූපය දෙසට ඇඟිල්ල දිගු කර පෙන්නා දෙන්නාක් මෙන් ජරාව සිහි කරලා දෙනවා. නන්දිය කියන එක බැහැලා යනවා. නන්දිය සහගත වූ ආස්වාදය පහ වෙලා යනවා. අන්ත එතෙක්දී අපිට ඡේතවා දැන් අර විරිය, චේතනාවෙ ඉඳන් පල්ලෙහාට එන ඒ විරිය මගින් චේතනාවෙ සිට නැවත සෑදීමට අලුත් සංස්කාරයක් නොකිරීම, විරිය ඉද්ධිපාදය මගින් වග බලා ගන්නවා.

මෙන්න මේ අවස්ථාවේ දී විරිය ඉද්ධිපාදය අනුෂ්ඨිතයි, **steadied** කියලා කියනවා. 4 වෙනි එකට අපිට ඡේතවා විමංසා ඉද්ධිපාදය මගින් අර සායේයා ඉඳන් පද්ධිමනසඝ්නිකඡපයේ ආස්වාදය ඉවත් කිරීම සිදු කරනවා. අර පෙර පැවැත් වූ අර **hub** එකේ මගින් කරන ක්‍රියාවලිය ගැන ඇති වැටහීම ඇතිව ම තමයි ඒක කරන්නේ. මේ හැම භාවනාවකට ම ඔය **hub** එක කියන එක පොදුයි, කියන එක තමයි අර රහතත් වහන්සේ ඒකෙ පෙන්නුවේ. ඒකෙ අවබෝධය තියෙන්න ඕනෑ.

ඒක තමයි කරපු භාවනාව.

s_Paths_of_Iddhi.jpg

17/05/2015 - ඡන්ද ඉද්ධි පරිචිතා

Chanda Iddhi Paricitā

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, පැවතිය හැකියි කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. අර මලකඩ කාපු යකඩ ඇණයක් පවතිනවා කියන අඥාන ස්වභාවය ඒ බුදුපියාණන් වහන්සේට නැතයි කියලා වැද නමස්කාර කළා. මේ විදිහට හත් නම, දාහතර නම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

එතකොට, අද භාවනාවෙදි කළේ, මම පටන් ගත්තා අර ලෝභය නැති කරමි. ද්වේෂය නැති කරමි. මෝහය නැති කරමි, කියන එකෙන් පටන් ගත්ත. ඒකෙදි අර ලෝභය කියන්නේ අර කාමච්ඡන්දය, එතන ජරාවට ඇති කැමැත්ත, ඒක අරගෙන අපි ව්‍යාපාද වෙනවා, ඊට පස්සේ අපිට ඒ ක්‍රෝධය කියන එක එහෙම ඇති වෙනවා කියලා. ඒක අරගෙන මේ භාවනාවෙදි මම බැලුවේ, දැන් අපි ඊයේ භාවනාවෙදි බලලා තියෙනවා නේ අර 13 දා භාවනාවයි, 15 වෙනිදා භාවනාවයි මැයි මාසේ, ආශ්වර්ෂ අද්භූත ධර්මයන්. එතකොට ඔය 14 වෙනිදා භාවනාව තමයි මම කරන්න බැලුවේ.

ඉතින් ඔය කලින් ඒ කරපු භාවනා දෙක අතර පොඩි වෙනසක් පෙන්වනවා නම්, අපි මේ පෙන්වුවා නේ 13 වෙනිදා පටය. ඒ 13 වෙනිදා පටයේ තියෙන්නේ මොකක් ද? විරිය ඡන්ද චිත්ත විමංසා. ඔන්න ඔය පටය තුළ තියෙන්නේ පවතිනවා යන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ කිරීමයි. එතකොට කුඩා කාලයක් විඤ්ඤාණය පවතී යන ඥානය එයාගේ තියෙනවා. අන්න ඒක නිසා අයින් කිරීමයි කියන එක මම අද උදේ ම හොයා ගත්තා. ඊට පස්සේ රහතන් වහන්සේ මට ඒකට උදව් කළා.

ඊළඟට ඔය 15 වෙනිදා කරපු භාවනාවේ පටය විමසුවහම, ඒකේ තියෙන්නේ ඡන්ද චිත්ත විරිය විමංසා කියන එක. අන්න එතෙක්දි පහ වෙලා යන්නේ, පැවතිය හැකියි, යන කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය. මෙතන මේ දෙකක් නේ තියෙන්නේ.

ඒකේ උදාහරණයක් වශයෙන් ගන්නවා නම්, අපිට ජේනවා, මට ඔය ආවේ හික්බු බෝධි ආනන්ද මෙමත්‍රිය භාමුදුරුවෝ හම්බවෙන්න ගියා ම ගුරුවරයා හැටියට ගන්න, හික්බු බෝධිට කල්පනා වුණා මේ පුද්ගලයා අවුරුදු 70-75ක් ද කොහෙද වයස එතකොට. එතකොට මේ පුද්ගලයා දැන් මිය යන්න පුළුවන්. එතකොට මට ගුරුවරයෙක් නැති වෙනවා කියන අර්ථය තියෙනවා. එතකොට ඒ කියන්නේ අර වයසට ගියා වූ රූපය නිසා ඒ පුද්ගලයාට ජේනවා මෙහෙම දෙයක් පවතින්නෙ නැහැයි කියලා. එතකොට, දැන් අපිට ජේනවා නේ නේ ද මේක මේ සංස්කාරයන් කියන ඒවා

වෙනස් කරලා හැබැයි කරගන්න පුළුවන්. දැන් හික්බු බෝධිට පුළුවන් උදේට හාමුදුරුවෝ ගිහිල්ලා හම්බවෙන්න. දවල්ටත් හම්බවෙනවා ආයින් බණ ටිකක් අහගන්නවා. හවසටත් කරනවා. ඒ කියන්නේ සංස්කාර වෙනස් කරලාත් පවත්වන්න පුළුවන් යයි කියන කතාවක් එහෙම හිතෙනවා, නේ ද?

එතකොට එක අවස්ථාවක දී අර තරුණ රූපයක් නම්, හාමුදුරුවෝ තරුණ නම්, ඔන්න ඉතින් කල්පනා වෙනවා, අපිට හැඟීමක් තියෙනවා හාමුදුරුවෝ පවතිනවා. ඒ පුද්ගලයාත් එක්ක මට ඉන්න පුළුවන්, කාලයක් මට ඉන්න පුළුවන් පැවතිය හැකි ය කියලා හැඟීමක් එනවා, තරුණ වෙනකොට. එතකොට දැන් ඔන්න ඔය පට දෙක අර විදිහට අර කැලි දෙකට කඩලා තමන්ගේ බලන්න ඕනෑ. එතෙක්දී ජේනවා අර, අපි භාවිතා කළ 15 වෙනිදා ඒ කතාවෙදී, පැවතිය හැකි ය, කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය.

එතකොට මෙන්න මේ භාවනාව දෙක මම ආපහු මෙනෙහි කරලා බලලා, දැන් මට කල්පනා වෙනවා, එහෙම නම් දැන් මම 14 වෙනිදා කරා වූ භාවනාවේ මොකක් ද තියෙන්නේ? මේ දෙකේ ඒ දෙක ම අනුව තමයි එතැන දී කල්පනා කරන්න ඕනෑ. ඒ කියන්නේ අර පැවතිය හැකි ය, පවතිනවා ය කියන දෙක අතරත් අපිට තියෙනවා නේ යම්කිසි දෙයක්. අන්න ඒක තමයි. එතකොට මට තේරුණා, මේකෙදී මේ විත්ත ඉද්ධිපාදයෙන් තමයි මේකේ මේ කතාව අපේ මේ පටන් ගන්නේ කියලා. ඒ කියන්නේ මේකෙ base එක තියෙන්නේ විත්ත ඉද්ධිපාදයේ. ඒ කියන්නේ විත්ත ඉද්ධිපාදයේ අපි පෙන්නනවා ස්පර්ශය නිසා ඇති වන්නා වූ වේදනා කෙළවරයි, අතින් පැත්තෙන් අර ලණුව, පරාමාසයේ සිට භය අගතියට දක්වා යන ලණුව, එතන තියෙනවා මේ සංස්කාරයන් කියන ඒවා පවතින්නේ නැහැයි කියන එක. ඒ කෙළවරවල් දෙක විත්තයේ තියෙනවා. එතකොට ඒ වාගාධිට්ඨානය.

එතකොට ඕක දැන් ජේනවා ඕක නිකම්ම ඕක සිද්ධ වෙන්නේ නෑ. ඔතන සිද්ධ වෙන්න විමංසාව කියන එක තියෙන්න ඕනෑ. විමංසාව කියන එකෙන් තමයි පෙන්නන්නේ සංස්කාර පවතින්නේ නෑන. ඊළඟට විමංසාවෙන් අර දිට්ඨි අනුසය, අර hub එකේ කතාවෙන් පෙන්නනවා නේ, ඒකෙන් ඇඟිල්ල දික් කරලා පෙන්නනවා මේ රූපය කියන එක, ඒක පවතින්නෙන් නැහැයි කියන එක. එතකොට ඒ ලස්සනට ඒ line එකෙන් ඒක සම්බන්ධ වෙනවා. ඒ කියන්නේ භය අගතියේ ඉඳන් වේදනාව දක්වා තියෙන ඒ line එකේ අපි විමංසාව නේ ලකුණු කරන්නේ, අන්න ඒක හොඳට සම්බන්ධ වීම කියන එක තියෙනවා.

එතකොට මෙන්න මේ අර්ථයෙන්, එහෙම නම් වෙන්නේ මොකක් ද? විමංසාවෙන් අපි එනවා විත්තයට, විත්තයෙන් එනවා ඡන්දයට. විමංසා, විත්ත, ඡන්ද. විරිය කියන එක පෙරත් ඕනෑ, පසුවත් ඕනෑ. අන්න ඒ අර්ථයයි තියෙන්නේ. විරියට යනවා කියන එක. එතකොට අර සංස්කාරයන් අලුතෙන් නොකරන්නත් ඕනෑ කියන අර්ථයක්

තියෙනවා, අර 15 වෙනිදා භාවනාව වාගේ. අන්න ඒ අර්ථයට. එතකොට එතන විරිය steady වෙලා තියෙන එක තියෙන්න ඕන. හැබැයි ඊළඟට ගත්තහම ආපහු අර 13 වෙනිදා භාවනාවේ දී විරිය කියන එක වෙනම භාවිතා කරන්නත් ඕනෑ. එතකොට ඒ විරිය දෙපැත්තකින්, අර යන්න පෙර සහ පසු වශයෙන්, දෙපැත්තට ඒ සම්බන්ධතාවය කියන එක තියෙන්න ඕනෑ.

එතකොට ඉතින් මෙන්න මේ තත්වයට පත් වුණා ම දැන් මට මේක ලිහා ගත්තහම බොහොම සන්තෝසයි. ඒ රහතන් වහන්සේ පැවසුවේ දැන් “ඡන්දය කියන එක මේ වෙලාවේදී අර consolidated පරිච්ඡය කියලා කියන්නේ, ආන්න ඒක ඒ ඡන්ද ඉද්ධිපාදය අර තුන් වෙනි එකට එන එක තමයි නිතර ම ඒ තත්වයට පත් වෙන්නේ. පරිච්ඡ ස්වභාවයෙන් ඒක පවතිනවා” කියන එක තමයි.

අන්න ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

18/05/2015 - ඡන්ද විත්ත විරිය විමංසා පරිචිතා

Chanda Citta Viriya Vīmaṃsā Paricitā

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා. මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, පැවතිය හැකියි කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. අර මලකඩ කාපු යකඩ ඇණයක්, ඒක පවතිනවා කියන අඥාන ස්වභාවය ඒ බුදුපියාණන් වහන්සේට නැත කියලා.

ඒ කියනකොට ම මට ඒ අර භාවනාව මම බලලා තිබ්බව නිසා මට පෙනුණා ඒ කෙළවරවල් දෙකක්. ඒ කියන්නේ අර ස්පර්ශය නිසා වේදනාව ඇති වෙන්නා වූ ඒ කෙළවරයි, අන්න එතන තමයි තියෙන්නේ අර රූපය, වේදනාව නිසා පවතිනවා කියලා සිතන කෙළවර. ආපහු සංස්කාර නිසා පැවතිය හැකියි කියන කෙළවර. ඒ කෙළවරවල් දෙකයි, අනිත් පැත්තට, පවතින නන්දිය නිසා චේතනා වෙලා, ඒ නන්දියේ කෙළවර, චේතනාව නිසා, සංස්කාරවල කෙළවර, ඔය දෙක මං එකපාරට ම දැක්කා. ඒ ඔක්කොම සමාධිය මට ඇති වුණා. ඉතින් මේ විදිහට බුදුපියවරු හත් නම, දාහතර නම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

ඉතින් භාවනාව කියලා කළෙත් ඒ දේ ම තමයි. ඒ කියන්නේ ඊයේ භාවනාව ම හොඳට අධ්‍යයනය කරලා භාවිතා කළා නම්, ඒ consolidated කියන එක මට හොඳට වැටහුණා මේකෙන්. ඒ කියන්නේ, මෙතන තියෙන්නේ පළවෙනි වශයෙන් ගත්තහම, දැන් රූපයයි, ඒ රූපය පැත්තේ කෙළවර අපිට එනවා ස්පර්ශයයි, වේදනාවයි. අන්න එතෙක්ද අපි හිතනවා, ස්පර්ශය නිසා වෙන කෙළවර කියලා අපි ඒකට කියනවා. රූපය නිසා, එහෙම නැත්නම් වේදනාව නිසා පවතිනවා කියලා හිතන කෙළවරක් තමයි, අර pedal එකේ උඩ කෙළවර මේ කතා කරන්නේ.

ඊළඟට සංස්කාරය නිසා පැවතිය හැකියි කියන කෙළවර තමයි, අර පරාමාසයේ ඉඳන් හය අගතියට යන එක. ඊයේ භාවනාවෙදි මේක සඳහන් කළා මේ විත්ත ඉද්ධිපාදයෙන් අපි පටන් ගන්නකොට, ඔන්න ඔය කෙළවරවල් දෙක ගැන තමයි අපේ කල්පනාව තියෙන්නේ. ඉතින් වාගාධිට්ඨානය තියෙනවා නම් අපි අතහරිනවා කියන එක තියෙනවා. ඒ විමංසාව තියෙනවා නම්, අර සංස්කාර නොපවතී කියන එක තියෙනවා. ඒ රූපය නොපවතින බවක් කියනවා. ඒ කියන්නේ ඒ විමංසාවෙන් පෙන්නනවා අර දිට්ඨි අනුසය පාර රූපයට ඇඟිල්ල දික් කරලා මේක පවතින්නේ නෑ කියන එක. එතකොට මෙතන ඒ ධර්මයත් එක්ක සම්බන්ධ වෙනවා, දැන් අපි ඊයේ භාවනාවෙදි ඡන්දය consolidated කියලා කිව්වා. ඒ කියන්නේ විමංසා, විත්ත, ඡන්ද. ඔය විදිහට

නේ ඇවිල්ලා තියෙන්නේ. එතකොට විරිය කියන එක පෙරත් ඕනෑ, පසුවත් ඕනෑ කියලා කිව්වා. සංස්කාර අලුතෙන් නොකිරීම කළ යුතුයි කියන එක.

දැන් එතකොට පෙනෙනවා අපිට, විමංසාව ඇති වෙන්න පෙර අපිට විරියක් තියෙනවා. ඒක තමයි අපි අර 15 වෙනිදා භාවනාවෙදි number 3 විරිය කියලා දැමීමේ උඩින්, ඒ කියන්නේ වේතනාවේ ඉඳන් ඒ උඩ සංස්කාර කියන තැනට එන්නා වූ එක කපන්නා වූ විරිය. අන්න එතන අදහස තියෙන්නේ අර පැවතිය හැකි ය කියල නේ. එතකොට ඒ කතාව එතන සිද්ධ වෙන්නේ නැහැයි කියන එක මෙතැනින් පෙනෙනවා. ඊළඟට ආපහු ගත්තහම මේ ඡන්දය කියන එක ආවායින් පස්සේ අපිට පෙනෙනවා ඒ භාවනාවෙම අර ජරා වන නිසා අපි නන්දිය කියන එක ඉවත් වෙනවා. සංස්කාර ඉවත් කලොට පස්සේ ජරා වෙන නිසා අර නන්දිය, ඒ කියන්නේ, කාමච්ඡන්දය කියන්නේ ජරාවට ඇති කැමැත්ත. ඒක පවතින්නේ නෑ. ඒක ඉවත් කරනවා. ඒක ඉවත් කරයිත් පස්සේ තමයි, එහෙම නම් අපි අර වේතනාවෙන් අතනට යන්නෙ නැති වෙන්නේ. එතකොට මේ කෙළවර දෙක යා වෙනවා. කොහොම ද දැන් යා වෙන්නේ? විරිය විමංසා චිත්ත ඡන්ද, ඡන්දයෙන් ආපහු විරිය කියන එක. ඒ විදිහට සම්බන්ධතාවයක් මේකේ තියෙනවා.

එතකොට මේකෙ ඉතින් මේ consolidated කියන එක මට හොඳට පැහැදිලි වෙනවා, මොකද දැන් පෙනෙනවා, මේ රූපය කියන එක පවතින එකක් නෙවෙයි. ඒක නිසා අර පැවතිය හැකි ය කියන කතාව ඒක හරි යන්නේ නෑ. ඊළඟට අනිත් පැත්තෙන් ගත්තහම අර සංස්කාර නිසා පැවතිය හැකි ය කියන එක කියන්න විදිහක් නෑ. හදපු සංස්කාරය බිඳිලා ඉවරයි. පහළ සංස්කාරයන් ඉඳලා නේ පටන් ගන්නේ. ඒක බිඳිලා ඉවරයි. දැන් එයාගේ අදහස හොඳට consolidated වෙලා. අර චිත්තයේ යමක් තිබුණා ද, ආන්න ඒක දැන් හොඳට එකතු වෙලා තියෙනවා. එකතු වෙලා consolidate වෙලා තියෙනවා. ඡන්දය සමාධියෙන් කියනවා මේක පවතින්නෙත් නෑ, පැවතිය හැකි ය කතාවත්, දෙක ම නෑයි කියන එකයි. ඒක බැලුවා ම මනස පුදුමාකාරයි, පුදුමාකාර සුබයක් සහගතව පුදුමාකාර, ඒක නම් කියන්න බෑ මට මේ තියෙන තත්වය.

ඊට පස්සේ ඉතින් මම බැලුවා ඔය pedal දෙක වගේ නේ ඔය බලලා තියෙන්නේ. ඊට පස්සේ අනිත් පැත්තටත් අපිට ඔය වගේ ඡේතව නේ. අර මණ්ඩලාධිපති බුදුපියා පෙන්නුවේ ඒකයි. අනිත් පැත්තට හරහට දැන් මේ ජරා වෙන රූපය, මලකඩ කාපු යකඩ ඇණය පවතිනවා කියන අඤාන ස්වභාවය නැතයි කියන එක නේ. ඒ කියන්නේ කාමච්ඡන්දයෙන් මම මේ ජරාවට කැමති වෙලා, මම මලකඩ කාපු එක අද බැලුවත් මලකඩ කාල තියෙන්නේ, හෙට ගිහිල්ලා බැලුවහම ඕකේ මලකඩය ගියා කියන එක නෑ. ඒකෙ තියෙන්නේ තව තවත් මලකඩ එකතු වුණා කියන එක.

එතකොට එතන තියෙනවා **pedal** දෙක. එතන අපිට ජේනවා උඩින් අපිට **pedal** එක හැටියට ලස්සනට ජේනවා, ඒ කියන්නේ වේතනාවේ ඉඳන් අර උඩ සංස්කාර කොටුවට එතන විරියෙන් අයිත් කරන එක, ආපහු නිත්‍යභාවයක් නැහැයි කියලා විමසාවෙන් අර පරාමාසයට එන එක. එතකොට එතනත් අර **pedal** එක වාගේ එක කැල්ලක් තියෙන්නේ. එතකොට ඊළඟට ආපහු මේ පැත්තෙන් තියෙනවා මේ ඡන්දය නිසා ඇති වන්නා වූ කොටසක් තියෙනවා. මේ විරියෙන් ඇති වෙන කොටසක් තියෙනවා, අර පියෙහි විජ්ජයොගයේ ඉඳන් අපි ජාතියට යනවා කියන එක නැතිකම කියන එක. අනිත් අතට අර **consolidated** වෙච්ච ඡන්ද සමාධිය නිසා එතන තියෙනවා නන්දියක් නොවෙන්න. මේක පවතින්නේ නෑ. අර දෙකෙළවර, කෙළවරවල් දෙක පවතින්නේ නෑ කිව්ව නේ. අර රූප කෙළවරවලයි අර පල්ලෙහා සංස්කාර කෙළවරයි පවතින්නේ නෑ කියන්නේ. අන්න එතන ඒක තියෙනවා.

ඉතින් ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

19/05/2015 - ඡන්ද ඉද්ධි පරිචිතා

Chanda Iddhi Paricitā

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා කියලා. එතකොට පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨියත් පැවතිය හැකියි කියන මිච්ඡා දිට්ඨියත් අර මලකඩ කාපු යකඩ ඇණයක් පවතිනවා කියන අඥාන ස්වභාවය ඒ බුදුපියාණන් වහන්සේට නැත කියලා. මේ විදිහට බුදුපියවරු හත් නම, දාහතර නම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

ඊට පස්සේ මම ලෝභය නැති කරමි කාමච්ඡන්ද ජරාවට ඇති කැමැත්ත, කියලා ඒක ගත්ත ගමන් එකපාරට ම අර එතන ජේනව නේ ඡන්ද සමාධියට ලකුණු කරන අපි **line** එක ගිද්ධිලෝභයේ ඉඳන් ජරාවට දක්වා, ඒක දැකපු ගමන් ම මට ඔව්වරයි මම හිතුවේ. හිතපු ගමන් ම එකපාරට ම අර ඊයේ වගේ ම “ඡන්ද චිත්ත විරිය විමංසා පරිචිතා” කියන ඒ තත්වයට මනස පත් වුණා. මම එහෙම ටිකක් වෙලා හිටියා.

ඉතින් ඕක ඔහොම වෙන්න හේතුව තමයි, අර භාවනාවට පෙර ම, මම දැක්කා, ඊයේ කරපු භාවනාවේ අපි දෙපැත්තට යනවා කියලා. ඒ **circle** එක “ඡන්ද විරිය විමංසා චිත්ත” ඒක ගිහිල්ලා ආපහු චිත්තයෙන් ඡන්දයට එනවා. ඒ විදිහට ඒ සම්බන්ධතාවය මම දැක්කා. ඒ රහතන් වහන්සේගේ කාරණා දැක්කහම ඒක මට ලියාගන්න කියලා කිව්වා. ඒක දැන් කියනවා නම්, ඒකේ පෙන්නනවා අපි උඩින් ලියා ගත්තොතින් විමංසාව කියලා, දකුණු අත පැත්තෙන් චිත්තය ලිව්වොතින් පල්ලෙහායින්, ඊටත් පල්ලෙහායින් ඡන්දය ලිව්වොතින්, වම් අත පැත්තෙන් විරිය කියන එක ලිව්වොතින් එතකොට අපිට ජේනවා මේ **circle** එකක් හැදිලා තියෙනවා. විමංසා චිත්ත ඡන්ද විරිය කියලා. මේක රහතන් වහන්සේ කිව්වේ “**forward circle** එක” කියලා. ඇයි ඒ ඉස්සරහට යන එකයි කියලා කියවෙන්නේ? මේක පටන් ගන්නේ අපි ඡන්දය කියන තැනින්. අපි ඡන්දය කියන තැනින් පටන් ගත්තොතින් එතනින් අපිට එනවා ඒ ඡන්දයෙන් චිත්ත, චිත්තයෙන් විරිය, විරියෙන් විමංසාව කියන අර්ථයක් මේකේ තියෙනවා. අන්න ඒක නිසායි **forward** කියන එක තියෙන්නේ. අපි ඉතින් දන්නවා පළවෙනි පටිපදාව ඡන්දය. දෙවෙනි පටිපදාව චිත්තය තුන් වෙනි පටිපදාව විරිය හතර වෙනි පටිපදාව විමංසාව. මේක වෙන්නේ කොහොම ද?

ඡන්දය කියන තැනින් අපි ලියාගන්නවා යටින් ඒ සංස්කාර ඉවත් කිරීම, පළමුව සිදු වෙනවා කියලා. අපි හිතමු ඒක **A** කියලා. ඊළඟට අර **circle** එකේ චිත්තයේ ඉඳන් ඡන්දයට එන්නා වූ එක දැන් අපි අතින් පැත්තට ලියාගන්නවා **arrow** එකක් ඡන්දයේ

ඉදන් විත්තයට B කියලා. ඒක තමයි අර සංස්කාර ඉවත් කළාට පස්සේ, විත්ත සමාධිය මගින් ගැමිම පහ කරනවා කියලා අර 15 වෙනිදා භාවනාවෙදි කිව්වෙ. ඒ කියන්නේ අර කෝට්ට දාලා, පාත්තරයේ තියෙනවා කෝට්ට දාලා කරකවනවා කියන එක, ඒ ගැමිම ඉවරයි. සංස්කාරයන් කරකැව්ලා නැත්නම් අර ගැමිම ඉවරයි කියන එක තියෙනවා.

දැන් ඊට පස්සේ අපි තේරුම් ගත්තා ඒ 15 වෙනිදා භාවනාවෙදිම, දැන් අපි ඔතනින් විත්තය අපි දිගට ආවා නම්, ඒ කියන්නේ අපි බලනවා නේ ස්පර්ශයේ ඉදන් වේදනා, වේදනා පරාමාස, පරාමාස හය අගති කියන කතාව, එතැනින් විත්තයෙන් ඒක අයිත් කළා නම් ඊට පස්සේ අර ඡන්දයේ ම බලපෑම තියෙනවා, අර ජරා වන නිසා නන්දිය ඉවත් වීම කියන එක. අද උදේ භාවනාවේ දී පටන් ගැනීම එතන නේ තිබුණේ. ඒකට අපි ලියාගත්තොත් C කියලා, එහෙම නම් දැන් අපි ඒ විරිය විසින් විමංසාව අර ආස්වාදය කියන එක පද්ධිමනසඛිකජපය ආස්වාදය ඉවත් කිරීම කියන එක සිද්ධ වෙනවා. ඒ කියන්නේ විරියෙන් ආවා විමංසාවෙන් කියනවා නිත්‍යභාවයක් නෑ කියලා. ඒක තමයි අර එලිය රවුමෙන් එන එක.

විමංසාවෙන් ඊට පස්සේ අර පද්ධිමනසඛිකජපයෙ ආස්වාදය ඉවත් කිරීම අපිට එනවා එහෙම නම් ඒ විමංසාවේ ඉදන් ඇතුළෙන්, ඒ රවුම ඇතුළෙන් ලියාගන්න ඕනෑ arrow එකක් විරියට. ඒක අපි D කියලා කිව්ව නම් ඔන්න අපිට ලස්සනට පැහැදිලි වෙනවා. විමංසාවෙන් අයිත් කළාට පස්සේ ආස්වාදය ගලන්නේ නැති නිසා දැන් අර අත්ත සඤ්ඤාව කියන එක අයිත් කිරීම කියන එක සිද්ධ වෙනවා කියලා. එතකොට ඇතුළේ circle එක දැන් කැරකෙන්නේ නෑ, මොකද ඒ විරියයි විමංසාවයි එක්ක එතන ඒ පවතිනවා, ඒ විරිය විමංසා විත්ත කියන එක.

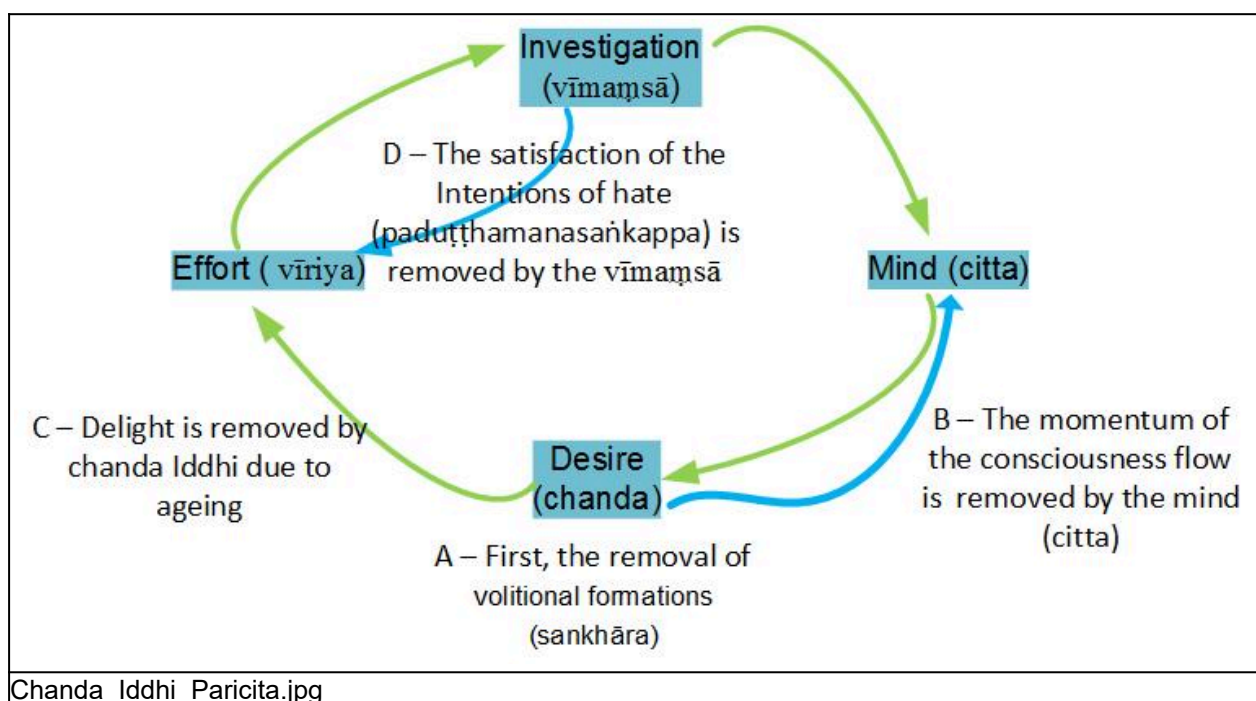
ඉතින් මම මේක බලාගෙන ගියාහම මට දැන් ඡේනවා, එක කෙළවරකට ඒ circle එකේ එක පැත්තකට ඡන්දයයි විත්තයයි එනවා. අනිත් පැත්තෙන් මට ඡේනවා විරියයි විමංසාවයි කියන එක. එතකොට මේ කැලී දෙක ඡේනකොට මම කල්පනා කළා මෙතෙක්දී මේ පෙන්නන්නේ මේ සංස්කාර පැත්තට අපි ඒ ඡන්දයයි විත්තයයි කියන එක අර pedal එක හැටියට අපි බලනවා නම්, එහෙම නම් අර උඩ pedal එක ද අපි මේ කතා කරන්නේ කියලා විරියයි විමංසාවයි එක්ක.

නමුත් මට ඡේනවා මේ අපි කතා කරන්නේ වේතනාව තියෙන තැන pedal එක කියන එක. මේකෙන් ඡේන්නේ මොකද, අර පල්ලෙහා pedal එක පදින්නේ නැත්නම්, ඒකේ බලපෑම නැති නිසා රූපය ළඟ තියෙන pedal එක පැදෙන්නේ නෑ. ඊළඟට අර විමංසාවයි, විරිය විමංසාවයි කියන pedal එක කියන එක, උඩ pedal එක භාවිතා කළා ම අර පල්ලෙහා pedal එකේ බලපෑම කියන එක නෑ, pedal එකක් බයිසිකල් එකක pedal එකක්, එක කකුලකින් පදින්න බැහැ නේ. අර බාගයක් දුර නේ එයා

යන්නේ. අන්න ඒ නිසා තමයි මගේ මේ මනස මේ විදිහට පවතින්නේ කියන එක මට තේරුණා.

එතකොට දැන් ඉතින් මේ දැන් ඊළඟට ප්‍රශ්නය එනවා මට මේ **consolidated** කියන එක. මොකක් ද මේ පරිචිතා කියන්නේ. එතකොට මම රහතන් වහන්සේගෙන් ඇහුවා, මේකෙන් කියන්නේ, අර එළියේ **circle** එකෙන් කැරකෙන්නත් නෑ ඇතුළේ **circle** එකෙන් කැරකෙන්නත් නැහැයි කියන අර්ථයට ද කියලා. රහතන් වහන්සේ කීව්වා, “ඒකෙ ඒ අර්ථය තියෙනවා” කියලා. ඉතින් රහතන් වහන්සේ එහෙම කීව්ව නම් ඕකේ ඊට වඩා දෙයක් තියෙනවා. ඉතින් ඒ පාර මම රහතන් වහන්සේගෙන් ඇහුවහම, රහතන් වහන්සේ පැවසුවා, “ඒ රූපය ස්පර්ශ කිරීමකුත් නැත. සංස්කාර නිසා රූපය ස්පර්ශ කිරීමකුත් නැත.” ඒක නේ ඡන්ද සමාධියෙන් කරන්නේ. අර ඡන්ද සමාධියෙන් අතන දකුණු අත පැත්තෙන් අපි අර **pedal** එකේ අයිත් කරයිත් පස්සේ, සංස්කාර නිසා ඇවිල්ලා රූපය ස්පර්ශ කිරීමක් කියන එක ඇති වීමක් වෙන්නේ නෑ, පල්ලෙනායිත් ඇවිල්ලා. ඊළඟට අර ඡන්ද සමාධියේ **N** අකුරේ අතින් පැත්තට බලන විදිහට නේ ඒක පෙනෙන්නේ. අන්න ඒක නිසා ස්පර්ශ කිරීමකුත් නෑ. ඉතින් මේ දෙපැත්තෙන් ම ඒක නැත්නම් ඉතින් හරි. ඉතින් ඒක නේ පළවෙනි පටිපදාවේ පෙනෙන්නේ, කබලිංකාර ආහාර පාර, ඒක ස්පර්ශ කරන්නේ නැතැයි කියන එක තමයි ඡන්ද සමාධියෙන් තේරුම් කරන්නේ.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

20/05/2015 - පංච ඉන්ද්‍රිය

Pañca Indriya

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, පැවතිය හැකියි කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. අර මලකඩ කාපු යකඩ ඇණයක්, පවතිනවා කියන අඤාන ස්වභාවය ඒ බුදුපියාණන් වහන්සේට නැත කියලා. මේ විදිහට දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

භාවනාවට පෙර ම මට කිව්ව ඔය කලින් කරපු භාවනාවක් තියෙනවා, “20 වෙනිදා මාර්තු මාසේ 2015 වේ සම්මා ඥාන” කියන භාවනාව. අන්න ඒක බලන්න කියලා. එතකොට ඒ භාවනාව තුළ තියෙන්නේ, අර තරුව, ඒ කියන්නේ, එතන පෙන්නනවා අර සම්මා සතිය කියන එක අපිට ඇති වුණහම, ඒකෙන් අපිට තියෙනවා කියලා සම්මා දිට්ඨිය. ඒ සතිය සහගතව සම්මා දිට්ඨිය තුළ සම්මා ප්‍රඥාව ඇති වෙනවා. ඒ සම්මා ප්‍රඥාවෙන් සම්මා ඥාන වෙනවා කියලා කියපු භාවනාව. ඒකේ තරුව බලපු එක තමයි තියෙන්නේ. එතකොට මේ තරුව කතාවෙදින් තියෙනවා, ඉද්ධිපාද හතර සහගතව වෙලා ඒක මගින් මේ සම්මා විමුක්ති පවත්වනවා කියලා.

ඉතින් මම ඕක සම්බන්ධ කළේ, ඊයේ කරපු භාවනාවත් එක්ක. එතකොට මේ භාවනාවෙදි මම බැලුවේ, අර මුලින් ම විඤ්ඤාණය කියන එක ඉතා ම කුඩා කාලයක් පවතින්නේ. අර h කියලා එහෙමත් අපි ලකුණු කළේ පොඩි දුරකට. එතකොට අන්න එතන ඒක නිසා අපි සංස්කාරයන් කියන ඒවා අයිත් කරනවා. අර එකොළොස් වෙනි රවුමේ දී එන සංස්කාර. එතකොට අපි ඊයේ බලපු diagram එකේ අර ඒ සංස්කාර කියන අයිත් කළ කෙළවර, ඡන්ද සමාධියෙන් ඒ කොටස එනවා.

ඒක ආවා ම ඔන්න ඔය අර්ථය ඒ විත්තය තුළට කා වැදිලා තමයි, අර විත්ත ඉද්ධිපාදයේදි අපි පෙන්නනවා නේ අර ස්පර්ශයේ ඉඳන් වේදනාව, වේදනාවේ ඉඳන් පරාමාස, පරාමාසයේ ඉඳන් අර පල්ලෙහා හය අගතියට යන්නා වූ එක. අන්න ඒක දක්වා ඒක ගමන් කරනවා පහළ ඉඳන් උඩ කෙළවර දක්වා ම යනවා. ස්පර්ශය දක්වා ම එතනට යනවා. එතකොට මේක නිසා කෙනෙකුට සතියක් ඇති වෙලා තියෙනවා. අන්න ඒ සතිය අපි දැන් ලකුණු කරන්නේ ස්පර්ශයයි සඤ්ඤාවයි අතර නේ. ආන්න එතන ඒ point එකට ඇවිල්ලා ඕනෑ තරම් වෙලා ඉන්න පුළුවන්. පුදුමාකාර විදිහට සතියක් සහගතව කැමති කාලයක් ඉන්න පුළුවන් කියන එක මට තේරුණා. මම එහෙම හිටියා මම හිතන්නේ, මිනිත්තු මං හිතන්නේ හතරක් පහක් විතර.

ඉඳල ඊට පස්සේ එතන දැන් පහළ ඡේතවා. පහළ ඡේතවා කියලා කියන්නේ, දැන් ඊළඟට අපි ඊයේ diagram එකත් එක්ක ඡේතවා, අපි ජරාවට පත් වෙනවා නම්, නන්දිය කියන එක යනවා කියන එක. ආන්ත ඒක දැන් අර සතිය විසින් ඒක මතු කරලා පෙන්වා දෙන ස්වභාවය තියෙනවා. එයාගේ කෙළින් ම direct වෙන්නේ අන්ත එතැනට. ඒක තමයි ඡන්ද සමාධියේ අනිත් කෙළවර නේ. ඡන්දයෙන් අයිත් කරන්නා වූ අනිත් කෙළවර. එතකොට ඡන්දය විසින් ඒක අයිත් කලාට පස්සේ, දැන් එතනත් ඉන්න පුළුවන්කම කියන එක තියෙනවා. එතනින් එනවා අපි උඩ කෙළවරට. ඒ කියන්නේ වේතනාව තියෙන තැනට. එතැනින් විරිය මගින් අපි අයිත් කරනවා කියලා කිව්වා.

ඒ විරියෙන් අයිත් කරලා, විමංසාවෙන් අපි ඒ කොටස අයිත් කළයින් පස්සේ, පද්ධිමනසඝ්නපයේ තිබෙන්නා වූ ආස්වාදය අයිත් කලාට පස්සේ, දැන් අත්තා සඤ්ඤාව කියන එක යනවා. ඒ කියන්නේ අර 5A කියන තැන තමයි අපි අත්ත සඤ්ඤාව ඔතන අපි ලියන්නේ. එතැනින් තමයි විරියෙන් අයිත් කරනවා කියන්නේ. අපි ඉතින් ඔයට කලින් අපි බලලා තියෙනවා නේ, කලින් බලලා තියෙනවා සඤ්ඤාවේ ඉඳන් නාමරූපය දක්වා එන කොටස එතන විරියෙන් අයිත් කරනවා කියන එක. මේ දෙක ම එක සමානයයි නේ. එක ම දේ තමයි මේ කියන්නේ. අපි තේරුම් ගත්ත නේ අන්තිමට ඕක 5A අත්ත කතාව තමයි මේ එතැනින් කිව්වෙන් කියලා. දැන් එතන ඒ විදිහටත් මං ටිකක් වෙලා හිටියා.

දැන් ඉතින් අපි දන්නවා සම්මා ඥානය කියන එක ඔතන දැන් තියෙනවා. ඇතුළේ රවුම කැරකෙන්නේ නැති ස්වභාවය. දැන් ඒකෙන් අපිට ඇති වෙනවා විමංසාව කියන එක. දැන් ඒ පාර ඒ විමංසාව විසින් ඇඟිල්ල දික් කරලා පෙන්නනවා අන්ත අර රූපයට. දැන් අපි මුලින් උඩ වේතනාවේ ඉඳන් එතකොට අපි කිව්වේ පැවතිය හැකි ය, කියන කතාව අපි අයිත් කලා. දැන් මෙයා විමංසාවෙන් ඇඟිල්ල දික් කරලා පෙන්නනවා මේක පවතින්නේ නෑ, කියන එක ඒ රූපයට ඒක පවතින්නේ නැහැ. අන්ත එතන ආපහු ඔන්න විරිය ලකුණු වෙනවා. එහෙම නම් රූපයේ ඉඳන් ඔය ස්පර්ශය දක්වා එන්නා වූ විරිය කියන එක. එතනත් ඕනෑ තරම් කාලයක් ඉන්න පුළුවන්.

දැන් ඔතන එනවා අපිට හරි ලස්සනට එනවා විරිය, රූපයේ සිට ගත්තම ස්පර්ශයට එන විරිය, ඊළඟට සතිය, ඊට පස්සේ ආපහු විරිය. අර බුදු භාමුදුරුවන්ගේ මහා චන්තාරීසක සූත්‍රයේ පෙන්නනවා නේ ඒක පරිවාර වෙමින් යනවා කියන එක. එතකොට ඒ ක්‍රමයට විරියෙන්, සතිය. සතියෙන් ආපහු විරිය. අර නාමරූප දක්වා එන්නා වූ ඒ 3 වෙනි විරිය. ඉතින් මේ භාවනාව බොහොම හෙමින් මං කළේ. ඒ කියන්නේ අර දේ දැකීම හේතු කොටගෙන ඒ මනස හෙල්ලෙන් නැතිව, ඒ කැමති

කැමැති, ඒ සතියේ ඉන්නවා නම් සතියේ ඉන්න පුළුවන්. විරියෙන් ඉන්නවා නම් විරියෙන් ඉන්න පුළුවන්. විමසාවෙන් ඉන්නවා නම් එතන විමසාවෙන් ඉන්න පුළුවන්. ඒ වගේ ඒ පවතින්න පුළුවන්. ඉතින් මෙහෙම වුණහම අතීත භවයන්වල දේවල්, මේ ස්ථානයේ ගැන, ඒ වගේ මම දැක්කා. ඔය නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනය වෙනවා. ඔය විදිහට ඒ පුද්ගලාකාර තත්වයක් ඒකේ තිබුණා.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

21/05/2015 - විමුක්ති ඤාණදස්සන

Vimutti Nāṇa Dassana

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කලා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය, පැවතිය හැකියයි කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. ඊළඟට අර මලකඩ කාපු යකඩ ඇණය, පවතිනවා කියන අඤාන ස්වභාවය ඒ බුදුපියාණන් වහන්සේට නැත, කියලා. මම ඒ වෙලාවේ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේගේ ආලෝකය දුටුවා. මේ විදිහට හත් නම, දාහතර නම මෙතෙහි කරලා වැද නමස්කාර කලා.

ඊයේ භාවනාව මම ලියාගෙන යනකොට, දැන් අපි ආවා නේ ඊයේ අර විරියෙන් සතිය විරිය කියලා. ලියාගෙන යනකොට ම මට එකපාරට ම කල්පනා වුණා, දැන් එහෙම නම් නාමරූපය තියෙන තැන ඉඳන් ආපහු චේතනාවට සතියක් එනවා නේ ද කියලා. ඒක මට එකපාරට ම වැටහුණා. එතකොට දැන් ඒ කියන්නේ, අපි මේකේ දැන් numbers ටික දාගත්තේ නැත්නම් කෙනෙකුට තේරුම් ගන්න හරි අමාරුයි.

ඒක නිසා අපි numbers ටික දාගන්නවා නම්, අපි හිතමු ස්පර්ශයේ ඉඳන් සඤ්ඤාවට තියෙන එකට, එතන ලකුණු කරන සතියට අපි 1 කියලා දාමු. 2 කියලා දානවා සඤ්ඤාවේ ඉඳන් නාමරූපය දක්වා අපි ලකුණු කරන විරියට. 3 කියලා දානවා නාමරූපයේ ඉඳන් චේතනාව දක්වා එන සතියට. 4 කියලා දානවා රූපයේ ඉඳන් ස්පර්ශය දක්වා එන්නා වූ විරියට. ආපහු අපි 5 කියලා දානවා චේතනාවේ ඉඳන් ටීනමිද්ධය දක්වා ලකුණු කරන විරියට. 6 කියලා දානවා ටීනමිද්ධයේ ඉඳන් විඤ්ඤාණය දක්වා ලකුණු කරන සතියට.

එතකොට මේ භාවනාවේදී, අර 2 වෙනියට ලකුණු කළ විරිය මගින් අත්ත සඤ්ඤාව ඉවත් කරනවා. එතකොට චේතනාව ඉවත් කිරීම සතිය මගින් ම සිදු කරනවා. ඒකට මට ආධාර උපකාර වුණේ, අපි සම්මා විමුක්ති භාවනාව කරලා තියෙනවා 21 වෙනිදා මාර්තු මාසේ 2015 දී. එතන අපි කියනවා, සම්මා දිට්ඨිය තුළට සම්මා ඤානය ඇති කිරීමට උදව් උපකාර කරනවා කියලා. චේතනා ඉවත් කර ඇත. අන්න ඒක මට සිහි වුණා.

එතකොට ඉදංසච්චය තුළ පෙර සංස්කාර නිසා යමක් වුණා ද, මේකේ අර්ථය විරහිත වීම නිසා තමයි මේ ගැටේ ගැලවීම, කියන එක තියෙන්නේ. මොන ගැටේ ද? වේදනා පරාමාස චේතනා, කියන ගැටය. අර ඉදංසච්චයේ බර සැහැල්ලු වෙනවා කියලා

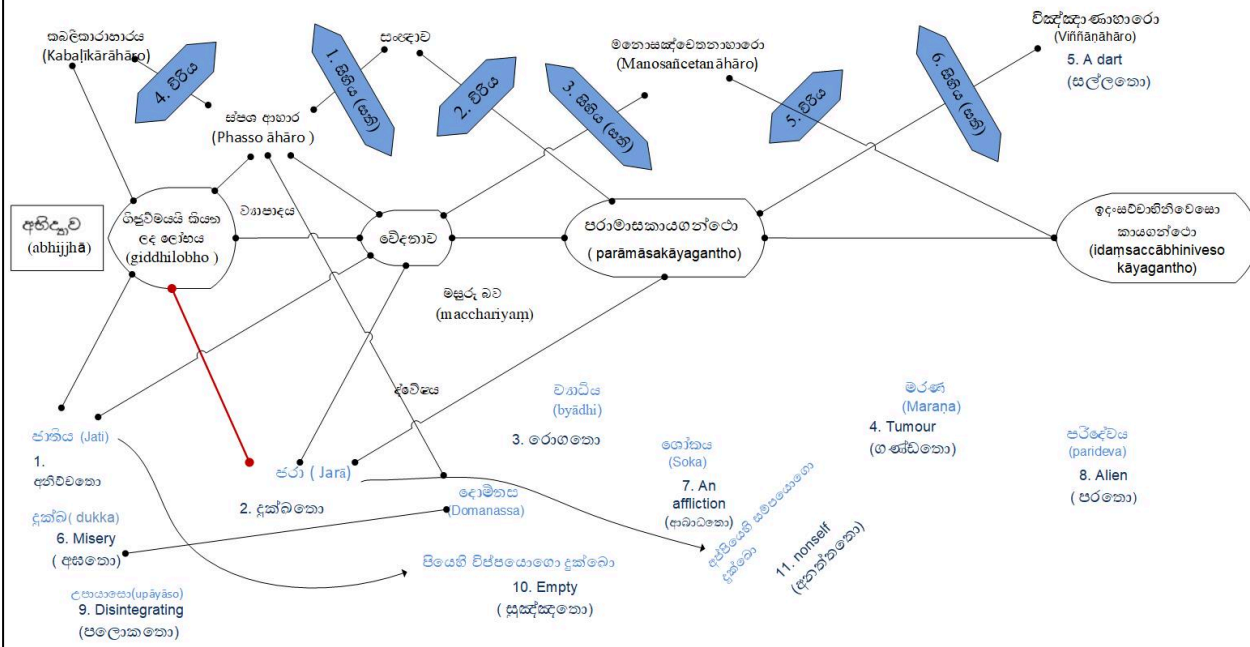
කලින් මග හාවනාවක දී පෙන්වුවා. ඒකෙ බර සැහැල්ලු වෙලා තමයි මේක සිද්ධ වෙන්නේ කියලා.

දැන් මේ පුද්ගලයාට මේ සම්මා ඥානය කියන එක තියෙනවා. දැන් රූපය ස්පර්ශ වීම කියන එක එයා ඉවත් කරනවා. අන්න ඒක තමයි අපි 4 වෙනියට ලකුණු කරපු විරිය කියලා කිව්වෙ අර රූපයයි ඒ ස්පර්ශයයි අතර තිබෙන්නා වූ විරිය. ඒ වුණත්, රූපය ඉවත් කළත්, සංස්කාර නිසා හෝ පවතිනවා කියන අඥාන ස්වභාවය සියුම්ව මනසේ පවතිනවා. ඒක හරියට අර hub එක තියෙනවා. වටේ අර තටාකය තියෙනවා. දැන් මේ කෝට්ටකින් කරකවන ඒවා මුකුත් නැහැ. කෝට්ටකුත් නෑ. ඒ වුණත් තවමත් කරකැවෙන්න පුළුවන් යයි කියලා පැවතිය හැකි ය කියන අඥාන ස්වභාවයක් මෙයාට තියෙනවා.

අන්න එතෙක්දී මග 5 වෙනි විරිය මගින් එවැනි මානසික තත්වයක් ඉවත් කරනවා. ඒ කියන්නේ 5 වෙනි විරියයි කිව්වේ චේතනාවේ ඉඳන් ඒනමිද්ධය දක්වා අපි ලකුණු කරපු විරිය. සංස්කාර කොපමණ කාලයක් පවතිනවා ද යන්න ගැන හැඟීම ගිලිහී යෑමෙන් අනතුරුවයි මේක සිද්ධ වෙන්නේ. ඒ කියන්නේ තමන් කලින් හදපුවා. එහෙනම්, සංස්කාර ගැන යම් නිත්‍යභාවයක් පෙර පැවතිය හැකි ය. පවතිනවා යන අදහසක් වේ ද, මේක කිසිම ධ්‍යාන සහගත ස්වභාවයකින් නොපැවැත්විය හැකි බව, විමුක්ති ඥාන දර්ශනය මගින් ම පහදා දීම අනුව තමයි මේක සිද්ධ වෙන්නේ.

මෙසේ සතිමත් වන්නේ, විමුක්ති ඥාන දර්ශනය සහිතව සියලු ආශ්‍රවයන් නැසිය හැකි සතියක්, ඒක තමයි අර 6 වෙනි සතිය කියලා කිව්වේ. ඒ ඒනමිද්ධයේ ඉඳන් විඤ්ඤාණය දක්වා ලකුණු කරන සතිය. ඒක සහිතව වාසය කළ හැකි ය. මම හිටියේ ඔන්න ඔතන. ඉතින් සාදු උතුම් බුදු පියවරුනි, කියලා මේක අවසන් කළා.

This diagram was constructed under the guidance of the Arahant Great Brahma Sahampati for whom I am so grateful. 21/05/2015

- 1) පදම්මචේනී සිහිය (සතිය) මගින් පැවතිය හැකිය යන්න ඉවත්කිරීම
 - a) රූපයත් රූපය නිසා මම පවතිනවා යන්න නොවේ. රූපයට ජරා මරණ ඇත. b) වේදනාවත් වේදනාව නිසා මම පවතිනවා යන්න නොවේ. වේදනාවට ජරා මරණ ඇත.
 - c) සංඥාවත් සංඥාව නිසා මම පවතිනවා යන්න නොවේ. සංඥාවට ජරා මරණ ඇත.
 - d) අන්තා සහ අන්තා නිසා මම පවතිනවා යන්න නොවේ. අන්තා යන්න සෘජු සංඥාව නැතිවන විට අන්තා නැතිවේ.
- 2) විමංසා ඉදිරිපාදයෙහි උපකාර සහිතව, 2 වැනි සලකුණෙන් දක්වා ඇති චීරය මගින් අන්ත සංඥාව ඉවත්කරයි.
- 3) එන්ද්‍ර ඉදිරිපාදය නන්දිය ඉවත්කිරීමෙන් පසුව, 3 වැනි සලකුණෙන් දක්වා ඇති සිහිය (සතිය) මගින් වේදනාව ඉවත්කිරීම මගින් අප්‍රත් සංස්කාර කිරීමේ හැකියාව ඉවත් කරයි.
- 4) සම්මාදාණයෙහි උපකාර ඇතිව, රූප ස්පර්ශ ඉවත්කිරීම 4 වැනි සලකුණෙන් දක්වා ඇති චීරය මගින් සිදුකරයි. එනමුදු සියුම් සංස්කාර නිසා පවතිනවා යැයි දිවිහිත් සහ සංකල්පයන් පැවතිය හැකිය. මෙම ධර්මයේ ඉවත්කිරීම 5 වැනි සලකුණෙන් දක්වා ඇති චීරය මගින් සිදුකරයි. ඉතිරිව ඇති සංස්කාරයන් කොපමණ කාලයක් පවතිද? එය නොපවතී. මෙය මනාකොට වටහා ගන්නේ, එනම් පෙර සහ දැන් සංස්කාරයන් නොපවතින බව යන්න තේරුම් ගෙන විඤ්ඤාණ දහරාව ගැන සතිමත් වීම 6 වෙනි සලකුණෙන් දක්වා ඇති සතිය මගින් සිදු කරයි.

Ref: <https://visuddhimagga.info/>

s_VimuttiNaanDassana.jpg

22/05/2015 - ටීනමිද්ධ පරියුට්ඨිතා

Thīnamiddha Pariyuṭṭhitā

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ ලෝකයේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, පැවතිය හැකියි කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, මලකඩ කාපු යකඩ ඇණය, පවතිනවා කියන අඤාන ස්වභාවය ඒ බුදුපියාණන් වහන්සේට නැත, කියලා වැද නමස්කාර කළා. මේ විදිහට හත් නම, දාහතර නම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

මම අද භාවනාවට කළේ, ඊයේ භාවනාවට කරපු දේ ම තමයි. මම ඒ විමුක්ති ඤාණදස්සන කරපු එක සිහි කරගෙන ගියා. එතකොට ඒකේ අපි දන්නවා නේ අපි ලකුණු කළා කියලා සතිය ස්පර්ශයේ ඉඳන් සඤ්ඤාවට 1 වන කාරණය. 2 සඤ්ඤාව ඉඳන් නාමරූපෙට 2 විරිය, 3 නාමරූප ඉඳන් චේතනාවට සතිය කියලා ලකුණු කළා.

ඉතින් මේ කාරණා තුන නැවතත් මම හොඳට මෙනෙහි කරලා බැලුවා. ඒ මෙනෙහි කරලා බලලා අර ඒ ගැටය කියන එක ගැලවිලා, ඒ කියන්නේ අර ඉදංසච්චය තුළ පෙර සංස්කාර නිසා යමක් වී ද, ඒකෙ අර්ථය විරහිත වුණා කියන එක අපි බැලුවා. ඒක බලලා සම්මා ඤානයන් තියෙනවා. රූප ස්පර්ශය කියන එක ඉවත් කරනවා. ඒ රූප ඉවත් කළත්, අර සංස්කාර නිසා හරි පවතිනවා කියන අඤාන ඒ ස්වභාවය සියුම්ව මනසේ පවතින්න පුළුවන් කියලා අපි ඉගෙන ගත්තා.

එතකොට ඉතින් මේකේ තවමත් කැරකෙන්න පුළුවන් කියන අදහස නේ තියෙන්නේ. ඉතින් මේක මේ අපිට 4 වෙනියට විරිය ආවා, එතැනින් අයිත් කළා රූපය. එතකොට 5 වෙනි විරියෙන් අපි සංස්කාර අපි කතා කරනවා කොච්චර කාලයක් මේක පවතිනවා ද කියන ඒ හැඟීම කියන එක ගිලිහිලා ගියාට පස්සේ තමයි, අපිට ඒ මානසික තත්වය ඉවත් වුණා කියලා කියන්නේ. එතැනින් අපි ආවා අර විමුක්ති ඤාණදස්සන කියන එක ටීනමිද්ධයේ ඉඳන් ඒ විඤ්ඤාණය දක්වා ඒ 6 වෙනියට අපි ලකුණු කරන සතිය.

ඉතින් මෙනෙත්දී මම බැලුවේ ඊයේ හවස අපි අර පූජාවෙන් පස්සේ කරපු භාවනාවත් එක්ක සම්බන්ධ කළා. ඒ කියන්නේ ඊයේ ඉගෙන ගත්ත නේ කුසලය කියන එක දැන් අපි කළහම, ඒකෙන් ඒ කුසල් ඒ කියන්නේ දැන් තාම පුණ්‍ය කර්මයන් ඒවා කරනවා. ඒකෙදිත් එයා බලාපොරොත්තු වන්නේ කල්පනා කරන්නේ මට ජීවත් වෙලා ඉන්න පුළුවන් වේවි කියන හැඟීම. එතකොට එතනත් අපිට ජේතවා මේකේ මේ මිච්ඡා දිට්ඨියක්. මේකෙන් පැවතීමක් කියන එක තමයි ඒකෙ තියෙන්නේ කියන එක.

ඒ කියන්නේ අපි කයින් කරන ඒවා, දුස්සීලභාවය කියන එක, අපි කයින් කරන ඒවා අයින් කරනවා. වචනයෙන් කරන ඒවා අයින් කරනවා. හැබැයි ඉතින් මේ කුසලය කරමින් පවතිනවා කියන එක, අපි පවතිනවා නම් අන්න ඒක නිසා අර මිච්ඡාදිට්ඨික කොටස කියන එක තියෙනවා. එතන ම තියෙන්නේ දුස්සීලභාවයක් ම තමයි කියන එක. එතකොට මෙන්න මේ දුස්සීලභාවය හේතු කොටගෙන අපේ පවතිනවා පරිශුච්ඡානය. ඒක සිත මැඩගෙන පවතිනවා.

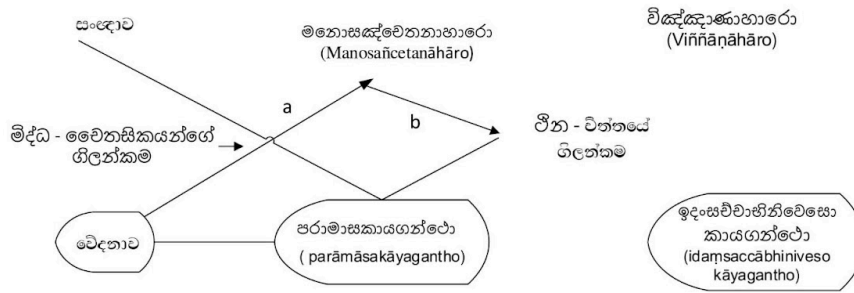
එතකොට ඒ පරිශුච්ඡානය නිසා ඉතින් ඒ වේතනාවන් හැදිලා මේවා සිද්ධ වෙනවා කියන එක ජේනවා. එතකොට ඉතින් බුදුහාමුදුරුවෝ පෙන්නවා නේ ඉතින් මේ කුසල සීලය කියන ඒවත් නැති වෙන්නේ විමුක්තියෙන් කියන එක. ඉතින් අන්න ඒ තත්වයට මනස ගෙනිහිල්ලා, ඒ කියන්නේ නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන ලාභියා වුණත් අවුරුදු හතෙන් මැරිලා යන්න පුළුවන්. අන්න ඒ ස්වභාවයක් තියෙන්නේ. මනුස්ස ලෝකයේ ආයුෂයෙන් අවුරුදු හතක් කියන එකෙන් නැති වෙලා යන්න පුළුවන්.

එතකොට රහතන් වහන්සේ ඒක මට කිව්වා මේ භාවනාවෙදි, අවුරුදු හතෙන් මැරිලා යන අයත් දකිනවා කියලා. එතකොට එහෙම නම් ඉතින් මේක ඒ පවතින්නේ නෑ කියන ඤාණදස්සනයෙන් හිටියා අර ඒ ඒ තැන ඊයේ වගේ ම ඒ තැන්වල නතර වෙලා බැලුවා. ඉතින් ඔක ගියාට පස්සේ ඉතින් ජේනවා මෙතන මේ දැන් ඔය ටීනමිද්ධය කියන තැනට නේ අපි ඔය කතා කරන්නේ. මිද්ධය අතන අයින් කළා මුලින්, අර විරියක් කතා කරනකොට.

ඊළඟට ආපහු අවසානයටත් අපි විරියක් කතා කරනකොට අපි එන්නේ නෑ, අර ටීනය කියන තැනට. එතකොට 5 වෙනි විරිය නේ ද? එතකොට එහෙම නම් අපිට ජේනවා, ඒ 2 වෙනි විරියයි 5 වෙනි විරියයි. දැන් ඔය අවස්ථාව වෙනකොට අර ටීනමිද්ධ පරිශුච්ඡිතා කියන කතාව කියන එක නැහැයි කියන එක අර භයහෙරව එකේ හොඳට ඒක පවතිනවා. ආන්න ඒක තමයි මම කරපු ඒ භාවනාව.

ඒ ටීනමිද්ධය පහ කළා ම, එතන ඒ **straight** බව කියන එක තියෙනවා. විරිය බොහොම තදින් පවතිනවා. ඒ කියන්නේ, අර අට වෙනි, අපි දන්නවා රවුම් අටක් ගිහිල්ලා ටීනමිද්ධ අවස්ථාවෙදින් අපි **shirt** එක ගන්න අවස්ථාවේ දීත් අපි **2nd opinion** එක **count** කරනවා කියලා අපි කිව්වේ. එතකොට එතන ඔය අවිද්‍යා ආශ්‍රවයෙන් එතනත් අවිද්‍යාවෙන් දුවනවා කියන එක, ඒක නැති වීම කියන එක තියෙනවා.

මින මිද්ධයෙන් මධනා ලද්දාවූ (මිනමිද්ධපරිපූර්ණය)

- a) විඤ්ඤාණය සද්දීමට මෙය මිද්ධ ස්වභාවය ඇත. මෙය චෛත්සිකයන්ගේ මිද්ධ ස්වභාවයයි.
 - b) විඤ්ඤාණය සෑදූ පසු, චිත්තයේ යම් අලස භාවයක් වේද මෙය මින නම් වේ.
- මිනමිද්ධපරිපූර්ණය a) සහ b) ලෙස සිතිය යුතුය.

23/05/2015 - නිරෝධ

Nirodha

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවයි මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, පැවතිය හැකියි කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, ඒ බුදුපියාණන් වහන්සේට අර මලකඩ කාපු යකඩ ඇණය, පවතිනවා යන අඤාන ස්වභාවය නැත කියලා වැද නමස්කාර කළා. මේ විදිහට දාහතර නම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

මට භාවනාවට පෙර ම, කිව්වා “27 වෙනිදා අප්‍රේල් මාසේ 2015 වේ ඡන්ද ඉද්ධිපාද භාවනාව බලන්න” කියලා. ඉතින් ඒකේ පෙන්නන්නේ ඔය මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ පෙන්නපු විදිහට අර අපි දන්නව නේ අර triangle එක ඇති වෙන්නේ, සම්මා දිට්ඨියෙන් ආයතන භාවනාවේ පෙන්නන්නේ, ප්‍රඥාව, ප්‍රඥාවෙන් ශ්‍රද්ධාව, හිරි ඕනප්ප ඉදන් ඇවිල්ලා ඉන්ද්‍රිය සංවරයට එනවා කියන එකයි. එතකොට ඔතන පෙන්නනවා ඉතින් ඉන්ද්‍රිය සංවරය නැති වුණා නම්, අර අපි දන්නවා නේ සතිය, සතියෙන් පෙන්නනවා නේ අන්තිමට කබලිංකාර ආභාරය ම තමයි ප්‍රශ්නය කියලා. අර නිත්‍යභාවය නැතෙයි කියලා.

එතකොට ඒක බලලා, ඒ භාවනාවේ අන්තිමට පෙන්නනවා, ඒ අවසානයට රූපය බැරි වෙලාවත් අපි ස්පර්ශ වෙන්න දුන්නා නම්, අර “නහි ජාති ගබ්භ සෙය්‍යං” කියලා ඔය යන්නේ. රූපය ස්පර්ශ වෙන්න අපි දුන්නා නම්, ඒක නිසා අපිට පරාමාසය හරහා juice ගැලීම සිද්ධ වෙනවා. මොකද රූපය ස්පර්ශ වුණොතින් සඤ්ඤා, අර 3-3 ටීනම්ද්ධ අවස්ථාව, එතැනින් ඒ සඤ්ඤාවෙන් පරාමාසය, පරාමාසයෙන් 1-3 මෝහය ඒක ඇති වෙනවා කියලා. එතකොට පරාමාසය හරහා juice ගලනවා. එතකොට ඔතන අපි ලකුණු කර ගත්තේ, අර ඒ සඤ්ඤා වෙ ඉදන් ඒ නාමරූප කොටසට යන්නා වූ එතන තැන අපි විරියයි කියලා ඊයේ ලකුණු කර ගත්ත නේ. ඒ කියන්නේ එතන තියෙනවා, ඔය juice ගැලීම නැති කිරීම කියන එක ඡන්ද සමාධිය අවශ්‍යයි කියලා අපි ඒ භාවනාවෙදි සිහි කරලා තියෙනවා.

දැන් එතකොට ඊයේ භාවනාවත් එක්ක සම්බන්ධ කරලා බලනවා නම්, අපිට picture එක එනවා, සඤ්ඤාවේ ඉදන් නාමරූප පරාමාස. එතකොට අර 2 කියලා ලකුණු කරපු විරිය සඤ්ඤාවේ ඉදන් නාමරූපයට. 3 කියලා ලකුණු කරා නාමරූපයේ ඉදන් චේතනාවට යන තැන, සතිය. එතකොට එතන ඒ සතිය මගින් චේතනාව තමයි ඉවත් කරන්නේ. ඊට පස්සේ අපිට එනවා ආපහු, 5 කියලා විරියක්, චේතනාවේ ඉදන් ටීන

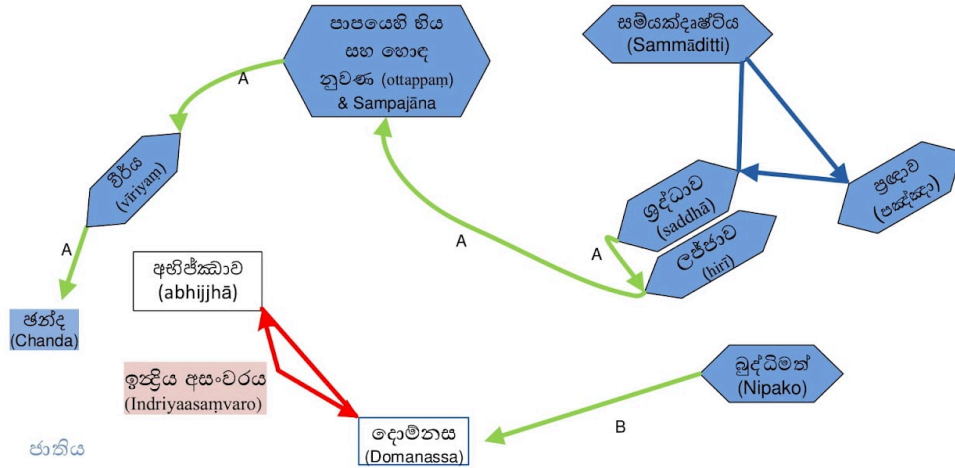
අවස්ථාවට. 6 එනවා ජීනයේ ඉඳන් විඤ්ඤාණය දක්වා එන සතිය. ඉතින් ඕක හරි ලස්සනයි බැලුවා ම, ඔය නාමරූප පරාමාසයට ඇතුල් වෙන එක කපන්නේත් විමංසාවෙන්. ජීනමිද්ධයේ ඉඳන් පරාමාසයට ඇතුල් වෙන එක කපන්නේත් විමංසාවෙන්. එතකොට පරාමාසය දෙපැත්තට විමංසාව තමයි තියෙන්නේ. ඉතින් මෙතන තියෙන්නේ, මේ සඤ්ඤාව හරහා යම්කිසි ආස්වාදයක් පරාමාසයට ඇතුල් වෙනවා ද, ඒක විමංසාව මගින් පහ කරනවා.

ඊළඟට 3 සතිය මගින් චේතනාව ඉවත් කිරීමෙන් අනතුරුව තමයි ඒක සිද්ධ වන්නේ. මේකට උදව් උපකාර වෙන්නේ මොකක් ද? ඡන්ද සමාධිය මගින් අර නන්දි සහගත ස්වභාවය පහ කිරීම කියන එක. අර පල්ලෙහා ඉඳන් නන්දියෙන් එන කතාව. එතකොට මේ විදිහට මිද්ධ සහගත වූ සඤ්ඤාව පරාමාසයට ඇතුල් වීම කියන එක වළක්වනවා. ඒ වැළැක්වීම කරන්නේ විමංසාව ඉද්ධිපාදය මගින්. ඒ වගේ ම තමයි එහෙම ම ධර්මයක් අනිත් පැත්තෙන් ජේනවා. ඒ කියන්නේ 5 වෙනි විරිය, චේතනාවේ ඉඳන් ජීනයට එන්නා වූ එක, ඒකට බැරි වෙලාවත් එහෙම යන්නට ඉඩ දෙන්නා වූ යම්කිසි ජීන ස්වභාවයක් තියෙනවා ද, අපි විරිය මගින් නැවැත්වුවාට, අන්න ඒක සතිය මගින් පහ කරනවා. ඒ විඤ්ඤාණ නොවන්නේ විමංසාව මගින් පරාමාසගත වීම වළක්වනවා, මේක තමයි නිරෝධය. ඉතින් මේ භාවනාවේදී මම කීප සැරයක්, ඒක එතන ම නිරෝධයට යනවා. එතන ම නිරෝධයට යනවා.

ඒක ම තමයි මම කරපු භාවනාව.

අභිජ්ජා සහ දොමනස නැති කිරීම

තථාගතයන් වහන්සේ ගැන විශාල ශ්‍රද්ධාවක් තිබිය යුතුය. ශ්‍රද්ධාව සහිතව පහත දැක්වෙන සටහන භාවිතා කරන්න.

ත්‍රිකෝණ දෙක බලන්න.

- Path A - සම්මාදිට්ඨිය නිසාය. මෙහි වීරිය වශයෙන් දැක්වෙන්නේ පළමුවන වීරියයි - අත්හැරීම (නෙක්බම්ම ...). කුමක් සඳහාද? අභිජ්ජා නැතිකිරීමටය. මෙය Path A - මුළුලෙහිම පැවතිය යුතුය.
- Path B - ප්‍රඥාව නිසාය. අභිජ්ජා ඇතිනම් දොමනස ඇතිවේ යන්න පිටුව 2 දී ඉගෙන ගනිමු. මෙය දැන බුද්ධිමත් (nipako) විය. දැන් දොමනස නැතිවීම කෙසේදැයි දැනී. මෙසේ දැනගැනීම ඇත්තේ, එනම්, අස්තන්ගමය දන්නේ, ප්‍රඥාව පරාමාසකාය ග්‍රන්ථය ඇතුළුව ඇදේ. ඉන් අනතුරුව නිවර්ණය මෙයින් පිටත බව දැන, ප්‍රඥාව පරාමාසකාය ග්‍රන්ථයෙන් ඉවත්වීම සිදුවේ.
- මෙය ඉහළම උපෙක්ඛාවයි.

24/05/2015 - නිබ්බෙදික 6

Nibbedika 6

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ ලෝකයේ සිටින ශ්‍රේෂ්ඨතම, ඥානවන්ත, පණ්ඩිත පළවෙනි බුදුපියාණන් වහන්සේ කියලා වැද නමස්කාර කළා. මේ විදිහට දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා, ඒ order එක මෙනෙහි කරමින්.

මට භාවනාවට පෙර ම කිව්ව ඒ “29 වෙනිදා මාර්තු මාසේ 2015 නිබ්බෙදික 4 භාවනාව බලන්න” කියලා. ඉතින් මම මෙතැන දී පටන් ගත්තා, ලෝභය නැති කරමි කාමච්ඡන්දය ජරාවට ඇති කැමැත්ත කියලා මම අද භාවනාව පටන් ගත්තා. මට මේක සිතූ විගසින්, මම දැක්කා මේ hour glass එකක්. ඒ කියන්නේ, ගිද්ධිලෝභය වේදනා පල්ලෙභායින් තියෙනවා ජාතියයි ජරාවයි. එතකොට ගිද්ධිලෝභ රේඛාව ජරාව දක්වා එනවා, අපි දන්නවා, අනිත් පැත්තෙන් තියෙන්නේ කාමච්ඡන්දය. ජාතියේ ඉඳන් වේදනාව දක්වා එනවා කියන්නේ, අර ආවාසමච්ඡරිය.

එතකොට ජාතියට අපි දන්නවා අර නන්දියත් එක්ක සම්බන්ධතාවයකුත් ඒ ගිද්ධිලෝභයෙන් තියෙනවා කියලා. එතකොට මෙනත ජේනවා අපි ජරාවට කැමති වෙලා, ඡන්දය ඇති වෙලා, ආවාසමච්ඡරිය ඇති කරගන්නවා නේ ද කියලා මම ඒක විමසුවා. මේ වෙලාවේදී උග්‍ර සමාධියක් මට පැවතුණා. ඒක සඳහා ක්‍රමයෙන් ධම්මච්ඡරිය, චේතනාව දක්වා දික් වෙලා යනවා කියලා. ඒ රේඛාව මත තමයි, අපි 3 වෙනි සතිය කියන එක අපි ඊයේ පෙරේදා ලකුණු කළේ. ඒක ලකුණු කිරීම සිහි වුණා මට.

එතකොට එහෙම නම් දැන් අපිට ජේනවා සඤ්ඤාවේ ඉඳන් නාමරූපයට 2 වෙනි විරිය, නාමරූපයේ ඉඳන් චේතනාවට 3 වෙනි සතිය. පල්ලෙභා තියෙනවා නාමරූපයේ ඉඳන් පරාමාසයට එන එක විමංසාව මගින් කපනවා කියලා. එතකොට විමංසාව මගින් නාමරූප සිට පරාමාසය දක්වා එන දේ, ගලන දේ, කැපීම කියන එක තමයි මම මේ සිහි කළේ. 3 වෙනි සතිය මගින් චේතනාව කියන එක ඉවත් කරනවා. අපි ඉගෙන ගත්තා “මේකට උදව් උපකාර කරන්නේ අර ඡන්ද සමාධිය මගින් නන්දි සහගත ස්වභාවය පහ කිරීමෙන් අනතුරුවයි” කියලා ඒ සහම්පති බුදුපියා ඊයේ පෙන්වා දීපු ඒ වදන මම සිහි කළා. මේකෙදි ධර්මය හුඟක් පැහැදිලි වුණා.

මේක හරි ගැඹුරුයි. කොහොම ද මේක සිද්ධ වන්නේ? ඡන්දය මගින් සංස්කාර පළමුව ඉවත් කරනවා. අපි දන්නවා, දකුණු කෙළවරේ. ඒකේ ගැමිම අඩු වෙනවා කියලා කිව්වා. මේකේ අර්ථය තියෙන්නේ, අපි ඔය නිබ්බෙදික 2 භාවනාවේදී, අපි ඉගෙන

ගත්තා ඔය අවිද්‍යා, මේක නිසා අර hub එක පොඩ්ඩක් ඉස්සරහට කැරකිලා තියෙනවා නම්, භය අගති සෝක කාම ආශ්‍රව. එතකොට එහෙම නම්, උඩින් රූපය දක්වා ඒම විත්ත සමාධිය මගින් ඒ කියන එක සිදු කරනවා අර අපි දන්නවා ඒ ඉද්ධිපාද පටයේ විත්ත සමාධියෙන් ඒ ස්පර්ශය වේදනා, ඊට පස්සේ පරාමාසය, පරාමාසයෙන් අර පල්ලෙහා අර ලඟුව. ඉතින් එතන ඉඳලා මේ ගැමීම යන්න ඕනෑ උඩට. මේ ගැමීම කියන එක අඩු වුණා දැන්.

දැන් අර 1 වෙනි එකට දැන් එහෙම අපිට සතියක් තියෙනවා. 1 වෙනි සතියෙන් අපිට පෙන්වලා දෙනවා “ඉති රූපං, ඉති රූපස්ස සමුදයො, ඉති රූපස්ස අත්ථඪගමො.” එතකොට මෙතන, මේක තුළ තියෙනවා විමංසාව. දැන් සමුදය අත්ථඪගමය බලනකොට ඒක ඇතුළේ තියෙනවා නේ, ධම්මවිචය සම්බොජ්ඣකඪගය කොටස. අන්න ඒකෙන් ඇති වෙන විමංසාව තියෙනවා. අන්න ඒ විමංසාව මගින් ඒ කියන්නේ භව පච්චයා ජාති කියන විමංසාව මගින්, වේදනාව නොපවතින බව, ඒ කියන්නේ වේදනාවේ ඉඳන් නාමරූපය දක්වා යන කොටස අපි දන්නවා විමංසාවෙන් කපන්නේ. අන්න ඒ විමංසාව තමයි අපි මේ කතා කරන්නේ. අන්න ඒකෙන් පෙන්නලා දෙන්නේ. දැන් “ඉති වේදනා, ඉති වේදනා සමුදයො, ඉති වේදනා අත්ථඪගමො.” අර ධම්මමච්ඡරිය අපි දන්නවා ඒ කොටස යන්න මගින්, ධම්මමච්ඡරිය කොටස පහ කිරීම කියන එක සිද්ධ වෙනවා.

මෙතෙක්දී අපිට අර කුණු අඹ මුදලාලිගේ ඒ කතාව මුදලාලි නැති වෙච්ච. ඉඩෝරය නිසා අඹ නැති වෙච්ච ද කියලා අර ගැටය ගලවන අවස්ථාවේ දී පැහැදිලි කලා ඒ නිබ්බේධික භාවනාවෙදී, අන්න ඒ අර්ථයක් තියෙනවා මෙතන. එතකොට මේ කතා කරන්නේ, සඤ්ඤා වේදනා චේතනා කියන ගැටය. විමංසාව මගින් අත්ත සඤ්ඤාවේ යම්කිසි ගිලිහී යෑමක් ඇති ද, එය විමංසාව මගින් ඒක පවත්වනවා කියන එකයි මේ පෙන්නන්නේ.

එතකොට ඔතෙක්දී තමන්ට වැටහෙන්න ඕනෑ මේ hub එක කියන එක, අර තටාකය ඇතුළේ තියෙනවා අර පාත්තරය, එහෙම නැත්නම්, hub එක කියන එක. අත්ත සඤ්ඤාව ඉවත් කළත් තවමත් කැරකෙන්නා වූ hub එක නිසා වන ගැමීම විමංසාව මගින් ඉවත් කරනවා. අන්න එහෙම ඉවත් කිරීමෙන් තමයි, අපිට පහළට, ඒ කියන්නේ නාමරූපයේ ඉඳන් පරාමාසයට එන්නා වූ එක නොඑන්නේ කියන එක.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

25/05/2015 - නිබ්බෙදික 7

Nibbedika 7

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ මේ ලෝකයේ වැඩ වාසය කරන ශ්‍රේෂ්ඨතම, ඥානවන්ත, ප්‍රඥාවන්ත, පණ්ඩිත වූ, පළවෙනි බුදුපියාණන් වහන්සේ වශයෙන්. ඊළඟට ඒ දාහතර නම ම ඔය order එක සහගතව මම සිහි කළා. ඊට පස්සේ මම ඊයේ භාවනාව ම නැවතත් කරගෙන ගියා. ඒ භාවනාවේ අපි ආවහම අර වේදනාව කියන තැනට hourglass එකේ ඇවිල්ලා වේදනාව කියන point එකට ආවහම, ඔතෙන්දි අපි තේරුම් ගත්තා නේ අර පළවෙනි සතිය මගින් අපි අයිත් කරනවා කියලා. “ඉති රූපං ඉති රූපස්ස සමුදයො” කියලා අපි එහෙම බලාගෙන අයිත් කරන්න ගත්තහම, ඒ රූපය අයිත් වෙනකොට අපිට ඡේනවා ඒ රූපය නිසා පවතින වේදනාව කියන එකත් පවතින්නේ නැහැයි කියලා විමසාවෙන් අයිත් කරනවා. අර ධම්මච්ඡරි පාර කියන එක.

එතකොට රහතන් වහන්සේ මට මුලින් ම කිව්වා ඔය 04/04/2015 ඡන්ද ඉද්ධි සමන්තාගත ඒ භාවනාව බලන්නෙයි කියලා. එතකොට ඒකේ පෙන්නනවා ඔය දෙවනි 4 සලකුණට එතකොට ඒ වේදනාව කියන තැනට එන්නේ ඡන්දය. අපි ඒකයි අයිත් කරන්නේ කියන එක. දැන් එහෙම නම් අපි අර රූපය පවතින්නේ නැහැයි කියලා ඡන්දයෙන් රූපය අයිත් කරනවා, ඒ එක්ක ම දැන් මෙතන්දි පෙන්නනවා මේ වේදනාව කියන එක පවතින්නේ නැහැයි කියලා වේදනාව අයිත් කරනවා කියන එකත් මෙතනින් තියෙනවා. වේදනාව නිසා මං ඉන්නවා කියන කතාවත් නැහැයි කියන එක.

එතකොට ඒ භාවනාව ඒ අනුව මම දැන් මෙතෙහි කරගෙන ගියා. දැන් වෙන්නේ මොකද්ද මෙතන, දැන් අපි පෙන්නුවා නේ ඊයේ අර සතිය කියන එක අපිට ඇති වෙනවා ඒ 3 සතිය කියන එක, චේතනාව, චේතනාව කියන එක ගලවනවා කියන එක තියෙනවා. එතකොට එහෙම නම් අපේ මේ flow එක නෑ නේ. චේතනාව ගැලව්වා නම් ඕගොල්ලන්ට ඡේනවා මෙතන මේ සඤ්ඤාවෙන් එන එක පාරකුත් නෑ, වේදනාවෙන් එන පාරත් අපි කපලා තියෙන්නේ. එහෙම නම් කොහොම ද මේ චේතනාව කියන එක එතන ඒක පවතින්නේ?

එතකොට, එතන එනවා ඔය triangle එක. මොන triangle එක ද, චේතනා, ඊළඟට අර ජිනම්ද්ධි තියෙන කොටස උඩ සංස්කාර කොටසින්, ඊළඟට එන එක පරාමාස. පරාමාසයේ ඉඳන් චේතනාවට එන එක. එතකොට චේතනා, ජිනම්ද්ධි, පරාමාස කියන triangle එක. දැන් මෙතන ඡේනවා මෙහෙම දෙයක්. ඕකේ 1 කියලා දාගන්න ඕන

අපි පරාමාසයේ ඉඳන් වේතනාවට එන රේඛාවට. මේක තමයි අර පෙර අත්තා වූ දේ කියලා කියන්නේ. **Flow-on effect** එකක් තියෙන්නේ මේක. දැන් රූපය ගැලෙව්වා, වේදනාව ගැලෙව්වා, තාමත් හැබැයි අර, වේදනා තණ්හා දිටියි ආශ්‍රව, කියනවා වාගේ ඒ **flow-on effect** එකක් ඒකේ තියෙනවා. එතකොට මේක තියෙන්නේ, ඒ කියන්නේ මේ වේතනාව පවතින්නේ මේ පරාමාසය නිසා.

ඒක හරියට අර, මම දවසක් කිව්වේ මගේ පපුව පොඩ්ඩක් එකපාරට ම රිදුනා, අපි ඒක ගැන, ඒක රිදෙන්නේ නෑ නමුත් ඒක ගැන සඤ්ඤා මනසිකාරයෝ කියන ඒවා පවතිනවා වේදනාව ගැන. ඒ කියන්නේ මේ අපි මේක පවතිනවා කියලා යම්කිසි එකක් පරාමාසගත වෙලා තියෙනවා ද, අන්න ඒක උඩ නිකන් හරියට නිකන් ඊටකින් සම්බන්ධ වෙනවා වාගේ. අර **h** කියලා අපි එහෙම දාන්නේ. අන්න ඒ වගේ සම්බන්ධතාවයකින් මේක වේතනාව කියන එක පවත්වනවා. එතකොට එහෙම නම් අපි මේක අයිත් කරන්න ඕනෙ. එතකොට ඒක අයිත් කරායිත් පස්සේ ඉතින් ඒ හත් වෙනි ධ්‍යානය ඒක තියෙන එක නේ එතන තියෙන්නේ.

ඊළඟට ආපහු එනවා අපිට දැන් ඔය වේතනාව නිසා ටීනමිද්ධය දක්වා යන එක අපි විරියෙන් අයිත් කරනවා. ඒ විරියෙන් අයිත් කරනවා කිව්වහම එතනත් බලන්න ඕනි **flow-on effect** එකක්. ඒ කියන්නේ, දැන් කවුරු හරි මනුස්සයෙක් අර ධම්මච්ඡරිය තිබ්ව්ව භික්ෂු **engineering** හරි මොනවා හරි ඉගෙන ගත්තා. ඒ මනුස්සයා ඕවා දැන් කරන්නේ නෑති වුණාට, කවුරු හරි කෙනෙක් අහනවා නම් හෝ ගාලා විස්තර කරලා කියනවා නේ, හරි සන්නෝසෙන්. එතකොට අර කලින් කරා කියන. එහෙනම් ධම්මච්ඡරියෙන් එන **flow-on effect** එක කියන එක එතන නෑති වෙන්න තමයි ඒ විරිය භාවිතා කරන්නේ. දැන් එතකොට දෙකයි. අර අත්තා කියලා අර තමන් ඒ උඩට, වේතනාව පවත්වනවා පරාමාසය නිසා, ඒක අයිත් කලා. දැන් අන්න **flow-on effect** එක එතනින් අයිත් කලා, මේ ධම්මච්ඡරියෙන් එන්නා වූ එක. දැන් තියෙන්නේ මොකද්ද? දැන් තියෙන්නේ අර විමසාවෙන් අයිත් කරන එක. ඒ කියන්නේ පද්ධිමනසඬිකප්පයේ ඒ ආස්වාදය කියන එක. ඒක එන්නේ මේ විඤ්ඤාණයේ පැවතීම නිසා. විඤ්ඤාණයේ පැවතීම නිසා තමයි අපිට අන්න ඒ විදිහට මේ මේක එන්නේ. අන්න ඒ **triangle** එක තමයි මම බැලුවේ. විඤ්ඤාණය පැවතුනු නිසා පද්ධිමනසඬිකප්පයෙන් මේ කැල්ලක් අයිත් කරන්න ඕනෙයි කියන එක.

ඒක තමයි කරපු භාවනාව.

26/05/2015 - නිබ්බෙදික 8

Nibbedika 8

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ ඥානවන්ත, ප්‍රඥාවන්ත, පණ්ඩිත වූ, පළමු වන, ශ්‍රේෂ්ඨතම බුදුපියාණන් වහන්සේයි කියලා වැද නමස්කාර කළා. මේ විදිහට දාහතර නම ම order එක සහිතව සිහි කළා.

ඊයේ භාවනාව මම නැවත කරගෙන ගියා. එතෙක් අපි අර flow on effect එක මුල සිට ම මම සිහි කළා. ඒකේ මුල කියන්නේ අර කාමච්ඡන්දය, ජරාවට ඇති කැමැත්ත කියලා බැලුවහම අර පල්ලෙහා නියෙන hourglass එක, ඒ කියන්නේ ගිද්ධිලෝභ, ජරා, ජාති, වේදනා, එතකොට මේ පැත්තෙන් නන්දිය. මේකේ බලපෑම නිසා ඇති වුණු, ඊයේ භාවනාවෙදි අවබෝධ කරගත් දේ හොඳින් මට වැටහුණා. ඒ කියන්නේ අර සීලබ්බත උපාදානය යමක් පවතිනවා කියලා පරාමාස වුණා ද, යමක් පැවතිය හැකි යැයි පරාමාසගත වුණි ද, ඒකේ බලපෑම නිසා ඇති වන අර 1 කියලා අපි බැලුවේ, පරාමාසයේ ඉඳන් වේතනාවට. බලන්න පරාමාසයට ආවේ කොහෙන්ද? සීලබ්බත උපාදානයෙන් වේදනා වේතනා, වේතනාවෙන් පරාමාස වීම තමයි මෙතන්ට ආවේ. ඒකෙන් තමයි මේ වේතනාව කියන එක පවත්තන්නේ.

එතකොට මෙතන ජේතවා, මෙසේ කළ හැකි යැයි ගුරුවරු විසින් පෙන්වා දුන්, ධම්මමච්ඡරිය නිසා වෙන දෙවනි කතාව. එතකොට ඊළඟට ඒකෙන් වේතනාවෙන් ටීනමිද්ධයට වෙන එක, බලපෑම. ඒ flow on effect එක. ඊළඟට ආපහු නියෙනවා විඤ්ඤාණයේ පැවතීම නිසා ඇති වුණු flow on effect එක, ඒ කියන්නේ ටීනමිද්ධයේ අවස්ථාවේ ඉඳන් පරාමාසයට යන එක. මේක මේ අරවායේ ඇති වීම නිසා, ඇතුල් වීම නිසා, වුණා වූ දෙයක් මේ නියෙන්නේ.

අද භාවනාවෙදි අර 6, සති කොටස කියන එක සිහි කළා, ටීනමිද්ධයේ ඉඳන් විඤ්ඤාණය දක්වා එන. මේකෙදි සංස්කාර නිසා ඇති වන බලපෑම සිහි කළා. ටීනමිද්ධ අවස්ථාවට යමක් පැමිණියේ ද, මේක මොන ආකාරයෙන් ද බලපාන්නේ කියන එක. මේක වෙන්නේ මේ triangle එක පෙරළීමෙන් සිදු වන ක්‍රියාවලියක් විදිහට හිතන්න ඕන. මොකද්ද? පළවෙනි triangle එක අපි හිතමු “පරාමාස වේතනා විඤ්ඤාණ.” ඔය triangle එක පෙරළෙනවා. කැරකි කැරකි යනවා. දැන් එහෙම කැරකුණහම මොකද වෙන්නේ? අර වේතනාවේ තිබ්බිව එක යනවා විඤ්ඤාණයට. විඤ්ඤාණයේ තිබ්බිව එක යනවා ඉදංසච්චයට. දැන් එහෙනම් ඒ ඇති වෙනවා triangle එකක් “වේතනා විඤ්ඤාණ ඉදංසච්ච” කියන triangle එක සිහි කරගන්න.

දැන් මේක තවත් පෙරළිලා ගියායින් පස්සේ අපිට ජේනවා කුඩා triangle එකක් “ඒනමිද්ධ විඤ්ඤාණ ඉදංසච්ච.” එතකොට දැන් අර ඊයේ අර h කියලා කිව්වේ. පරාමාසයේ ඉදන් වේතනාවට, මේ පරාමාසය නිසා වේතනාව පැවතීම. ආන්ත ඒ වාගේ අපිට ජේනවා මේ ආපහු h කියලා කියනවා නම් අපි කියන්න ඕනෙ ඉදංසච්චයේ ඉදන් විඤ්ඤාණයට.

ඉතින් මේක හොදට මට තේරුණා විමංසාව තමයි මේක ඉවත් කරන්නේ කියන එක. ඒකේ පෙන්න්නේ මොකද්ද? ඒ කියන්නේ ඉදංසච්චයේ ඉදන් විඤ්ඤාණයට තියෙන එක ඉවත් කිරීම. සතිය මගින් “ඉති විඤ්ඤාණං, ඉති විඤ්ඤාණස්ස සමුදයො, ඉති විඤ්ඤාණස්ස අත්ථඨගමො” කියලා පෙන්නලා දෙනවා, සිහි කරලා දෙනවා. එතකොට අපි ඊයේ බලපු triangle එක තියෙනවා නේ. “වේතනා ඒනමිද්ධ පරාමාස” triangle එක. ඒක මගින් ඇති වන flow on effect එක තමයි මේ විඤ්ඤාණයේ, ඒක නිසා තමයි විඤ්ඤාණය සැකසෙන්නේ කියලා. මේක පෙරළිලා ගිහිල්ලා තමයි අතන විඤ්ඤාණය වෙන්වේ කියලා, සැකසෙන බව එයා, මේක සිහි වෙනවා. ඒක සතිය මගින් අපි පහ කරනවා.

ඊළඟට තියෙන්නේ දෙවනි කාරණය, විඤ්ඤාණයේ ඉදන් ඉදංසච්චයට එන්නා වූ කියන එක. ඒ රැදීම කියන එක. ඒක, තමා අහපු දෙයක් තියෙනවා, උදාහරණයක් වශයෙන් ගත්තොතින් ඉද්ධි ප්‍රාතිභාර්යය පාන්ත පුළුවන් කියලා, කළ හැකි ය කියලා. ඒ නිසා විඤ්ඤාණයේ යම් හටගැනීමක්, පැවතීමක්, දැනගැනීමක් ඇත්ද, ඒක විමංසා ඉද්ධිපාදය මගින් මේක නිත්‍ය නොවන බව, අර ආනෙක්ඡ diagram එකේ ඉදංසච්චයට ඇදෙන අවස්ථාව තියෙන්නේ. කාරණා තුනකින් ඇදෙනවා, එක අවස්ථාවක් ඉදංසච්චයෙන් ඇදෙන අවස්ථාව. අන්ත ඒකෙදි සිදු වූ ක්‍රියාවලියේ reverse effect එක ලෙස බලපෑම ඉවත් කරනවා. අරකට ඇතුල් වුණා නම් දැන් එයා විසින් ඇති කර ගන්නා වූ දේ තියෙනවා. Reverse effect එක. Flow on effect එක හොදට බලන්න ඕනෙ අනිත් පැත්තට එන එක.

ඊළඟට ඉදංසච්චයේ ඉදන් ඒනමිද්ධය දක්වා යන එක සිහි කළා. මේක ටිකක් හොයාගන්න මට අපහසු වුණා, හැබැයි හොයා ගන්නා. කොහොම ද මේක මම හිතුවේ, අට්ටියති, හරායති, ජිගුච්ඡති. මට තේරුණා මේ සුභයි කියලා ඇතුල් වෙන එකෙන් තමයි මේක සිද්ධ වෙලා තියෙන්නේ. එතකොට ඒකේ අපිට ජේනවා, අපි ඕක බලලා තියෙනවා අර රූප, ඊළඟට ස්පර්ශ, ස්පර්ශයෙන් සඤ්ඤාව, අපි අට්ටියති කියලා කියන්නේ අර 4 වෙනි විරිය දානවා අපි එතෙන්නට, රූපයේ ඉදන් ස්පර්ශයට එන එක. හරායති අර ස්පර්ශයේ ඉදන් සඤ්ඤාවට එන එක. ජිගුච්ඡති කිව්වා අර රූපයේ සඤ්ඤාවට යන එක සුභයි කියන එක නේ ද? අන්ත ඒක ම, දැන් අපිට ජේනවා නේ මෙතන මේ අපි ඇදලා තියෙනවා නේ පරාමාසයේ ඉදන් ඉදංසච්චයට උඩ ඒනය කියන එක දාලා ඒ කැලි දෙක දාලා තියෙනවා.

දැන් මෙතන අවස්ථාවේ දී අපි බලන්න ඕනෙ, යමක් ඉදංසච්චයට පෙර සුභ ලෙස ඇතුල් වී ද, හරියට ඒක අර පැණි හැලියකට ඇඹලයෙක් ඇතුල් වෙලා ඉන්නවා නම්, අපි පරිස්සමෙන් ඒ සතාට හානි නොවන අයුරින් ඒ ඇඹලයා ඉවත් කරනවා නේ. මෙසේ විරිය මගින් ජීවිත ඉන්ද්‍රියට හානි නොවන අයුරින් ඉවත් කරනවා කියන එක. ආන්ත ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව. හැබැයි මනස නම් පුදුමයි මේ භාවනාව කළහම.

- ප්‍රාණසාතය(pāṇātipātā) <--> ද්වේපය (Dosa).
- අදන්තාදානය (adinnādānā) <--> ලෝභ (lobha)
- කාමෙසුමිච්ඡාවාර (kāmesumicchācāra) <--> මෝහ (moha)

- 1 පෙරවූ මෝහය (ද්වේප සහිත ව ජීවත්වීම)–ප්‍රාණසාතය(pāṇātipātā)
- 2 දැන් අවිද්‍යාව (ලෝභ සහිතව ජීවත්වීම)– අදන්තාදානය(adinnādānā)
- 3 කාමෙසුමිච්ඡාවාර -කාම සංඥාව– මෙහි ඇලීම අභිනිවේසය යි.
 - මෙම තුන් ධර්මයෝ, එනම්, අභිනිවේසය ද, අවිද්‍යාව ද, මෝහය ද ඉදංසච්චාභිනිවේසො කායගන්ථය ඇතුළට ඇදී එන්නේය. පරාමාසය ඉදංසච්චාභිනිවේස කායගන්ථය ඇතුළට ඇදෙන්නේ වර්තමාන මොහොතේදී තණ්හාව මගිනි. අතිතය ගැන නොසිතයි, අනාගතය ගැන නොසිතයි.
 - මෙම මොහොතේදී, අහංකාරය සහ මමංකාරය එකට එකතුවී සිටියි.
 - මෙම මොහොතේදී, පෙර අවිද්‍යාව සහ පසු මෝහය යන දෙදෙනාම එක සමානයි.

5

28/05/2015 - ජීවිත ඉන්ද්‍රිය

Jīvitindriyaṃ

ඒ පූජාව පැවැත්වුවාට පස්සේ, ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ ලෝකයේ වැඩ වාසය කරන ඒ පළමු වන ප්‍රඥාවන්ත, ඥානවන්ත, ශ්‍රේෂ්ඨතම බුදුපියාණන් වහන්සේ කියලා වැද නමස්කාර කළා. ඊට පස්සේ, ඒ විදිහට, හත් නම, දාහතර නම සිහි කරලා මම වැද නමස්කාර කළා.

ඒ භාවනාවට ඉස්සෙල්ලා ම රහතන් වහන්සේ මට කිව්ව, අර “22 වෙනිදා මාර්තු මාසේ 2015, වෙනො විමුක්ති ප්‍රඥා විමුක්ති” කියලා භාවනාවක් තියෙනවා, අන්න ඒක බලන්න කියලා පැවසුව. ඊයේ plane එකේ එනකොට රහතන් වහන්සේ මට හොඳ ධර්මයක් පෙන්වලා දුන්නා. ඒ කියන්නේ 26 වෙනිදා අපි භාවනා කළේ 27, 26 වෙනිදා කරපු භාවනාව, ඒ කියන්නේ නිබ්බේධික 8, කියන භාවනාව. ඒකේ අවසානයට කියනවා, ජීවිත ඉන්ද්‍රිය මේ කොතන පවතින්නේ ද? කියන ප්‍රශ්නය මම රහතන් වහන්සේගෙන් ඇහුවා. ඒකේ අවසානයට ජීවිත ඉන්ද්‍රිය කියන එක ලියලා තියෙනවා. ඒක ඇහුවා ම රහතන් වහන්සේ කිව්වා “මේ ජීනමිද්ධය කියපු තැන තමයි මේ ජීවිත ඉන්ද්‍රිය තියෙන්නේ” කියලා. එතකොට ඒක සලකුණු කරන තැන කියන එක. ඉතින් එතන ඒ ධර්මය ටිකක්, අර හොඳට ඒ triangle එක බලන්න ඕනෑ.

දැන් අපි ඉද්ධිපාදයන් වඩලා, ඉද්ධිපාදයන්ගෙන් දිගට ඇවිල්ලා, මෙතන ඇවිල්ලා තියෙනවා triangle එකක් ඔය “චේතනා පරාමාස ඒ වගේ ම ජීනමිද්ධ” කියන තැනට ඒ triangle එක. එතනට ඇවිල්ලා, ඒ කියන්නේ අපි හිතුවොතින්, මම කෙටියෙන් කියනවා නම්, චේතනාවේ ඉඳන් වම් අත පැත්තේ ධර්මය ඔක්කෝම අපි අතින් ඉද්ධිපාදයන් විසින් ගැලෙව්වත්, තවමත් මේක දුවනවා. ධාරාව වශයෙන් දුවනවා ඒ අවස්ථාවේ දී. ඒ වෙලා තියෙන්නේ, අර අහල තියෙනවා නේ අපි, අත්තා කියලා පෙර පරාමාස වූ දේ, එහෙම අපි කතා කරලා තියෙනවා නේ. අන්න ඒක නිසා පරාමාසයේ ඉඳන් චේතනාවට හරියට support එකක්, හරියට අර රිටකින් පරාලයක් හරි මොකක් හරි අර support කරන්නේ. අන්න ඒ වගේ, support කරලා තියෙන්නේ.

මේ පරාමාසය, ඒ කියන්නේ කැරකෙන්නා වූ ධාරාව, මේ පරාමාසයේ ඉඳන් අර චේතනාව කියන එක පවත්වලා, අපි චේතනාව ගලවලා තියෙන්නේ, නමුත් ඒක මගින් අපිට එනවා “පරාමාස චේතනා ජීනමිද්ධය” කියන එක එනවා. මෙන්න මේක කැරකෙනවා, මේක කැරකිලා පෙරළිලා ගියයින් පස්සේ වෙන්නේ මොකද, මෙතනින් එනවා, ආපහු triangle එකක්, මේ “චේතනාවයි විඤ්ඤාණයයි ඉදංසච්චයයි” කියන

triangle එක බවට පත් වෙනවා. ඒ කියන්නේ අර පරාමාසයේ තිබුණා ද යමක්, ඒක වේතනාවට ගියා, වේතනාවේ යමක් තිබුණා ද, ඒක විඤ්ඤාණයට ගියා. එතකොට ටීනමිද්ධයේ යමක් තිබුණා ද ඒක ගියා ඉදංසච්චයට. ටීනමිද්ධයෙන් ඉදංසච්චයට යමක් ගියා.

දැන් එතකොට, එහෙනම් අපිට triangle එකක් හැදෙනවා, ඕක පැහැදිලි කළා ඒ භාවනාවෙදි ඒ “වේතනාව විඤ්ඤාණ ඉදංසච්ච” කියන එක. දැන් ඊළඟට ආපහු, ඔය විඤ්ඤාණයේ යමක් තියෙනවා ද, ඒක යනවා ඉදංසච්චයට. ඉදංසච්චයේ යමක් තිබුණා ද ඒක ටීනමිද්ධයට එනවා. ඊළඟට ටීනමිද්ධයයි වේතනාවයි එකට සම්බන්ධතාවයක් අපිට එතන ජේනවා. අර ඉස්සෙල්ලා triangle එකේ තිබුණු එක.

දැන් ඔන්න හරියට මේක කැරකි, කැරකි ගිහිල්ලා තියෙන්නේ. දැන් ඔය අන්තිමට කිව්ව triangle එකේ අපිට හැදෙන්නේ මොකක් ද? විඤ්ඤාණයයි ඉදංසච්චයයි ඒ වගේ ම ටීනමිද්ධයයි. එතකොට මෙතන හැදිලා තියෙනවා උඩ triangle එකක්, ඕකේ ඔය විඤ්ඤාණය support කරලා තියෙන්නේ මොකෙන් ද? ඉදංසච්චයේ ඉදන් යමක් තියෙනවා ද ඒකෙන් තමයි අර h එක වගේ support කරලා තියෙන්නේ, ඊට වගේ දාලා තියෙන්නේ.

දැන් මෙන්න මේ අවස්ථාවෙදි, විඤ්ඤාණයට යමක් ඉස්සෙල්ලා බැස ගත්තා ද, දැන් මේක ජරා වෙලා නේ තියෙන්නේ. අන්න ඒ ජරාව කියන එක නිසා, විඤ්ඤාණයේ ඉදන් අනිත් පැත්තට කරකවන්න පුළුවන් හැකියාව කියන එක තියෙනවා මේ අවස්ථාවේ දී. අනිත් පැත්තට ඒ කියන්නේ, මේ දකුණු අතට ඕක කරකවනවා කියන එක, රහතන් වහන්සේ ඊයේ මට තවත් පෙන්වපු දෙයක් තමයි, අපිට එනවා විඤ්ඤාණයේ ඉදන් පරාමාස line එක හිතන්න. ඒකෙදි අපි රවුමක් ඇඳ ගත්තොතින් අපි මෙහෙම විඤ්ඤාණය කියන එක ඒ රවුමක වම් අත පැත්තෙන් විඤ්ඤාණයේ ඉදන් circle එකකට එනවා. අනිත් පැත්තට ගත්තහම පරාමාසය ඉදන් circle එකේ දකුණු අත පැත්ත ස්පර්ශ කරනවා. දැන් ජේනවා ද මේක මේ විදිහට කැරකෙනවා නම්, මේ මැද්දේ තමයි ටීනමිද්ධය තියෙන්නේ. මේක කැරකෙනවා නම් එහෙනම් අපි මෙතනින් කැරකෙනවා අනිත් පැත්තට, anticlockwise ධාරාව. එතකොට ඒක ගමන් කරන්නේ රූපයට. ඒක pinpoint කරන්නේ, භ්‍රමණය වෙමින් ඒ පැත්තට යනවා.

ආපහු අපිට එනවා, අර මැද්දේ ටීනමිද්ධය තැනට, ඒ circle එකේ ඇන්දොතින් එහෙම වේතනාවේ ඉදන් circle එකක උඩ කෙළවරටයි, ඉදංසච්චය ඉදන් circle එකේ පල්ලෙහා කෙළවරටයි ඇන්දොතින් එහෙම අපිට එහෙම නම් එතෙන්නේ එනවා, මේක clockwise කැරකෙනවා කියලා. Clockwise කැරකිලා යන්නේ කොහොට ද? මෝහය කියන තැනට. අනිත් පැත්තට, anticlockwise, වුණොත් ගියේ රූපයට.

දැන් මෙතන හොඳ ලස්සන ධර්මයක් තියෙනවා. ඒ ධර්මය තමයි, දැන් ඕගොල්ලන්ට එහෙම නම් එනවා මෙන්න මෙහෙම සම්බන්ධතාවයක්. අපි රූපයේ ඉඳන් පටන් ගත්තා. පටන් අරගෙන සඤ්ඤා වේතනා වෙලා, අපි ආවා අර ඒ **circle** එක හරහා, ඒනමිද්දිය හරහා, ඉදංසච්චය කියන තැනට ආවා. ඒක **clockwise** යන එක. එතෙත්ට ආවට පස්සේ දැන් කෙනෙකුට ජේනවා, මේ ඉදංසච්චයේ ඉඳන් උඩ, විඤ්ඤාණය **support** කරනවා. අන්න ඒ කැල්ල අපි බැලුවා. බැලුවයින් පස්සේ, **anticlockwise** පුළුවන්කම තියෙනවා විඤ්ඤාණයට එන්න. ඒ පැත්තෙන් එනවා නම් කොහොට ද එන්නේ? පරාමාසය හරහා කෙළින් ම යන්නේ අර ජරාව කියන තැනට. දැන් මෙතෙත්ට ආවා නම්, දැන් ජරාවයි කියලා දැන් ගත්තා මෙතන තියෙන්නේ, විඤ්ඤාණයේ ඒනමිද්දිය ස්වභාවය ඇති වුණෙත් ජරාවයි කියලා නේ. ඊට පස්සේ එයාට කියන්න පුළුවන් උඩ තියෙන්නේ රූපය නේ, අන්න ඒ රූපය **repair** කරන්න කියලා.

ඒ කියන්නේ තමන්ගේ ලෙඩක් තියෙනවා නම් සනීප කරන්න පුළුවන් ඒකෙන්. ඒ ඉද්ධිපාද වැඩ කිරීමෙන්. ඒක තමයි ආයු සඩ්ධාර වොස්සජ්ජන සූත්‍රයේ තපාගතයන් වහන්සේ පැවසුවේ. ඉද්ධිපාද වැඩුවහම කරන්න පුළුවන් කියලා. මෙන්න මේ කැල්ලයි අල්ලා ගන්න ඕනෑ. මොකක් ද? රූපයේ ඉඳන් වේතනා ඉදංසච්ච, ඉදංසච්චයේ ඉඳන් උඩට ගියා එතන ඉඳන් විඤ්ඤාණයට, විඤ්ඤාණයේ ඉඳන් අපි එනවා ජරාව කියන තැනට. ජරාව කියන තැනට ඇවිල්ලා රූපයට **point** කරනවා තමන්ගේ ඇඟේ යම්කිසි රෝගයක් තියෙනවා ද, අන්න ඒ කොටස, ඒ ස්ථානය හරි තැන, **repair** කරන්න කියලා. විඤ්ඤාණයට කියන්න පුළුවන්. මේ ඉද්ධිපාද මේ විදිහට වැඩුවහම. එතකොට ඒ පුද්ගලයාගේ ඒක සනීප වෙනවා. එයාට ම කරගන්න පුළුවන්කම කියන එක තියෙනවා. ඒක තමයි මේ භාවනාව.

ඒ කියන්නේ අපි දැන් සුළියක් කියලා කියන්නේ, දැන් අපි කොහොම ද වතුර සුළියක් වැඩ කරන්නේ. අපි දන්නවා මැද්දෙන් එකක් කැරකෙනවා. ඒ මැද්දෙන් මේක කැරකෙනකොට, අර එළියේ තියෙන වතුර ටිකක් ඕගොල්ලන්ට ජේනවා, ඒ **speed** එකට ම යන්නේ නෑ. නැත්නම් මෙතන සුළියක් වෙන්නේ නෑ නේ. ළඟ ම තියෙන ඒවායේ **resistance** එකක් යම්කිසි ආකාරයකට තියෙනවා. හැබැයි ඒගොල්ලන්ට නවත්තා ගන්න බෑ. අර ඇත තියෙන ඒවායේ ගත්තහම, **resistance** කියන එක, ඒක අර වගේ ම නෑ. ඒ කියන්නේ එයාට ලොකු මේකක් නෑ. ඒ හින්දා ඒවා මේ තරම් වේගයෙන් කැරකෙන්නේ නෑ. අන්න එහෙම තමයි මේක සිද්ධ වෙන්නේ.

අන්න ඒ වගේ දැන් අපි කිව්ව නේ මේ **triangles** කැරකිලා කැරකිලා ආවායි කියලා. අතන ඉදංසච්චය තැනට ආවාට පස්සේ, දැන් අර ඒනමිද්දියට ආවහම, ඒනමිද්දියෙන් දැන් අර විඤ්ඤාණයට ගිහිල්ලා නේ තියෙන්නේ. ඒනමිද්දියෙන් විඤ්ඤාණයට ගියාට

පස්සේ, මේක දැන් වැඩක් නෑ කියලා එයා අර **peak** එක හදන්නෙ නැතිව එයාට අනිත් පැත්තට යවන්න පුළුවන් කියන එක තියෙනවා.

29/05/2015 - උද්ධවච

Uddhacca

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ ලෝකයේ වැඩ වාසය කරන ශ්‍රේෂ්ඨතම ඥානවන්ත, ප්‍රඥාවන්ත, පණ්ඩිත වූ, පළමු වෙනි බුදුපියාණන් වහන්සේ කියලා වැද නමස්කාර කළා. මේ විදිහට, ඒ දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

එතකොට මේ භාවනාවේදී මම කළේ ඒ භාවනාවට පෙර ම මට උදේ වැටහුණා ඔය **triangle** එක, අපි ඊයේ පෙන්නුවා නේ, කැරකී, කැරකී යනවා කියලා. අපි කතා කරන්නේ, මෙතන තියෙනවා වේතනාව. ඊළඟට පරාමාසය. ඊළඟට තියෙනවා විඤ්ඤාණය මෙතන තියෙනවා ඉදංසච්චය. මේක හරහට **CROSS** වෙනවා. ඒ **CROSS** වෙන තැනට අපි කියනවා ටීනමිද්ධයයි කියලා.

දැන් අපි ඊයේ සාකච්ඡා කරපු එකේ පෙන්නුවේ අර ජීවිත ඉන්ද්‍රිය භාවනාවේදී, මේක මේ පෙරළි පෙරළි ගිහිල්ලා නේ මේක සිද්ධ වෙන්නේ. එතකොට පෙරලුණා කිව්වා ම හරියට ටීනමිද්ධය තැනින් තියන්න අර කරකවන **point** එක. තියලා මේ පැත්තේ මේ **triangle** එක, ඒ කියන්නේ උඩ තියෙන්නේ “වේතනා ටීනමිද්ධ පරාමාස.” දැන් අපි 90° කැරකැවුවොතින් මෙහෙම උඩට එනවා මෙහෙම. නේ ද? හරි පහසුයි ඒක තේරුම් ගන්න. ඉතින් ඒකේ වෙනසක් හැටියට පෙනුණේ උඩ මෙතන වේතනා, මෙතන ඉදංසච්චය, මැද ටීනමිද්ධය, ඒක දික් කරන්න ඕනෑ ඉදංසච්චය දක්වා. එතකොට තමයි, අපි අර **triangle** එක, පෙරලුණා කිව්වේ.

ඉතින් මේ උඩ තියෙන **triangle** එක ම ආපහු 90° කැරකැවුවොත් මොකද වෙන්නේ? අපි අර **3** වෙනියට කිව්ව **triangle** එකට එනවා. ඒ කියන්නේ මෙතන ටීනමිද්ධ, උඩ විඤ්ඤාණ, පහළ ඉදංසච්චය. හරි නේ? මෙහෙම තිබිව්ව කැල්ල **3** අපි කැරකෙව්වා. අර දික් වෙව්ව එක අමතක කළොත් ඕගොල්ලන්ට ජේනවා, මෙතෙක්ට ඇවිල්ලා තියෙනවා කියලා. එතකොට දැන් එහෙම නම්, ආපහු ඕක තවත් 90° කැරකැවුවොත් මොකද වෙන්නේ? “ටීනමිද්ධ විඤ්ඤාණ ඉදංසච්ච.” දැන් මේක 90° කැරකැවුවොත්, මෙතනින් එනවා, “ටීනමිද්ධ පරාමාස මේ පැත්තේ ඉදංසච්ච” කියලා. ඔය දෙක අර **quadrant 4** වාගේ කැලි හතර කරකවන එක විතරයි තියෙන්නේ.

එතකොට, දැන් එහෙම නම්, අපිට ලස්සනට ජේනවා, අපි පරාමාසයේ ඉඳන් කොහොම ද ඉදංසච්ච වෙන්නේ, අර සුහයි කියලා යන්නේ? ඔය විදිහට කැරකිලා මේවා තුනක් කැරකුණාම ඉදංසච්චයට ආවා. ඉදංසච්චයට ගිය එක තව 90° කැරකැවුවම කෙළින් ම මේ **triangle** එක **rotate** කරපුගමන් පරාමාසයට එනවා

කියන එක. දැන් එහෙම නම් ඊළඟට බලන්න, දැන් මොකක් ද මේ එන්නේ, මේ කැරකි කැරකි එන්නේ, මොකක් ද?

දැන් අපිට ජේනවා මේ නාමරූප කියන point එකෙන් පටන් ගත්තොත්, නාමරූපයේ ඉඳන් අපි jack එකක් ගහනවා. එතෙක්දී අපි දන්නවා අර මෙහෙන් ආවා සුභයි කියලා සඤ්ඤාව, මෙතනින් jack එක ගැහුවා. ගැහුවාට පස්සේ, අන්න අර සුඛය කියන එක තමයි චේතනාව දක්වා එන්නේ. ඔය සුඛයට අපි මොකක් ද එකතු කරන්නේ? අපි පෙන්වුවා මේක ගත්තහම, පෙර පරාමාස වූ කතාව. එහෙම නම් මෙතන මේ චේතනාවේ ඉඳන් පහළට තියෙනවා අපේ මේ පරාමාසයට ගිය එක, ඒක තමයි අපි අත්තා කියලා ලකුණු කරන්නේ, මමංකාර අත්තා. ආන්න ඒක දැන්, ඒ දෙක එකතු වෙනවා නේ ද? සුඛයයි අත්තායි එකතු වෙලා, දැන් එහෙම නම්, ඔය අත්තා සිට නිත්‍යයට යන කතාව එනවා. දැන් අත්තා significant වෙලා එතන. දැන් මේක සුඛයයි අත්තයි. දැන් මෙන්න මෙතනින් ආවා. දැන් ඒක flow වුණා මෙතෙක්. මේක මගේ, කියලා ගන්නවා නම් නේ ඔක flow වෙලා යන්නේ.

එතකොට දැන් අත්තා කතාව එකතු කළා. දැන් එහෙම නම් අපි විඤ්ඤාණය දක්වා ගමන් කළා. දැන් එතන තියෙන්නේ නිත්‍ය. නිත්‍ය කියන සංකල්පය අපිට එතන හැදීමක්, මොකද සුඛයි, අත්තා. දැන් මෙතෙක් ආවාට පස්සේ, දැන් ටීනම්ද්ධයෙන් jack එක ගහනවා කිව්වේ එතෙක් නේ. මෙතෙක් ආවාට පස්සේ, දැන් මේක ගන්න ඕනෑ, දැන් නිත්‍ය කතාව හැටියට. දැන් රූපය දිහා බලාගෙන එන නිත්‍ය කතාව තමයි මේ උඩින් එන කතාව. ඊට පස්සේ මේකට එකතු කරනවා, මොකක් ද? පෙර මම නිත්‍ය කියලා ගත්ත එක. ඒක තමයි තියෙන්නේ විඤ්ඤාණයේ ඉඳන් ඉදංසච්චය දක්වා. අර ඉස්සෙල්ලා වගේ ම හිතන්න ඕනෑ. අපි කොහොම ද හිතුවේ? පරාමාසයේ ඉඳන් චේතනාවට එතකොට මෙතන අත්තෙක් කිව්ව නේ, පෙර අත්තා වෙච්ච දේ. අන්න ඒ විදිහට තමයි මෙතනත් හිතන්න ඕනෑ අර පෙර නිත්‍ය කියලා ගත්ත එක තියෙනවා, ඉදංසච්චය ඉඳන් අපි ගන්නේ විඤ්ඤාණය දක්වා තියෙන කතාව. අන්න ඒකට තමයි එකතු වෙන්නේ, දැන් නිත්‍ය කියන එක, චේතනාව පැත්තෙන් එන්නා වූ එක. දැන් ඒක double නේ ද?

දැන් එතකොට මොකද වෙන්නේ. දැන් හිතන්න ඒකෙන් අනිත් පැත්ත. දැන් ඔය triangle එකෙන් අනිත් පැත්ත. ඒකෙ ඉන්නේ කවුද? උද්ධච්චය, අවුපසන්තච්චිත්තය එහෙම කියලා කියන්නේ. උද්ධච්චයයි තියෙන්නේ. දැන් මොකද වෙන්නේ? දැන් එයා එක්කහු කරනවා මෙතන මේ නිත්‍ය කතාවක් තියෙනවා, එයාගේ මාන අගය, උද්ධච්ච මාන අගය, එයා එකතු කරනවා. එතකොට ඒ උද්ධච්ච මාන අගය එකතු කරල නේ අර ඉදංසච්චයේ ඉඳන් අපි එන්නේ. දෙවෙනි රවුම කියන්නේ අපි. ඒ වගේ even rounds නේ. එතකොට ඒකෙදී එකතු කරනවා, ආපහු පරාමාසයට අපි ඉදංසච්චයේ ඉඳන් එනවා කියන එක.

හරි ලස්සනයි ඒක, ඒ භාවනාව ඒ විදිහට කළහම. පුදුමාකාර විදිහට මනස පවතිනවා. දැන් ඕක **undo** කරනවා කියන එක නේ අපි මේ ඊයේ පෙන්වුවේ. මෙතෙන්ට ආවට පස්සේ, අර **quadrant** තුනක් කැරකුණාට පස්සේ, අපි කියනවා මේ **triangle** එක දැන් තුන් වෙනි එක ඇවිල්ලා තියෙනවා. “විඤ්ඤාණ ජීනමිද්ධ ඉදංසච්ච” කතාව, මේක බොරු. මේකේ නිත්‍ය කතාව බොරු. ඒක **undo** කරපු ගමන් අනිත් පැත්තට අර කැරකිලා යනවා. ඒක තමයි අර රූපය **repair** කරන්න යනවා කියලා මේකේ කිව්වේ. අර මානස පැත්තෙන් ඇවිල්ලා එකතු කරන්න දෙන්නේ නෑ. එකතු කරන්න දෙන්න නැති වෙන්න තමයි. මෙතන අර ජීනමිද්ධ **point** එක අල්ලා ගත්තහම හරි පහසුයි. තේරෙනවා මොකක් ද මේ ධර්මය කියන්නේ කියලා. ඒ කියන්නේ මේ විදිහට කළහම **B point** කියන එක හැදෙන්නේ නෑ. ඒක විඤ්ඤාණයේ ඒ විදිහට ම ඒක පවතිනවා.

30/05/2015 - සුඛභාගීය ධම්ම

Sukhabhāgiya Dhamma

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ ඒ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවායි, ඒ වගේ ම ඒ ලෝකයේ සිටින ඥානවන්ත, ප්‍රඥාවන්ත පණ්ඩිත වූ පළමු වෙනි ශ්‍රේෂ්ඨතම බුදුපියාණන් වහන්සේ වශයෙන්. මේ විදිහට බුදුපියවරු දාහතර නම ම සිහි කරලා මම වැද නමස්කාර කළා.

එතකොට, අද භාවනාවේ දී මම කළේ, අර ඊයේ භාවනාව ම මම ඉස්සරහට ගෙනිව්වා. ඊයේ භාවනාවේදී පෙන්නුවා නේ අර triangle එකක් පෙරළිලා යන හැටි. දැන් මං අද කෙළින් ම ලෝභය නැති කරමියි කියලා කිව්වම, නිතර ම ගන්නේ ඒ ලෝභය තියන එක ඇතුළේ කාමච්ඡන්දය තියෙන්නේ. ඒ කාමච්ඡන්දය දික් කළා ම තියෙන්නේ ජරාව. ඕකට ඇති කැමැත්ත. එතකොට, අපි මෙතන භාවනා කරලා තියෙනවා පල්ලෙහා hourglass එක වගේ තියෙනවා කියලා.

ඒ කියන්නේ අර මේ පැත්තෙන් තියෙනවා ගිද්ධිලෝභය. ඊළඟට පල්ලෙහායිත් තියෙනවා ජරාව. මේ පැත්තෙන් තියෙනවා වේදනාව. මේ පැත්තේ ජාතිය කියන එක. Hourglass එක වගේ තියෙනවා. ඉතින් මෙතනින් ආපු එක තමයි මේ අනිත් පැත්තට ඒකට නන්දියක් ඇති වෙලා, මැරිලා ඉපදෙන්න තරම් කැමැත්තක් ඇති වෙලා ජරාවට, ඒ පුද්ගලයා යනවා උඩට අර ධම්මමච්ඡරිය පාරේ. ඔය පාරේ කෙළවර තමයි අපි ඔය සතිය කියන එක ලකුණු කරලා තියෙන්නේ. 2 නියට ලකුණු කරන සතිය. එතකොට චේතනා නොවෙන්න.

ඉතින් මම බැලුවේ භාවනාවේදී දැන් අපි මෙතනින් නැවැත්තුවොතින්, මේක ඉවරයක් වෙනවා ද? ඒ සතිය කියන තැනින් මම චේතනා වෙන්න දෙන්නේ නැතුව බැලුවොත් ඒක ඉවරයක් වෙනවා ද? නෑ ඒක එහෙම වෙන්නේ නෑ. ඒක වෙන්නේ නැතෙයි කියන එක ජේනවා, අර ජීවිත ඉන්ද්‍රිය තියෙන තැනින්, මේ වගේ ම එකක් අතන සිද්ධ වෙනවා. දැන් මෙතන අපි කතා කළේ, සුඛයි කියලා එන්නා වූ සඤ්ඤාව, මේ පරාමාසයේ ඉඳන් චේතනාවට තිබෙන්නා වූ ඒ අත්තා කියන එකෙන් මේක මේ පැත්තට ගෙනියනවා එකතු කරලා. ඒ වගේ ම තමයි අර ඇතුළේ triangle එකෙන්, අපිට ජේනවා, අර අපි කිව්වේ ජීවිත ඉන්ද්‍රිය කියන තැන කිව්වේ, එතන ඉඳන් විඤ්ඤාණය, මේ පැත්තේ පහළ ඉදංසච්චය. දැන් මෙතන තියෙනවා නිත්‍ය කතාවක්. මෙතන අත්තා තිබුණා. මේ අනිත් එකේ නිත්‍ය කතාවක්. එතකොට දැන්, අර දැන් පවතින්නා වූ නිත්‍ය කතාවට, මෙයා අතීත වූ නිත්‍ය කතාව එකතු කරලා, අර පැත්තට

එනවා. එහෙම නම් ඒ දෙක, කළොතින් මේක නතර වෙනවා ද? මට ඡේනවා, නෑ එහෙම කළත් මේක නතර වෙන්නේ නෑ. අපි දන්නවා අර ඉදංසච්චය, පෙර කර්මය වශයෙන් ඒක බලපානවා කියලා. ඒ පාර දැන් ආපහු මම කල්පනා කළා, එහෙම නම් මේ ඉදංසච්චය තියෙන තැන එහෙම නම් මේකත් කැරකෙනවා. ජීවිත ඉන්ද්‍රිය කැරකෙනවා වගේ ම ඉදංසච්ච කතාවත් කැරකෙනවා. කොහොම ද කැරකෙන්නේ?

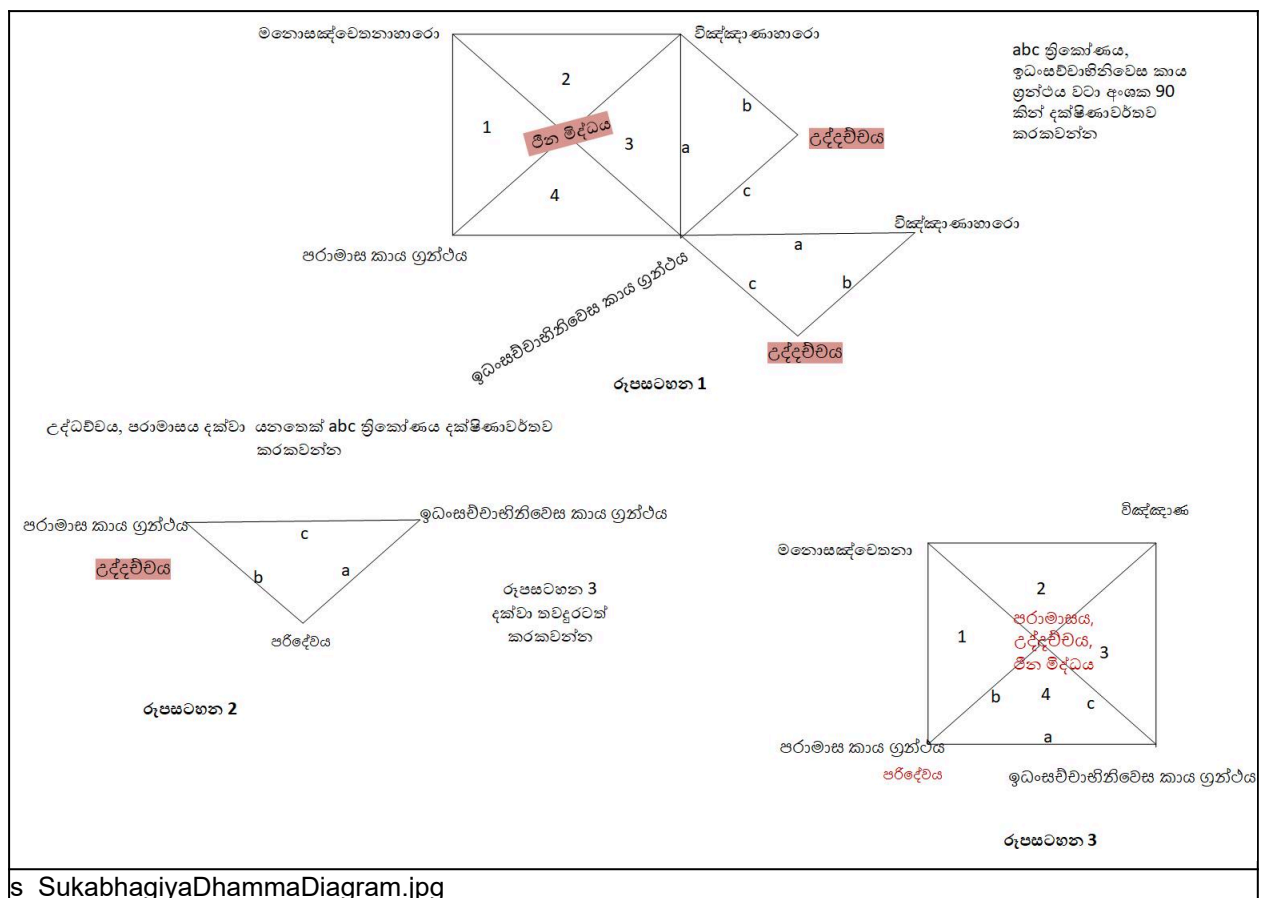
අපිට ඡේනවා, ඉදංසච්චය උඩ තියෙනවා විඤ්ඤාණය, දකුණු අත පැත්තේ තියෙනවා උද්ධච්චය. අපි ඒක ඊයේ බැලුවා නේ. දැන් එතකොට මේ triangle එකේ කැරකීම හිතන්න ඉදංසච්චය වටා. කොහොම ද වෙන්නේ? විඤ්ඤාණය දක්වා තිබිවිච එක, ඒක එනවා පල්ලෙහා මෝහයට. දකුණු අත පැත්තට ගිහිල්ලා තිබිවිච උද්ධච්චය දැන් එනවා මේක ඇතුළට. පරිදේවය කියන තැනට. රවුමක් කැරකිලා ඇවිල්ලා තියෙන්නේ. දැන් ලස්සනට ඡේනවා අර බුදුහාමුදුරුවෝ පෙන්නවා නේ, අවුපසන්තච්චිත්තය කියන එක තියෙනවා. ඊට පස්සේ, මෙතනින් අර සංස්කාරවල විෂමතාවය ඇති වෙලා තියෙන්නේ. මේ කැල්ල දැන් ලස්සනට ඡේනවා. ඉතින් ඒවා තමයි අපි මේ line 5, line 6 කියලා තියෙන්නේ. එතකොට මේ ඉදංසච්චයේ තියෙන ඒවම නේ ද මෙතනට මේක කැරකිලා එන්නේ? මේ වෙලාවේ මුහුණ හරි සුබයි. පුදුමාකාර සැපයක් තියෙනවා. කායික වේදනාවක් ඕගොල්ලන්ට තියෙන්න පුළුවන්. අපි හිතමු කකුල රිදෙනවා කියලා. ඒකට කිසිම ගැටීමක් නෑ. පුදුමාකාර සුබයක් තියෙනවා මෙතෙන්නට ආවයින් පස්සේ. එතකොට ඒ විදිහට මම මෙතෙන්නට එනකම් ආවා. දැන් එතකොට දැන් ඡේනවා, දැන් නම් මේක නවත්වන ක්‍රමය අපි දන්නවා. මොකක් ද?

“සබ්බසච්චාරසමථා සඤ්ඤා උපරෝධනා, එවං දුක්ඛක්කයො හොති එවං ඤාත්වා යථා තථා.” අර ද්වයතානුපස්සනා සූත්‍රයේ තියෙන ගාථාව. මම නිතර ම භාවිතා කරන සිබ්බි බුද්ධ ගාථාව කියලා. අන්න එතනින් ආවහම නම් මේක ඉවර වෙනවා කියන එක තියෙනවා. බලන්න දැන්, මෙහෙම ආපු triangle එකක් පරිදේව තැනට ඇවිල්ලා, මේක නිකම් නෙමේ, ඒක spin වෙලා ආපහු උඩට ගියා ම මොකද වෙන්නේ? උඩට ගියායින් පස්සේ, අර ජීවිත ඉන්ද්‍රිය තියෙන තැනට ම අර මේ පරිදේව point එක ගිහිල්ලා තියෙන්නේ. ඇයි ඉදංසච්චය වටා නේ කැරකෙන්නේ.

එතකොට එහෙම තමයි අර හතරේ, 4 වෙනියට අපි කිව්වේ මේ triangle එකක් ඒ කියන්නේ “පරාමාස ජීවිත ඉන්ද්‍රිය ඉදංසච්චය.” අන්න ඒ triangle එක තියෙන තැනට අපි එනවා. මෙතන පල්ලෙහා ඒක. මෙතන ඡේනවා ද, මේක නිකම් අර machine එක වගේ තමයි. මෙතනින් මෙහෙම කැල්ලක් ආවා, එතනින් ඒක කැල්ල පල්ලෙහාට ආවා, ඉදංසච්චයෙන් අරක මෝහය පැත්තෙන් ගිහිල්ලා මෙතෙන්නට එනවා.

ඉතින් මෙතෙක්ට ආවා නම් අපි ධර්මය දන්නවා නේ. මෙතනින් අපි දන්නවා, ඔන්න තමන්ට සාරම්භය තියෙනවා. **Competition** එක තියෙන්නේ. පහළ එකේ ඉඳන් උඩ අතට නේ. පල්ලෙහා එකේ “සැකය” තියෙනවා. ඉතින් මෙතන ඉඳලා අපි දන්නවා නේ, සැකය මගින් **jack** එක ගන්නවා නේ අවිද්‍යා ආශ්‍රවයේ ඉඳන් කාම ආශ්‍රවයට යනවා කියන ඒ කැල්ල ක්‍රියා වෙනවා කියලා ඡේනවා. ඒ පුද්ගලාකාර වූ සැප වූ භාවනාවක්. ඒ ඕන ම වෙලාවක මට ඡේන්නේ මේ කොච්චර වේදනාව තිබුණත් මේ සුඛය තමන්ගේ පවත්වාගෙන ඉන්න පුළුවන් කියන එක පවතිනවා වූ දෙයක්. කකුල රිදෙන්න පුළුවන්. සුඛයෙන් ඉන්න පුළුවන්. අන්න ඒ වගේ දෙයක් මෙතන ඡේනවා.

අන්න ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

s_SukabhagiyaDhammaDiagram.jpg

31/05/2015 - ආශ්වර්ෂ අද්භූත ධර්ම

Acchariya Abbhuta Dhamma

ඒ උතුම් මණ්ඩලය ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ ලෝකයේ සිටින උත්තරීතර, ශ්‍රේෂ්ඨතම, ඥානවන්ත, ප්‍රඥාවන්ත පණ්ඩිත වූ පළමු වෙනි බුදුපියාණන් වහන්සේ වශයෙන් වැද නමස්කාර කළා. මේ විදිහට බුදුපියවරු දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

මම පටන් ගත්තේ, අර ලෝභය නැති කරමි, කාමච්ඡන්දය ජරාවට ඇති කැමැත්ත. මේක නිසා අර පල්ලෙහා hourglass එක. එතනින් අපිට ඇති වෙනවා නන්දිය. මැරිලා ඉපදෙන්නත් කැමතියි. මේක නිසා ධම්මච්ඡරිය. වේතනාවට ආවා. වේතනාවට ඇවිල්ලා, එතනින් අර ඊයේ වගේ ධර්මය බැලුවා. අර අත්තා කියන එක, සුඛය කියන එක, මේක එකතු කරන්න පෙරළි, පෙරළි යනවා කිව්වා නේ. ඒ ටීනම්ද්ධය වටේ අපි කරකවන ධර්මය.

ඒක බලාගෙන ආවට පස්සේ, මම ආවා අර triangle එක, දකුණු අත පැත්තට එන triangle එක. ඒ කියන්නේ, “විඤ්ඤාණය ඉදංසච්චය දකුණට තියෙන උද්ධච්චය” කියන එක. ඊයේ භාවනාව ලියන්න ගිහිල්ලා, මම දාගත්තා, අද උදේ, ඉදංසච්චයේ ඉඳන් විඤ්ඤාණයට යන එක a කියලා, විඤ්ඤාණයේ ඉඳන් උද්ධච්චයට යන එක b කියලා, උද්ධච්චයේ ඉඳන් ඉදංසච්චයට එන එක c කියලා ලිව්වා. A කිව්වේ ඉදංසච්චයේ ඉඳන් විඤ්ඤාණ, b කියලා කිව්වේ විඤ්ඤාණයේ ඉඳන් උද්ධච්චය, උද්ධච්චයේ ඉඳන් ඉදංසච්චයට එන එක c කියලා ලිව්වා.

එතකොට, දැන් අපිට ජේනවා, b කියලා කියන එක ගත්තහම, ඇති වෙලා තියෙන්නේ, ඒ කියන්නේ විඤ්ඤාණයේ ඉඳන් උද්ධච්චයට යනවා කියන එක ඇති වෙලා තියෙන්නේ, දැන් පවතින්නා වූ අවිද්‍යාවත්, පෙර වූ, a එකේ තියෙන්නේ, පෙර වූ අවිද්‍යාව නේ, පෙර නිත්‍ය කියලා ගත්ත එක. ඒකයි, අර උඩින් එන නිත්‍යයි කියලා ගන්න එකයි, දැන් තියෙන එක. ඒ දෙක එකතු වෙලා තමයි, මෙතන මේ උද්ධච්චය කියන එකට ඇවිල්ලා තියෙන්නේ කියන එක ආවා. පෙරත් නිත්‍යයි දැනුත් නිත්‍යයි. ඕක නේ මේ උද්ධච්චයයි මානායයි කියන එක ඇවිල්ලා තියෙන්නේ.

දැන් ඊට පස්සේ, දැන් මම කල්පනා කළා, ඒ වගේ ම අර්ථ දැක්වීමක්, දැන් a කියන එකේ නම් අපි දන්නවා, නිත්‍යයි කියන එක තමයි අපි a කිව්වේ. පෙර නිත්‍ය කියන එක. ඒ වගේ ම අර්ථ දැක්වීමක් මේ c කියන එකට තියෙනවා ද? ඒ කියන්නේ “උද්ධච්චයේ ඉඳන් ඉදංසච්චයට” එනවා කියන එකට එහෙම අර්ථ දැක්වීමක් තියෙනවා ද?

එතකොට මට එනවා, මම බැලුවේ mirror image එක හැටියට. අපි දන්නවා, වේතනාවේ ඉඳන් ඉදංසව්වයට එන්නේ ජරාව. සඤ්ඤාවේ ජරාව. එතකොට එහෙම නම් ටීනම්ද්ධයේ ඉඳන් ඉදංසව්වයට තියෙන රේඛාව තමයි අර a කියන line එක හරහා, ඒ කියන්නේ ඉදංසව්වය විඤ්ඤාණය line එක හරහා, reflect වෙලා, තමයි c කියන එක හැඳෙන්නේ. එහෙම නම් මොකක් ද ඒ කියන්නේ? ජරාව. අර line 5 මතක ද? ජරාව එනවා කියලා කිව්වේ. Line 5 එකේ ඉදංසව්වයේ ඉඳන් පල්ලෙහාට. මේක තමයි වෙන්නේ කියලා.

ඒ පාර, ඔය triangle එක දැන් ඉදංසව්වය වටා කරකවනවා නේ. ඒ කැරකැවුණාට පස්සේ මොකද වෙන්නේ? ඔන්න ඊළඟට ආපහු ඕගොල්ලන්ට position එකක් එනවා. දැන් ඉදංසව්වය නේ centre එක. ඉදංසව්වයෙන් දැන් අර a කිව්ව රේඛාව දැන් ඇවිල්ලා තියෙනවා අර a කියන එකේ කෙළවර තිබුණේ විඤ්ඤාණයේ. දැන් එහෙම නම් විඤ්ඤාණය horizontally අපි ලියාගන්නවා, ඉදංසව්වයේ ඉඳන් එහා පැත්තට. අර මෙහෙම තිබ්ව්ව එක දැන් පෙරළිලා. 90° පෙරලුණා කියලා හිතන්න. එතකොට, b කියන එක එනවා එහෙම නම් විඤ්ඤාණයේ ඉඳන් උද්ධව්වයට එනවා කියන එක. C කියන එක, ඒක මෙහෙම angle එකට තියෙනවා. අරක 90° කැරකෙව්වා නම් හරි. A කියන line එක 90° කරකවලා ආපහු triangle එක ලියාගන්නවා.

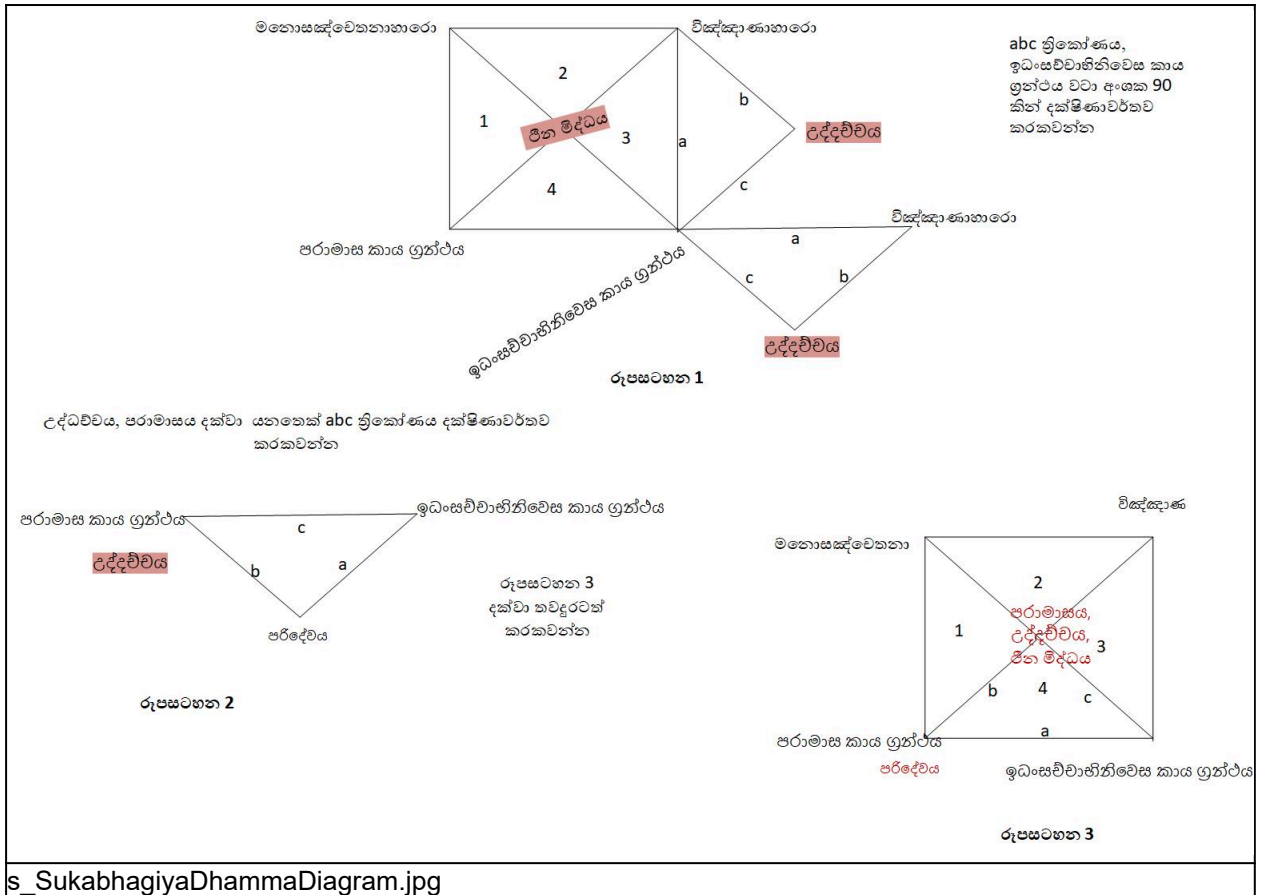
එතකොට දැන් අපිට ජේනවා මේ උද්ධව්වය කියන එක කෙළවර, දැන් අර පහළ පරිදේව වෙන එක තියෙනවා නේ, ඒකට ඇවිල්ලා නෑ, ඒකෙ දකුණු අත පැත්තෙන් එයා ඉන්නේ. එතකොට, දකුණු අත පැත්තෙන් එයා ඉන්නවා නම්, තමන්ට ජේනවා, අර මේ අපේ උද්ධව්වයේ තියෙන්නේ අර ඉස්සෙල්ලා අර්ථය. ඒ කියන්නේ, පෙරත් නිත්‍යයි දැනුත් නිත්‍යයි කියලා එයා එතන පල්ලෙහායිත් ඉන්නවා කියන එක. ඔන්න ඔය අවස්ථාව ආවහම තමන්ගේ මේ සුබය තියෙනවා නේ ද? තමන්ගේ එළ විත්තයන්ගේ ඉහළ ම එළ විත්තය මැද්දෙන් පත්තු වෙලා තියෙනවා. හිතන්න බෑ. එතනින් එහා පැත්තට තමන් සම්පූර්ණයෙන් තමන් awake. හැබැයි මොකක්වත් හොයන්න හොල්ලන්න බෑ. කොහාටවත් යෑමක්, කිසිම දෙයක් ඇති අවස්ථාවක් නොවේ මේ අවස්ථාව ගත්තහම. හෙල්ලෙන් නැතිව මම මෙහෙම ඉන්නවා. එතකොට ශබ්ද ඇහුණා, ඒවට awareness එක, ඒවා ඔක්කොම තියෙනවා. Lock වෙලා. කිසිම දෙයක් නැතිව ඒ lock වෙලා ඉන්නවා කියන එක තමන්ට තේරෙනවා.

මම මුලින් ලියනකොට මේ triangle එක මම රවුමට ම ලිව්වා. පෙරළි පෙරළි යන හැටි ලිව්වා. ඒකේ මට ජේනවා, ඊළඟට ආපහු ඔය විදිහට කරකවාගෙන යන්නකෝ. ගියහම තව position එකකට එනවා, ඔය පරාමාසයයි ඉදංසව්වයයි කියන එක horizontal. එතකොට ඒ අවස්ථාවෙදී, c කියලා තමයි එතෙන්නට වැටිලා තියෙන්නේ.

මේක තමන් ඇදලම බලන්න ඕනෑ. එතකොට දැන් මෙන්න මේ තත්වය මම බලාගෙන ගියාට වුණාට, මට මේ එක ම **triangle** එකක්වත් මෙනැනින් එහා පැත්තට මෙනෙහි කරන්න බෑ. මේක ආශ්වර්යයක්. මේ ධර්මය ම ආශ්වර්ය ධර්මයක්.

රහතන් වහන්සේ කිව්වේ “මේක හරියට මේක වෛතසිකයන් **bond** වෙලා තියෙන්නේ.” එකකට එකක් අර වැටක් හදනකොට අපි මේ වැටට මේ වැට, ලණුවට මේ කණුව නේ. වෛතසිකයන් ඔක්කොම **bond** වෙලා විඤ්ඤාණය පරිදේව වෙන්න දෙන්නේ නෑ. ඒකයි මේකෙ තේරුම. මෝහය නෑ, ඒ කියන්නේ ඕක මෙහෙම බැලුවහම ජේනවා, ඒ මෝහය කියන එක ගලවලා ගිහිල්ලා. ඇයි ඒ? පෙර අවිද්‍යාවට, දැන් තියෙන අවිද්‍යාව එකතු කරන්නේ නෑ. එහෙනම් දෙන්නා ම එකයි. මෝහය කියලා කියන්නේ ඒක නේ. මගේ අවිද්‍යාව ඉදංසච්චය හරහ ගිහිල්ලා, පසු එක බවට පත් වෙනවා. පසු එකක් බවට පත් වෙන්න දෙන්නේ නෑ මෙයා. අර වෛතසිකයන්, මොකද ගියොතින් වෙන්නේ? පරිදේවය. හඬා වැලපෙන එක. ඒක නිසා ඒක නොවී පවතිනවා. ඉන්න පුළුවන් ඕන තරම් වෙලා. හොඳට තේරුණා. මගෙන් අර උගුරේ ආවා නිකන් කහින්න එනවා වගේ. කහින්නේ නෑ. නතර වෙලා. ඒක අර කහින්න ආවා කියලා මනස **react** කරන්නේ නෑ. හරි පුදුමයි ඒක. සාමාන්‍යයෙන් ඕක නවත්වන්න බෑ. ගිහින් උගුරෙන් මට දැනෙනවා. ඒ වුණාට මගේ **reaction** එකක් නෑ. ඒක එහේ පවතිනවා. ආන්න ඒ විදිහට මම හිටියා. ඒ පැය බාගේ ම මම හිටියේ ඒ විදිහට.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

s_SukabhagiyaDhammaDiagram.jpg

01/06/2015 - ජීවිත ඉන්ද්‍රිය

Jīvitindriyaṃ

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ ලෝකයේ සිටින ශ්‍රේෂ්ඨතම ඥානවන්ත ප්‍රඥාවන්ත පණ්ඩිත වූ පළමු වැනි බුදුපියාණන් වහන්සේ වශයෙන් වැද නමස්කාර කළා. මේ විදිහට හත් නම දාහතර නම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

අද භාවනාවේදී මම පටන් ගත්තේ ලෝභය නැති කරමි කියලා. ඒ ජරාවට තිබෙන්නා වූ කැමැත්ත කාමච්ඡන්දය. ජරාවට තියන කැමැත්ත අර පල්ලෙහා hourglass එක බැලුවා. ඒ කියන්නේ මේ ජරාවට කැමති වෙලා මනුස්සයෙක් මැරිලා ඉපදෙන්න උණත් කැමතියි ඒකට. එතකොට දැන් මේක ඇයි මනුස්සයන්ට තේරෙන්නේ නැත්තේ. මේක ජරාවයි කියන එක ඇයි තේරෙන්නේ නැත්තේ. ඇයි මේකට කැමති වෙන්නේ.

ඉතින් දැන් මේක මම බලාගෙන ගියා මේක යම්කිසි කාලයක්, උඩ වේතනාව දක්වා මේක ගමන් කරනවා. ඒ ගමන් කරලා මේ විඤ්ඤාණය යම්කිසි ආකාරයකට මේක පවතින්න ඕනෙ. යම්කිසි කාලයක් පවතින්න ඕනෙ. එතකොට දැන් මම එතනට ආවහම මම උදාහරණය ගත්තේ, උදාහරණ දෙකක් ගත්තා.

එකක් තමයි පොඩි දරුවෙක්, පොඩි දරුවා අපි දන්නවා මෙයා මේ අපි හිතන්නේ නිතර ම එයා තරුණ වෙනවා ලස්සන වෙනවා ආදී වශයෙන් මෙහෙම හිතන්නේ. නමුත් මේ දරුවා යන්නේ ජරාවට. අපි ඒක තේරුම් ගත්තේ නෑ. ඒ වගේ ම තමයි ආපහු ගත්තොත් අපි වී කරලක් කියලා ගම්මු, වී ගත්තොතින් එහෙම ගොයම් හැදීගෙන එනවා, ඒ හැදීගෙන එනකොට අපි දන්නේ නෑ නේ මේවා මැරෙන්න පුළුවන්, නමුත් අපි හිතනවා මේක පවතිනවා මේවා හොඳට මෝරලා ඒවි කියලා, ජේනවද මේ පෙර අදහස තමයි මේ එන්නේ. ඉතින් අර ගොයම් කරල හැදුණා උණත් ඒක ඇතුළ කුණු වෙන්න පුළුවන්. ඊට පස්සේ යම්කිසි එකක් අපි පවතිනවා නම් හොඳට තියෙනවා නම් ලස්සනට ආවහම මොකද හිතන්නේ, අන්න වේතනා කරනවා, මේ පාර කන්නය හොඳයි වගාව හොඳයි මට ගෙයක් හදන්න පුළුවන් වේවි ආදී වශයෙන් අන්න වේතනාවෙන් එහා පැත්තට පනිනවා. අන්න එතකොට අත්තා කියලා ගත්තා.

අන්න අත්තා කියලා ගත්තාට පස්සේ තමයි ජීවිත ඉන්ද්‍රිය හටගැනීම කියන එක. එතනින් එහා පැත්තට තියෙන්නේ. දැන් ඔන්න එතනට එතකල් මම දැන් බලාගෙන ආවා. Hourglass එකේ ඉඳන් උඩට ආවා පල්ලෙහා නන්දියේ ඉඳන් ධම්මච්ඡරිය

හරහා ඇවිල්ලා දැන් ඔන්න ජීවිත ඉන්ද්‍රිය කියන එක. දැන් මෙතනට ආවාට පස්සේ මම කල්පනා කරා, මේ ජීවිත ඉන්ද්‍රිය කියන එක, ඒ මොකක් උඩ පවතී ද කියන එක. මේක maintain කියන එක. දැන් හටගැනීම කියන එක උණා, මොකෙන් ද කියන එක. එතකොට මට එනවා මේක අර පල්ලෙහා තියන ඉදංසච්චයයි පරාමාසයයි කියන එක. මේ දෙක උඩ තමයි මේක පවතින්නේ කියන එක.

ඉතින් මට ටිකක් උදව් හම්බවුණා ඔතන. එතකොට මේ ඉදංසච්චය කියන එක කොහොම ද පවතින්නේ. මොකක් උඩ ද ඉදංසච්චය කියන එක. ඉදංසච්චයේ තියෙන්න ඕනෙ නිත්‍යභාවය කියන එක. ඒකේ නිත්‍යභාවය කියලා කියන්නේ කලින් කන්නේ ගොයම් වී ඇති වෙලා ඒක කුණු වෙලා ගියේ නෑ, ගං වතුරට ගහගෙන ගියේ නෑ, මේක පැවතුණා කියලා හැඟීමක් තියෙනවා. එහෙම නැත්නම් අර ගැනු ලමයාගේ කතාවේදී කුඩා දරුවා ලොකු වෙලා ඇවිල්ලා කලින් හවයෙදී අර විඤ්ඤාණයේ හැඟීමක් තියෙනවා මෙයා අවුරුදු අසූවක් හරි ජීවත් උණා. ඔන්න ඔය හැඟීම.

එතකොට මේක නිසා අර නිත්‍ය, පෙර නිත්‍යයි කියලා ගත්තා වූ එක කියන එක තියෙනවා. ආත්ත ඒකෙන් තමයි මේක පවතින්නේ. දැන් තියන එක මේක ජරා වෙච්ච යනවා මොකද මේ මනුස්සයාට ජේනවා මිනිසුන්ගේ වී නරක් වෙනවා කාන්තාවෝ පුරුෂයෝ මැරිලා යනවා. ඒවා ජේනවා. පෙනුණට, නමුත් අර පෙර වූ අදහස නිසා ඒ කියන්නේ මේ ඉදංසච්චයේ ඉඳන් අර විඤ්ඤාණය දක්වා තිබෙන්නා වූ jack එක නේ මේ කියන්නේ කියන්නේ. නිත්‍යයි කියලා අරගෙන තියෙන්නේ. එතකොට ඒකේ අදහස නිසා මේ විඤ්ඤාණය දන්නවා නේ මේවා ගැන. අත්ත ඒක නිසා තමයි මේක පවතින්නේ.

දැන් ඔය triangle එක දැන් අපි බැලුවා නේ අර ඉදංසච්චය වටා කැරකිලා යනවා කියලා ඊයේ බැලුවේ, ඕක කැරකිලා ගිහිල්ලා, ඊට පස්සේ එනවා අපි අර a කියලා කිව්වේ ඉදංසච්චයේ ඉඳන් විඤ්ඤාණයට, විඤ්ඤාණයේ ඉඳන් උද්ධච්චයට, යන එත එක b කිව්වා, උද්ධච්චයේ ඉඳන් ඉදංසච්චයට, යන එක c කිව්වා. දැන් ඕක අර අංශක අනුවක් කැරකුණා. ඒක අංශක අනුවයි ඊට පස්සේ ආපහු තවත් අංශක අනුවක් කැරකිලා ඕකේ අන්තිමට a කියන line එක අර දෙසිය හැත්තෑවකින් ම කැරකුණායින් පස්සේ එනවා පරාමාසය දක්වා, ඒ පරාමාසය දක්වා ආවයින් පස්සේ, ඔය වෙන්න ඉස්සෙල්ලා අර පරිදේවය කියන එක වෙලා තියෙන්නේ විඤ්ඤාණයේ. අර පල්ලෙහාට ගිහිල්ලා නේ ඇවිල්ලා තියෙන්නේ. පරිදේව කොටුව පැනලා දැන්. එහෙම නම් ඒ පරාමාසය දැන් ඒ විඤ්ඤාණයේ පරිදේවය කියන එකත් ඇවිල්ලා තියෙන්නේ. නමුත් එයා තාමත් support කරනවා. ජීවිත ඉන්ද්‍රියට ඒක පවතිනවා කියන එකට support කරනවා. පැවතිය හැකි ය කියන අර්ථයට එයා support කරනවා. ඇයි එහෙම කරන්නේ? ඔන්න ඔතන තමයි ප්‍රශ්නේ තියෙන්නේ.

ඉතින් රහතන් වහන්සේගෙන් ඇහුවහම එතන රහතන් වහන්සේ කීව්වේ, “ඒ ඉදංසච්චයේ අගය පරාමාසයේ අගයට වඩා වැඩියි. වැඩි වෙනවා නම් තමයි මේක support වෙන්නේ.” ඒ කියන්නේ අරක, අර වී ටික පැවතුනේ නැති උණක් අර ඉදංසච්චයේ තවම තියෙනවා අතීතයේ පැවතුණා කියන එක තියෙනවා. එයා ඒක stamp කර කර එයා කියනවා මේක පැවතුණා. දැන් වී ටික කුණු වෙනවා නම් මේකේ තියෙන්නේ එක්කෝ ඔයගොල්ලෝ දාපු chemicals වලින්. දැන් එනවා අර, මේවා පැත්තෙන්. ඒ කියන්නේ එයා එතන fix කරලා කියනවා ඔයගොල්ලෝ දාපු chemicals නිසා තමයි මේක සිද්ධ වෙන්නේ. ඒ වාගේ වෙන වෙන ප්‍රශ්නයක් තියෙන්නේ. සීලබ්බත උපාදානය පරාමාසයට එන්නා වූ, සීලබ්බත උපාදානය පරාමාසයට එන කතාව තමයි එතන තියෙන්නේ. ඕක වෙනස් කරන්න, මේක පවතිනවා. අන්න ඒ විදිහට එයාගේ ඒක තියන නිසා තමයි මේක මේ ජීවිත ඉන්ද්‍රිය කියන එක එතන ඒක පවතින්නේ. නිත්‍යභාවය නැත්නම් ඉතින් එතන ඒ ප්‍රශ්නය වෙනස්. ඉතින් ඒ විදිහට සරල උදාහරණයකින් තමයි තියෙන්නේ. මගේ මූලික ප්‍රශ්නය තිබුණේ ඇයි මේ මනුස්සයෝ ජරාවට පත් වෙනවා, නමුත් අපි ළමයෙක් දිහා බැලුවහම හිතන්නේ ඒ ළමයා දැන් හොඳට හැදීගෙන එනවා නේ. ගොයම් ගහ හොඳට හැදීගෙන එනවා, අර අපේ පෙර තිබුණා වූ එක තමයි ප්‍රශ්නය වෙලා තියෙන්නේ.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

02/06/2015 - මනින්ද්‍රිය

Manindriya

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ ලෝකයේ වැඩ වාසය කරන ශ්‍රේෂ්ඨතම ඥානවන්ත ප්‍රඥාවන්ත පණ්ඩිත වූ පළවන බුදුපියාණන් වහන්සේ කියලා. මේ විදිහට දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

මම ලෝභය නැති කරමි කියලා පටන් ගත්තා. කාමච්ඡන්දය ජරාවට ඇති කැමැත්ත, එතකොට ඒක නිසා අපිට නන්දිය ඇති වෙලා මැරිලා ඉපදෙන්න උණත් මේකේ කැමැත්තක් තියෙනවා කියන එක. එතකොට ඒකෙන් අපි දන්නවා අපි අර hourglass එක වාගේ පල්ලෙහායින් ජේන්නේ, උඩ යනවා අපි, අර සතිය තියන තැනට.

දැන් ඊයේ භාවනාව මට සිහි උණා. ඊයේ භාවනාවේදි අපි බැලුවා නේ මේ තරුණ ගැනු ලමයෙක් වේවා, ගොයම් වේවා අපිට හිතෙන්නේ මේක පවතිනවා. ඒ ලමයා යන්නේ ජරාවට. හැබැයි අපි හිතනවා නිත්‍යයි කියලා.

දැන් මම අර සතිය කියන තැනට නේ ඇවිල්ලා තිබුණේ, ඒ සතිය කියන තැන මම සිහි කළා. ඒ කියන්නේ චේතනාවට මෙහා පැත්තෙන් ධම්මච්ඡරිය පාරේ තියෙන්නේ සතිය.

සතිය කියලා කියන්නේ මොකක් ද? සමුදයයි අස්තංගමයයි. නිත්‍යභාවයයි කියලා කිව්වා නම් සමුදයක් අස්තංගමයක් කතාවක් නෑ. ආන්න එහෙම නම් මට ආවා එහෙනම් මේ සතියෙන් තමයි අපිට මේක අල්ලගන්න ඕනෙ. ඒ කියන්නේ නිත්‍යභාවයේ කතාවක් නෑ සමුදයක් අස්තංගමයක් තියෙනවා නම්. කොහොම ද මට මේක ඇති වෙලා තියෙන්නේ?

එහෙම නම් අපි දන්නවා අර ඉදංසච්චයේ ඉදන් විඤ්ඤාණයට නිත්‍ය කතාව කියන එක කියනවා. දැන් මේක ඇති වුණා නම් මොකක් ද වෙන්නේ? දැන් මම එනවා අවිද්‍යා ආශ්‍රවයේ ඉදන් කාම ආශ්‍රවයට එනවා කියන එක. කාම ආශ්‍රවයෙන් ආවා නන්දිය හරහා තමයි මේක යන්නේ. දැන් මෙතන මම මේක අල්ල ගත්ත ගමන්, අර ඊයේ භාවනාවේ අර්ථයත් එක්ක, මේ මට මේ සති ඉන්ද්‍රිය හොඳට මෙතන ඇති වෙලා තියෙනවා, දකුණේ නළලේ උඩ කෙළවරේ. ඒ වාගේ ම මේ හරියට ම මෙතන, ඒ කියන්නේ මේ ඇහැට පල්ලෙහායින් එතන හොඳට දැනෙනවා. මේ දෙකත් එක්ක සම්බන්ධ වෙලා මේක පවතිනවා.

මොකක් ද මේක? රහතන් වහන්සේගෙන් ඇහුවහම මේක තමයි “මනින්ද්‍රිය” කියලා කියන්නේ. මනින්ද්‍රිය තියෙන්නේ මෙනත. මෙනත තමයි මනින්ද්‍රිය තියෙන්නේ, ඇහැට පල්ලෙහායිත් බලන්න.

ඉතින් ඔය ප්‍රඥා diagram එකේ බැලුවොතින් ප්‍රඥා ඉන්ද්‍රිය මෙනත, එතකොට මෙනතින් මේ ඇහැ, ඊට පස්සේ මෙනත පල්ලෙහා. මෙනත අපි දන්නවා නේ අපි අර ජීවිත ඉන්ද්‍රිය. ජීවිත ඉන්ද්‍රියට පල්ලෙහායිත් මනින්ද්‍රිය කියන එක වැටෙන්නේ. මේක මේ ඔයගොල්ලන්ගේ මේ ඔපවත් එක්ක බැලුවහම, මොකක් හරි එකක් තියෙනවා, “මම ඒක දන්නේ නැහැයි” කියන එක, රහතන් වහන්සේ කිව්වා. Brain එක දන්නවා නම් මොනවා හරි ඕකේ වෙනසක් තියෙනවා.

එතකොට මේක හරි ලස්සනයි. දැන් සති ඉන්ද්‍රියයි, මනින්ද්‍රියෙන් මම ඉන්නවා. මෙනත පුදුමාකාර විදිහට මම දිගට ම හිටියා. මම තේරුම් ගත්ත දේ තමයි මේ කිසිම එහෙකට ගැටෙන්නේ නෑ. කිසිම එහෙකට ගැටෙන්නේ නෑ කිසි එකක් හොයන්න මේකකුත් නෑ. ඕන තරම් වෙලා උපෙක්ඛාවකින් ඉන්න පුළුවන්. පුදුමාකාර වූ උපෙක්ඛාවක් ඒකේ තියෙන්නේ. ඒ කියන්නේ මේ කාට හරි ගැරහීමක් නෑ, ඒ සංස්කාරයකට ගැටීමකුත් නෑ.

ඉතින් මම මෙනතට ආවේ නිකම්ම නෙමේ. මම ආවේ අර අවිද්‍යා ආශ්‍රවය කියන තැනට මම ආවායිත් පස්සේ, ඒ රහතන් වහන්සේ මට පෙන්නවා අර දෙක ම අල්ලගන්න ඕනෙ, pedals දෙක ම අල්ලගන්න ඕනෙ. ඒ කියන්නේ අවිද්‍යා ආශ්‍රවය තියන තැන pedal එකයි මේ උඩ රූපයත් එක්ක තියන pedal එකයි. දැන් මේකෙන් කියන්නෙ මොකක් ද? ඔය රූපය එක්ක මේක පවත්තන්න බෑ. මේක පවතින්නේ නෑ. ඔය රූපය පැවතීම සඳහා අපි මේක වෙනස් කර කර, සංස්කාර වෙනස් කරමින් කරනවා. ඒකත් කරන්න බෑ. මෙන්න මේ උපෙක්ඛාවයි තියෙන්නේ. දැන් ලෙඩා වෙලා ඉන්නවා නම්, සංස්කාර කියන්නේ ඒ මනුස්සයාට බේත් ටිකක් දීලා පුළුවන් මේක පවත්තන්න. ඒකත් කරන්න බෑ. එතකොට මේ විදිහට අර පුදුමාකාර වූ උපෙක්ඛා සම්බන්ධ වූ දේවල් මට ඒ එක්ක ම ඔය උදාහරණත් එක්ක ම මට එකපාරට ම වැටහුණා. ඒක වැටහීලා තමයි මේක ඇති වුණේ. අර කොන් දෙක බැලුවට පස්සේ.

ඒක හරි පුදුමාකාර භාවනාවක්. ඉතින් ඊට පස්සේ, මේක බොහෝ ම හොඳයි කියලා රහතන් වහන්සේ මට “ඇතියි” කියලා කිව්වාට පස්සේ මම රහතන් වහන්සේට වදිනකොට මම ඒ අකනිට්ඨා බ්‍රහ්ම ලෝකේ මම කලින් දැකපු තැන් තියෙනවා නේ, Council chamber එක වේවා, ඒ එතන අර ලොකු මේසයක් එක්ක තියන එකක් තියෙනවා, මේවා ඔක්කෝම දැක්කා. මේවා ඔක්කෝම දැක්කයි කියලා ඒවාට තියෙන්නේ තනිකර උපෙක්ඛාවක්.

ඉතින්, “ඔබේ අම්මා ඉන්නවා” කීවා, අම්මාවන් දැක්කා, දැක්කයි කියලවත් ඉතින් උපෙක්ඛාවක් තියෙනවා. ඊට පස්සේ මහා ලක්ෂ්මී දේව මාතාවන් බැලුවා. එතනටත් ගියා. ඉතින් මට තේරෙනවා මම ඒ ලෝකේ ඉඳන් මෙහෙන් එහෙම යනවා කියලා, යනවායි කියලත් උපෙක්ඛාවක්. ඉතින් ඔය විදිහට ඒ කමලාසන දෙවියෝත් බැලුවා. ඉතින් නාථ දෙවියෝ බැලුවහම, නාථ දෙවියෝ විතරයි ජේන්නේ නැත්තේ. නාථ දෙවියෝ සමාධියට සමවැදිලා නාථ දෙවියෝ භාවනා කරනවා. ඉතින් ඒ වාගේ දෙව්වරුන් ඔක්කෝමත් ඔය විදිහට දැක්කා, දැක්කට කියලා කිසිම ගැටීමක්වත් ඇලීමක්වත් නැති උපෙක්ඛාවක් මේ ඒකේ තියෙන්නේ.

හරි පුදුමාකාර වූ භාවනාවක්. මේ සති ඉන්ද්‍රියයි, මනින්ද්‍රියයි. ඕන තරම් වෙලා ඉන්න පුළුවන්. මේ ලෝකේ ඒ කියන්නේ සද්දයක් ඇහෙන්න පුළුවන්, ඒක ඇහුණා කියලා මේකක් නෑ, මොකද ඒ දෙන්නා **balance** වෙලා ඉන්නවා. දැන් දන්නවා නේ වෙන කතාව. හදලා වැඩක් නෑ. හැදුවත් වැඩක් නෑ, පවතින්නෙත් නෑ.

දැන් අර ඊයේ භාවනාවේ **cream** එක එන්න ඕනෙ ඔඵවට. අන්න ඒ අර්ථයෙන් තමන්ගේ මනස පවත්වාගෙන ඉන්න පුළුවන් ඒ උපෙක්ඛාව කියන එකෙන්.

ඒක තමා මම කරපු භාවනාව.

03/06/2015 - පංච බල

Pañca Bala

ඒ පූජාව පැවැත්වුවාට පස්සේ, ඒ බුදු පියවරුන් ගැන ශ්‍රද්ධාව මට ඒ පූජාව කරන වෙලාවේ ම වාගේ බොහොම තදින් ඇති උණා. ඒ බුදුපියවරුන්ට නමස්කාර කරලා, මම ඊයේ භාවනාව නැවත කරගෙන ගියා.

එතනදී ලෝභය නැති කරමි, කාමච්ඡන්දය ජරාවට ඇති කැමැත්ත, මේක නිසා නන්දිය වෙලා අර hourglass එකෙන් ඊට පස්සේ අර සතිය තියන තැනට, ඒකට ආවා. ඒ සතිය කියන තැනට ආවට පස්සේ, මම අර switch එක off කරන්න ගිහිල්ලා මම ආවා නේ මේකේ සද්දේ කියන හින්දා, මේ බලනකොට මේ computer එකේ තිබුණා මේ, මම අර internet එක තියනවද කියලා බලන්න web page එක on කළහම මේ ad එකක් යනවා මේ පැත්තටයි මේ පැත්තටයි. කොහෙන් ආවා ද මම දන්නේ නෑ. මම කල්පනා කළා, මම ඒක off කළා, කරලා ඉවර වෙලා මම කල්පනා කරා මේ වගේ දේවල්වලටවත් react කරන්න හොඳ නෑ. ඒ කියන්නේ එහෙම උණොතින් අපේ අර සතිය, සතියෙන් කියන්නේ මොකක් ද?

තුන් වන සතිය අපි මේ කතා කරන්නේ, චේතනාව දක්වා තිබෙන එක. ඒකෙන් පෙන්න්නේ අර “ඉති රූපං, ඉති රූපස්ස සමුදයො, ඉති වේදනා,” ඒ විදිහට පෙන්නවා නේ. එතකොට එහෙම නම් ඒ සතිය මගින්, දැන් අපිට ඡේතවා මේ අපි මොකකට හරි react කරනවා නම් මොකද වෙන්නේ? අපි අර නිත්‍යභාවයට අපි යනවා. අරකට ඉඩ දෙනවා. මගේ සතිය කියන එක නැති වෙනවා, ධර්මය flow වෙන්න යනවා. ඒ කියන්නේ උඩින් නිත්‍යයි කියලා ගත්තා නම්, ඒ කියන්නේ ඉදංසච්චයේ ඉදන් විඤ්ඤාණය දක්වා තියන එක නිත්‍ය කතාව මේ කියන්නේ. මේකට ඉඩ දුන්නා නම් අන්න පල්ලෙහා අවිද්‍යා ආශ්‍රවයට ආවා මේ පැත්තෙන් කාම ආශ්‍රවයට ආවා, අර නන්දිය හරහා තමන් ආපහු චේතනා කරන්න යනවා. සතිය කියන එක නැති වෙනවා.

ඉතින් මම මේක බලලා මම මේවාට කරන්නේ නැහැයි කියන එක කල්පනා කළා. ඒ වගේ ම මට මේ ඒ මණ්ඩලය ම ගැන ම ඊයේ මේ දීපු ධර්මය තියෙනවා නේ, ඔය මනින්ද්‍රියයි සති ඉන්ද්‍රියයි අතර, ඒක නිසා ඒ මුළු මණ්ඩලය ම ඒ ශ්‍රද්ධාවකින්, ඒ ශ්‍රද්ධා ඉන්ද්‍රියක් හැටියට මම ගන්නවා කියලා මම ගත්තහම, ඒක මගේ ඔළුවයි කියන එක උඩ කල්පනා කළහම, ඒකත් එක්ක ම මට තේරුණා ඒ ශ්‍රද්ධා ඉන්ද්‍රියයි, සති ඉන්ද්‍රියයි, මනින්ද්‍රියයි, ප්‍රඥා ඉන්ද්‍රියයි මේ ඔක්කොම පවතිනවා කියන එක.

ඉතින් මට, මේ කකුලේ ඉඳන්, දකුණු කකුලේ හොඳට ඒ ප්‍රීතියක් ගලනවා, මේවාත් එනවා, ඒ ඉන්ද්‍රියන් ටික ඔක්කොම පවතිනවා. මං ඒ විදිහට හිටියා. ඒ ඉඳලා ඒ මණ්ඩලය ගැන ඒ ශ්‍රද්ධාව තියෙනවා නම් ඉතින් ඒ බලයන් කියන ඒවා ඇති වෙනවා. ඒ බල ධර්මයන් කියන ඒවා ඇති වෙනවා කියන එක තියෙනවා.

එතකොට මම අතන දී ගත්තේ හුඟාක් ම, මේ මම මොකකටවත් react කරන්නේ නෑ. React කරන්නේ නැතුව ඉන්නවා, කිසිම එකකට, මේවා කරන්නේ. මොකද මේ ආදීනවය දැකලා. මේක උණොතින් මට නිත්‍යභාවය ඇති වෙලා මේ ප්‍රශ්නය ඇති වෙනවා. එතකොට දැන් මම මෙහෙම මේ react කරන්නේ නැතිව ඉන්නකොට, ඒ රහතන් වහන්සේ ඇහුවා, මේ “කොච්චර ඉන්ද්‍රියන් මේ තියෙනවා ද කියලා, මේ කොච්චර බලයන් තියනවද” කියන එක. ඉතින් ඒ පාර මම බැලුවා මෙතන, ඕක කරන්න ඉස්සෙල්ලා හැබැයි මම අර ඊයේ භාවනාවේ අර්ථය මම භාවිතා කළා, අර pedal එක තියෙනවා නේ සංස්කාර කියන එක, මොකද මේක වුණා නම් පල්ලෙහා pedal එක හැදුණා නම් උඩ pedal එක හැදෙනවා, එහෙම නම් රූපය නිසාවත් සංස්කාර නිසාවත් මම කරන්නේ නෑ මෙතන මැද්දෙන් වේතනා කරන්නේ නෑ කියන එක.

අන්න එහෙම බැලුවට පස්සේ තමයි රහතන් වහන්සේ මගෙන් ඇහුවේ කොච්චරක් තියනවද කියන එක. ඉතින් මම බැලුවාහම මට ජේනවා මෙතනින් මනින්දිය කියන එක මෙහේ මෙතන තියෙනවා, මේ සති ඉන්ද්‍රිය කිය එක තියෙනවා, මේ ප්‍රඥා ඉන්ද්‍රිය තියෙනවා, උඩින් ශ්‍රද්ධා ඉන්ද්‍රිය තියෙනවා, විරිය ඉන්ද්‍රිය. ඒ විරිය ඉන්ද්‍රිය කියන එක අර සංස්කාර ගැන බලපු වෙලාවේ ම එතන, එතන ඒක තියෙනවා. මොකද? මට තේරුණේ රහතන් වහන්සේ අපිට මේ වෙනකොට උගන්නලා තියෙනවා, අර විරිය තුන, මතක ද අපි මුලින් කතා කළේ. රූපය මගේ නොවෙන්න, ස්පර්ශ නොවෙන්න, ඊට පස්සේ සඤ්ඤාව මගේ නොවෙන්න, සංස්කාරය මගේ නොවෙන්න. සබ්බාසව එකේ ගියායිත් පස්සේ ඕක අතින් පැත්තට පෙන්නවා. මේක මෙහෙම වෙන්න නම් ප්‍රතිලෝම වශයෙන්. ඒ කියන්නේ සංස්කාරය කියන එක අයිත් කළහම තමයි. ඊට පස්සේ අපිට සම්මා ප්‍රඥා ඇති වෙලා, ඊට පස්සේ අත්ත සඤ්ඤාව අයිත් කරලා, සම්මා ඥාන ඇති වෙලා විමංසාව මගින් රූපය අයිත් කරන්නයි කියලා අන්න අර පළවන විරියට ආපු හැටි. එතකොට අනුලෝම ප්‍රතිලෝම වශයෙන් මේ විරිය තුන ගිහිල්ලා තියෙනවා කියන එක බැලුවා. එතකොට මේවා නිසා තමයි මේ ඔළුව පුදුමාකාර විදිහට ඒක පවතිනවා.

ඉතින් අර රහතන් වහන්සේ ඇහුවහම අර මේ බලයන් ගැන, ඉතින් මට ජේනවා මේවා ඔක්කෝම පවතිනවා. ඒකට අමතරව මට හොඳට තේරිවිච එකක් තමයි අර හිරියයි, ඕතප්පයයි. හිරියයි ඕතප්පයයි බොහෝ ම තදින් ඇවිල්ලා තියෙනවා. ඒ කියන්නේ මම

මොකකටවත් react කරන්නේ නෑ. මොකද අපි කිව්වා නේ අර කලින් පැහැදිලි කරපු ධර්මයෝ අර moderation in eating කිව්වේ. අර කෑම කන කොටවත් react කරන්නේ නෑ කිව්වේ. නැත්තන් අර ලුණු ටිකක් නැති වෙච්ච ගමන් යනවා නේ හෝ ගාලා කඩාගෙන පුටුවෙන් නැගිටලා, නේ ද? ඒකට ඒවා යන්නේ නැතිව කරුණාවෙන් එතන පවතිනවා කියන එක. අප්‍රමාණයට යනවා කියන එක, ඒවා ඔක්කෝම ඒක සහගතව එතන මේ ඕනප්පයත් කියන එක තිබුණා.

එතකොට මේ ටික ඔක්කෝම තිබුණා. ඒ කියන්නේ අර all diagram එක තියෙන්නේ සීල සූත්‍රයේ කරන, ඒක උඩ තියන ඒවා, ඒකයි සමාධි ඉන්ද්‍රියත් ඒකේ, ඒකේ පැවතුණා. එතකොට ඒවා ඒ කියන්නේ බලයනුයි ඉන්ද්‍රියනුයි. ඒවා සහගතව මේ හිටියා.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

04/06/2015 - සති ඉන්ද්‍රිය

Sati Indriya

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ ලෝකයේ සිටින ඥානවන්ත, ප්‍රඥාවන්ත, පණ්ඩිත වූ පළවන ශ්‍රේෂ්ඨතම බුදුපියාණන් වහන්සේ. මේ විදිහට දාහතර නම ම සිහි කරලා වැඳ නමස්කාර කළා.

එතකොට මම භාවනාවට කළේ මම ඊයේ භාවනාව ම කරගෙන ගියා. ඒකේ මට ආපු ප්‍රශ්නය තමයි, අපි ඊයේ කිව්වා, ඔය අපි භාවිතා කළහම ඔය පංචබල භාවනාවේදී අපි අර වේදනාවට **react** කරන්න ගත්ත නම්, අපි සතිය නැති වෙනවා කියලා. එතකොට මම මේ බැලුවේ, ඔය සතිය කියලා කිව්වේ අර 3 වෙනි තැන තිබෙන ඒ සතිය, ධම්මමච්ඡරිය තිබෙන පාරේ තියෙන සතිය. එතකොට එතැනදී අපි ඉගෙන ගත්තා අර ඉදංසච්චයේ ඉඳන් නිත්‍යයි කියලා විඤ්ඤාණයට උඩට ගිහිල්ලා, එතැනින් අපිට අවිද්‍යා ආශ්‍රව, අවිද්‍යා ආශ්‍රවයෙන් කාම ආශ්‍රව, කාම ආශ්‍රවයෙන් නන්දිය, නන්දියෙන් අර ධම්මමච්ඡරිය පාරේ ගිහිල්ලා, ඒ සතිය නැති වෙනවා කියලා.

ඉතින් මම බැලුවේ ඒ සතිය කියන එක, නැති වෙනවා නම්, අපිට තියෙන්නේ, අර සතිය නැතිකම මුට්ඨ සතිය, කියන එකයි තියෙන්නේ. ඒ මුට්ඨ සතිය කියන එක ලකුණු කරන්නේ අර සඤ්ඤාවයි ඒ නාමරූපයයි ඒ අතර තමයි ඒක ලකුණු කරන්නේ. එතකොට දැන් මේ මම කල්පනා කළේ මේක ඇයි මේ විදිහට මේ සතිය කියන එක නැති වෙන්නේ අර **flow** එක ආපු ගමන් කියන එක. ඉතින් ඒකේ උත්තරය එතන ම තමයි තියෙන්නේ. ඒ කියන්නේ අපි කොහොම හරි රූපය ස්පර්ශ කරලා, සඤ්ඤාවන් හදාගෙන, එතැනින් චේතනා වෙනවා. චේතනා වුණා නම් අර ජීවිත ඉන්ද්‍රිය අත්තා කියන එක වෙනවා. ඒක වුණොත් එහෙම ඉතුරු ටික ඉතින් සිද්ධ වෙනවා, අර නිත්‍යභාවයට යනවා කියන එක.

ඉතින් දැන්, මට ඕකට පොඩි උදාහරණයකුත් එකපාරට ම ආවා. ඉතින් මේ උදාහරණයත් එක්ක තියෙන්නේ මොකක් ද? ඊයේ බලපු ආයතන භාවනාව තියෙනවා නේ. ඒ ආයතන භාවනාවේ දැන් යම්කිසි හේතුවක් උඩ අපිට ජේනවා, අපි **analyse** කළා කොහොම ද අපිට ද්වේෂය ඇති වෙන්නේ කියලා. ඒක **analyse** කළා ම අර සමුදය දැන ගත්ත නම් මේක වෙන්නේ නැතෙයි කියන එක ආවා. එතකොට එතෙන්නේදී, අපි ගත්තා, ශ්‍රද්ධාව තියෙනවා නම්, කරුණාව තියෙනවා ඒක නිසා ද්වේෂයට යන්නේ නැහැයි කියන එක. එතකොට ඒක ඇති වෙන්න නම්, අපි දන්නවා අර අත්තා ඉඳන් නිත්‍යයට යනවා කියන එක, ඒ කියන්නේ අර ප්‍රඥාවේ ඉඳන් ශ්‍රද්ධාව කියන එකට එන්න නම්, මානය විසින් අත්තා ඉඳන් නිත්‍යයට **jack** එක ගහනවා

කියන එක නොවෙන්න ඕනෑ. එතකොට ඔය මානයන් එක්ක තමයි මේකේ reaction එක අපේ ඇති වෙලා තියෙන්නේ. එතකොට ඒ reaction එක නැත්නම්, ප්‍රශ්නයක් නෑ. එහෙම නම් අර ඊයේ ආයතන භාවනාවේ අර්ථයෙන් තමයි මේක වෙන්නේ.

දැන් අපිට ජේනවා අත්තා කියන එක හැදුණා නම් වැඩේ ඉවරයි. අත්තාගෙන්, නිත්‍ය, අර ධාරාව අනිත් පැත්තට ආවා, සතිය කියන එක ආපහු නැති වෙනවා. එතකොට එහෙම නම් අත්තා නොවෙන්න ඕනෑ. ඉතින් අත්තා නොවෙන්න නම් සඤ්ඤාවෙන් අත්තා කියන එකට සම්බන්ධතාවය නැවැත් වෙන්න ඕනෑ. ඉතින් ඒක තමයි අර 2 වෙනියට අපි ලකුණු කරන විරිය තියෙන්නේ ඒක නේ මුට්ඨ සතිය, ඒ තියෙන තැන විරියයි එන්නේ විරිය ඉද්ධිපාදයෙන් තමයි ඒක නොවෙන්නේ.

ඉතින් මේකේ ඉන්ද්‍රියන් ටික පුදුමාකාර විදිහට පවතිනවා. පංචබලයන්, පංචඉන්ද්‍රියන් හොඳට පවතිනවා. මම හෙල්ලෙන්නේ නැතිව මෙතන ඉන්නවා. කිසිම එකකට react කරන්නේ නැහැයි කියන එක ඇතිව මම ඉන්නවා උත්සාහයකින් තොරව. ඒ react කරන්නේ නැහැයි කියන එක මම මහන්සි වෙලා කරනවා කියන එකක් නොවේ.

ටිකක් වෙලා ඉන්නකොට මට තේරුණා, මේ මිච්ඡා දිට්ඨිය නිසා මොකක් හරි “අප්පච්චියේ” කියනවා වගේ වචනයක් මට ඇහිවිව එක, ඒකත් එක්ක මම analyse කරගෙන ගියා. ඉතින් මෙතන මුසාවක් නේ. එතකොට ඒකත් එක්ක මිච්ඡා දිට්ඨිය පැත්තකට එනකම් මම ඕක ගියා. ඒ මිච්ඡා දිට්ඨිය දක්වා ඒක ගියාට පස්සේ, දැන් එහෙම නම් මට මතක් වුණා අර හිරිය, කියන එක. ඒ කියන්නේ හිරිය කියන එකට අපි ඇතුල් කරගන්න ඕනෑ, මනසෙන් කෙරෙන්නා වූ ඒ දේටත්, එහෙනම් ඒ මිච්ඡා දිට්ඨියකටත් අපි react කරන්නේ නැතුව ඉන්න ඕනෑ.

අන්න ඒකයි. දැන් එතකොට මට දැන් මේ ප්‍රීතිය සහගතව මේ ඔක්කොම ඉන්ද්‍රියන් active වෙලා මේක තියෙනවා. කරන්න ගත්තා, ඒකටත් react කරන්නේ නැතුව ඉන්න ඕනෑ. තමන්ගේ මේ ධාරාව මේ ගලනවා ප්‍රීතිය ගලනවා ඉන්ද්‍රියන් ටික ඔක්කොම තියෙනවා කියලා ඒක ගැන මනුස්සයෙක් සතුටු වෙලා නිකම් hump වගේ උඩින් යනවා නේ. ඒකටවත් react කරන්නේ නැතුව ඉන්න ඕනෑ කියන එක ආවා. එතකොට ආපහු මනස පුදුමාකාර විදිහට තියෙනවා. ඒ කියන්නේ අරකවත් හොඳ නෑ බැලුවා ම, ඉන්ද්‍රියන් නිසා ඇති වෙන්නා වූ ප්‍රීතිය ගලන ඒ ස්වභාවයන් එතන හොඳ නෑ. එතකොට මේකටවත් react කරන්නේ නැතිව ආපහු අර විශාල වෙලා අර විදිහට පවතිනවා. මම ඔහොම ටිකක් වෙලා හිටියා.

ටිකක් වෙලා හිටියම මට ආවා, මගේ සිතෙන් ම ඇති වෙනවා, මේ පංචබලයන් මේවා පවතින්නේ ඉද්ධිපාද සමන්තාගතවයි. මේ ඉද්ධිපාද සමන්තාගතව මේක පැවැත්වීමෙන් තමයි ඒක මේ පවතින්නේ කියන එක. රහතන් වහන්සේ “සාදු සාදු” කියලා කීව්වා ඒ වෙලාවේ. ආපහු ඔහොම ටිකක් වෙලා හිටියා. ටිකක් වෙලා හිටියම

මම කල්පනා කළේ මේක ආපහු අනිත් අයට කියන්න නැවතත් මම බලනව ද? කියලා. රහතන් වහන්සේ කීවා “බලන්න කියලා කියන්නෙන් නෑ, එපා කියලා කියන්නෙන් නෑ.” ඒ පාර මම එහෙම කීවා නම් මම එහෙම නිකම් සිටියා. මෙහෙම හිටියාට පස්සේ රහතන් වහන්සේ මට එකපාරට ම පෙන්නවා සීලබ්බක උපාදානය, ඒ කියන්නේ අපි වේදනාවේ ඉඳන් වේතනාව, වේතනාවේ ඉඳන් පරාමාසය. ඒ එකෙන් තමයි සීලබ්බක උපාදානය කියන එක නිරූපණය කරන්නේ. ඒ line එක පෙන්නවා.

ඒක පෙන්නපු ගමන් ම ටක් ගාලා මට සිහි වුණා. මේක වුණා නම් මොකද වෙන්නේ? මෙතන ඉඳලා අපි යනවා, අර අත්තා කියලා ගත්තා, පසු සඤ්ඤාව හැටියට හව ආශ්‍රවය තියෙනවා. මේකෙන් ඉතින් හවයේ යන කතාව මේකෙන් නැති වෙනවා. මේ විදිහට තමන් ඉන්නව නම්. හවයේ යන කතාව ඇති වෙනවා කියන්නේ අපි හව ආශ්‍රවය ලියාගන්නවා සෝකය තියෙන තැන. ඉතින් එහෙම නම් ඒ සෝකය කියන එක නැති වෙනවා. සෝකයක් නෑ. සෝකයක් නැතිව ඒ පුද්ගලයාට ඉන්න පුළුවන්කම කියන එක තියෙනවා. මොකද සෝකය කියන එක සල්ලයක් නේ. සෝකයේ ඉඳන් සෝකයට ම යි අපි දුවන්නේ. ඒ reactions මොකක්වත් නැත්නම් ඒ විදිහට ඉන්න පුළුවන් කියන එක, අර බුදුහාමුදුරුවෝ කියපු ධර්මය moderation in eating, නේ ද? ඒකට react කරන්නේ නැතිව ඉන්නවා නම්, පුදුමාකාර විදිහට ඉන්න පුළුවන්. හැබැයි ඉතින් ඉද්ධිපාදයන් වඩලා, පංචබලයන්වලට ඒක එන්න ඕනෑ. ඒක තමයි මම කළ භාවනාව.

ඒ කියන්නේ මේ ශ්‍රද්ධාව ම, තලාගතයන් වහන්සේ මුලට ඉන්න, ඒ උත්තරීතර මණ්ඩලය, අර ඔළුවට ගත්තා කියලා ඊයේ මම කීවේ. ඒක තමයි ඒ strong point එක. ඒක කීව්ව වෙලාවෙම මට කීවා නේ, “මේ පංචබලයෝ වැඩෙනවා දරුවෝ” කියලා. ඒක එහෙම කරනවා නම් පංචබලයෝ වැඩෙනවා කියලා කීවා. ඒ කියන්නේ ඒක මම exceed කරන්නේ නෑ. තලාගතයන් වහන්සේයි ඒ මණ්ඩලයයි exceed කරන්නේ නෑ. ඒක තමයි අපිට තියෙන highest මේවා එක. ඒක පනිනවා නම් බෑ. ඒක පනිනවා නම් තමන්ට මිච්ඡා දිට්ඨීන් ඇති වෙනවා. අන්න ඒ වගේ level එකක මිච්ඡා දිට්ඨියක් තමයි මම මේ කීවේ. එතකොට ඒක highest order එක හැටියට අතන ඒක පවතිනවා. ඉතින් ඒක අනුව තමයි මේක තියෙන්නේ.

05/06/2015 - ශ්‍රද්ධා

Saddhā

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ ලෝකයේ වැඩ වාසය කරන ශ්‍රේෂ්ඨතම, ඥානවන්ත, ප්‍රඥාවන්ත, පණ්ඩිත වූ පළවන වන ශ්‍රේෂ්ඨතම බුදුපියාණන් වහන්සේ වශයෙන්. ඒ පූජාවෙන් පස්සේ ඒ බුදුපියවරු ඒ order එකට තමයි මම සිහි කළේ. ඒ විදිහට දාහතර නම සිහි කරලා වැඳ නමස්කාර කළා.

ඒ order එක සිහි කිරීම හේතු කොටගෙන මම කිව්වා ඊයේ පෙරේදා භාවනාව, ඒ order එකට respect කළහම, ඒ සම්පූර්ණයෙන් ම මගේ නම් දස කුසලය ම පවතිනවා. මිච්ඡා දිට්ඨිය කියන එක යනවා. ඒ අභිජ්ඣාව කියන ඒවා අයිත් වෙනවා, හිරිය කියන ඒවා පවතිනවා තදට. ඉතින් ඒ තත්වයට පත් වෙලා, ඒ රහතන් වහන්සේ, තමන් එහෙම ඉන්නකොට, රහතන් වහන්සේ කිව්වා, අර ඊයේ භාවනාව කරන්න කියලා. මම ඊයේ භාවනාව කළින් ම බලලා ආවේ. බැලුවා ම මට තේරිවිච්ච දේ තමයි, ඒකේ පෙන්නුවා, අපි මොකක් නිසා ද මේ react කරන්නේ කියලා. ඒ react කරන්නේ මොකක් ද කියලා අපි කල්පනා කළහම, අපේ දිට්ඨිය බිඳිලයි මේ react කරන්නේ. ප්‍රතිචාර දක්වන්නේ. ඕගොල්ලන්ට තරහ යන්නේ දිට්ඨිය නිසා. කවුරු හරි එකක් කිව්වා ම එතෙන්නේදී, තමන්ගේ දිට්ඨියත් එක්ක ගැටිලා ඒක නිසා තමයි අපි අර නන්දිය තියෙන තැනට ඇවිල්ලා, එතැනින් ආපහු, regenerate කරනවා අර සතිය කියන එක අපි, 3යි කියලා අපි ලකුණු කළේ සතියක්. ඒ කියන්නේ අර ධම්මච්ඡරිය පාථේ, චේතනාව දක්වා එන්නා වූ එක. මෙන්න මේක අපේ නැති වෙලා යනවා, අන්න අර දිට්ඨිය බිඳුනහම.

එතකොට රහතන් වහන්සේ මට කිව්වා, ඒ මම කෙළින් ම එතනින් පටන් ගත්තහම, අර මුලින් පටන් ගත්ත තැන තියෙන්නේ, ඒ කියන්නේ මම පටන් ගන්නේ ලෝභය නැති කරමි, කාමච්ඡන්දය ජරාවට ඇති කැමැත්ත. “අන්න එතෙන්නට යන්න කියලා.” මම එතන ගත්තා, ලෝභය නැති කරමි, කාමච්ඡන්දය ජරාවට ඇති කැමැත්ත කියන එක බැලුවා. බැලුවාට මනසට කිසිම හෙල්ලීමක් නෑ. අර වෙනදා අර මං මළකඩ කාපු යකඩ ඇණය කියලා කල්පනා කළා නම්, ඒ යකඩ ඇණය පවතින්නේ නැහැයි කියන එක පුදුමාකාර විදිහට මට ඔය Saturn එකේ rings වුණත් බලන තරමට මගේ මනස උඩට යනවා. මේ පාර කිසිම දෙයක් නෑ. ඒ මොකද හේතුව? අත්තා කියලා ගන්නේ නෑ. අත්තා කියලා ගන්නේ නැත්නම්, ජරාවට පත් වුණා කියලා සෙලවීමක් නෑ. මේ ලෝකේ මනුස්සයෝ, ආච්චි අම්මලා, සීයලා, අරගොල්ලෝ, මේගොල්ලෝ වයසට යනවා. මගේ ආච්චි හරි මගේ සීයා කියලා ගත්තා නම් තමයි, ඒක තියෙන්නේ. එහෙම

නැත්නම්, කිසි ප්‍රශ්නයක් නෑ. තමන්ගේ ඉන්න දරුවෝ ජරා වෙනවා, ලෙඩ වෙනවා කිසිම ප්‍රශ්නයක් නෑ. ඒ කියන්නේ මගේ කියලා ගත්තා නම් විතරයි ඒක තියෙන්නේ, මට හොඳට ඒ වෙනස තේරුණා. එහෙම නම් එතකොට ම මට රහතන් වහන්සේ පෙන්නුවා අර ජාතියයි, වේතනාවයි, භය අගතියයි කියන triangle එක. ඒක පෙන් වූ ගමන් මට තේරුණා, එහෙම නම් අපි මේ වේදනාවේ ජරාව කියන්නේ මොකක් ද කියන එකත් තේරුණා.

වේදනාවේ ජරාව කියලා මතක ද අපි ලකුණු කරලා තිබුණා, 4.3 කියලා. දැන් තේරෙනවා. මොකක් ද? වේදනාවයි, වේදනාව නිසා මම පවතිනවා, කියන දිටියිය බිඳීම ආන්න ඒක තමයි වේදනාවේ ජරාව කියලා කියන්නේ. හොඳට වැටහුණා ඒක. අර රූපයේ ජරාව නිසා ඒ reaction එක අපි දැන් බැලුවා එකක්. ඊළඟට, ආපහු, වේදනාවයි, වේදනාවේ ජරාව කියන එක තමයි අර ව්‍යාධිය කියන තැන අපි ලකුණු කළේ. ඒකත් හොඳට තේරුණා. ඇයි එතන 4.3 ඒක වෙන්නේ කියන එක.

ඊට පස්සේ මට රහතන් වහන්සේ පෙන්නනවා අර උඩ කැල්ල. සීලබ්බත උපාදානයට එන වේදනාවයි, වේතනාවයි, පරාමාසයයි කියන එතන ඒ triangle එක. දැන් මට තේරෙනවා අර මුට්ඨ සතිය කියලා කිව්වේ මොකද? ඒක ඇවිල්ලා තියෙන්නේ, අර සඤ්ඤාවේ ඉඳන් නාමරූපය දක්වා එන්නා වූ එක. දැන් මෙතන තියෙනවා සඤ්ඤාවයි, සඤ්ඤාව නිසා තමා පවතිනවා කියන දිටියිය බිඳීම, 5.3, ඒකත් වැටහෙනවා ලස්සනට. ඒක බැලුවයින් පස්සේ එහෙම නම් අර උඩ කැලි තුන ම රූපයේ ඉඳන් සඤ්ඤාව, සඤ්ඤාවේ ඉඳන් වේතනා, ඒකයි පල්ලෙහා අපිට ජේනවා අර ජාතියේ ඉඳන් ජරාව. මෙතන වේදනාවේ ජරාව, ව්‍යාධිය අන්න ඒක දක්වා. ඉතින් එතනට ආවාට පස්සේ හරි විශාලයි ඔඵවේ ස්වභාවය. රහතන් වහන්සේ “ඇතියි” කියලා කිව්වා ම නැවැත්වූවා.

ඒක තමයි මම කළ භාවනාව.

06/06/2015 - නිරෝධ

Nirodha

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ ලෝකයේ වැඩ වාසය කරන උත්තරීතර, ශ්‍රේෂ්ඨතම, ඥානවන්ත, ප්‍රඥාවන්ත, පණ්ඩිත වූ, පළවන වන බුදුපියාණන් වහන්සේ. මේ විදිහට දාහතර නම ම ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා.

එතකොට මම කළේ ඊයේ භාවනාව ම නැවතත් කරගෙන ගියා. ඒ ඊයේ භාවනාවේදී අපි ඉගෙන ගත්ත නේ triangle එකක්. ඒ කියන්නේ ජාතියයි වේතනාවයි භය අගතියයි කියන triangle එක. ඒ triangle එකේ දී අපි තේරුම් ගත්තා අපිට ජරාව කියන එක, වේදනාවේ ජරාව කියන එක අපිට ඇති වෙලා තියෙන්නේ, වේදනාවයි, වේදනාව නිසා තමා පවතිනවා කියන අන්න ඒ දිට්ඨිය කියන එක බිඳිලා තමයි අපිට වේදනාව ජරා වුණේ. ඒ වගේ ම අපි බැලුවා, මේ සඤ්ඤාවත්, එතෙන්දී අපි ගත්තේ අර උඩ triangle එක, ඒ සඤ්ඤාවත්, සඤ්ඤාව නිසා තමා පවතිනවා කියන දිට්ඨිය බිඳීම නිසා ඒක තමයි සඤ්ඤාවේ ජරාව, අර 5.3 සබ්බාසව සූත්‍රයේ.

එතකොට දැන් මෙතන ආපහු එහෙම නම් අපිට ජේනවා ඔය අර්ථයෙන් ම, රූපයත් රූපය නිසා තමා පවතිනවා කියන දිට්ඨිය බිඳීම තමයි මේ රූපයේ ජරාව කියලා කියන්නේ. අත්තා කියන එක බිඳිලා ගිහිල්ලා. දිට්ඨිය බිඳුණා කියන එක. උදාහරණයක් වශයෙන් ගන්නවා නම්, අල්ලපු ගෙදර මනුස්සයාගේ ගෙදර තියෙන යකඩ ඇණයක් මලකඩ කැවා කියලා ඕගොල්ලන්ට ඇති ප්‍රශ්නයක් නෑ. මගේ ගෙදර තියෙන picture frame එකක හරි කොහේ හරි තියෙන යකඩ ඇණයක් මලකඩ කැවා නම් ඒකේ ප්‍රශ්නය තියෙනවා. මේක මගේ කියලා ගත්තා. ඒක නිසායි තියෙන්නේ. මේ තමන්ගේ රූපය දිරනවා නම්, ආන්න ඒක උඩ තමන්ට තියෙනවා ජරාවට පත් වුණා කියන ඒ දිට්ඨිය බිඳුණා කියන එක. එතකොට එහෙම නම්, අපි දන්නවා ඕක මේ තුන් වෙනි රවුම වෙනකොට, දැන් දෙවෙනි රවුමේ දී අර පද්ධිමනසඛිකජ්ජය කියන එක එනවා. ඒකෙදී අර නිත්‍ය කියන එක දික් කළා ම එන්නේ, ජරාව කියන තැනටයි.

ඊළඟට ආපහු අපිට ජේනවා, රූපයයි, රූපය නිසා මම පවතිනවා කියන දිට්ඨිය නේ බිඳුණා කිව්වේ, එහෙම නම් අර දිට්ඨි අනුසය පාර කියන එක අල්ලා ගන්න ඕනෑ. දිට්ඨි අනුසය පාරෙන් තමයි ඒ triangle එක හැදෙන්නේ. දැන් එතෙන්දී හැදෙන්නේ මොකක් ද? ජාතියයි, ඊට පස්සේ මෙතන වේදනාවත් එක්ක තියෙනවා අර භය අගතියේ ඉඳන් එන්නා වූ ඒ triangle එක කෙනෙක් කල්පනා කරන්න ඕනෑ. ධම්මච්ඡරිය පාරට මෙහා පැත්තෙන් කැපිලා එනවා කියන එක. ඔන්න ඕකට

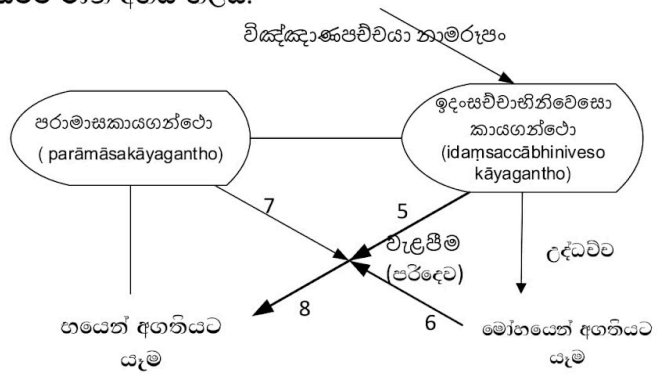
parallel දැන් ඔය තුන් වෙනි රවුමේ තුනේ දී අපි ගන්නවා නේ අර සුබය පරාමාස වෙනවා කියලා. ඒ සුබය පරාමාස වෙනකොට අපිට ජරා ධර්මය සිද්ධ වෙලා තියෙන්නේ. තුන් වෙනි රවුමේ හයේදී තමයි අපි කියන්නේ අර රූපය නිසා ඇති වෙච්ච ව්‍යාධිය කියලා. එතකොට දැන් එහෙම නම් ඒක අර diagram එකේ සම්බන්ධ වෙලා එනවා. දැන් 4.6 කියලා තිබ්බ තැන තියෙනවා නේ එතකොට 3.6ත් කියන එකත් ඒ විදිහට සම්බන්ධ වෙලා එනවා.

දැන් ඒකත් එක්ක එතකොට මට තේරුණා ඕක බලාගෙන යනකොට නිරෝධයට යනවා. සිත නිරෝධයට යනවා. පල්ලෙහා කොටස විතරයි මෙනෙහි කරන්නේ. ඒත් නිරෝධයට යනවා කියන එක තේරෙනවා. ඉතින් ඕක වෙලා තියෙන්නේ ඔය සබ්බාසව සූත්‍ර diagram 3 දී, අපි බැලුවොතින් අපි ලකුණු කරලා තියෙනවා නේ අර ඉදංසච්චාහිනිවෙසකායගන්ථයේ ඉදන් line එක තියෙනවා ප්‍රියේහි විජ්ජයොගයට යනවා කියන line එක. එතකොට ඔන්න ඔය line එකත් එක්ක සම්බන්ධ වෙලා තමයි, මේක සිද්ධ වන්නේ. අර ඉදංසච්චය දැන් කියන්නේ නෑ, මේවා සත්‍යයක් කියලා. පවතිනවා කියලා ඒක කියන්නේ නෑ. අන්න ඒ තත්වය ඇති වෙලා තමයි මේක නිරෝධය කියන එක එන්නේ. එතන ඒ තමන්ට ඉන්න පුළුවන් ඒ විදිහට ඒ නිරෝධ ධර්මයේ, ඒ නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනය වෙන්න යනවා කියන එක මට තේරුණා. මේ නිරෝධයට යනවා, නිරෝධයට ගිහිල්ලා ඉන්න පුළුවන් බොහෝ කාලයක්, ගොඩාක් ධර්මයන් අවශ්‍ය නෑ. මෙතනදී අර රූපයත් එක්ක ම ඒ පල්ලෙහා කොටස මෙනෙහි කිරීමෙන් ඒ නිරෝධයේ ඉන්න පුළුවන් කියන එක තියෙනවා.

ඒක තමයි මම කළ භාවනාව.

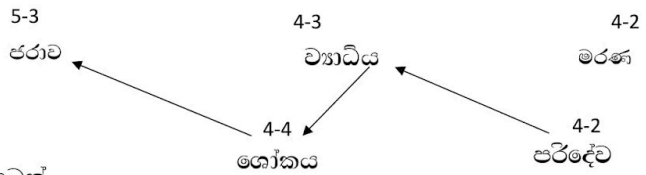
6 රේඛාව හරහා මිච්ඡාදිට්ඨිය මගින් ඇතිවූ උද්ධව්ව මාන අගය ගලයි.

- මමංකාරයට මිච්ඡාදිට්ඨි අගය එකතු වීමෙන් අහංකාරවි (ahimkāra) අන්තා (attā) සම්පූර්ණ වී ඇත.

හය අගති ගමනේ සිට ශෝකයට පැමිණීම පමණක් නොව පරිදේව සිට ශෝකය දක්වා එන පාරකුත් ඇත. එසේනම්, ව්‍යාධිය -> ශෝකය -> ජරාව (පරිදේව -> 8 රේඛාව හරහා හය අගති -> ව්‍යාධිය -> ශෝකය -> ජරාව)

- දැන් සංඥාවේ ජරා ධර්මයට අමතරව වේදනාවේ ජරා ධර්මයක් එකතුවී ඇත. සුඛ යැයි ගෙන ඇත්තේ සංඥාවේ ජරා ධර්මයත්, වේදනාවේ ජරා ධර්මයත් යන දෙකයි.

මෙපමණකින් අවසන් නොවේ.

මිච්ඡාදිට්ඨි අගය 6 රේඛාව හරහා පරිදේවයටත්

8 රේඛාව හරහා හය අගති -> ව්‍යාධිය -> ශෝකය -> ජරාව දක්වා එන පාරකුත් ඇත.

07/06/2015 - බිඳුණු දිට්ඨි අනුසය

Broken Ditthi Anusaya

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ ලෝකයේ වැඩ වාසය කරන උත්තරීතර ශ්‍රේෂ්ඨතම ඥානවන්ත ප්‍රඥාවන්ත පණ්ඩිත වූ පළමු වන බුදුපියාණන් වහන්සේ වශයෙන්. මේ විදිහට ඒ ධම්මාධිපතිවිනයාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේගේ ඉඳන් සහම්පති බුදුපියාණන් වහන්සේ දක්වා ඒ දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

මම ඊයේ භාවනාව ම කරගෙන ගියා. ඒ ඊයේ භාවනාවේ දී අපි ඉගෙන ගත්තා රූපයයි, මුලින් ඉගෙන ගත්තා වේදනාවයි වේදනාව නිසා මම පවතිනවා කියන දිට්ඨියයි බිදීම, කියන එක ඉගෙන ගත්තා. ඊට පස්සේ ආපහු ඉගෙන ගත්තා, ඒක තමයි අපි කිව්වේ වේදනාවේ ජරාව කියලා. ආපහු අපි කිව්වා සඤ්ඤාවයි සඤ්ඤාව නිසා මම පවතිනවා කියන දිට්ඨිය බිඳිලා ගියා. ඒක තමයි සඤ්ඤාවේ ජරා ධර්මය කියලා. එතකොට රූපයයි රූපය නිසා මම පවතිනවා කියලා ඒක බිඳිලා ගියහම, ඒක තමයි රූපයේ ජරා ධර්මය කියන එක වෙන්වේ. දැන් එහෙම නම් මේ තුන ම බැලුවායින් පස්සේ, දැන් එනවා මමයි මම පවතිනවා කියන දිට්ඨියයි කියන එක බිඳිලා යනවා කියන එක.

එතකොට ඕක අපි ලකුණු කර ගත්තොතින් ඔය ජරාව කියන එක අපි සබ්බාසව සූත්‍රයේ අපි පෙන්වලා දීලා තියෙනවා 5.3 කියන තැන සඤ්ඤාවේ ජරාව. ඊළඟට අපි ආපහු දන්නවා අප්‍රියේහි සම්ප්‍රයෝගය කියන එක ගත්තහම එතනට අපි දානවා 4.6. ඒ කියන්නේ වේදනාවේ ව්‍යාධිය කියලා. දැන් එහෙම නම් අර රූපයේ ව්‍යාධි කියන එකත් 3.6. ඒකත් අතෙත්ට ම ලියාගන්න පුළුවන්. ඔය දෙක මැද්දේ තියෙන්නේ දෝමනස්සය කියන එක. මේ රේඛාව මැද්දේ දෝමනස්සය ජරාව. දෝමනස්සය තියෙනවා නම් අප්‍රියේහි සම්ප්‍රයෝගය කියලා අපි ගත්තා නේ.

එතකොට දැන් ඔන්න ඔය point එක තමන් අල්ල ගත්තහම, දැන් අපි හිතමු අපි කෙනෙක් භාවනාව පටන් ගන්නවා කියලා, ලෝභය නැති කරමි කාමච්ඡන්දය, ජරාවට ඇති කැමැත්ත කියලා. එතකොට ඔය තැනට එනවා අපි අර උඩ ඉඳන් පද්ධිමනසඛිකප්පය. පද්ධිමනසඛිකප්පය එනවා පරාමාසය හරහා කෙළින් ම ජරාව කියන තැනට එනවා කියන එක තියෙනවා. එතකොට ඕක අපි ලකුණු කරනවා නේ පරාමාසයෙන් එන එක, අර සෝකයයි කියලා ලකුණු කරනවා නේ වේදනාවයි භය අගතියයි කියන අතරට. දැන් එහෙම නම් අපිට ජේනවා මේ අපි ඉන්නේ, මේ දෝමනස්සයයි සෝකයයි අතර තමයි මේ කතාව කියන එක තියෙන්නේ කියලා ජේනවා.

එතකොට මෙන් මේ තත්වයට සිත ආවහම, එහෙම නම් අර, අර දිට්ඨි අනුසය කියන එක බිඳෙනවා. දිට්ඨි අනුසය තියෙන්නේ ඕකෙ නේ. ව්‍යාධියයි වේදනාවයි අතර තියන දිට්ඨි අනුසය. මෙන් මේ විදිහට දැක්කට පස්සේ, ඒ කියන්නේ මම පවතිනවා කියන එක නැත්තත්, මමයි මම පවතිනවා කියන අදහසයි නැත්තත් එහෙනම් ඉතින් දිට්ඨි අනුසයක් නෑ. දිට්ඨි අනුසය ඒ වෙලාවට බිඳෙනවා. ඒ බිඳුණට පස්සේ තමන්ට කැමති දෙයක් කරන්න පුළුවන්. ඒ කියන්නේ නිරෝධය කැමති වෙනවා නම් නිරෝධයට යන්න පුළුවන්. අනාශ්‍රව ඉන්නවා කියලා කැමති වෙනවා නම් ඒ අනාශ්‍රව විදිහට ඉන්න පුළුවන්. ඒක, ඒක පුදුමයි ඒ විදිහට ගත්තහම. දැන් මම දෙනුත් පාරක් ම ඒ විදිහට නිරෝධයට ගියා. ඒ රහතන් වහන්සේ දැන්, දැන් මම බැලුවා කෝ අනාශ්‍රවය කියන එක. රහතන් වහන්සේ ඇහුවා “ඔය නිරෝධයට ගියේ අනාශ්‍රව ඉඳල ද නැද්ද කියලා.” මම බැලුවහම ඔන්න මට ජේනවා අනාශ්‍රව ව ඉන්නවා. ඉඳලා තමයි ඒ නිරෝධයට යන්නේ කියලා.

දැන් හරි පුදුම වැඩක් උණා. දැන් මම රහතන් වහන්සේ “ඇතියි” කිව්වා. මේක ඉතින් දැන් නවත්තන්න ඕනෙ නේ. නවත්තලා ඉවර වෙලා ඊට පස්සේ දැන් මේක ඉතින් දැන් ඔයගොල්ලන්ට කියනවා කියලා ආපහු බලන්න, ආපහු කල්පනා කරනකොට ම ආපහු මම නිරෝධයට එහෙම ම ගියා. අරකේ අර පුරුද්ද මේක තියෙනවා නේ. ඉතින් දැන් කොහොම ද මේක කියන්නේ. ඉතින් රහතන් වහන්සේ මට මේක, ඕක වෙන්ත ඉස්සෙල්ලා ම අද උදේ ඒක, ඒක අර කොලේ ඇන්දා නේ ඉතින් රහතන් වහන්සේ කිව්වේ, ඇඳලා තියෙනවා නේ ඒක නිසා ඒක කියන්න පුළුවන් කියන එක. අර ඒක කියන්න කියලවත් තමන්ට ඒක ඉන්න කතාවක් ඇත්තේ නැහැයි කියලා තියෙනවා.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

රූපය රූපය නිසා පවතින්නේ නැත්තත්, වේදනාවයි වේදනාව නිසා පවතින්නේ නැත්තත්, සඤ්ඤාවයි සඤ්ඤාව නිසා පවතින්නේ නැත්තත්, මේක හරියට යට දිරපු ගෙයක් වාගේ. යට ලීවල දිරල නම් තියෙන්නේ, උඩ ගේ පවතින්නේ නෑ.

එහෙම නම් අර රූපයයි සඤ්ඤාවයි චේතනාවයි කියන bar එක කැඩිලා වැටෙනවා. ඒක නිසා අර චේතනාව. හව ආශ්‍රවය කියන එකට පහර වදිනවා නේ එතන. ඒකේ පෙන්නනවා නේ අර චේතනාවේ අර්ථ දැක්වීම, “කාමේසු සංයුක්තො විහරති භාවිතො අජ්ඣේසනා,” හවයේ අල්ලා ගැනීමක් නෑ. කඩාගෙන වැටෙනවා ඒක වැටුණට පස්සේ නිරෝධය කියන එක ඒ මනුස්සයාට තියෙනවා.

08/06/2015 - පස්සද්ධි

Tranquility - Passaddhi

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ ලෝකයේ වැඩ වාසය කරන උත්තරීතර ශ්‍රේෂ්ඨතම ඥානවන්ත ප්‍රඥාවන්ත පණ්ඩිත වූ පළමු වන බුදුපියාණන් වහන්සේ වශයෙන්. මේ විදිහට දාහතර නම ම සිහි කරලා වැඳ නමස්කාර කළා.

එතකොට මම භාවනාව පටන් ගත්තේ ලෝභය නැති කරමි කාමච්ඡන්දය ජරාවට ඇති කැමැත්ත. එතකොට එතනින් කෙළින් ම ජරාවට මේ පැත්තෙන් එනවා. අනිත් පැත්තෙන් පද්ධියමනසඝ්නිකප්පය ජරාවට එනවා. මේක දැකපු ගමන් මගේ කෙළින් ම සති ඉන්ද්‍රිය කියන එක පත්තු උණා. එතනින් කෙළින් ම අර සඤ්ඤාව කියන එකට යන්නේ නෑ කියන එක ආවා. ඒ වගේ ම මේ පැත්තෙන් මට විරිය ඉන්ද්‍රිය පත්තු වෙන්න ගත්තා.

එතනින් තියෙන්නේ මොකක් ද? අපි දන්නවා වේතනාවේ ඉඳන් අර අලුත් සංස්කාරයන් හදන්නේ නැහැයි කියලා එතෙන්නට එන්නා වූ ඒ විරිය. ඒක පත්තු උණාට පස්සේ මට දැන් දැනෙනවා සතිය. ඒ කියන්නේ, අපි දන්නවා අර ජීවිත ඉන්ද්‍රිය ගැන කතා කරපු වෙලාවේ පෙන්නුවා මේකේ නිත්‍යභාවයක් නෑ. ඒක නිසා, ඒ කියන්නේ විඤ්ඤාණය මුලින් ම සකස් වෙන්නේ මේ විදිහට මේ ධාරාව ගැලීමෙන්. එතකොට “ඉති විඤ්ඤාණං ඉති විඤ්ඤාණස්ස සමුදයො” කියන එක එනවා. මෙතනදී අර නිත්‍ය කතාවක් නැහැයි කියලා අනිත් පැත්තට ඒක ආවා.

ඒකේ ආවායින් පස්සේ අපි එනවා කෙළින් ම අර පල්ලෙහා තියෙන්නා වූ අර සෝකය කියන තැනට, පරාමාසය හරහා සෝකය කියන තැනට එනවා. දැන් ඔය සෝකය කියන තැනට ආවා නම් ඔයගොල්ලන්ට මතක් වෙන්න ඕනේ අපි කළා, ඔය සබ්බාසව සූත්‍ර diagrams 3 එකේ, මේ පස් වැනි slide එක. ඒකේ පෙන්නුවා අර සෝකය 4.4 එතනින් එනවා 5.3 සඤ්ඤාවේ ජරා කියන එකට.

එතකොට අපි සඤ්ඤාවේ ජරා කියන එක දැන් අපි තේරුම් ගත්තා නේ. සඤ්ඤාවත් සඤ්ඤාව නිසා මම පවතිනවා කියන දිට්ඨිය බිදීම සඤ්ඤාවේ ජරාව. එතකොට ඔතනට ආවාහම ඊළඟට ඕක සම්බන්ධ වෙන්න ඕනෑ අපි අර ඊයේ කරපු භාවනාව. ඊයේ කරපු භාවනාවේ පෙන්නුවා, අර අප්‍රියේහි සම්ප්‍රයෝගය දැන් 5.3 ජරා කියන තැනට ඇවිල්ලා තියෙන්නේ. අප්‍රියේහි සම්ප්‍රයෝගය තියන තැනට එනවා, 4.6 වේදනාවේ ව්‍යාධිය ඒ වගේ ම 3.6 රූපයේ ව්‍යාධිය. ඔය දෙක මැද්දේ තියෙන්නේ දෝමනස්සය.

දැන් ඕක රහතන් වහන්සේ මට පෙන්නුවේ මෙහෙම ඇඳ ගන්නෙයි කියන එක. දැන් අපි අර **sorrow** සෝකයේ ඉඳන් ජරාවට ආවා, ජරාවේ ඉඳන් අපි **triangle** එකක් දානවා ජාතිය නියන පැත්තට පල්ලෙහාට එන්නා වූ එක. එතන අප්‍රියේහි සම්ප්‍රයෝගය, මේ පැත්තෙන් තමයි එතනදී මේවා වෙන්නේ. මොකද මේක **3D diagram** එකක් නේ. එතකොට නැත්තම් මනුස්සයන්ට පැටලෙනවා මොකද අප්‍රියේහි සම්ප්‍රයෝගය කියන එක තියෙන්නේ එහා පැත්තේ. දකුණු අත පැත්තේ. දැන් මේක **3D** විදිහට අනිත් පැත්තට ගන්නවා. ගත්තහම දැන් ඔන්න අපිට ජේනවා සෝකයයි උඩ තියෙන්නේ **5.3** ජරාව, ඊළඟට අපි යන්නේ අප්‍රියේහි සම්ප්‍රයෝගය අපි දන්නවා ඔය ජරා, දෝමනස්ස නම් අප්‍රියේහි සම්ප්‍රයෝගය. ඉතින් මැද්දේ තියෙන්නේ දෝමනස්සය කියන එක. මෙතන අප්‍රියේහි සම්ප්‍රයෝගය. ඒ අප්‍රියේහි සම්ප්‍රයෝගය නියන තැන අපිට තියෙනවා, අර වේදනාවේ ජරාවයි රූපයේ ජරාවයි කියන **4.6, 3.6**.

ඉතින් අපි දන්නවා දැන් අපි මේ දෝමනස්සයට ආවහම, දැන් දෝමනස්සයයි සෝකයයි යා කරන්න ඕනෙ එතනින්. දැන් අපි දන්නවා, මතක ද අපි බලලා තියෙනවා **flow** එක **4.4** සෝකය සල්ලයක් **pump** වෙනවා වාගේ ඊට පස්සේ **5.4**ට යනවා. දැන් එහෙනම් අපිට **triangle** එක ජේනවා **4.4** සෝකය, **5.3** සඤ්ඤාවේ ජරාව, ඊළඟට මෙතන තියෙනවා **5.4** කියලා ඒ දෝමනස්සය. දෝමනස්සයයි මේකයි යා වෙලා. මෙන්න මේ **triangle** එකට ආවහම කෙනෙක්, මනස හරි ශාන්තයි. කලබලයක් නෑ. මේ භාවනාව බොහොම හෙමින් කළ යුතු භාවනාවක්. මේ දැන් ආපු පාර හෙමින් එන්න ඕනෙ. මෙතනට ඇවිල්ලා බොහෝ ම ශාන්ත ස්වභාවයකින් තියෙනවා.

රහතන් වහන්සේ කීව්වා “දැන් ඔබට කැමති දෙයක් කළ හැකියි” කියලා. ඒ ශාන්ත ස්වභාවය. ඉතින් මම කළේ අර **body** එකේ කොටසක් **repair** කළා. ඒ කොටස **repair** කරනකොට හොඳට දැනෙනවා එතන. ඒක කලබලයක් නෑ. අර ජීවිත ඉන්ද්‍රිය **repair** කරනවාට වඩා බොහෝ ම ශාන්තයි. ඒ කියන්නේ ලොකු මනුස්සයෙකුට පොඩි කඩදහි කොලයක් උස්සනවා වගේ පොඩි දෙයක් නේ. ආන්න ඒ වාගේ වෙහෙසක් නෑ, බොහොම ශාන්තව ඒක කෙරෙනවා.

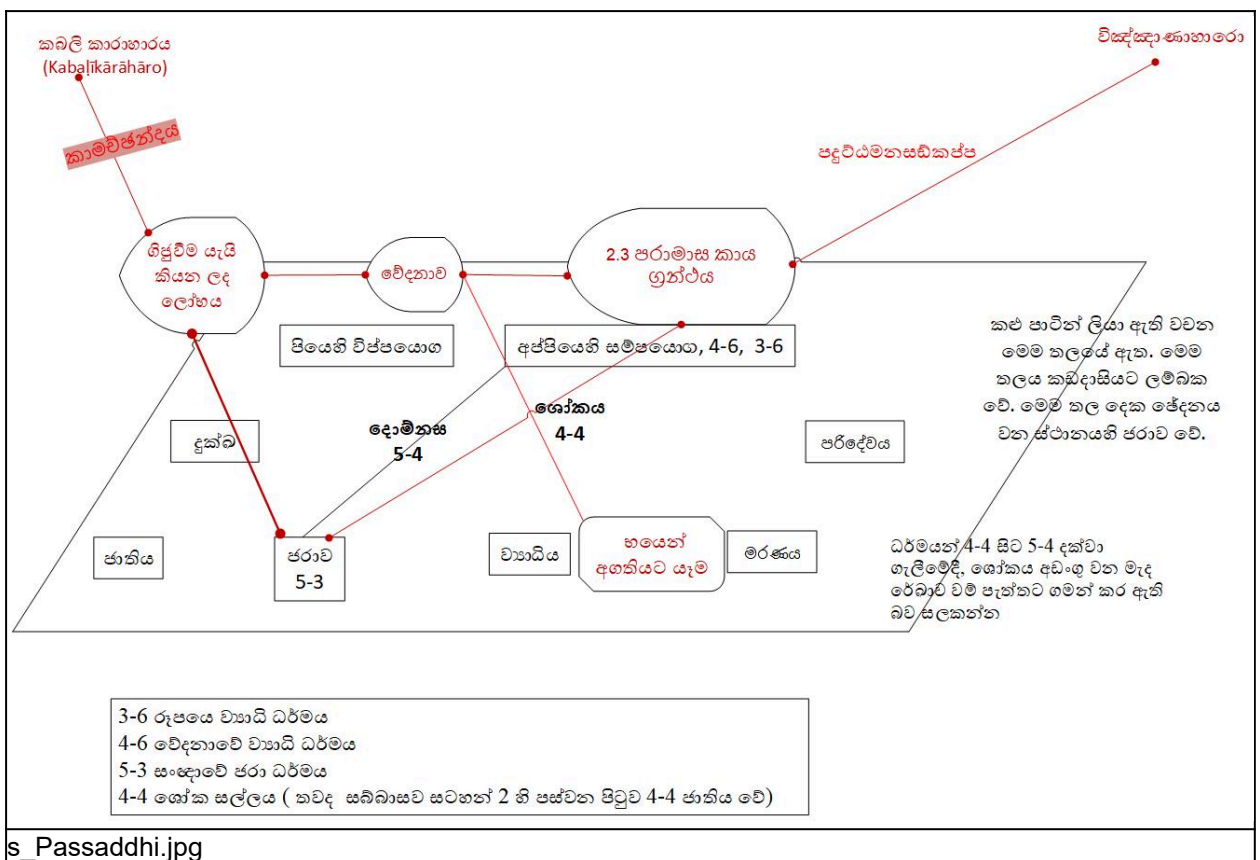
ඊට පස්සේ ඔය ඊයේ ඔය වරින්වර වර ඔය මගේ **body** එකේ **repair** කෙරිල්ලක් මම කළා. ඉතින් ඔය වෙලාවේ දී එක භාවනාවක දී මට තේරුණා **pituitary gland** එකේ **repair** කෙරෙනවා කියන එක. ඒක මම දන්නවා එතනදී එහෙම එකක් කියලා.

එතකොට දැන් මම ඒකත් කළා. ඒකත් ඒ විදිහට. හැබැයි එතෙන්නේ නම් ඒ වෙලාවේ දී ප්‍රීතිය කියන එක අධිකව ඇති උණා. මේ විරිය ඉන්ද්‍රිය හොඳට පත්තු වෙනවා ඒ **gland** එක **repair** කරන වෙලාවේ, ඒක පත්තු වෙලා මේ ඒකෙන් ප්‍රීතිය ගලනවා. ප්‍රීතිය ගලලා ඒ **path** එකක් හරහා යනවා අර කොණ්ඩය වාගේ. අපි කීව්වේ **brain**

එකේ cerebrum කියලා ආන්න ඒක. ඒ පැත්තේ මොනවා හරි එකක් යනවා කියන එක හොඳට දැනෙනවා, මේ brain එකේ මෙහෙම සෙල්ලමක් වෙනවා කියන එක.

ඉතින් ඕක තමා මම කරපු භාවනාව. මේක තනිකර බෙහෙත. බෙහෙත් කිරීමක්. ඉතින් ඇත්ත ම කියනවා නම් ඊයේ රහතන් වහන්සේ මට කීවා ඒක උණාට පස්සේ “ඔබගේ blood sugar, diabetics මේවා වෙනවා ඉතින් blood sugar හෙට check කරලා බැලුවහම හයයි” කියලා. හරියට ම හයයි. ඒ ගාන හරියට ම හය ඇවිල්ලා තියෙනවා අද උදේ බලපුවහම.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

09/06/2015 - නිරෝධ

Nirodha

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ ලෝකයේ වැඩ වාසය කරන උත්තරීතර ශ්‍රේෂ්ඨතම ඥානවන්ත ප්‍රඥාවන්ත පණ්ඩිත වූ පළමු වැනි බුදුපියාණන් වහන්සේ වශයෙන්. මේ විදිහට ඒ දෙවැනි බුදුපියාණන් වහන්සේ ධම්මාධිපතිවිනයාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ, ඔය විදිහට අනුපිළිවෙළින්, තපස්සි බුදුසියා, සහම්පති මහා බ්‍රහ්ම බුදුපියාණන් වහන්සේ දක්වා සිහි කරගෙන ගියා.

ඉතින් මම මේ එහෙම කරනකොට ම මට ඒ සඤ්ඤාවන් ආවා. ඒ බුදු පියාණන්ගේ ආලෝකය කියන ඒවා මම දැක්කා ඒ බුදු පියවරුන්ගේ. පස් හය නමක ම දැක්කා.

එතකොට මම කළේ ඊයේ භාවනාව. මම පටන් ගත්තා ලෝභය, කාමච්ඡන්දය ජරාවට ඇති කැමැත්ත. ඊළඟට පද්ධියමනසඛිකප්පය විඤ්ඤාණයෙන් කෙළින් ම ජරාවට එනවා කියන එක. ඉතින් ඔය ඊයේ භාවනාවේ diagram එක ඇදලා internet එකටත් ඊයේ රාත්‍රියේ දැමුවා. ඉතින් ඔක 3D විදිහටයි ඒක බලන්න ඔන. ඉතින් ඔකේ අපි ඊයේ හඳුන්වා දුන්න නේ triangle එකක් අර ජරාවයි, අප්‍රියේහි සම්පයෝගයයි, සෝකයයි තියෙනවා. ඉතින් ජරාවයි අප්‍රියේහි සම්ප්‍රයෝගයයි කියන එක ගත්තහම අප්‍රියේහි සම්ප්‍රයෝගයේ තියෙනවා ඔය 4.6, 3.6 කියන එක. ඒ කියන්නේ රූපයයි රූපය නිසා පවතින්නේ නැහැයි කියලා ඇති උණා වූ ව්‍යාධිය කියන එක. ආපහු තියෙනවා වේදනාවයි වේදනාව නිසා පවතිනවා කියලා ඇති වෙන්නේ නෑ කියලා ඒ වේදනාවේ ජරාව ඒකෙන් ඇති වන ව්‍යාධිය.

එතකොට ජරා කියලා කිව්වහම 5.3 කියලා අපි කියනවා සබ්බාසව diagram එකේ. ඒක ඇවිල්ලා සඤ්ඤාවේ ජරාව. ඉතින් මේ රේඛාවට වැටෙනවා අර දෝමනස්සය කියන එක. එතකොට ඒ වගේ ම තමයි වේදනාවයි හය අගතියයි රේඛාව, ඊළඟට ඔය ජරාවයි පරාමාසයයි කියන එක. අපි එතන, ඒක යටින් තමයි යන්නේ, හැබැයි අපි උඩ point එක සෝකයි කියලා ගත්තොතින්, අපිට ඔය triangle එකක් හැදෙනවා. සෝකයයි අප්‍රියේහි සම්ප්‍රයෝගයයි ජරාවයි කියන.

ඉතින් අපි තේරුම් ගත්තා මේ සෝක අවස්ථාවේ දී අර දිට්ඨිය කියන එක බිඳිලා. ඇයි? රූපයයි රූපය නිසා මම පවතිනවා කියන දිට්ඨිය බිඳිලා. වේදනාවයි වේදනාව නිසා මම පවතිනවා කියන දිට්ඨියත් නැති වෙලා. ඊළඟට ඒක නේ ඒක ජරාව කියලා කිව්වේ අපි. සඤ්ඤාවයි සඤ්ඤාව නිසා මම පවතින්නෙත් නෑ දැන්. ඒ විදිහට දිට්ඨිය බිඳීම

තමයි අපි ඔය ජරාව කියලා කියන්නේ. එහෙම නම් මමයි මම පවතිනවා කියන කතාවත් නැහැ කියන එක.

ඉතින් මේ භාවනාව ඔය විදිහට කරගෙන ගියා. ඒ කරගෙන ගිහිල්ලා ඉතින් අපි ඊයේ කිව්වේ ඕක අර ඇහ **repair** කරන්නත් භාවිතා කරන්න පුළුවන් ය කියලා. එතකොට මම මෙහෙම බැලුවහම ඉතින් දැන් මම අලුතින් ධර්මයකුත් මෙතන නෑ. ඉතින් අර බුදු පියවරුන්ගේ ආලෝකයක් මම දැක්කා. ඉතින් මම කල්පනා කළා ඉතින් ඒක ඒ බුදු පියවරුයි, ඒ බුදුපියවරු නිසා මම පවතිනවා කියන එකකුත් ඒකත් නැහැයි කියන එක. එතකොට ඒ විදිහට. ඒක හැබැයි මේකේ වටිනාකම තමයි කියන්නේ මනස බොහෝ ම සන්සුන්. ඒක නිසා අර කිසිම ගැටීමක් මේකක් **reaction** එකක් නැති තත්වයක්.

ඔහොම ටිකක් ඉන්නකොට ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියා පෙන්වුවා, දැන් ඉතින් කබලිංකාර ආභාරයයි එතනින් අපිට එනවා භය අගතියයි එහෙම නම් එතනින් විඤ්ඤාණයයි කියන එක. දැන් එතනින් ගත්තහම දැන් මේක පවතින්නේ නැහැ. මේක පවතින්නේ නැහැයි කියන්නේ දැන් මෙයා බයයි.

මොකක් ද? විඤ්ඤාණ කියන එක නංවන්න බයයි. ඒ කියන්නේ, පවතින්නේ නැත්නම් මොකට ද හදන්නේ. අන්න එහෙම අදහසක් තියෙනවා. කුඩා දරුවෙක් එයා කවදාවත් හිටගෙන ඉඳලා නැත්නම්, එයා හිටගන්න කිව්වහම බයයි. ආන්න ඒ වාගේ විඤ්ඤාණය නංවන්න බයයි. නැංවෙන්නේ නෑ, ඒක නිසා.

දැන් මට ජේනවා හරියට අර උඩ පරාලය කඩාගෙන වැටෙනවා වාගේ. විඤ්ඤාණ කෙළවරෙන් ඔන්න ඉදංසච්චය පැත්තට පාත් වේගෙන එනවා. ඒ පාත් වේගෙන ඇවිල්ලා ඔන්න මෝහ අගතිය කියන තැනට එනකල් ම දැන් මේක පාත් වෙලා ගිහිල්ලා, ඒ කියන්නේ මෝහ අගතිය කියන එක ගැලවිලා ගිහිල්ලා. විඤ්ඤාණයේ නැංවීමක් එතන නෑ. එතකොට එහෙනම් අර තියෙන්නේ අර කබලිංකාර ආභාරයේ ඉඳන් මෝහ අගතියට දක්වා ම රේඛාව දැන් තමන්ට ජේනවා.

දැන් ඊළඟට ආපහු ජේනවා අපිට, අපි බැලුව නේ අර ජාතියයි භය අගතියයි චේතනාවයි කියලා අර දිට්ඨි බිඳෙන අවස්ථාවේ දී අපි බැලුවා **triangle** එකක්, ජාතියයි, භය අගතියයි, චේතනාවයි. ඉතින් ඕකේ ක්‍රමානුකූලව පෙන්වුවා මේ එක එක **triangle** එක ගැලවිලා ගැලවිලා යන හැටි. ඒ කියන්නේ ඉතින් අර වේදනාවත්, දිට්ඨි අනුසය පාරේ වේදනාව තියෙන්නේ, ඉතින් ඒක බිඳිලා යනවා මේක පවතින්නේ නැහැයි කියලා. ඊට පස්සේ ඒකේ අර උඩ **triangle** එක වේදනාවයි පරාමාසයයි උඩ චේතනාව. සඤ්ඤාවයි සඤ්ඤාව නිසා මම පවතින්නේ නැහැයි කියලා. ඊට පස්සේ තමයි අපි රූපයයි රූපය නිසා මම පවතින්නේ නෑ කියලා අර අනිත් පැත්තට ආපහු ඒ බැලුවේ.

එතකොට එහෙනම් දැන් ජේනවා මේකේ ඔන්න ඔය තත්වයට ආවහම, ඉතින් රහතන් වහන්සේ “සාදු, සාදු” කියලත් කිව්වා. ඒ හරිය වෙනකොට ඉතින් කඩාගෙන වැටිලා. ඒ කියන්නේ නිරෝධයට තමන් යනවා කියන එක එතන ඒක සිද්ධ වෙනවා. ඒ භාවනාවෙන් තිබුණ නේ ඒක නිරෝධයට. මේ පැත්තේ ඉඳන් ම ගලෝගෙන ගලෝගෙන ඇවිල්ලා වැටිලා තියෙන්නා වූ ස්වභාවය කියන එක.

මේකේ අර හොඳට තේරුම් ගත යුතු ධර්මය තමයි අර විඤ්ඤාණය කියන එක නංවන්න බැහැයි කියන එකයි. අර කුඩා දරුවගේ කතාව. එයා බයයි. ඒක නිසා හිටගන්නේ නෑ. එහෙම නම් විඤ්ඤාණයත් නැංවෙන්නේ නෑ. අන්න ඒකයි තියෙන්නේ. විඤ්ඤාණය නැංවෙන්නේ නැත්තන් ඉතින් නිරෝධය කියන එක තමන්ට හිමි වෙනවා එක පවතිනවා කියන එක.

ඒක තමයි කරපු භාවනාව.

10/06/2015 - විඤ්ඤාණඤ්ඤාවායතන

Base Infinity of Consciousness

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ ලෝකයේ වැඩ වාසය කරන උත්තරීතර ශ්‍රේෂ්ඨතම, ඥානවන්ත, ප්‍රඥාවන්ත, පණ්ඩිත වූ, පළවෙනි බුදුපියාණන් වහන්සේ වශයෙන්, මේ විදිහට බුදුපියවරු දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

මම පටන් ගත්තේ ලෝභය නැති කරමි, කාමච්ඡන්දය ඒ ජරාවට ඇති කැමැත්ත එතකොට ඒ පුද්ගලයා මේ ජරාවට කැමති වෙලා, ඒ පුද්ගලයා යනවා හයෙන් අගතියට. එතකොට අපිට එහෙතම ජේනවා ජරාවේ ඉඳන් කබලිංකාර ආභාරයට, කබලිංකාර ආභාරයේ ඉඳන් හය අගතිය දක්වා එන්නා වූ රේඛා දෙක ජේනවා. එතකොට දැන් බලන්න හය අගතියේ ඉඳන් ඒ කබලිංකාර ආභාරය දක්වා තියෙන රේඛාවේ තමයි වේදනාව, දිට්ඨි අනුසය කියන එක එහෙම තියෙන්නේ. දැන් අපි දිට්ඨිය බිඳෙනවා කියන එක අපි ගත්ත නේ දැන් රූපය, රූපයත් එක්ක නිසා පවතින්නේ නැහැයි කියලා දිට්ඨියක් ආවා. ඒකෙන් හිතන්න හොඳ නැහැ මේ දිට්ඨි අනුසය කියන එක, ඒක බිඳෙනවා කියලා, පළවෙනි පාරට ම. මොකද අර වේදනාව නිසා පවතිනවා සඤ්ඤාව නිසා පවතිනවා කියන එක තියෙනවා.

එතකොට දැන් මේකත් එක්ක දැන් මට සිතට දුන්නා. ඒ කියන්නේ කවුරු හරි කෙනෙක් හිතනවා නම්, මරණින් මත්තේ ඉපදෙන්නේ නැතෙයි කියලා. එහෙම නම් ඒ පුද්ගලයා, මේ මළාට පස්සෙ කාම විතක්කයන් උපදවන්නේ නැති වෙන්න ඕනේ, ව්‍යාපාද විතක්කයන්, විහිංසා විතක්කයන් උපදවන්නේ නැති වෙන්න ඕන. ඒ කියන්නේ මොකක් ද? මේ දැන් ජීවත් වෙලා ඉන්නකොටත්, විඤ්ඤාණය මළහම, කාම විතක්කයන් ව්‍යාපාද විතක්කයන් විහිංසා විතක්කයන් උපදවන්නේ නැති වෙන්න ඕනේ. උපද්දවනවා නම් ඉතින් ඉපදෙනවා නේ නේ ද. එතකොට දැන් ඔන්න මට එනවා අතන දී අර “අනුප්පන්නානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං” විරියට. ඒ කියන්නේ අපි ඕක ඉගෙනගෙන තියෙනවා. ප්‍රියේහි විප්‍රයෝගය ඉඳන් ජාතියට තමයි එතන යන්නේ කියන එක. ඒ කැල්ල නේ අපි අනුප්පන්නානං පාපකානං කියලා නවත්තන්නේ. එතකොට දැන් මොකද වෙන්නේ මේ මනුස්සයා කාම විතක්කයන් උපද්දවනවා නම් එතනින් අපිට ජේනවා එයා ඒ ආවා එතනින් ජාතිය දක්වා ආවා කියලා කියන්නේ ඉතින් රාග සල්ලයෙන් අල්ලලා රූපයට යනවා. උඩ පැත්තට යනවා. මේක මේ වෙනවා කියන එක. දැන් මෙයාගේ හිතන්න, අර රූපයයි රූපය නිසා පවතින්නේ නැහැ කියන දිට්ඨිය විතරක් බිඳුණා කියලා.

ඒක විතරක් බිඳිලා තිබුණට මෙයා කල්පනා කරන්නේ මේ මේකත් එක්ක නේ බැරි අර අනිත් රූපයත් එක්ක පුළුවන්. දැන් ඔයගොල්ලෝ **tofu**ත් එක්ක බත් කාල තියෙනවා නම්, **tofu** නැත්නම් කඩිකවත් කොහේවත් ගන්න නැත්නම් පවතින්නේ නැත්නම් දැන් කල්පනා කරනවා ඉතින් මට සම්බෝලත් එක්ක කාල ඉන්න පුළුවන් නේ. දැන් ජේනවද එයාට වෙන ක්‍රමයක් හොයා ගන්නා. දැන් යන්නේ කොහෙද? එයා යන්නේ ඔය ජාතියේ ඉඳන් අර ධම්මච්ඡරිය පාරේ. ධම්මච්ඡරිය පාරේ යනවා, ගිහිල්ලා මේකට වෙන **method** එකක් තියෙනවා. **Tofu** නේ නැත්තේ සම්බෝල තියෙනවා කියලා එතකොට එයා ඉතින් ඒ කියන්නේ දැන් තියෙන්නේ මොකක් ද? පැවතිය හැක කියන එක. අරකේ තිබුණේ පවතිනවා කියන දිට්ඨියයි අතන කතාව ආවේ. මේ කුණත් එක්ක බෑ, මේ ඇණේ නම් මලකඩ කාලා, ආ මම හොඳ වැඩක් කරන්නම්. මම හොඳ ඇණයක් අරගෙන එන්නම් මලකඩ කන්නේ නැති සුදු යකඩ ඇණයක් හරි අරන් එන්නම්. එතකොට ඒකත් එක්ක පැවතිය හැක. ඉතින් පැවතිය හැකි කිව්වහම එහෙම නම් ඔන්න වේතනාවේ ඉඳන් අර ඉදංසච්චයට යන්නා වූ එක කියන එක තියෙනවා ඉතින් ඉදංසච්චයට ගියා නම් ඉතින් ඉදංසච්චයේ ඉඳන් ඔයගොල්ලෝ ආපහු එන්නේ ප්‍රියේහි විප්‍රයෝගයට. ඇයි අපි **path** එක කලින් බැලුවා නේ සබ්බාසච එක කරනකොට. ඉදංසච්චයේ ඉඳන් ප්‍රියේහි විප්‍රයෝගයට ආපහු එන්නේ. මේකත් එක්කත් බෑ, මොකද අර ඇණේත්, ඊළඟට ජේනවා අපිට ආපහු ජරා වෙලා ඒ ස්වභාවයට පත් වුණා කියන එක. දැන් එහෙනම් අතන අපිට පවතිනවා කියන එක එක පාරක් කැඩුණා. පැවතිය හැකි ය කියන එක දැන් ඊළඟ පාරත් කැඩුණා.

දැන් ඔය විදිහට දැන් අපි එකක් ඉගෙන ගන්නා මෙතැන දී, අර මැරිලා ඉපදෙන්නා වූ පුද්ගලයා, මැරුණායින් පස්සේ ආපහු ඉපදෙන්නේ නැහැයි කියන පුද්ගලයා එහෙනම් මේ ජීවත් වෙලා ඉන්නකොටත් කාම විතක්කයන්, ව්‍යාපාද විතක්කයන්, විහිංසා විතක්කයන් උපදවන්නේ නැතිව ඉන්නවා කියන එක ඒක කරන්න ඕනේ. දැන් එතන මේ දෙක ආවට පස්සේ ඉතින් මට තේරෙනවා මේ දැන් ආපහු අලුත් එකක් එක්ක යන්න ඉන්නේ කවුද නන්දිය නේ, මැරිලා ඉපදෙන්න තිබෙන්නා වූ කැමැත්ත කියන එක තියෙන නිසයි මේ තියෙන්නේ. මේ රූපයත් එක්ක බැහැයි කියන එක කිව්වා හැබැයි **tofu** නැති වුණාට සම්බෝලත් එක්ක පුළුවන් වෙයි කියන එක කිව්වා. එතකොට එයාගේ තියෙනවා මේ මැරිලා ඉපදෙන්න තියෙන කැමැත්ත කියන එක.

ඒ වෙනකොට මට හොඳට තේරුණා ඒ නන්දිය කියන අවස්ථාවේ දී ඒ රහතන් වහන්සේලා “සාදු” කියලත් කිව්වා මට එදා හොඳට තේරුණා මේ විඤ්ඤාණඤ්චායතනය කියන එක බොහෝ ම හොඳට තියෙනවා. හය වෙනි ධ්‍යානය කියන එක. එතකොට මේකේ මම මේ බොහෝ වෙලාවක් ඒකේ හිටියා.

ඉතින් ටිකක් වෙලා ගිහිල්ලා ඉතින් ඔය සඤ්ඤාවන් එහෙම එන්නේ නැති වෙන තත්වයට එහෙම පත් වෙලා. ඒ කියන්නේ ඔයගොල්ලො මොකක් හරි එකක් බලාපොරොත්තු වුණා කියමුකෝ. ඒ රූපය ගැන කතා නොකළාට වේදනාව ගැන යම්කිසි දෙයක් කල්පනා කරා නම් ඒකෙන් බලාපොරොත්තුවක් තියෙනවා නම් විතරයි මේ තමන් පල්ලෙහාට වැටෙනවා නම් වැටෙන්නේ. මේකේ, ඒ කියන්නේ තමන් ඉහළට ම තමයි යන්නේ. ඉතින් මේ විඤ්ඤාණඤ්චායතනයෙන් පහළට ම වැටුණේ නෑ. ඒ කියන්නේ එතන ඉදගෙන එතනින් හත වුණා, ඒ අට වුණා, ඒ නිරෝධයට ගියා කියන එක තියෙනවා. ආපහු නිරෝධයට ගිහිල්ලා ආවත් ආපහු මම හයේ, හයෙන් පල්ලෙහාට වැටුණේ නෑ. අන්න ඒක තමයි අර කියන්නේ මේ **base infinity of consciousness** කියලා එකක් තියෙනවා. ඒ කියන්නේ **base** එක. තමන්ගේ ඇවිල්ලා පදනම හැටියට තියෙන්නේ විඤ්ඤාණඤ්චායතනය. එතනින් පල්ලෙහාට නෑ. ඔය සූත්‍ර පිටකයේ තියෙනවා **base infinity of consciousness** කියලා. විඤ්ඤාණඤ්චායතනය, ඒක පදනම. එතනින් පල්ලෙහාට වැටිල්ලක් නෑ. වැටෙන්නේ නැතුව ඒ සම්පූර්ණයෙන් ඉන්න පුළුවන් කොයි ධ්‍යානයට ගිහිල්ලා ආවත් තමන් මෙතනින් පල්ලෙහාට වැටුණේ නෑ. ඒක තමයි මේ මම කරපු භාවනාව.

ඒකේ තියෙන්නේ අර ඉදංසච්චයට ආවා නම් ඉදංසච්චයේ ඉදන් අපි එනවා ප්‍රියේහි විප්‍රයෝගයට. දැන් අන්න අර **diagram** එකේ, අලුතෙන් හදපු **diagram** එකේ **connect** කරන්න ඕනේ මොකක් ද? ජාතියයි, දුක්ඛයයි, ප්‍රියේහි විප්‍රයෝගයයි. දැන් මෙයාට ජේනවා මොන ආකාරයට ගත්තත් මේක බෑ, මැද්දේ ඉන්නේ දුක්ඛය. අන්න ඒ **point** එකට ඇවිල්ලා තියෙන්නේ. කොහොම කළත් දුකයි කියන එක. ආන්න ඒ වේදනාව ඒක නිසා, දුක නිසා, මනෝමය කයෙන් හිටියත් දුකයි. අපි කියන්නේ දුකයි කියලා කිව්වහම කාලා නෑ වගේ දුකයි කියල තේ කිව්වේ. ඒක දුකයි. එතකොට කොයි ආකාරයට ගත්තත් මගේ මේ නන්දිය තියෙනවා මැරිලා ඉපදෙන්නෙයි කියන නන්දිය නිසායි මේක වෙන්නේ. කොහොම කළත් මේක දුකයි. අන්න ඒක නිසා තමයි ඒ විඤ්ඤාණඤ්චායතනය කියන එකේ ඒක පවතිනවා කියන එක ඒකේ තියෙන්නේ.

13/06/2015 - විඤ්ඤාණඤ්ඤාචාර්යතන 2

Base Infinity of Consciousness 2

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ ලෝකයේ වැඩ වාසය කරන උත්තරීතර, ශ්‍රේෂ්ඨතම, ඥානවන්ත, ප්‍රඥාවන්ත, පණ්ඩිත වූ, පළවෙනි බුදුපියාණන් වහන්සේ වශයෙන්, මේ විදිහට දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

භාවනාව පටන් ගත්තේ ලෝභය නැති කරමි. ලෝභය නැති කරමි. කාමච්ඡන්දය ඒ කියන්නේ චේතනාව දක්වා ම මෙතන ලෝභ කොටුව බලලා, කාමච්ඡන්දය ජරාවට ඇති කැමැත්ත කියන එක. ඊළඟට අනිත් පැත්තෙන් අපි දන්නවා අර පද්ධියමනසඛිකප්පය කියන එක ජරාව දක්වා ගමන් කරනවා. එතකොට මෙතෙක්ට ඇවිල්ලා **Base infinity of consciousness** කියන ඒ භාවනාවේ විදිහට මම බලාගෙන ආවා. ඒ අප්‍රියේහි සම්ප්‍රයෝගය අර 4.6, 3.6 මේ තියෙන කොටස බැලුවා ඒ දෝමනස්සය, මෙතැන තියෙනවා ජරා දෝමනස්ස. එහා පැත්තෙන් සෝකය තියෙනවා කියලා. ඒ විදිහට බලලා මම බැලුවා, මේ දැන් අපි කතා කළා නේ ඒ භාවනාව ඉතින් රූපය කියන එක **tofu**ත් එක්ක ඉන්න බැරි නම්, අපි කල්පනා කරනවා සම්බෝලත් එක්ක හරි කාලා ඉන්නවා කියලා.

එතකොට ඒ කියන්නේ අපි ප්‍රියේහි විප්‍රයෝගය ඇති වෙච්ච මනුස්සයා අර අනුප්පන්තානං පාපකානං, කියලා අපි බලන්නේ කාම විතක්ක, ව්‍යාපාද විතක්ක, විහිංසා ඇති කරන්නේ නැහැයි කියන එක. එතකොට ඒ කියන්නේ අපි ආපහු ඒ රූපයට කියන එකට අපි යන්නේ නැති වෙන්න ඕන. ඉතින් අපි ගියොතින් ඒ අර ප්‍රශ්නය ඇති වෙනවා. කබලිංකාර ආභාරයට යනවා. ඒ **tofu**ත් එක්ක බැරි නම් සම්බෝලත් එක්ක හරි කියලා ආපහු අපි උපද්දවනවා. ඒ කියන්නේ අපි ධම්මච්ඡරිය පාර දිගේ යනවා. දැන් අපි ඕක ඔහොම බැලුවම අපි දන්නවා විඤ්ඤාණඤ්ඤාචාර්යතනය හොඳට පවතිනවා කියලා.

දැන් අද භාවනාවේදි බැලුවේ, අපි හිතමු රූපය කියන එක නැති වුණා, පොතක් හරි මොකක් හරි එකක් නැති වුණා කියලා. ඒ නැති වීම කියන එක ගැන තමන්ගේ කිසිම ගැටීමක් නැත්නම්, ඒ කියන්නේ ඒ රූපයක් එක්ක භාවිතා කරලා ඒ පවතිනවා කියන එක තමන්ට නැත්නම් එහෙමත් නැත්නම් දිටියි අනුසය ඉඳන් අර වේදනාවට එන්නා වූ පාර. ඒක නැත්නම්, අර අපිට හොඳට ජේතවා ඒ වේදනාවත් දිටියි අනුසයත් එක්ක තමන්ගේ ප්‍රශ්නයක් නෑ. එහෙම වෙන්නේ නැත්නම්, අර විඤ්ඤාණඤ්ඤාචාර්යතනය කියන එකට යනවා කියන එක තියෙනවා. ඒ කියන්නේ අපි දන්නවා භය අගතියයි,

වේදනාවයි, වේදනාවේ ඉඳන් චේතනාවට, ඔන්ත ඔය රේඛා දෙක කපලායි අපි විඤ්ඤාණඤ්චායතනයට යන්නේ.

එතකොට මෙතැන දීත් අර **base of infinity of consciousness 2** ඒක කියන එක, ඒක පවතිනවා කියන එක මේකෙන් තේරෙනවා. ඒ කියන්නේ මොකක් ද? දිට්ඨි අනුසය තියෙන තැන තියෙන්නෙ මෙතන නම්, රූපයයි රූපය නිසා මං පවතිනවා කියලා ඇති වුණා වූ යම්කිසි ඒ භවය පවතිනවා හරි මොකක් හරි පවතිනවා කියන දිට්ඨි අනුසය කොටස නැත්නම්, ඒ පුද්ගලයාට පුළුවන්, අර වේදනාවට **reaction** එකකුත් නැත්නම්, ඒ විඤ්ඤාණඤ්චායතනයේ ඉන්න පුළුවන්. දැන් ඉතින් මම මේක ටිකක් බලාගෙන හිටියා. ආපහු මේ අර විදිහට ම විඤ්ඤාණඤ්චායතනය ඉතින් පල්ලෙහාට වැටෙන්නේ නැතුව තියෙනවා. දැන් මේක ආයෙත් බැලුවම දැන් මෙතන මේ මොකක් ද මේ බුද්ධි වචනය මෙතනට කියලා, දැන් මට ජේනවා, රහතන් වහන්සේ උදව් කළා, අර ඒ භය අගතියයි වේදනාවට තියෙන දිට්ඨි අනුසය පාර, ඊළඟට මෙහා පැත්තෙන් තියෙනවා ජාතියයි, වේදනාවයි එතකොට අර භය අගතියෙන් වේදනාවට එන දිට්ඨි අනුසය පාර එතන කැපිලා, රූපය නිසා ඇති වෙන්නා වූ එක කැපෙනවා.

ඊළඟට අපි ආපහු අර වෙන ක්‍රමයකට ආපහු **generate** කරන්නේ සම්බෝලත් එක්ක කාල **generate** කරනවා වගේ, අර ජාතියේ ඉඳන් වේදනාවට එන්නා වූ කියන එක ඒක නෑ. ඒක නැත්නම් ඒ කියන්නේ එතන කරුණාව කියන එක එහෙම තියෙනවා. අර ගැටීමක් නෑ ගැටීමක් නැතුව ඒ තමන්ට පුළුවන්කම තියෙනවා විඤ්ඤාණඤ්චායතනයට, ඒ කියන්නේ මොකක් ද ජාතියේ ඉඳන් වේදනාවට ආපු රේඛාව, ඒ භය අගතියේ ඉඳන් කබලිංකාර ආහාරය දක්වා එන්නා වූ දිට්ඨි අනුසය රේඛාව වටා **reflect** වෙන්නේ නැති වෙන්න ඕනේ. එහෙම **reflect** වෙන්නේ නැත්නම් අපිට ජේනවා වේදනාවේ ඉඳන් ඒ චේතනාව දක්වා යන්නා වූ කොටස කියන එක මැකිලා යනවා. අන්න ඒක මැකිලා යෑමෙන් ඒ විදිහටමත් අර **base of infinity of consciousness** කියන එකේ ඉන්න පුළුවන් කියන එක ඒක තමන්ට තේරෙනවා.

ඉතින් ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

16/06/2015 - ආකිඤ්චඤ්ඤ විමුක්ති

Ākiñcañña Vimutti

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ ලෝකයේ වැඩ වාසය කරන උත්තරීතර ශ්‍රේෂ්ඨතම, ඥානවන්ත, ප්‍රඥාවන්ත, පණ්ඩිත වූ, පළවෙනි බුදුපියාණන් වහන්සේ වශයෙන් සිහි කරලා වැඳ නමස්කාර කරා, මේ විදිහට දාහතර නම ම ඒ ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව ඔය විදිහට සිහි කරලා වැඳ නමස්කාර කළා.

ඉතින් මම භාවනාවට පටන් ගත්තේ අර ලෝභය නැති කරමි. කාමච්ඡන්දය ඒ ජරාවට ඇති කැමැත්ත. ඊට පස්සේ පද්ධියමනසඛිකප්පය මේ ජරාවේ තිබිවිව එක ම තමයි පද්ධියමනසඛිකප්පයේ අපි ඇවිල්ලා තියෙන්නේ. එතකොට මෙතනින් බැලුවා අර කලින් බලපු ඔය විඤ්ඤාණ **base infinity of consciousness** ඒ හරිය බලපු විදිහට අන්තිමට ඒ ජරාව, එතන ඉඳන් අපි ලකුණු කරනවා නේ අප්‍රියේහි සම්ප්‍රයෝගයට, එතකොට එතන අපි 3.6, 4.6 කියලා ඒ අප්‍රියේහි සම්ප්‍රයෝගයට ලකුණු කරා. මේ පැත්තෙන් මෙතන 5.3 කියලා අපි ලකුණු කළා 5.3 කිව්වහම සඤ්ඤාවේ ජරාව කියලා. මට අද කල්පනා උණේ මේ අපි රූපයේ ජරාව කියලා කියන්නේ රූපයයි, රූපය නිසා පවතින්නා වූ දිට්ඨිය බිදීම, වේදනාවේ ජරාව කියලා කියන්නේ වේදනාවයි, වේදනාව නිසා මම පවතිනවා කියන දිට්ඨියේ බිදීම. ඒ වගේ ම සඤ්ඤාවේ ජරාව කියන්නේ සඤ්ඤාවයි, සඤ්ඤාව නිසා මම පවතිනවා කියන දිට්ඨිය බිදීම.

දැන් ඒ පාර මම කල්පනා කරා දැන් ඔය 3.6, 4.6 කියන එක. මේ වගේ අර්ථ දැක්වීමක් එතනටත් එතව ද. රූපයේ ව්‍යාධිය, ඒ වේදනාවේ ව්‍යාධිය කියන එක. ඉතින් ඒක මම බැලුවහම මට කල්පනා වුණේ අප්‍රියේහි සම්ප්‍රයෝගය කියන එකට, අපිට **parallel line** එකක් ඇන්දොතින් එහෙම අර ලෝභ රේඛාවත් එක්ක එහෙම වටා, ඒ වගේ ම **parallel line** එකක් ඇන්දොත් අර පසු සඤ්ඤාව ගැන පසු ආශ්‍රව වෙනවා කියලා කිව්වේ. ඒක වගේ අපි ඇන්දොතින් එහෙම ඉතින් මට ජේනවා ඔය රාග සල්ලය එහෙම නැත්නම් විඤ්ඤාණස්ථිතිය කියන ඔය හරියේ ඉඳන් තමයි එන්නේ කියලා. ඉතින් මෝහය දක්වා ම එන්න පුළුවන් කියන එක ජේනවා.

එතකොට එහෙම නම් මට එකපාරට ම කල්පනා වුණා එහෙම නම් මේ නිත්‍යයි කියන සංකල්පයත් ඒකෙ යම්කිසි බිදීමක් සිද්ධ වුණා ද? රූපයත්, රූපය නිසා නිත්‍යයි කියන සංකල්පය බිදීමක් උණා ද මේක තමයි රූපයේ ව්‍යාධිය කියලා. ඒක හොඳට මට ආවා. ඒ කියන්නේ අර අත්ත සඤ්ඤාව අතනින් බිදීම ජරාව වුණා නම්, නිත්‍ය සඤ්ඤාව බිදීම කියන එක තමයි මෙතනින් ව්‍යාධිය වෙන්නේ කියන එක. ඉතින් ඒ පාර මම අර

ඉදංසච්චය කියන එක වටේට ම කරකවගෙන ගියා, අපි අර triangle එකක් කරකවලා අපි දාලා තියෙනවා නේ. ඒකෙ ඇවිල්ලා අන්තිමට දැන් ඉදංසච්චයේ ඉඳන් විඤ්ඤාණය දක්වා තියෙන්නා වූ ඒ රේඛාව 270°කින් කරකවවාහම අපි දන්නවා අර මේ පරාමාසයට මේ පරිදේවය දක්වා ම අපි ඇවිල්ලා තියෙනවා කියලා. එතකොට එහෙම නම් දැන් ඉතින් මේ පරිදේවයත් වෙලා තමයි මේක මෙතන මේ අදහස තියෙන්නේ කියන එක එනවා.

එතකොට එහෙම නම් දැන් ඔය වගේ කරකැවිල්ලක් ආයිත් තියෙන්න පුළුවන් නේ. ඒ ඉදංසච්චය වටා කරකුවා වගේ ම මෝහ අගතිය ගත්තත් මෝහ අගතිය ඉඳන් ඉදංසච්චය දක්වා තියෙන කොටස ගත්තහම අවිද්‍යා ආශ්‍රවය එහෙම තියෙනවා ඔය රේඛාවක් අපිට පුළුවන් නේ කරකවන්න. ඉතින් ඕක කරකවවායි කියන්නේ දැන් නම් ඉතින් මට ජේනවා මෝහ අගතියේ ඉඳන් කරකවනවා නම් අර 360°න් තව මේ 45°ක් තමයි අඩු වෙන්නේ. ඒ කියන්නේ පරාමාසය දක්වා ම ඒක එනවා කියන එක. 315°කින් ම කරකවන්න ඕනේ. එතකොට 315°කින් කරකව්වොතින් ඒ කියන්නේ කරකවන්නේ මොකක් ද? මෝහ අගතියේ ඉඳන් ඉදංසච්චය දක්වා තිබෙන්නා වූ රේඛාව 315°කින් clockwise කරකවනවා. කරකවවාහම එහෙනම් ඔය පරිදේව කියන තැනට එනවා.

ආන්න ඒක තමයි ඒ රූපයේ දැන් මරණය කියන එක. ඒ මරණය කියන තත්වයටත් පත් වෙනවා කියන එක තමයි ඒකෙ ඇවිල්ලා තියෙන්නේ. මොකද අර පරිදේවය වෙච්ච තැනට දැන් ඒක ඇවිල්ලා ඒ විදිහට.

ඉතින් ඔන්න ඕක තමයි. ඔය විදිහට බැලුවා ම ඉතින් ආලෝකය පවා විහිදෙනවා කියලා හොඳට ජේනවා. සිත පුද්ගලාකාර විදිහට පවතිනවා. ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

ඒ තව පොඩි සම්බන්ධතාවයකුත් තියෙනවා. එතනදී ඔය රහතන් වහන්සේගේ එහෙම උදව් ඉල්ලුවහම ඕකෙදී රහතන් වහන්සේ මට පෙන්වුවා, “ලෙඩ වෙලා මම,” කියන එක. ලෙඩ වෙලා මම, ටීනමිද්ධ ස්වභාවය, ඊට පස්සේ “මම.” ඒ අන්න ඒකත් එක්ක ඔතන සම්බන්ධතාවයක් තියෙනවා කියන එක. එතන තව මං හිතන්නේ ඉස්සරහට තව ධර්මය ඒකත් එක්ක තියෙනවා කියන එක.

17/06/2015 - ආකිඤ්චඤ්ඤ සමාපත්ති දොන

Ākiñcañña Samāpatti Nāṇa

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ ලෝකයේ වැඩ වාසය කරන උත්තරීතර දොනවත්ත, ප්‍රඥාවත්ත, පණ්ඩිත වූ, පළවෙනි ශ්‍රේෂ්ඨතම බුදුපියාණන් යයි වැද නමස්කාර කරා. මේ විදිහට ධම්මාධිපතිවිනයාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ, ධම්මාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ මෙනෙහි කරලා වැද නමස්කාර කරා. ඊට පස්සේ දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

මම පටන් ගත්තා ලෝභය නැති කරමි කාමච්ඡන්දය, ජරාවට ඇති කැමැත්ත. පද්ධියමනසඛිකප්පය තුළ මෙම ජරා ගුණය අඩංගුයි. ඒක ගොඩනැගිලා තියෙන්නේ ජරාව ඇතුළත්ව. ඉතින් මෙනෙහි දී අපිට අර පස්සද්ධි diagram එකට මනස යොමු වෙන්න ඕනේ. ඒ ඊයේ භාවනාව විදිහට මම බලාගෙන ආවා. මෝභ සල්ලය නිසා සංස්කාරය අල්ලාගෙන විඤ්ඤාණය පවතිනවා. මේ විදිහට නිත්‍යභාවයක් හටගෙන තිබුණ ද, ඒක බිඳීම නිසා අර 3.6 අර රූපයේ ව්‍යාධිය කියන එක ඇති වෙනවා කියන එක. එතකොට අපිට ජේනවා අර ජාති, චේතනා line එකට parallel අර මෝභ සල්ලයේ ඉඳන් අප්‍රියේහි සම්ප්‍රයෝගයට එන එක තමයි ඒක parallel වෙන්නේ.

එතකොට ඒ වෙලාවේ රහතන් වහන්සේ මාව අර පස්සද්ධි diagram එකට මනස යොමු කරා. මම මේක පරීක්ෂා කරනකොට අර ඊයේ භාවනාවේ ඉගෙන ගත්ත දේ මතකයි නේ, මෝභ අගතියේ ඉඳන් ඉදංසච්චයට තියෙන රේඛාව අපි කියමු X කියලා. ඕක 315°කින් කැරකෙව්වොත් ඒ අපිට එනවා අර පරාමාස පරිදේව වෙච්ච සංස්කාර කියන තැනට එනවා කියන එක තියෙනවා. දැන් 315°කින් කරකවලා රූපයේ මරණය ඇති වෙනවා කියන එක මට සිහි වුණා. අන්න ඒ වෙලාවේදී ආකිඤ්චඤ්ඤ සමාපත්තිය ඇති වුණා. මට ආලෝකය, ඒ කියන්නේ විඤ්ඤාණඤ්චායතනයත් ජේනවා ආකිඤ්චඤ්ඤායතනයත් දෙක ම දකින්න පුළුවන්කම කියන එක තියෙනවා. ඉතින් මේක වැටෙන්නේ නැතුව තියෙනවා. මට මේක දැක්කහම මට මේ ආකිඤ්චඤ්ඤ සමාපත්තිය නේ කියලා ඒ එක්ක ම ප්‍රීතිය ගලන්න පටන් ගත්තා. ඒ බුදුපියාණන් වහන්සේලාට වැද නමස්කාරත් කරා. එහෙම වුණත් ඒ සමාපත්ති ස්වභාවය එහෙම ම පැවතුණා.

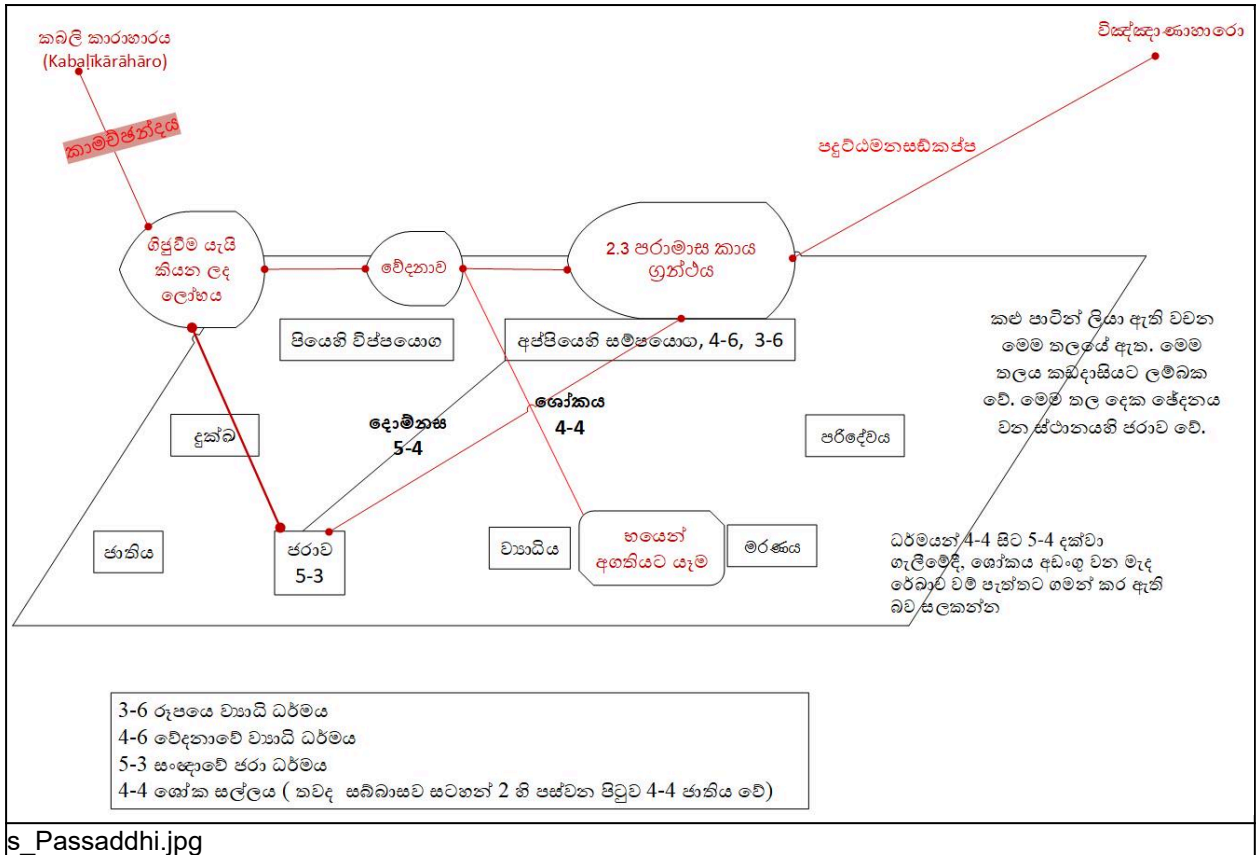
එතකොට ඒ වෙලාවේදී මට තේරුණා එහෙම නම් මේ ආකිඤ්චන සමාපත්තියට එන්න ව්‍යාධියේ ඉඳන් ජරාවට එන එකයි, සෝකයේ ඉඳන් දෝමනස්සය, අප්‍රියේහි සම්ප්‍රයෝගයේ ඉඳන් ප්‍රියේහි විප්‍රයෝගය දක්වා පැමිණිලා තියෙනවා කියන එක. ඒ

කාරණාව අපි කලින් ඉගෙන ගත්ත ධර්මයත් එක්ක සැසඳුනහම වටහා ගත්තා. දැන් මෙතන කොහොම ද මේක සිද්ධ වෙන්නේ කියන එක මම කල්පනා කළා.

දැන් අපි දන්නවා ආකිඤ්චඤ්ඤායතනයට යන්න වුණත් වේදනා චේතනා, චේතනා ඉදංසච්ච කියන රේඛා දෙක කැපෙන්න ඕනේ. එතකොට දැන් අපිට ජේනවා මෝහ අගතියේ ඉදන් ඉදංසච්චයට කිව්ව, අපි කිව්වේ X කියලා කිව්වේ රේඛාව, නිත්‍යයි කියලා. ඒක නිතර ම ලියාගන්න ඕනේ මෝහ අගතියේ ඉදන් ඉදංසච්චයටයි දැන් නිත්‍ය කියන එක උඩ පැත්තට, arrow එක. ඕක අපි 270° කින් කැරකෙව්වාහම, අපි හය අගතිය දක්වා එනවා, එහෙනම් මෝහ අගතියේ ඉදන් හය අගතියට එනවා කියන එක. එතකොට මෙතන දී ජේනවා හරියට වෙලා තියෙන්නෙ මොකක් ද එහෙම නම් අපි ඉදංසච්චයේ ඉදන් හය අගතියට එන රේඛාවයි ඔතනදි අපි එහෙනම් මේ කතා කරලා තියෙන්නේ. ආන්න ඒක තමයි වැළකීම කියන එක එතනින් සිද්ධ වෙන්නේ. එතකොට එහෙම නම් ඒ රේඛාව ඉදංසච්ච, හය අගති කියන රේඛාව, දැන් අපි දන්නවා ඒක සිද්ධ වෙන්නේ නැත්නම්, අර වේදනාවේ ඉදන් චේතනාවට යන රේඛාව ඒක parallel වෙනවා, ඒ රේඛාවට, ඒක සිද්ධ වෙන්නේ නැහැයි කියන එක.

දැන් ඊළඟට කැපෙන්න තියෙන්නේ චේතනාවේ ඉදන් ටීනමිද්ධය දක්වා. ටීන කියලා අපි ලියපු තැන තියෙන්නේ අන්න ඒක කොහොම ද වෙන්නෙ කියන එක බැලුවා. දැන් මෙතනදි අර අත්තවාද උපාදාන line එක සිහි කරන්න ඕනේ. අත්තවාද උපාදාන line එකේ අපි දන්නවා අර සෝකයේ ඉදන් වේදනාවට, වේදනාවේ ඉදන් පරාමාසයට ඕක නේ represent කරන්නේ. දැන් ඕක ඇද ගත්තොතින් අපි සෝකය යටින්, වේදනාව වම් පැත්තෙන්, පරාමාසය දකුණු අත පැත්තට ඒ රේඛාව ඇන්දොත් ඕක අපි ලිව්වොතින් එහෙම 4.4, පරාමාසය 4.4. අපි දන්නව නේ ඒක. සුබය කියන එක පරාමාස වෙලා තියෙනවා. ඊළඟට ඒක තමයි අපි රූපයේ මරණය කියලත් දැන් අපි උඩින් කියනවා නේ. ඒකෙ number එක, ඒක 4.4 වුණත් නූනත් ඒක ඇවිල්ලා රූපයේ මරණය කියන එක අපි ටිකකට ඉස්සෙල්ලා ඉගෙන ගත්තා. සෝකයට අපි කියන්නෙත් 4.4 කියලා. එතකොට එහෙම නම් අපිට ජේනවා කොහොම ද මේක ගැලවිලා යන්නේ අර මෝහ අගතියේ ඉදන් ඉදංසච්චයට තියන රේඛාව අපි දන්නව නේ අර අංශක 315° කින් අපි කැරකෙව්වාහම, අර රූපයේ මරණය කියන එක සිදු වෙන බව දන්නවා. ඒ ටීනය දක්වා චේතනාවේ සිට නොදුවනවා. නොදුවනවා, ඒක කියන්නේ මොකක් ද අර සෝකය බව, අර ඇති වෙන්නේ සෝකයයි කියලා දැනගන්නවා. ඒක නිසා වේදනා සහගත විත්ත පහළ වීම වළකනවා ඒක රහතන් වහන්සේගේ වචනය ඒ “වේදනා සහගත විත්ත පහළ වීම වළක්වනවා.” ආන්න ඒක තමයි මේ සමාපත්තිය. අර සෝකයේ ඉදන් වේදනාවට parallel line එක කල්පනා කරන්න ඕනේ චේතනාවේ ඉදන් ටීනයට කියන එක අර parallel line දෙක කැපිල තමයි මේකේ, මේක සිද්ධ වෙනවා කියන එක තියෙන්නේ.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

18/06/2015 - විඤ්ඤාණඤ්චායතන

Viññāṇāñcāyatana

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ මේ ලෝකයේ වැඩ වාසය කරන උත්තරීතර ඥානවන්ත, ප්‍රඥාවන්ත, පණ්ඩිත වූ, පළවෙනි බුදුපියාණන් වහන්සේ වශයෙන්, මේ විදිහට හත් නම දාහතර නම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කරා.

මම පටන් ගත්තා ලෝභය නැති කරමි, කාමච්ඡන්දය ජරාවට ඇති කැමැත්ත. පදුට්ඨමනසඛිකප්පය තුළ මෙම ජරා ගුණය ඇත කියලා. එතකොට අර පස්සද්ධි diagram එක මම මෙනෙහි කළා. අද භාවනාවේදී අර 3.3, 3.6 මෙනෙහි කරපු විගසින් විඤ්ඤාණඤ්චායතනය වෙලා තියෙනවා කියලා මම දැක්කා. මේක කොහොම ද සිද්ධ වුණේ කියන එකයි බැලුවේ. 3.6 කියන්නේ දිට්ඨි අනුසය මේකට පෙර 3.3. රූපයයි, රූපය නිසා පවතිනවා යන දිට්ඨිය කියන එක බිඳිලා තියෙනවා. මේක රූපයේ ජරාව.

මේ වෙලාවේ දී අපි කල්පනා කරන්න ඕනේ බිඳුණා වූ මුට්ටියක් දෙස බලන්නෙකු, වළං කැල්ලක් දෙස බලන්නේ පෙර මුට්ටිය මගින් යමක් ප්‍රයෝජනයක් වූවා ද ඒ ගැන නොසිතන්නේ නම් පමණක්, අර 3.6 දිට්ඨි අනුසය නොවන්නේ ය. නැති නම් 3.6 වෙනවා. එතකොට මේ විදිහට විඤ්ඤාණඤ්චායතනය කොහොම ද වුණේ කියන එක බැලුවොතින්, අපිට දැන් diagram එක ඇඳගන්න පුළුවන්. අපි දන්නව නේ ඉදංසච්චය, මෝභ අගතිය. එතකොට එතන එනවා රූපය නිසා ඇති වුණු නිත්‍ය ස්වභාවය කියන එක අර මෝභ අගතියේ ඉඳන් ඉදංසච්චයට උඩ අතට arrow එකක් දාලා ඒක ඇඳගන්න ඕනේ. ඔය රේඛාව 270°කින් කැරකෙව්වොත් මෝභ අගතියේ ඉඳන් හය අගතිය දක්වා එනවා. එතකොට හය අගතියේ ඉඳන් වේදනාවට තියෙන එක 3.6. ආන්න ඒක තමයි දැන් කැපිලා තියෙන්නේ. එතකොට ඊළඟට අපි දන්නවා 3.4 ඒ පරාමාසය. 3.5 අත්තා කියන කතාව එතන තියෙනවා.

එතකොට රූපය, රූපය නිසා පවතිනවා යන දිට්ඨිය බිඳී ඇත්තේ, එම දේ නිසා වූ, අනුසය නැත්තේ නම් පමණක්, වේදනා පරාමාස රේඛාව වටා, දිට්ඨි අනුසය රේඛාවේ පරාවර්තනය කියන එක නවතිනවා. ඒ පරාවර්තනය නවතිනවා නම් අපිට ඡේනවා අර උඩ සඤ්ඤාව කියන එක පවතින්නෙ නෑ. එහෙම නම් ආකාසානඤ්චායතන වේදනාව ද උගුලා දමා ඇත. මෙසේ විඤ්ඤාණඤ්චායතන සමාපත්තියෙන් වාසය කරන්න පුළුවන්. මේ භාවනාව ඉතා ම පහසුවෙන් මම එතන ඉඳන් දිගට ම ඒ විදිහට හිටියා

එදා. එක ඉතින් ඊළඟ භාවනාව මෙතෙහි කළොතින් එහෙම ආලෝකය එහෙම විහිදෙන්න පටන් අරගෙන අර අතින් එක වෙනවා.

මේක තමයි මම කරපු භාවනාව.

19/06/2015 - ආශ්වර්ෂ අද්භූත ධර්ම

Acchariya Abbhuta Dhamma

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ ලෝකයේ වැඩ වාසය කරන පළවෙනි ම ශ්‍රේෂ්ඨතම, ඥානවන්ත, ප්‍රඥාවන්ත, පණ්ඩිත වූ, බුදුපියාණන් වහන්සේ කියලා වැඳ නමස්කාර කරා. අද අලුත් බුදුපියාණන් වහන්සේ නමක් හඳුන්වා දුන්නා. ඒ දහ වෙනි බුදුපියාණන් වහන්සේ ධම්මගවේසි බුදුපියාණන් වහන්සේ, බුදුවරු 49 කින් බණ අහල තියෙනවා, අර්භත්වයෙන් පසුව. එම බුදුපියාණන් ද ඇතුළුව බුදුපියවරු දාහතර නම සිහි කරලා වැඳ නමස්කාර කළා.

ලෝභය නැති කරමි. කාමච්ඡන්ද, ජරාවට ඇති කැමැත්ත. පදුට්ඨමනසඛිකජ්ජය කියන එක ගොඩනැගිලි තියෙන්නේ මේ ජරා ගුණය ඇතුළත්ව. මම ඊයේ භාවනාව නැවතත් කරගෙන ගියා. ඉතින් ඒ විඤ්ඤාණඤ්චායතනය කියන එකට ආවා. ඒ 4.6 වේදනාවේ ව්‍යාධිය දක්වා මම බලාගෙන ආවා.

අද භාවනාව සඳහා වේදනාවේ ව්‍යාධිය, ඒ කියන්නේ 4.6 බලන්නේයි කියලා බුදුපියවරු පැවසුවා. ධම්මගවේසි බුදුපියා තමයි ඒක පවසලා තියෙන්නේ. 4.6 වෙනකොට විඤ්ඤාණයේ යම්කිසි නිත්‍යභාවයක්, සංකල්පය තුළ තිබුණ ද, මේක ගිලිහිලා ගිහිල්ලා තියෙනවා. නිත්‍ය සංකල්පයේ යම් බිඳීමක් වේ ද මේක පරිදේවයයි කියලා අපි ඉගෙන ගත්තා. මෙතනදී අපි බලන්න ඕනේ අර සුබහාගීය diagram එකේ අර තුන් වෙනි එක. ඒකෙදී අපි දන්නවා අර පහළ මෝහ අගතියේ ඉඳන් මේ ඉදංසච්ච රේඛාව 360°ක් කැරකවීමෙන් යන ඒ කාරණාවත් බලන්න ඕනේ. සුබහාගීය ධර්මය diagram එකයි. ඒ වගේ ම අපි පෙර ඉගෙන ගත්තා අර මෝහ අගතියේ ඉඳන් ඉදංසච්චය රේඛාව 360°කින් කැරකවීම කියන එක. ඒ දෙක ම පරීක්ෂා කරන්න ඕනේ, එතකොට දැන් මෙතන කවුරු හරි කෙනෙකුට ඒ diagram එක ඉතින් ඇදගන්න වෙනවා.

අපි දන්නවා ඒක නැවතත් මතක් කරනවා නම් අර විඤ්ඤාණ ආහාරය අපි දන්නවා අර දැන් නිත්‍යයි කියලා එන්නා වූ එකක් අපි උඩින් කතා කරනවා. A කියලා කියනවා අර පෙර නිත්‍යයි කියලා අපි ගන්නවා. B කියලා කිව්වා උද්ධච්චයට යන එක. ඊට පස්සේ අපි දන්නවා C කියලා කියනවා උද්ධච්චයේ ඉඳන් ඉදංසච්චයට එන්නා වූ එක. එතකොට දැන් අපි දන්නවා 270°කින් ඕක කැරකෙව්වොතින් අර පරාමාසයට පරිදේවය කියලා ඇවිල්ලා තියෙනවා. උඩ පරාමාස, උද්ධච්ච, ඊනමිද්ධ කියලා තුන ම අර figure 3 කියලා අපි ලකුණු කරා, උඩ එකේ කැරකීම. එතකොට ඊළඟට ආපහු අපිට ජේනවා අපි කිව්වොත් අපි X කියලා කිව්වොත් මෝහ අගතියේ ඉඳන්

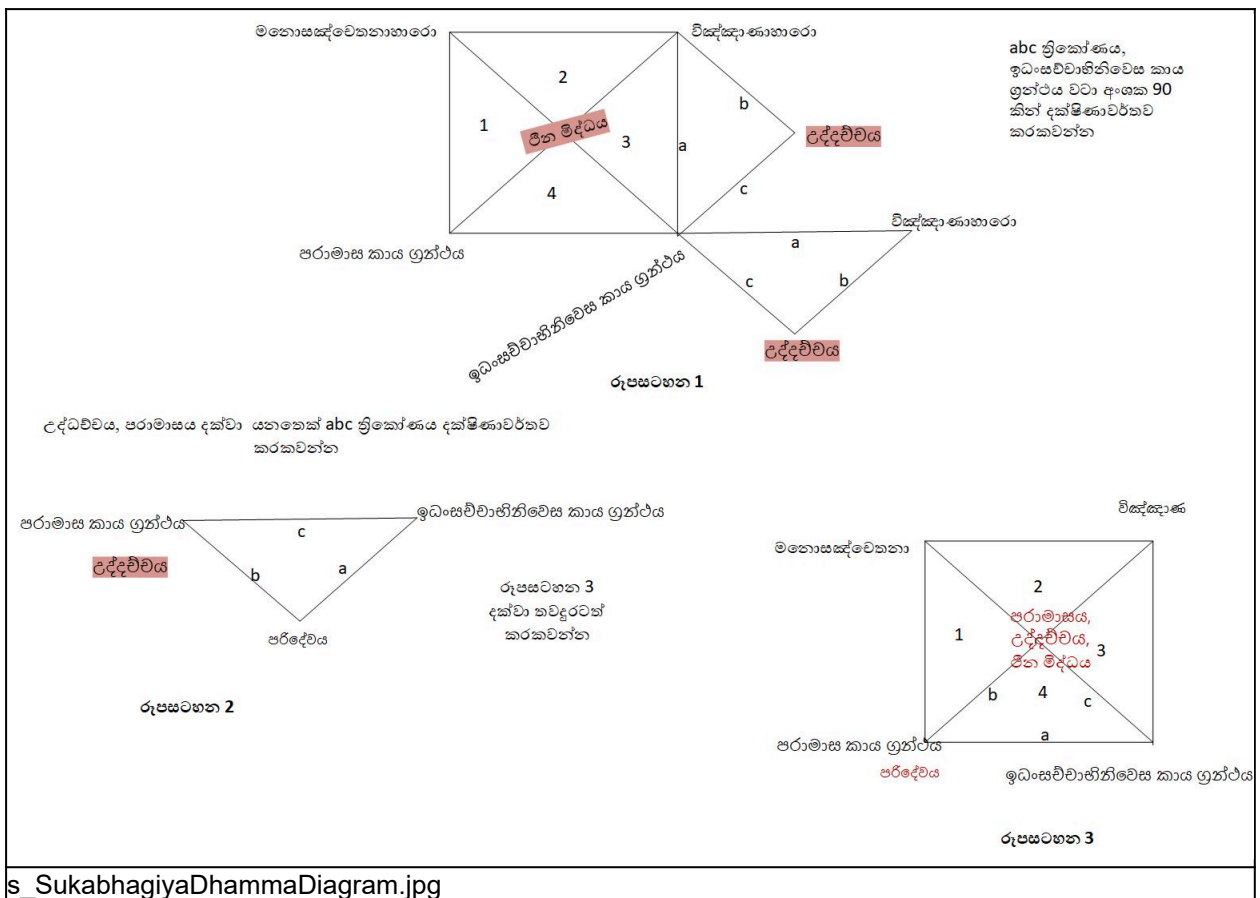
ඉදංසච්චයට යන්නා වූ රේඛාව. අර පෙර සංස්කාර නිසා ඇති වෙන්නා වූ දෙයක් ඔතන තියෙන්නේ. එතකොට අන්න ඒ රේඛාව අපි 360° කින් දැන් කරකවීම කියන එක කරන්න ඕනේ. උඩ එක 270° යි පල්ලෙහා එක 360° යි කියන එක. ඒ කියන්නේ මෝහ අගති ඉදංසච්ච රේඛාව. ඒක කරකවීම තමයි මුලින් සිද්ධ වෙන්නේ, ඒ කියන්නේ පහළ සංස්කාර නිසා පෙර සංස්කාරයන්ගෙන් විඤ්ඤාණය අපි යමක් අර සුභයි කියලා අපි ගන්නවා. ඒක පළවෙනි රවුමේ දී අපිට සිද්ධ වෙනවා. ඒක තමයි අර “සඬ්ඛාර පච්චයා විඤ්ඤාණං” කියලා එහෙම අපි කියන්නේ.

එතකොට මේක නිසා විඤ්ඤාණයක් හැදෙනවා, විඤ්ඤාණයක් හටගන්නවා. දෙවෙනි රවුමේ දී අර උඩ විඤ්ඤාණය නිසා ඒ කොටුවෙන් අපිට ජේනවා ඉදංසච්ච ඉදන් විඤ්ඤාණ දක්වා එන අපි a කියලා ලකුණු කරපු රේඛාව තියෙන්නේ, කරකවීම කියන එක ආරම්භ වෙනවා. එතකොට මේ උඩ රේඛාව a කියන එක වට තුනක් යනකොට, පහත රේඛාව මෝහ අගතියේ ඉදන් ඉදංසච්චයට යන රේඛාව අපි X කියලා කිව්වේ. අන්න ඒක වට හතරක් ගිහිල්ලා තියෙනවා. එතකොට a රේඛාව එහෙමත් නැත්තන් අපිට ආපහු කියනවා ඒ කියන්නේ a රේඛාව 270° වක් භ්‍රමණය වෙනවා නම්, පහළ X රේඛාව 360° කින් කරකෙනවා. එයා වට හතරක් ගිහිල්ලා තියෙනවා. පහළ එක. එතකොට ප්‍රතිඵලය වෙන්නේ මොකද්ද? අර පරිදේවය. පරාමාසයටත්, ඉදංසච්චයටත් යන දෙකට ම ඇතුළත් වෙනවා කියන එක. මෙතැන දී අර පෙර නිත්‍ය යයි කියලා ගත්ත අදහස, ඒ කියන්නේ අපි line X කියමු. අන්න ඒක 1-3 අවිද්‍යා ආශ්‍රව තුළ වූ නිත්‍යභාවය, පරිදේවය බවට පත් වීම, පළමුව සිදු වෙනවා. ඒක ඉදංසච්චයට ඇතුළු වෙනවා. දෙවනුව දැන් නිත්‍ය යයි ගත්ත අදහස, අර උඩින් එන එක, අවිද්‍යා යෝගය තුළ වූ නිත්‍යභාවය, පරිදේව බවට පත් වී එය පරාමාසගත වීම කියන එක සිද්ධ වෙනවා.

එතකොට ආපහු අපි අර triangle එක ඇදගත්තොත් දැන් එහෙම නම් දැන් අපිට ජේනවා උඩ අපිට triangle එකක් එනවා. ඒ කියන්නේ figure 3 එකේ කියන අර පල්ලෙහා තියෙන abc කියන triangle එක තමයි, පරාමාස, උද්ධච්ච, ඊන කියලා, එක point එකක් එනවා. Triangle එකේ දකුණු පැත්තට ඉදංසච්චය දැන් පරිදේව වෙලා, ඒ කියන්නේ පෙර නිත්‍යයි කියන අදහස. එතනින් අපිට ජේනවා අර 360° ක් කරකිලා ඇති වුණා වූ දේ ඒ. ඊළඟට පරාමාස කෙළවර පරිදේව කියන එක ඇති වෙලා තියෙනවා, දැන් නිත්‍යයි යන අදහස පරිදේව වෙලා තියෙනවා. දැන් එතකොට ගත්තහම, මෙතන දැනුත් එහෙමයි මේ පෙරත් එහෙමයි. ඕක හරියට අර කෙනෙක් දිහා බලලා අපි කියනවා නේ, ඔය මේ ළමයා මෙන්න මෙහෙම වැරද්දක් කරා හරි මොකක් හරි එකක් කිව්වහම. අම්මා කෙනෙක් ටිකක් බලාගෙන ඉඳලා කියනවා නේ ඔය ළමයා පෙරත් ඔහොමයි කියලා. ආන්න ඒ වගේ තමයි මේ තත්වයේ ඇවිල්ලා තියෙන්නේ. පෙරයි දැනුයි දෙක ම දැන් ඔය තත්වයට පත් වෙලා.

අර උඩ උද්ධව්වය මෙනෙහි කරන්නේ කාම සඤ්ඤාව නිසා ඇති වන්නේ දෝමනස්සය පමණි කියලා, අපි ආනෙඤ්ජ සප්පාය සූත්‍ර slide එකක් මතක් උණා, ඒකත් එක්ක ආකිඤ්චඤ්ඤායතනයට විඤ්ඤාණඤ්චායතනයෙන් ඇදිලා යන බව හොඳට තේරුණා. මෙහෙම ඉන්න ගමන් හෝ ගාලා මෙහෙම යනවා උඩට. එතකොට ටීනය තමයි දෝමනස්සය ලෙස ගත්තා. හතර වෙනි රවුමෙන් පස්සේ, ඒ කියන්නේ 4.6 කියන එක ගත්තොතින් අපි දන්නවා ඒකෙන් පස්සේ තමයි ඔය පස් වෙනි රවුම දෝමනස්සය සිතට ඇතුළත් වෙනවා කියලා අපි දන්නවා කියන එක.

ඉතින්, ඒක තමයි ඒ කරපු භාවනාව.

20/06/2015 - ආනෙඤ්ජ විහාර

Āneñja Vihāra

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ, ලෝකයේ වැඩ වාසය කරන උත්තරීතර, ඥානවන්ත, ප්‍රඥාවන්ත, පණ්ඩිත වූ, පළවෙනි, ශ්‍රේෂ්ඨතම බුදුපියාණන් වහන්සේ වශයෙන්, මේ විදිහට දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

ඊයේ භාවනාව මම මෙනෙහි කළා. භාවනාවට පෙර රහතන් වහන්සේ කීව්වා, මේ “07/06/2015 Broken Dittianusaya භාවනාව බලන්නයි” කියලා. ඒකේ ලියලා තියෙනවා, ඔය 4.4 සෝකය, එතන ඉඳන් 5.4 දොමනස්සය. ධාරාව ගලන්නේ, අපි දොමනස්සය සහ සෝකය අතර පවතී කියන එක. මෙහි දී දිට්ඨි අනුසය බිඳේ. එනම්, මමත්, මම පවතිනවා යන්න නැති නම්, දිට්ඨි අනුසයක් නැත, කියන අන්න ඒ වාක්‍යයට මම සිත යොමු කළා.

ඒ වෙලාවේ, මගේ අර මනස යොමු වෙලා තිබුණේ, අපි අර හදලා තියෙන diagram එක. අපි දන්නවා වේදනාවයි භය අගති රේඛාවයි, ජරාව තියෙන තැන 5.3 කියලා ලිව්වා නම්, පරාමාසය, එතැන උඩ 4.4, එතන අපි ලියාගන්නවා, රූපය කියන එක මැරිලා කියන එක, මැරී ඇත කියන එක. එතකොට සෝකය කියන එක 4.4, අර cross එක ඇති වෙන තැන, අපි දන්නවා අප්‍රියේහි සම්පයොගය, එතන 4.6, 3.6 කියන එක තියෙනවා. එතැනින් ජරාවේ ඉඳන් අප්‍රියේහි සම්පයොගයට සම්බන්ධ වෙන අර triangle එක, ඒකේ දොමනස්සය තියෙනවා කියන එක බැලුවා.

ඉතින් එතන දී අර ඊයේ භාවනාවේ දී අර ආනෙඤ්ජ සප්පාය සූත්‍රයේ එහි අර්ථය සහගතවයි දැන් උඩ තිබෙන්නා වූ එක, අපි දන්නවා නේ ඒනය, උද්ධච්ච, පරාමාස කියන මේ ස්වභාවය තියෙන්නේ. ඉතින් ඒකත් එක්ක මෙතන ඇවිල්ලා තියෙන්නේ, දොමනස්සය කියන එක මේක දැක්කා. ඉතින් මේකේ අර 4.4 දී රූපය මැරී ඇත කියන එක, ගැන සිතීම සමඟ තමයි මම මේ diagram එක බැලුවේ.

ඒ වෙලාවේ මම කල්පනා කළා එහෙනම් මේ අත්තා කියලා ගන්නේ මොකක් ද? කියන ප්‍රශ්නය. දැන් රූපය මැරිලත් ඉවරයි. 4.5 අත්තා කියනවා. අන්න ඒ වෙලාවේ දී සිත නොසැල් වී ආනෙඤ්ජ ස්වභාවයෙන් පවතිනවා කියන එක මනාව මම දැක්කා. හොඳට පවතිනවා, හෙල්ලෙන් නෑ. එතකොට මෙතන හොඳයි කියන එක තේරෙනවා. ඒ කියන්නේ ආනෙඤ්ජ ස්වභාවය.

එතකොට, දැන් අපි දන්නවා 4.4 කියන එක රූපයේ මරණය. 2.2දීත් රූපයේ මරණයක් ඇති වෙනවා. ඒක අපි දන්නවා නේ. එතකොට 4.4 කියන්නේ මොකක් ද? ජාතියයි කියලා අපි දන්නවා. එහෙම නම් අර පියෙහි විජ්ජයොගයේ ඉඳන් ජාතිය දක්වා යනවා. අර “අනුජ්ජන්නානං පාපකානං,” කියන එක සිහි වෙන්න ඕනෑ. එක රූපයක් මැරිලා තියෙනවා. අර bell shaped curve එකේ A, B, C කියන එක ගිහිල්ලා, දැන් ඉතින්, “වෙන රූපයක් සමඟ මේක සිදු කරමි” කියලා, එයාට පද්ධිමනසඩ්කප්පය මගින් බලපෑම් ඇති කරගන්නවා. ඒ කියන්නේ අපි වෙන රූපයක් අලුත් රූපයක් හොයනවා. පෙර රූපය නිසා ඇති වූ සංකල්පයට වෙන ආරෝපණයක්, substitution එකක් මේ දෙනවා මෙතෙක්දී.

එතකොට, 4.5 දී අත්තා යනුවෙන් ගන්නේ මොකක් ද එහෙම නම්? රූපය නිසා ඇති වූ යම් සුබයක් වේ ද, එය අංශු මාත්‍ර, ඒ කියන්නේ ඉතාමත් ම කුඩාවට ස්වභාවයකින් මේ අත්තා යැයි කියලා ඒක ගන්නවා. 4.6දී වේදනාවේ ව්‍යාධිය. ඒ කියන්නේ සංකල්පයේ නිත්‍යභාවය කියන එක බිඳුණා.

5.4 දොමනස්සය. මේ මොකක් ද මේ කියන්නේ? 4.4ත් කියන්නේ රූපයේ මරණය නම්, 5.4 කියන්නේ මරණය කියන එක තියෙන්න ඕනෑ. 5.4 දී මොකක් ද මැරුණේ? වේදනාව ද මැරුණේ? නෑ. සුබ වේදනාවේ මරණය ලෙස ගත යුතුයි. වේදනාව ලේසියෙන් මිය යන්නේ නෑ. ඉතින් සුබ වේදනාව මිය ගියාට මොකද? අදුක්ඛම සුබ වේදනාව ඇති යැයි කියලා සඤ්ඤාව ඒක අල්ලාගෙන විඤ්ඤාණය උපද්දවනවා කියන එක තියෙනවා. මේ විදිහට කෙසේ හෝ අත්තා කියන එක පවත්වනවා. ඒ 5.3 සඤ්ඤාවේ ජරාව, ඊළඟට අපිට ඡේනවා 5.4 සුබ වේදනාවේ මරණය.

ඉතින් මේ භාවනාව ආනෙඤ්ජයි. ආනෙඤ්ජයි කියලා කියන්නේ විඤ්ඤාණය බහින්නේ නෑ, පල්ලෙහාට බහින්නේ නෑ. මේ ස්වභාවයෙන් ම පවතිනවා.

ඒක තමයි මම කළ භාවනාව.

21/06/2015 - ආකිඤ්චඤ්ඤායතන

Ākiñcaññāyatana

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ මේ ලෝකයේ වැඩ වාසය කරන උත්තරීතර ශ්‍රේෂ්ඨතම, ඥානවන්ත, ප්‍රඥාවන්ත, පණ්ඩිත වූ, පළවෙනි බුදුපියාණන් වහන්සේ වශයෙන්, මේ විදිහට දාහතර නම සිහි කරලා වැඳ නමස්කාර කරා.

ලෝභය නැති කරමි, කාමච්ඡන්දය ජරාවට ඇති කැමැත්ත. ඉතින් ඒ වෙලාවෙදි අපිට ජේනවා නේ අර එකපාරට ම **figure** එකක් හැටියට අර කබලිංකාර ආහාර, ජරා, විඤ්ඤාණ කියන එක ජේනවා. ඊළඟට ඕකත් එක්ක ම අපේ අර ඊයේ ධර්මය අවසානයට තියෙන වේදනා, භය අගති, ජරා, පරාමාස, අපි අතන සෝකය කියන එක **4.4**, ඊට පස්සේ මේ පැත්තේ දෝමනස්ස **5.4** කියන එක. ඒ **diagram** දෙකට ම මගේ අවධානය යොමු වුණා. මගේ වැඩිය අවධානයක් යොමු වුණේ අර දෙවෙනි එකට ද්වේෂය නැති කරමි කියලා කල්පනා කරනවා නේ. එතන දී ද්වේෂ අගති ගමන අර ජරාව කියන එකට උඩින් තියෙන්නේ, **5.3** අපි ලකුණු කරනවා නේ ජරාව කියලා, ඒකට උඩින් ඒක තියෙන්නේ.

එතකොට ඒක අර පෙර සුඛ වේදනාවන් නැවත ඉල්ලා අගති ගමනක් යනවා. මෙසේ විඤ්ඤාණඤ්චායතන වීම කියන එක අපිට සිදු වෙනවා. ඒ ආච්චිඅම්මගේ කතාව මට සිහි උණා, ආච්චි අම්මා තුවා අත ඇරියා. රූපය එපා. ඊට පස්සේ තුවා දන් දීමෙන් ඇති වෙන සුඛය ඒකත් එපා. එහෙම නම් රූපය අල්ලලා යම්කිසි සුඛ වේදනාවක් වේ ද, ඒ රූපය නිසා හෝ රූපය අතහැරීම නිසා හෝ වේ ද මේ දෙක ම අත්හැරීම නිසා වන ආකාසනඤ්චායතනය වේ ද, ඒකත් පහ වීම කියන එක සිද්ධ වෙනවා. දෙක ම එපා කියන එකයි. දැන් ඉතින් දෝමනස්සය **5.4** ඇති වීම. ඒ සුඛ වේදනාවේ මිය යෑම වීම කියලා අපි ඊයේ ඉගෙන ගත්තා. දැන් කොයි ආකාරය ද හත් වෙනි ධ්‍යානය වන්නේ. එතකොට අර එහි පෙර ගිහිල්ලා තිබුණා වූ පුරුද්ද තියෙනවා නේ. අන්න ඒක වීම නිසා ඒ මනස ජීවිත ඉන්ද්‍රිය ඇති කොටුවට මගේ මනස නිකම්ම යොමු වුණා. ඒ කියන්නේ හත් වෙනි ධ්‍යානය වුණා. ඒ එක්ක ම මගේ මනස අතෙත්ට ගියා කියන එක සිද්ධ වුණා. එතකොට ඒ බුදුපියවරු මට පෙන්නලා දුන්නා නෙමෙයි. මෙහෙම වෙන්න කාරණා දෙකක් තියෙනවා. එකක් තමයි ඒ සුඛ වේදනාව මිය ගියා. ජීන වීම කියන එක.

ඊළඟට පෙර සංස්කාර පුරුද්ද නිසා විඤ්ඤාණය එම තත්වයට පත් වීම, “සඬ්ඛාර පච්චයා විඤ්ඤාණ.” අර ඒක හදනවා එයා. දැන් අපිට ජේනවා මෙන්න මේ දේ. සුඛය,

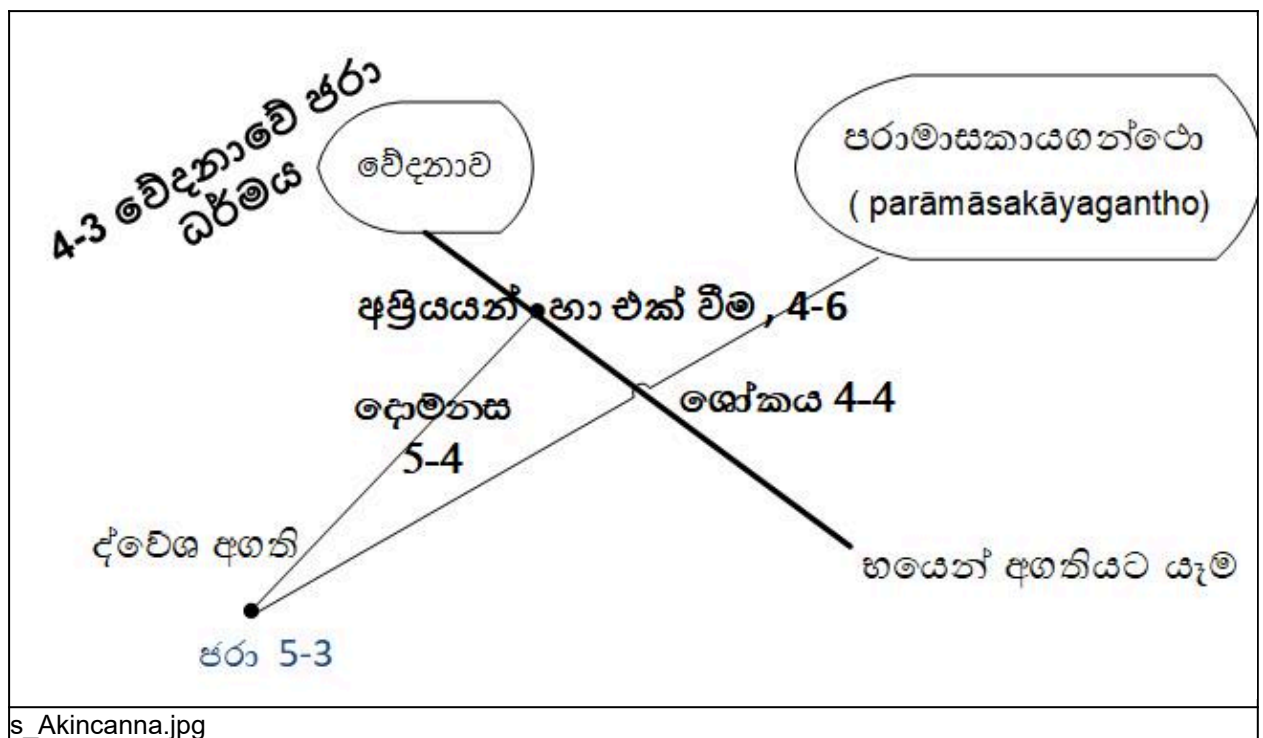
වේගනාව ඊට පස්සේ අපිට අර කොටුව ජේනවා. වේගනා, විඤ්ඤාණ, ඉදංසච්ච, පරාමාස කියන එක, ජීනය තියෙන තැන. එහෙම නම් පළවෙනි කාරණයට අපිට ජේනවා දැන් මේ සුඛය කියන එක මතක ද අර අපි පෙන්නන්නේ අපි අර මේක spin කරලා අපි අර අත්තා කියන එක හරහා තමයි ඒක මෙහාට එවන්නේ. අර දැන් නිත්‍යයි කියන කතාවක් ඇති වෙනවා. දැන් සුඛය මැරිලා තියෙනවා, පළවෙනියට. දෙවැනි කාරණයට අපි ලියා ගත්තොතින්, සුඛය නිසා හටගන්නා වූ යම් දහමක් වේ ද, මෙය පෙර නිත්‍ය, ඒ කියන්නේ වරහනක් ඇතුළේ අපි හිතා ගමු, අවිද්‍යා ආශ්‍රව කියලා, යයි ගත් දේ දැන් පරිදේව වී අවසානයයි. මේ ඉදංසච්චයට පැමිණීම කියන එක සිදු වෙනවා. ඒ කියන්නේ 360° කතාව. ඊළඟට ආපහු තුන් වෙනි කාරණයට අපි ලියාගත්තොත් සුඛය නිසා හටගන්නා වූ, දැන් විදින්නා වූ, යම් වේදයිතයක් වී ද, එය ද, පරිදේව වී පරාමාසගත වී ඇත. ඒක අර 270° වේ කතාව. 4.4 රූපය මැරිලා තියෙනවා. එතකොට අපි පරිදේව උණා කියලා දන්නවා.

දැන් එහෙනම් කාරණා තුනක් අපි ලියාගත්තා. එතකොට මේ කාරණා තුන අපි බැලූවොතින් මේක තුන් වෙනි එකට කිව්ව කාරණාව, රූපය මැරීම. ඊළඟට ගත්තහම අපි පළවෙනියට කිව්වා සුඛ වේදනාවේ මැරීම, ඒක සඳහා වේදනාව සඳහා හදන විත්ත සංස්කාර, ඒක තමයි අපි දෙවනියට කිව්වේ. ඒකෙ මැරීමක් කියන එක සිදු වෙලා තියෙනවා. විඤ්ඤාණ මලානික බවට පත් වීම නිසා ජීන ස්වභාවය ඇති වෙනවා. මෙසේ හත් වෙනි ධ්‍යානය වෙනවා. කුමක් නිසා ද? වේදනාවෙන් දැනගන්නා වූ විඤ්ඤාණය මගේ යයි නොගැනීම. අර “එතං සන්තං එතං පණිතං,” ආනෙඤ්ජ සප්පාය සූත්‍රය කියන්නේ හත් වෙනි ධ්‍යානයට, පළවෙනි කාරණය.

අන්න ඒ අවස්ථාවට පත් වුණහම රහතන් වහන්සේලා කිව්වා මට “මේ වෙලාවේදි හොඳට repair කරන්න පුළුවන් කියලා.” නමුත් මම ඒක කළේ නෑ, මම රහතන් වහන්සේලාගෙන් අහලා මම ඒක කළේ නෑ. නමුත් තවමත් මේක නතර වෙන්නේ නැහැයි කියන එක මට තේරුණා. ඒ කරකවීම තාම තියෙනවා කුමක් නිසා ද කරකෙන්නේ? අපි ඉගෙන ගත්තා කරකවීම නිසා ඇති වුණ ආස්වාදය අවිද්‍යා ආශ්‍රවය තුළ ඇති කියන එක. ඒක එහෙම තිබුණට, අර අඹ ගෙඩිය ඒ කියන්නේ mango කතාව මතකයි නේ. ඒ කතාවේ දී අපි ඉගෙන ගත්තා අර සුඛය නිසා අත්තා වෙනවා කියන එක. එතකොට මේකේ පසු සඤ්ඤාව තමයි අවිද්‍යා ආශ්‍රවය. මෙම මොහොතේ මේක නැතෙයි කියන එක මට හොඳට වැටහුණා. අර අඹ ගෙඩියේ කතාවත් එක්ක ඇති වෙන්නා වූ ඒ සුඛය, ඒකෙන් ඇති වෙන එක නෑ. නමුත් තාමත් කරකවීම සිද්ධ වෙනවා කුමක් හින්දා ද මේක සිද්ධ වෙන්නේ? අත්තවාද උපාදානය නිසා. දැන් අපිට ජේනවා විඤ්ඤාණ ආහාර පාරේ විඤ්ඤාණය, නිත්‍ය, ඒ කියන්නේ අනිත්‍යයේ නිත්‍ය කියන විප්ලාසය, එතනින් අත්තවාද උපාදානය, අවිද්‍යා යෝගය, ඉදංසච්චාභිනිවෙසකායගන්ථය.

එතකොට මේ නිත්‍ය කියන කතාවේ පසු සඤ්ඤාව හැටියට දිට්ඨි ආශ්‍රවය තියෙනවා. එහෙම නම් දිට්ඨි ආශ්‍රවයත් නිත්‍ය සංකල්පය. නිත්‍ය සංකල්පය කියලා කිව්වහම, අලුත් සංස්කාර නිසා ඇති වෙන නිත්‍ය සංකල්පය. අර උපෙක්ඛා සහගත වූ වේදනාවන් අල්ලාගෙන යම් කිසි සේ පවතී ද මේ නිසා කරුකීම තවමත් කරුමති වන්නේ ය යන්න පවතිනවා. ඉතින් මෙතනදි අර අත්තවාද උපාදානයේ **diagram** එක කෙනෙකුට ලියා ගත්තොතින්, ඇද ගත්තොතින් අර භය අගති වේදනා, පරාමාස. අර දිට්ඨි ආශ්‍රවය නිසා ඇති වෙන දිට්ඨි අනුසය කැල්ල ඒක එනවා. අර ඒ අර්ථයෙන් අර උපෙක්ඛා සහගත වූ වේදනාවන් නිසා මේක කරුකවීම කියන එක තියෙනවා.

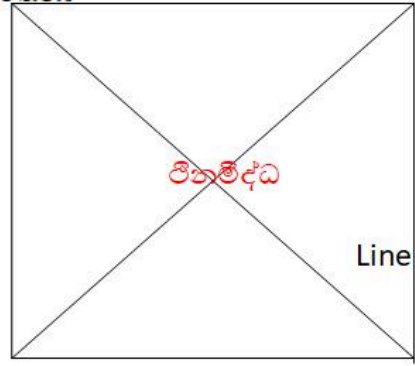
ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

1) සුඛ වේදනාවේ මරණය

→ මනෝසංස්කෘතිය

විකල්පයන්

3) අංශක 270 කින් Line-a ඉදංසවචය වටා කරකැවීම වූ පසු 4-4 රූපයේ මරණය සහ දැන් වේදනාවේ පරිදේවය.

2) පරිදේවවූ පෙර නිත්‍ය සංඥාව

s_akincanna2.jpg

22/06/2015 - ආකිඤ්චඤ්ඤ සමාපත්ති දොන

Ākiñcañña Samāpatti Nāṇa

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ, ලෝකයේ වැඩ වාසය කරන උත්තරීතර ශ්‍රේෂ්ඨතම, දොනවන්ත, ප්‍රඥාවන්ත, පණ්ඩිත වූ, පළවෙනි බුදුපියාණන් වහන්සේ වශයෙන්, මේ විදිහට දාහතර නම ම සිහි කරලා වැඳ නමස්කාර කරා.

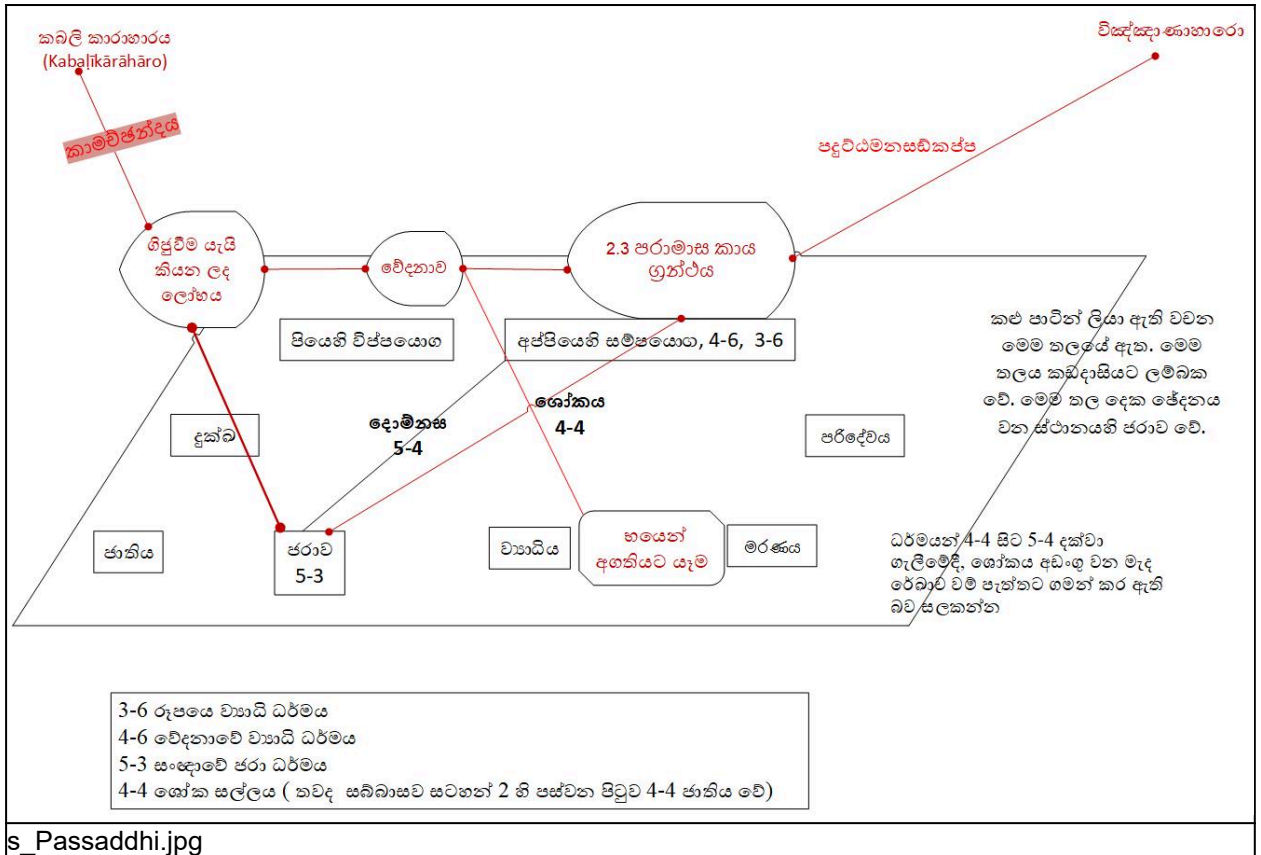
ඊයේ භාවනාව නැවතත් කරගෙන ගියා. එතනදි අපි දන්නවා 5.4 දෝමනස්සය. ඒ කියන්නේ සුඛ වේදනාවේ මරණය. 4.6 වේදනාවේ ව්‍යාධිය, අප්‍රියේහි සම්ප්‍රයෝගය. 4.4 සෝකය, රූපයේ මරණය. දැන් 5.3 සඤ්ඤාවේ ජරාව. මේ කාරණා ටික මම මෙනෙහි කළහම, බුදුපියාණන් වහන්සේ triangle එකක් පෙන්වුවා. ඒ triangle එක තමයි. ඔය 5.4, 4.6, 4.4 කියන triangle එක. අර කිව්ව කාරණා තුන දෝමනස්සයයි, අප්‍රියේහි සම්ප්‍රයෝගයයි සෝකයයි කියන එක තියෙනවා. ඒ triangle එක දැක්කේ අර 5.4 ඉඳන් 4.6ට යන රේඛාව base එක. අර සෝකය කියන එක උඩ. 3D. අර අපි දැක්ක නේ පස්සද්ධි diagram එක. අන්න ඒ විදිහට බලන්න ඕනේ. අපි හිතමු බෝලයක් වගේ එකක් පාවෙනවා නම් ඒ බෝලයේ උඩ තියෙනවා නම් මොකක් හරි metal කැල්ලක් හරි මොකක් හරි ඒක ගැවෙනවා, ආන්න ඒ වගේ ඒ ස්පර්ශ වෙනවා අර සෝකය, හය අගතියේ ඉඳන් වේදනාව දක්වා යන line එක කියන එක ස්පර්ශ වෙනවා කියන එක ඕකේ තියෙන්නේ. මොකද ඒක සෝකයේ තියෙන්නේ හය අගතියේ ඉඳන් වේදනාවට යන රේඛාවේ නේ.

එතකොට මේක දැකීම සමඟ ආකිඤ්චන සමාපත්තිය කියන එක ඇති වුණා. එතකොට ඒකේ කිසිවකටවත් සැලීමක් නෑ. මොකක් නිසා ද? මේ තුන් ධර්මයෝ දකින්නේ, රෝගී සඤ්ඤාව මගේ යයි කියලා ගන්නෙ නෑ. මොකද මෙතන ජේනව නේ මේ යට දෙක බලන්නකෝ. මෙතන බැලුවහම පල්ලෙහා base එකේ හැටියට තියෙන්නේ සුඛ වේදනාව ඒකේ මරණය, දෝමනස්සය. ඊළඟට තියෙන්නේ අප්‍රියේහි සම්ප්‍රයෝගය, වේදනාවේ ව්‍යාධිය. උඩ තියෙන්නේ රූපයේ මරණය. රූපයේ මරණය, වේදනාවේ ව්‍යාධිය, ඊළඟට වේදනාවේ මරණය ඒ විදිහටයි එන්නේ. මේක දික් කළහම තියෙන්නේ, අර 5.3 කියන්නේ සඤ්ඤාවේ ජරාව. ඉතින් මේ දෙක අතරේ මේක සිද්ධ වෙලා තියෙනවා. මම මෙහෙම ටික වෙලාවක් හිටියා. මෙහෙම ඉන්නකොට අර හය අගතිය ඉඳන් වේදනාව දක්වා ඒ කියන්නේ දිට්ඨි අනුසය පාර කැපෙන බව මට දැනුණා. අර අත්තවාද උපාදානයේ line දෙකක් තියෙනවා නේ ඒකෙන් එකක් මිය ගියා කියන එක වැටහුණා. ඒ දිට්ඨි අනුසය පාර. හැබැයි තවමත් අර වේදනාවේ ඉඳන් පරාමාසයට තියෙන කොටස ඒක පවතිනවා.

එතකොට එනම් ආකිඤ්චඤ්ඤායතනය නිසා යම් වේදනාවක් සියුම් ලෙස පවතිනවා ද, ඒ නිසා ජීවිත පැවැත්මක් සඳහා මනස යොමු විය හැක. මේක නොවන්නේ නම් මොකක් වෙනවද කියන එක මං බැලුවා. ඉතින් එතනදී අපිට ජේනවා ආපහු අර පල්ලෙහායින් තියන කැල්ල. දැන් අපි බැලුව නේ 5.4 දෝමනස්සය, 5.3 ජරාව, ඒ කියන්නේ සඤ්ඤාවේ ජරාව, උඩ තියෙන්නේ වේදනාව. එතකොට එහෙනම් වේදනා, සඤ්ඤා, නිරෝධය වෙනවා කියන එක තියෙනවා.

එතකොට මට මේ වෙලාවෙදී ඒ අර විත්ත ඉද්ධිපාදය කියන එක සිහි වුණා. විත්ත ඉද්ධිපාදය අපි දන්නවා අර මේ අපි හය අගතියේ ඉඳන් පරාමාසය, පරාමාසයෙන් වේදනාව, වේදනාවෙන් ස්පර්ශය දක්වා ම, අපි ඕක 2ක කියලා සාමාන්‍යයෙන් ලකුණු කරගෙන තියෙනවා. එතකොට ඒ විත්ත ඉද්ධිපාදය පවතින්න නම් අනෙකුත් ඉද්ධිපාදයන් කියන ඒවා තියෙන්න ඕනේ. වත්තාරොඉද්ධිපාදා, අර දුක්ඛාපටිපදා බ්ඵපාහිඤ්ඤාව. එතකොට ඒ අනෙකුත් ඉද්ධිපාදයන්. අර අපි 15 වෙනිදා මැයි මාසේ 2015 ආශ්වර්ථය අද්භූත ධර්මය කියන එක සිහි කරනකොට අපි බලපු විදිහක් තියෙනවා නේ. ඒ කියන්නේ 1 ඡන්දය දකුණු අත පැත්තෙන් තියෙන එක, ඊට පස්සේ 2 විත්තය කියන එක, ඔය කාරණා තුන හය අගති පරාමාස, පරාමාස වේදනා. වේදනා ස්පර්ශය දක්වා.

එතනින්, ඊට පස්සේ අපිට සතියක් එහෙම ඇති වෙලා පල්ලෙහායින් අර ඡන්දය, ආපහු අර ජරාවේ ඉඳන් ගිද්ධිලෝභය දක්වා එන්නා වූ ඒ රේඛාවන් කියන ඒවා, අපි එකේ අයිත් කරනවා. ඒක අයිත් කරාට පස්සේ 3 න් වෙනි එක විරිය, වේතනාවේ ඉඳන් අර ටීනය දක්වා එන්නා වූ එක. 4 අර විමංසාව, ටීනයේ ඉඳන් පරාමාසයට එන එක. ඒක සිහි කළහම ඉතින් වෙනො විමුක්තිය කියන එක ඇති වුණා. අන්න ඒක තමයි මේකේ භාවනාව. ඉතින් මේකේ අර triangle එක තමයි හුඟක් ම significant මේ අවස්ථාවේ.

s_Passaddhi.jpg

23/06/2015 - අනාශ්‍රව විමුක්ති

Anāsava Vimutti

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ ලෝකයේ වැඩ වාසය කරන පළමු වන ශ්‍රේෂ්ඨතම ඥානවන්ත ම ප්‍රඥාවන්ත ම පණ්ඩිත වූ, බුදු පියායි කියා වැඳ නමස්කාර කළා. මේ විදිහට දාහතර නම ම සිහි කරලා වැඳ නමස්කාර කරා.

ඊයේ භාවනාව අද උදේ බලද්දී, ඒ කියන්නේ අර කොටුව, **triangle** එක මම සිහි කළා, **4.4** සෝකය, රූපයේ මරණය, **4.6** අප්‍රියේහි සම්ප්‍රයෝගය, වේදනාවේ ව්‍යාධිය, ඊළඟට **5.4** දෝමනස්සය, සුඛ වේදනාවේ මරණය, ඔන්න ඔය **triangle** එක අර වේදනා භය අගති රේඛාවත් එක්ක, අනෙක් එක **4.6**, **5.4** දික් කළහම **5.3** සඤ්ඤාවේ ජරාව නේ, ඕකත් ඇතිව මම බැලුවේ.

ඒක බලාගෙන යනකොට, ඉතින් මට මේක හරි ම ලස්සනයි ඒ ධර්මය, මම හොඳට ඒක බලනකොට, රහතන් වහන්සේ ඇහුවා, දැන් මෙතන මේක නිසා දිට්ඨිය බිඳෙනවා නේ, ඉතින් රහතන් වහන්සේ ඇහුවා “මේ රූපයේ දිට්ඨිය බිඳීම කොතන දී සිද්ධ වෙනවා ද” කියලා. ඉතින් දිට්ඨිය බිඳීම, ඒ කියන්නේ, රූපයත් රූපය නිසා මම පවතිනවා, යන දිට්ඨිය බිඳීම. මේක අර දෙවැනි රවුමේ දී ආරම්භ වෙනවා, **3.3** වෙනකොට රූපයේ ජරාව කියන එක අපිට සිද්ධ වෙනවා කියන එක තියෙනවා. **4.3** වේදනාවේ ජරාව. එතකොට දෙවැනි රවුම, පළවෙනි **step** එකේදී, ඒ කියන්නේ **2.1** දී, අපි දැන් පෙනෙන්නා වූ රූපය නිසා, මතු වෙච්ච පද්ධියමනසඝ්ඤාපය ගොඩනැංවීම සිදු වෙනවා. අතීත වූ, මනාප වූ සියුම් වූ රූපයක් අළලා, විඤ්ඤාණයේ හටගැනීම කියන එක සිදු වෙනවා. එතකොට අර **bell shaped curve** එකේ අපි දන්නවා අර **B** කියන **point** එකට අපි ඇවිල්ලා ඉන්නවා කියන එක.

එතකොට මෙතෙක්දී මම මේක මෙතෙහි කළා අර අපි **X** කියලා රේඛාවක් කතා කළේ මෝහ අගතියේ ඉඳන් ඉදංසච්චය දක්වා. අර අවිද්‍යා ආශ්‍රව නිත්‍යයි කියලා ගන්න එක, අන්න ඒ රේඛාව **90°** කින් කරකැවීම පළමු වැනි රවුමේ දී අපිට සිද්ධ වෙන්නේ.

එතකොට මේක මොකක් දැ යි මම බුදුපියාගෙන් විමසුවහම, ඔබ දන්නවා කියලා කිව්වා. මට එකපාරට ම සිහි වුණේ, අර ආනෙඤ්ජ සප්පාය එකේ අනාශ්‍රව විත්තයේදී අපි ඉගෙන ගත්තා නේ අර, පරිදේවයේ ඉඳන් සෝකයට එනවා නම්, අපි ඕකට දැම්මා **2.a** කියලා. ඊළඟට අපි දැම්ම, කබලිංකාර ආහාරයේ ඉඳලා සඤ්ඤාවට එන එක **1.a**, මේක මේ වෙලා අනාශ්‍රව වෙනවා කියන එක. දැන් අපි දන්නවා දිගට ගියහම අනාශ්‍රව වෙනවා කියන එක. මේ එක්ක ම එකපාරට ම අනාශ්‍රව විත්තය ඒ විදිහට ම මට ඇති

වුණා. ඊට පස්සේ මේ යමක් හිතාගන්න, කරන්න පුළුවන්කමක් ඇත්තේ නැහැ. මම මෙහෙම මිනිත්තු 10ක් පමණ හිටියා. මම මෙතන හිටියේ කිසිම වෙහෙසකින් තොරව. අනාශ්‍රව විත්තයට පැමිණීම ද, එම විත්තය ගොඩනැංවීම ද, සිදු වුණේ කිසිම වෙහෙසකින් තොරව.

හරි ම පුද්ගලයා ඉතින් මම කල්පනා කරා ඇයි මෙහෙම වුණේ, මේ මිනිත්තු දෙකක් නැහැ භාවනාවට ගිහිල්ලා, මේ වෙලාව වෙනකොට, අර triangle එක මම කලින් මෙනෙහි කළා, අර බුද්ධියා අහපු ප්‍රශ්නය තිබුණා, ඔය 90° කරකැවිල්ල විතරයි ම. මෙනෙහි කළේ. එතකොට ඇයි මෙහෙම වෙන්නේ?. අර X ඊට්ටා 90° කින් කරකෙනවා කියලා කිව්වේ, ඒ කියන්නේ මරණයේ ඉඳන් පරිදේවයට යනවා කියන එක. මරණයේ ඉඳන් පරිදේවයට යන එක. ඒක තමයි 1.a, ඒ කියන්නේ පළවෙනි රවුම වෙන්න නම්, පෙර රූපය මැරිලා තියෙන්න ඕනේ. කලින් තිබිවිටි රූපයක් මැරිලා තමයි අපි ඔය අලුත් රූපයක් අල්ල ගන්නේ. ඒක නේ 1.a කියලා දාලා තියෙන්නේ. එතකොට, ඒක තමයි පළවෙනි රවුම වෙන්නේ. එතකොට පරිදේවය කියන එක මෙතන අපි කතා කරන්නේ, පෙර රූපයේ පරිදේවය කියන එක. පෙර රූපයේ පරිදේවය, දැන් අපි 2.a, කියලා ලකුණු කරා පරිදේවයේ ඉඳන් සෝකයට යන එක. ජේනවද? රහතන් වහන්සේ අතන 1.a මේක 2.a කිව්වේ දැන් හොඳට පැහැදිලි වෙනවා මොකක් ද මේ කියන්නේ කියලා.

1.a කියලා කියන්නේ, මරණයේ ඉඳන් පරිදේවයට, ඒක තමයි අපි අර කබලිංකාර ආහාරයේ ඉඳලා සඤ්ඤාවට යනවා කියන එක අපි මේ ලකුණු කරලා තියෙන්නේ. ඉතින් දැන් මෙතෙක්දී ඇති වන ප්‍රතිඵලය වන්නේ, අර ඊයේ භාවනාවේ දී අපි දැක්ක නේ, සුඛ වේදනාවේ මරණය, තමයි ඇති වෙන්නේ කියලා. ආන්න ඒක නිසා කිසි විත්ත සංස්කාරයක් හැදීමට විඤ්ඤාණය උත්සුක නොවේ. Effort එකක් නෑ, විඤ්ඤාණයෙන්. ඇයි වෙන්නේ අරක, එහෙම නම් ඉතින් මොකට ද හදන්නේ? අන්න ඒ අර්ථයෙන් මේ ඇති වෙලා තියෙනවා. ඉතින් මේක තමයි මේ අනාශ්‍රව විමුක්ති භාවනාව.

25/06/2015 - ඡන්ද විත්ත පරිචිතා

Chanda Citta Paricitā

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ පූජාවෙන් පස්සේ.

භාවනාවට පෙර ම, 23/06/2015 භාවනාවයි, ඒ පෙරේදා භාවනාවයි, ඒ වගේ ම 04/04/2015 ඡන්ද ඉද්ධිපාද සමන්තාගත විරිය භාවනාවයි, ඒ දෙක ම බලන්නෙයි කියලා ඒ බුදුපියා පැවසුවා. ඊයේ භාවනාව බැලීම සමඟ අර සෝක ටීනම්ද්ධ රේඛාව කරකැවීම සමඟ යමක් සිදු වෙනවා කියලා මට වැටහුණා. එතකොට අර ඒක 04/04/2015 ධර්මයත් එක්ක සැසඳුවහම, ඒ diagram එකක් හැදුවා, ඒ diagram එකට කියන්නේ “ඡන්ද විත්ත පරිචිතා,” කියලා diagram එක. ඒක දැන් internet එකට දානවා.

මේකෙ තියෙන්නේ, අර අපි ලකුණු කරගත්තොතින්, එහෙම ඔය ජරාවේ ඉඳන් චේතනාව දක්වා රේඛාව, ආන්න ඒ තැනට තමයි මේ අප්‍රියේහි සම්ප්‍රයෝගය කියන එක මේ වෙලාවට එන්නේ. එතකොට ඒ අප්‍රියේහි සම්ප්‍රයෝගය, ඊළඟට අපිට ජේනවා මේ සෝකය, අර දෝමනස්සය, ඒ triangle එක ජේනවා.

ඒ වගේ ම ඔය චේතනාවේ ඉඳන් ටීනය දක්වා යන එක parallel වෙනවා මේ අවස්ථාව වෙනකොට, අර සෝකයේ ඉඳන් වේදනාවට යන්නා වූ රේඛාවට. ඒ වගේ ම තමයි සෝකයයි, දෝමනස්සයයි, සෝකයේ ඉඳන් දෝමනස්සයට යනවා කියන එක, ඒ කියන්නේ සුඛ වේදනාවේ මරණය, රූපයේ මරණයේ ඉඳන් සුඛ වේදනාවේ මරණයට දක්වා යන්නා වූ එක, parallel වෙනවා, අර සඤ්ඤාවේ ඉඳන් චේතනාවට යනවා කියන එක. ඉතින් ඔක ආනෙඤ්ජ සප්පාය සූත්‍රයේ අපි අර 2.b කියන්නේ සෝකයේ ඉඳන් දෝමනස්සයට යන එක. ඊට පස්සේ අපි 1.b කියලා කියනවා සඤ්ඤාවේ ඉඳන් චේතනාවට යන එක. දැන් මේ ධර්මයත් parallel වෙලා හොඳට ජේනවා.

එතකොට මේකේ එහෙම නම් අපිට ජේනවා අපි චේතනාවේ ඉඳන් ටීනයට යන එක, ඒ වගේ ම සෝකයේ ඉඳන් වේදනාවට යන එක. ඒ parallel ධර්ම කාරණා දෙකක් ජේනවා අර පොඩි triangle එක ඇතුළේ අප්‍රියේහි සම්ප්‍රයෝගය දක්වා යනවා කියන කැල්ලත් එක්ක ම.

එතකොට ඉතා ම පැහැදිලිව තේරෙනවා සෝකයේ ඉඳන් වේදනාව දක්වා මේ යාමත්, චේතනාවේ සිට ටීනය දක්වා යෑමත් අපි වළක්වන්න ඕනේ කියන එක. දිට්ඨිය බිඳීම නිසා වෙන ක්‍රියාවලිය නැවතීම, එහෙමත් නැත්නම් සෝකයේ සිට වේදනාව දක්වා යන

ක්‍රියාවලිය වැළකීම, විමංසා ඉද්ධිපාදය භාවිතා කරලා අපි නවත්වනවා. චේතනාවේ සිට ජීනය දක්වා යෑම වැළකීම, විරිය ඉද්ධිපාදය මගින් වැළකීම කියන එක කරනවා.

දැන් භාවනාව අප්‍රියේහි සම්ප්‍රයෝගය මගින් පටන් ගන්නා. 5.4 දෝමනස්සය, දිට්ඨිය බිඳීම නිසා සිදු වන අවස්ථාවක් තෝරා ගන්නා. දිට්ඨිය බිඳීම නිසායී අපි නැවතත් චේතනා කරන්නේ. බිඳුණා වූ දිට්ඨිය නැවත ඉපැද්දවීම මේ අවස්ථාවේ දී අර විරිය ඉද්ධිපාදය, අපි 5 වෙනි විරිය හැටියට අපි ලකුණු කරනවා ඉස්සර ඔය diagram එකේ, අන්න ඒ ඒක මගින් නවත්වනවා. විමංසා ඉද්ධිපාදය මගින්, මෙය සඳහා නොයෙකුත් වූ රූප ස්පර්ශ නොකළ යුතු බව ප්‍රඥාවෙන් යුතුව, සිහි කරලා දෙනවා. ඒ කියන්නේ භය අගතියේ ඉඳන් වේදනාව කපන, විමංසාව මේ කතා කරන්නේ.

දැන් එහෙතම අපිට ජේතවා දැන් චේතනා ජීන පරාමාස, උඩ කෙළවරේ එහෙම නම් විරියෙන් කැපෙනවා චේතනාවේ ඉඳන් ජීනයට එන එක. උඩ ජීනයේ ඉඳන් පරාමාසයට එන එක, විමංසාවෙන් කැපෙනවා. එතකොට ඒ අවස්ථාවේ දී පද්ධිමනසඝ්ඤාපය අභාවයට පමුණුවනවා කියන එක ජේතවා.

ඒ වගේ ම අනෙක් පැත්ත විමසුවා. මේ parallel ව යන එකේ අනෙක් පැත්ත විමසුවා. මෙතෙක්දී බුදුපියාණන් වහන්සේ උදව් කළා. අපි දන්නවා මේ වේදනාවේ ඉඳන් සෝකයට තියන එක විමංසාව මගින් කපනවා.

ඊළඟට ජාතියේ ඉඳන් වේදනාවට යන එක, අපිට විරිය මගින් කපනවා කියන එක තියෙනවා. දැන් මේ විරියට, මේ විරිය, ජාතියේ ඉඳන් වේදනාවේ විරිය කොහොම ද වෙන්නේ? අපි අර ගන්නේ “අනුප්පන්නානං පාපකානං” කියලා අපි ලකුණු කරලා තියෙනවා නේ විරියක්, ජාතියට එන්නේ නැහැයි කියලා, නැවතිවිච්චි එක ආපහු. අන්න ඒ විරිය තමයි අපි මේ මෙතෙක්දී කල්පනා කරන්න ඕනේ, ජාති වේදනා කියන එක. අලුත් දිට්ඨි නොසෑදීමට වග බලාගන්නවා ඒ විරිය මගින්.

එතකොට මෙහෙම හරි ම ශාන්තයි ඒ සිත, බොහෝ විශාලට ඒක පැවතුණා, ඉතින් මෙහෙම ඉදිද්දී මම කල්පනා කළා ඡන්ද හා චිත්ත ඉද්ධිපාදයෝ එකතු කළොත් මොකක් ද වෙන්නේ කියලා විමසුවා. ඡන්දය මගින් සංස්කාර ඉවත් කරන්නේ, සංස්කාර නිසා රූපයන් ඉවත් කරන්නේ, අපිට ජේතවා අර අපි diagram එහෙක බලලා තියෙනවා අර 1 කියලා දැම්මා අර ලණුව වගේ ඡන්දය, ඉදංසච්චයේ ඉඳන් මෝහ අගතිය දක්වා එන්නා වූ එක, ආපහු 1 කියලා දැම්මා ජරාවේ ඉඳන් ගිද්ධිලෝභය දක්වා එන්නා වූ, ඒ ඡන්දය. එතකොට ඒ ඡන්ද දෙකකින් ඒක කැපුවා. චිත්තය මගින් අර ආච්චිඅම්මගේ තුවා දන් දෙන කතාව මෙන් වේදනාව හා සම්බන්ධ කරන්නේ ඉවත් කරන්නේ කුමක් වන්නේ ද? ඒක “ඡන්ද චිත්ත පරිච්ඡා” යයි කියලා ඒ බුදුපියාණන් වහන්සේලා පැවසුවා.

26/06/2015 - සෝපාදිසේස නිබ්බානා ධාතු

Sopādisesa Nibbāna Dhātu

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව මම සිහි කළා. ඒ උතුම් මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා කියලා. මේ විදිහට වැද නමස්කාර කළා. මේ විදිහට දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා අර **order** එක සහිතව.

ලෝභය නැති කරමි, කාමච්ඡන්දය ජරාවට ඇති කැමැත්ත, එතෙන්දී මම දැක්කා මේ කබලිංකාර ආහාරයේ ඉඳන් ජරාවට රේඛාවයි, කබලිංකාර ආහාරයේ ඉඳන් භය අගතියට දක්වා රේඛාවයි මම දැක්කා.

ඒ දෙක දැකලා, ජරාවට කැමති වෙලා ජීවිතය සකස් කර ගත්තු පුද්ගලයා, එම රූපය වෙනස් වෙනවා දුක් වෙනවා. එනමුත් මෙම රූපය නිසා ඇති වූ යම්කිසි දිට්ඨීන් පවතිනවා, එම දිට්ඨී නිසා පවතියි කියලා හිතනවා. දැන් ඒ දිට්ඨියත් බිඳීම හේතු කොටගෙන, වේදනාව වෙනස් වෙලා, ඔය භය අගති ගමනක් කියන එක යනවා.

දැන් ඔහුගේ දිට්ඨී වෙනස් වීම, රූපය නිසා ම සිදු වූවක් ලෙස සලකන්න ඕනේ. මේක මේ රූප ධ්‍යාන සමාපත්ති ලාභියාටත් සම්පූර්ණයෙන් ම සාධාරණයි. ඒ පුද්ගලයන්, ඒ කියන්නේ හතර වෙනි ධ්‍යානය දක්වා ම ඒක සාධාරණයි කියලා ජේනවා.

ඊළඟට මම දැක්කා, ඊළඟට තියෙන්නා වූ **triangle** එක. දැන් අපි රූපය අනභරියෝතින් අපිට ජේනවා, අර අඹ ගෙඩියේ කතාව වගේ හිතනවා නම්, අපිට ජේනවා දැන් වේදනාව අල්ලගෙන ඉන්නවා කියලා. හැබැයි දැන් අපි දන්නවා, පොඩි **triangle** එකක්, මොකක් ද පොඩි **triangle** එක. අර 4.3 වේදනාවේ ජරාව, අපි වේදනාව ඇති තැන ම ලකුණු කරගත හැකි නේ. වේදනාවක් නේ කතා කරන්නේ. එතකොට වේදනාවේ ව්‍යාධිය, වේදනාවේ මරණය කියන **triangle** එක ජේනවා. අප්‍රියේහි සම්ප්‍රයෝගය කිව්වහම වේදනාවේ ව්‍යාධිය, දෝමනස්සය කියන්නේ වේදනාවේ මරණය. සුබ වේදනාවේ මරණය කියන එක තියෙනවා. එතකොට 4.3, 4.6, 5.4 කියන **triangle** එක ඊයේ **diagram** එකත් එක්ක කෙනෙකුට ජේනවා. එතකොට මේ පුද්ගලයන්, වේදනාව හා සම්බන්ධ දිට්ඨී බිඳීම නිසා දුකට දෝමනස්සයට පත් වෙලා ඉන්නවා කියන එක ජේනවා. එතකොට එහෙම නම් අපිට ජේනවා, මේ දිට්ඨිය බිඳීම නිසා එයා භය අගතියට යෑම සිද්ධ වෙනවා කියලා.

ඊළඟට දැන් අපි හිතමු කෙනෙක් සඤ්ඤාව අල්ලාගෙන ඉන්නවා කියලා, ඒ ගැන විමසලා බැලුවොත් ඔහුට ජේනවා මෙයාගේ සඤ්ඤාව කියන එක ජරාවට පත් වෙලා.

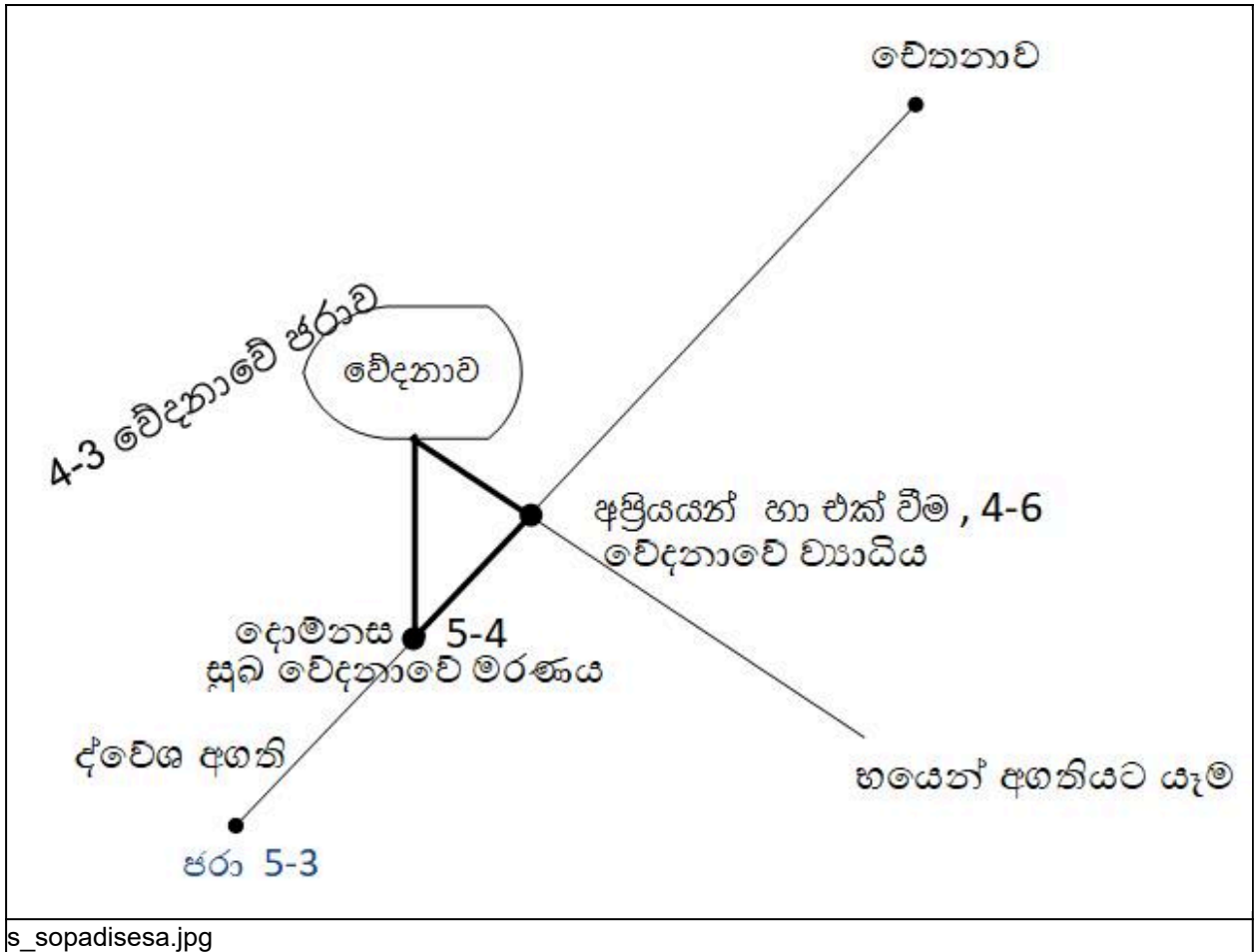
දැන් එහෙනම් අපිට ජ්‍යෙෂ්ඨතාවය, අර ඊයේ ඇදපු diagram එකත් එක්ක, උඩ සකස්කොට අර 5.4 නිසා ඇති වුණු ස්වභාවය එතන තියෙනවා. ඒ සකස්කොට තමයි මේ 1.b කියලා අපි කිව්වේ, අර වේතනාව දක්වා, මනෝසකල්පනා දක්වා එනවා කියලා. එතකොට මේක දැන් ජරාවට පත් වෙලා තියෙන්නේ, ඒ සුබ වේදනාව මැරිලා. එතන ඉඳන් අපි යනවා, වේතනාවේ ඉඳන් ඒනම්ද්ධය. දැන් අපි දන්නවා මේ සකස්කොටේ ජරාව, අර ඉස්සෙල්ලා triangle එකේදීම අපි දැනගත්තා 5.4 වෙන්න ඉස්සෙල්ලා 5.3 වෙලා තියෙන්නේ. එතකොට සකස්කොටේ ජරාව. දැන් සකස්කොටේ ව්‍යාධිය කොතන ද? ඒ සකස්කොටේ ව්‍යාධිය අර ඒනය නියන තැන තමයි ලකුණු වෙන්න ඕනේ. එතකොට 6.4 දී තමයි ඒක සිද්ධ වෙන්නේ. වේතනාවට පෙර, හා පසු විකල්පණය නිරූපිත ස්වභාවයට පත් වෙලා තියෙනවා. නැවතත් උපද්දවන්න ස්වභාවයක් නැති තත්වයට එනවා. එතකොට සිතට ඒනම්ද්ධය ඇතුල් වෙලා නෑ, ඒ වුණත් ඒනම්ද්ධය හටගෙන තියෙනවා යැයි අපි ඉගෙනගෙන තියෙනවා.

දැන් අපි මේක ඔය ඊයේ ධර්මයත් එක්ක සසඳලා බැලුවොතින් මේ අවස්ථාව වෙනකොට, අර මතකයි නේ විරියයි, විමංසාවයි අර උඩින් පෙන්නනවා වේතනාවේ ඉඳන් ඒනයට නියන තැනට, එතන ඉඳන් විමංසාව පද්ධිමනසඛිකජපය පරාමාසයට එන්නේ නැහැයි කියලා දෙපැත්තෙන්, ආපහු පල්ලෙහායිනුත් තියෙනවා විරිය කියන එක, ජාතියේ ඉඳන් වේදනාවට, හය අගතියේ ඉඳන් වේදනාවට යන එක නවත්තනවා විමංසාව කියන එක. අපි ඒකත් එක්ක සසඳලා බැලුවොතින්, භාවිතා කළොතින්, ඒ කියන්නේ මේ විරියයි, විමංසා ඉද්ධිපාදයන් භාවිතා කළොත්, මේක නතර වෙන්නේ නැහැයි කියලා දන්නවා. කුමක් නිසා ද? අර පහළ තියෙන්නා වූ සංස්කාර නිසා ඒ සිදු වෙන ක්‍රියාවලිය තියෙනවා.

ඉතින් එහෙනම් අපි මේ වෙලාවේ දී, අර ඊයේ ධර්මය සහිතව අපි කල්පනා කළොතින් එහෙම, අර වේතනාවේ ඉඳන් ඉදංසච්චයට එන එක විරිය කපනවා. ඊළඟට, ඉදංසච්චයේ ඉඳන් මෝහ අගතියට යන එක, ජන්දයෙන් කපනවා, අර ලණුව, ලණුවේ බාගයක්. ඊට පස්සේ බාගයක් දුර ගිහිල්ලා පල්ලෙහා සංස්කාරය අර, ඉඳන් හය අගතියට යන එක විත්තයෙන් කපනවා. ඊට පස්සේ හතර වෙනි එක විමංසාවෙන් කපනවා භාවිතා කරන්නේ නම්, මේ සිත පුදුමාකාර විදිහට විශාල වෙලා, ඒක නතර වෙනවා කියන එක තියෙනවා. තමන්ට තේරෙනවා කුසුදු කියන එක ගැලවිලා කියලා. අන්න ඒ තත්වයට පත් වෙනවා.

මේක “සෝපාදිසේස නිබ්බාන ධාතුවයි” කියලා ඒ බුදුපියවරු පැවසුවා.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

27/06/2015 - සෝපාදිසේස නිබ්බාන ධාතු 2

Sopādisesa Nibbāna Dhātu 2

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවයි, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවයි කියලා. එතකොට පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය, පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය, මේක තමයි පහ වෙන්නේ. ඒ විදිහට බුදුපියවරු දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

එතකොට මම එතැනින් ම තමයි ඒ භාවනාව පටන් ගත්තේ. ඒ කියන්නේ අපි ඊයේ භාවනාව කරලා අපි බැලුව නේ අර, රූපය කියන එක අපි දැන් එතන diagram එකකින් පෙන්නවා කබලිංකාර ආභාරය, ජරාව, කබලිංකාර ආභාරය, භය අගතිය කියන ඒ රේඛා දෙක. ඒකත් එක්ක අපි ජරාවට කැමති වෙලා අර ජීවිතය සකස් කරගෙන ඉන්නවයි කියන එක, ඒ රූපය වෙනස් වෙලා දුක් වෙනවා කියන එක. ඒ රූපය නිසා ඇති වුණු දිට්ඨිය පවතිනවා, එම දිට්ඨිය නිසා පැවතියි කියලා සිතනවා කියන එක.

ඉතින් අපි ඒ විදිහට බලාගෙන ඇවිල්ලා අපි ඊයේ රූපයට බැලුවා, මේ විදිහට වේදනාව නිසා පවතිනවා කියන එක බැලුවා, ඊට පස්සේ සඤ්ඤාව දක්වා බැලුවා. එතකොට දැන් ඉතින් පැහැදිලියි නේ අද භාවනාවේ දී ඔතනින් එහා පැත්තට නේ තියෙන්නේ, ඊයේ එකේ කෙළවර.

එතකොට දැන් අර මණ්ඩලාධිපති බුදු පියාට වදිනකොට ම, ඒ අදහස මට දුන්නා අර දෙපැත්තට මෙහෙම එන එක, දැන් මේ වම් අත පැත්තේ තියෙන්නේ මොකක් ද? පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය තමයි, අපි දන්නවා වේදනාවේ ඉඳන් වේතනාව දක්වා එන ධම්මමච්ඡරිය පාර, එතන තියෙන්නේ පවතිනවා කියන එක. වේතනාවේ ඉඳන් දකුණු අත පැත්තට යන එකේ තියෙන්නේ අලුත් සංස්කාරයන් නිසා හරි, පැවතිය හැකි ය කියන එක. එතකොට මේක දෙක ම බැහැයි කියන එක තමයි අපි මේ බලන්නේ.

එතකොට දැන් මේක බලාගෙන යනකොට මට කල්පනා වුණේ ඊයේ භාවනාවත් එක්ක, දැන් ඕගොල්ලන්ට මතකයි අර ඡන්ද විත්ත පරිච්ඡා diagram එක. ඒකෙ අපි අර විරිය, විමංසා කියලා දෙකක් අපි ලකුණු කළා නේ. ඒ කියන්නේ, මනොසඤ්චෙනනාවේ ඉඳන් අර ජීනය දක්වා එන්නා වූ එක. ඊළඟට ජීනයේ ඉඳන් පරාමාසකායගන්ථයට එන එක, විමංසාවෙන් කපනවායි කියන එක.

එතකොට දැන් මට කල්පනා වුණේ අර අපි සතියක් ලකුණු කළා නේ මතක ද? අර සතිය, විරිය, සතිය, ඔය විදිහට පිළිවෙලට දාගෙන ආවේ. එතකොට අර තුන් වෙනි එකට තමයි අපි සතිය හැටියට ලකුණු කළේ ඔය වේදනාවේ ඉඳන් මනෝසස්ථානවට එන්නා වූ එක. ඉතින් දැන් එතකොට එහෙම කැපුවොතින් අපිට ජේනවා, එහෙම නම් දැන් සතිය, සති ඉන්ද්‍රිය, ඊළඟට විරිය, විමංසාව. චේතනාවෙන් එහා පැත්තට විරිය, ඊට පස්සේ විමංසාවෙන් පද්ධියමනසඝ්‍රහණයේ ඉඳන් එන්න දෙන්නේ නෑ, පරාමාසකායගන්ථයට. ඉතින් මේක මෙහෙම නම් මේක නතර වෙන්නේ නැහැයි කියන එක අපි ඒත් ඉගෙන ගත්තා නේ.

මොකද ඒ හේතුව? ඒකෙ හේතුව තමයි අර පල්ලෙහා තිබෙන්නා වූ සංස්කාරයන් කියන එක. පහළ තියන සංස්කාරයන් නිසා, පෙර අපි ඒවා කරලා තියන නිසා, අර නිත්‍ය කතාවක් අපිට ඇති වෙලා තියෙනවා.

ඊළඟට විඤ්ඤාණයට, දැන් අපි රූපය අයිත් කළා, දිට්ඨිය බිඳුණා කියලා මේවා අයිත් කරගෙන ආවාට, මෙයාගේ තාමත් තියෙනවා, මේ දැන් තියන එක නිසා හරි පවතින්න පුළුවන්. පෙර තිබූ දේ නිසා හරි පවතිනවා කියන එක. එයාට, විඤ්ඤාණයට දෙක ම තියෙනවා. ඒ කියන්නේ අපි එතෙක්දී බලන්න ඕනේ විඤ්ඤාණය චේතනාවේ ඉඳන් එන්නා වූ එක, සම්බන්ධතාවය, ඊට පස්සේ අපිට ජේනවා මෙතනින් පල්ලෙහාට අර පල්ලෙහා සංස්කාර නිසා පෙර නිත්‍යයි කියන එක. එතකොට දැන් නිත්‍යයි, පෙර නිත්‍යයි, කියන එක නිසා මෙන්ම මේ අදහස මෙයා තුළ තියෙනවා කියන එක තියෙනවා. එතකොට මෙයාගේ නිසා ඔයගොල්ලන්ට ජේනවා, මෙතන අවිද්‍යා යෝග්‍ය කියන එක තියෙනවා, ඒ නිත්‍යයි කියන කතාව. නිත්‍යයි කියන කතාව නිසා අපිට ඇති වීම කියන එක තියෙනවා දිට්ඨි ආශ්‍රවය කියන එක.

එහෙම නම් දැන් අපිට හොඳට ලස්සනට පැහැදිලිව ජේනවා, මේ දිට්ඨි ආශ්‍රවය තියන තැන අපේ අත්තා කියන කතාව තියෙනවා. දැන් අපි ඉස්සෙල්ලා කිව්වේ, හැම වෙලාවෙම අර සියුම් වූ රූපය නිසා, රූපය නැති වුණාට, රූපය මැරිලා ඉවරයි, සියුම් වූ රූපය නිසා තමන්ගේ පැවතීම. සියුම් වූ වේදනාව නිසා. අර සඤ්ඤාව දැන් ඊයේ භාවනාවත් එක්ක අර ටීනම්ද්ධ ස්වභාවයට පත් වෙලා ඒකෙන් මැරිව්ව කතාව ජේනවා. ඒකෙ ව්‍යාධිය තියෙනවා ටීනස එතකොට, ඒකෙ මරණය කියන එක දක්වා ඇවිල්ලා තියෙනවා කියලා, සඤ්ඤාවේ ව්‍යාධිය දක්වා ඇවිල්ලා තියෙනවා කියන එක. අන්න ඒ වුණත්, තාමත් අරයාට තියෙනවා, අර පැවතිය හැකි ය, පවතිනවා, කියන කතාව පල්ලෙහා සංස්කාර නිසා ඇති වෙලා, තියෙනවා.

එතකොට දැන් මං මේක බැලුවේ, මේක නැති වෙන්න නම් දැන් මොකක් ද කරන්න ඕනේ? ඉතින් මට දැන් එකක් මතක් වුණා අර ද්වයතානුපස්සනා සූත්‍රය, “සබ්බසඬ්ඛාරසමථා, සඤ්ඤානං උපරොධනා” කියන එක, ඒ වගේ ම ඊයේ කරපු

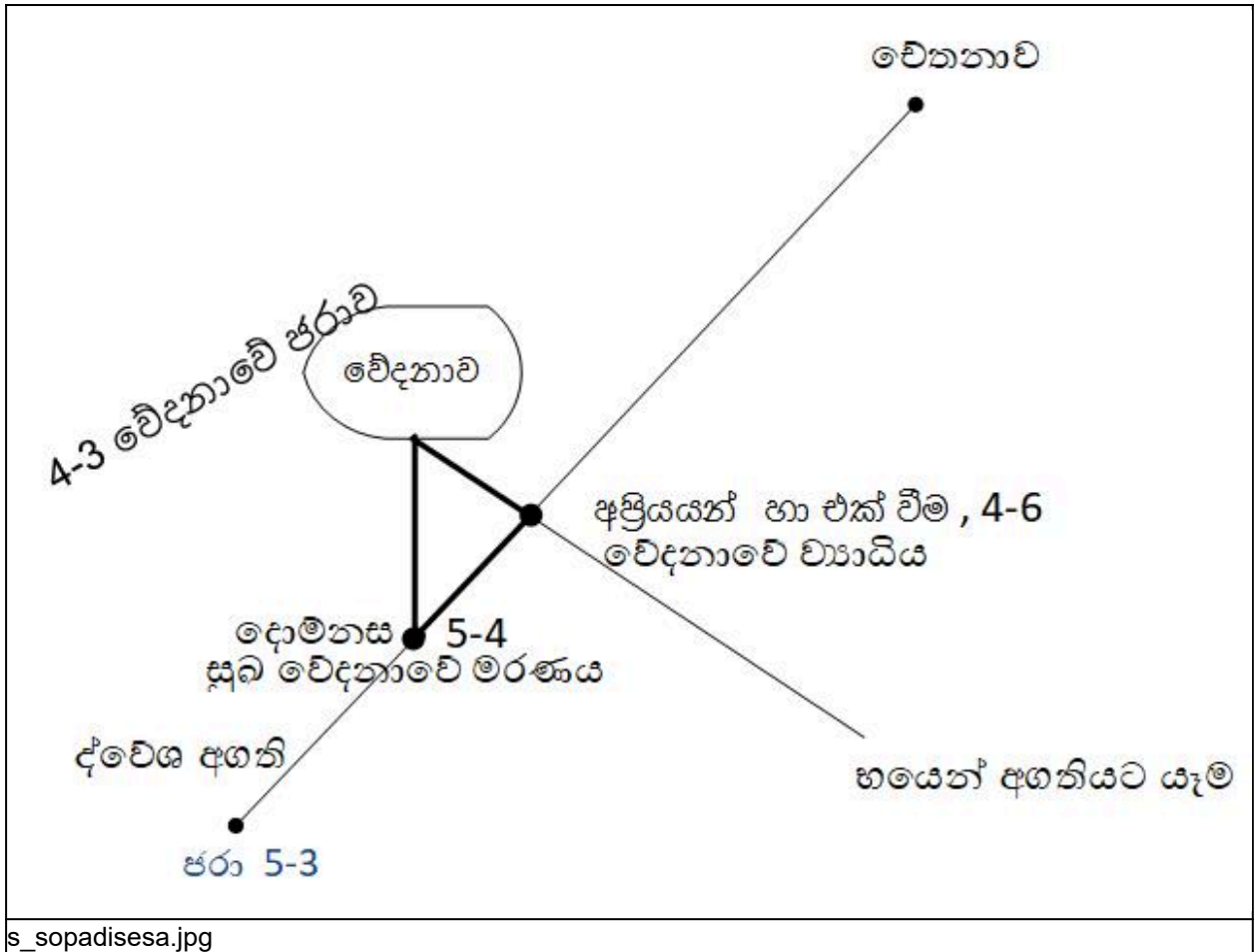
භාවනාව, ඊයේ භාවනාවේ දී අපි ගත්තා අර අවසානයට මේක නැති වෙන්න නම් අර විරිය, ඡන්දය කියන එක ගත්තා අර ඉදංඝච්චයේ ඉඳන් අර ලණුව වගේ අපි බලන්නේ පල්ලෙහාට, ඒකෙන් ඡන්දය, ඡන්දයෙන් ඊට පස්සේ අපි විත්තය භාවිතා කරනවා පරාමාසකායගන්ථයේ ඉඳන් භය අගතියට එන ලණුව. එතකොට ඒක කැලී දෙකකට එතන කැඩෙන්නේ, කැරකිලා එතනින් විමංසාව කියන එකෙන් ආවා නම් මේක නතර වෙනවා කියන එක.

එතකොට මෙතන මේ විමංසාවේ තියෙන්නේ මොකක් ද දැන් මේ වෙලාවට? එයාගේ මූල ඇඟිල්ල දික් වෙනවා කෙළවරට ම රූපයට. මේකත් එක්ක තියන්න බැහැ මැද්දේ ඉන්නවා වේදනාව, ඒකත් එක්ක ඉන්න බෑ.

ඊළඟට එයා කියනවා අර, මේ ආවා නේ අත්තා කියන කතාව, පසු සඤ්ඤාව හැටියට. අන්න ඒ 5A කියලා ලකුණු කරන්නේ, ඒක නිසාත් පවතින්න බැහැයි කියන එක ආන්න ඒ අවස්ථාවට, ඒ විමංසාවට ආවහම පස්සේ මෙතනින් එහා පැත්තට නම් මේකේ යන්නේ නැහැයි කියන එක අර ඊයේ විදිහට ම අර ඒ භාවනාව ම තමයි. “සොපාදිසෙස නිබ්බාන ධාතුව” කියන එක. ඒක පවතිනවා, ඒක ඒ තත්වයට ආවයිත් පස්සේ ඉතින් මේ අර හරි සැපකුත් තියෙනවා, ඊයෙට වඩා මට ඒකෙ වෙනස තේරෙනවා, ධර්මයත් ඉතින් එතනින් පස්සේ අමතක වෙනවා කියන එක තියෙනවා. රහතන් වහන්සේ මාව නැවැත්තුවා. ඒ නැවැත්තුවට පස්සේ ඒ වුණාට ඒ රහතන් වහන්සේට මම වදිනකොට අරක නතර වෙන්නේ නැහැ. අර ස්වභාවයට අපි පුරුදු වෙන්න පටන් ගන්නවා, “සොපාදිසෙස නිබ්බාන ධාතුව.”

ඔය “සොපාදිසෙස නිබ්බාන ධාතුව” පෙටකොපදෙසයේ පෙන්නනවා. ඒකේ පෙන්නන්නේ ඔය අපි ඉගෙන ගත්ත කතාව තමයි. ඒ කියන්නේ අර රූපය කියන එක ගැන විරාගයක් ඇති වෙලා ඒකෙ වෙතො විමුක්තිය එතන තියෙන්නේ, නාමය ගැන තේරුම් අරගෙන මෙතන තියෙනවා ප්‍රඥා විමුක්තිය. එතකොට මේ diagram එකේ, අපි ඔය “ඡන්ද විත්ත පරිච්ඡා” diagram එකේ, ඔය දෙක ම ලස්සනට ඇවිල්ලා තියෙනවා. ඒකට අර කැලී දෙක එක්කහු කරන්න විතරයි අපිට තියෙන්නේ. එතකොට ඒකෙන් මේ මං දන්නෑ බොහෝ වෙලාවක් ඉන්න පුළුවන් ඒක ඒ විදිහට පවත්වාගෙන, ඒකට කැමති වෙන බව නම් හොඳට ඡේනවා, ඒ තත්වයට පවත්වාගෙන ඉන්නවා කියන එක.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

s_sopadisesa.jpg

28/06/2015 - සෝපාදිසේස නිබ්බාන ධාතු 3

Sopādisesa Nibbāna Dhātu 3

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවා, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා. පවතිනවා කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, පැවතිය හැකි ය යන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා ය කියන එක. අන්ත එතෙන්දී මම ටිකක් ගැඹුරට ම බැලුවා. ඔය විදිහට බුදුපියවරු තුන් නම ම මම මෙතෙහි කළා, ඒ ධම්මාධිපතිවිනයාධිපති බුදුපියන්, ධම්මාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේන්. මොකද ඊයේ භාවනාවේ දී අර අත්ත සඤ්ඤාව කියන එක තියෙනවා නේ, අයිත් කරනවා කියලා කිව්වේ. අන්ත ඒ සඤ්ඤාව කියන එක තමයි අපි මේ කතා කරන්නේ කියලා. එතකොට නිකන් අපිට කුඩේ වාගේ ජේනවා. මනොසඤ්චෙනනාවට එන්නා වූ පවතිනවා කියන එක, මේ පැත්තෙන් පැවතිය හැකි ය, කියන එක. ඔය පල්ලෙහා තියෙන්නේ අර අත්ත සඤ්ඤාව, කුඩේ වාගේ එක. ඔය විදිහට මම දාහතර නම ම සිහි කරලා වැද නමස්කාර කළා.

එතකොට, දැන් මං ඊයේ භාවනාවේ කෙළවරින් තමයි මේ භාවනාව ගෙනියන්නේ. එතකොට ඊයේ භාවනාවේ දී මතක නේ අපි අර විමංසාවට එනකල් ආවා නේ, විමංසාවෙන් ඇවිල්ලා, ඒ කියන්නේ විරිය, ඡන්ද, චිත්ත, විමංසා කියලා ඇවිල්ලා අර රූපයයි, රූපය නිසා පවතින්න පුළුවන් කියන එක, ඒක අයිත් වෙනවා. වේදනාවයි, වේදනාව නිසා පවතින්න පුළුවන් එක, ඊළඟට අත්ත සඤ්ඤාව තියෙන්නේ, අත්ත සඤ්ඤාවයි, ඒක නිසා මම පවතින්න පුළුවන් කියන එක. එතකොට දැන් අර කුඩේ කතාවත් එක්ක දැන් ජේනවා. මේ යට තියන අත්තා කියන එක තමයි, උඩ කුඩේ වාගේ කිව්වේ, චේතනාව නේ උඩ තියෙන්නේ, මෙතන යට.

එතකොට දැන් මං මේක කැල්ලෙන් කැල්ල බලාගෙන ආවා හරි ලස්සනට, පළවෙනි එකට අර රූපයත් එක්ක ඉන්න බැහැ කියන එක. ඒක අයිත් කරාට පස්සේ අර වේදනාව කියන එක තියෙනවා. ඉතින් එතන වේදනාවේ අපි දන්නවා නේ, දැන් අර අපි 4.3 කියලා ලියාගත්තා වේදනාව තියන තැන. ඊට පස්සේ ඒ වේදනාවේ ඡරාව. ඊට පස්සේ අප්‍රියේහි සම්ප්‍රයෝගය තියෙනවා 4.6. ඒ කියන්නේ වේදනාවේ ව්‍යාධිය, ඊළඟට දෝමනස්සය, 5.4 කිව්වහම සුඛ වේදනාව මැරිලා. එතකොට දැන් මේක නිසාත් ඉන්න පුළුවන් කියලා නේ අපි මේ කතාවක් තියෙන්නේ. මේක මැරිලා ඉවරයි, මේකත් එක්ක කොහොම ද ඉන්නේ?

දැන් ඊට පස්සේ, මේක නිසා අපි දැන් අර කුඩේ කතාවට එනවා උඩ සඤ්ඤාව. ඒ සඤ්ඤාව මැරිලා තමයි, මේ අපි ඇතුල් වෙන්න යන්නේ ඒ චේතනාවට. එතනින්

යන්නේ ටීනමිද්ධය කියන තැනට. එතකොට මේ සඤ්ඤාවත් එක්ක මෙනන ඉන්න බැහැ කියන එක. දැන් එහෙනම් සඤ්ඤාවේ තුනක් අපි බලනවා.

එකක් තමයි සුබ වේදනාව මැරිලා, ආපු එක. ඊට පස්සේ වේතනාවෙන් ටීනමිද්ධය ටීනය දක්වා ඇවිල්ලා, ටීනය දක්කවා ආවහම අපි කිව්වා එතන මේ 6.4 කියලා, සඤ්ඤාවේ ව්‍යාධිය කියලා. එතකොට ඊට පස්සේ අපි කතා කරා, ඊයේ අපි අයින් කරනවා කියලා, අර අත්ත සඤ්ඤාව පල්ලෙහායිත් තියෙන. ඉතින් ඒකත් සඤ්ඤාවක් නේ අපි කතා කරන්නේ, අත්තා කිව්වහම සඤ්ඤාවක්. එතකොට ඔන්න ඔය තුන් කොටස මේකත් එක්ක ඉන්නවා කියන එක.

දැන් අර රූපයයි වේදනාවයි ගත්තහම ඒක අයින් කරනවා, පවතිනවා කියන කතාව ගිහිල්ලා බොහොම ලස්සනට. දැන් ඊළඟට තියෙන්නේ අර එහා පැත්තෙන් ටීනය පැත්තේ, විඤ්ඤාණයත් එක්ක තියන ටීන ස්වභාවය හටගැනීමක් කියන එක තියෙනවා, ඉතින් මේකත් එක්ක ඒත් අපිට පවතින්න, පැවතිය හැකි ය කියන කතාවට දැන් එනවා. ඉතින් පැවතිය හැකි ය, කියන එක, මේ කුඩා කාලයක් පැවතිය හැකියි නේ. මං කිව්වේ අර old couple එකක් ගත්තහම, දැන් දෙන්නා ම දිරලා, ජීවත් වෙන්න අමාරුයි, හැබැයි තරුණ එක්කෙනෙක් දිහා බලලා මෙයත් එක්ක එක්කහු වුණොත් මට ජීවත් වෙන්න පුළුවන් වෙයි. දුවෙක් හරි පුතෙක් හරි එහෙම නැත්නම් වෙන කාන්තාවක් හරි යම්කිසි කෙනෙක් එක්ක. එතකොට හැබැයි, ඇත්ත නේ කතාව, පොඩ්ඩක් ජීවත් වෙන්න පුළුවන්. එතකොට, ඒ කියන්නේ අර repair කරලා හරි පොඩ්ඩක් හරි ඉන්න පුළුවන්කම කියන එක තියෙනවා.

එතකොට හිතන්න බලන්න, හොඳ noble crowd එකක් එක්ක ඉන්නවා කියලා. එහෙම ඉන්නවා නම්, ආ ඒ කට්ටියත් එක්ක නම්, දැන් අකනිට්ට්ට් බුහ්ම ලෝකේ මණ්ඩලයත් එක්ක නම් මට ඉන්න පුළුවන් කියලා කෙනෙක් ගන්න පුළුවන් නේ ද? එතකොට ඒ වගේ පැවතිය හැකි ය. පැවතිය හැකි ය කියන එක දැන් ඉහළට ම යන්න පුළුවන් range එකට පෙන්නුවා. මහාකප්ප දාසයදහස් ගණන් ඉතින් ඉන්නත් පුළුවන් කියන එක. ඉතින් ඕක ගත්තහමත් ඕක කුඩා කාලයක් නේ. මේ දීර්ඝ සංසාරයක තිතක්, වගේ ඉතා කුඩා කාලයක් තමයි, කුඩා කාලයකට ඉන්න පුළුවන්, ඒක හරි කියන එක තියෙනවා.

දැන් මං ඔතෙන්ට ආවට පස්සේ, දැන් ඉතින් අර ඊයේ භාවනාවේ ඡන්ද විත්ත විරිය විමංසා ඒ විදිහට ගිහිල්ලා අපි ඇවිල්ලා තියෙන්නේ, අර අත්ත සඤ්ඤාවත් අයින් කරනවා කියන එක. නමුත් පවතිනවා කියන එක තියෙන්න පුළුවන් ඉතාමත් ම කුඩා කාලයකට. ඉතින් විඤ්ඤාණය අපි දන්නවා අර bell shaped curve එකේ අර A, B කියන පොඩ් කාලයකට තමයි තියෙන්නේ. එතකොට මහා කප්ප ගණන් කතා කරත්

අපි කතා කරන්නේ ඉතාමත් කුඩා කාලයක්. එහෙම නම් මේ සංස්කාර නිසා මේක පවත්වන්න පුළුවන්කමක් ඇත්තේ නැහැයි කියන එක තියෙනවා.

එතකොට මට භාවනාවට ඉස්සෙල්ලා රහතන් වහන්සේ කීවා, “22/06/2015 Akincanna Samapatti Naana, ඒ භාවනාව බලන්න” කියන එක. ඉතින් ඒකේ අන්තිමට තියෙන්නේ අර මේ දිට්ඨි අනුසයන් එහෙම අයිත් කරලා ගත්තට පස්සේ, අන්තිමට පෙන්නනවා ඉතින් අර වේදනාවෙන් පරාමාසයට වෙන එක තාමත් ඉතුරු වෙලා තියෙනවා කියලා. ඊට පස්සේ ඉතින් මේක නැති කරගන්න නම් අවසානයට පෙන්නනවා අපි භාවිතා කරන්න ඕනෙයි කියලා අර ඡන්ද විත්ත විරිය විමංසා, හැබැයි දැන් කතා කරන්නේ, ඡන්දය කිව්වහම සංස්කාර නිසා පවතින්නේ නැහැයි කියලා, ඉදංසච්චයේ ඉදන් මෝහ අගතියට යන එක 1. ඊට පස්සේ ආපහු අපි 1 කියන එක අපි ලකුණු කරගන්නවා, ජරාවයි අර ගිද්ධිලෝභයයි කියන තැන, ඒකත් ඡන්දයෙන් ම තමයි එතන කපන්නේ. 2 කියලා අපි ලකුණු කරගන්නවා, පරාමාසයේ ඉදන් භය අගතියට එන්නා වූ ලකුණුව. ඒක යනවා දිගට, වේදනාවේ ඉදන් පරාමාසයට එන එක, ස්පර්ශයේ ඉදන් වේදනාව දක්වා එන එක. දැන් එතකොට දැන් මෙන්න මේක දිගේ එහෙනම් අපි මේ සංස්කාර අපි අයිත් කරගන්නවා, සංස්කාර නිසා මේක පවතින්නේ නැහැයි කියලා.

දැන් මනස ගෙනිහිල්ලා තියෙන්න ඕනේ අර කුඩේ කතාවට වෙනකල් ගෙනිහිල්ලා තියෙන්න ඕනේ. ඒ අත්ත සඤ්ඤාව ඉදන්, රූපය නිසා ඉන්නෙත් නෑ, වේදනාව නිසා ඉන්නෙත් නෑ, සඤ්ඤාව නිසා මේක පවතින්නේත් නැහැ, අත්ත සඤ්ඤාව නිසා ඉන්නෙත් නැහැයි කියන එක තියෙනවා. එතකොට සංස්කාර නිසා මේක පවතින්න බැහැ, කුඩා කාලයක් විතරයි තියෙන්නේ කියලා තමයි මේක දිගේ දැන් අනෙක් පැත්තට අපි අයිත් කරගෙන යන්නේ. අයිත් කරගෙන ගිහිල්ලා අපි ඔය දෙකේ කෙළවරට ආවහම, ඒ කියන්නේ ස්පර්ශයේ ඉදන් වේදනාව දක්වා එන්නා වූ කෙළවරට ආවට පස්සේ, මතක ද අපි ලකුණු කරා, සතිය. ඒ සතිය එතෙන්නේදී අපි පෙන්නුවේ අපි මුලින් ම ලකුණු කරලා තියන සතිය නේ, ස්පර්ශයේ ඉදන් සඤ්ඤාවට දක්වා එන්නා වූ එක. එතකොට මෙතෙන්නේදී අපි කතා කරන්නේ අර ඔක්කොම නිසා. රූපය නිසා ඉන්නත් බෑ, වේදනාව නිසා ඉන්නත් බෑ, සඤ්ඤාව නිසා ඉන්නත් බෑ, අත්ත සඤ්ඤාව නිසා ඉන්නත් බෑ, කියන තත්වයට තමන්ගේ මනස ඇවිල්ලා තියෙනවා. කිසිම ආකාරයකින් සංස්කාරයන් නිසා මේවා පවතින්න පුළුවන්කමක් නැහැ.

එහෙම නම් විත්තයේ ගැමීම කියන එක අඩු කරලා තියෙනවා මේ වෙලාව වෙනකොට. එතන හරි ලස්සනයි, මනස පුදුමාකාරයි. ඉතින් එතන මම, මම මේ භාවනාවේ හැමතැන ම හිටියා, නතර වෙලා එකින් එක හිටියා. එතෙන්නේදී රහතන් වහන්සේ කීවා. මෙතෙන්නේදීත් repair කරන්න පුළුවන් කියලා. Repair කරන්න

පුළුවන් කිව්වහම මම කල්පනා කළා මේ ඔක්කොලා ම, මෙතන ඉන්න ඔක්කොම අය, අසනීප වෙලා ඉන්න ඔක්කොම අය මේවා වෙන්නෙයි කියලා. ඒක ලස්සනට ගියා ඒ විදිහට. ඒ තත්වයට විඤ්ඤාණය යනවා. ඊට පස්සේ දැන් අපි එනවා, ඔය තත්වයට ආවට පස්සේ දැන් අපි පල්ලෙහා තියෙනවා නේ අර ජරාවේ ඉඳන් ගිද්ධිලෝභය දක්වා 1 කියන එක, දැන් එහෙනම් මේක නිසා පවතින්න බැහැයි කියලා, අර සංස්කාරවල ගැමීම අඩු වෙලා, දැන් එතනින් අර රූපය, සංස්කාර නිසා රූපය ස්පර්ශ වෙන්නා වූ යම් වූ දෙයක් තියෙනවා ද, ඒ කොටසත් එතනින් අයිත් කරනවා.

ඉස්සෙල්ලා සංස්කාර නිසා විඤ්ඤාණයේ පැවතීම, දැන් සංස්කාර නිසා රූපය පැවතීම, ස්පර්ශ වීම කියන එක අයිත් කිරීම තමයි, එතෙක්දී අපි අයිත් කරන්නේ. ඒක අයිත් කරලා ඉවර වෙලා දැන් අපි එනවා, තුන් වෙනි කාරණය අර විරිය කියන තැනට. ඒ විරිය ඇවිල්ලා, වෙනතාවේ ඉඳන් ඒනමිද්ධ, ඒනය දක්වා එන්නා වූ විරිය, මේ කතා කරන්නේ. අපි ඔතනින් මුලින් පටන් අරගෙන දැන් එක පාරක් ගිහිල්ලා තියෙන්නේ. දැන් මේ වෙලාව වෙනකොට මේ කට්ටිය ඔක්කොම ටිකක් එක්ක, මේ අත්ත සඤ්ඤාව නිසා තියෙන්නා වූ දේවලුත් ඒක අයිත් කරනවා කියන එක එතන තියෙනවා. එතෙක්ට ඇවිල්ලා ඒ විරියෙන් ඒවා පහ කරලා, දැන් එනවා විමංසාවෙන්, විමංසාවෙන් ඒ 4 වෙනි කාරණයට පෙනෙන්නේ ඒනයේ ඉඳන් පරාමාසයට.

අන්න එතෙක්ට එනකොට, මේ විමංසාව මගින් සියලු දේවල් අයිත් කරලා නේ තියෙන්නේ, අර විරියයි විමංසාවයි දෙන්න එකතු වෙලා, මේක අයිත් කරලා තියෙන්නේ, ඒක නිසා මේකේ අර මමංකාර අත්තා, කියන එක ගැලවිලා යනවා. මමංකාර අත්තෙක් එතන හිටින්නේ නෑ, ඒ අවස්ථාව වෙනකොට, හැබැයි තාමත් අභංකාර අත්තා, ඉතුරු වෙලා තියෙනවා. එයාගේ නිසා සියුම්ව. මොකද්ද ඒ අභංකාර අත්තා, කියලා කියන්නේ? මමංකාරය නිසා ඇති වුණු අභංකාර අත්තා. අර රූපය අයිත් කරාට පෙනෙනවා නේ අර සුඤ්ඤ වාගේ ඉතුරු වෙනවා කියලා. රූපය ගැන පෙර හැඟීම් අරවා මෙව්වා නිසා, රූපය අයිත් කරා නමුත් ඒක ගැන තියෙනවා, වේදනාව අයිත් කරා ඒ වගේ තියෙනවා. දැන් මෙතෙක්දී ගත්තහම මමංකාර අත්තා අයිත් කරත්, මමංකාර අත්තා නිසා ඇති වෙන්නා වූ අභංකාර අත්තා කියන එක, එතන තියෙනවා කියන එක. ඒක වෙන දවසක භාවනාවට ඉතුරු කරලා තියෙන්නේ.

ඒක තමා මං කරපු භාවනාව.

13/05/2015 - ආශ්වයඝීය අද්දහන ධර්ම පථය

විරිය -> ඡන්ද -> චිත්ත -> විමංසා

මෙහි විශේෂත්වය කුමක්ද?

- චිත්ත සමාධිය මගින් පරිදේව වූ සංස්කාර පරාමාස ගතවීම වැළැක්වීම.
- වේදනාව සුඛ වශයෙන් පරාමාස ගතවීම වැළැක්වීමට විමංසා ඉද්ධිපාදය මගින් චිත්ත ඉද්ධිපාදයට උදව් කිරීම.

15/05/2015 - ආශ්වයඝීය අද්දහන ධර්ම පථය. (පහත දැක්වෙන සටහන)

ඡන්ද -> චිත්ත -> විරිය -> විමංසා

සංස්කාර නිත්‍ය නොවන නිසා ඡන්ද සමාධිය සංස්කාර ඉවත් කිරීම සිදු කරයි.

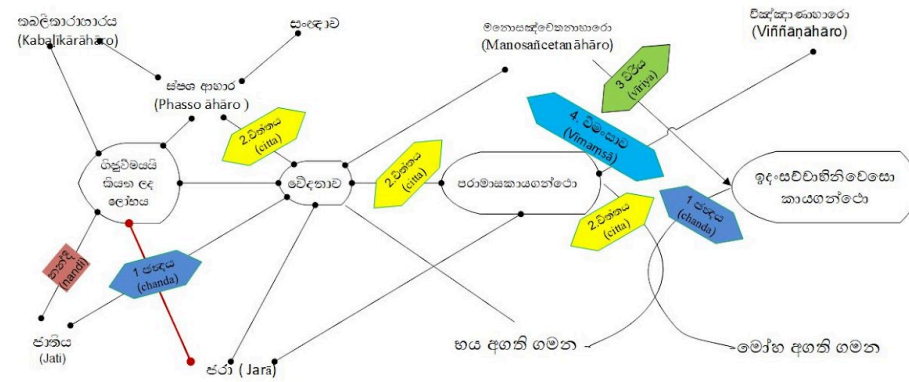
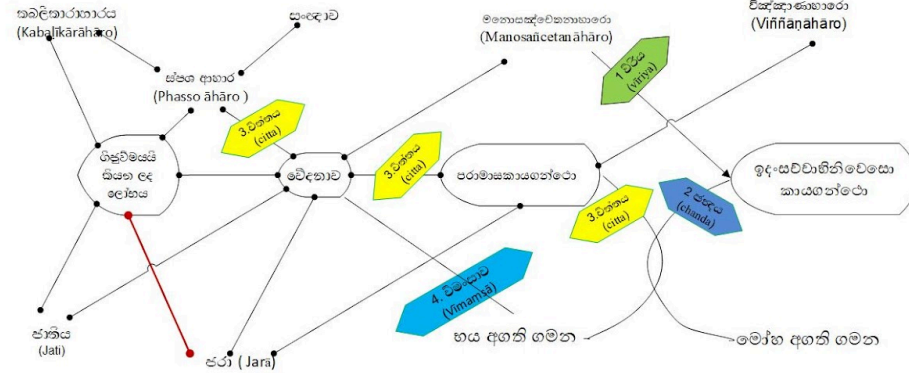
- සංස්කාරයන්ගේ නිත්‍ය භාවයක් නොවන්නේ චිත්තසමාධිය මගින්, සංස්කාරයන්ගෙන් පෙර ඇතිවුනාවූ ගම්මක් ඇතිද එය පහකරයි. පරාමාස නොවීමට වග බලා ගනී.

- ආවේ අම්මාගේ කුඩා දන්දීම මෙන් සිතන්නේ, රූපය නිසාවූ යම් ආශ්වාදයක් වෙත්ද, එය නැති බව දිර දිරා යන රූපයට ඇඟිල්ල දිගුකර පෙනෙනා දෙන්නාක් මෙන් පරාව සිහිකර දෙන්නේ තන්ද්‍රිය බැස යයි. එම පැත්තේ ලියා ඇති ඡන්ද සමාධිය මෙවිට ක්‍රියාත්මකවේ.

- විරිය මගින් අලුත් සංස්කාරයන් ඉවත්කරයි. මෙවිට විරිය ඉද්ධිපාදය අනුෂ්ඨිත වන්නේය.

- Hub එක කරකැවීමෙන් නිත්‍ය භාවයක් ඇති නොවන්නේය යන වැටහීම සහිතව විමංසා ඉද්ධිපාදය මගින් පද්ධමනසධිකප්පයන්ගේ ආශ්වාදය ඉවත්කරයි.

Ref: <https://www.vissuddhimagga.info/>

s Paths_of_Iddhi.jpg

29/06/2015 - සෝපාදිසේස නිබ්බාන ධාතු 4

Sopādisesa Nibbāna Dhātu 4

පුජාවෙන් පස්සේ ඒ උතුම් බුදුපියවරුන්ට නමස්කාර කරනවා. මම දාහතර නමට ම නමස්කාර කළා.

ඊට පස්සේ ඒ භාවනාව මම කළේ, ඊයේ කරපු භාවනාවේ කෙළවරට තමා මේක පටන් ගත්තේ. එතකොට ඒකට පෙර රහතන් වහන්සේ මට කීවා, අපි අර 25 වෙනිදා, ජූනි මාසේ 2015 කරා නේ ඡන්ද විත්ත පරිච්ඡා කියන භාවනාව. “අන්ත ඒක පොඩ්ඩක් බලන්න” කියලා. ඉතින් ඒකේදී අපි ඉගෙන ගත්තා අර දිට්ඨිය කියන එක බිඳුනහම, ඒ බිඳීම නිසා අපි මේ නැවතත් වේතනා කරනවා කියලා. එතකොට දිට්ඨිය බිඳෙනවා කිව්වහම අපි දන්නවා අර දිට්ඨි අනුසය පාර තමයි අපි කතා කරන්නේ. විමංසාවෙන් ඕක අයිත් කරනවා කියන එක. එතකොට ඒ පාර දික් කළහම ඔයගොල්ලෝ දන්නවා, පරියුට්ඨානය, පරියුට්ඨානයෙන් වේතනා වෙනවා කියන එක.

එතකොට දැන් මේකත් එක්ක සම්බන්ධ වෙලා ජේනවා, අපි දිට්ඨියක් බිඳුනොතින් අපි වේතනා කරනවා. එහෙම නම් මේක නැති කරන්න ඕනේ කියන එක අපේ තියෙනවා විමංසාවෙන් අපි ඒ ඡන්ද විත්ත පරිච්ඡා diagram එකේ ඉගෙන ගත්තා, විමංසාව මගින් ඒ භය අගතියේ ඉඳන් වේදනාව දක්වා එන්නා වූ එක කපනවා කියලා. එතකොට මේ විමංසාවේදී අපි කතා කරන්නේ, ඔක්කෝම දේවල් ඇතුළත්ව, ඒ කියන්නේ රූපයයි රූපය නිසා ඉන්න බැහැ, වේදනාවයි වේදනාව නිසා ඉන්න බැහැ, සඤ්ඤාවයි ඒ සඤ්ඤාව නිසා ඉන්න බැහැයි කියන එකයි, අත්තා කියන සඤ්ඤාව නිසා ඉන්න බැහැයි කියන එකයි, අපි ඊයේ ඉගෙන ගත්ත ධර්මය දක්වා ම ඇවිල්ලා. මෙන්න මේ දේ, සතියට ඇතුල් වෙනවා කියලා අපි ඉගෙන ගත්තා. එතකොට ඒ කිව්වේ, අර ස්පර්ශයේ ඉඳන් සඤ්ඤාව දක්වා එන්නා වූ සතිය. ඒක බොහොම strong සතියකට ඇවිල්ලා තියෙන්නේ.

දැන් එතෙක්දී ආවට, අපිට තාමත් ජේනවා අපේ, වේතනාව දක්වා එන්නා වූ පාරක් තියෙනවා. ඒ පාර අපි පෙන්නුවා නේ ජරාවේ ඉඳන් එන්නා වූ එක කියන එක අපි බැලුව නේ. එතකොට ඔතන අපි තේරුම් ගත්තා ඒ ජාතියේ ඉඳන් වේදනාව දක්වා එන එක අපි විරියෙන් කපනවා, ඒක කීවා “අනුප්පන්නානං පාපකානං” කියලා අර පියෙහි විජ්ජයොගයේ ඉඳන් නැවතත් උපද්දවන්න යන්නේ නැතුව කියන එක. ඊට පස්සේ, අලුතෙන් අපි සංස්කාරයන්, වේතනා කරනවා කියන්නේ අලුතෙන් සංස්කාරයක් කරනවා, ඒවා කපනවා කියන එක අර වේතනාවේ ඉඳන් ඊතය දක්වා තිබෙන්නා වූ එතන විරියෙන් අපි කපනවා කියන එක ඉගෙන ගත්තා. දැන් එහෙම නම් අපිට දැන්

කුඩය මතකයි නේ, කුඩේ තත්වයට දැන් මනස ඇවිල්ලා තියෙනවා. ඒ කියන්නේ වේදනාවේ ඉඳන් චේතනාවට, චේතනාවේ ඉඳන් ඉදංසච්චයට කියන එක, පල්ලෙහායින් අර අත්තා. දැන් අපි විමංසාවෙන් කිව්වා මේ ටික ඔක්කොම අයින් කරගෙන යනවා කියලා. විරියෙන් කිව්වා මේ පැත්ත කපනවා කියලා.

නමුත් මේ මැදදේ ඔයගොල්ලෝ දන්නවා අපි මේ තුන් වෙනියට ලියපු සතියකුත් තියෙනවා. **Number** එක දැමීමේ **3** කියලා, මොකද අර විරියවල්වලට දාපු නිසා. ඒ සතියේ තියෙන්නේ ඔය වේදනාවේ ඉඳන් මනොසඤ්චෙනාව දක්වා එන්නා වූ එක. එතන තමයි **3** හැටියට සතිය ලකුණු කරලා තියෙන්නේ. සතිය වශයෙන් ගත්තොත් දෙවැනි සතිය. එතකොට මේ දෙවැනි සතිය කියන එකට, අපි ඇතුල් වෙන්න ඕනේ, අර ඉස්සෙල්ලා අපි කිව්ව නේ සතියට ඇතුල් වුණා කියලා රූපය නිසා ඉන්න බැහැයි, අත්ත සඤ්ඤාව නිසාවත් ඉන්න බැහැයි, කියන එක ඇතුල් වුණා. මේ සතියටත් යමක් ඇතුල් වෙන්න ඕනේ. මොකක් ද මේ සතිය වෙනකොට ඇතුල් වෙන්න තියෙන්නේ? බොහොම සියුම් ධර්මයක්, කාමරාග අනුසය, සංස්කාර නිසා, පෙර කළා වූ සංස්කාර නිසා මතක ද කාමරාග අනුසය **2B diagram** එකේ. ආන්න එයා එනවා, යට පැත්තෙන් එන්නේ. පරාමාසය හරහා එයා එනවා උඩට.

එතකොට එයා ආවායින් පස්සේ දැන් අපි වේදනාවේ ඉඳන් චේතනාවට යවනවා කියන එක. දැන් මට මේ භාවනාවට පෙර ම තේරිවිචි එක තමයි රහතන් වහන්සේ පෙන්වුවේ මට, වේදනාවේ ඉඳන් පරාමාසයට යන කැල්ලයි ප්‍රශ්නේ තියෙන්නේ. මේක යවන්නේ නිකන් නෙවෙයි නේ, මේ වේදනාවේ ඉඳන් චේතනාව දක්වා යැවීමෙන් තමයි මේ පැත්තට යවන්නේ. මේකට මේවා වෙන්නේ කාමරාග අනුසය. ඒ කියන්නේ පෙර සංස්කාර කරපු නිසා, ඇති වුණා වූ යම්කිසි කාමරාග අනුසයක් තියෙනවා ද, ඒ සංස්කාරය දැන් කරන්නේ නැති වුණත්, අරකෙන් ඇති වුණා වූ, ඒ **effect** එක, **residue** එක, රූපය අයින් කරාට රූපයේ සුඹුල තියෙනවයි කිව්වේ. වේදනාව අයින් කරාට වේදනාවේ සුඹුල තියෙනවා, සංස්කාරය අයින් කරාට සංස්කාරය නිසා ඇති වුණා වූ කාමරාග අනුසය තියෙනවා.

දැන් එහෙනම් මේක අපි මෙතනින් අයින් කරන්න ඕනේ. මේක අයින් කරනකොට අපිට ඡේතවා, මෙතන තියෙන්නේ සීලබ්බත උපාදානය. සීලබ්බත උපාදානයේ පාර මෙතනින් උඩට ගිහිල්ලා පල්ලෙහාට එනවා කියන එක, එහෙනම් මේක කැපෙන්න ඕනේ. දැන් එහෙනම් එක සතියකින් අර එහා පැත්තෙන් කැපුණා. දැන් මෙතන සීලබ්බත උපාදානය, අපේ ආරම්භය, ආරම්භය කියලා කියන්නේ සීලබ්බත උපාදාන කතා වෙන්නේ, ඒ කියන්නේ අපි කතා කරන්නේ වේදනාවේ ඉඳන් චේතනාවට ගිහිල්ලා පහළට එන එක නේ ද? මේක මැදදෙන් අරයා සම්බන්ධ වෙලා තියෙනවා, අනාගත භවය අපි දැඩිව ගත්ත අවස්ථාවන්වල දී ඇති වුණා වූ දේ තියෙනවා නේ, ඒකේ **effect** එක එනවා. **Course** එකකට ගිහිල්ලා කරන්න ගිය මනුස්සයා, මේක

කරගෙන යනකොට මම මේක කරන්න ගත්තේ මේකෙන් මෙහෙම ප්‍රයෝජන තියෙනවා කියලා නේ ආවේ, එතකොට මේ ටික ඔක්කොම තියෙනවා, අරක ඇතුළේ අනුසය කියන එක තියෙනවා.

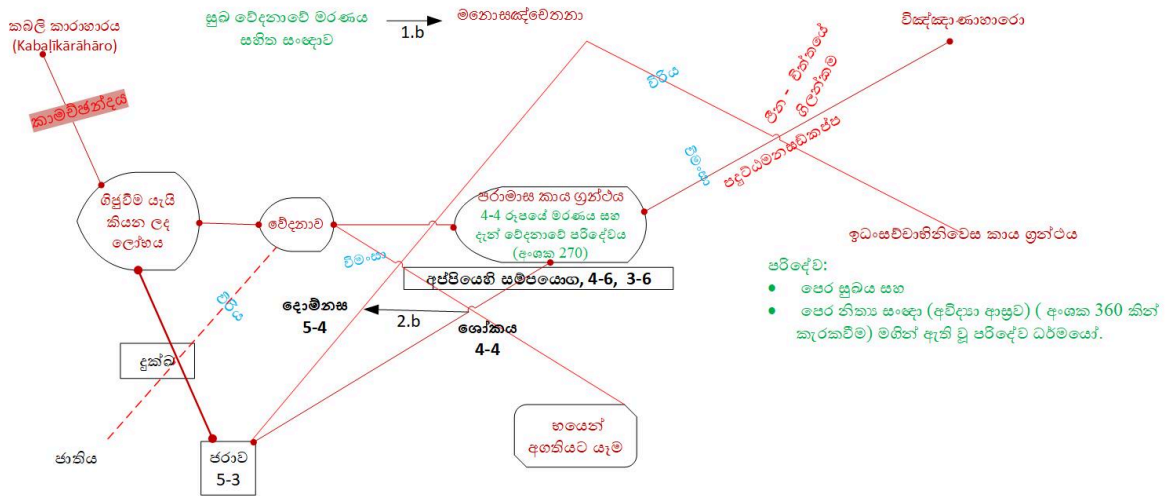
දැන් මෙතැනින් ඉවරයක් වෙනවා ද? තවත් ප්‍රශ්නයක් තියෙනවා. දැන් ඔන්න දැන් හොඳ සතියක් ඇවිල්ලා තියෙනවා, මේ සතියට දැන් කාමරාග අනුසය කතාවක් අයිත් කරලා තියෙන්නේ. ඔවගේම සතියක් අපි ලකුණු කරා නේ ඊළඟට විඤ්ඤාණය තියන තැන, මෙහා පැත්තෙන්. අර 6 වෙනි number එක කියලා දැමීමේ. අන්න ඒ සතිය ගැන අපි මේ කතා කරන්නේ. දැන් මේ සතියටත් එහෙනම් ඔවගේම residue කතාවක් තියෙනවා. මොකක් ද එයාට ඉතුරු වෙලා තියෙන්නේ? අපි අර ඉද්ධි එකේදී අපි පෙන්වුවා නේ අර අනෙක් පැත්තට කොහොම ද repair කරන්න යනකොට කොහොම ද එන්නේ? අපි රූපය සඤ්ඤාව වේතනාව, මෙතන තියෙන්නා වූ අර ඒනය තියන තැන මේ පැත්තෙන් ආවා, ඉදංසච්චය එතන ඉඳන් උඩට ගහනවා එයා නිත්‍යයි කියලා. අත්තවාද උපාදානය හරහායි එයා ගහන්නේ. එතකොට එයා ගියා උඩ විඤ්ඤාණයට, දැන් එයාට තියෙනවා ප්‍රශ්න දෙකක්, ඇයි? දැන් නිත්‍යයි, පෙර නිත්‍යයි. ඒ දෙකෙන් ම එන බලපෑම කපාගෙන අපි එන්න ඕනේ විඤ්ඤාණය, ඒනය කියන තැනට. එයා එතනින් ඇවිල්ලා තමයි අපේ අර සතිය කියන එක අපේ නැති කරනවා එතෙන්නේදී එයා.

එතකොට එහෙනම් මේ සතියට ඇතුල් වෙන්න ඕනේ, ඔන්න ඔය කැල්ලක්. ඔය කැල්ල නිසා ඇති වෙන්නා වූ බලපෑමත් අයිත් වෙන්න ඕනේ. ඒ කියන්නේ අත්තවාද උපාදානය, කියන එක අයිත් වෙන්න ඕනේ. එතකොට දැන් එහෙනම් අපි දිගට ම ආවා, සීලබ්බක උපාදානයේ ඉඳන් අත්තවාද උපාදානය දක්වා ම ඇවිල්ලා තියෙනවා. උපාදාන එහෙනම් නිරෝධ වෙනවා නම්, හරි විශාලයි මනස මෙතන, උපාදාන නිරෝධ වෙනවා නම් භවයක් නෑ. යම්කිසි මනුස්සයෙක්, මරණ මොහොතක මෙන්න මෙහෙම වූ සතියකින් ඉන්නවා නම්, ඒ පුද්ගලයාගේ විඤ්ඤාණය පිහිටන්නේ නැහැ, උපාදානය නිරෝධයි, එතනින් භවයක් නෑ. ඔන්න ඕකයි ක්‍රමය.

මේ රහතන් වහන්සේ පෙන්වුවේ, මේ වගේ සතියක්, දැන් මේ සති තුනක් නේ, ඇවිල්ලා තියෙන්නේ, මේ සතිය තුළ සම්මා ඥානය තියෙනවා. ඒ සම්මා ඥානය සහගත වූ සතියක් මේ කතා කරන්නේ. ඇයි හැම පැත්තෙන් ම දැකලා, එතකොට ඒ සම්මා ඥානය සහගතව ඒක තියනකොට ඒ සම්මා විමුක්තිය ඒ ඔක්කොම ඇතිව තමයි එයා ඉන්නේ, එයා කොහේවත් පිහිටන්නේ නැහැ. උපාදාන නිරෝධයි.

ඉතින් ජේනවා ද බුදු භාමුදුරුවන්ගේ ධර්මය? සම්මා සමාධිය. සමාධියෙන් නේ ඉතින් උපාදාන නැති වෙන්නේ.

This diagram was constructed under the guidance of the Arahant Great Brahma Sahampati for whom I am so grateful. 25/06/2015

- 3-6 රූපයේ ව්‍යාධි ධර්මය
- 4-6 වේදනාවේ ව්‍යාධි ධර්මය
- 5-3 සංඥාවේ ජරා ධර්මය
- 4-4 ශෝක සල්ලය (තවද, සඛ්ඛාසව සටනන් 2 හි පස්වන පිටුව 4-4 ඡාතියවේ) රූපයේ මරණ ධර්මය.
- 5-4 දොම්නස- වේදනාවේ මරණ ධර්මය.

මේ මොහොතේදී

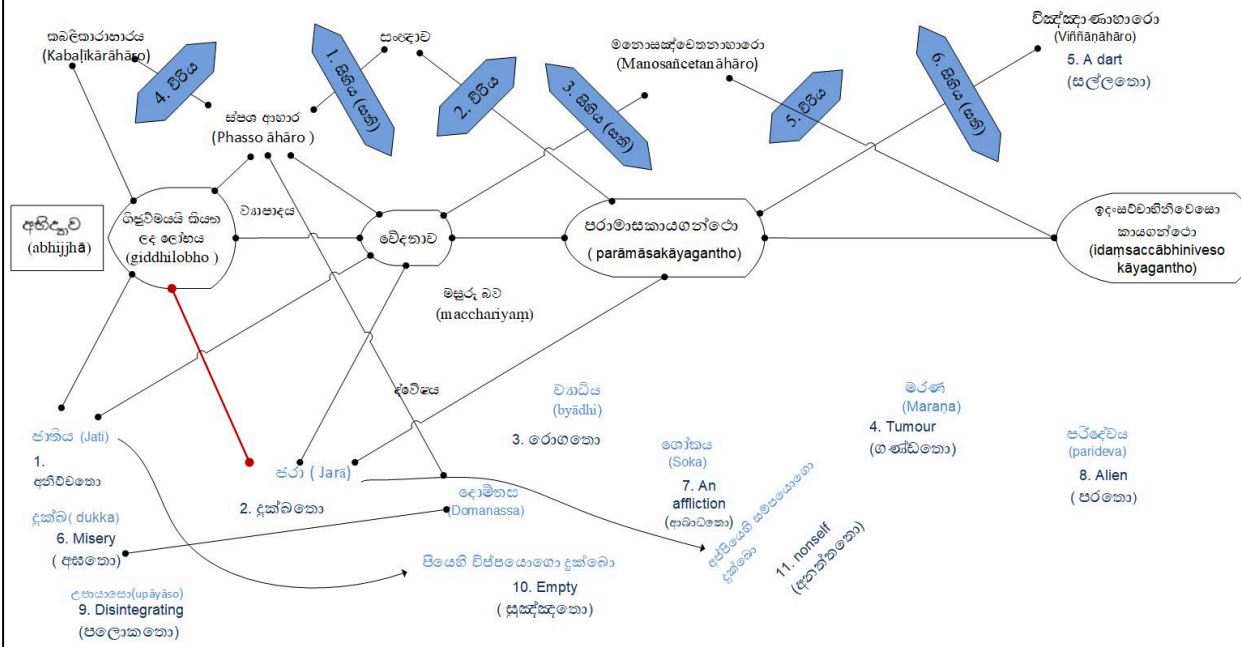
- 1.b යන්න 2.b වලට සමාන්තරවේ. ආනෙක්ඤ්ජ සප්පාය සුත්‍රයේ අනාසුච භාවනා කොටසේදී මෙය සාකච්ඡා කර ඇත.
- මනෝ සංවේචනාවේ සිට ජීවන දක්වා වූ රේඛාව ශෝකයේ සිට වේදනාව දක්වා වූ රේඛාවට සමාන්තර වේ.

ඡාතිය සිට වේදනාව දක්වා වූ රේඛාවේ සලකුණු කර ඇති විවිධ පළවන විවිධවේ (අනුප්පන්නානං ආපකානං අකුසලානං ධම්මානං අනුප්පාදාය ඡන්දං ඡතෙති වායමති විවිධං ආරහති චිත්තං පශ්ගණ්හාති පදනති). එමගින් පියෙහි විජපයෝග සිට ඡාතිය දක්වා යෑම වළකයි..

Ref: <http://www.visuddhimagga.info/>

s_Chanda_Citta_paricita.jpg

This diagram was constructed under the guidance of the Arahant Great Brahma Sahampati for whom I am so grateful. 21/05/2015

- 1) පදම්මවේනී සිහිය (සතිය) මගින් පැවතිය හැකිය යන්න ඉවත්කිරීම
 - a) රූපයත් රූපය නිසා මම පවතිනවා යන්න නොවේ. රූපයට ජරා මරණ ඇත. b) වේදනාවත් වේදනාව නිසා මම පවතිනවා යන්න නොවේ. වේදනාවට ජරා මරණ ඇත.
 - c) සංඥාවත් සංඥාව නිසා මම පවතිනවා යන්න නොවේ. සංඥාවට ජරා මරණ ඇත.
 - d) අත්තා සහ අත්තා නිසා මම පවතිනවා යන්න නොවේ. අත්තා යන්න සෘජු සංඥාව නැතිවන විට අත්තා නැතිවේ.
- 2) විමංසා ඉදිපිපාදයෙහි උපකාර සහිතව, 2 වැනි සලකුණෙන් දක්වා ඇති චීරය මගින් අත්ත සංඥාව ඉවත්කරයි.
- 3) එන්ද්‍ර ඉදිපිපාදය නන්දිය ඉවත්කිරීමෙන් පසුව, 3 වැනි සලකුණෙන් දක්වා ඇති සිහිය (සතිය) මගින් වේදනාව ඉවත්කිරීම මගින් අප්‍රත් සංස්කාර කිරීමේ හැකියාව ඉවත් කරයි.
- 4) සම්මාදාණයෙහි උපකාර ඇතිව, රූප ස්පර්ශ ඉවත්කිරීම 4 වැනි සලකුණෙන් දක්වා ඇති චීරය මගින් සිදුකරයි. එනමුදු සියුම් සංස්කාර නිසා පවතිනවා යැයි දිවිහීන් සහ සංකල්පයන් පැවතිය හැකිය. මෙම ධර්මයේ ඉවත්කිරීම 5 වැනි සලකුණෙන් දක්වා ඇති චීරය මගින් සිදුකරයි. ඉතිරිව ඇති සංස්කාරයන් කොපමණ කාලයක් පවතිද? එය නොපවතී. මෙය මනාකොට වටහා ගන්නේ, එනම් පෙර සහ දැන් සංස්කාරයන් නොපවතින බව යන්න තේරුම් ගෙන විඤ්ඤාණ දහරාව ගැන සතිමත් වීම 6 වෙනි සලකුණෙන් දක්වා ඇති සතිය මගින් සිදු කරයි.

Ref: <https://visuddhimagga.info/>

s_VimuttiNaanDassana.jpg

30/06/2015 - සෝපාදිසේස නිබ්බාන ධාතු 5

Sopādisesa Nibbāna Dhātu 5

ඒ උතුම් බුදුපියවරු ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිහි කළා. ඒ මණ්ඩලාධිපති බුදුපියාණන් වහන්සේ වැඩ වාසය කරන ප්‍රදේශවල සම්මා දිට්ඨිය පැතිරෙනවායි, මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවායි කියලා. ඒ පවතිනවා යයි කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවා, පැවතිය හැකි ය කියන මිච්ඡා දිට්ඨිය පහ වෙනවායි කියලා. මේ විදිහට දාහතර නම ම සිහි කරලා වැඳ නමස්කාර කළා.

භාවනාවට පෙර ම රහතන් වහන්සේ මට කීවා, අපි අප්‍රේල් මාසේ 9 වෙනිදා කරලා තියෙනවා මේ සතර ඉද්ධිපාද භාවනාව කියන එක. ඒක බලන්නෙයි කියලා. එතකොට ඒ භාවනාවේ දී පෙන්නනවා, අර N අකුරේ reverse එකේ හැටියට කපාගෙන යන හැටි. ඒ වගේ ම විමංසා ඉද්ධිපාදයෙන් කපන හැටි, විත්ත ඉද්ධිපාදයෙන් කපන හැටි, ඒක පෙන්නනවා.

එතකොට දැන් මම භාවනාව පටන් ගත්තේ ඊයේ භාවනාව ම තමයි කරගෙන ගියේ, එතකොට ඊයේ භාවනාවේ දී අපි සාකච්ඡා කරා නේ සති තුනක් ගැන. පළවෙනි සතියෙන් අපි තේරුම් ගත්තා අර ඉද්ධිපාදයන් සහගතව ගමන් කරලා, අර රූපය නිසා පවතිනවා කියන එක අයිත් වෙනවා. රූපයයි රූපය නිසා පවතිනවා. ඊළඟට වේදනාවයි වේදනාව නිසා පවතිනවා කියන එක, ඊළඟට සඤ්ඤාවයි සඤ්ඤාව නිසා පවතිනවා කියන එක. ඊළඟට අත්තා නිසා පවතිනවා කියන එක අයිත් කරනවා කියන පළවෙනි සතිය අපි දන්නවා, අර ස්පර්ශයේ ඉඳන් සඤ්ඤාව දක්වා යන තැන, අපි ලකුණු කරනවා.

ඊට පස්සේ අපි ආවා, දෙවැනි සතිය, හැබැයි අපි 3 කියලා ලකුණු කළේ ඕක, මොකද මැද්දේ විරියන්වලට අගයන් දෙන නිසා. ඒ 3 වශයෙන් ලකුණු කරන සතියේ අපි බැලුවා, කාමරාග අනුසය නිසා තමයි, මේ ප්‍රශ්නේ ඇති වෙන්නේ, එතෙත්දී අර කාමරාග අනුසය නිසා ඇති වෙන්නා වූ එක අපි අයිත් කරන්න ඕනේ කියලා. කාමරාග අනුසයට හොඳ ම උදාහරණය තමයි තමන්ට ගන්න තියෙන්නේ, සංස්කාර නිසා නේ ඕක සිද්ධ වෙලා තියෙන්නේ, සංස්කාර පැත්තෙන් නේ ඇවිල්ලා තියෙන්නේ.

ඉතින් පළවෙනි වශයෙන් ම අර මව් කුසකට යන අවස්ථාවේ දී කාමය වරදවා හැසිරීම කියන එක, ඒක ගත්තහම හොඳට ම ඡේනවා. ඒ දැන් ඒක නැති වුණත්, අර දේ කළා වූ නිසා, ඒ සංස්කාරය දැන් නැති වුණත්, මේක තමන්ට ඒක නිසා ඇති වුණා වූ effect එක තමන්ට තියෙනවා කියන එක තියෙනවා. ඉතින් ඒ විදිහට ම අදත්තාදානයන්

එතන සිද්ධ වුණා, ඉතින් එහෙනම් එක පාරක් ජීවිතේ කළා කියන අර්ථය උඩ තමන්ට ඒ ගැමිම තියෙනවා. දැන් නැතෙයි කියන එක හොඳ උදාහරණයක් වෙනවා.

දැන් එතකොට ඕක නිසා අපි දන්නවා, ධම්මච්ඡරිය පාර දිගේ නේ යන්නේ, වේතනාව දක්වා යනවා. ඉතින් ගියහම මේක නිසා අපිට දිට්ඨි උපාදානයන් ඇති වෙනවා. දිට්ඨි උපාදානය තියෙන්නේත් අර සිලබ්බක උපාදානයේ මෙහෙම පහළට එන එක නේ. ඔන්න ඕක අපි බලන්න ඕනේ, අර භාලිද්දිකානි සූත්‍රයේ තියන **diagram** එකේ විදිහට. උඩ වේතනාවට ආවහම, **plan** එක ගැහුවා, කෙළින් ම රහතන් වහන්සේ දාන්නේ අත්තවාද උපාදානයට, මුසාවාදයක් එහෙම කළා, ඒ කළාට පස්සේ ඉතින් ඒක තමයි ඉදංසච්චය තුළ තියෙන්නේ, එහෙනම් දැන් ඉදංසච්චයේ ඉඳන් පරාමාසයට එන්නා වූ දේ තියෙනවා. එතකොට දිට්ඨි උපාදානය ඕකේ මැද්දේ, එතන මේකත් එක්ක ලකුණු වෙන්නේ. එතකොට දැන් ඔය ඉදංසච්චයේ ඉඳන් පරාමාසයට එන්නා වූ එක අර **N** අකුරේ **mirror image** එකත් එක්ක බැලුවේ ඡන්ද සමාධියෙන් කපනවා කියලා මැද්දේ, ඒ සතර ඉද්ධිපාද භාවනාව බැලුවහම ආපහු තේරෙයි, එතනින් මැද්දෙන් එන එක තමයි එතනින් කපා ගන්නේ. ඉදංසච්චයේ ඉඳන් එන්නා වූ එක.

දැන් ඊළඟට, ඊළඟට තියෙන්නේ විඤ්ඤාණය තියෙන තැන **6** කියලා ලකුණු කරන්නේ තුන් වෙනි සතිය. **6** වශයෙන් සතිය ලකුණු කරනවා ඔතන. ඉතින් අපි ඕක ඉගෙන ගත්තා ඊයේ, දැන් නිත්‍යයි, පෙර නිත්‍යයි කියන දෙක උඩ මෙනත වෙනවා කියන එක. එතකොට දැන් මේක කැලි දෙකකට කැඩෙන්න ඕනෙ නේ. පෙර නිත්‍ය, එක්කෙනෙක් අයිත් කරනවා, දැන් නිත්‍ය, තව එක්කෙනෙක් අයිත් කරනවා.

ඒ දැන් නිත්‍යයි, කියන එක කවුද අයිත් කරන්නේ? ඡන්ද සමාධියෙන්. ඡන්දයෙන් තමයි පෙන්නන්නේ මේ විඤ්ඤාණය පවතින්නේ නෑ, සංස්කාරයන්ගෙන් විඤ්ඤාණයක් හැදූවොත් කුඩා කාලයක් තමයි ඒක පවතින්නේ, ඒක නිසා ඒක පවතින්නේ නැහැයි කියලා, එයා අර **A point** එකවත් හදන්න එයාගේ එකක් නැහැයි, කියන එක තියෙනවා. එතකොට, එයා **A point** එකවත් හදන්නේ නැත්නම්, එහෙනම් අපිට පේනවා, අපිට කැලි, ඔතන දැන් ඔය විඤ්ඤාණයේ සතිය ලකුණු කරන රේඛාව තියෙනවා නේ, ඊතය දක්වා, අන්න ඒකෙන් එහෙම නම් ඒ දැන් නිත්‍යයි, කියන කතාව, මේ උඩ තියන වේතනාවේ ඉඳන් විඤ්ඤාණය දක්වා එන එකත්, විඤ්ඤාණයේ ඉඳන් ඊතය දක්වා එන්නා වූ කැලි දෙක, ඡන්දය විසින් අයිත් කරනවා.

ඊට පස්සේ තියෙන්නේ අර පල්ලෙහා, ඉතින් ඕකට හරි ලස්සන වාක්‍යයක් රහතන් වහන්සේ කීවා නේ. ඒ විමංසා ඉද්ධිපාදය කතාවේ දී, රහතන් වහන්සේ පෙන්නුවා, ඕක ලකුණු කළේ **b** කියලා, ඉදංසච්චයේ ඉඳන් විඤ්ඤාණය දක්වා තියන එක, ඒ **line** එක **b** කියලා ලකුණු කරලා, ඒකේදි පෙන්නුවා “විඤ්ඤාණයේ පැවතීමක් නිසා

යම්කිසි අවිද්‍යාවක් වේ ද, අත්තවාද උපාදානය පහ කරමින්, අවිද්‍යා යෝග්‍ය මහ හරිමින්, ඉදංසච්චය ගලවා දමනවා” කියලා විමංසාව මගින්.

එතකොට, මෙතන එයා විසින් දෙකක් අයිත් කරනවා. ඒ line එක, දැන් අපි b කියලා කිව්වේ ඉදංසච්චයේ ඉඳන්, මේ diagram එකේ b කියලා කියන එකයි මං මේ පෙන්නන්නේ, පටලවගන්න හොඳ නෑ, මොකද අපි a කියලත් දාලා තියෙනවා නේ ඕකට. එතකොට දැන් ඔය රේඛාව, නිසා ඇති වෙන්නා වූ, ඒ කියන්නේ කලින් විඤ්ඤාණයේ පැවතීමක් නිසා ඇති වූණා වූ දේ මේ කතා කරන්නේ, නිසයි ඒ අපි ඇති වෙලා තියෙන්නේ, අර නිත්‍යභාවයක්, අවිද්‍යාවක් අපිට ඇති වෙලා තියෙනවා, මේක අපි අයිත් කරනවා කියන එක.

ඔතන හරියට ඕක බලන්න ඕනේ මේ waves දෙකක්, එකකට එකක් සම්බන්ධ වෙලා එනවා වාගේ. හොඳ උදාහරණය තමයි මුහුදේ, අර wave එක මෙහෙම උඩට යනවා, එයාට යන්න පුළුවන් තරම් ප්‍රමාණයක් තමන් උඩට ගියා ම මොකද වෙන්නේ? කඩාගෙන වැටෙනවා. අර මැද්දේ hole එකක් නේ තියෙන්නේ, නේ ද? මොකක්වත් නෑ මේක මේ පැත්තට කඩාගෙන වැටෙනවා, ආන්න ඒ කැල්ල තමයි මේ කතා කරන්නේ. අර නිකන් හිතන්න බලන්න මේ, මේක දරන්න පුළුවන් ප්‍රමාණයට එනකල්, වේතනාවයි පරාමාසයයි පොඩ්ඩක් ඇල කරලා බැලුවොත් අන්න අර උඩ peak එකට එනකල් ම ඔන්න ආවා. ඊට පස්සේ දැන් මේකේ තියෙන්නේ කඩාගෙන වැටෙන එක. ඒක රැල්ල තමයි මේ ඉදංසච්චයට දක්වා මෙහෙම ඇවිල්ලා, අර කරකවලා එන්නේ අපි දැන්, අපි අර a කියලා කියපු රේඛාව, දැන් b කියලා ඉදංසච්චයේ ඉඳන් විඤ්ඤාණයට, ආන්න ඒක කරකවලා ඇවිල්ලා අර පරාමාසයට හේත්තු වෙනවා නේ, නේ ද? ආන්න ඒ කැල්ල තමයි මෙයා කපන්නේ.

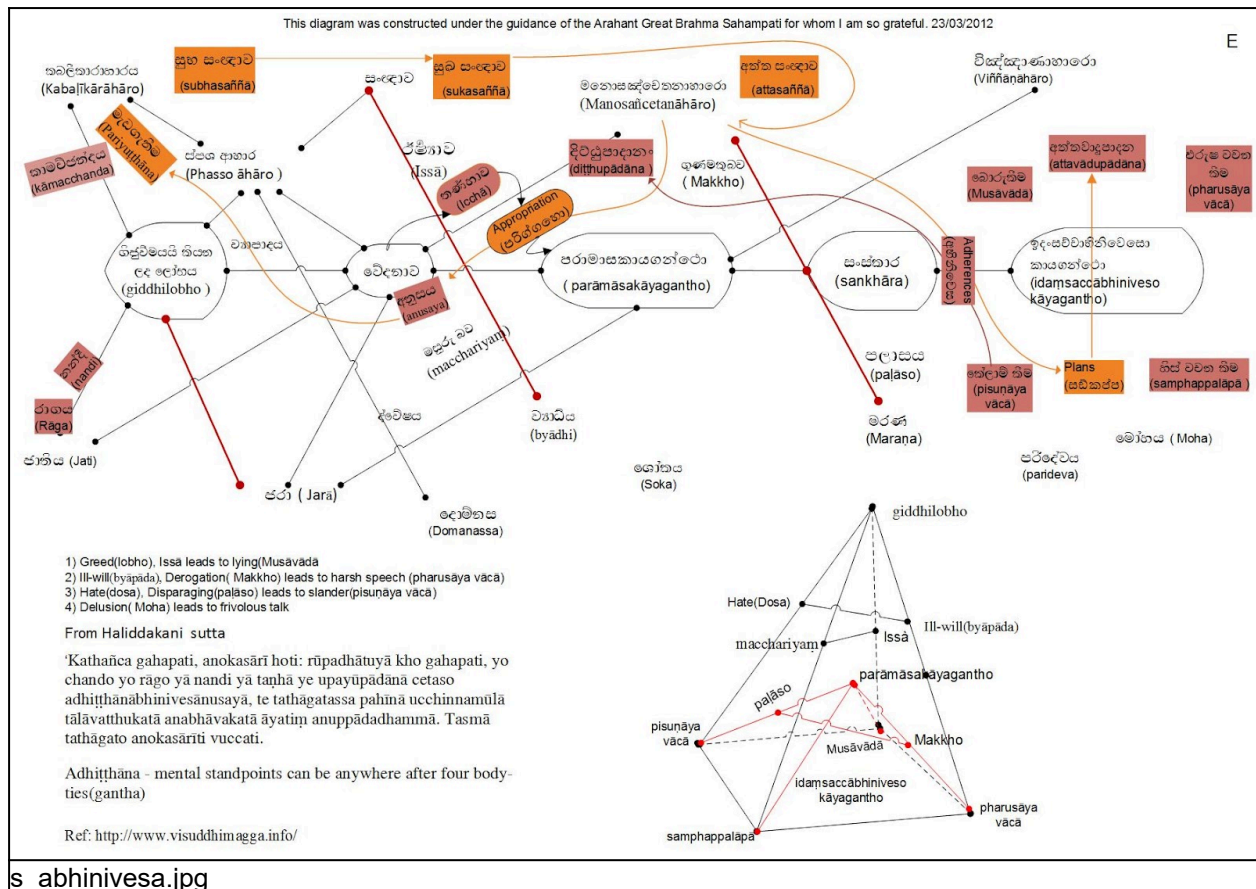
කැලි දෙක දෙන්නත් එක්ක අයිත් කරන්නේ. මේ පැත්තෙන් ඡන්දය, අනෙක් පැත්තෙන් විමංසාව. ඒ විදිහට, මේ දෙන්නත් එක්ක කපාගෙන මේක යනවා කියන එක තමයි මං මේ භාවනාවේ දී තේරුම් ගත්තේ, මේ ඉද්ධිපාද 4 විසින්, කොහොම ද අපේ අපි ඊයේ බලපු ධර්මය, සති තුනේ කතාව, කොහොම ද එයා ඒක පවත්වන්නේ?. ඒක නොකර ඉන්න නිකන් බැහැ නේ, නිකම් සතියක් පවතින්නේ නැහැ.

එතකොට දැන් අපි මේ වෙනකොට, දැන් මං මෙතෙක්දී කිව්වේ නම්, ඡන්දයයි විමංසාවයි විතරයි, හැබැයි ඉතින් සතර ඉද්ධිපාදයේ විත්තයෙන් කපන ආච්චිඅම්මගේ තුළා දැන් දෙනවා වාගේ ඒ කතාව ඒකෙ තියෙනවා.

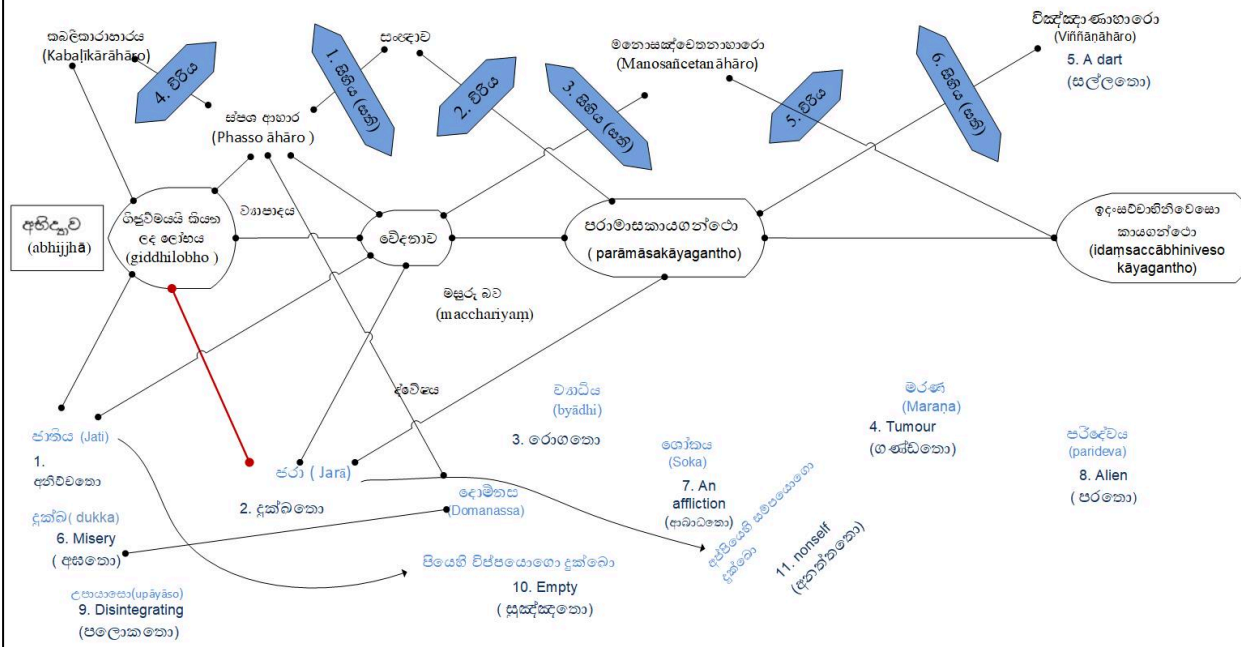
එතකොට විරිය, කියන එක කෝ? ඉතින් විරිය හැම තිස්සෙම තියෙන්න ඕනේ. ඒ කියන්නේ විරිය නැත්නම් මේක හරියන්නේ නැහැ. විරියෙන් නේ සතිය ඇති

වෙනත්. එතකොට විරිය නිසයි සතිය ඇති වෙලා, මේ විදිහට ඉතුරු ටික අර විදිහට අර තුන් දෙනා විසින් පවත්වනවා.

ඒක තමයි මං කරපු භාවනාව.

This diagram was constructed under the guidance of the Arahant Great Brahma Sahampati for whom I am so grateful. 21/05/2015

- 1) පදම්මචේතී සිහිය (සතිය) මගින් පැවතිය හැකිය යන්න ඉවත්කිරීම
 - a) රූපයත් රූපය නිසා මම පවතිනවා යන්න නොවේ. රූපයට ජරා මරණ ඇත. b) වේදනාවත් වේදනාව නිසා මම පවතිනවා යන්න නොවේ. වේදනාවට ජරා මරණ ඇත.
 - c) සංඥාවත් සංඥාව නිසා මම පවතිනවා යන්න නොවේ. සංඥාවට ජරා මරණ ඇත.
 - d) අන්තා සහ අන්තා නිසා මම පවතිනවා යන්න නොවේ. අන්තා යන්න සෘජු සංඥාව නැතිවන විට අන්තා නැතිවේ.
- 2) විමංසා ඉදිරිපාදයෙහි උපකාර සහිතව, 2 වැනි සලකුණෙන් දක්වා ඇති විරිය මගින් අන්ත සංඥාව ඉවත්කරයි.
- 3) එන්ද්‍ර ඉදිරිපාදය නන්දිය ඉවත්කිරීමෙන් පසුව, 3 වැනි සලකුණෙන් දක්වා ඇති සිහිය (සතිය) මගින් චේතනාව ඉවත්කිරීම මගින් අප්‍රත් සංස්කාර කිරීමේ හැකියාව ඉවත් කරයි.
- 4) සම්මාදාණයෙහි උපකාර ඇතිව, රූප ස්පර්ශ ඉවත්කිරීම 4 වැනි සලකුණෙන් දක්වා ඇති විරිය මගින් සිදුකරයි. එනමුදු සියුම් සංස්කාර නිසා පවතිනවා යැයි දිවිහිත් සහ සංකල්පයන් පැවතිය හැකිය. මෙම ධර්මයේ ඉවත්කිරීම 5 වැනි සලකුණෙන් දක්වා ඇති විරිය මගින් සිදුකරයි. ඉතිරිව ඇති සංස්කාරයන් කොපමණ කාලයක් පවතිද? එය නොපවතී. මෙය මනාකොට වටහා ගන්නේ, එනම් පෙර සහ දැන් සංස්කාරයන් නොපවතින බව යන්න තේරුම් ගෙන විඤ්ඤාණ දහරාව ගැන සතිමත් වීම 6 වෙනි සලකුණෙන් දක්වා ඇති සතිය මගින් සිදු කරයි.

Ref: <https://visuddhimagga.info/>

s_VimuttiNaanDassana.jpg

